

BIDRAG

till

KÄNNEDOM AF

FINLANDS NATUR OCH FOLK,

utgifna

af

Finska Vetenskaps-Societeten.

Trettiondeandra Häftet.

HELSINGFORS,

Finska Litteratur-sällskapets tryckeri, 1879.

RYSSLANDS, FINLANDS

OCH

DEN SKANDINAVISKA HALFÖNS

HATTSVAMPAR,

AF

D:r P. A. KARSTEN,
Lektor i Botanik och Zoologi vid Landtbruksinstitutet i Mustiala.

Förra Delen:

Skifsvampar.

Förord.

Länge hafva svamparne inom växtriket utgjort en vidsträckt ödemark, hvilken man först på sednare tider börjat uppodla. Dessa förut så styfmoderligt behandlade Floras barn utgöra numera föremål för flere forskares trägna undersökningar, samt hafva derjemte äfven tillvunnit sig de bildade samhällsklassernas synnerliga uppmärksamhet, de större och fullkomligare för deras stora betydelse i ekonomiskt hänseende, de smärre och lägre åter för den vigtiga rol, de spela i naturen såsom en upplösande och förstörande makt. Kännedomen om dessa intressanta växtalster kan likväl icke blifva spridd till vidsträcktare kretsar, med mindre den mykologiska litteraturen äfven antagit en modern drägt. I de stora kulturländerna har fördenskull i nämnde litteratur en förändring af antydd art redan egt rum. Nordbon deremot, då han åstundar inhemta grundligare insigter i mykologin, ser sig härvid allt fortfarande hänvisad till Fries' *kardinalarbeten, hvilka, liksom äfven undertecknads* Mycologia Fennica, *äro författade på det latinska språket. Att i någon mon afhjelpa denna olägenhet är hufvudändamålet med närvarande arbete.*

Mustiala, i Juni 1879.

P. A. Karsten.

Förkortningar af författarenamn.

ACH. = E. Acharius.
ALB. = I de Albertini.
ARRH. = J. P. Arrhenius.

BATT. = A. Battara.
BARL. = J. B. Barla.
BATSCH. = A. J. Batsch.
BERK. = M. J. Berkeley.
BOLT. = J. Bolton.
BORSZCZ. = E. Borszczow.
BR. = C. E. Broome.
BRIG. = V. och FR. Briganti.
BULL. = P. Bulliard.
BUXB. = J. C. Buxbaum.

COOK. = M. C. Cooke.
CURT. = M. Curtis.

DE C. = A. P. De Candolle.
DESM. = I. B. H. I. Desmazieres.
DITM. = L. P. F. Ditmar.
DUB. = J. E. Duby.

EHRENB. = Ch. G. Ehrenberg.

FR. = E. Fries.

GILL. = C. C. Gillet.
GONN. = W. Gonnermann.
GREV. = R. K. Greville.

HARZ. = C. A. FR. Harzer.
HOFFM. = G. C. och H. Hoffmann.
HOLMSK. = F. Holmskjöld.
HUDS. = W. Hudson.
HUSS. = T. J. Hussey.

INZ. = G. Inzenga.

JACQ. = N. I. v. Jacquin.
JOHNST. = G. A. Johnston.
JUNHG. = F. Junghuhn.

KALCHBR. = C. Kalchbrenner.
KARST. = P. A. Karsten.
KROMBH. = J. V. Krombholtz.

LAEST. = C. P. Laestadius.
LET. = I. B. L. Letellier.
LEV. = J. H. Léveillé.
LEYSS. = F. W. v. Leysser.
LINDBL. = M. A. Linblad.

LINDGR. = S. J. Lindgren.
LINN. = C. v. Linné.

MICH. = P. Micheli.
MONT. = G. Montagne.
MÜLL. = C. och O. F. Müller.

NEES = T. F. L. Nees ab Esenbeck.

OPAT. = G. Opatovski.
OSB. = P. Osbeck.

PALL. = P. S. Pallas.
PAUL. = J. J. Paulet.
PERS. = C. H. Persoon.
POLL. = J. A. Pollick.

QUEL. = L. Quélet.

RAB. = L. Rabenhorst.
RELH. = R. Relhan.
RETZ. = A. J. Retzius.
ROSTK. = F. W. Rostkovius.
ROZ. = E. Roze.

SAUND. = W. W. Saunders.
SCHAEFF. = J. Ch. Schaeffer.
SCHRAD. = H. A. Schrader.
SCHULZ. = S. Schulzer v. Myggenburg.
SCHUM. = Ch. F. Schumacher.
SCHW. = L. D. de Schweinitz.
SCOP. = J. Scopoli.
SECR. = L. Secretan.
SM. = W. G. Smith.
SOMM. = S. C. Sommerfelt.
SOW. = J. Sowerby.
STERB. = F. von Sterbeck.

THÜM. = F. v. Thümen.
TOD. = H. J. Tode.
TRATT. = L. Trattinick.
TUL. = L. R. et C. Tulasne.

VAILL. = S. Vaillant.
VENT. = A. Venturi.
VITT. = C. Vittadini.
VOR. = M. Voronin.

WAHL. = G. Wahlenberg.
WALLR. = F. G. Wallroth.
WEINM. = C. A. Weinmann.
WILLD. = K. L. Willdenow.
WITH. = W. Withering.
WULF. = Xav. v. Wulfen.

Af öfriga förkortningar torde följande tarfva särskild förklaring.

a. = allmän.
cm. = centimeter.
dm. = decimeter.
enl. = enligt.
f. = figur.
Fam. = Familj.
Fl. Dan. = Flora Danica.
Fl. Wett. = Flora der Wetterow.

följ. = följande.
föreg. = föregående.
h. o. d. = här och där.
m. = mycket.
mm. = millimeter.
mmm. = mikromillimeter = 0,001 mm.
n. = nästan, något.
p. = pagina.
r. = rar.
st. = ställen.
Sv. Bot. = Svensk Botanik.
Sv. Sv. = Sveriges svampar.
t. = tabell.
teml. = temligen.
vanl. = vanligtvis.
var. = varietet, varierar.
öfr. = öfrigt.

Hattsvampar.

(Hymenomycetes).

Öfversigt af hattsvamparnes familjer.

Fam. I. Agaricineae Fr.

Fruktkroppen hattlik, vanl. med fot; fruktlagret framskjutande såsom lameller eller skifvor.

Fam. II. Polyporeae Fr.

Fruktkroppen hattlik eller skorplikt utbredd, sällan otydlig; fruktlagret pipigt eller porigt.

Fam. III. Hydneae Fr.

Fruktkroppen hattlik, knöllik, korallik eller skorplikt utbredd, stundom knappast synlig; fruktlagret framskjutande såsom taggar, tänder, vårtor eller papiller.

Fam. IV. Thelephoreae Fr.

Fruktkroppen utbredd och utböjd eller skorplikt utbredd, stundom hattlik eller upplöst i grenar, vanl. läderartad; fruktlagret slätt eller tillfälligt skrynkladt, stundom besatt med oegentliga eller falska vårtor.

Fam. V. Clavarieae Fr.

Fruktkroppen bildande en perpendikulär, oregelbunden, klubbformig bål af mer eller mindre cylindrisk form, enkel eller grenig samt utan bestämd fot, vanl. köttig; fruktlagret öfverallt beklädande de upprättstående grenarne, slätt, äldre stundom skrynkladt.

Fam. VI. Tremelleae Fr.

Fruktkroppen mer eller mindre utbredd eller upprätt, oregelbunden, geléartad; fruktlagret beklädande större eller mindre del af fruktkroppens fria yta, slätt eller besatt med olikartade papiller.

Fam. I. Agaricineae Fr.

Öfversigt af slägtena.

* Sporerna hvita eller hvitaktiga.

† Lamellerna tunna, bestående af en dubbelviken hinna, utan mellanlager.

A. Foten köttig eller tågig (fibrös).

a. Hatten köttig; lamellerna hinnaktiga, mjuka.

1. Foten fästad midt under hatten eller mer eller mindre närmad ena kanten.

\+ Hyllet mer eller mindre tydligt.

1. Amanita (Pers.) Fr.

Hyllet dubbelt: det allmänna yngre inneslutande hela fruktkroppen, men ej sammanväxt med densamma, slutl. sönderbristande samt bildande en slida kring fotens nedra del och vårtlika rutor på hattens öfverhud; det enskildta omgifvande foten i form af en hinnaktig ring; hatten skild från foten. — Stora, köttiga, med högst få undantag giftiga, på marken växande svampar. Sporerna oftast n. klotrunda. P. 1.

* Allmänna hyllet öppnande sig i spetsen. 1—4.

** Allmänna hyllet bristande sönder till fjäll, hvilka qvarsitta på hattens yta. 5, 6.

*** Allmänna hyllet bristande sönder till på hatten qvarsittande vårtlika rutor. 7—10.

**** Allmänna hyllet snart försvinnande, qvarlemnande vanl. mjöliga vårtor på hattens öfverhud. 11—16.

2. Amanitopsis Roz.

Endast genom saknaden af tydligt enskildt hylle skild från föreg. slägte. — Stora, köttiga, misstänkta, på marken växande svampar. Sporerna esomoftast n. klotrunda. P. 6.

3. Lepiota Fr.

Hyllet enkelt, vanl. sammanväxt med hatten, bildande en ofta lös ring kring foten; hatten skild från foten; lamellerna fria, sällan fastväxta. — Sporerna elliptiska, aflånga eller klotrunda. P. 7.

* Hatten torr.

† Lamellerna skilda från foten genom en ring. 1—15.

†† Lamellerna tillstötande. 16—29.

** Hatten klibbig. 30—35.

4. Armillaria Fr.

Hyllet enkelt, ej sammanhängande, bildande en hinnaktig ring kring foten; hattens kött sammanflytande med fotens; foten nedanför ringen af hyllets lemningar mer eller mindre fjällig. — Sporerna äggrunda, elliptiska eller klotrunda. P. 18.

* Lamellerna urnupna. *Armillaria* (Fr.) Karst. 1—9.

** Lamellerna mer eller mindre nedlöpande. *Armillariella* Karst. 10—18.

*** Lamellerna fastväxta, lossnande. 19—21. Hithörande arter stå i naturlig frändskap närmast Fjällskiflingarne.

5. Cortinellus Roz.

Hyllet enkelt, spindelväfslikt, vanl. sammanväxt med hatten; lamellerna urnupna. — Sporerna klotrunda eller n. elliptiska. P. 24.

+ Hyllet mycket otydligt eller saknas.

6. Tricholoma Fr.

Foten köttig; lamellerna urnupna. — Köttiga, med högst få undantag på marken växande svampar. Sporerna äggrunda, elliptiska eller klotrunda. P. 30.

* Hatten klibbig, finluden eller söndersprucken uti fjäll, icke fuktig eller hygrofan.

† Hatten klibbig, ofta strecktecknad. 1—16.

†† Hatten med styf, prickad, slutl. uti glatta fjäll söndersprucken hud. 17—29.

††† Hatten torr, silkeslen. 30—40.

** Hatten glatt, fuktig eller hygrofan.

† Hatten mjuk, droppfläckig eller sprickig, i väta fuktig. 41—49.

†† Hatten kompakt, äldre spongiös, slät, glatt, i väta fuktig. 50—60.

††† Hatten tunn, glatt, hygrofan och urbleknande. 61—75.

7. Clitocybe Fr.

Foten på ytan seg (fibrös), inuti vanl. mjuk (spongiös); lamellerna nedlöpande med en jemnt afsmalnande spets. — Medelstora eller små, något sega, med högst få undantag oanvändbara svampar. — Sporerna runda, äggrunda eller elliptiska, mera små. Pag. 57.

* Foten central.

† Hatten köttig, icke hygrofan.

a. Hatten kullrig, äldre platt, trubbig; lamellerna i början fastväxta eller kort och jemnt nedlöpande. 1—31.

b. Hatten i början pucklig *), slutl. oregelbunden; lamellerna ojemnt nedlöpande. 32—39.

c. Hatten djupt naflad eller trattformig; lamellerna långt och jemnt nedlöpande. 40—59.

†† Hatten n. köttig, hygrofan.

a. Hatten nedtryckt; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande. 60—67.

b. Hatten plattad, glatt; lamellerna tunna, fastväxta, horizontela. 68—80.

** Foten excentrisk.

† Foten n. vertikal; lamellerna fastväxta eller nedlöpande. 81—89.

†† Hatten n. lateral; foten m. kort eller n. ingen; lamellerna långt nedlöpande. 90—92.

2. Foten lateral eller saknas.

8. Pleurotus Fr.

Hatten försedd med en mer eller mindre tydlig fot, i början icke upp- och nedvänd; lamellerna vanl. nedlöpande. — Sporerna sferiska, elliptiska eller valsformiga. Smärre på trädstammar, ved, sällan på marken förekommande svampar.

---

*) Pucklig, puckelbärande = bucklig *(umbonatus)*.

9. Phyllotus Karst.

Hatten i början upp- och nedvänd eller omvriden, sedan tillbakaböjd, sittande eller försedd med en föga märkbar fot; lamellerna sammanlöpande uti en excentrisk punkt. — Smärre, på trädstammar, sällan på marken växande svampar. P. 92.

b. Hatten slutl. läderartad, seg.

10. Panus Fr.

Hatten oregelbunden, med mer eller mindre excentrisk fot. — På stammar och ved växande svampar. Sporerna elliptiskt sferiska, små. P. 95.

11. Panellus Karst.

Foten lateral. — Sporerna elliptiskt sferiska. P. 96.

12. Scytinotus Karst.

Hatten upp- och nedvänd. — Sporerna små. P. 97.

B. Foten broskartad.

a. Hatten köttig eller köttigt hinnaktig; lamellerna hinnaktiga, mjuka.

13. Mycena Fr.

Hatten n. hinnaktig, i början kägel- eller klocklik, med rak kant; foten pipig, broskartad; lamellerna fria, vidfästade eller fastväxta, sällan med en n. nedlöpande spets. — Sporerna elliptiska eller rundade stundom kantiga. — Små, spensliga, på jord, ved, löf etc. förekommande svampar. P. 97.

* Lamellerna i eggen mörkare färgade och n. tandade. 1—9.

** Lamellerna enfärgade, oföränderliga. Färgen ren. 10—22.

*** Foten styf, torr, rotslående. Luktlösa. 23—32.

**** Foten spröd, torr, icke rotslående. Vanl. luktande. 33—46.

***** Foten trådlik, vek, torr, rotslående. 47—62.

****** Foten och lamellerna mjölkfulla. 63—67.

******* Foten slemmig eller klibbig. 68—74.

******** Fotens bas utvidgad till en naken, kretsrund skifva eller löklikt uppsvälld och borsthårig. 75—82.

********* Foten inympad. Späda, snart förvissnande. 83—87.

14. Omphalia Fr.

Hatten n. hinnaktig, vanl. naflad; foten pipig, broskartad; lamellerna nedlöpande. — Sporerna elliptiska, äggrunda eller klotrunda. P. 125.

* Hatten med inböjd kant. 1—35.

** Hatten med rak kant. 36—50.

15. Collybia Fr.

Hatten n. köttig, icke fårad eller skrynklig, med i början inrullad kant, vanl. först kullrig, sedan platt; foten broskartad, stundom inuti mjuk; lamellerna fria eller löst vidfästade. — Sporerna elliptiska eller klotrunda.

* Lamellerna hvita eller af ren färg.

† Foten fårad eller fintrådigt strimmig. 1—20.

†† Foten slät, luddig, flockullig eller stoftbeströdd. 21—36.

††† Foten slät, glatt. 37—52.

** Lamellerna n. askgrå. Nästan hygrofana, bruna eller askgråaktiga. 53—72.

b. Hatten och lamellerna sega.

16. Marasmius Fr.

Foten brosk- eller hornartad, sammanflytande, men olikartad med hattens kött. Broskaktigt läderartade, icke förruttnande, utan förtorkande eller förvissnande samt vid inträffande väta återqvicknande svampar. — Sporerna vanl. äggrunda eller elliptiska, små. P. 165.

* Hattens kant i början inrullad; foten broskartad.

† Foten tät eller märgfull, luden. 1—6.

†† Foten pipig, rotslående. 7—15.

††† Foten liksom inympad i substratet, icke rotslående, kort. 16—27.

** Hattens kant rak; foten hornartad.

† Hatten klocklik; foten styf, rotslående eller vid basen utplattad. 28—31.

†† Hatten snart platt; foten vek, inkilad i substratet. 32—37.

† Lamellerna tjocka, med synligt mellanlager.

A. Fruktkroppen köttig eller hinnaktig.

a. Lamellerna i eggen hvassa, merendels ogrenade, fullkomligt utbildade.

17. Lactarius Fr.

Lamellerna n. vaxartade, olika långa, mjölkfulla; mellanlagret pseudoparenchymatöst; sporerna klotrunda, fintaggiga, hvita, stundom gulaktiga. — Stora eller medelstora, köttiga, giftiga eller ätliga, på marken växande svampar. P. 178.

* Lamellerna till färgen oföränderliga, bara; mjölksaften i början hvit. 1—28.

** Mjölksaften intensivt brandgul. 29.

*** Lamellerna efter åldern skiftande färg, slutl. öfverdragna af ett fint doft. 30—58.

18. Russula Fr.

Lamellerna n. vaxartade, ytterst bräckliga, saftlösa; mellanlagret pseudoparenchymatöst; sporerna merendels klotrunda och vårtiga, hvita eller gulaktiga. — Stora eller medelstora, till största delen misstänkta eller giftiga, på marken förekommande svampar. P. 199.

* Hatten hinnlös, torr eller fuktig, öfverallt köttig, med slät och i början inböjd kant. 1—6.

** Hatten hinntäckt, stundom klibbig, med tunn, hvass, i början inböjd, derefter utstående, slät kant. 7—13.

*** Hatten hinnlös, i ytan grynlikt söndersprucken eller luddig, med rak, utstående, slät och trubbig kant. 14—20.

**** Hatten hinntäckt, merendels klibbig, med tunn, i början inböjd, sedan utbredd och strimmig kant. 21—26.

***** Hatten m. spröd, hinntäckt, i våt väderlek klibbig, med hinnaktig, i början inböjd, slutl. vanl. mellan knottriga åsar fårad kant. 27—45.

19. Hygrophorus Fr.

Fruktkroppen i början omsluten af ett klibbigt, allmänt hylle; lamellerna vaxlika, vattenfulla; mellanlagret pseudoparenchymatöst; foten merendels af fina vårtor sträf. — Medelstora, oskadliga, på jord växande svampar. Sporerna elliptiska eller klotrunda. P. 216.

20. Camarophyllus (Fr.) Karst.

Hylle saknas; hatten köttig, fast, icke vattenfull; lamellerna vaxartade, n. saftiga. — Sporerna rundadt elliptiska eller klotrunda. P. 224.

* Lamellerna nedlöpande. 1—7.

** Lamellerna bukiga, urbugtade eller fastväxta. 8—21.

21. Hydrocybe (Fr.) Karst.

Hylle saknas; hatten tunn, bräcklig; köttet vattenaktigt; lamellerna vaxartade, mjuka, saftiga. — Sporerna vanl. rundadt elliptiska. P. 233.

b. Lamellerna merendels klynnedelda, åderlika, i eggen trubbiga.

1. Foten fästad midt under hatten.

22. Cantharellus Fr.

Lamellerna n. vaxartade, smala, tjocka, uppsvällda, n. åderlika, nedlöpande, greniga, med åter sammanlöpande grenar; mellanlagret flocköst. — Sporerna bredt elliptiska. P. 238.

2. Foten lateral eller ingen.

23. Leptoglossum Karst.

Hatten hinnaktig, half; foten lateral; för öfr. som föreg. P. 242.

24. Leptotus Karst.

Hatten hinnaktig, upp- och nedvänd, n. skålformig, utan fot; lamellerna greniga, sällan ogrenade. P. 242.

25. Arrhenia Fr.

Hatten hel, hinnaktig; foten lateral; lamellerna få, åderlika, fina, föga upphöjda, enkla. P. 244.

B. Hatten mer eller mindre seg eller läderartad.

a. Lamellerna helbräddade.

26. Xerotus Fr.

Hatten läderartad; lamellerna läderartade, vecklika, klynnedelda, i eggen trubbiga. P. 244.

27. Trogia Fr.

Hatten seg, mjuk; lamellerna vecklika, krusiga. — Sporerna valsformiga. P. 244.

28. Schizophyllum Fr.

Hatten torr, bildad af sammanfiltade ullhår; lamellerna läderartade, i eggen djupt tuklufna. — Sporerna afrundadt elliptiska eller klotrunda, m. små. P. 245.

b. Lamellerna sargade eller tandade.

29. Lentinus Fr.

Hatten köttigt läderartad eller n. köttig, seg, n. hel, med mer eller mindre excentrisk fot; hylle finnes. — Trädsvampar. Sporerna klotrunda. P. 245.

30. Lentinellus Karst.

Hylle saknas; för öfr. som föreg. P. 246.

31. Hemicybe Karst.

Hatten half, n. sittande. — Sporerna n. klotrunda, små. Växa vanl. i tufvor, med en mängd hattar öfver hvarandra. P. 248.

** Sporerna rosenfärgade eller ljusröda.

† Fruktkroppen försedd med fot.

A. Foten köttig eller fibrös.

a. Foten central, skild från hatten; lamellerna fria.

1. Hylle förefinnes.

32. Volvaria Fr.

Fruktkroppen yngre omsluten af ett allmänt, fritt, hinnaktigt hylle, som slutl. sönderbrister, bildande en mer eller mindre tydlig slida nedomkring foten; hatten skild från foten. — Sporerna vanl. rundadt elliptiska. Motsvarar *Amanitopsis*. P. 250.

2. Hylle saknas.

33. Pluteus Fr.

— Sporerna vanl. äggformiga eller klotrunda. P. 252.

b. Foten central; hattens kött sammanflytande med fotens; hylle saknas; lamellerna vidfästade, nedlöpande eller fastväxta.

34. Entoloma Fr.

Hatten n. köttig, med i början inrullad kant; lamellerna urbugtade eller lossnande; sporerna vanl. oregelbundna, kantiga. Motsvarar *Tricholoma.* P. 258.

* Hatten glatt, slät, icke hygrofan. 1—14.

** Hatten luddig eller fjällig, torr. 15—21.

*** Hatten glatt, tunn, fuktig, hygrofan. 22—31.

35. Clitopilus Fr.

Lamellerna nedlöpande; för öfr. som föreg. — Sporerna äggrundt elliptiska, klotrunda, ofta irreguliera och kantiga. Motsvarar *Clitocybe.* P. 269.

* Hatten köttig, icke hygrofan. 1—8.

** Hatten tunn, hygrofan; lamellerna kort nedlöpande. 9, 10.

B. Foten broskartad.

36. Leptonia Fr.

Hatten tunn, kullrig eller platt, naflad, med i början inböjd kant; lamellerna i början vidfästade eller fastväxta, lätt lossnande; sporerna vanl. kantiga. Motsvarar *Collybia.* P. 272.

* Lamellerna hvitaktiga. 1—7.

** Lamellerna i början blå. 8—11.

*** Lamellerna stötande n. i purpurrödt. 12—14.

**** Lamellerna bleka. 15—17.

***** Lamellerna mörkgrå eller gäddblå. 18—21.

37. Nolanea Fr.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, vanl. med en liten, knöllik puckel, dess kant rak, i början tryckt intill fotens yta; lamellerna fria eller vidfästade; sporerna vanl. rundade, kantiga. Motsvarar *Mycena.* P. 279.

* Lamellerna grå eller bruna. 1—8.

** Lamellerna gul- eller rödbrunaktiga. 9—12.

*** Lamellerna hvita, slutl. rosenröda; hatten hygrofan. 13, 14.

**** Lamellerna hvitaktiga; hatten icke hygrofan. 15—18.

38. Eccilia Fr.

Hatten naflad, med i början inböjd kant; lamellerna nedlöpande; sporerna oftast kantiga. Motsvarar *Omphalia*. P. 287.

†† Hatten upp- och nedvänd.

39. Claudopus W. Sm.

— Sporerna elliptiska och reguliera eller rundade och kantiga. Motsvarar *Phyllotus*. P. 288.

*** Sporerna rostbruna, rostgula eller ockragula.

† Lamellerna tunna.

A. Foten köttig eller tågig.

a. Foten central.

40. Rozites Karst.

Hyllet dubbelt: det allmänna fritt, snart sönderbristande och försvinnande, qvarlemnande en m. tunn, ofta omärklig slida omkring fotens bas och ett fjälligt eller mjöligt ludd på hattens öfverhud; det enskildta bildande en hinnaktig ring kring foten. — Sporerna n. ovala. Motsvarar *Amanita*. P. 290.

41. Pluteolus Fr.

Hylle saknas; hatten skild från foten, med i början rak, intill fotens yta tryckt kant; lamellerna afrundade fria. — Motsvarar *Pluteus*. P. 290.

42. Pholiota Fr.

Foten med ring. — Sporerna merendels elliptiska. Motsvarar *Armillaria*. P. 291.

* På marken växande arter.

† Sporerna rostgula. 1—6.

† Sporerna mörkt rostbruna. 7—10.

** På trädstammar, löf eller barr förekommande arter.

† Hatten bar; lamellerna först bleka, sedan rödbrunaktiga. 11.

†† Hatten fjällig; lamellerna skiftande färg. 12—29.

††† Hatten hygrofan; lamellerna kanelbruna. 30—35.

*** Smärre, i kärr och på mosslupna ängar växande arter. 36, 37.

43. Cortinarius Fr.

Hyllet spindelväfslikt eller fritrådigt, skildt från hattens hud, dubbelt eller enkelt; lamellerna hinnaktiga, skiftande färg, äldre kanelfärgade och mjöliga af de ockragula, elliptiska eller rundadt elliptiska, släta sporerna; mellanlagret flocköst. — Utgöra höstetiden största antalet af våra skogssvampar, men högst få bland dem äro kända som ätliga. P. 306.

* Hatten klibbig; hyllet och foten torra.

† Hyllet nedhängande; foten jemntjock eller klubblik. 1—19.

†† Hyllet uppstigande; foten vid basen uppsvälld till en kantad knöl. 20—38.

††† Hyllet uppstigande, utgående från fotens nedre del; foten vid basen icke uppsvälld till en kantad knöl. 39—57.

** Hatten, foten och hyllet slemmiga.

† Foten nedtill omgjordad af en flockös, i början med ett slemlager öfverdragen slida. 58—62.

†† Hyllet bildadt af slem; foten glatt eller n. glatt. 63—75.

*** Hatten köttig, i ytan upplöst i ludd eller trådar, torr; foten köttig, vid basen mer eller mindre uppsvälld, torr. 76—102.

**** Hatten i början silkesluden, sedan glatt, torr, icke hygrofan; foten smal, bar. 103—131.

***** Hatten fuktig, hygrofan; hyllet n. dubbelt: det allmänna bildande kring fotens nedre del en fjällig slida eller högre upp en mer eller mindre tydlig ring.

† Lamellerna ganska breda, glesa. 132—157.

†† Lamellerna smala, tunna, tättsittande. 158—170.

****** Hatten fuktig, hygrofan; foten bar.

† Hattens kant i början inrullad. 170—201.

†† Hattens kant i början rak. 201—217.

44. Gymnopilus Karst.

Hylle saknas; lamellerna vidfästade, urnupna eller fastväxta och lossnande. — Sporerna elliptiska. Motsvarar *Tricholoma* och *Entoloma*. P. 400.

45. Flammula (Fr.) Karst.

Hyllet enkelt, fritrådigt, framställande en nätslöja; hatten köt-

tig, med i början inböjd kant; foten köttigt tågig; lamellerna vanl. nedlöpande. — Sporerna merendels elliptiska. P. 401.

* Hatten beklädd med en klibbig, lätt afskild hinna. 1—8.

** Hatten beklädd med en fuktig eller slipprig, fastväxt hinna. 9—16.

*** Hatten n. hinnlös, torr eller fuktig; sporerna n. ockra- eller brandgula. 17—22.

**** Hatten torr, dess hud upplöst i fina trådar. 23, 24.

46. Gymnocybe Karst.

Genom saknaden af hylle skild från föreg. Motsvarar *Clitocybe* och *Clitopilus*. P. 412.

b. Foten lateral eller ingen.

47. Crepidotus Fr.

— Sporerna vanl. elliptiska. Motsvarar *Pleurotus*. P. 413.

c. Hatten upp- och nedvänd.

48. Phialocybe Karst.

Motsvarar *Phyllotus* och *Claudopus*. P. 415.

B. Foten broskartad.

49. Simocybe Karst.

Hatten mer eller mindre köttig, i förstone kullrig eller kägellik, dess kant i början inböjd; lamellerna fria eller fastväxta; hylle saknas. — Sporerna merendels elliptiska. Motsvarar *Collybia* och *Leptonia*. P. 416.

* Sporerna rostfärgade, stundom med svag skiftning i kaffebrunt. 1—25.

** Sporerna rostfärgade, med stark dragning åt kaffebrunt. 26—34.

50. Naucoria (Fr.) Karst.

Hylle eller slöja förefinnes; för öfr. som föreg. — Sporerna oftast elliptiska. P. 429.

* Hatten glatt eller beströdd med lätt lossnande fjäll eller hårknippen. 1—8.

** Hatten inväxt fjällig. 9—14.
*** Hatten silkesluden eller finprickig. 15—17.

51. Galera Fr.

Hatten mer eller mindre hinnaktig, i förstone kägellik eller oval, sedan utbredd, dess kant i början rak, tryckt intill foten; foten pipig, sammanhängande med hatten; lamellerna icke nedlöpande; utan hylle eller slöja. — Sporerna vanl. elliptiska. Motsvarar *Mycena* och *Nolanea*. P. 436.

52. Galerula Karst.

Med hylle eller slöja; för öfr. som föreg. — Sporerna vanl. elliptiska. P. 442.

53. Tubaria W. Sm.

Hatten vanl. hinnaktig; foten n. broskartad, pipig; lamellerna n. nedlöpande; vanl. med hylle. — Sporerna esomoftast elliptiska. Motsvarar *Omphalia* och *Eccilia*. P. 444.

54. Bolbitius Fr.

Hatten hinnaktig eller köttigt hinnaktig, fuktig, n. skild från foten; lamellerna hinnaktiga, mjuka, äldre urblekta, n. mucilaginösa, af de mer eller mindre rostbruna sporerna mjöliga. — Sporerna elliptiska. Smärre, fuktiga, snart försvinnande, på starkt gödslade platser eller exkrementer växande svampar. P. 447.

†† Lamellerna tjocka.

55. Paxillus Fr.

Hatten med fot; lamellerna hinnaktiga, greniga, nedlöpande, skilda och lätt lossnande från hatten; sporerna rostfärgade, rundadt elliptiska. Motsvarar *Cantharellus*. P. 450.

56. Tapinia (Fr.) Karst.

Hatten upp- och nedvänd; för öfr. som föreg. — Motsvarar *Leptotus*. P. 452.

*** Sporerna typiskt lerfärgade, ofta stötande mer eller mindre i rostbrunt eller rostgult.

A. Lamellerna tunna.
† Foten med ring.

57. Roumegueria Karst.

Hatten med i början inböjd kant; foten köttig, försedd med en flockös ring; lamellerna vidfästade, slutl. fria. — Motsvarar *Armillaria* och *Pholiota*. P. 452.

B. Foten utan ring.

58. Inocybe (Fr.) Karst.

Hatten med i början inböjd kant; foten köttig, fibrös; hyllet fritrådigt; lamellerna merendels urbugtade. — Sporerna ofta sträfva, sällan kantiga. Motsvarar *Cortinellus* och *Cortinarius*. P. 453.

* Hyllet sammanväxt med hattens hud.

† Hatten i början spärrfjällig, stötande mer eller mindre i brunt; foten fjällig, likafärgad. 1—8.

†† Hattens hud upplöst i fjäll eller trådar; foten fintrådig, blekare än hatten. 9—18.

††† Hatten tågig eller trådig, snart sprickad, stundom tilltryckt fjällig; foten fintrådig, blek. 19—27.

†††† Hatten icke sprickig, dess hud sammanväfd af fina trådar, jemn, silkeslen eller tilltryckt fjällig; foten glansk, glatt, upptill mjölig. 28—30.

††††† Hatten slät, klibbig. 31—33.

** Hyllet fritt; hatten vanl. klibbig, kring kanten ofta silkeshårig. 34—46.

59. Hebeloma (Fr.) Karst.

Genom saknaden af hylle skild från föreg. — Motsvarar *Tricholoma*, *Entoloma* och *Gymnopilus*. P. 471.

60. Ripartites Karst.

Lamellerna nedlöpande. — Sporerna sferiska och fintaggiga eller elliptiska och släta. Motsvarar *Flammula*. P. 477.

†† Lamellerna tjocka.

61. Lepista Fr.

Hatten hel, central; lamellerna nedlöpande, n. hinnaktiga, vanl.

greniga, skilda och lätt lossnande från hatten. — Motsvarar *Cantharellus* och *Paxillus*. P. 479.

62. Nyctalis Fr.

Lamellerna köttiga, tjocka, saftfulla, i eggen trubbiga, fastväxta, sammanflytande med hatten. — Motsvarar *Hygrophorus*. P. 481.

*** Sporerna mörk- eller svartbruna, vanl. skiftande mer eller mindre i purpurrödt.

† Foten köttig eller tågig.

A. Hyllet bildande en slida kring fotens bas.

63. Chitonia Fr.

Hatten skild från foten; lamellerna fria; sporerna purpurbruna. Motsvarar *Amanitopsis* och *Volvaria*. P. 482.

B. Hyllet bildande en ring kring foten.

64. Agaricus (Linn.) Karst.

Hatten skild från foten; lamellerna fria. — Medelstora, ätliga eller oskadliga, på jord växande svampar. — Sporerna rundadt elliptiska. Motsvarar *Lepiota*. P. 482.

65. Stropharia Fr.

Hatten sammanflytande med foten; lamellerna fastväxta. — Sporerna mandelformiga eller rundadt elliptiska. Motsvarar *Armillaria* och *Pholiota*. P. 487.

* Hatten hinntäckt, klibbig. 1—12.

** Hatten hinnlös, inväxt fintrådig. 13—17.

C. Hyllet bildande en väflik nätslöja, som under utvecklingen lossnar från foten och derefter vidhänger hattens kant såsom fransar.

66. Naematoloma Karst.

Hatten mer eller mindre köttig, seg, glatt, icke hygrofan; lamellerna fastväxta. — Sporerna elliptiska eller aflånga. P. 495.

67. Hypholoma (Fr.) Karst.

Hatten mer eller mindre köttig, spröd; lamellerna fastväxta eller

urbugtade. — Sporerna merendels elliptiska. Motsvarar *Cortinellus*, *Cortinarius* och *Inocybe*. P. 498.

†† Foten n. broskartad.

68. Psilocybe Fr.

Hatten köttig, glatt, med i början inböjd kant; foten seg, styf, ofta rotslående, n. broskartad; hylle saknas; lamellerna fastväxta, icke nedlöpande, brunaktiga, ofta skiftande i purpurrödt. — Sporerna elliptiska, äggrunda eller spolformiga. Motsvarar *Collybia*, *Leptonia* och *Simocybe*. P. 503.

* Hatten hinntäckt, n. klibbig; foten hudtäckt. 1—6.

** Hatten knappast hinntäckt, hygrofan; foten styf. 7—16.

69. Psathyra (Fr.) Karst.

Hatten hinnaktig, kägel- eller klocklik, spröd, hygrofan, glatt, dess kant i början rak och tryckt intill foten; foten n. broskartad, pipig, spröd, glansk; hylle saknas; lamellerna fastväxta eller vidfästade, brunaktiga, ofta med skiftning i purpurrödt. — Sporerna vanl. elliptiska. Motsvarar *Mycena*, *Nolanea* och *Galera*. P. 509.

70. Pannucia Karst.

Fruktkroppen i början omsluten af ett allmänt hylle, som snart försvinner, qvarlemnande ludd eller trådar såväl på hatten som på foten; för öfr. som föreg. — Motsvarar *Galerula*. P. 512.

71. Deconica W. Sm.

Hatten köttig, med i början inböjd kant; foten seg, styf, n. broskartad; hyllet vanl. otydligt; lamellerna plana, baktill m. breda, n. nedlöpande. — Motsvarar *Omphalia*, *Eccilia* och *Tubaria*. P. 515.

*** Sporerna svarta; lamellerna aldrig skiftande i brunt eller purpurrödt.

† Lamellerna skilda från hvarandra, icke sönderflytande.

A. Lamellerna tunna; foten broskartad.

a. Hylle förefinnes.

72. Anellaria Karst.

Hatten n. köttig, slät, med utlöpande kant; foten fast, glansk, med ring; lamellerna uppstigande, molnfläckiga. — Sporerna vanl. n. elliptiska. P. 517.

73. Chalymmota Karst.

Hyllet vidhängande hattens kant; för öfr. som föreg. P. 518.

* Hatten klibbig, torr glänsande. 1.

** Hatten fuktig, glanslös. 2.

*** Hatten torr, glatt, n. glänsande. 3—5.

B. Hylle saknas.

74. Panaeolus (Fr.) Karst.

Genom saknaden af hylle skild från föreg. P. 520.

75. Psathyrella Fr.

Hatten hinnaktig, strimmig, dess kant icke utlöpande; hyllet knappast synligt; lamellerna brunsvarta, icke molnfläckiga. — Sporerna oftast elliptiska. Motsvarar *Mycena*, *Nolanea*, *Galera* och *Psathyra*. P. 521.

* Foten rak, glatt. 1—6.

** Foten flerböjd, i toppen öfverdragen af ett fint doft. 7—11.

B. Lamellerna tjocka; foten köttig.

76. Gomphidius Fr.

Lamellerna mjuka, n. gelatinösa, greniga, nedlöpande, i eggen hvassa, af de framstickande basiderna och spolformiga, brunsvarta sporerna pudrade; hyllet flocköst, klibbigt. — Motsvarar *Hygrophorus* och *Nyctalis*. P. 525.

†† Lamellerna hinnaktiga, i början sammanpackade, liksom hoplimmade, beklädda af ett grynigt, hvitt mjöl, hastigt upplösande sig i ett svart, bläckartadt, flytande ämne; hatten skild från foten.

A. Hylle förefinnes.

77. Onchopus Karst.

Hyllet bildande en slida kring fotens nedre del. — Motsvarar *Amanitopsis*, *Volvaria* och *Chitonia*. P. 528.

78. Pselliophora Karst.

Hyllet bildande en ring kring foten. — Motsvarar *Lepiota* och *Agaricus*. P. 528.

79. Coprinus (Pers.) Karst.

Fruktkroppen yngre omsluten af ett allmänt, fritt hylle, som snart sönderbrister, qvarlemnande fjäll, ludd eller gryn på hattens yta. P. 531.

B. Hylle saknas.

80. Coprinellus Karst.

Motsvarar *Pluteus* och *Pluteolus*. P. 542.

— —×- - - -

Fam. I. Agaricineae. — Skifsvampar.

I. Amanita Fr. — Flugsvamp.

* Allmänna hyllet öppnande sig i toppen.

1. Am. caesarea (Scop.) Pers. Krombh. Schw. t. 8. — Kaiserling, Kejsarsvamp.

Hatten n. orangegul; köttet gulaktigt; foten, ringen och lamellerna gula.

Skog. r. Ryssl. (Verchoturie), enligt *Sorokin.*

Hatten hemisferisk, äldre utbredd, i kanten strimmig, glatt, lysande, äldre bar, stundom smultronröd eller ljusgul, 10—15 cm. bred; foten fylld med en bomullslik märg, n. bukig, luddig, ljusgul, 10—15 cm. lång; ringen och slidan lösa; lamellerna fria, gula, breda. En af de läckraste svampar. — *Ag. aurantiacus* Bull.; *Am. aurantiaca* Pers.; *Elvella Ciceronis* Batt.

2. Am. virosa Fr. Sv. Svamp. t. 84. — Stinkande Flugsv.

Hvit; hatten i början kägellik, spetsig, sedan klocklik, i våt väderlek slemmig.

Löfskog., på fukt. ställ., r. 6—8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten utan fjäll eller vårtor, i torr väderlek glänsande, hvit, stundom stötande i gult, bugtbräddad eller n. flikig, slät, 6—10 cm. bred; foten fylld, cylindrisk, vid basen löklikt uppsvälld, fjällig, 7—18 cm. lång; ringen lös, af en bomullslik väfnad, trasig; slidan tjock,

lös; lamellerna fria, jembredt lancettlika, i kanten af ringens lemningar vanl. luddiga. Är måhända den giftigaste bland alla Flugsvampar och utmärker sig genom sin fräna lukt.

3. Am. bulbosa (Schaeff.) Pers. Fr. Sv. Svamp. t. 2. — Ofläckad Flugsv.

Hatten hvit, vanl. stötande i gult, grönt eller brungrönt, trubbig, i våt väderlek klibbig; slidan n. fri.

Löfskog., r. 8—10. Ryssl. (Ural); Skand.

Hatten först klocklik, sedan utbredd, cirkelrund, n. bar, 7—10 cm. bred; foten fylld, upptill ihålig, n. glatt, vid basen löklikt utsvälld, 6—15 cm. lång; ringen nedhängande, hinnaktig; slidan lös; lamellerna afrundade, bukiga, hvitaktiga. Köttet ständigt hvitt; lukten mer eller mindre frän. I hög grad giftig. — *Ag. phalloides* Fr.; *Ag. bulbosus* Bull.; *Ag. citrinus* Schaeff.; *Ag. virescens* Fl. Dan.; *Am. citrina* Pers.; *Am. viridis* Pers.

4. Am. porphyria Fr. Fl. Dan. t. 2145.

Hatten brun, stötande något i violett eller purpurrödt; ringen brunaktig.

Barrskog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först klocklik, sedan plattad, bar, fuktig, i kanten slät, 6—9 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, vid basen knapt lökformigt utsvälld, omkr. 9 cm. lång; slidan hinnaktig, slapp, lös, fri; lamellerna vidfästade. Lukten oangenäm. Troligen giftig.

** Allmänna hyllet sönderbristande på midten; hatten af hyllets lemningar fjällig eller fläckig.

5. Am. venenosa Pers. Vitt. t. 11.

Hatten torr, hvit eller blekgul; foten n. glatt.

Skog., r. 8. Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, vanl. med oregelbundna fläckar eller fjäll, i kanten n. slät, 9—15 cm. bred; foten äldre ihålig, vid basen löklikt uppsvälld, omkr. 12 cm. lång; ringen hinnaktig, nedhängande; slidan sammanväxt, med fri, tunn kant; lamellerna vid-

fästade, hvita. Köttet hvitt. Mycket giftig. — *Ag. bulbosus* Bull.; *Ag. stramineus* Scop.; *Ag. mappa* Fr.

6. Am. recutita Fr. Gonn. & Rab. t. 2.

Hatten fuktig, brun, stötande i askgrått; foten silkesluden; ringen hvit.

Barrskog., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, glatt, ofta med oregelbundna fläckar eller fjäll, i kanten n. slät, 8—10 cm. bred foten; äldre ihålig, uppåt afsmalnande, med löklik bas; slidan med tilltryckt kant; lamellerna streckformigt nedlöpande. Köttet hvitt, af obehaglig lukt. Mycket giftig. — *Ag. bulbosus* Bull.; *Ag. phalloides* Secr.; *Ag. gracilis* Schum.; *Am. tomentella* Krombh.

*** Allmänna hyllet sönderbristande på midten; hatten af hyllets lemningar vårtfull.

7. Am. muscaria (Linn.) Pers. Vitt. t. 5. Fr. Sv. Sv. t. 1. — Allmän Flugsv.

Hatten öfverdragen med en klibbig hinna, i kanten n. strimmig; köttet nära öfre ytan gulaktigt.

Skogstrakt., a. 6—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan plattad, vanl. med hvita eller gulaktiga vårtor, orangegul, med dragning i blodrödt, stundom gul eller brun, äldre och urblekt hvitaktig, 15—30 cm. bred; foten nedtill lökformigt uppsvälld, med i krans ställda fjäll, ihålig, men fylld med en lösare spindelnätlik väfnad, hvit, 9—20 cm. lång; ringen slappt nedhängande; slidan fastväxt, med tydlig, fjällig kant; lamellerna tillstötande, de längre streckformigt nedlöpande; sporerna 8 mmm. i diam. Lukten och smaken milda. Giftig. — *Ag. pseudoaurantiacus* Bull.; *Ag. nobilis* Bolt.

8. Am. pantherina Fr. Vitt. t. 39. Schaeff. t. 90.

Hatten i kanten strimmig, öfverdragen med en klibbig hinna, under hvilken köttet är hvitt.

Löfskog., r. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan plattad, olivfärgad, urbleknande, stundom grå, med små, n. concentriska, hvitaktiga vårtor, 12—18 cm. bred; foten nedtill lökformigt uppsvälld, först fylld, sedan ihålig, n. glatt, 12—18 cm. lång; ringen sned, oregelbunden; slidan lätt frånskiljd, med tydlig, tjock, trubbig, helbräddad kant; lamellerna afsmalnande, fria, hvitaktiga. Luktlös och n. smaklös. Misstänkt. — *Ag. maculatus* Schaeff.; *Am. umbrina* Pers.

9. Am. ampla Pers. Krombh. t. 29. f. 14—17.

Hatten inväxt fintrådig; lamellerna baktill afrundade.

Skog., 8, 9. Ryssl. (Ural)?; Skand.

Hatten i början kullrig, sedan utplattad, mjuk, spröd, skroflig, betäckt med mjöliga, lätt lossnande, kantiga vårtor, hvitgrå eller brunaktig, med hvitt kött, 12—14 cm. bred; foten fylld, cylindrisk, nedtill löklikt uppsvälld, med i krans ställda fjäll, 12—18 cm. hög, 2—3 cm. tjock; ringen lossnande, fri; slidan tjock, utan tydlig kant; lamellerna fria, icke streckformigt nedlöpande, bukiga, hvita. Enslig. Smaken icke oangenäm. Giftig. — *Ag. excelsus* Fr.

10. Am. solitaria (Bull.) Fr. Bull. t. 48.

Hvit; foten nedtill betäckt af tegellagda fjäll, vid basen löklikt uppsvälld och rotlikt förlängd.

Buskm., på mulljord, r. 8, 9. Ryssl. (Ural) enligt *Sorokin;* Skand.?

Hatten först kullrig, sedan utbredd, hinntäckt, med lätt lossnande, kantiga, luddiga vårtor, hvitaktig, stundom rödbrunaktig, i kanten n. slät, 9—10 cm. bred; foten tät, jemntjock; ringen trasig; slidan klocklik, kantad; lamellerna afsmalnande, vidfästade, hvita. Enslig. — *Ag. albellus* Scop.; *Am. pellita* Secr.

**** Allmänna hyllet fritt, snart försvinnande, qvarlemnande vanl. mjöliga vårtor på hattens yta.

11. Am. rubescens Fr. Sv. Sv. t. 74. — Rodnande Flugsv.

Köttet vid brytning rodnande.

Löf- och barrskog., a. 7—9. — Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan plattad, öfversållad med mjöliga, olikformiga, hvitaktiga vårtor, blekt kött- eller sämskfärgad eller ljusbrun, med dragning i rödt, i kanten slät, slutligen fint strimmig, 9—15 cm. bred; foten fylld, upptill afsmalnande, småfjällig, vid basen n. lökformigt uppsvälld, 6—15 cm. lång; ringen nedhängande, hinnaktig, finstrimmig, hel; lamellerna nående foten, afsmalnande, streckformigt nedlöpande, hvita. En högst välsmakande matsvamp. — *Ag. pustulatus* SCHAEFF.; *Ag. rubens* SCOP.; *Ag. verrucosus* BULL.; *Ag. margaritiferus* BATSCH.

12. Am. valida FR.

Lamellerna vid brytning brunaktiga eller gråbruna.

Barrskog., r. Skand. (Upsala, Vestergöthland etc.).

Hatten först kullrig, sedan platt, öfversållad med mjöliga, olikformiga, uddspetsiga vårtor, umbrabrun, i kanten strimmig, med fast, hvitt kött; foten tät, flockullig, nedtill lökformigt uppsvälld, med i krans ställda, brunaktiga fjäll; ringen nedhängande, med fransad, brunaktig kant; slidan utan tydlig kant; lamellerna nående foten, streckformigt nedlöpande, bukiga.

13. Am. spissa. FR. Krombh. t. 29, f. 1—5.

Gråbrun, klibbig; köttet fast, hvitt, oföränderligt.

Skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten kompakt, först kullrig, sedan platt, mjölig eller besatt med små, fastväxta vårtor, i kanten slät, mörkbrun, sotbrun, grå eller blekgrå; foten fylld, fast, upptill afsmalnande, småfjällig; ringen nedhängande, hel; lamellerna vidfästade, streckformigt nedlöpande.

14. Am. cariosa FR. Gonn. & Rab. t. 9, f. 2.

Hatten mjuk, slät, med oregelbundet fördelade, mjöliga fläckar.

Skog., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten i början kullrig, sedan platt, umbrabrun eller mörkt askgrå, i kanten ofta finstrimmig, med hvitt kött; foten först fylld,

sedan ihålig, spröd, n. jemntjock, glatt; ringen nedhängande, lossnande; lamellerna i förstone fastväxta, slutligen fria.

15. Am. nitida Fr. Icon. t. 12, f. 1.

Hatten besatt med tjocka, hårda, bruna, kantiga vårtor, vanl. hvitaktig.

Skog., synnerl. bokskog., r. Skand. (Skåne, Vestergöthland).

Hatten föst kullrig, sedan platt, fast, torr, glänsande, i kanten slät, med oföränderligt hvitt kött, omkr. 12 cm. bred; foten fylld, kägellikt afsmalnande, vid basen lökformigt uppsvälld, småfjällig, hvit, omkr. 9 cm. lång; ringen nedhängande, tunn, hvit, ofta trasig, förgänglig; lamellerna fria, mycket breda, bukiga, glänsande hvita.

16. Am. aspera Fr. Vitt. t. 43.

Hvitaktig, med brungrön anstrykning; hyllet svafvelgult; köttet nära öfre ytan brunaktigt.

Bokskog., r. 7—10. Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, sträf af små, tättsittande, n. inväxta, bleka vårtor, i kanten slät, med fast kött; foten först fylld, sedan ihålig, än kort och uppåt afsmalnande, än längre, valsformig; ringen hel; lamellerna afrundade, fria. — *Ag. scandicinus* Scop., *Am. aspera* Pers.?

2. Amanitopsis Roz.

1. Am. vaginata (Bull.) Roz. Bull. t. 98, f. 512.

Hatten i kanten fårad, bar eller besatt med få, breda fjäll; lamellerna glänsande hvita.

Torr. ställ. i skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten tunn, först klocklik, sedan utplattad, n. bar, i kanten hinnaktig, blygrå eller smutsigt och mörkt guldgul, stundom hvit, 6—9 cm. bred; foten uppåt afsmalnande, pipig, spröd, luddig och fjällig, 12—20 cm. lång; hyllet bildande en slak slida omkring fotens nedre del; lamellerna fria. Misstänkt. — *Ag. plumbeus* Schaeff.; *Ag. trilobus* Bolt.; *Am. nivalis* Grev.

2. Am. hyperborea Karst.

Hvit; hatten tätt beströdd med små, kantiga vårtor.

Sand. flodstränd., 7. Rysska Lappm.

Hatten tunn, först kullrig, sedan utbredd, i kanten fårad, omkr. 6 cm. bred; foten nedtill löklikt utsvälld, uppåt afsmalnande, omkr. 5 cm. hög; lamellerna fria, glänsande hvita.

3. Am. strangulata (Fr.) Roz. Fr. Icon. t. 11.

Hatten öfversållad med breda, tättsittande, platta vårtor; foten nedtill nära basen försedd med en oegentlig ring.

Blandskog., r. 9. Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, trubbig, klibbig, glatt, gulblek, med dragning i glänsande brunt, i kanten fårad, 8—12 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, uppåt afsmalnande; ringen uppstigande, smal; slidan fast omgifvande fotens bas; lamellerna fria, tättsittande, bukiga, glänsande hvita.

3. Lepiota Fr. — Fjällskifling.

* Hatten torr.

† Lamellerna skilda från foten medelst en halsring (collarium).

a. Foten försedd med en fri, flyttbar ring.

1. L. procera (Scop.) Fr. Sv. Sv. t. 3. — Stolt Fjällsk.

Hatten först äggrund, sedan utplattad, med tjock, uti lossnande, bruna fjäll söndersprucken hud.

Skogsl., sällan på öppn. fält, h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, pucklig, 15—30 cm. bred; foten ihålig, hög, vid basen löklikt uppsvälld, af bruna, tilltryckta fjäll fläckig, omkr. 30 cm. lång; ringen flyttbar, i inre kanten broskartad; lamellerna långt skilda från foten; sporerna 18—22 mmm. långa, 10—12 mmm. tjocka. Hattens kött är oföränderligt hvit och har en

behaglig smak af mandel. — *Ag. colubrinus* BULL.; *Ag. annulatus* BOLT.

2. L. rachodes (VITT.) FR. Vitt. t. 20.

Hatten i början klotrund, slutligen utplattad eller nedtryckt, med tunn, nätådrig, uti qvarsittande, bruna eller rökgrå fjäll söndersprucken hud.

Skog., vid myrstack. r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, omkr. 25 cm. bred; foten ihålig, vid basen löklikt utsvälld, slät, ofläckad, omkr. 25 cm. lång: ringen flyttbar, broskartad, trasig; lamellerna långt skilda från foten; sporerna 10—12 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Köttet vid brytning rodnande eller lergult, af oangenäm smak.

3. L. puellaris FR.

Glänsande hvit, hälften mindre än föreg.; hatten betäckt af luddiga fjäll.

Skogstr., r. Skand. (Stockholm).

4. L. excoriata (SCHAEFF.) FR. Sv. Sv. t. 18. — Mild Fjällsk.

Hatten med otydlig puckel; foten kort, cylindrisk, slät, hvit.

Öppn. fält, skogsäng., åkr., h. o. d. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, med mycket tunn, silkesluden eller uti fina fjäll upplöst hud, hvit, stundom brunaktigt hvit, omkr. 9 cm. bred; foten ihålig, vid basen obetydligt uppsvälld, ofläckad omkr. 9 cm. hög; ringen lös, n. broskartad; lamellerna n. aflägsnade; sporerna 14—16 mmm. långa, 10—11 mmm. tjocka. Läckrare än *Lep. procera.*

5. L. gracilenta (KROMBH.) FR. Krombh. t. 24, f. 13, 14.

Hatten i början klocklik, sedan utbredd, med tunn, uti tilltryckta, qvarsittande, bruna fjäll eller fläckar upplöst hud; foten förlängd; ringen tunn, flockös, lätt försvinnande.

Skog., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, med trubbig puckel; foten ihålig, hvitaktig vid basen n. löklikt uppsväld; lamellerna aflägsnade, ganska breda, bleka. Af *L. procera*'s storlek.

6. L. mastoidea Fr. Fl. Dan. t. 2144.

Hatten först äggrund, sedan utbredd, med tunn, uti knöllika vårtor eller papiller sönderspruckeu hud; foten smal, spenslig.

Löfsk., r. Skand. (Skåne).

Hvitaktig, spenslig; hatten n. köttig, mjuk, med spetsig puckel, omkr. 6 cm. bred; foten ihålig, vid basen lökformigt uppsvälld, uppåt afsmalnande, glatt, 9—12 cm. lång; ringen hel, flyttbar; lamellerna långt aflägsnade. — *Ag. umbonatus* Schum.

b. Foten försedd med en fastsittande ring.

7. L. acutesqvamosa Weinm. Huss. II, t. 5.

Hatten i början sträfhårig och flockullig, sedan taggig af upprätta, spetsiga, spärrade, rödbruna fjäll.

Trädgård., park., skog., r. 9, 10. — Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, trubbig, brunaktig, stötande i brandgult eller rödbrunt, 12—18 cm. bred; foten n. fylld, fast, stor, vid basen löklikt utsvälld, ofvanom den midt på foten belägna vida, tunna flockösa ringen hvitpudrad, 9—15 cm. lång, 5—18 mm. tjock; lamellerna fria, lancettlika, ogrenade, snöhvita. Lukten stark, n. narkotisk.

8. L. haematosperma (Bull.) Cook. et Quel. Bull. t. 595, f. 1.

Hatten sämskfärgad, stötande i brunt, slutligen svartaktig; foten glatt; ringen midt på foten; lamellerna i början smultronröda, slutligen kaffebruna.

Lund., trädgård., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, slät, slutligen puckelbärande och småfjällig, omkr. 5 cm. bred; foten pipig, jemntjock, af hattens färg; lamellerna fria.

9. L. hispida Lasch. Fr. Icon. t. 14, f. 1.

Hatten i förstone filthårig, sedan fjällig eller besatt med papiller, mörkbrun; ringen flockös.

Bokskog. på skuggr. ställ., r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, mjuk, först hemisferisk, sedan utbredd, med mer eller mindre tydlig puckel, 6—9 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, smal, nedanom den nedhängande, hinnaktiga, tillbakaböjda ringen ulligt fjällig, 8—9 cm. hög, 7—10 mm. tjock, kaffebrun; lamellerna närmade, bukiga, ogrenade, hvita. Köttet tunnt, oföränderligt hvitt. Lukten n. lik den af rättikor.

10. L. clypeolaria (Bull.) Fr. Icon. t. 14, f. 2.

Hatten hvitaktig, stötande i brandgult, med uti luddiga, tilltryckta fjäll upplöst hud; ringen flockös.

Barr- och löfskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, pucklig, i början n. äggrund, skorplikt slät, silkeslen, hvit, sedan klocklik och utbredd, med n. brandgul puckel, för öfrigt upplöst i flockulliga, ljust sämskfärgade fjäll, 5—9 cm. bred; foten först fylld med en spindelväfslik väfnad, sedan ihålig, smal, jemntjock eller vid basen n. utsvälld, mjuk, mycket spröd, i början spärrfjällig, sedan flockullig eller luden, hvitblek, omkr. 9 cm. lång; ringen snart försvinnande, flockullig och fjällig; lamellerna fria, hvita eller gulaktiga; sporerna aflånga, 16—20 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Lukten svag. — *Ag. calceolarius* Pers.

11. L. felina (Pers.) Fr.

Hatten hvit, med svartaktig puckel och svartaktiga concentriska fjäll.

Barrskog., h. o. d. 9, 10. Finl.; Skand.

Mindre än föreg., från hvilken den bör skiljas såsom en sjelfständig art.

12. L. cristata (Alb et Schw.) Fr. Huss. I, t. 48.

Hatten hvitaktig, betäckt med glatta, n. gryniga fjäll; disken mörkbrun; ringen tunn, snart affallande.

Fukt., gräsväxt. ställ. i skog., 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan platt, trubbig, med i början sammanhängande, sedan i små grynlika fjäll söndersprucken hud, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, smal, jemntjock, fintrådig eller silkesluden, hvitaktig, stundom stötande i rödt, omkr. 4 cm. hög; ringen hel; lamellerna fria, slutligen aflägsnade, hvita. Har vidrig och skarp smak och lukt. Anses skadlig. — *Ag. subantiqvatus* BATSCH.

13. L. erminea FR. Sv. Bot. t. 596, f. 1.

Hvit; hatten slät, glatt, sedermera mot kanten silkesluden eller fintrådig; ringen trasig, lossnande.

Gräsbv. fält, r. 10. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, omkr. 6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, n. glatt, mycket spröd, 9 cm. lång, 5—6 mm. tjock; lamellerna fria, men nående foten. Smakar af rättika.

14. L. naucina FR. Vent. t. 48, f. 6. — Fnasig Fjällsk.

Hvit; hattens hud fin, glatt, sedermera söndersprucken uti små, grynlika vårtor; lamellerna först hvita, sedan rosenröda eller rodnande; sporerna sferiska.

Gräsbev. fält och backsluttn., r. Skand.

Hatten köttig, mjuk, slät, puckelbärande; foten n. ihålig, uppåt afsmalnande, fintrådig; ringen nedhängande, tunn, lossnande; lamellerna fria, nående foten. Smaken mild, utsökt. Lik *L. excoriata* men något mindre. — *Ag. sphaerophorus* KROMBH.

15. L. hapalapoda KALCHBR. Fung. Sib. t. 1, f. 1.

Hatten hvit, slät, i kanten strimmig, först flockullig, sedan glatt; foten sammets- eller filthårig, brandgul, stötande i rostbrunt.

Skog., r. Ryssl. (Sibirien).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, omkr. 3 cm. bred, foten pipig, spenslig, jemntjock, vid basen n. utsvälld, 8—10 cm. lång, 3—6 mm. tjock; ringen flocköst hinnaktig; lamellerna breda, n. tättsittande, hvita; sporerna äggrundt elliptiska, n. oregelbundna, släta, 4 mmm. långa. Fotens kött gulaktigt.

†† Lamellerna icke skilda från foten genom någon halsring.

a. Ringen nedhängande.

16. L. magnifica (Fr.) Karst. Fl. Dan. t. 2146.

Köttet rodnande; lamellerna afsmalnande och nedlöpande.

Bokskog., r. Skand. (Skåne, Småland).

Hatten först kullrig, sedan utplattad, tunn, n.bar, rödlätt, gulblek eller hvitaktig, i kanten strimmig; foten slutligen ihålig, n. jemntjock, fjällig; ringen lossnande. — *Amanita* Fr.; *Ag. maculatus* Schum.; *Ag. adnatus* Schum.

17. L. arida (Fr.) Gill. Fr. Icon. t. 12, f. 2.

Spenslig, mörkgrå; hatten i kanten n. fårad.

Björkskog., r. 7. Skand. (Småland).

Hatten utplattad, tunn, trubbig, bar, omkr. 7 cm. bred; foten först fylld, sedan i toppen ihålig, uppåt n. afsmalnande, slät, glatt, hvit, omkr. 9 cm. hög, 1—1, 5 cm. tjock; ringen nedhängande, qvarsittande; lamellerna fastväxta, baktill afsmalnande, tättsittande, hvita — *Amanita* Fr.

18. L. Persoonii (Fr.) Gill.

Hatten i midten brun eller askgrå, i omkretsen hvit; foten rotlikt förlängd.

Bokskog., r. 8. Skand. (Femsjö).

Hatten först kullrig, sedan platt, fast, kompakt, trubbig, bar, i kanten slät, 8—15 cm. bred; foten tät, n. jemntjock, fintrådig, 8—15 cm. lång; ringen nedhängande, vid; lamellerna fria, snöhvita. Lukten ingen; smaken kärf. — *Amanita* Fr.

19. L. scobinella (Fr.) Gill.

Hatten brunaktig, betäckt med en tunn, uti små, vårtfulla, mörkare fjäll söndersprucken hinna; foten och ringen snöhvita.

Barrskog., på gräsväxt. ställ., r. Skand. (Östergöthland)?

Hatten först kullrig, sedan platt, mot den släta kanten silkesluden; köttet hvitt; foten fylld, kägellikt afsmalnande, glatt, vid basen hvitfjällig; ringen nedhängande; lamellerna bukiga, snöhvita. — *Amanita* Fr.

20. L. nympharum Kalchbr. t. 2, f. 1.

Hvit; hattens hud söndersprucken uti concentriska fjäll; foten glatt.

Gräsbev. fält, r. Ryssl. (Sibirien).

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, puckelbärande, hvit, stundom i midten brunaktig, 5—9 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, ofvanom ringen mjöligt flockullig, med n. lökformigt uppsvälld bas, 5—9 cm. hög, 7—9 mm. tjock; lamellerna baktill afsmalnande, fria, hvita.

21. L. holosericea Fr. Saund. & Sm. t. 23, f. 1.

Hvitaktig; hatten silkesluden eller fintrådig; foten fintrådig.

Skuggr., fukt. lund., trädgård. r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, mjuk, kullrig, trubbig, torr, n. slät; foten tät, vid basen löklikt utsvälld, 7—10 cm. lång, 5—6 mm. tjock; ringen belägen på midten af foten, qvarsittande, tillbakaböjd; lamellerna fria, bukiga.

22. L. cepaestipes (Sow.) Fr. Sow. t. 2.

Hatten mjölig och fjällig af lossnande, fjäderlik flockull; kanten veckad; foten vid basen löklikt utsväld, ihålig.

Trädgård., oranger., somm. och höst, r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först äggrund, sedan utplattad, med bred, köttig puckel, hvit eller gul; foten flockullig; ringen lossnande; lamellerna slutligen långt skilda från foten, hvita.

b. Ringen uppstigande.

23. L. carcharias (Pers.) Fr. Pers. Icon. pict. t. 5, f. 1—3.

Hatten och den småfjälliga foten blekt köttröda; lamellerna vidfästade.

Barrskog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, pucklig, grynig; foten först fylld, sedan ihålig, med n. lökformig bas; lamellerna snöhvita.

24. L. cinnabarina (Alb. & Schw.) Fr.

Hatten grynmjölig, oföränderligt cinnoberröd; lamellerna fria.

Berg. barrskog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, utplattad, trubbig, 5—10 cm. bred; foten fylld, vid basen n. löklikt uppsválld, nedanom ringen rödfjällig; lamellerna lancettlika, hvita. Köttet blekt. Smaken mild.

* Terreyi Berk. et Br.

Mindre; hatten mera kullrig, orangegul med smultronröd anstrykning; foten n. jemntjock; lamellerna breda, bukiga.

Sandjord, r. Ryssl. (Sibir.); Finl.?

25. L. granulosa (Batsch.) Fr. Batsch. t. 6, f. 24.

Hatten rostbrun eller mörkt rödbrun, torr blekt ljusgrå; lamellerna n. vidfästade.

Öppn. ställ., r. Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, med trubbig puckel, grynmjölig; foten först fylld, sedan ihålig, n. jemntjock, småfjällig; lamellerna hvita.

26. L. amianthina (Scop.) Fr. Bull. t. 362.

Hatten ochragul; köttet gult; foten spenslig; lamellerna fastväxta, gulaktiga.

Skog. och öppn. fält, h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, med obetydlig puckel, grynmjölig, omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, spenslig, småfjällig; lamellerna tättsittande, i förstone hvita, äldreljus gulaktiga.

27. L. parvannulata Lasch. Fr. Icon. t. 16, f. 3.

Hvit, lågväxt; hatten silkesluden; foten spenslig, nedanom ringen fintrådig.

Skog. och fält, bland mossa, r. Ryssl. (Sibir.); Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, puckelbärande, slät, n. silkesluden eller n. pudrad, 5—10 mm. bred; foten pipig, jemntjock, ofta flerböjd, ofvanom ringen bar, 1—2 mm. tjock; ringen uppstigande, hel; lamellerna fria, tättsittande, bukiga, temligen tjocka.

28. L. sistrata Fr. Icon. t. 15, f. 3.

Hatten betäckt med ett glänsande, fint doft; hyllet fintrådigt.

Lund., trädgård, på gräsväxt. ställ., r. Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, med trubbig puckel, hvitaktig, i midten ofta stötande i gult eller köttrödt, i kanten af hyllets lemningar trådig, 4—5 cm. bred; foten n. pipig, jemntjock, fintrådig eller pudrad, 5—9 cm. lång, omkr. 4 mm. tjock, hvit; ringen trasig, fintrådig; lamellerna fria, nedstigande, hvita.

29. L. mesomorpha (Bull.) Fr. Bull. t. 506, f. 1.

Hatten gulaktig, slät, glatt; foten mycket smal, slät, glatt.

Gräsbev. ställ., r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. köttig, klocklik, slutligen plattad, puckelbärande, 2—3 cm. bred; foten pipig, 6—9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; ringen upprätt, qvarsittande; lamellerna fria, bukiga, snöhvita.

** Hatten klibbig.

30. L. medullata Fr. Icon. t. 16, f. 2.

Glänsande hvit; hatten i kanten försedd med tandlika bihang; foten inneslutande ett afskiljbart, slutl. pipigt rör.

Barrskog., på öppn., mossbev. ställ., r. Skand. (Småland).

Hvit; hatten köttig, först kullrig, sedan platt, puckelbärande, slät, glatt, klibbig, hvit, i midten stundom grå, i kanten beprydd med flisor eller fragmenter af hyllet. 4—7 cm. bred; foten stark, jemntjock, spröd, torr, nedanom den uppstigande, ofullständigt utbildade ringen silkesluden och småfjällig, omkr. 8 cm. lång och 5 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, bukiga. Luktar af rättika.

31. L. glioderma Fr. Icon. t. 15, f. 1.

Hatten kastaniebrun, i början klocklik, sedan kullrig, mycket klibbig; foten flockullig och fjällig, torr, hvitaktig eller rödbrunaktig.

Barrskog., på fukt. st., r. Skand. (Upland).

Hatten köttig, tunn, slät, glatt, 3—5 cm. bred; foten fylld med en spindelväfslik väfnad, ofvanom den ofullständigt utbildade, trasiga ringen slät och bar, jemntjock, mjuk, omkr. 8 cm. lång; lamellerna fria, bukiga, snöhvita.

32. L. delicata Fr. Icon. t. 15, f. 2.

Gulaktig, rödbrunaktig eller blek; hatten först kullrig, sedan platt, mycket klibbig; foten och ringen filthåriga eller flockulligt fjälliga.

Lund., trädgård., r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, n. pucklig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, torr, hvitaktig, omkr. 3 cm. lång och 2—3 mm. tjock; ringen vanl. hel, hinnaktig, torr; lamellerna fria, tättsittande, hvita. — *Ag. mesomorphus* Alb. & Schw.

33. L. illinita Fr. Icon. t. 16, f. 1.

Glänsande hvit; hatten och foten glatta, slemmiga.

Skogstrakt., äng., ljunghed., h. o. d. 7—10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, mjuk, slutligen spröd, först äggrundt klocklik, sedan utbredd, n. puckelbärande, i kanten finstrimmig, hvit, stundom i midten brunaktig, 4—9 cm. bred; foten först märgfull, sedan ihålig, jemntjock, smal, med ofullständigt utbildad, klibbig ring, 6—10 cm. lång, 4—6 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, mjuka, slutligen långt skilda från foten; sporerna n. klotrunda, 4—6 mmm. i diam.

Var. fimbriata Karst.

Hatten lergul eller sämskfärgad, i kanten slät, fransig.

34. L. pingvis Fr.

Hatten slät, mycket klibbig; ringen midt på foten, gördellik, mycket klibbig.

Murken furuved, r. Skand. (Lund).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, hvit, stundom gråaktig, 3—4 cm. bred; foten tät, jemntjock, slät, kort, torr; lamellerna fria, tättsittande, bukiga, hvita. Köttet fast.

35. L. lenticularis Lasch. Fr. Icon. t. 13.

Hatten glatt, i kanten n. slemmig, blekröd eller sämskfärgad; foten upptill och ringen i våt väderlek tårstänkta.

Fukt. st. i skog. Ryssl.; Skand. (Upland, Södermanland).

Hatten köttig, först klotrund, sedan klocklik, slutligen platt, mjuk, slät, 8—10 cm. bred; foten fylld, jemntjock eller mot basen n. tilltjocknande, småfjällig, stundom n. glatt, hvit, 12—15 cm. lång; ringen nedhängande, vid, slät; lamellerna fria, bukiga, framtill bredare, mycket tättsittande, hvitaktiga. — *Ag. guttatus* Pers.; *Ag. Lerchei* Weinm.; *Amanita* Fr.

* L. vapida Fr.

Hatten i kanten sargad, med hvitt, i rödt stötande kött; foten slutligen ihålig, rödfjällig; ringen i kanten försedd med olivgröna tänder; lamellerna hvita.

Fukt. st., r. Skand.

4. Armillaria. Fr. — Ringskifling.

* Lamellerna urnupna; foten köttig.

1. Arm. bulbigera (Alb. & Schw.) Fr. Icon. t. 26, f. 2.

Hatten rödaktigt lergul eller blekt kanelbrun, stundom blek; ringen lös, af n. spindelnätlik väfnad, sned, förgänglig, hvit; foten hvit, vid basen utsvälld till en rund, kantad knöl.

Skog., h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, slät, fuktig, i kanten af hyllets lemningar fintrådig, 8—10 cm. bred; foten fylld, sällan ihålig, jemntjock, fintrådig, blek, 5—8 cm. lång, 10—15 mm. tjock; lamellerna urnupna, n. tättsittande, breda, först blekhvita, slutligen n. af hattens färg; sporerna 7—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Har ingen lukt, men god smak och kan utan olägenhet förtäras. — *Ag. cupreus* Secr.; *Ag. malleipes* Lasch.

2. Arm. phoenicea Fr.

Hatten glatt, klibbig; foten fylld, rödtrådig.

Fukt. st. i skog., r. 8. Ryssl.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, smultron- eller tegelröd, 4—7 cm. bred; foten vid basen uppsvälld till en okantad knöl, uppåt n. afsmalnande, 10—15 cm. lång; ringen tunn, snart försvinnande; lamellerna fria, tättsittande, hvita. Lukten vämjelig.

3. Arm. focalis Fr.

Brandgul; hattens hud silkeshårig eller fintrådig; lamellerna tättsittande, smala.

Skog., r. Ryssl. (Sibir.); Skand. (Upland).

Hatten köttig, mjuk, först kullrig, sedan platt, trubbig, n. slät, n. glänsande, 10—15 cm. bred; foten tät, jemntjock, trasigt trådig, hvit, stötande i brandgult, omkr. 8 cm. hög, 3 cm. tjock; ringen belägen midt på foten, sned; lamellerna n. fria, hvita, äldre bleka.

Var. Goliath Fr.

Foten nedfallande, ända till 25 cm. hög.

4. Arm. robusta (Alb. & Schw.) Fr.

Hatten kompakt, brandgul eller rödlätt, med dragning åt mörkbrunt; ringen flockös; foten kort, nedåt afsmalnande.

Skog., r. 8, 9. Finl.; Skand. (Upland).

Hatten köttig, först kullrig sedan platt, olikformig, glatt, fintrådig; foten tät, nedtill rotlikt förlängd, ofvanom den uppstigande, vida ringen hvit, vid basen 1—2, upptill 2—3 cm. tjock, vanl. 3 cm., stundom ända till 8 cm. hög; lamellerna urnupna, hvitaktiga, ganska breda. — *Ag. cyclopeus* Lasch.

Var. minor Krombh. t. 25, f. 15—20.

Hatten slät; ringen och lamellerna smala.

5. Arm. aurantia (Schaeff.) Fr. Icon. t. 26.

Foten nedanom den gördellika ringen fullbesatt med vårtfulla, orangegula fjäll.

Barrskog., h. o. d. 9. Finl.; Skand.

Hatten köttig, icke kompakt, först kullrig, sedan platt, trubbig, klibbig, n. inväxt småfjällig, mer eller mindre lifligt orangegul, 5—9 cm. bred; foten tät, jemntjock, eller uppåt afsmalnande, blekaktig, omkr. 8 cm. hög, 1,5—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, i förstone glänsande hvita, äldre fläckiga, stötande i brandgult eller rödbrunt. — *Ag. roridus* Scop.

6. Arm. ramentacea (Bull.) Fr. Bull. t. 595, f. 3.

Hatten hvitaktig, fläckig af svartgrå fjäll; foten och ringen brunfjälliga.

Gräsväxt. st., r. Ryssl. (Perm.); Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, torr, stundom gul- eller rödbrunaktig, omkr. 7 cm. bred; foten tät, olikformig, hvitaktig, omkr. 5 cm. lång; ringen uppstigande, af en bomullslik väfnad; lamellerna urnupna, tättsittande, hvitaktiga, urbleknande. Lukten obehadlig. — *Ag. ochrolaniatus* Secr.

7. Arm. cingulata Fr. in Linn. 1831, t. 10.

Hatten fjällig, fintrådig, gråbrun; foten slät; ringen af en bomullslik väfnad.

Fält, buskm., helst bland *Salixarter*, r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, tunn, pucklig; foten fylld, jemntjock; lamellerna vidfästade, n. glesa, hvitgrå.

8. Arm. constricta Fr. Icon. t. 18, f. 1.

Hvit; hatten i början öfverdragen med hvitt, sidenglänsande doft, sedan bar; ringen smal, snart affallande.

Gräsväxt. fält, synnerlig. hvarest gräset blifvit bortsvedt af hästurin, r. 10. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, torr, 3—4 cm. bred: foten tät, n. jemntjock, stark, omkr. 3 cm. hög, upptill försedd med en smal, lätt affallande ring; lamellerna urnupna, tättsittande. Lukten lik den af nymalet mjöl.

9. Arm. verrucipes Fr. Quel. t. 11, f. 1.

Hvit; hatten glatt; foten nedanför den gördellika ringen sträf af gryniga, kaffebruna vårtor.

Öppn. gräsbev. st. 5. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät; foten ihålig, 5—9 cm. lång; ringen högst ofullkomligt utbildad; lamellerna urnupna, tättsittande. Lukten behaglig, lik den af nymalet mjöl. Ätlig.

** Lamellerna afsmalnande mot foten, mer eller mindre nedlöpande; foten tät.

† Foten central.

10. Arm. imperialis Fr. Icon. t. 17.

Brun, rödbrunaktig eller isabellafärgad; hatten hård, n. mörkbrun, försedd med tilltryckta, mörkare fjäll; ringen dubbel.

Torra barrskog., bland barr, r. Skand.

Hatten först kullrig, sedan utplattad, trubbig, glatt, slät, torr, ofta bugtbräddad, 10—18 cm. bred; foten tät, nedanför det uppstigande hyllet n. fjällig, jemntjock eller nedtill afsmalnande, af hattens färg, men ljusare, 10—15 cm. lång, omkr. 4 cm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, tättsittande, smala, hvita, äldre gulaktiga. Utan lukt.

11. Arm. Laschii Fr. Icon. t. 19.

Hatten blekt lerfärgad eller smutsigt sämskfärgad, slät, glatt; ringen tunn, upprätt; lamellerna tättsittande, hvita.

Barrskog., r. Skand. (Upland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, ofta med en låg, bred puckel, 8—12 cm. bred; kanten i början inrullad, tunn, slät; foten tät, kort och tjock, fast, fintrådig och strimmig eller n. glatt 5—7 cm. lång, vid basen 2—3 cm. tjock; ringen uppstigande; lamellerna åt hvardera ändan afsmalnande, långt nedlöpande, tättsittande, smala, bara, hvita, äldre blekhvita.

12. Arm. mellea (Vahl.) Fr. Sv. Svamp. t. 36.

Tufvig; hatten vanl. mörkt honungsgul, af mörkare hårtofsar fjällig, i kanten strimmig.

Stubb., rött., jord, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, seg, utbredd, plattad, 8—15 cm. bred; foten fylld, smutsfärgad, 5—15 cm. lång; ringen flockös, utstående; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en tand, bleka, slutligen brunfläckiga och hvitpudrade; sporerna 9 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. På multnade stubbar växer den i stora, utbredda tufvor, på jorden mera spridd. Har bitter, oangenäm smak och svag, sötaktig lukt. Ätlig, men seg och osmaklig. — *Ag. annularius* Bull.; *Ag. polymyces* Pers.

Var. 1. bulbosa Karst.

Foten stor och fast, nedtill päronlikt utsvälld.

Trädgård., bland busk., r. 10, 11. Finl.

Var. 2. sulfurea WEINM.

Lamellerna svafvelgula.

Skog. Ryssl.; Finl.

13. Arm. denigrata FR. Icon. t. 20.

Mörkbrun; hatten fullbesatt med små, inväxta, upphöjda vårtor; foten fintrådig och strimmig.

Trädgård., på mulljord i skugga vid fot. af trädstamm., r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, i fuktig väderlek n. klibbig, slät, 3—7 cm. bred; foten tät, än jemntjock, än vid basen roflikt uppsvälld, brunaktigt blek, inuti smutsgrå, nedtill kaffebrun, omkr. 5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; ringen utgående från fotens öfversta del, hel, lätt lossnande, hvitaktig; lamellerna nedlöpande, n. glesa, smala, i förstone blekbruna, slutligen n. bruna. — *Ag. denigratus* PERS.?

†† Foten excentrisk.

14. Arm. pleurotoides FR. Icon. t. 19, f. 2.

Hatten n. excentrisk, hvitaktig, stötande i blekrödt; foten hvitaktig; ringen tandad.

Gamla äppelträdstamm., r. Skand. (Östergötland).

Hatten köttig, än central, än mycket excentrisk, först kullrig, sedan platt, olikformig, med låg, bred puckel, stundom nedtryckt, slät, glatt, torr, 4—7 cm. bred; foten tät, nedåt afsmalnande, slät, af hattens färg, men ljusare, 4—6 cm. lång; ringen uppstigande, smal, utstående; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, hvitaktiga.

15. Arm. corticata (FR.) KARST.

Hatten slutligen flockullig och fjällig, först grå, sedan hvitaktig, stundom gulaktig; lamellerna baktill anastomoserande, hvita.

Löfträdsstamm., h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kompakt, helbräddad, filthårig, 5—15 cm. bred; foten fast, n. excentrisk, fintrådig, nedtill rotlikt förlängd, 3—9 cm. lång,

3 cm. tjock; ringen hinnaktig, trasig; lamellerna nedlöpande, n. glesa, greniga, med åldern gulnande; sporerna aflånga, 9—11 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

* tephrotricha Fr.

Mindre; hattens kant och foten ludna; ringen otydlig.

Barrskog., r. Skand.

16. Arm. dryina (Pers.) Karst. Vent. t. 44, f. 1, 2.

Hvit; hatten hård, af brunaktiga fjäll fläckig; foten n. kort; hyllet upplöst i flisor, vidhängande hattens kant; lamellerna sinsemellan n. fria.

Ekstamm., r. 9—11. Finl.; Skand.

Hatten kompakt, sned, n. glatt, 6 cm. bred; foten n. lateral, kort och tjock; lamellerna nedlöpande, smala.

17. Arm. spongiosa (Fr.) Karst.

Hatten askgrå, filtluden; lamellerna vidfästade, urnupna.

Mossbeklädda bokstamm., r. Skand.

Hatten höttigt spongiös, mjuk, excentrisk, dynlik, 6—8 cm. bred; foten filthårig, hvit, utan rot, mycket kort; hyllet upplöst i flisor, vidhängande hattens kant; lamellerna sinsemellan fria, hvita.

18. Arm. calyptrata (Lindbl.) Karst.

Hatten klibbig, sotbrun eller gulblek, foten knöllik, luden; ringen klibbig.

Murkna aspstamm., r. Skand. (Södermanland).

Hatten köttig, mjuk, n. half, horizontel, njurlik, glatt; lamellerna fastväxta, horizontela, tättsittande, hvita, äldre gulaktiga.

*** Lamellerna fastväxta, lossnande, baktill icke afsmalnande, likformiga; foten n. broskartad.

19. Arm. laqveata Fr. Icon. t. 18, f. 2.

Hatten hemisferisk, klibbig; lamellerna fastväxta, lossnande, n. tättsittande.

Lund., r. Skand. (Skåne, Bohuslän).

Hvit; hatten köttig, tunn, slät, glatt, torr glänsande, omkr. 5 cm. bred; kanten i början inböjd, derpå nedböjd, slät; foten tät, nedanför ringen eller nätslöjan småfjällig eller fintrådig, vid basen brunaktig, 5—9 cm. lång; lamellerna vidfästade, slutligen lossnande, tättsittande, glänsande hvita.

20. Arm. mucida (Schrad.) Fr. Saund. et Sm. t. 5.

Hatten skrynklig, slemmig; lamellerna afrundade, streckformigt nedlöpande.

Bok- och björkstamm. r., 8. Ryssl.; Skand.

N. tufvig; hatten tunn, mjuk, först kullrig, sedan platt; hvit, stundom grå, sotbrun eller olivfärgad; foten fylld, styf, vid basen n. utsvälld, hvit, 4—9 cm. lång; ringen utgående från fotens topp, tillbakaböjd, strimmig, i kanten uppsvälld; lamellerna glesa, glänsande hvita. — *Ag. sudans* Wallr.

21. Arm. fracida Fr.

Hatten slät, droppfläckig; lamellerna lossnande, fria, tättsittande.

Förmultn. trä, r. Skand. (Skåne).

Hatten liksom murken, kullrig, klibbig, hvit, slät; foten först fylld, sedan ihålig, nedtill afsmalnande, småfjällig, ofvanför den utstående, trasiga ringen slät; lamellerna hvita. Har rutten lukt. — *Ag. mucidus* Secr.

5. Cortinellus Roz.

* Lamellerna hvita eller gula, oföränderliga.

1. C. rutilans (Schaeff.) Karst. Schaeff. t. 219.

Hatten och foten betäckta med ett fläcktals purpurfärgadt ludd; lamellerna afrundade, gula, i eggen utsvälda, ludna, guldgula.

Skog., på trädstamm., stubb. och rött., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, torr, med tunn,

inrullad kant, ljusgul, 3—13 cm. bred; foten n. ihålig, mjuk, bukig, ljusgul, omkr. 8 cm. lång; lamellerna afrundade, tättsittande; sporerna 5—8 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka; köttet gult. — *Ag. xerampelinus* Sow.; *Ag. serratus* Bolt.; *Tricholoma* Fr.

* C. variegatus (Scop.) Karst. Fl. Dan. t. 1910, f. 2.
Hatten och foten vanl. rödludna; lamellerna enfärgade, helbräddade.
Skogsm., på jord och rutten ved, h. o. d. Finl.; Skand.

Hatten köttig, plattad, torr; foten fylld, seg; lamellerna urnupna, tättsittande, hvitaktiga eller blekgula; köttet n. hvitaktigt. — *Ag. rutilans* Pers.; *Ag. granulatus* Schaeff.; *Tricholoma* Fr.

2. C. aestuans (Fr.) Karst.
Hatten ljusgul, yngre stötande i rödbrunt, med i longitudinela fibriller upplöst öfverhud; lamellerna ganska breda, först höggula, sedan bleka.
Gransk., bland mossa, r. 8, 9. Skand. (Femsjö, Upsala).

Hatten köttig, tunn, först kägellik, sedan utbredd, pucklig, 8—10 cm. bred; foten fylld, jemntjock, glatt, strimmig, höggul, äldre blek, inuti hvit, omkr. 8 cm. lång; lamellerna urnupna, 1—2 cm. breda. Lätt igenkänd genom sin skarpa smak af galla. — *Tricholoma* Fr.

3. C. decorus (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 60, f. 1.
Höggul; hatten sträf af fastväxta, håriga, svartaktiga fjäll.
Furustubb., 8—10. Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt eller n. nedtryckt, icke naflad, ofta oregelbunden och excentrisk, 5—15 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, småfjällig eller fintrådig, sällan glatt, 5—10 cm. lång; lamellerna trubbigt fastväxta, äldre lossnande, tättsittande, 4—7 mm. breda; köttet gult. Var. med olivfärgadt gul hatt. — *Ag. galbanus* Lasch.; *Clit. decora* Gill.; *Pleurotus* Fr.

4. C. ornatus (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 86, f. 1.
Hatten sträf af små, flockulliga, mörkt rostbruna eller

brunaktigt brandgula, slutligen lossnande fjäll; foten och lamellerna höggula.

Barrskog., på murkn. granstubb., r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, mer eller mindre regelbunden, äldre bar, höggul, 5—15 cm. bred; foten först fylld med en lös, spongiös märg, sedan ihålig, mjuk, excentrisk, jemntjock, glatt, i toppen n. mjölig, slät, 3—8 cm. lång; lamellerna trubbigt fastväxta, breda, n. glesa; köttet mjukt, hvitgult; sporerna äggrunda, fintaggiga, 6 mmm. långa. — *Pleurotus* Fr.

5. C. luteovirens (Alb. & Schw.) Karst. Krombh. t. 25, f. 8—14.

Hatten sprickfull och småfjällig, halmgul, äldre stötande i grönt; foten hvit, försedd med inväxta småfjäll och en högst ofullständigt utbildad, otydlig ring.

Barrskog., r. 8, 9. Skand.

Hatten köttig, kompakt, trubbig, med i början inrullad, filthårig kant, 5—9 cm. bred; foten tät, kort, nedåt afsmalnande; lamellerna n. fria, tättsittande, hvitbleka eller halmgula.

6. columbetta (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 29, f. 2.

Hvit; hatten i början glatt med filtluden kant, sedermera sprickig och fjällig, ofta rödfläckig.

Bergig. löfskog., på öppn. gräsv. st., ljunghed. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först äggrund, sedan utplattad, trubbig, torr, styf, bugtbräddad, stundom flikig, slät, 5—8 cm. bred; foten tät, kort och tjock, oregelbunden, strimmig, nedtill n. rotlikt förlängd, n. glatt, omkr. 4 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, tunna. Mild och ätlig. — *Ag. albus* Pers.; *Ag. sericeus* Krombh.

Var. 1. elongatus Karst.

Hatten, n. vågböjd, fintrådig eller silkesluden, slutligen

småfjällig, i kanten knapt luden, stundom brunfläckig; foten jemntjock, vid basen n. afsmalnande, förlängd.

Lund., r. Skand.

Var. 2. speciosior (Fr.) Karst.

Hatten regelbunden, platt, fintrådig, med bar kant, omkr. 10 cm. bred; foten jemntjock, valsformig, fintrådig och strimmig, omkr. 10 cm. lång; köttet stundom blåfläckigt.

Bokskog., på skugg. st. Skand.

7. C. leucocephalus (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 43, f. 2.

Snöhvit; hatten fuktig, silkesluden, äldre glatt; foten ihålig, n. broskartad, seg, nedtill rotlikt förlängd; lukten lik den af färskt mjöl; smaken bitter.

Lund., äng., r. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, seg, först kullrig, sedan platt, trubbig eller n. pucklig, sidenglänsande, med utstående, hvass, glatt kant, 2—5 cm. bred; foten tågig, nedtill afsmalnande och tät, slät, glatt, 4—5 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna afrundade, fria, tättsittande, tunna, helbräddade; sporerna n. sträfva, 9—10 mmm. långa, 4—8 mmm. tjocka. — *Tricholoma* Fr.

8. C. scalpturatus (Fr.) Karrt.

Hatten söndersprucken i umbra- eller rödbruna, flockulliga fjäll; lamellerna hvita, äldre gulaktiga.

Bergig. skog., r. Skand. (Östergöthland, Stockholm).

Hatten köttig, först kägellik, sedan utbredd, trubbig, hvit eller ljusgul, fläckig, 6—9 cm. bred; foten fylld, olikformig, fintrådig, hvit; lamellerna urnupna, teml. tätt sittande. — *Tricholoma* Fr.

** Lamellerna slutligen rödbrunaktiga eller askgrå samt i eggen vanligen rödbrun- eller rödfläckiga.

9. C. imbricatus (Fr.) Roz. Fr. Icon. t. 30.

Hatten kompakt, mörkbrun, med tilltryckta fjäll; lamellerna hvita, äldre brunaktiga, i eggen fläckiga.

Barrskog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först bredt kullrig, sedan platt, trubbig, fullkomligt torr, svartaktigt rödbrun, matt, på ytan söndersprucken i tilltryckta fjäll, med i början inböjd, finluden, blekare kant, 5—10 cm. bred; foten tät, fast, än kort, kägellik, än förlängd, n. jemntjock, tilltryckt fintrådig, i toppen hvitmjölig, 4—12 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, teml. tättsittande; sporerna omkr. 6 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Köttet fast, tjockt, hvitt, af mild smak. Ätlig. — *Ag. rufus* Pers.; *Tricholoma* Fr.

10. C. vaccinus (Pers.) Roz. Pers. Icon et Descr. t. 2, f. 1—4.

Hatten rödbrun, med inrullad, skäggig och filthårig kant; foten ihålig, blekare, i toppen bar.

Barrskog., på fukt. st., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan plattad, pucklig, torr, med utstående, flockulliga fjäll, 3—15 cm. bred; foten jemntjock, fintrådig, omkr. 8 cm. lång; lamellerna vidfästade, teml. glesa, hvita, äldre rödbrunaktiga; sporerna omkr. 6 mmm. i diam. Har något bitter smak och obehaglig lukt. — *Ag. rufus* Pers.; *Tricholoma* Fr.

11. C. inodermeus (Fr.) Karst.

Hatten kastanjebrun, med strålformigt anordnade fjäll och fibriller; lamellerna hvita, vid beröring rödfläckiga.

Barrskog., på fukt. st. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, först kägellikt klocklik, sedan kullrig, pucklig, fläckig, mörkt rödbrunaktig, 3—6 cm. bred; foten n. fylld, upptill pipig, seg, jemntjock, hvit, med dragning åt rödbrunt, i toppen hvitmjölig, 8—9 cm. lång; lamellerna fria, n. breda, bukiga glesa. Köttet hvitt, n. rodnande. — *Tricholoma* Fr.

12. C. furvus (Fr.) Karst.

Hatten torr, fintrådig och strimmig, i början brun eller kastanjebrun, sedan gul- eller gråaktig; lamellerna hvita, äldre grå.

Öppn. fält, r. 9, 10. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, mjuk, klocklik, äldre utbredd, bugtbräddad, mjuk, spröd, 8—9 cm. bred; foten tät, fintrådig, n. sotbrun vid basen n. utsvälld och hvit; lamellerna n. fria, helbräddade. — *Tricholoma* Fr.

13. C. ungventatus (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 31, f. 1.

Hatten fjällig och flockullig, askgrå, klibbig; foten löst fintrådig, grå; lamellerna smutsigt hvitaktiga.

Barrskog., r. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten köttig, tunn, klocklik, äldre utbredd, regelbunden, pucklig, 5—10 cm. bred; foten tät, jemntjock, inuti hvit och mjuk, omkr. 8 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, ganska breda. — *Tricholoma* Fr.

14. C. gausapatus (Fr.) Karst.

Hatten askgrå, med hvitullig kant; lamellerna gråaktiga. Mild.

Gräsbev. lund., r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, blåslikt kullrig, trubbig, bugtbräddad, tätt besatt med löst på ytan liggande fibriller, 5—8 cm. bred; foten tät, löst fintrådig, snöhvit, med tydligt hylle, jemntjock, 4—5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande. — *Tricholoma* Fr.

15. C. terreus (Schaeff.) Karst. Schaeff. t. 64. Saund. et Sm. t. 44, f. 2.

Hatten betäckt med ett inväxt lager af ludd och fjäll, gråbrun; lamellerna hvitaktiga, äldre grå; hyllet otydligt.

Skog., på skugg. st., 9, 10. Ryssl. (Ural); Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, mjuk, klocklik, äldre utbredd, pucklig, än bugtbräddad, än regelbunden; foten fylld, n. jemntjock, tilltryckt trådig, hvitaktig, 4—8 cm. hög; lamellerna afrundade, med en liten tand nedlöpande, naggade. Ensam eller tufvig; än större än mindre; nästan luktlös. Hatten var. askgrå, brun eller blåaktig; lamellerna understundom i eggen svarta. — *Ag. myomyces* Alb. & Schw.; *Ag. nigromarginatus* Lasch.

* C. argyraceus (Bull.) Karst. Bull. t. 423.

Lamellerna och vanligtvis hatten snöhvita.

Barrsk., på mossbev. st. r. Skand.

** C. chrysites (Jungh.) Karst.

Lamellerna samt slutligen hatten gulaktiga.

Skog., r. Skand.

16. C. tristis Fr.

Hatten kägellik, äldre utbredd, brun, trådig och fjällig; foten pipig, med tydligt hylle.

Gräsv. st., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, pucklig, med inböjd, trådig kant, 2—3 cm. bred; foten jemntjock, smal, luden och fjällig, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna urnupna och vidfästade, teml. glesa, hvita, äldre gråaktiga. Utan lukt. Genom mindre växt och särdeles utveckladt hylle skild från föreg. — *Ag. tristis* Scop.?

6. Tricholoma Fr. — Musseron.

* Hatten klibbig, finluden eller söndersprucken uti glatta fjäll, icke vattenaktigt fuktig; köttet icke hygrofant.

† Hatten öfverdragen med en tunn, i fuktig väderlek klibbig, fintrådig eller småfjällig hinna.

a. Lamellerna till färgen oföränderliga, äldre icke rödbrunaktiga.

1. Tr. eqvestre (Linn.) Fr. Harz 2. t. 22.

Gul; mild; hatten småfjällig, gul, stötande mer eller mindre starkt i rödbrunt; lamellerna svafvelgula.

Barrskog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, vågbräddad, klibbig, omkr. 10 cm. bred; foten tät, kort och tjock, svafvelgul; lamellerna fria, tättsittande, teml. smala; sporerna 6—8 mmm. långa, 4

mmm. tjocka. Ätlig. — *Ag. crassus* Scop.; *Ag. aureus* Schaeff.; *Ag. flavovirens* Peps.

Var. pinastreti Alb. & Schw.

Hatten tunn, slät; lamellerna smalare.

Barrskog. r. Finl.; Skand.

2. Tr. coryphaeum (Fr.) Vent. t. 36, f. 1—3.

Hatten gulaktig, af bruna fjäll och trådar fläckig; lamellerna hvita, i eggen gula.

Skuggr. bokskog., r. Skand.

Hattenköttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, klibbig, yngre af fjäll eller fina trådar tigrerad, äldre prickad och slät, 9—12 cm. bred; foten tät, omvändt klubblik, hvitaktig; lamellerna urnupna, tättsittande.

3. Tr. sejunctum (Sow) Fr. Icon. t. 23.

Hatten gul, tecknad med af fina, inväxta trådar bildade brunsvarta streck; lamellerna breda, hvita; smaken n. bäsk.

Skog., helst barrskog., på grusig mark, r. 9, 10. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, pucklig, olikformig, i fuktig väderlek n. klibbig, omkr. 8 cm. bred; foten tät, stor och fast, nedtill bukig, slutligen förlängd, slät, glatt, i toppen n. småfjällig, hvit, omkr. 8 cm. lång, vanl. 3 cm. tjock; lamellerna urnupna, n. glesa. Köttet hvitt eller gråfläckigt. Lukten obehaglig, lik den af härsket mjöl. — *Ag. leucoxanthus* Pers.

4. Tr. portentosum Fr. Icon. t. 24, f. 1.

Hatten sotbrun eller rökgrå, stundom stötande i något violett eller blekgult, äldre urblekt, tecknad med svarta streck; lamellerna bleka; mild.

Barrskog., a. 8—11. Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, olikformig, med obetydlig puckel, klibbig, i kanten tunn och bar, 9—15 cm. bred; köttet hvitt; foten tät, n. jemntjock, fast, köttigt tågig, bar, men

fintrådigt strimmig, hvit, 9—15 cm. lång; lamellerna afrundade, mycket breda, slutl. glesa, hvita, äldre stötande i gult eller grått.

5. Tr. fucatum Fr. Icon. t. 24, f. 2.

Hatten smutsgul, med stark dragning i brunt eller grått, tigerskäckig; foten småfjällig, blek.

Skog., helst barrskog., r. 9, 10. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, n. bugtbräddad, klibbig, slät, glatt, i midten af mörkare färg, 5—9 cm. bred; köttet tunnt, blekt; foten fylld, mjuk, n. jemntjock, ofta uppstigande, i början småfjällig, sedan fintrådig, blekhvit, i toppen hvit och hvitpudrad, 6—9 cm. lång; lamellerna breda, n. tättsittande, hvitaktiga. — *Ag. luridus* Weinm., *Ag. qvinqvepartitus* Lund.

6. Tr. qvinqvepartitum Fr. Icon. t. 25.

Hatten slät, glatt, ljusgul; foten och lamellerna breda, hvita.

Barrskog., r. Ryssl. (Sibir.); Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, bugtbräddad, klibbig; foten tät, köttig, uppåt afsmalnande, strimmig, glatt, hvit, 8—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna. Smaken mild.

7. Tr. resplendens Fr. Icon. t. 29, f. 1.

Hvit, mild; hatten torr silfverglänsande, i midten gulaktig; kanten rak.

Lund., r. 9. Ryssl. (Sibir.); Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, slät, glatt, klibbig, 5—8 cm. bred; foten tät, stundom vid basen n. uppsvälld, slät, glatt, stundom i toppen n. flockullig, torr, 5—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna, n. tättsittande, tunna. Lukten angenäm.

b. Lamellerna ändrande färg, vanligen rödfläckiga.

8. Tr. colossus Fr. Icon. t. 21, 22.

Kompakt; hatten kastanjebrun eller lergul, med in-

böjd, n. klibbig kant; köttet och foten lergula, med dragning i blekrödt.

På hög. af tallbarr, r. Skand. (Femsjö).

Hatten ganska tjock, hemisferisk, äldre utbredd, glatt, slutligen på ytan söndersprucken och fjällig; foten tät, kompakt, i början knölformig, i toppen ihopsnörd, nedtill glatt och lergul, med stark dragning i brandgult, upptill flockullig och hvitaktig, 8—12 cm. lång, vid basen 8—12, i toppen omkr. 5 cm. tjock; lamellerna afrundade, tättsittande, breda, hvita, slutligen blekt tegelröda. Bland alla hittils kända skiflingar den största och hårdaste.

9. Tr. nictitans Fr. Bull. t. 574, f. 1.

Hatten slät, glatt, gulaktig; foten torr; lamellerna afrundade, fria, ljusgula.

Öppn. löfskog., r. 9. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, klibbig, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, elastisk, vanl. jemntjock, afbiten, i toppen småfjällig, gulaktig, 7—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna tättsittande, äldre ofta brunfläckiga. — *Ag. fulvus* Bull.

10. Tr. fulvellum Fr. Bull. t. 555, f. 2.

Hatten slät, blekt rödgul eller sämskfärgad, i midten prickig och rynkig; lamellerna hvita, äldre rödbrunaktiga.

Bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, i midten af mörkare färg, klibbig, 3—6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, fintrådig, hvit, stötande i rödbrunt, i toppen bar; lamellerna afrundade, urnupna, tättsittande, hvita, äldre rödbrunaktiga. — *Ag. fulvus* Bull.

11. Tr. flavobrunneum Fr. Icon. t. 27, f. 1.

Hatten af inväxta fibriller strimmig och småfjällig, rödbrun, stötande i brandgult; foten ihålig, n. bukig, i förstone klibbig, inuti gul.

Löfskog., lund, a. 7—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kägellikt kullrig, sedan plattad, med obe-

tydlig puckel, i midten mörkare, klibbig, 8—15 cm. bred; foten fintrådig, i början klibbig, i toppen bar, rödbrunaktig eller brunaktig, 5—8 cm. lång; lamellerna urnupna, streckformigt nedlöpande, tättsittande, gula, äldre brunaktiga eller brunfläckiga. Smakar bitter samt utsprider en lukt, lik den af nymalet mjöl. Ätlig. — *Ag. trichopus* Alb. & Schw.

12. Tr. albobrunneum (Pers.) Fr. Barla t. 12.

Hatten tecknad med af inväxta fibriller bildade streck, mörkbrun, i midten prickig; foten fintrådig, rödbrunaktig, i toppen hvitaktig.

Berg. barrskog., h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kägellikt kullrig, sedan utplattad, trubbig, klibbig, mörkbrun eller glänsande brun, mot den tunna, inböjda kanten ofta rynkig, 6—8 cm. bred; foten vanl. först tät, äldre ihålig, n. jemntjock, torr, småfjällig, 5—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, hvita, äldre rödbrunaktiga; sporerna n. klotrunda, 3—4 mmm. i diam. — *Ag. striatus* Schaeff.

13. Tr. ustale Fr. Icon. t. 27, f. 2.

Hatten slät, glatt, mörkt rödbrun; foten jemntjock, med rödbruna fibriller.

Barrskog., 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, klibbig, 8—10 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, rödbrunaktig, i toppen hvitaktig, bar och sidenglänsande, omkr. 8 cm. lång; lamellerna urnupna, tättsittande, snöhvita, slutligen med rödbrunaktiga fläckar. Utan lukt. Köttet hvitt, vid brytning stundom rodnande. — *Ag. leucophyllus* Alb. & Schw.

14. Tr. pessundatum Fr.

Hatten grynig eller droppfläckig, mörkbrun eller rödbrunaktig; foten öfverallt beklädd med luddiga, hvitaktiga fjäll.

Barrskog., r. 8—10. Ryssl.; Skand.

Hatten kompakt, kullrig, ganska trubbig, bugtbräddad eller vå-

gig, klibbig, mot kanten blekare, 8—9 cm. bred; foten tät, kort och tjock, i början päronformig; lamellerna urnupna, n. fria, hvita, slutligen med rödbrunaktiga fläckar. Luktar och smakar af nymalet mjöl. Ätlig.

* Stans f. montana Fr. Icon. t. 28 fig. infer.

Hatten droppfläckig, slät, rödbrunaktig eller mörkbrun; köttet nära ytan rödaktigt; foten endast i toppen hvitfjällig, förlängd.

Barrskog. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten kompakt, först kullrig, sedan utbredd, klibbig; foten tät, jemntjock, hvit, ända till 10 cm. hög; lamellerna afrundade, tättsittande, hvita, rödfläckiga. Lukten lik den af nymalet mjöl.

* Stans f. campestris Fr. Icon. t. 28, fig. super.

Hatten platt, slät, hvarken grynig eller droppfläckig, mörkt rödbrun; köttet nära ytan rödaktigt; foten kort och tjock, rödaktig, småfjällig.

Löfskog., lund. Skand. (Upsala).

15. Tr. russula (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 58.

Hatten grynig; foten tät, rosenröd; lamellerna snöhvita, n. fläckiga.

Skog., r. 9. Ryssl.

Hatten köttig, först kullrig, sedan nedtryckt, trubbig, klibbig, blekröd, stundom gulfläckig, 8—10 cm. bred; foten tät, fast, n. jemntjock, i toppen småfjällig, 3—4 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna i början afrundade, sedan n. nedlöpande, n. glesa. Har behaglig smak och lukt.

16. Tr. frumentaceum (Bull.) Fr. Bull. t. 571, f. 1.

Hatten hvitaktig eller lerfärgad, med rödbrunaktiga fläckar; lamellerna hvita, äldre rodnande.

Barrskog., r. Skand. (Småland, Halland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, trubbig, klibbig, glatt, 5—8 cm. bred; foten tät, jemntjock, fintrådig, hvitaktig, med röd-

bruna längdfläckar, 8—9 cm. lång; lamellerna afrundade, tättsittande. Luktar starkt af mjöl.

†† Hattens hud styf, prickig, grynig eller slutligen söndersprucken uti glatta fjäll.

a. Lamellerna hvita eller bleka, ofläckade.

17. Tr. compactum Fr. Icon. t. 35, f. 1.

Hatten gulblek, stötande i askgrått; foten hvit; lamellerna höggula.

Lund, r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, torr, 10—15 cm. bred; foten tät, glatt, jemntjock eller uppåt afsmalnande, 4—6 cm. hög, 2—4 cm. tjock; lamellerna afrundade, n. glesa, smala. Fast och hård, luktlös, ej olik en Kremla.

18. Tr. saponaceum Fr. Icon. t. 32, f. sup.

Hatten grå, med dragning i grönt eller brunt, gulblek, varierande hvitaktig, askgrå, olivgrön, svartaktig, ofta rödfläckig; köttet hvitaktigt, vid tryckning rödaktigt; lamellerna hvitbleka, ofta med grönaktig anstrykning. Har en egendomlig tvållukt.

Skog., helst barrskog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. kompakt, först kullrig, sedan platt, trubbig, olikformig, glatt, i väta fuktig, slät, torr prickig eller sprickfull och fjällig, i kanten tunn, alldeles glatt, i början inböjd, 5—10 cm. bred; foten tät, olikformig, vid basen afsmalnande och n. rotlikt förlängd, blek, 5—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna, med en liten tand nedlöpande, tunna, glesa, helbräddade. — *Ag. madreporeus* Batsch.; *Ag. argyrospermus* Bull.

* Tr. clavipes Karst. Fr. Icon. t. 32, f. inf.

Foten vid basen päronlikt uppsvälld, fjällig af tilltryckt, svartaktigt ludd.

Skog., r. Skand.

** Tr. atrovirens (Pers.) Fr.

Hatten fläckig af tättsittande, små, svarta fjäll.

Skuggr. bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, i kanten vågböjd, svartgrön, omkr. 4 cm. bred.

*** Tr. luridum (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 69.

Hatten smutsbrunaktigt eller gråaktigt gul, stundom ljusgul, i ytan upplöst i fina, inväxta trådar; foten mjuk, glatt, hvit; mild.

Barrskog. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utplattad, n. bugtbräddad, torr, glatt; foten fylld, olikformig, fast och stor, glatt; lamellerna urnupna, tättsittande, tunna, hvitaktiga. Luktar af nymalet mjöl.

19. Tr. miculatum Fr.

Hatten grynig, gulblek eller gulgrå, i midten sprickfull, umbrabrun; köttet hvitt; lamellerna mjölkhvita.

Ekskog., r. Skand.

Hatten kompakt, först kullrig, sedan plattad, trubbig, glatt, 9—12 cm. bred; foten tät, n. jemntjock, flockullig, blek; lamellerna n. fastväxta, plana, n. glesa. Lukten icke obehaglig.

20. Tr. cartilagineum (Bull.) Fr. Icon. t. 33.

Hatten styf, svartprickig; foten och lamellerna hvita.

Granskog., på öppn. fukt. st., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, n. spröd, först kullrig, trubbig, med inrullad, finluden kant, derpå utbredd, 5—10 cm. bred, vågig och bugtbräddad, med ned- och inböjd kant, ständigt torr, dess hinna i början sammanhängande, sedan söndersprucken uti otaliga, mycket fina, inväxta gryn; foten n. ihålig, kort och fast, men spröd, slät och glatt, snöhvit, 3—5 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, hvita, slutligen gråbleka. — *Ag. umbrinus* Pers.

21. Tr. loricatum Fr. Icon. t. 35, f. 2.

Seg; hatten umbra- eller kaffebrun, än mörkare, än ljusare, öfverdragen med en afskiljbar, tjock, hornartad hinna; lamellerna bleka; smaken fadd.

Skog., helst hasselsk., r. Skand. (Småland, Upsala).

Broskartad; hatten först klocklik, sedan kullrig, n. vågböjd, i fuktig väderlek n. klibbig, glatt, omärkligt prickad, 3—5 cm. bred; foten n. ihålig, jemntjock, mycket seg, vanligen skrufvriden och oregelbunden, glatt eller omärkligt fintrådig och strimmig, brunaktigt lergul, 5—8 cm. lång; lamellerna fria, tättsittande, bukiga, helbräddade, vattenaktigt bleka eller hvitgula. Lukten stark, obehaglig, lik den af lut.

22. Tr. atrocinereum (Pers.) Fr. Icon. t. 31, f. 2.

Hatten mörkgrå, i midten mörkare; foten fylld, jemntjock, hvitaktig; lamellerna hvitaktiga.

Fält och skog., på gräsväxt. st., r. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand. (Lund, Upsala).

Styf och spröd; hatten köttig, föst kullrig, sedan platt, torr, glatt, i början slät och helbräddad, slutligen i kanten uppåt inrullad söndersprucken och inskuren, 3—4 cm. bred; foten inuti mjuk, valsformig, glatt, men af tilltryckta trådar finstrimmig, i toppen bar, 5—8 cm. lång, omkr. 1 cm. tjock; lamellerna bågformigt vidfästade, bukiga. Luktar likt nymalet mjöl.

23. Tr. cuneifolium Fr. Batsch. f. 206.

Hatten kaffebrun eller gulblek, i ytan söndersprucken; foten ihålig, nedåt afsmalnande; lamellerna hvita. Lukten lik föreg., men starkare.

Gräsväxt. st. 9, 10. Finl.; Skand.

Ganska spröd; hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, torr, glatt, 2—3 cm. bred; foten blek, i toppen hvitpudrad, 3—4 cm. lång; lamellerna framtill bredare och snedt afstympade, baktill afsmalnande, med en tand nedlöpande, tättsittande, tunna. — *Ag. nycthemerus* Pers.; *Ag. dysodes* Secr.

b. Lamellerna med åldern förändrande färg, rödbrunaktiga, grå eller fläckiga.

24. Tr. sudum Fr. Icon. t. 34, f. 2.

Hatten rödbrunaktig; köttet hvitt; foten fintrådigt strimmig eller småfjällig.

Skog. på gräsbev. st., r. Skand. (Upsala).

Mycket fast; hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slutligen nedtryckt, trubbig, torr, äldre ofta i midten sprickfull och småfjällig, 5—8 cm. bred; foten tät, kompakt, jemntjock eller uppåt afsmalnande, hvitaktig, med rödbrunaktig anstrykning, 7—9 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna djupt urnupna, nedlöpande med en tand, n. tättsittande, hvitaktiga, äldre askgrå, stötande n. i rödbrunt.

25. Tr. tumidum (Pers.) Fr. Krombh. t. 72, f. 1—5.

Hatten askgrå, n. glänsande; foten nedtill rotlikt förlängd, vanl. uppsválld, strimmig, snöhvit; lamellerna snöhvita, äldre rödbrunaktiga med askgrå anstrykning.

Fukt. barrskog., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Styf och spröd; hatten först blåslik, sedan utbredd, i kanten vågböjd, slutligen inskuren, sprickfull, med tunn, inböjd kant, omkr. 8 cm. bred; foten tät, 8—12 cm. lång, omkr. 1, 5 cm. tjock; lamellerna urnupna, n. glesa, breda. Har n. obehaglig smak och lukt.

26. Tr. hordum Fr.

Hatten styf och spröd, glatt, sprickfull och spärrfjällig, askgrå; foten jemntjock; lamellerna breda, n. glesa.

Bokskog. 10. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan utbredd och uppåt inrullad, alldeles torr, slutligen öfver hela sin yta upplöst i spärrade fjäll, 8—10 cm. bred; foten fylld, strimmig, 8—15 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, hvita, äldre n. askgrå. Luktlös; mild.

27. Tr. virgatum Fr. Icon. t. 34, f. 1.

Styf; hatten askgrå, med af svarta eller svartaktiga inväxta småfjäll eller trådar bildade streck; lamellerna tättsittande. Smaken lik den af galla.

Skog., företräd. barrskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kägellik, sedan utbredd, med spetsig eller trubbig puckel, köttig, alldeles torr, n. slät, glatt, äldre stundom söndersprucken uti fjäll, med rak, i början bar kant, 5—10 cm. bred; foten tät, styf och fast, jemntjock, stundom med knölformig bas, strimmig, vanl. glatt, understundom småfjällig, hvitaktig, inuti hvit, 8—10 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna urnupna, ljusgråaktiga. Köttet tunnt, gråhvitt.

28. Tr. elytroides (Scop.) Fr. Icon. t. 33, f. 2.

Hatten öfverallt fingrynig, i midten flockulligt knottrig, svart- eller gråbrun; foten tätt fullsatt med fina, uppåt riktade, tilltryckta, liksom tegellagda hår; lamellerna askgrå. Luktar svagt af nymalet mjöl.

Gräsväxt., st. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, spröd, alldeles torr, 5—8 cm. bred; foten tät, mjuk, merendels afsmalnande nedåt, askgråaktig, 5—8 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, ganska breda, spröda. — *Ag. lemniscus* Pers.; *Trich. olidum* Gill.

29. Tr. opicum Fr.

Hatten pucklig, slät, småfjällig, mörkgrå; köttet askgråaktigt; lamellerna bågformigt vidfästade, ljusgrå.

Granskog., r. 8—10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, n. styf, kullrig, äldre platt, 3—4 cm. bred; foten fylld, jemntjock, n. glatt, blek, med askgrå anstrykning, 7 cm. lång; lamellerna bukiga, knapt tättsittande.

††† Hatten i början silkesluden, sedan n. glatt, alldeles torr.

a. Lamellerna breda, teml. tjocka, merendels n. glesa. Starkt luktande.

30. Tr. sulphureum (Bull.) Fr. Bull. t. 168.

Hatten n. pucklig, i början silkesluden, sedan n. glatt,

svafvelgul eller rödbrunaktig; foten finstrimmig; lamellerna glesa, svafvelgula; illaluktande.

Löfskog. 9, 10. Ryssl. (Ural); Finl. (Runsala); Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, oregelbunden, slät, 2—12 cm. bred; foten fylld, n. jemntjock, svafvelgul, 6—10 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna bågformigt vidfästade.

31. Tr. lascivum Fr. Icon. t. 38, f. 1.

Hatten slutligen n. nedtryckt, blekt sämskfärgad, silkeshårig, äldre n. glatt; lamellerna tättsittande, hvita.

Ekskog., r. 9—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, trubbig, slät, 5—7 cm. bred, med i början inrullad kant; foten tät, jemntjock, styf, fintrådig, nedtill rotlikt förlängd och filthårig, i toppen hvitpudrad, hvitaktig, 5—7 cm. lång; lamellerna bågformigt vidfästade, slutligen n. nedlöpande, hvita. Starkt och mindre behagligt luktande.

32. Tr. inamoenum Fr. Icon. t. 38, f. 2.

Hatten n. pucklig, äldre glatt, smutsigt hvit; foten snöhvit; lamellerna mycket glesa, snöhvita.

Barrskog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, i början silkeshårig, sedan n. glatt, slät, blekaktig, smutsigt hvit eller ljust sämskfärgad, stundom i midten gulaktig, 3—6 cm. bred; foten tät, jemntjock, n. glatt, hvit, stundom nedtill rotlikt förlängd och luden, omkr. 10 cm. lång: lamellerna bågformigt vidfästade eller nedlöpande, teml. tjocka; sporerna äggrundt elliptiska, 9—11 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka. Lukten stark och högst obehaglig.

33. Tr. album (Schaeff.) Fr. Icon. t. 43, f. 1.

Hvit; hatten stundom i midten gulaktig, glatt; foten tät, elastisk; lamellerna n. tättsittande. Smaken skarp; lukten n. ingen.

Löf- och blandskog., h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, seg, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, trubbig, torr, slät, 8—15 cm. bred; foten tät, stundom ihålig, uppåt afsmalnande, nedtill stundom löklikt utsvälld, bar, i toppen omärkligt hvitpudrad, 8—10 cm. lång, 2—4 cm. tjock; lamellerna urnupna. — *Ag. leucocephalus* Bull.

* Tr. caesariatum Fr.

Hatten tunn, mjuk, utplattad, i början silkeshårig eller fintrådig, slutligen glatt; foten smal, spröd, i toppen n. pudrad; lamellerna n. fria.

Skuggr. bokskog., r. Skand.

34. Tr. stiparophyllum Fr.

Starkt luktande, hvit; hatten stötande i gult; foten ihålig; lamellerna tättsittande.

Lund., r. Finl.; Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan utbredd, 7—12 cm. bred; foten vid basen n. löklikt utsvälld; lamellerna afrundade, vidfästade, tunna, teml. breda. Smaken bitter. Osäker art, möjligen sammanflytande med föreg.

b. Lamellerna tättsittande, tunna, smala. Luktlösa.

35. Tr. chrysentherum (Bull.) Fr. Bull. t. 556.

Helt och hållet matt svafvelgul; hatten med obetydlig puckel, först silkesluden, sedan n. glatt; foten tät; lamellerna smala.

Bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät, 4—8 cm. bred; foten jemntjock, vid basen hvitullig, 6—7 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande. Köttet gulaktigt.

36. Tr. cerinum (Pers.) Fr. Icon. 39, f. 1.

Vaxgul, understundom stötande i kaffebrunt; köttet hvitt; hatten trubbig, n. glatt; foten fylld, fintrådigt strimmig; lamellerna tättsittande, vaxgula.

Barrskog., h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, i början kullrig, sedan platt, slutligen nedtryckt, torr, slät, smutsigt vaxgul eller brunaktig, 3—4 cm. bred; foten jemntjock, gulaktig, vid basen glatt och ofta brun, 2—3 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna bågformigt vidfästade, lossnande, horizontela, tunna.

Var. obscuratum Karst.

Hatten i kanten vågböjd, i midten slutligen nedtryckt, med obetydlig puckel, mörkbrun, med dragning åt purpurrödt, 3—8 cm. bred; foten flerböjd, gropig eller hoptryckt, smutsigt blek, stötande i något gulaktigt, 5—6 cm. lång; 0,5—1 cm. tjock; köttet gulaktigt. Äldre med vattenaktiga, svartaktiga fläckar.

Barrskog., helst under gran. 10, 11. Finl.

37. Tr. onychinum Fr. Icon. t. 39, f. 2.

Hatten mot kanten med purpurrödt silkesludd; foten i toppen rödaktig; lamellerna höggula.

Barrskog., r. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten n. köttig, yngre kullrigt platt och pucklig, äldre platt och utan puckel, regelbunden, torr, n. glatt, matt, mörkbrun, med stark dragning åt rödt, eller mörkt purpurröd, 3—4 cm. bred; foten tät, jemntjock, silkesbårig, blek, stundom brunaktig, i toppen ljust purpurröd, 3—4 cm. lång; lamellerna fria, horizontela, tättsittande, jemnbreda.

38. Tr. jonides (Bull.) Fr. Bull. t. 533, f. 3.

Hatten pucklig, ombytande färg; foten elastisk, fintrådig; lamellerna hvita.

Fukt. skog. Skand.

Hatten köttig, först klocklikt kullrig, sedan platt, slät, n. glatt, vanl. ljusviolett, brunt purpurröd eller rödaktigt gulblek, urbleknande, med i början flockullig kant, 5—6 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, rosenröd; lamellerna urnupna, nedlöpande med en tand, tättsittande, tunna, i kanten söndergnagade, äldre bleka.

Var. persicolor Fr. Icon. t. 40, f. 1.

Hatten persikofärgad, urbleknande, trubbig; foten n. ihålig.

Gräsväxt. st., vid väg., r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät, glatt; foten seg, slät, blekare; lamellerna tunna, tätt sittande, snöhvita.

39. Tr. carneum (Bull.) Fr. Icon. t. 40, f. 2.

Lågväxt; hatten tunn, med flockullig kant, oföränderligt smultronröd; foten spröd, oföränderligt röd; lamellerna snöhvita.

Öppna fält, r. 9. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, i början silkeshårig, sedan n. glatt, omkr. 3 cm. bred; foten ihålig, mjuk, i toppen n. mjölig, omkr. 3 cm. lång; lamellerna afrundade, fria, bukiga.

* Tr. carneolum Fr. Icon. t. 40, f. 3.

Dverglik; hatten kött- eller smultronröd, urbleknande; foten tågigt broskartad.

Gräsbev. st. Skand.

Hatten n. köttig, tunn, först hemisferisk, sedan kullrig och regelbunden, trubbig, slutligen utbredd och tillbakaböjd, ofta med puckel, vanl. bugtbräddad, stundom excentrisk, slät, glatt, torr, omkr. 3 cm. bred; foten n. fylld, slutligen ihålig, styf, nedåt afsmalnande, i toppen n. hvitpudrad, blekröd, äldre hvitaktig, 2—3 cm. lång; lamellerna baktill ganska breda, afrundade, mycket tätt sittande, hvita.

40. Tr. caelatum Fr. Icon. t. 37, f. 2.

Liten; hatten naflad, flockullig, äldre skrynklig, kaffebrun, urbleknande; foten flockullig, kaffebrun.

Svedj. skogsbackar, bland *Polytricha,* r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, kullrig, i midten nedtryckt, slät, yngre glatt, kaffebrun, torr gråblek, slutligen sprickfull, omkr. 3 cm. bred;

foten fylld eller ihålig, jemntjock eller upptill n. tilltjocknande, glatt, 2—3 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna urnupna, fastväxta, med en liten tand nedlöpande, tättsittande, smutsigt hvitaktiga eller mörkgrå.

** Hatten slät, glatt, i väta fuktig; köttet mycket spongiöst, vattenaktigt eller hygrofant.

† Hatten köttig, mjuk, spröd, på ytan merendels droppfläckig eller med vattenaktiga sprickor; foten tät.

a. Lamellerna hvitaktiga.

+ Foten central.

41. Tr. gambosum Fr. Sv. Svamp. t. 9. — Läcker Musseron.

Hatten sämskfärgad eller hvit, äldre gulaktig, fläckad; kanten och foten i toppen flockulliga eller finludna; lamellerna hvitaktiga.

Ängsmark, r. 5, 6. Skand. (Skåne, Stockholm).

Hatten mycket köttig, först kullrig, sedan platt, hoflik, vågböjd, fuktig, glatt, omkr. 10 cm. bred; foten tät, stor och fast, hvitaktig; lamellerna urnupna, bukiga, tättsittande, mycket tunna. Växer i vida kretsar eller långa linier. Smaken mild; lukten angenäm. Synnerligen välsmakande. — *Ag. graveolens* Sow.; *Ag. pomonae* Lenz.; *Ag. cerealis* Lasch.

42. Tr. albellum Fr. Sm. Seem. Journ. t. 46.

Hatten hvitblek, äldre grå, med af mörkare fjäll fläckig; lamellerna framtill bredare, glänsande hvita.

Löfskogstrakt., r. 4—10. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, först kägellik, sedan utbredd, regelbunden, glatt, fuktig, i midten kompakt, hvälfd, med tunn, slät, bar kant, omkr. 9 cm. bred; foten tät, fintrådigt strimmig, med äggrund bas; lamellerna likformigt afsmalnande, vidfästade, tättsittande. Än mindre, tufvig, än större, enslig. Har en egendomlig smak och lukt af kokt kött.

43. Tr. boreale Fr. Icon. t. 41, f. 1.

Hatten blekröd, urbleknande, torr sprickig; foten elastisk, hvit; lamellerna hvita; lukten lik den af nymalet mjöl.

Löfskog., på gräsväxt. st., r. 6. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, oregelbunden, ofta vågböjd, n. pucklig, glatt, blekt kötttröd, äldre hvitaktigt sämskfärgad, med tunn, inrullad, naken kant, omkr. 5 cm. bred; foten tät, glatt, olikformig, vid basen afsmalnande, ofta n. skrufvriden eller krökt, oföränderligt hvit, 5—8 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna urnupna, med en tand nedlöpande, tunna, tättsittande, hvita.

44. Tr. linctum Karst.

Hatten blekt kötttröd, slät, torr icke sprickig; luktlös.

Öppn. torra barrskogstrakt., r. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, n. sned, glatt, otydligt pucklig, 3—7 cm bred; foten tät, glatt, n. sned, hvitaktig; lamellerna urnupna, tunna, tättsittande, hvita.

++ Foten excentrisk.

45. Tr. ulmarium (Bull.) Karst. Bull. t. 510. — Rund Stockskifling.

Hatten hvitaktigt gulblek eller gråblek, ofta spräcklig af runda, vattenaktiga fläckar; foten n. excentrisk, filthårig; lamellerna vidfästade, hvitaktiga.

Gamla löfträdsstammar, såsom alm, bok, asp, ek, h. o. d. 10—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt, glatt, slät, fuktig, 7—15 cm. bred; foten tät, styf, ofta krumböjd, nedtill uppsvälld, n. hvit, 5—8 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock; lamellerna vidfästade, urnupna eller afrundade, breda, tättsittande; sporerna klotrunda, 3—5 mmm. i diam. Lukt och smak n. syrliga. Enslig eller tufvig. Ätlig.

46. Tr. tessulatum (Bull.) Karst. Bull. t. 513, f. 1.

Hatten brandgul, äldre blekare, droppfläckad; foten glatt; lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande.

Löfträdsstamm., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, glatt; foten excentrisk, kort, kompakt, nedåt afsmalnande; lamellerna tättsittande, hvita eller gulaktiga. Luktar svagt af mjöl. Nära beslägtad med föreg.

b. Lamellerna i början hvita eller hvitaktiga, äldre sotbruna eller grå.

47. Tr. graveolens (PERS.) BULL. t. 142.

Hatten sotbrun, öfvergående i hvitt eller n. brandgult, torr sprickig, i kanten slät; lamellerna bågformigt vidfästade.

Gräsbev. st., r. 5, 6. Skand.

Hatten köttig, kompakt, n. hemisferisk, trubbig, glatt, till färgen mycket föränderlig; foten tät, stark, jemntjock, fintrådig; lamellerna tättsittande, tunna, hvitaktiga, äldre mörkare. — *Ag. mousseron* BULL.

48. Tr. tigrinum (SCHAEFF.) FR. Icon. t. 41 inf.

Hatten ljusgrå eller sotbrun, brunfläckig; foten hvit; lamellerna i förstone hvita, sedan sotbruna.

Barrskog., vid väg., r. 5—9. Ryssl. (Ural); Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, bugtbräddad, glatt, med mörka droppfläckar, omkr. 5 cm. bred; foten tät, kompakt, pudrad, uppsvälld, omkr. 3 cm. lång och tjock; lamellerna afrundade, slutligen nedlöpande med en tand, tättsittande, smala; sporerna sferiska, 4—6 mmm. i diam. Enslig eller tufvig. N. luktlös. — *Ag. camarophyllus* SECR.

49. Tr. pes caprae FR.

Hatten kägellik, äldre utbredd, pucklig, mårkgrå, stötande i brunt; foten hvit; lamellerna breda, hvita, äldre askgrå.

Fält, r. 6. Skand. (Skåne).

Hatten i midten köttig, spröd, olikformig, glatt, i kanten sprickig, slutligen inskuren, 4—12 cm. bred; foten tät, jemntjock eller nedtill afsmalnande, glatt; lamellerna urnupna, först tättsittande, sedan n. glesa. — *Ag. multiformis* SCHAEFF.

†† Hatten kompakt, äldre spongiös, trubbig, slät, glatt, fuktig.

a. Lamellernas färg oföränderlig.

50. Tr. Schumacheri FR. GILL. Pl. 32.

Hatten askgrå, brunaktig eller blekgrå, med utskjutande, inböjd, blekare kant; foten fintrådigt strimmig; lamellerna hvita eller hvitaktiga.

Skog., feta plats., r. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten spongiös, kompakt, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, slät, fuktig, 10—20 cm. bred; foten köttig, tät, styf, blek, vid basen utsvälld, 5—15 cm. lång; lamellerna urnupna, slutligen fastväxta, n. nedlöpande, plana, smala, tättsittande. Ätlig. — *Ag. pullus* PERS.

51. Tr. patulum FR. Icon. t. 37, f. 1.

Hatten blekgrå; foten elastisk, jemntjock; lamellerna nätådrigt förenade, hvita eller hvitaktiga.

Lund., löfskog. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, styf, först kullrig, sedan platt, trubbig, ofta bugtbräddad, slät, glatt, blekt askgrå, 6—10 cm. lång; lamellerna urnupna, n. fria, tättsittande, plana. Än enslig, än n. tufvig.

52. Tr. amicus FR. Icon. t. 36, f. 1.

Hatten kaffebrun; foten nedtill löklikt utsvälld, hvit; lamellerna glesa, snöhvita.

Barrskog., bland mossa, r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, i början n. klocklik, sedan kullrig, slutligen utbredd och med en låg upphöjning i midten, regelbunden, slät, glatt, 6—9 cm. bred; foten tät, seg, uppåt afsmalnande, finstrimmig; lamellerna baktill afrundade, n. fria. Ensam.

53. Tr. arcuatum (Bull.) Fr. Bull. t. 443.

Hatten utplattad, mörkt rödbrun eller svartaktig, urbleknande; köttet, foten och de bågformiga lamellerna rödbrunaktiga, med dragning i ockragult.

Äng., r. Ryssl.; Skand.

Hatten i midten n. upphöjd, slät, glatt, fuktig, med tunn, i början inböjd kant, 5—9 cm. bred; foten tät, fintrådigt fjällig, enl. Fr. blekt brun, nedtill svartaktig och uppsvälld, 4—8 cm. lång; lamellerna bågformigt vidfästade, med en tand nedlöpande, tättsittande, enl. Fr. snöhvita.

* Tr. cognatum Fr. Bull. t. 589, f. 1.

Större, helt och hållet smutsigt sämskfärgad eller gulaktigt blekröd; lamellerna mindre tättsittande, sämskfärgade.

Äng., r. Skand.

54. Tr. oreinum Fr. Pers. Myc. eur. t. 23, f. 1—2.

Hatten brun, äldre gulblek; foten i toppen hvitfjällig; lamellerna först afrundade, sedan fria, hvita.

Ljunghed., back., r. 9—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, i midten n. upphöjd, slät, glatt, urbleknande, efter regn n. klibbig, 3—4, stundom ända till 8 cm. bred; köttet hvitaktigt eller n. brunaktigt; foten tät, jemntjock, vid basen n. utsvälld, blek eller hvit, nedtill blekt sotbrun, 3—6 cm. lång, 5—12 mm. tjock; lamellerna tättsittande, plana.

b. Lamellernas färg föränderlig.

55. Tr. civile Fr. Icon. t. 42, f. 1.

Hatten mycket mjuk, rödgulaktigt blek, med afskiljbar hinna; foten fintrådig, hvitaktig; lamellerna först hvita, sedan gulaktiga.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, spröd, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, alldeles glatt, n. klibbig, 7—8 cm. bred; foten tät, mjuk, spröd, uppåt afsmalnande, fintrådig eller småjällig, 5—7 cm. lång; lamel-

lerna djupt urnupna, n. fria, bukiga, tättsittande, mjuka, först hvita, sedan bleka eller n. gulaktiga. — *Ag. militaris* Fr. Monogr.

56. Tr. personatum Fr. Sv. Svamp. t. 57. — Höst-Musseron.

Hatten tjock, vanl. smutsigt violett; kanten finluden eller liksom mjölig; foten luden, blekblå; lamellerna blå.

Gräsväxt. fält, löfskog., gaml. trädgård., a. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början fast, sedan mjuk, först kullrig, sedan platt, trubbig, regelbunden, slät, glatt, med utskjutande och i början inrullad kant, stundom grå, stötande mer eller mindre i köttrödt, eller hvit, 6—15 cm. bred; foten tät, tjock, vid basen ofta lökformigt uppsvälld, 3—8 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna afrundade och n. fria, tättsittande, breda, mera beständigt blå, men med åldern bleknande och smutsfärgade. God matsvamp. — *Ag. bicolor* Pers.; *Ag. hepaticus* Weinm.

57. Tr. nudum (Bull.) Fr. Bull. t. 439.

Hatten tunn, brunviolett, äldre rödbrunaktig; foten n. mjölig, ljusviolett; lamellerna violetta, äldre rödbrunaktiga.

Barrskog., trädgård., r. 9—11. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utplattad och nedtryckt, trubbig, glatt, fuktig, med inböjd, tunn, bar kant, till färgen mycket föränderlig, 3—10 cm. bred; foten fylld, n. jemntjock, elastisk, slät, omkr. 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna först afrundade, sedan nedlöpande, tättsittande, smala.

58. Tr.? cinerascens (Bull.) Fr. Bull. t. 428, f. 2.

I förstone hvit, sedan gråaktig; lamellerna lätt lossnande från hymenoforet.

Löfskog., r. Ryssl.; Skand. (Upland).

Hatten köttig, kullrig, glatt, slät, 6—10 cm. bred; foten tät, jemntjock, glatt, tjock, vid basen beklädd med ett fast, flocköst, hvitt ludd, 9 cm. lång; lamellerna afrundade, fria, breda, spröda, mörkare.

59. Tr. panaeolus Fr. Icon. t. 36, f. 2.

Hatten med grå daggiga fläckar; foten trådigt strimmig, först hvitaktig, sedan grå; lamellerna i början hvita, sedan grå eller rödbrunaktiga.

Barrskog., r. 10. Skand. (Upsala).

Hatten spongiös, kompakt, först kullrig, sedan platt, stundom nedtryckt, trubbig, med inböjd, understundom bugtbräddad kant, slät, gråaktigt sotbrun, liksom marmorerad, ofta droppfläckig, omkr. 8 cm. bred; foten tät, seg, tågig, inuti spongiös, glatt, bar, omkr. 3 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna eller afrundade, slutligen n. nedlöpande, tättsittande, horizontela, helbräddade. — *Ag. ectypus* Secr.; *Tr. ectypum* Gill.

* calceolus (Sterb.) Fr.

Hatten olikformig, oval och bugtbräddad, med inrullad, bar kant, gråfläckad, i midten nedtryckt; foten excentrisk, tapplik, mycket kort; lamellerna bågformigt vidfästade, sotbruna.

Hasselskog., r. Skand.

60. Tr. cnista Fr.

Hvit; hattens kant inböjd, slät; lamellerna tvärådriga, hvita, vid tryckning blekt rödgula. Luktar som stekt kött.

Öppn. bokskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, mjuk, först kullrig, sedan utbredd, n. bugtbräddad, glatt, fuktig, hvit, n. sämskfärgad, i midten mörkare, 5—8 cm. bred; foten tät, n. jemntjock, glatt, slät, 4—5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna afrundade, tättsittande, breda, torra krusiga.

††† Hatten tunn, glatt, n. pucklig, hygrofan (ombytande färg efter väderleken); köttet vattenaktigt, först kompakt, sedan mjukt, hygrofant.

a. Lamellerna hvitaktiga.

61. Tr. grammopodium (Bull.) Fr. Bull. t. 548.

Hatten först klocklikt kullrig, sedan utplattad, hvit eller

först brun eller gulblek, äldre och urblekt hvitaktig; foten n. fårad, glatt, hvitaktig; lamellerna bågformigt fastväxta.

Löfskog., lund., på gräsväxt. st., h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, n. pucklig, glatt, fuktig, 8—18 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, vid basen luden, 9—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna m. tätt sittande, helbräddade, hvita.

62. Tr. melaleucum (PERS.) FR. Icon. t. 44, f. 1.

Hatten först kullrig, sedan platt, brunaktigt svart; lamellerna urnupna och vidfästade, hvita.

Äng., trädgård, vid vägkant., a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, med obetydlig puckel, slät, glatt, i väta vanl. svartaktigt sotbrun, sedermera gulblek, med dragning i brunt, torr urbleknande, 4—8 cm. bred; foten fylld, slutligen äfven ihålig, yngre elastisk, äldre styf och spröd, vid basen n. utsvälld, bar, fintrådigt strimmig, hvitaktig, med mörka strimmor, 5—8 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna horizontela, breda, mer eller mindre bukiga, helbräddade, hvita, stundom gulaktiga; sporerna 6—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Köttet mjukt, hvitt, icke hygrofant. — *Ag. leucophaeus* PERS.

Var. 1. adstringens (PERS.) FR.

Hatten utplattad, torr becksvart, n. glänsande; lamellerna hvita, slutligen n. blekröda.

Ekskog., r. Skand.

Var. 2. polioleucum FR.

Hatten med trubbig puckel, först gulblek, sedan grå; foten n. jemntjock, i toppen hvitpudrad; lamellerna hvitaktiga.

Gräsbev. st., r. Ryssl.; Skand.

Var. 3. porphyroleucum SECR.

Hatten köttigare, styfvare, med otydlig puckel, rödbrunaktig; foten tät, n. fintrådig; lamellerna hvita.

63. Tr. brevipes (Bull.) Fr. Bull. t. 521, f. 2.

Hatten först kullrig, sedan plattad, svartbrun eller svartaktig, urbleknande; foten tät, styf, mycket kort, kaffebrun; köttet brunaktigt.

Gräsbev. st., trädgård, på mulljord, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, slät, glatt, 5—7 cm. bred; foten än jemntjock, än nedåt eller uppåt afsmalnande, i toppen n. pudrad; lamellerna urnupna, fria, tättsittande, bukiga, helbräddade, hvitaktiga.

64. Tr. humile Fr.

Hatten först kullrig och pucklig, sedan platt eller nedtryckt, brun, svartaktig, gulblek eller blek; foten blek, luden och mjölig; lamellerna hvitaktiga.

Trädgård., äng., fält, 9—11. Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, slät, glatt, hygrofan, med utskjutande, tunn kant, 5—12 cm. bred; foten fylld, jemntjock, spröd, kort, 3—6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna afrundade, med en tand nedlöpande, bukiga; sporerna 7—8 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

Var. fragillimum Fr.

Hatten blekare; foten ihålig, fintrådig, längre; lamellerna smalare.

Äng., r. Skand.

65. Tr. exscissum Fr. Icon. t. 44, f. 2.

Hatten yngre klocklik, gråbrun; foten tät, glatt; lamellerna jemnbreda, snöhvita.

Feta, gräsbev. plats., r. 8, 9. Ryssl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, pucklig, slutligen i kanten vågböjd, slät, glatt, gråbrun, äldre och urblekt ljusgrå, glänsande, 3 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, slät, alldeles glatt, glänsande, snöhvit, smal, n. jemntjock, 3—5 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande. Köttet tunnt, hvitt.

66. Tr. subpulverulentum (Pers.) Fr. Huss. II, t. 37.

Hatten öfverdragen med ett fint, inväxt, gråhvitt stoft; foten glatt, n. strimmig; lamellerna hvita.

Trädgård. och gräsbv. fält., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, slät, med utskjutande, inböjd kant, gulblek, omkr. 4 cm. bred; foten tät, jemntjock, stundom uppstigande, i toppen omärkligt pudrad, 5—6 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna afrundade, tättsittande smala.

67. Tr. persicinum Fr. Icon. t. 42, f. 2.

Hatten blekröd eller n. köttröd, torr blek eller hvitaktig, trubbig; foten broskartad, glatt; lamellerna bågformigt krökta, hvita.

Barrskog., på moss- eller gräsväxt. st., r. 8—10. Ryssl; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, hygrofan, med tunn, slät, glatt kant, 3—7 cm. bred; fyten fylld, seg, inuti tågig, jemntjock, glatt, i toppen omärkligt pudad, hvitaktig; lamellerna än djupt urnupna, än afrundade, n. fria, tättsittande, tunna, jemnbreda. Luktlös.

b. Lamellerna n. violetta, grå, sotbruna.

68. Tr. sordidum Fr. Icon. t. 45, f. 1.

Seg, gulblek, brunaktig eller blekröd, stötande mer eller mindre i violett, äldre med en smutsig anstrykning, torr urbleknande; foten fintrådigt strimmig; lamellerna afrundade, violetta, äldre hvitaktiga eller sotbruna.

Feta gräsbev. plats., vid vägkant., trädgård., h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklikt kullrig, sedan platt eller nedtryckt, n. pucklig, glatt, hygrofan, i kanten slutligen finstrimmig, 3—8 cm. bred; foten fylld, n. uppböjd, vid basen vanl. utsvälld, af hattens färg, 5—6 cm. lång, 6—8 mm. tjock; lamellerna n. tättsit-

tande; sporerna elliptiska, 7—9 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. Växer i flockar eller tufvor.

69. Tr. holojanthinum Kalchbr. Fung. Sib. t. 1, f. 2.

Violett; hatten svartviolett, med mörkgrå anstrykning; foten glatt; lamellerna urnupna, fastväxta eller n. nedlöpande, violett purpurröda.

Skog. Ryssl. (Sibirien).

Hatten köttig, kullrig, slät, glatt, 3—4 cm. bred; foten tät, nedtill utsvälld, intensivt violett; lamellerna teml. breda, tättsittande, sinsemellan fria, till färgen oföränderliga; köttet intensivt violett; sporerna klotrunda, 1, 5 mmm. i diam.

70. Tr. paedidum Fr. Icon. t. 46, f. 1.

Hatten slutligen i midten nedtryckt, med kägellik puckel samt fina, inväxta trådar, n. slät, gråbrun eller sotbrun; foten kort, smutsgrå; lamellerna först hvitaktiga, sedan mörkgrå.

Torra sandback., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, seg, först klocklikt kullrig, sedan utplattad, fuktig, med inrullad, bar kant; foten fylld, broskartad, inuti tågig n. strimmig, bar, 2—3 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna urnupna, nedlöpande med en tand, tättsittande, smala.

71. Tr. lixivium Fr. Icon. t. 45, f. 2.

Hatten grå- umbra- eller rödbrun, i kanten hinnaktig och finstrimmig; foten brunaktig, öfverdragen med ett fint, hvitpudradt ludd; lamellerna grå.

Öppn. gräsväxt. fält, r. 9, 10. Skand. (Upsala, Stockholm).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, yngre pucklig, aldrig nedtryckt, slät, glatt, 5—9 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, ofta flerböjd, äldre hoptryckt, spröd, 5—7 cm. lång, 6—8 mm. tjock; lamellerna afrundade, vidfästade, bukiga, mjuka, n. glesa, stundom krusiga. — *Ag. compressus* Swartz.

72. Tr. rasile Fr.

Hatten sotbrun, med hvitt kött; lamellerna sotbruna, i eggen luddsågade och hvita.

Barrskog., på fukt. st., vid väg., r. 8, 9. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, mjuk, först klocklik, sedan utbredd, pucklig, fuktig, glanslös, med strecklika teckningar, med inböjd, vågig kant; foten n. ihålig, jemntjock, fintrådig, grå, 5—7 cm. lång, 5—7 mm. tjock; lamellerna lossnande, genom tvärådror förenade, n. glesa, mjuka.

73. Tr. favillare Fr.

Hatten glatt, askgrå, torr hvitaktig; foten n. ihålig, slät; lamellerna mycket tätt sittande, hvitaktiga, äldre grå.

Ängsback., r. 10. Skand. (Halland, Småland).

Hatten n. köttig, styf, utplattad, i midten nedtryckt, pucklig, slät, fuktig, med slät, utstående kant, 3 cm. bred; foten styf, vanl. jemntjock, n. glatt, hvitaktig; lamellerna afsmalnande, n. fria, jemnbreda.

74. Tr. putidum Fr. Icon. t. 46, f. 2.

Hatten pucklig, stoftpudrad, n. olivfärgadt grå, torr ljusgrå; lamellerna tättsittande, askgrå, stinkande.

Bland tallbarr, r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, hemisferisk, yngre pucklig, slät, mjuk, med hvitpudrade fläckar, hygrofan, 2—3 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, äldre ofta hoptryckt, mjuk, n. spröd, otydligt strimmig, grå, öfverdragen med en fint, hvitt stoft, omkr. 4 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, bukiga, sinsemellan fria, först hvitaktiga.

75. Tr. hospitans Fr.

Snöhvit; hatten klocklik, med rak, tilltryckt kant; lamellerna fria, mycket bukiga, n. äggrunda.

Trädgård., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, trubbig, slät, 2—3 cm. bred, hygrofan; foten tät, tågig, seg, glatt, i toppen pudrad, omkr. 3 cm. lång; lamellerna fria.

7. Clitocybe Fr. — Platt- eller Trattskifling.

* Foten central.

† Hatten köttig, icke hygrofan.

a. Hatten i förstone kullrig, sedan platt eller nedtryckt, trubbig, regelbunden; lamellerna i början fastväxta eller kort och jemnt nedlöpande.

+ Hatten grå eller brun.

1. Cl. nebularis Fr. Sv. Svamp. t. 45. — Pudrad Plattskifl.

Hatten yngre betäckt af ett fint, gråhvitt doft, äldre bar; foten elastisk, fintrådigt strimmig; lamellerna hvita, slutligen bleka.

Skogslund., gamla trädgård. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, glatt, mer eller mindre grå, stundom blek, 8—15 cm. bred; foten fylld, svampig, elastisk, nedtill uppsvälld, upptill afsmalnande, vid jorden mer eller mindre luden, 8—10 cm. lång, nedtill omkr. 3 cm., upptill omkr. 1,5 cm. tjock; lamellerna kort nedlöpande, mycket tätt sittande, tunna. Lukten svag; smaken mild. Är såsom matsvamp allmänt värderad. — *Ag. pileolaris* Bull.; *Ag. turgidus* Grev.; *Ag. canaliculatus* Schum.

2. Cl. clavipes (Pers.) Fr. Icon. t. 47, f. 1.

Hatten sot-, kaffe- eller gråbrun, bar; foten svampig, mjuk, nedtill klubblikt uppsvälld; lamellerna nedstigande, n. glesa, hvita.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, först n. kullrig, sedan platt, slutligen n. omvändt kägellik, mer eller mindre brun, stundom n. grå eller hvitaktig, enfärgad eller i omkretsen ljusare, slät, glatt, torr, 4—6 cm. bred; foten tät, omvändt klubblik, n. fintrådig, gulblek, med stark dragning åt sotbrunt: lamellerna långt nedlöpande, beständigt hvita;

sporerna 5—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Köttet löst, spongiöst, föga användbart. Lukten mild; smaken ej oangenäm.

3. Cl. comitialis (Pers.) Fr. Icon. t. 47, f. 2.

Sotbrun; foten kägellik, glatt; lamellerna plana, horizontela, tättsittande, snöhvita.

Berg. barrskog., på fuktig. st., r. 10. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, icke nedtryckt, trubbig, slät, glatt, i regnväder fuktig, svartbrun, n. svartaktig, enfärgad, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, elastisk, sotbrun, 5—10 cm. lång; lamellerna kort nedlöpande. Köttet temlig. fast, hvitt. Nästan utan lukt.

4. Cl. polius Fr. Icon. t. 48, f. 1.

Hatten grå; foten jemntjock, glatt, hvit; lamellerna mycket tättsittande, hvita.

Löfskog., helst bokskog., r. Skand. (Småland, Östergöthland).

Tufvig; hatten köttig, kretsformig, först kullrig, sedan platt, icke hygrofan, slät, glatt, glanslös, 3—4 cm. bred; foten tät, n. köttig, icke broskartad, jemntjock eller vid basen n. uppsvälld, glatt, slät, 5—10 cm. lång; lamellerna jemnt nedlöpande, smala.

5. Cl. auricula (De C.) Fr.

Hatten gråbrun, hinnlös, med utskjutande, inrullad, bar kant; foten och lamellerna hvita.

Barrskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, kompakt, hemisferisk, i midten nedtryckt, slät, glatt, 6 cm. bred; foten tät, jemntjock, 3—6 cm. lång, glatt; lamellerna nedlöpande, tättsittande. Köttet snöhvitt, luktande af nymalet mjöl.

6. Cl. nimbata (Batsch.) Fr. Icon. t. 48, f. 4.

Hatten askgrå, med tunn, inböjd, hvitmjölig eller finluden kant; foten hvit, åtminstone i toppen försedd med små, inväxta fjäll; lamellerna hvita.

Öppn., gräsbev. fält., r. Skand.

Hatten köttig, först klocklik, sedan kullrig, trubbig, slät, glatt, 3—4 cm. bred; foten tät, fast, nedtill n. utsvälld, 3—6 cm. lång, omkr. 7 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, bågformigt krökta, tättsittande. Köttet kompakt, torrt hvitt, nära ytan ofta grått, med lukt af nymalet mjöl.

7. Cl. luscina Fr. Pers. Myc. eur. t. 23, f. 3.

Hatten brun, urbleknande gulblek, med utstående, bar kant; foten nedåt afsmalnande, hvitmjölig; lamellerna smutsgrå, äldre hvitaktiga.

Betesmark., r. 10. Skand. (Halland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, enfärgad, 3—6 cm. bred; foten tät, omkr. 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna kort nedlöpande, plana, tättsittande. Enslig.

8. Cl. curtipes Fr. Icon. t. 48, f. 5.

Hatten i början kaffebrun, sedan gulblek eller hvitaktig; foten utanpå och inuti kaffebrun, stötande i lergult, jemntjock eller nedåt n. afsmalnande, upptill n. pudrad, blekare; lamellerna mycket tättsittande, hvita.

Gräsbev. st., 9—11 r. Skand. (Skåne, Småland, Upland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, yngre stundom pucklig, men äldre äfven nedtryckt, slät, glatt, fuktig, omkr. 3 cm. bred; foten tät, seg, styf, fibrös, 3—6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, plana, hvita eller hvitaktiga.

9. Cl. hirneola Fr. Icon. t. 48, f. 3.

Gråaktig; hatten öfverdragen af ett tilltryckt, glänsande, hvitaktigt, liksom sammanklibbadt, fint ludd; foten spenslig, i toppen hvitmjölig; lamellerna hvitgrå.

Backsluttn. i barrskog., fält, bland gräs och mossa, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, i midten slutligen nedtryckt, slät, glatt, ljusgrå, 1—2 cm. bred, med mycket tunn, in-

rullad kant; foten fylld, seg, elastisk, jemntjock, ofta flerböjd, glatt, mörkgrå, 5—6 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, tunna.

Var. undulata (Bull.) Fr. Bull. t. 535, f. 2.

Hatten platt, n. vågig, grå, slutligen hvitaktig, med teckningar i form af ringar, ända till 4 cm. bred.

10. Cl. dothiophora Fr. Icon. t. 48, f. 2.

Hvitgrå; hatten med hög, vårtlik, excentrisk knöl; foten excentrisk; lamellerna hvitaktiga.

Skogstr., på gräsbev. st., r. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrigt platt, slät, glatt, hvitaktig, stötande i ljusgrått, 1—3 cm. bred; foten tät, kort, nedåt afsmalnande, upprätt eller uppstigande, hvitaktig, 1—2 cm. lång, vid basen 2, i toppen 4 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, smala.

++ Hatten köttfärgad, rödaktig, rödbrunaktig gulaktig eller rödgulaktig.

11. Cl. tyrianthina Fr.

Hatten kötteröd, med stark dragning åt purpurrödt, äldre lergul, beklädd med en torr, afskiljbar hinna; lamellerna rödvioletta.

Bokskog., r. 10. Skand. (Småland).

Hatten kompakt, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, slät, glatt, 6—12 cm. bred; foten tät, svampig, luden, slutligen strimmig, nedtill uppsvälld, n. af hattens färg; lamellerna afsmalnande och tillstötande, slutligen jemnt nedlöpande, tättsittande. Myceliet eldrödt eller saffransgult.

12. Cl. opipara Fr. Icon. t. 49, f. 1.

Hatten n. kötteröd eller blekt rödgul, glänsande; foten och lamellerna hvita.

Skogsäng., på mosslupn. st., r. 9. Skand.

Hatten kompakt, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, n.

glatt, äldre alldeles glatt, urbleknande, 5—10 cm. bred; foten tät, köttig, stark och hård, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, 5—10 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna baktill jemnt afsmalnande, spetsiga, fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande, vanl. förenade genom tväradror. Smaken angenäm. Förmodligen en af de få Trattskiflingar, hvilka hafva användbart kött.

13. Cl. amara Fr.

Hatten finluden, slutl. n. glatt, sprickig, brun- eller rödbrunaktig; foten tät, först finluden, hvit; lamellerna fastväxta, hvitbleka.

Skogstrakt., r. 9—10. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, n. hård, först kullrig, sedan platt, trubbig, torr, med vattenaktiga sprickor, ofta olikformig och bugtbräddad, urbleknande, i omkretsen ljusare; foten seg, äldre n. glatt, omkr. 5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, smala. Smaken mycket bäsk.

14. Cl. socialis Fr. Icon. t. 49, f. 2.

Hatten pucklig, rödlätt eller blekt rödgul; foten rödlätt, nedtill rotlikt förlängd och kort sträfhårig; lamellerna gulaktiga.

På hög. af förmultn. granbarr i Upsala bot. trädgård.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, slät, glatt, torr, omkr. 3 cm. bred; foten tät, uppstigande, tågig, glatt, vid basen n. uppsvälld, omkr. 3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, plana, knapt tättsittande.

15. Cl. vernicosa Fr. Icon. t. 50, f. 1.

Hatten blekt rödgul, glänsande; foten seg, gul; lamellerna gula; köttet fast, hvitt.

Granskog., r. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, regelbunden, trubbig, äldre stundom i midten nedtryckt, slät, glatt, i kanten inrullad, 5—8 cm. bred; foten fylld, n. hård, jemntjock, slät, glatt, omkr. 3 cm.

lång, omkr. 7 mm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, baktill jemnt afsmalnande, n. glesa.

16. Cl. venustissima Fr. Icon. t. 50, f. 2.

Hatten glänsande, mörkt orangegul; foten af hattens färg, men ljusare; lamellerna ljust orangegula.

På hög. af granbarr. i Upsala bot. trädgård.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, regulier, trubbig eller äldre n. naflad, slät, urbleknande, med än jemn och slät, än naggad eller krusigt tandad kant, 3—5 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, glatt, vid basen hvitluden; lamellerna nedlöpande, n. glesa.

17. Cl. rivulosa (Pers.) Fr.

Hatten urbleknande, glatt, betäckt af ett fint, hvitaktigt stoft, slutligen med vattenaktiga sprickor; foten och de breda lamellerna hvita, stötande i köttrödt.

Vägkant., r. 8, 9. Finl.; Skand.

Hatten n. kompakt, kullrig, äldre platt, nedtryckt, trubbig, blekt köttröd, rödbrunaktig, torr hvitaktig, 3—4 cm. bred; foten fylld, seg, elastisk, n. fintrådig, 3—4 cm. lång, 6—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, äldre nedlöpande, n. tättsittande. Lukten behaglig; smaken mild. Anträffas på senhösten större, tufvig, med vågböjd och flikig kant.

+++ Hatten ler- eller sämskfärgad.

18. Cl. subalutacea (Batsch.) Fr. Batsch. f. 194.

Hatten blekaktig, torr gulaktig eller blekt sämskfärgad, urbleknande, hvitaktig; lamellerna fastväxta, slutligen n. nedlöpande, hvitaktiga eller bleka.

Lund., r. 8, 9. Ryssl.; Finl., Skand.

Hatten köttig, mjuk, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, trubbig, glatt, 3—5 cm. bred; foten fylld, fast, elastisk, jemntjock eller uppåt afsmalnande, glatt, upprätt eller uppstigande, blekaktig, med dragning i halmgult, 3—6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna breda, glesa. Lukten svag, lik den af anis, eller ingen.

19. Cl. interveniens KARST.

Hatten lerfärgad, i midten vanl. stötande i brunt, n. luden; foten och lamellerna blekt lerfärgade.

Löf- och blandskog., r. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan utbredd, slutligen nedtryckt, stundom oregelbunden, slät, finluden, äldre n. glatt, i början lerfärgad, sedan mer eller mindre blekt sämskfärgad, med i förstone inrullad, på ytan småskrynklig kant, stundom droppfläckig, ända till 10 cm. bred; foten fylld, äldre stundom ihålig, jemntjock eller vid basen n. utsvälld, tilltryckt finträdig, äldre n. glatt, i toppen fjällmjölig, 4—6 cm. lång, 5—12 mm. tjock; lamellerna nedstigande, i början fastväxta, sedan kort nedlöpande, urbugtade, tättsittande, smala, hvitbleka, äldre n. lerfärgade; sporerna aflånga, 6—7 mmm. långa, 2—2,5 mmm. tjocka.

20. Cl. bifurcata WEINM.

Hatten blekt sämskfärgad, n. silkesluden; foten och lamellerna snöhvita.

Blandskog., r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, i kanten n. strimmig, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, valsformig, finträdig, 6 cm. lång, 6—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutligen n. nedlöpande, tättsittande, olika långa, enkla eller gaffellikt tvåklufna.

++++ Hatten grön.

21. Cl. odora (BULL.) FR. Sv. Svamp. t. 85.

Grönaktig, starkt luktande af anis; hatten glatt; foten och de föga tättsittande lamellerna blekaktiga.

Skog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, n. platt, bugtbräddad eller regelbunden, glatt, slät, med i början inböjd och finluden kant, 4—10 cm. bred; foten fylld, elastisk, olikformig, sällan jemntjock, än lång, smal, flerböjd, än kort, vid basen utsvälld, 6—8 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. glesa, breda, än hvitaktiga, än af n. lika färg med hatten; sporerna omkr. 6 mmm. långa, omkr. 5 mmm. tjocka.

+ + + + + Färgen hvit, vanl. glänsande.

22. Cl. cerussata Fr. Fl. Dan. t. 1796.

Hvit; foten spongiös, bar; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, mycket tättsittande.

Barrskog., lund., h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig eller med upphöjd midt, slät, i början luddig, äldre glatt, fuktig, 5—8 cm. bred; foten tät, seg, elastisk, jemntjock, nedåt n. tilltjocknande och mer eller mindre hvitluden, 5—9 cm. lång; lamellerna tunna, smala, ständigt hvita.

Var. difformis (Schum.) Fr.

Tufvig; hatten i kanten vågböjd och flikig, i början finluden, 5—20 cm. bred; foten kort, strimmig; lamellerna slutligen bleka.

Feta, gräsbev. plats., vid vägkant., i gransk. af ladugårdshus. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

23. Cl. phyllophila Fr. Fl. Dan. t. 1847.

Hatten i omkretsen silkesluden och silfverglänsande, i början sämskfärgad, sedan blekhvit; lamellerna n. glesa, hvita, äldre blekaktiga eller gulaktiga.

Bland löf, företrädesvis boklöf., a. 8—10. Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt eller nedtryckt, slät, torr, icke urbleknande, ofta i kanten vågböjd och flikig, 6—12 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, spongiös och tågig, hvit, med uppböjd och luden bas, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, slutligen n. nedlöpande. Än mindre, ensam, än större, tufvig.

* Cl. pithyophila Secr.

Hvit; hatten glatt, urbleknande; lamellerna först fastväxta, sedan kort nedlöpande, tättsittande, ständigt hvita.

Barrskog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, plattad, naflad, vågböjd och flikig, i fuktig väderlek hvitaktig, i torr glänsande hvit, 3—8 cm. bred; foten n.

ihålig, först trind, sedan hoptryckt, jemntjock, glatt, vid basen hvitluden, 3—7 cm. lång; lamellerna plana. Lukten behaglig. Växer i tufvor eller flockar.

24. Cl. subviscifera Karst.

Hatten hvitaktig, klibbig; foten hvitblek, fjällmjölig; lamellerna långt nedlöpande, hvitbleka.

Barrskog., på mossbev. plats., 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, stundom slutligen nedtryckt, kretsformig eller n. bugtbräddad, slät, glatt, urbleknande, understundom i midten med n. rödbruna fläckar, 3—4 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, trind, vanligen flerböjd, finluden, vid basen filthårig, 4—7 cm. lång, omkr. 5 mm. tjock; lamellerna glesa, genom tväradror förenade eller greniga, jemnbreda; sporerna elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

25. Cl. puellula Karst.

Hvit; hatten snöhvit, n. pucklig; foten brun- eller svartfjällig; lamellerna fastväxta.

Kärrjord, dikeskant., r. 6, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät, glatt, snöhvit, med utstående, utlöpande kant, 2—5 cm.; foten n. jemntjock, styf och rak, elastisk, hvit, vid basen n. uppsvälld, 5—6 cm. lång; lamellerna tättsittande, hvita; sporerna elliptiska, 9—12 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka. — *Ag. nimbatus* Batsch. f. 64?

26. Cl. adsentiens Karst.

Hvit; hatten slutligen på ytan söndersprucken uti fjäll; foten kort, svart- eller brunfjällig; lamellerna mycket tätt sittande.

Trädgård., på mulljord, r. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig sedan platt, trubbig, slät, hvit, 4—6 cm. bred; foten vid basen n. utsvälld, hvit, 2,5—3 cm. hög, 4—7 mm. tjock; lamellerna i början fastväxta, sedan n. nedlöpande, hvita.

27. Cl. tornata Fr. Icon. t. 41, f. 1.

Hatten glatt, glänsande; foten fylld, glatt; lamellerna n. tättsittande.

Skog., r. 9—11. Ryssl.; Skand.

Hvit; hatten i midten köttig, kullrig, äldre rundtomkring den upphöjda disken nedtryckt och sprickig, regelbunden, kretsformig, 3—5 cm. bred; foten jemntjock, finstrimmig, vid basen finluden, 3—4 cm. lång; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en tand, plana.

* Cl. opalus Fr.

Hatten klibbig.

Granskog. r. Skand.

Hvit; hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden; foten n. pipig, slät, glänsande; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, tunna.

28. Cl. olorina Fr.

Glänsande hvit; foten ihålig, styf, vanl. valsformig, småfjällig eller fjällmjölig.

Bland löf, företrädesvis i bokskog., r. 9, 10. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, slät, glatt, 2—3 cm. bred; foten vid basen filtluden; lamellerna kort nedlöpande, tättsittande, n. bågformigt krökta, jemnbreda.

29. Cl. candicans (Pers.) Fr. Icon. t. 51, f. 3.

Hatten hvit, betäckt af ett ytterst fint, glänsande hvitt ludd eller doft; foten n. pipig, vaxartad, glänsande.

Skog., på fukt. st. bland löf, a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hvit; hatten n. köttig, först kullrig, äldre platt eller nedtryckt, naflad, torr glänsande hvit, slät, 2—3 cm. bred; foten slät; lamellerna fastväxta, slutligen nedlöpande, tättsittande, tunna.

* nuda Karst.

Hatten platt, icke naflad, bar; foten flerböjd, smal, vid basen glatt; lamellerna knapt nedlöpande.

Granskog., h. o. d.

30. Cl. dealbata (Sow.) Fr. Sow. t. 123.

Hatten hvit, n. glänsande, glatt; foten fylld, stundom slutl. pipig, helt och hållet tågig, smal, jemntjock, hvitaktig.

Gräsbev. fält, r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, kullrig, äldre platt och tillbakaböjd, än kretsformig, än mycket bugtbräddad, torr, n. hvitpudrad, slät, omkr. 3 cm. bred; foten i toppen mjölig, 3 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna, hvita. Mild; lukten angenäm, men svag.

31. Cl. gallinacea (Scop.) Fr. Huss. II, t. 39.

Smutsigt hvit, n. skarp eller bitter; hatten glanslös, hvitpudrad; foten smal, slät, hvit.

Fukt. st., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, icke nedtryckt, trubbig, oregelbunden, slät, torr, 2—3 cm. bred; foten tät, jemntjock, i början hvitpudrad, omkr. 6 cm. lång; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, tunna. Föga skild från föreg.

b. Hatten i förstone pucklig, slutligen oregelbunden; lamellerna ojemnt nedlöpande. Merendels i tufvor växande, till formen mycket föränderliga svampar.

32. Cl. ampla (Pers.) Fr. Icon. t. 53.

Hatten vid, jemnad, sotbrun, äldre gulblek; foten n. broskartad, bar, hvit, i toppen n. luden; lamellerna i början sotbruna, sedan smutsigt hvita.

Bergig. barrskog., bland moss., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, i midten kompakt, mot kanterna tunn, kullrig, äldre platt, icke nedtryckt, oregelbunden, olikformig, bugtbräddad, än alldeles glatt, än med teckningar i form af streck, torr ljusgrå, med

tunn, bar, genast utstående och uppåtböjd kant, 7—20 cm. bred; foten tät, n. jemntjock, ofta skrufvriden, omkr. 15 cm. lång, ända till 3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, ofta urbugtade, teml. tättsittande, breda. — N. tufvig.

* Cl. fennica Kfrst.

Lamellerna i början hvita, sedan smutsigt hvita; tufvig.

Berg. barrskog., bland mossa, 8—10. Finl. (Mustiala).

33. Cl. coffeata Fr. Icon. t. 54.

Hatten tecknad med streck, n. tigrerad, i midten kompakt och svartprickig, sotbrun eller kaffebrun, i torr väderlek hjortgrå; foten glatt, smutsigt hvit; lamellerna i början smutsgrå, äldre hvitaktiga.

Barrskog., äfven ekskog. 9. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten kägellikt hemisferisk, äldre platt eller nedtryckt, ofta excentrisk, med tunn, n. inrullad kant, slät, torr n. glänsande, 5—10 cm. bred; foten fylld, elastisk, än kort, än förlängd, än uppåt, än nedåt, än åt båda ändarne afsmalnande, ofta hoptryckt, skrufvriden; lamellerna nedlöpande, tättsittande, smala, bågformigt krökta, helbräddade. Tufvig, stundom enstaka.

34. Cl. decastes Fr. Icon. t. 52.

Hatten glatt, enfärgad, ljusgrå; foten tät, hvit; lamellerna hvita.

Bok- och ekskog., äfven i trädgård., r. 8, 9. Finl. (Åbo)?; Skand. (Småland, Upsala).

Hatten i midten köttig, mot kanterna n. hinnaktig, kullrig, äldre platt, vågig, n. pucklig, slät, urbleknande, torr n. hvitaktig, omkr. 15 cm. bred; foten glatt, i toppen hvitpudrad, vanligen uppstigande, än jemntjock, än nedtill utsvälld, ofta hoptryckt, 8—10 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, vanl. tättsittande, n. vågiga, i eggen smånaggade, icke bågformigt krökta. Växer i stora tufvor.

35. Cl. aggregata (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 305, 306.

Hatten med teckningar i form af n. silkeshåriga streck, först gulblek eller grå, sedan rödbrunaktig; lamellerna först kötträda, sedan ljusgulaktiga.

Ekskog., r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, först kullrig och pucklig, sedan utbredd och nedtryckt, likformig, oregelbunden, bugtbräddad, ofta excentrisk, flikig, glänsande, slutligen urbleknande, enl. Secr. med mörkare n. bruna fläckar, 9—12 cm. bred; foten fylld, nedåt afsmalnande, n. fintrådig, ojemn, krökt, hoptryckt; lamellerna ojemnt nedlöpande, tättsittande. Tufvig; vek.

Var. parva Fr.

Mindre och spädare, med smutsgrå lameller.

36. Cl. elixa (Sow.) Fr. Sow. t. 172.

Hatten olikformig, bugtbräddad, pucklig, sotbrun, urbleknande; lamellerna glesa, hvita.

Skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten i midten köttig, kullrig, äldre platt eller nedtryckt, tecknad med otydliga strimmor eller streck, äldre och urblekt n. hvitaktig, 5—8 cm. bred; foten tät, i toppen luddig, smutsgrå, omkr. 5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna ojemnt nedlöpande, genom tvärådror förenade, 4 mm. breda. Enstaka.

37. Cl. fumosa (Pers.) Fr. Icon. t. 54, f. 2.

Nästan broskartad; hatten i förstone brun, sedan gulblek, torr mörkgrå; foten hvitaktig; lamellerna gulbleka eller gråhvita.

Barr- och löfskog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, regelbunden eller vågböjd, slät, bar, urbleknande, n. hygrofan, 3—8 cm. bred; foten tät eller fylld, n. jemntjock, ofta krökt eller skrufvriden, glatt, i toppen mer eller mindre hvitmjölig, smutsigt hvit, 5—8 cm. lång, 5—10 mm. tjock; lamellerna (hos regelbundna indiv.) fastväxta, (hos

oregelbundna) här nedlöpande, der afrundade, tättsittande, sinsemellan fria. Styf; ofta tufvig.

38. Cl. humosa Fr.

Tufvig, spröd; hattarne bruna; foten n. ihålig, hvitaktig eller n. gulaktig; lamellerna fastväxta, åt båda ändarne afsmalnande, hvita.

Mulljord, r. 10—12. Skand.

Hattarne köttiga, tunna, platta, trubbiga, bugtbräddade, glatta, icke urbleknande 2—3 cm. breda; fötterna vid basen alldeles ihopväxta, laterala, uppstigande, 2—3 cm. höga, omkr. 5 mm. tjocka; lamellerna n. tättsittande, tunna, 2 mm. breda.

39. Cl. opaca (With.) Fr. Sow. t. 142.

Hvit; hatten glanslös, betäckt af ett m. fint, glänsande ludd; foten fylld; lamellerna mycket tättsittande, hvita.

Skog., r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, utbredd, pucklig, bugtbräddad, slät, 6—9 cm. bred; foten ojemn, vanl. flerböjd, n. fintrådig, vid basen luden, 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande. Mycket nära beslägtad med *Clit. cerussata*. Än tufvig, än enkel, ensam.

c. Hatten djupt naflad eller trattlik; lamellerna nedstigande, långt och ojemnt nedlöpande.

+ Hatten färgad eller blek, beklädd med inväxt ludd eller silkeshårig, vatteninsugande, icke fuktig.

40. Cl. gigantea (Sow.) Fr. Sv. Svamp. t. 86. — Jätte — Trattskifling.

Hatten hvit, stötande i smutsgult, eller sämskfärgad, tunn, med fårad kant; foten tät, kort och tjock, glatt.

Bördig ängsmark, r. 9. Skand. (Upsala, Stockholm, Femsjö etc.).

Hatten köttig, tunn, redan i sin yngre ålder nedtryckt, äldre

bredt bägarformig, mjuk, i fuktig väderlek glatt, i torr tilltryckt finluden, stundom småfjällig, med i början inrullad, sedan utstående, glatt kant, omkr. 30 cm. bred; foten omkr. 7 cm. hög och tjock; lamellerna kort nedlöpande, mycket tättsittande, stundom greniga och anastomoserande, i början hvita, äldre af hattens färg. Hattens kött låter lätt klyfva sig från kanten till midten. Är ätlig och välsmakande, men något seg. Som lamellerna kunna skiljas från hatten närmar den sig mycket till Pluggskiflingarne. Lukten angenäm. — *Paxillus* Fr. Hym. eur.

41. Cl. maxima (Fl. Wett.) Fr.

Blekt sämskfärgad eller hvitaktig; hatten silkesluden eller småfjällig; foten kompakt, fintrådig och strimmig, hvitaktig.

Löf- och barrskog., på skugg. st., 8, 9. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, vek, bredt trattlik, med puckelbärande, kompakt disk och slät kant, omkr. 25 cm. bred; foten inuti spongiös, elastisk, uppåt afsmalnande, 8—12 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, teml. tättsittande, hvitaktiga; sporerna 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Har svag, icke obehaglig lukt. Är icke ätlig, men icke heller giftig. — *Ag. infundibuliformis* Hoffm.

42. Cl. infundibuliformis (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 212.

Hatten i början kullrig, pucklig, silkeshårig, sedan trattlik, rödbrunaktig eller blekt köttröd, äldre sämskfärgad eller hvitaktig; foten hvitblek; lamellerna glänsande hvita.

Bergig. skog. och fält, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, äldre mjuk, vek, urbleknande, 5—10 cm. bred; foten inuti spongiös, mjuk, elastisk, vanl. uppåt afsmalnande, 5—10 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, knapt tättsittande. Lukten angenäm, men svag. I ekonomiskt hänseende af föga vigt. — *Ag. gibbus* Pers.

43. Cl. sqvamulosa (Pers.) Fr.

Hatten i början trubbig, sedan trattlik, småfjällig, sämsk-

färgad, med brunaktig anstrykning; foten blek; lamellerna hvita.

Barrskog., h. o. d. 6—8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, slak, besatt med små, mörka, stundom lossnande fjäll, 4—7 cm. bred; foten inuti spongiös, uppåt afsmalnande, elastisk, 4—7 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa. N. luktlös.

Var. 1. membranacea Fr.

Hatten tunnare, n. småfjällig; foten jemntjock, smal.

Barrskog., h. o. d. 8, 9. Finl.; Skand.

Var. 2. crenata Karst.

Hattens kant inrullad, naggad; lamellerna genom tväraådror förenade.

Barrskog., h. o. d. 8, 9. Finl.; Skand.

44. Cl. trullaeformis Fr.

Hatten flockullig eller luden, askgrå, stötande i brunt; lamellerna teml. glesa, förenade genom tvärådror, glänsande hvita.

Buskm., r. 9, 10. Skand. (Skåne, Norrland).

Hatten köttig, trubbig, slutligen trattlik, med utstående kant, omkr. 5 cm. bred; foten fylld, fast, elastisk, jemntjock eller uppåt afsmalnande, strimmig, askgrå; lamellerna nedlöpande.

45. Cl. incilis Fr.

Hatten tegelfärgad, med dragning i rödt, med inböjd, silkesluden, naggad kant; foten nedåt afsmalnande; lamellerna teml. glesa, hvita, äldre blekaktiga.

Skogstr., r. 9, 10, Skand. (Upsala).

Hatten köttig, platt, naflad, slät, slutligen trattlik, glanslös, kretsformig, torr, omkr. 5 cm. bred; foten ihålig, kort, ytterst fint luddig, slutligen hoptryckt, lergul, 1—2 cm. lång; lamellerna vanl. förenade genom mellangrenar, mer eller mindre nedlöpande.

46. Cl. sinopica Fr. Icon. t. 55, f. 2.

Hatten smultronröd, slutligen urbleknande, luddig och n. sprickig; lamellerna glänsande hvita, äldre gulaktiga.

Bergig. skog., företrädesv. på brända marker, h. o. d. 5—8. Finl.; Skand.

Hatten köttig, platt, äldre nedtryckt, naflad, torr, 3—5 cm. bred; foten fylld, jemntjock, n. fintrådig, 3—5 cm. lång; lamellerna nedlöpande, mycket tättsittande, teml. breda. Lukten lik den af färskt mjöl.

47. Cl. parilis Fr. Icon. t. 55, f. 2.

Hatten brun, äldre n. urbleknande, grå, stötande slutligen något i hvitt, finmjölig eller finluddig; foten sotbrun; lamellerna hvitgrå.

Ofruktb. st. i skog., r. 7—10. Skand. (Småland, Östergöthland, Stockholm).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slät, med nedtryckt disk och nedböjd, inrullad kant, 2—3 cm. bred; foten fylld, fibrös, seg, fast, bar, 2—3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, tättsittande, smala.

++ Hatten färgad eller blek, glatt, fuktig.

48. Cl. geotropus (Bull.) Fr. Bull. t. 573, f. 2.

Hatten sämskfärgad eller blekt köttröd, urbleknande, pucklig; foten tät; köttet och lamellerna i förstone hvita, slutligen n. af hattens färg.

Barrskog., r. Ryssl. (Jenisseisk); Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt, slutligen nedtryckt, med trubbig puckel, slät, glatt, yngre droppfläckig, 5—12 cm. bred; foten kompakt, n. fintrådig, uppåt lindrigt afsmalnande, hvit eller gulaktig; lamellerna långt nedlöpande, n. tättsittande, ogrenade. Hatten stundom brunsvart. — *Ag. pileolarius* Sow.

49. Cl. gilva (Pers.) Fr. Fl. Dan. t. 1011.

Hatten trubbig, vanl. blekt rödgul; foten grof; lamellerna mycket tättsittande, först bleka, sedan ockragula.

Bergig. barrskog., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, i början kullrig, sedan nedtryckt, fuktig, glatt, vanl. droppfläckig, var. blekt köttröd, lergul eller sämskfärgad, 8—10 cm. bred; foten köttig, tät, slutl. äfven ihålig, n. jemntjock, glatt, vid basen vanl. n. utsvälld och luden, 6—10 cm. lång, 0,5—2 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tunna; sporerna n. klotrunda, 4—5 mmm. i diam. eller 5 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. Köttet först blekt, sedan ockragult.

50. Cl. splendens (Pers.) Fr. Icon. t. 44, f. 1.

Hatten blekt rödgul, äldre gulaktig, glänsande; foten spenslig; lamellerna långt nedlöpande, hvita.

Löf- och barrskog., h. o. d. Ryssl. (Sibirien); Finl.; Skand.

Ensam; hatten n. köttig, platt nedtryckt, slutligen trattlik, slät, glatt, stundom excentrisk och bugtbräddad, med kort, tunn, uppböjd kant, omkr. 8 cm. bred; foten tät, än jemntjock, upprätt, än uppåt afsmalnande, uppstigande, slät, glatt, af hattens färg, 4—6 cm. lång, 8—12 mm. tjock; lamellerna tättsittande, ogrenade, äldre stötande något i gult; sporerna n. klotrunda, 4—5 mmm. i diam. Är en mellanform emellan föreg. och följ. — *Ag. gilvus* Auctt.

51. Cl. flaccida (Sow.) Fr. Sow. t. 185.

Hatten tunn, slak, först naflad, sedan trattlik, rostbrun, med dragning i brandgult, stundom rödbrunaktig; lamellerna hvitaktiga, äldre gulaktiga.

Skog., r. 9, 10. Ryssl. (Sibir.); Skand.

Hatten n. köttig, kretsformig, slät, stundom småfjällig, med tillbakaböjd kant, icke urbleknande, 6—9 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, n. jemntjock, bar, n. flerböjd, rostbrun, vid basen n. uppsvälld och luden, 3—6 cm. lång, 4—7 mmm. tjock; lamellerna långt ned-

löpande, m. tättsittande, bågformigt krökta. Vanl. tufvig. — *Ag. limbatus* Schum.

52. Cl. inversa (Scop.) Fr. Bull. t. 553.

Hatten lergul eller rödbrunaktig; foten vanl. ihålig, n. styf, med hvitt kött; lamellerna slutligen i eggen rödbrunaktiga.

Barrskog. 9, 10. Skand. (Upland).

Hatten köttig, n. spröd, först kullrig, sedan trattlik, stundom excentrisk, glatt, med inrullad, tunn kant, slutligen sämskfärgad, 6—9 cm. bred; foten inuti spongiös, glatt, hvitaktig; lamellerna nedlöpande, tättsittande, ogrenade, i förstone bleka. Än regelbunden, enkel, med uppåt afsmalnande, lika färgad fot, än n. tufvig, med krökta, hoptryckta fötter och mycket trubbig, olikformig, n. bugtbräddad hatt. — *Ag. infundibuliformis* Bull.; *Ag. lobatus* Sow.

53. Cl. paropsis Fr.

Hatten platt- nedtryckt, rödbrun eller kötttröd, med utstående, slak, genomskinlig kant; lamellerna smala, glänsande hvita.

Bok- och barrskog., r. Skand.

Mjuk; hatten köttig, tunn, trubbig, slät glatt; foten fylld, elastisk, cylindrisk, bar, vid basen löklikt uppsvälld, blekhvit, omkr. 5 cm. lång; lamellerna tättsittande, n. långt nedlöpande.

54. Cl. vermicularis Fr.

Hatten i början lifligt kötttröd, äldre sämskfärgad; foten ihålig, slutl. hoptryckt, glatt, glänsande hvit; lamellerna mycket tättsittande, tunna, hvita.

Barrskog., r. 10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först naflad, sedan tillbakaböjd, trattlik, bugtbräddad, ganska ofta vågigt flikig, fuktig, glatt, slät, urbleknande; foten 6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna kort nedlöpande.

55. Cl. senilis Fr. Icon. t. 56, f. 1.

Hatten med concentriska sprickor eller ärr, sämskfär-

gad, med dragning i brunt eller grått; foten och lamellerna i förstone hvitaktiga, äldre n. af hattens färg.

Barrskog., r. 9. Skand. (Småland).

Växer i flockar. Hatten köttigt hinnaktig, slak, yngre i midten nedtryckt, sedan trattlik, 3—4 cm. bred; kanten utstående, icke uppåtböjd; foten tät, jemntjock, ofta uppstigande, glatt, vid basen bar, 4—5 cm. lång; lamellerna långt eller streckformigt nedlöpande, mycket tättsittande, smala, jemnbreda.

56. Cl. cacabus Fr.

Askgrå; lamellerna mycket långt nedlöpande, mycket tättsittande, mörkt askgrå.

Granskog., r. Skand.

Hatten slak, n. köttig, slutl. trattlik, trubbig, glatt, med uppåtböjd kant, askgrå, med dragning i sotbrunt, urbleknande, 6—9 cm. bred; foten slutligen ihålig, trind, vid basen utsvälld och luden, bar, fintrådigt strimmig, 6 cm. lång; lamellerna smala. Lik *Clit. infundibuliformis*, men af annan färg. — *Ag. gibbus fuligineus* Alb. & Schw.

+++ Hatten hvit, fint silkesluden eller glatt.

57. Cl. catinus Fr. Icon. t. 51, f. 4.

Hatten glatt, hvit, äldre i fuktig väderlek stötande i blekt köttrödt, i torr sämskfärgad; foten hvit; lamellerna tättsittande, hvita.

Skog., företrädesvis ibland boklöf., Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, i början platt, sedan trattlik, trubbig, slät, i förstone n. silkesluden, omkr. 5 cm. bred; foten fylld, seg, trind, uppåt afsmalnande; lamellerna nedlöpande. Lukten angenäm, men svag.

58. Cl. tuba Fr. Icon. t. 51, f. 2.

Hvit; hatten naflad, i torr väderlek snöhvit, sidenglänsande; lamellerna långt och jemnt nedlöpande och afsmalnande, breda, mycket tättsittande.

Bland barr, h. o. d. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, n. glatt. 6—9 cm. bred; foten äldre ihålig, jemntjock, slutl. hoptryckt, upptill bar, seg, omkr. 5 cm. hög; lamellerna hvita, äldre hvitbleka. Ganska lik *Clit. pithyophila.* Växer i flockar.

59. Cl. ericetorum (Bull.) Fr. Bull. t. 551, f. 1. D.
Hvit; hatten n. päronlik, glänsande; lamellerna n. glesa.
Vid väg., på öppna fält. Skand.

Seg, elastisk, torr. Hatten köttig, först klotrund, sedan platt eller nedtryckt, glatt, icke hygrofan, 2—6 cm. bred, ofta excentrisk och oregelbunden, n. bugtbräddad; foten fylld, kort, glatt, nedåt afsmalnande, 2—3 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna kort nedlöpande, breda, förenade genom tvärådror, 2—5 mm. breda.

†† Hatten köttigt hinnaktig, hygrofan.

a. Hatten nedtryckt, äldre tratt- eller bägarlik; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, nedstigande.

60. Cl. cyathiformis Fr. Bull. t. 575, f. M.

Svart- eller gråbrun; hatten slät, slutligen finstrimmig; foten fylld, elastisk, uppåt afsmalnande, fintrådig och nätådrig.

Fuktig skogsmark, äfven på murken ved, t. a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, först nedtryckt, sedan bägarlik, n. glatt, fuktig, med inrullad och slät kant, urbleknande, 5—10 cm. bred; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, glesa, baktill förenade, smutsgrå.

Var. 1. cinerascens Batsch. f. 101.
Mindre.

Var. 2. triviatis Fr. t. 56, f. 3.
Hattens kant straxt utsträckt; foten genast ihålig, icke fintrådigt nätådrig, i toppen fint hvitluden; lamellerna hvitaktiga.

Öpp. torr skogsmark, h. o. d. 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten brunaktig, i torr väderlek gråhvit, först platt, sedan trattlik.

Var. 3. expallens (Pers.) Fr. Icon. t. 56, f. 2.

Hatten först kullrig, sedan platt- nedtryckt, glatt, först gråbrun, sedan lerfärgad eller hvitaktig, 3—5 cm. bred; kanten straxt utsträckt; foten först fylld, sedan ihålig, slät, glatt, omkr. 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna hvitaktiga.

Skogsmark, r. 10. Ryssl. (Sibir.); Finl.; Skand.

61. Cl. obbata Fr. Icon. t. 57, f. 1.

Hatten och foten glatta, brungrå; lamellerna nedlöpande, glesa, blåaktigt grå, slutligen hvitpudrade.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttigt hinnaktig, först kullrig, sedan platt, bredt naflad, slutligen trattlik, glatt, brun, stötande i svart, äldre i torr väderlek urblekt och askgrå, i kanten strimmig, omkr. 3 cm. bred; foten ihålig, seg, glatt, brungrå; lamellerna breda.

62. Cl. calathus Fr. Larb. t. 11, f. 5.

Hatten gulblek, med dragning åt violett; foten tät, seg, strimmigt rynkig, nedåt afsmalnande, violett, äldre rödlätt; lamellerna först violetta, sedan rödaktiga.

Lund., trädgård., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först platt, sedan trattlik, slät, glatt, hygrofan; kanten genast utstående, slät; lamellerna långt nedlöpande, n. tättsittande, krusiga. Lukten stark. Är möjligen endast en form af *Trich. sordidum.*

63. Cl. pruinosa (Lasch.) Fr. Icon. t. 57, f. 3.

Hatten betäckt af ett fint, blygrått stoft, tunn; foten fintrådig, blek; lamellerna först hvita, sedan smutsgrå.

Barrskog., bland mossa, r. 9, 10. Ryssl. (Ural); Skand. (Upsala).

Hatten köttigt hinnaktig, mörkbrun, torr askgrå, n. slät, först

naflad, sedan trattlik, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, ofta uppstigande, vanl. blekare än hatten, omkr. 4 cm. lång; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, tättsittande, smala.

64. Cl. concava (Scop.) Fr. Icon. t. 57, f. 2.

Mörkt askgrå eller n. sotbrun; hatten bredt och djupt naflad, med kullrigt platt, vågigt bräm; lamellerna nedlöpande, sotbruna.

Barrskog., r. 10. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, mycket tunn, slak, slutligen nedtryckt, n. genomborrad, icke trattlik, 2—5 cm. bred, i våt väderlek sotbrun, i torr askgrå eller ljust lergrå, med slät kant; foten fylld; jemntjock, glatt, mörkgrå; lamellerna tättsittande, smala, bågformigt krökta.

65. Cl. vibecina Fr. Icon. t. 58, f. 1.

Gråhvit; hattens kant straxt utstående, strimmig; foten ihålig, glatt, n. vågig.

Barrskog., bland mossa på fukt. ställ., h. o. d. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först platt, sedan trattlik, glatt, grå eller gulblek, i torr väderlek hvitaktig eller hvit, 2—5 cm. bred; foten jemntjock mjuk, hvitgrå, vid basen luden; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, tättsittande, gråhvita. Växer i flockar eller ringar, stundom enslig.

66. Cl. svaveolens (Schum.) Fr. Fl. Dan. 1912, f. 1.

Hvitaktig; hatten i midten mörkare färgad; foten vid basen utsvälld, hvit eller n. rödbrunaktig; lamellerna nedlöpande, hvita.

Bland mossa., r. 8—10. Ryssl.; Skand. (Södra Sverge).

Har stark anislukt. Hatten n. köttig, först kullrig och naflad, sedan nedtryckt, n. trattlik, glatt, med finstrimmig, slutligen uppåtböjd kant, hvitaktig, torr alldeles hvit, 4—5 cm. bred; foten fylld, äldre åhålig, elastisk, nedtill luden, upptill bar, 3—4 cm. lång, 7—8 mm. tjock; lamellerna tättsittande, slutligen smutsgråaktiga.

67. Cl. brumalis Fr.

Hatten gulblek, torr hvitaktig, slutl. gulaktig; kanten slät; foten glatt; lamellerna gulbleka, äldre hvitgula, stundom hvitaktiga; luktlös.

Barrskog., bland barr, ljunghed., 10, 11. Finl.; Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, först naflad, sedan trattlik, slak, glatt, med ned- eller uppåtböjd kant, 2—6 cm. bred; foten n. ihålig, vanl. jemntjock, n. uppböjd, gulblek, torr hvit, nedtill ofta hvitluden, omkr. 6 cm. lång och 4 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, slutl. nedstigande, tättsittande, 2 mm. breda.

b. Hatten i förstone kullrig, sedan platt eller nedtryckt, glatt; lamellerna fastväxta eller med en liten tand nedlöpande, tunna, horizontela.

+ Lamellerna askgråaktiga.

68. Cl. orbiformis Fr.

Hatten gråbrun; foten bar, uppåt afsmalnande, mörkgrå; lamellerna hvitgrå.

Barrskog. på gräsbev. ställ., r. 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, regelbunden, först kullrig, sedan platt, n. trubbig, slät, glatt, omkr. 5 cm. bred; foten fylld, spongiös, trind, n. strimmig, vid basen uppsválld och luden, 9 cm. lång, 9—11 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, n. tättsittande, breda. Luktlös.

Var. applanata Secr.

Foten nedtill kaffebrun, jemntjock, n. ihålig.

Barrskog., r. 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Upland).

69. Cl. metachrous Fr.

Hatten först kaffebrun, sedan gulblek, torr hvitaktig; foten upptill hvitmjölig; lamellerna gråhvita.

Barrskog., a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Luktlös. Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slutligen nedtryckt och i kanten finstrimmig, n. glatt, omkr. 6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, seg, mörkgrå, omkr. 5 cm. lång och 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, jemnbreda, plana, tunna.

70. Cl. pausiaca Fr. Icon. t. 58, f. 2.

Hatten askgrå, stötande i olivgrönt; foten askgrå, strimmig; lamellerna olivgröna, bukiga; lukten svag.

Bergig. barrskog., r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten n. köttig, i förstone kullrig, n. pucklig, sedan platt och nedtryckt, slät, glatt, men i början öfverdragen med ett lätt försvinnande, ljusgrått silkesludd, torr n. ockragul, omkr. 3 cm. bred; foten n. ihålig, jemntjock, på ytan ofta vågig, i toppen hvitmjölig, 5—8 cm. lång; lamellerna trubbigt fastväxta, tättsittande, n. halfcirkelformiga. Lukten svag, liknande den af säd.

71. Cl. ditopus Fr.

Luktande likt nymalet mjöl; hatten askgrå; lamellerna mörkt askgrå.

Barrskog., 7—9. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Stockholm).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, trattlik, ofta vågig, slät glatt, 3—6 cm. bred; foten ihålig, hoptryckt, jemntjock, bar, ljust askgrå, vid basen finluden; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna. Lukten stark.

72. Cl. odorula Karst.

Svagt luktande af nymalet mjöl; hatten naflad, blek eller gulblek; foten nedåt afsmalnande; lamellerna smutsgrå.

Barrskog, bland tallbarr. 10, 11. Finl. (Mustiala).

Växer enslig eller i flockar. Hatten n. köttig, först kullrig sedan nedtryckt, naflad, glatt, alldeles slät, n. glänsande, n. styf,

2,5—4,5 cm. bred, med inböjd kant; foten n. pipig, först silkesluden, sedan glatt, finstrimmig, blek, 4—5 cm. lång; lamellerna nedlöpande, n. glesa, smala; sporerna klotrunda, 2—3 mmm. i diam.

73. Cl. nubila Fr. Icon. t. 58, f. 3.

Luktlös; hatten sotbrun eller gulblek, torr sämskfärgad; foten spenslig; lamellerna n. glesa, lerfärgade.

Barrskog., r. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, slät, glatt, föga hygrofan, 3—5 cm. bred; foten fylld, jemntjock, i toppen finmjölig, trind, blek eller hvit, 5—8 cm. lång; lamellerna fastväxta, plana, horizontela, lerfärgade, n. stötande i kaffebrunt. Varierar excentrisk.

74. Cl. obolus Fr.

Luktlös; hatten först kullrig, sedan platt, ljusgrå eller gulblek, n. klibbig, torr hvitgrå; foten smal, strimmig, glatt; lamellerna hvitaktiga, med gulblek anstrykning.

Barrskog., r. 9, 10. Skand. (Småland, Halland, Upland).

Hatten n. köttig, cirkelrund, stundom bugtbräddad och nedtryckt, glatt, trubbig, i fuktig väderlek i kanten strimmig, i torr slät, omkr. 4 cm. bred; foten n. flerböjd, jemntjock, pipig, i toppen bar, glänsande, gulblek; lamellerna fastväxta, tättsittande.

++ Lamellerna hvitaktiga.

75. Cl. diatreta Fr.

Hatten först blekt köttröd, sedan blekt sämskfärgad, torr hvitaktig; foten rak och styf, trind, blek; lamellerna nedlöpande med en spetsig tand, tättsittande, smala, hvita.

Barrskog., h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Växer vanligtvis i flockar eller tufvor. Nästan luktlös. Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, slät, glatt, 2—6 cm. bred; foten äldre ihålig, elastisk, slät, glatt och bar, jemntjock, 4—6 cm. lång; lamellerna yngre blekt köttfärgade, äldre hvitbleka.

76. Cl. fragrans (Sow.) Fr. Sow. t. 10.

Lukten stark, lik den af anis; blek, torr hvitaktig; lamellerna nedlöpande, n. tättsittande, hvitaktiga.

Skogsmark, fält, bland mossa och gräs, a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, slät, glatt, enfärgad 2,5—5 cm. bred; foten slutligen ihålig, elastisk, glatt, n. flerböjd, 3—6 cm. lång.

77. Cl. angustissima Lasch. Fr. Icon. t. 59, f. 2.

Vattenaktigt hvit, torr hvit; foten flerböjd; lamellerna n. nedlöpande, smala, mycket tätt sittande.

Lund., buskmark, bland löf och mossa, r. 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten ganska tunn, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, slät, glatt, med utstående, slutligen finstrimmig kant, omkr. 4 cm. bred; foten fylld, slutligen pipig, spenslig, jemntjock, ända till 8 cm. lång. Luktlös.

78. Cl. obsoleta (Batsch.) Fr. Batsch. f. 103.

Lukten anislik, svag; gul- eller gråblek, torr hvitaktig, lerfärgad eller gulaktigt hvit; foten ihålig; lamellerna trubbigt fastväxta, breda.

Barrskog., helst vid vägkant., r. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, mjuk, först kullrig och n. pucklig, sedan platt eller nedtryckt, slät, glatt, 3—5 cm. bred; foten rak, glatt, i toppen n. pudrad, vid basen ofta luden, hvitaktig, 6 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna tättsittande, hvitaktiga.

79. Cl. mortuosa Fr. Icon. t. 59, f. 3.

Hatten först umbrabrun, sedan glänsande brun, torr sämskfärgad; foten kort, glatt, blekare än hatten; lamellerna fastväxta, mycket tätt sittande, smala, hvitaktiga.

Gräsbev. ställ. i lund., r. Ryssl. (Sibir.); Skand. (Småland, Upsala).

Hatten n. köttig, platt eller nedtryckt, slät, glatt, 3 cm. bred; foten fylld, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, äldre ofta hoptryckt, omkr. 3 cm. hög; lamellerna nedlöpande med en tand. Luktlös.

80. Cl. gyrans FR. PAUL. t. 66, f. 3.

Hatten n. glasklar, i torr väderlek, hvit; kanten bredt inböjd och inrullad; foten ihålig, glatt, hvitaktig; lamellerna hvita.

Gräsbev. back., r. Skand. (Upland).

Hatten n. köttig, kullrig, naflad, slät, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, seg, 4—6 cm. cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna tunna, tättsittande, med en liten, spetsig tand nedlöpande, bågformigt krökta. Luktlös.

** Foten excentrisk.

† Lamellerna fastväxta eller nedlöpande; foten n. vertikal.

81. Cl. spodoleuca (FR.) KARST. Fr. Icon. t. 87, f. 1.

Hatten cirkelrund, askgrå eller mörkbrun; foten af samma färg som hatten, men ljusare; lamellerna tättsittande, hvitaktiga.

Stamm. af löftr., r. 9, 10. Skand.

Hatten köttig, platt, n. horizontel, slät, glatt, omkr. 8 cm. bred; foten tät, n. vertikal, glatt, 5—8 cm. lång; lamellerna nedlöpande, ogrenade, baktill icke förenade. Vanl. enslig.

82. Cl. pantoleuca (FR.) KARST. Fr. Icon. t. 88, f. 2.

Hvit; hatten skofvel- eller spadlik; foten uppstigande, icke rotlikt förlängd.

Björk- och poppelstamm., r. Ryssl. (Sibir.); Skand.

Hatten köttig, excentrisk, half, slät, glatt, baktill nedtryckt och kantad, ända till 8 cm. lång, 5 cm. bred; foten tät, jemntjock eller nedåt afsmalnande, kort, glatt; lamellerna nedlöpande, tättsittande, odelade, vid basen sinsemellan fria. Enslig.

83. Cl. pometi (Fr.) Karst. Paul. t. 21, f. 1.

Hvit; hatten irregulier; foten elastisk, nedtill rotlikt förlängd och luden.

På stamm. af äpletr., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kullrig, hel, slät, glatt, i midten nedtryckt, med inrullad kant; foten mer eller mindre excentrisk, tät, seg, elastisk, uppstigande, 6—9 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, mycket tätt sittande, baktill sinsemellan fria, helbräddade.

Var. Saliceti Karst.

Foten n. glatt; lamellerna mindre tätt sittande.

Stamm. af jolster, r. 7, 8. Finl. (Mustiala).

Sporerna elliptiska, 6—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

84. Cl.? coriipellis (Fr.) Karst.

Hatten mörkbrun, öfverdragen med en tjock, afdragbar hinna; foten excentrisk, hvitaktig; lamellerna bågformigt fastväxta.

Ekstamm., r. Skand. (Upsala).

Enslig. Hatten köttig, styf, n. äggrund, glatt, fuktig, n. svartaktig, torr mörkbrun, med dragning i gult, i midten kompact, puckelbärande; foten vertikal, styf, fibrös, fintrådigt strimmig, inuti stundom rödaktig, 5—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna tättsittande, plana, med en tand nedlöpande. Köttet brunhvitt eller hvitt.

85. Cl.? subpalmata (Sow.) Karst. Sow. t. 62.

Rödbrunaktig; hatten öfverdragen med en tjock, gelatinös hud; foten excentrisk; lamellerna fastväxta.

Stubb. och trä, r. Skand. (Halland).

Tufvig. Hatten köttig, mjuk, kullrig, äldre platt, trubbig, mot kanten n. skrynklig, 6—12 cm. bred; foten uppböjd, jemntjock, glatt eller fintrådig, spräcklig af hvitt och rödt, 3—6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna tättsittande, baktill förenade. Köttet skäckigt.

86. Cl. craspedia (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 86, f. 2.
Hatten med naggad och flikig kant, lergul eller blekt sämskfärgad, stundom stötande i askgrått; foten blek; lamellerna glänsande hvita.

Barrskog., på trädstamm. 10. Skand. (Upsala).

Tufvig. Hatten köttig, tunn, mer eller mindre excentrisk, stundom n. lateral, slät, glatt, vek, platt, 9—15 cm. bred; foten tät, stark, elastisk, glatt eller vid basen luden, 3—8 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala, tunna, slutligen sargade.

87. Cl. fimbriata (Bolt.) Karst. Bolt. t. 61.
Hatten slutligen trattlik, n. glasklar, hvitaktig, hygrofan; foten n. excentrisk, luden; lamellerna hvita.

Murken bokved, r. 8, 9. Skand.

Hatten köttig, tunn, mer eller mindre excentrisk, i förstone platt, slät, med slutligen bugtigt flikig kant; foten först fylld, sedan ihålig, trind eller hoptryckt, stark, n. jemntjock, kort; lamellerna fastväxta, m. tättsittande, m. tunna, n. gaffellikt greniga. Har behaglig, men ytterst svag lukt af nymalet mjöl.

Var. lachnopus Fr.
Hatten brungrå, i början fjällmjölig, äldre n. bar.

88. Cl. lignatilis (Fr.) Karst. Saund. & Sm. t. 6, f. 2.
Hvitaktig; hatten oregelbunden, i början finluddig; foten först fylld, sedan ihålig, n. luden.

Murken ved af björk och andra löftr., a. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Luktar starkt af nymalet mjöl; tufvig. Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, ofta naflad, seg, 3—12 cm. bred; foten oregelbunden, krökt eller flerböjd, 1—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala, glänsande hvita.

89. Cl. circinata (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 88, f. 1. Hvit; hatten cirkelrund, öfverdragen med ett hvitt, sidenglänsande stoft; foten glatt; lamellerna tättsittande.

Murken björkved, r. 10. Skand.

Hatten horizontel, seg, först kullrig, sedan platt, trubbig, 5—8 cm. bred; foten fylld, jemntjock, elastisk, glatt, n. excentrisk, med rotlik bas, 3—5 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, breda (ända till 7 mm.). Enslig; lukten behaglig, men svag.

†† Lamellerna nedlöpande; hatten lateral, med mycket kort eller n. ingen fot.

90. Cl. ostreata (Jacq.) Karst. Fr. Sv. Svamp. t. 46. — Allmän Stockskifling.

Hatten snäcklik, uppstigande, svartaktig, brungrå eller gulblek, urbleknande; lamellerna hvita, på foten anastomoserande.

Gamla stubb. och trädstamm., h. o. d., både vår, ehuru sparsammare, och höst, ofta långt frampå vintren. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, sned, n. half, köttig, slät, glatt, i våt väderlek fuktig; foten ganska kort, tjock, stundom omärklig, sned och uppstigande, hvit, nedtill hvitluden, upptill utvidgad; lamellerna nedlöpande, glesa, glandellösa, hvitaktiga; sporerna aflånga, 9—11 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Växer vanl. i tufvor. Kan med fördel användas till föda.

Var. glandulosa (Bull.) Karst. Bull. t. 426.

Lamellerna försedda med små vårtor (glandler).

91. Cl. saligna (Pers.) Karst. Letell. t. 687.

Brun- eller gulaktig; hatten spongiös, horizontel; foten filthårig; lamellerna n. greniga, vid basen ej anastomoserande, bleka.

Stamm., helst af vide och pil. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, n. half, först dynlik, slät, sedan i midten nedtryckt och n. borstbärande, sotbrun, brunaktig eller sämskfärgad, 5—10 cm. bred; foten kort; lamellerna nedlöpande, hvita, hvitaktiga eller ljust askgrå. Enslig.

92. Cl. acerina Fr.

Glänsande hvit; hatten silkeshårig eller luden; foten luden; lamellerna hvita, slutligen gulaktiga.

Stamm. af lönn., r. Ryssl.

Hatten köttig, tunn, olikformig, seg, 3—10 cm. bred; foten n. lateral, mycket smal eller omärklig; lamellerna mycket tätt sittande, tunna. Beslägtad med *Clit. lignatilis.*

(Clitocybe dothiophora).

8. Pleurotus Fr.

1. Pl. petaloides (Bull.) Fr. Bull. t. 226, 557, f. 2.

Hatten spadlik, kaffebrun, urbleknande; foten hoptryckt; lamellerna först hvita, sedan gul- eller gråaktiga.

Gaml. trädstamm., r. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Uppstigande; hatten köttig, tunn, helbräddad, i midten nedtryckt och luden, omkr. 3 cm. bred; foten lateral, luden; lamellerna nedlöpande, tättsittande, jemnbreda.

* Pl. spathulatus (Pers.) Fr. Pers. Obs. I, t. 4, f. 1.

Upprätt, blekt sämskfärgad; hatten glatt.

Brända mark., r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala).

Hatten med vågig och tillbakaböjd kant, trattlik, half; foten trind, hoptryckt eller rännformig, 1—2 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, tättsittande, jemnbreda, hvita, slutligen gulaktiga.

2. Pl. pulmonarius Fr.

Hatten n. kullrig, omvändt äggrund eller njurlik, först

grå, sedan sämskfärgad; foten trind; lamellerna hvita, med gulblek anstrykning.

Stamm. af rönn och björk, h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Horizontel; hatten köttig, mjuk, glatt, torr, 5—10 cm. bred; foten lateral, mycket kort, luden; lamellerna nedlöpande, ogrenade. Vanligen ensam. — *Ag. spathulatus* Somm.

* Pl. Juglandis Fr. Icon. t. 87, f. 2.

Tufvig, mindre; hatten sittande, baktill blott afsmalnande, vek, brungrå.

Stamm. af valnötträd, r. Skand. (Stockholm).

3. Pl. pulmonariellus Karst.

Hatten gelatinös, n. sträfhårig; lamellerna mjuka, hvitaktiga, äldre gulaktiga.

Stamm. af klibbal, r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten horizontel, tjock, n. kullrig, njurformig, slät, gulaktig, 5 cm. lång, 6 cm. bred; köttet i ytan geleartad; foten kägellik, lateral, ytterst kort (1 mm.); lamellerna nedlöpande, tättsittande, ogrenade.

4. Pl. Alméni Fr. Icon. t. 87, f. 3.

Hatten tunn, först brunaktigt brandgul eller blekt sotbrunaktig, äldre brunblek eller n. blek; lamellerna divergerande, blekare.

Gaml. stamm. af gran, h. o. d. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, njurlik, baktill utdragen till en mycket kort fot, glatt, stundom i kanten vågböjd, 3—10 cm. bred; foten 2—4 mm. lång; lamellerna nedlöpande, n. tättsittande; sporerna 7—9 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

5. Pl. serotina (Schrad.) Fr. Fl. Dan. t. 1293, f. 2.

Hatten kompakt, klibbig, gulgrön eller olivbrun; foten gulaktig, besatt med små, sotbruna fjäll eller prickar.

Stamm., af löftr., helst al, sällan af barrtr., a. 10—1. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tjock, njurlik eller omvändt äggrund, slät, glatt, slutl. bugtbräddad, 5—10 cm. bred; foten tjock, 2—3 cm. lång; lamellerna begränsade, fastväxta, tättsittande, ljusgula eller bleka.

6. Pl. mitis (Pers.) Fr. Berk. Outl. t. 6, f. 9.

Glänsande hvit; hatten njurformig, torr; foten hoptryckt, uppåt utvidgad, småfjällig.

Gren. af barrtr., synnerligen tall, a. 10—2. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, slät, glatt, hvit, ofta stötande i rödbrunt, omkr. 1,5 cm. bred; lamellerna fastväxta, tättsittande, sinsemellan fria; sporerna cylindriska, omkr. 4 mmm. långa, omkr. 1 mmm. tjocka. Växer truppvis.

7. Pl. fluxilis Fr.

Sittande; hatten hinnlös, betäckt af ett slemmigt lager, umbrabrun eller mörkbrun; lamellerna glesa, hvitaktiga.

Mossbekl. stamm. af bok, r. 10. Skand.

Hatten n. köttig, njurlik, slät, 2—3 cm. bred; lamellerna jemnbreda, få (3—5) af hellängd, de öfriga (merendels 3—2) kortare, slutligen stötande i gult, 2 mm. breda. Enslig; icke upp- och nervänd.

8. Pl. limpidus Fr. Icon. t. 88, f. 3.

Snöhvit; hatten hygrofan; lamellerna ända till basen nedlöpande, hvita.

Stamm. af ask och bok, r. Skand. (Småland Upsala).

Hatten n. köttig, omvändt äggrund eller njurlik, slät, glatt, i fuktig väderlek vattenaktigt hvit, i torr n. glänsande hvit, med rudimentär, glatt fot, 2—3 cm. bred; lamellerna tättsittande, jemnbreda. — *Ag. lacteus* Scop.

9. Pl. reniformis Fr. Icon. t. 89, f. 3.

Hatten horizontel, njurlik, askgrå; lamellerna utlöpande från en fotlik knöl, mörkgrå.

Torra grenar af hägg, r. Skand. (Östergöthland).

Hatten n. köttig, platt, baktill utan kant, med rudimentär, knöllik, hvit, luden fot, 6—9 mm. bred; köttet mycket tunnt, n. gelatinöst.

10. Pl. tremulus (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 224.

Mörkgrå; hatten slät; foten n. trind, uppstigande; lamellerna teml. glesa.

Jord och mossa, h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, njurlik, seg, glatt, platt, i midten nedtryckt, 2—3 cm. bred; foten ofta spenslig, lateral, luden, fästad vid matrix medelst fina fibriller; lamellerna begränsande, jemnbreda, smala; sporerna n. sferiska, 6—8 mmm. långa, 5—7 mmm. Enstaka. Var. större, 3—5 cm. bred, vågböjd, med omkr. 3 cm. lång fot.

11. Pl. acerosus Fr. Icon. t. 89, f. 2.

Hatten strimmig, n. flikig, mörkgrå eller kaffebrun, torr sidenglänsande, hvit eller ljusgrå; lamellerna tättsittande, mörkgrå.

Jord, bland mossa, barr; rutten ved, h. o. d. 9—11. Finl; Skand.

Hatten hinnaktig, njurlik, platt; foten mycket kort eller n. otydlig, lateral; lamellerna begränsade, tättsittande, ogrenade, grå eller bruna.

12. Pl. dictyorhizus (De C.) Fr. Fl. Dan. t. 1552, f. 2.

Tunn, glänsande hvit; hatten vid basen försedd med nätlikt förenade trådar.

Jord, rutten ved etc. r. Skand.

Hatten n. sittande, half, hinnaktig, horizontel, äldre kretsformig och bugtbräddad, n. silkesluden; lamellerna ogrenade, olika långa, glesa, jemnbreda.

9. Phyllotus Karst.

* Hatten köttig, torr.

1. Ph. porrigens (Pers.) Karst. Saund. & Sm. t. 76.

Hvit; hatten seg, öronformig; lamellerna mycket smala.

Barrskog., på stamm. af tall, r. 7—11. Ryssl.; Finl. (Helsingfors); Skand.

Hatten köttig, vek, i början upp- och nervänd, sedan uppstigande, upptill glatt, vid basen ofta utsträckt, slutlig. bugtbräddad, n. flikig, 3—12 cm. bred; lamellerna jemnbreda, tättsittande, tunna.

2. Ph. pinsitus (Fr.) Karst.

Hvitaktig; hatten mjuk, luddig eller silkesluden; lamellerna breda.

Löfträdsstamm., r. 9—10. Ryssl.; Finl. (Helsingfors); Skand.

Hatten köttig, i början upp och nervänd, sedan utbredd, horizontel, sittande, bugtbräddad, flikig, hygrofan, smutsigt hvit, torr n. glänsande hvit, omkr. 4 cm. bred; lamellerna sinsemellan fria.

3. Ph. septicus (Fr.) Karst. Let. t. 706, f. 1.

Glänsande hvit; hatten n. köttig, i förstone upp och nervänd, sedan tillbakaböjd, finluden; foten uppböjd, smal.

Nedf. grenar, strån, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten tunn, slät, till formen mycket föränderlig, 1—1,5 cm. bred; foten snart försvinnande, vidfäst matrix medelst ett bomullslikt ludd; lamellerna glesa. — *Ag. pubescens* Sow.

** Hatten köttig, strimmig, i ytan gelatinös eller betäckt med en klibbig hinna.

4. Ph. mastrucatus (Fr.) Karst. Sow. t. 99.

Hatten spärrfjällig, gråbrun eller mörkgrå; lamellerna breda, hvitgrå.

Bokstamm. 9—11. Skand.

Hatten köttig, äldre omvändt äggrund eller tunglik, mjuk, vek, i början upp- och nervänd, sedan utbredd, sittande, flikig, nära ytan gelatinös, 3—10 cm. bred; lamellerna n. glesa. — *Ag. echinatus* Sow.

5. Ph. atrocoeruleus (Fr.) Karst. Saund. & Sm. t. 6, f. 1.

Hatten luden, svartblå, stundom brun; lamellerna breda, hvitgrå eller hvitaktiga.

Trädstamm., synnerligen af bok och asp, r. 10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, i början upp och nervänd, i ytan gelatinös, 3—5 cm. bred; lamellerna tättsittande, stundom slutligen gulaktiga. Sittande, n. tegellagd.

6. Ph. algidus (Fr.) Karst. Fl. Dan. t. 1552, f. 1; t. 1556, f. 2.

Hatten öfverdragen med en tunn, i väta klibbig, glatt hinna, umbrabrun eller mörkt rödbrun, stundom hvitaktig eller blågrå; lamellerna tättsittande, gulaktiga.

Rutt. ved och stamm. af björk, r. Skand.

Hatten köttig, i början upp- och nervänd, sedan utbredd, n. njurlik, yngre ofta finmjölig, slutligen bugtbräddad, omkr. 5 cm. bred; lamellerna teml. breda, yngre hvitaktiga. — Vanl. tegellagd. — *Ag. subsessilis* Fl. Dan.; *Ag. lateralis* Fl. Dan.

7. Ph. ungvicularis (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 89, f. 4.

Hatten mörkgrå, betäckt af en klibbig hinna; foten uppböjd, hvitaktig; lamellerna hvitaktiga.

Stamm. af ek. Skand.

Hatten n. köttig, i början upp- och nervänd, glatt eller n. luden, 2—9 mm. bred; foten först uppböjd, sedan uppstigande, glatt, omkr. 2 mm. lång; lamellerna begränsade, teml. breda, glesa.

8. Ph. furvellus KARST.

Hatten svart eller blågrå, med svartaktig anstrykning, äldre gulblek, med dragning i brunt.

Stamm. af rönn, björk, asp, vide, h. o. d. 10—1. Finl.; Skand.

Större än föreg., urbleknande; sporerna 6—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

9. Ph. mustialensis KARST.

Hatten svart, inuti n. gelatinös, hvitluden; lamellerna glesa, smala, svartaktiga eller brungrå.

Furustamm., r. 11, 12. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, upp- och nervänd, sittande eller försedd med mycket kort, lateral fot, 1—1,5 cm. bred; sporerna elliptiska, 6—8 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

10. Ph. applicatus (BATSCH.) KARST. Batsch. f. 125.

Mörkt askgrå; hatten skållik, beklädd med en gelatinös hinna, n. strimmig, n. finmjölig; lamellerna af hattens färg, men ljusare.

Murken ved, synnerligen af vide, höst och vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, teml. fast, först upp- och nervänd, sedan tillbakaböjd, vanl. sittande, vid basen luden, 3—6 mm. bred; lamellerna få, breda, teml. tjocka, glesa.

*** Hatten hinnaktig, torr.

11. Ph. striatulus (FR.) KARST. Fr. Icon. t. 89, f. 5.

Ljust askgrå; hatten mycket späd och tunn, strimmig, glatt; lamellerna få.

Murken ved, helst af barrträd, h. o. d. Vår- höst. Finl.; Skand.

Hatten sittande, n. skållik, 5—7 cm. bred; lamellerna glesa, breda. — *Ag. membranaceus* SCOP.; *Ag. striato-pellucidus* PERS.

Var. reflexus Karst. Pers. Myc. eur. 3, t. 25, f. 3.

Hatten oregelbunden, slutligen nedböjd, half, tegellagd, blåaktigt grå.

Torra hasselgren., r. Skand.

12. Ph. perpusillus (Fr.) Karst. Fl. Dan. t. 1295, f. 1.

Glänsande hvit, torr, stundom gulaktig; hatten slät, glatt; lamellerna få, breda.

Stamm., gren., 9—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten sittande, mycket späd och tunn, först upp- och nervänd, sedan tillbakaböjd, omvändt klocklik, slät, 4—10 mm. bred. Genom färgen skild från föreg. — *Ag. applicatus* Fl. Dan.; *Ag. subversus* Schum.

10. Panus Fr.

1. P. cyathiformis (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 252.

Hatten småfjällig, gulaktigt lerfärgad, urbleknande; foten slät.

Stamm., helst af tall, r. 9. Ryssl. (S:t Petersb.).

Hatten n. läderartad, tunn, snedt bägarlik, bugtbräddad, med inrullad kant, 5—8 cm. bred; foten ganska kort, af hattens färg, men blekare; lamellerna fastväxta, äldre nedlöpande, tättsittande, baktill förenade, först bleka, sedan öfvergående i gult. Knapt tufvig; smaken teml. skarp. — *Ag. Schaefferi* Weinm.

2. P. urnula Fr.

Hattarne urnelika, kaffebruna; lamellerna mörkgrå.

Gaml. trädstamm., r. Skand. (Östergöthland).

Köttigt läderartad, n. sittande, sammansatt, 8—10 cm. hög och bred; hattarne hela, n. excentriska, tegellagda, släta, glatta, urbleknande, med i början nedböjd, inskuret flikig kant; foten mycket kort, vigglik, inkilad; lamellerna afsmalnande, nedlöpande 4 mm. breda.

3. P. conchatus Fr. Shaeff. t. 43, 44.

Hatten kanelbrun, urbleknande, slutligen småfjällig; lamellerna först hvitaktiga eller hviträda, sedan blekt ockragula.

Stamm. och gren. af asp, ask och bok. 7—9. Finl.; Skand.

Tufvig; hatten köttig, vek, slutligen läderärtad, tunn, olikformig, excentrisk, half, flikig, 6—12 cm. bred; foten oregelbunden, ofta hoptryckt, kort, vid basen finluden, 1—2 cm. lång, 9 mm. tjock; lamellerna streckformigt nedlöpande, stundom greniga, fasta, sega, torra u. krusiga. Mycket nära beslägtad med följ.

4. P. torulosus (Pers.) Fr. Krombh. t. 42, f. 3, 5.

Hatten köttröd eller gulblek, stötande mer eller mindre i rödbrunt och violett, äldre mer eller mindre lifligt sämskfärgad, slät; foten gråluden.

Björkstamm., h. o. d. 7—10. Ryssl. (Ural); Finl.; Skand.

Hatten först köttig, seg, sedan läderartad, n. hel, m. excentrisk, platt- trattlik, 5—8 cm. bred; lamellerna nedlöpande, teml. glesa, baktill sinsemellan fria, rödlätta, äldre sämskfärgade. — Till form och färg föränderlig. — *Ag. carneotomentosus* Batsch.

* P. rudis Fr. Quel. t. 14, f. 1.

Tufvig; hatten i början violett, sedan ockragul, jemte foten besatt med tjocka, styfva, hopknippade hår.

Stamm. af löf- och barrtr., r. Ryssl. (Sibir.).

Hatten läderartad, seg, hel, nedtryckt, bugtig; foten mycket kort, slutligen omärklig; lamellerna nedlöpande, tättsittande, smala, blekare.

II. Panellus Karst.

1. P. stipticus (Bull.) Karst. Bull. t. 140, 557, f. 1.

Hatten kanelbrun, urbleknande, med uti mjöliga fjäll söndersprucken hud; lamellerna nätlikt förenade.

Murkn. trädstamm., a. 10—4. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten läderartad, tunn, njurlik, 1—3 cm. bred; foten tät, lateral, kort, upptill utvidgad, uppstigande, finmjölig; lamellerna begränsade, tättsittande, tunna, blekt kanelbruna, äldre bleka; sporerna 2—3 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka. Växer flockvis eller i tufvor.

2. P. farinaceus (Schum.) Karst.

Hatten mörkt kanelbrun, med hvitblått, fjällmjöligt öfverdrag; lamellerna sinsemellan fria.

Trädstamm., r. Ryssl. (Sibir.); Skand.?

Hatten n. läderartad, vågböjd; lamellerna fria, af hattens färg, men blekare. Lik föreg.

12. Scytinotus Karst.

1. Sc. ringens (Fr.) Karst.

Gapande, rödbrun eller rödlätt, med brun anstrykning, i kanten strimmig; lamellerna blekt köttröda.

Stamm., gren. af björk och al, h. o. d., höst- vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, läderartad, vek, upp- och nervänd, hel, i början kretsformig, sedan vågböjd, baktill luden och utsträckt till en m. kort och m. blek fot, 1—3 cm. bred; lamellerna talrika, enkla, teml. breda, helbräddade. — *Ag. rufomarginatus* Weinm.; *Ag. arcticus* Somm.

13. Mycena Fr.

* Lamellernas egg af mörkare färg, tandad; foten saftlös.

1. M. pelianthina Fr. Berk. Outl. t. 6, f. 1.

Gulblek, med dragning i purpurrödt, torr hvitaktig; lamellerna svartvioletta, i kanten svarttandade.

Bok- och ekskog. 8, 9. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig eller otydligt pucklig, fuktig, hygrofan, i kanten strimmig, 3—5 cm. bred; foten pipig, jemntjock, fast, bar, upptill fintrådigt strimmig, blek eller af hattens färg, men blekare, 5—8 cm. lång; lamellerna vidfästade, urbugtade, nätlikt förenade, glesa. — *Ag. denticulatus* Bolt.

2. **M. balanina** (Berk.) Fr. Berk. Mag. Zool. Bot. t. 15, f. 2.

Hatten n. ockragul; foten brun, luden; lamellerna bleka, i eggen svart purpurröda.

Bokskog., bland löf och frukt. Förekommer i England.

Hatten n. köttig, kullrig, pucklig, fint pudrad, i fuktig väderlek strimmig; foten nedtill rotlikt förlängd, mörkt rödbrun och luden, upptill hvitpudrad; lamellerna n. fria, förenade genom tvärådror.

Var. **pristoides** Fr.

Hatten sämskfärgad, med dragning i köttrödt; foten vid basen knöllikt utsvälld och borstbärande; lamellerna afsmalnande och nedlöpande, i kanten purpurröda.

Barrskog., på granstamm. r. 10. Skand.

Mindre än hufvudformen.

3. **M. aurantiomarginata** Fr. Flor. Dan. t. 1292, f. 2.

Hatten slät, brun, med dragning i olivgrönt, urbleknande; foten gulblek; lamellerna i eggen orangegula, flockulliga.

Barrskog., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, n. puckelbärande, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, slät, glatt, nedtill uppblåst och omgifven af ett sträft, gult ludd, 3—5 cm. lång; lamellerna afsmalnande och vidfästade, bukiga, tättsittande, genom tvärådror förenade, gulbleka, med dragning i grönt.

4. **M. elegans** (Pers.) Fr. Fl. Dan. t. 2024.

Gulblek; hatten strimmig, vanl. stötande i brunt; la-

mellerna gulbleka, stundom gul- eller hvitaktiga, i eggen saffransgula.

Barrskog., a. 7—11. Ryssl; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, mer eller mindre pucklig, glatt, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, glatt, styf, vid basen flockullig eller fintrådig, 3—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, sinsemellan fria, jemnbreda. Nära beslägtad med föregående.

5. M. avenacea Fr.

Hatten kaffebrun, slutl. gulblå; foten saftlös; lamellerna hvita, i kanten kaffebruna.

Bokskog., r. 8, 9. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, trubbig, finstrimmig, glatt, 1—2 cm. bred; foten pipig, slät, rak, glatt, jemntjock, spröd, vid basen fintrådig, n. glänsande, ljust askgrå, 9—10 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, jemnbreda.

6. M. atromarginata Fr. Icon. t. 78, f. 3.

Hatten gråbrun, fårad; foten strimmig; lamellerna först ljusgrå, äldre n. stötande i köttrödt, i kanten ganska tunna, svarta.

Barrskog., r. 10. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, djupt fårad, efter regn n. klibbig; foten hög, glatt, pipig, spröd, gråbrun, 8—10 cm. hög. Enstaka.

Var. fuscopurpurea Karst.

Hatten kaffebrun, stötande i purpurrödt, i kanten strimmig; lamellerna hvita.

Barrskog., r. Skand.

7. M. rubromarginata Fr. Icon. t. 78, f. 4.

Hvitaktig, stötande i rödt; hatten hygrofan; lamellerna i eggen brunt purpurröda.

Förmultn. ved, grenar, på fukt. st., h. o. d. 7—10. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, trubbig, strimmig, grå, gulblek, med dragning i rödt, eller brun, stötande i purpurrödt, torr urblekt, omkr. 2,5 cm. bred; foten styf, jemntjock, slät, glatt, saftlös, blek eller gulblek, 3—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, glesa, sinsemellan fria, först hvitaktiga, sedan grå.

8. M. strobilina Fr. Fl. Dan. t. 2025, f. 1.

Skarlakansröd; hatten försedd med en spetsig, slät puckel; lamellerna i eggen mörkt blodröda.

Bokskog., ibland nedfalln. löf, äfven på tallkott. 8—11. Skand.

Hatten först kägellik, sedan klocklik, hinnaktig, i kanten strimmig, 7—11 mm. bred; foten pipig, jemntjock, saftlös, slät, glatt, vid basen hvithårig, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, sinsemellan fria. — *Ag. coccinellus* Fr. Mon.

9. M. rosella Fr. Fl. Dan. t. 2025, f. 2.

Rosenröd, urbleknande; hatten med trubbig puckel; lamellerna i eggen mörkare.

Barrskog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, hemisferisk, strimmig, n. hygrofan; foten smal, mjuk, saftlös, vid basen hvitluden; lamellerna fastväxta; sporerna elliptiska, 7—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

** Lamellerna enfärgade, oföränderliga; färgen ren, icke stötande i brunt eller grått. På marken växande arter.

10. M. pura (Pers.) Fr. Bull. t. 507.

Rosenröd, purpurröd, ljust violett, blek eller hvit; lamellerna urbugtade, ganska breda, nätådrigt förenade; lukten svag, lik den af rättika.

Skog., a. 6—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, klocklik, äldre utbredd, försedd med en trub-

big, slät puckel, glatt, urbleknande, i kanten strimmig, 2—9 cm. bred; foten pipig, styf, slät, n. bar, vid basen luden, jemntjock eller uppåt afsmalnande, 5—10 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna af ljusare färg.

11. M. zephirus Fr. Icon. t. 78, f. 6.

Hatten klocklik, hvit, stötande i rödt; foten småfjällig, ljust violett, äldre rödbrunaktig.

Barr- och löfskog., h. o. d. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik sedan kullrig, utbredd, i kanten strimmig, gulblek, med dragning i rödt, eller hvit, stötande i blekt köttrödt, stundom i midten skiftande i brunt, ofta fläckig, 2—3 cm. bred; foten finstrimmig, vid basen uppböjd, ofta n. ullig, jemntjock eller uppåt afsmalnande; lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande, jemnbreda, breda, här och der förenade genom tväradror, hvita, stundom rödfläckiga.

12. M. adonis (Bull.) Fr. Bull. t. 560, f. 2.

Hatten mörkt rosenröd, stundom skarlakansröd, stötande i hvitt; foten trådlik, hvit; lamellerna hvita eller rosenröda.

Lund., r. 9—11. Ryssl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, med en liten, n. otydlig, vårtlik puckel, glatt, n. slät, torr; foten smal, slät, glatt, genomskinlig, 6 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna vidfästade, med en liten tand nedlöpande, nedstigande, smala, tunna.

13. M. chlorantha Fr. Fl. Dan. 1614, f. 2.

Hatten grön; foten grönaktig; lamellerna urbugtade, vidfästade, hvita, med grönaktig anstrykning.

Gräsbev. st., r. 8, 9. Ryssl.; Skand. (Skåne).

Hatten n. hinnaktig, n. strutlik, trubbig, i fuktig väderlek strimmig; foten pipig, rak, slät, glatt, vid basen finluden, 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna bukiga, breda.

14. M. lineata (Bull.) Fr. Icon. t. 78, f. 5. Bull. t. 552, f. 3.

Hatten glatt, öfverallt strimmig eller n. fårad, ljusgul eller brunaktig; lamellerna hvitaktiga eller hvita.

Bland mossa på fukt. st. r. 8, 9. Ryssl.; Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, slutligen utbredd, trubbig, glatt, med mera breda, fördjupade linjer, vanligen gulaktig eller blek, omkr. 2 cm. bred; foten trådlik, pipig, smal, slät, blek, vid basen hvitluden, jemntjock, omkr. 5 cm. lång; lamellerna fastväxta, jemnbreda, n. smala, n. glesa, sinsemellan fria.

15. M. farrea Lasch. Fr. Icon. t. 79, f. 4.

Hatten glänsande, fjällmjölig, hvit, än stötande i blekrödt, än i gult; foten silkesluden, strimmig; lamellerna hvita.

Moss- och gräsbev. st., r. Skand. (Södermanland).

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, n. pucklig, omkr. 2 cm. bred, i kanten naggad; foten n. rotlikt förlängd; lamellerna fastväxta, tunna, förenade genom tvärådror, med finfransig kant.

16. M. chelidonia Fr. Sow. t. 385, f. 4.

Hatten gul, torr gulaktig eller blekröd; foten och lamellerna hvitgula.

Bokstamm., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, äldre kullrig, i väta strimmig, trubbig, torr slät, 2—3 cm. bred; foten pipig, slät, glatt, hoptryckt, rotlikt förlängd, gulaktig, 4—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, teml. glesa, sinsemellan fria, hvitgula eller hvitaktiga. N. tufvig.

* M. raeborhiza Lasch. Fr. Icon. t. 83, f. 4.

Hatten glatt, strimmig, n. mörkt guldgul eller blek; foten flockullig, pudrad; lamellerna n. fria, blekt gulhvita.

På marken i granskap. af trädstamm., r. Skand.

Hatten klocklik, spetsig, äldre utbredd, torr, glatt, strimmig; foten slät, omkr. 5 cm. hög; lamellerna n. fria, N. tufvig.

17. M. luteoalba (Bolt.) Fr. Bolt. t. 38, f. 2.

Hatten och den glänsande foten glatta, gulaktiga; lamellerna breda, hvita.

Barrskog., bland mossa. 8, 9. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, spetsig, äldre utbredd och puckelbärande, torr, finstrimmig, 7—9 mm. hög och bred; foten pipig, trådlik, n. flerböjd, 3—5 cm. hög; lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande, i början baktill förenade.

18. M. flavoalba Fr. Icon. t. 79, f. 5.

Gulhvit eller alldeles hvit; foten hvit, genomskinlig, i toppen pudrad; lamellerna glesa, hvita.

Öppn. plats., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig, slutl. utbredd, pucklig, glatt, n. slät, 1—2 cm. bred; foten temligen styf, pipig, vid basen glatt, icke rotlikt förlängd, 2—3 cm. lång; lamellerna först vidfästade, sedan fria, slutl. platta, bukiga, glesa. Växer truppvis.

19. M. floridula Fr.

Hatten finstrimmig, köttröd, urbleknande; lamellerna rosenröda, äldre bleka.

Barrskog., på gräsbev. st., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först klocklikt kullrig, med en vårtlik knöl, sedan utbredd, trubbig, 9—18 mm. bred; foten n. pipig, slät, bar, genomskinlig, hvit, rak, omkr. 4 cm. lång; lamellerna fastväxta, lossnande, tättsittande.

20. M. lactea (Pers.) Fr. Fl. Dan. 1845, f. 1.

Glänsande hvit; foten teml. seg, böjlig, glatt; lamellerna tättsittande, smala.

Barrskog., mest på öppn. plats., a. 7—11. Ryssl.; Finl; Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, n. puckelbärande, i fuktig väderlek strimmig, i torr slät, mjölkhvit, vanl. i midten stötande i gult, omkr. 1,5 cm. bred; foten jemntjock, trådlik, 5—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, nedstigande; sporerna 4—5 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Växer vanl. truppvis, aldrig i tufvor.

Var. 1. pulchella Fr. Icon. t. 79, f. 3.

Foten styf och rak, uppåt afsmalnande.

Barrskog., r. Skand.

Var. 2. pithya Fr. Schum. Fl. Dan. t. 2141, f. 2.

Mindre; foten mycket smal, vid basen löklikt utsvälld och luden.

Hög. af barr, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten slutligen n. platt.

21. M. gypsea Fr. Bull. t. 563, f. 4.

Tufvig; hatten glatt, ända till puckeln strimmig; disken gulaktig; foten vid basen kort sträfhårig, hvit; lamellerna baktill m. breda, snöhvita.

Trädstamm. r. Skand.

Spröd; hatten hinnaktig, m. tunn, kägellikt klocklik, öfverallt eller endast i midten gul, 2—3 cm. bred; foten pipig, styf och rak, jemntjock eller uppåt afsmalnande, omkr. 9 cm. lång, 1—2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, icke nedlöpande.

22. M. galeropsis Fr. Icon. t. 79, f.

Hatten slät, först rostbrun, sedan urblekt ockragul; foten nedtill rostbrun; lamellerna blekhvita.

Mulljord i trädgård. 7, 8. r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, kägellikt klocklik, slät, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten styf och rak, glatt, upptill hvitblek, spröd, pipig, uppåt afsmalnande, omkr. 10 cm. hög; lamellerna fria, n. tättsittande, bukiga. Mycket lik *Galera tener*, kanske endast en form af densamma.

23. M. Benzonii Fr. Icon. t. 79, f. 2.

Hatten naflad, strimmig, sönderbristande längs lamellerna, rödlätt, blek eller brunaktig; foten och lamellerna hvita.

I växthus, företrädesvis i Orchidé korgar, r. Ryssl. (Ural) enligt *Sorokin;* Skand.

Hatten ganska späd och tunn, först klocklik, sedan utbredd; foten jemntjock, pipig, glatt; lamellerna fria, närmade.

*** Foten styf, torr, saftlös, vid basen rotlikt förlängd och sträfhårig. Luktlösa.

24. M. prolifera Fr.

Hatten blekt rödgul eller blekt sämskfärgad, i midten stötande i kaffebrunt; foten glatt, glänsande, finstrimmig, blek, vid basen brun.

Trädgård. i gransk. af drifbänk., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, torr, med bred, mörkare puckel, i kanten slutl. fårad eller klufven; foten styf, fast, upptill blek, nedtill först n. brandgul, sedan mörkbrun; lamellerna vidfästade, sinsemellan n. fria, blekhvita.

25. M. excisa Lasch. Fr. Icon. t. 81, f. 1.

Hatten n. rynkig, glänsande brun eller n. kaffebrun; foten slät, brunaktig; lamellerna baktill smala och utskurna, ljusgrå.

På barrträdsstamm. i tufvor, på marken enstaka eller truppvis, r. Skand.

Hatten först klocklik, sedan kullrig, seg, i midten n. köttig, n. pucklig, brun, stundom stötande i svart; foten fast, seg, nedåt rotlikt förlängd, 4—6 cm. lång; lamellerna bukiga, tjocka, glesa, förenade genom tvärådror, n. fria.

Var. fagetorum Fr.

Spädare.

Bland boklöf, r. Skand.

Foten vid basen uppböjd.

26. M. rugosa Fr. Bull. t. 518, f. K. M.

Hatten torr, ojemn af upphöjda åsar, askgrå; lamellerna bågformigt fastväxta, hvitgrå.

På och vid löfträdsstamm., h. o. d. Ryssl. (Sibir.); Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, i förstone klocklik, sedan utbredd, askgrå eller blek, omkr. 2 cm. bred; foten fast, seg, glatt, slät, med kort, sned, sträfluden rot, rak, tjock, slutligen hoptryckt, blek; lamellerna n. glesa, med en liten tand nedlöpande, genom tvärådror förenade, breda, bukiga, hvita, äldre grå.

27. M. sudora Fr.
Hvit; hatten klibbig, genomskinlig; lamellerna trubbigt fastväxta, utan tand, först hvita, sedan n. köttröda.

Bokstamm., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, puckelbärande, strimmig, ofta oregelbunden, icke skrynklig, omkr. 3 cm. bred; foten fast, slät, torr, n. glatt, med lång, afbruten, glatt rot; lamellerna n. glesa, n. tjocka, breda, i början sinsemellan fria.

28. M. galericulata (Scop.) Fr. Schaeff. t. 52.
Gulblek, stötande i brunt; foten slät, jemn, n. glänsande, glatt; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en tand, hvitaktiga, stundom stötande i blekrödt.

Trädstamm., jord, a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellikt klocklik, sedan utbredd, ända till puckeln strimmig, torr, glatt, 2—6 cm. bred; foten n. uppstigande, styf, hvitaktig, gulblek, stötande mer eller mindre i brunt, med tapplik, filthårig rot; lamellerna förenade genom tväradror; sporerna oregelbundna, 9—10 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Till form, färg och storlek mycket varierande. Uppträder på trädstammar och stubbar i täta tufvor, på marken spridd.

Var. calopus Fr. Icon. t. 80, f. 2.
Fötterne kastanjebruna, fast förenade till en lång stamm.

Barrträdsstamm., r. Skand.

29. M. polygramma (Bull.) Fr. Bull. t. 395.
Hatten askgrå, kaffebrun, gulblek, blåaktig eller gul-

aktig; foten fårad, silfverglänsande; lamellerna hvitaktiga, stundom stötande i blekrödt.

Stamm., helst af ek och hassel, h. o. d. 12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, n. pucklig, glatt, torr, strimmig, 1—4 cm. bred; foten styf, rak, seg, jemntjock, bar, med sträfhårig rot, af hattens färg, 9—12 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna afsmalnande mot foten. Växer enstaka eller i tufvor.

30. M. inclinata Fr.

Hatten brun eller gulblek, med dragning i brunt; foten upptill afbrutet strimmig, finmjölig och fintrådig, hvitaktig; lamellerna hvitgrå.

Trädstamm., h. o. d. 9, 10. Skand. (Skåne, Småland, Upland).

Tufvig; hatten n. hinnaktig, i förstone klotrund och lutande, sedan klocklik, trubbig, torr n. glänsande, till midten strimmig, med inböjd, i början småtandad kant, slutl. i midten nedtryckt, brunaktig, 3 cm. bred; foten styf, skrufvriden och n. flerböjd, vid basen luden, hvitaktig eller brunaktig, slutl. stötande i brandgult; lamellerna fastväxta, tättsittande, sinsemellan fria, mjuka.

31. M. parabolica Fr. Icon. t. 80, f. 3.

Gulblek, stötande i violett eller blått; hatten med svart disk; foten slät, rotlikt förlängd, afbiten.

Tallstubb., r., höst och vinter. Ryssl. (Sibir.); Skand.

Hatten n. hinnaktig, först oval, sedan klocklik, slutl. liknande en parabel, torr n. glänsande, mot den hvitaktiga kanten strimmig; foten styf, slät, glatt, vid basen skäggig eller sträfluden, n. askgrå eller gulblek, upptill stötande i violett; lamellerna fastväxta, nedstigande, n. sinsemellan fria, hvitaktiga. Seg; tufvig eller flockvis växande.

32. M. tintinabulum Fr. Icon. t. 80, f. 4.

Hatten i fuktig väderlek klibbig, brun, brandgul, hvit-

aktig eller blågrå; foten blek; lamellerna nedlöpande med en tand, tättsittande, hvitaktiga.

Trädstamm., helst af bok, r. Skand. (Småland).

Seg; vanl. enstaka. Hatten n. hinnaktig, klocklikt kullrig, n. trubbig, jemn och slät, enfärgad; foten slät, glatt, nedåt rotlikt förlängd och borsthårig omkr. 3 cm. lång och 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, horizontela, smala.

33. M. laevigata Lasch.

Hatten hvit; foten slät, glatt, slipprig, hvit; lamellerna hvitbleka.

Trädstamm., stockar, ved i barrskog., på våta st., a. 6—10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först hemisferisk, sedan utbredd, trubbig, i fuktig väderlek genomskinligt strimmig, i torr slät, hvit eller blekaktig, 2—4 cm. bred; foten torr glänsande, ofta krökt, rotlikt förlängd och nedtill borsthårig, styf, 5—12 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna med en tand nedlöpande, jemnbreda, tättsittande, sinsemellan fria, mot foten förenade medelst en halsring, först hvita, sedan blekhvita; sporerna elliptiska, 6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Växer vanl. i tufvor eller flockar.

**** Foten spröd, torr, vid basen fintrådig, nedåt icke rotlikt förlängd. Vanl. luktande.

34. M. atroalba (Bolt.) Fr. Bolt. t. 137.

Hatten brun eller svartaktig, mot kanterna hvitaktig; foten styf och rak, glänsande, blekaktig, nedtill löklikt uppsvälld och kort borsthårig.

Jord, r. 9, 10. Skand.

Teml. fast; luktlös. Hatten n. köttig, trubbigt klocklik, slät, glatt, matt, i kanten finstrimmig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, i toppen mörkare samt stundom hvitpudrad, 5—12 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna n. fria, bukiga, hvita, äldre stötande något i hvitblått. Enslig eller truppvis växande.

35. M. dissiliens Fr. Icon. t. 81, f. 2.

Hatten kaffebrun, med dragning i askgrått; foten n. uppböjd, n. strimmig, mörkt askgrå, vid basen borsthårig.

Gräsbev. st., stamm., r. 8, 9. Skand.

Spröd; luktande, men icke af salpeter. Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, trubbig, till midten veckad eller fårad, torr mörkt kaffebrun, mot kanten blekare eller hvitaktig; foten uppåt afsmalnande, omkr. 5 cm. hög, 2—4 mm. tjock, vid sammantryckning eller böjning sönderspringande uti elastiskt uppåt inrullade flikar; lamellerna afrundade, lossnande, fria, breda, mjuka, hvitaktiga, vid basen grå. N. tufvig.

36. M. atrocyanea (Batsch.) Fr. Batsch. f. 87.

Hatten hvitpudrad, i förstone kaffebrun, sedan gråblå; foten trådlik, svartblå.

Skog., bland tallbarr., r. 10. Skand. (Småland).

Spröd; luktlös. Hatten hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig, slutl. platt, fårad, med trubbig, rynkig, n. kantig, brunsvart puckel, öfverdragen med ett fint, hvitt stoft, 5 mm. — 1,5 cm. bred; foten styf och rak, slät, glatt, vid basen löklikt utsvälld, 4—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, afsmalnande, sisemellan fria, lancettlika, glesa, hvitaktiga.

37. M. leptocephala (Pers.) Fr. Pers. Icon. et Descr. t. 14, f. 4.

Starkt luktande af salpeter; hatten fårad, askgrå; lamellerna urnupna, hvitgrå.

Bokskog. r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, bugtbräddad, pucklig; foten jemntjock, n. strimmig, matt, torr. Enslig; spröd.

38. M. alcalina Fr. Icon. t. 81, f. 3.

Starkt luktande af salpeter; hatten trubbig, bar, i väta med fina, fördjupade linjer, torr glänsande; foten gul eller askgrå.

Gamla trädstamm., a. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, 3—6 cm. bred; foten i väta n. slipprig, torr glänsande, glatt, vid basen luden, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. glesa, hvita, stötande i något hvitblått, stundom n. askgrå; sporerna 8—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Tufvig.

39. M. ammoniaca Fr.

Starkt luktande af salpeter; hatten pucklig, bar, mörkare färgad i midten, glanslös; foten nedåt rotlikt förlängd.

Jord. 9, 10. Skand.

Hatten hinnaktig, kägellik, spetsig, äldre utbredd, brun, svartaktig eller askgrå, mot kanten blekare, strimmig; foten teml. fast, jemntjock, slät, glatt, styf och rak, torr, hvitaktig, icke gulaktig, 3—6 cm. hög, 1—2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, jemnbreda, glesa, sinsemellan fria, hvitaktiga eller grå. Enslig.

40. M. metata Fr. Paul. t. 99, f. 8.

Mjuk, svagt luktande; hatten torr slät glanslös hvitaktig; lamellerna tunna, hvitaktiga.

Barrskog., bland mossa, på senhöst., a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, mjuk, trubbig, i fuktig väderlek strimmig och askgrå, 1—2 cm. bred; foten fast, slät, glatt, vid basen fintrådig, hvitgrå, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, sinsemellan fria, jemnbreda, teml. glesa. Var. med blekröd eller blekgul hatt.

41. M. rigidula Karst.

Svagt luktande af salpeter; hatten brungrå, torr hvitaktig, n. glänsande; foten på midten hoptryckt, hvit, med kort rotlik förlängning; lamellerna gråhvita.

Sandjord, vägkant., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten först kullrig och n. puckelbärande, sedan utbredd, n. hinnaktig, till midten strimmig, glatt, gråbrun eller blekbrun, torr urblekt och hvitaktig, 1,5—2,5 cm. bred; foten n. styf, pipig, glatt, alldeles slät, vid basen n. filtluden, 4—7 cm. lång, i toppen 2—3 mm., på midten omkring 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en

tand nedlöpande, n. glesa, förenade genom tvärådror, i eggen ojemna och n. finhåriga. Hatten torr, stundom sprickfull.

42. M. plicosa Fr. Icon. t. 81, f. 4.

Gråbrunaktig; hatten veckadt fårad; lamellerna glesa, tjocka.

Mulljord, r. Skand. (Femsjö, Upsala).

Hatten hinnaktig, först klocklik, sedan utbredd, med köttig puckel och glesa fåror, ofta äfven klufven, torr glanslös, 2—3 cm. bred; foten n. styf, spröd, rak, jemntjock, slät, glatt, glansk, utan rotlikt bihang, med stympad och hvitluden bas, mörkgrå eller brunaktig, omkr. 3 cm. lång; lamellerna fastväxta, förenade genom tvärådror, mörkgrå, slutligen hvitpudrade. N. luktlös.

43. M. peltata Fr.

Hatten med n. köttig, cirkelformig, slät, platt disk, svartbrun; lamellerna mörkgrå.

Steril. fält, bland mossa, r. Skand. (Småland).

Bildar knippen. Luktlös. Hatten teml. fast, i början kullrig, sedan platt, trubbig, till midten tätt finstrimmig, i väta svartbrun, torr mörkgrå, med upphöjd strimmig, svartaktig kant, omkr. 2 cm. bred; foten n. spröd, slät, glatt, nedtill luden, gulblek, 4—6 cm. lång; lamellerna nedlöpande med en tand, tättsittande, bukiga, sinsemellan fria.

44. M. aetites Fr. Icon. t. 81, f. 5.

Brunaktig eller rödbrunaktig; hatten med framskjutande, bred, trubbig puckel; lamellerna tunna, hvitaktiga.

Back., bland mossa. Skand.

Spröd. Hatten hinnaktig, klocklikt kullrig, glatt, fårad, hygrofan, brunaktig eller rödbrunaktig, urbleknande, i kanten slutl. svartaktig; foten oregelbunden, n. hoptryckt, glatt, glänsande, hvitaktig, nedtill brunaktig, eller helt och hållet rödbrunaktig; lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande, n. bågformigt krökta, n. glesa, jemnsmala, förenade genom tvärådror, hvita eller gråaktiga. Växer i flockar. Lukten svag eller n. ingen.

45. M. stannea Fr. Icon. t. 82, f. 2.

Hatten i torr väderlek slät och sidenglänsande; foten slät, glänsande; lamellerna med en tand nedlöpande, förenade genom tvärådror.

Gräsväxt. st. i skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, glatt, otydligt strimmig, hygrofan, mörkgrå, torr tennfärgad, 2—3 cm. bred; foten glatt, slutl. hoptryckt, blekaktig, 5—8 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, hvitgrå. Luktlös; fast; vanl. flockvis växande.

46. M. vitrea Fr. Icon. t. 82, f. 1.

Hatten utan köttig puckel eller disk, först brun, sedan gulblek eller gäddblå; foten n. strimmig, glänsande; lamellerna fastväxta, sinsemellan fria, hvitaktiga.

Fukt. st., i skog., r. 7, 8. Finl. (Tammela); Skand. (Småland, Upland).

Ganska spröd; hatten hinnaktig, klocklik, trubbig, strimmig, glanslös, glatt, torr, omkr. 3 cm. bred, med hel, bar kant; foten spenslig, vid basen finttrådig, jemntjock, 6—12 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna jemnbreda, teml. glesa; sporerna elliptiska eller n. klotrunda, 6—8 mmm. långa, 3—6 mmm. tjocka.

47. M. tenuis (Bolt.) Fr. Bolt. t. 37.

Vattenaktig, hvit, med dragning i brunt, eller glasklar, med naggad och fransig kant; foten hinnaktig.

Buskmark., på fukt. och skugg. plats., r. 9, 10. Skand. (Upland).

Ganska spröd. Hatten hinnaktig, klocklikt kullrig, stundom kägellik, linjerad eller strimmig, trubbig, glatt, 1—2 cm. bred; foten rak, genomskinlig, glasklar, nedtill stundom gulaktig, omkr. 9 cm. hög, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, tunna, jemnbreda, sinsemellan fria, mjuka, hvitaktiga.

***** Foten trådlik, slak, torr, saftlös, nedtill rotlikt förlängd. Lamellerna sinsemellan fria, med åldern mistande sin färg.

Mycket spensliga, luktlösa, raka och styfva, på marken eller bland mossa enstaka växande svampar.

48. M. cinerella Karst.

Hatten blek, stötande mer eller mindre i askgrått; foten vid basen finträdig, knapt rotlikt förlängd; lamellerna bredt fastväxta, n. nedlöpande. Lukten stark, lik den af nymalet mjöl.

Bland mossa, på tallbarr. 11. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, klocklik, stundom med köttig, pucklig midt, öfverallt strimmig, 1—2 cm. hög, omkr. 1 cm. bred; foten trådlik, n. spröd, bar, gråhvit, 5—10 cm. lång; lamellerna bågformigt böjda, hvitaktiga, med dragning åt askgrått, stundom n. förenade genom tvärådror.

49. M. filopes (Bull.) Fr. Bull. t. 320.

Hatten brun, med dragning i blekgult, sällan gråhvit eller hvitaktig; foten glatt, lång, nedtill hårig och rotlikt förlängd; lamellerna fria, hvita.

Lund., skog. h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, kägellik, äldre klocklik, trubbig, torr, glatt, 1—1,5 cm. bred; foten trådlik, vek, rak, n. spröd, gulblek eller brunaktig, omkr. 8 cm. lång; lamellerna lancettlika, tättsittande.

50. M. Iris (Berk.) Fr. Berk. Outl. t. 6, f. 3.

Hatten n. klibbig, besatt med fastklibbade, blå fibriller; foten försedd med knippevis förenade hår, blå; lamellerna n. grå.

Stamm. och ved af tall och gran, 9. Ryssl. (Ural) enligt *Sorokin*.

Hatten hinnaktig, hemisferisk eller klocklik, pucklig eller trubbig, n. strimmig, yngre n. brun, stötande i blått, urbleknande, 6—10 mm. bred; foten nedtill rotlikt förlängd och luden; lamellerna fria, glesa, jemnbreda, hvitaktiga eller grå, i eggen n. småtandade och ofta yngre blå- eller rödluddiga. — *Ag. marginellus* Pers?; *Ag. multiplex* Lasch.

51. M. amicta Fr. Icon. t. 82, f. 3.

Hatten torr, bar, glatt, gulblek, blågrå, grönaktig; foten seg, luden och mjölig; lamellerna mörkgrå.

Skog. och fält bland mossa, r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, till midten strimmig, stundom stöfvig, 7—14 mm. bred; foten trådlik, jemntjock, m. lång, med lång, skrufvriden och flerböjd, glatt rot, gulblek, 9 cm. lång; lamellerna fria, tättsittande, jemnsmala, mörkgrå, med blek kant.

52. M. plumbea Fr.

Hatten plattad, blygrå, hvitpudrad; lamellerna horizontela.

Mossväxt. äng., r. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, först kullrig, sedan plattad, trubbig, fårad, stundom stötande i blått, 7—18 mm. bred; foten spröd, mjölig, stötande i askgrått, i toppen glasklar, vid basen borsthårig, 8—10 cm. lång; lamellerna fastväxta, af hattens färg.

53. M. ianthina Fr.

Hatten kägellik, gredelin; foten glatt, bar, n. strimmig; lamellerna framtill bredare, hvitaktiga.

Skogskärr, bland hvitmoss., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten hinnaktig, vackert strimmig, violettröd, 1—1,5 cm. hög; foten trådlik, vek, afsmalnande uppåt, gredelin, med dragning i brunt; lamellerna vidfästade, tättsittande, hvitgrå.

54. M. uranius Fr.

Svartblå, urbleknande; lamellerna fastväxta samt med en liten tand nedlöpande, hvita.

Bland löf, *Jungermann.* etc., r. 7—11. Ryssl. (Gatczina); Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre hemisferisk, trubbig, torr, glatt, 7—10 mm. bred, i början svarblå, sedan violett, slutl. urbleknande,

ljusviolett, stundom brunaktig; foten trådlik, seg, vek, glatt, vid basen flockullig, n. utan rot, svartblå, urbleknande; lamellerna tunna.

55. M. debilis Fr. Icon, t. 82, f. 4.

Hvitaktig eller gulblek, stundom stötande i blekrödt, torr brunaktig; hatten klocklik; foten trådlik, m. smal.

Fält, bland löf och mossa. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, m. tunn, klocklik, äldre kullrig, trubbig, strimmig, torr småskrynklig och slät, matt, 4—7 mm. bred; foten svag, vek, vid basen fintrådig, utan rot, 6—10 cm. lång; lamellerna bredt fastväxta, sinsemellan fria, hvitaktiga. Spenslig.

56. M. vitilis Fr. Bull. t. 518, f. O.

Hatten först kägellik, sedan utbredd, i fuktig väderlek strimmig, brun eller gulblek, urbleknande; foten gulblek, nedtill rotlikt förlängd; lamellerna afsmalnande och fastväxta.

Fukt. st., bland löf, h. o. d. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, försedd med en vårtlik knöl, i väta djupt strimmig, n. glänsande, 7—9 mm. bred; foten trådlik, rak, böjlig, glatt, glänsande, ytterst spenslig, 8—18 cm. lång; lamellerna n. glesa, nedstigande, sinsemellan fria, hvitaktiga eller grå, i eggen hvitaktiga.

Var. amsegetes Secr.

Större och starkare; hatten öfverallt strimmig.

Äng., vägkant., r. 9, 10. Skand.

Hatten först klocklik, sedan kullrig, trubbig, torr, slät, 1—2 cm. bred; foten 4—5 cm. lång; lamellerna fastväxta, teml. glesa.

57. M. canescens Weinm.

Hatten n. platt, n. naflad; foten askgrå, äldre sotbrun; lamellerna hvita, stötande i askgrått.

Bland löf i skog., 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten hinnaktig, i förstone hemisferisk, hvitaktig, stötande i ljusgrått, 1—3 cm. bred; foten trådlik, n. seg, vid basen fintrådig,

3—4 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, först hvitaktiga, sedan stötande i askgrått.

58. M. collariata Fr. Icon. t. 82, f. 5.

Hatten gråhvit, i midten brunaktig, stundom kaffebrun; lamellerna fastväxta, vid foten förenade till en halsring, hvitaktiga, stundom stötande något i blekrödt.

Gräsbev. st. i skog., r. 10. Skand.

Hatten hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig, n. pucklig, strimmig, urbleknande, glatt, 1—2 cm. bred; foten trådlik, seg, glatt, glänsande, blek, omkr. 6 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna tättsittande, sinsemellan fria, tunna.

59. M. cimmeria Fr.

Hatten gulbrun; foten trådlik; lamellerna saffransgula, i eggen hvitaktiga.

Bokskog., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, strimmig, torr, omkr. 1 cm. bred; foten slät, glatt, vek, vid basen finttrådig, 8 cm. lång, omkr. 1 mm. tjock; lamellerna vidfästade, bukiga.

60. M. supina Fr. Hoffm. Nom. t. 6, f. 3.

Hatten n. strimmig; foten kort, uppböjd, hvit; lamellerna n. fria, bukiga, hvita.

Gamla bokstamm., r. 8—11. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre kullrig, trubbig, brungrå, i midten n. mörkare, 4—7 mm. bred; foten seg, glatt, vid basen n. finttrådig, 2—3 cm. lång.

61. M. speirea Fr. Icon. 78, f. 2.

Hatten blek eller hvitaktig, i midten slutl. nedtryckt och försedd med en liten, vårtlik, brun knöl; lamellerna plana, slutl. nedlöpande, hvita.

Mossbev. stamm. af ek. 10, 11. Skand.

Hatten hinnaktig, först kägellikt kullrig, sedan platt, strimmig,

stundom hvitpudrad, 4—10 mm. bred; foten trådlik, seg, pipig, jemntjock, glatt, glänsande, hvit, nedtill brunaktig, med fintrådig rot, omkr. 5 cm. lång; lamellerna först fastväxta, sedan långt nedlöpande, glesa, olika långa.

62. M. latebricola Karst.

Hatten slutligen i midten nedtryckt, utan puckel, gulblek; foten blek; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, hvitaktiga.

Gammal tallbark och murken ved, r. 10, 11. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, först klocklikt kullrig, sedan n. platt, strimmig, glatt, torr brunaktig, 4—5 mm. bred; foten trådlik, seg, glatt, med fintrådig rot, 1,5—6 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna glesa, få (omkr. 30).

63. M. acicula (Schaeff.) Fr. Icon. t. 85, f. 3.

Hatten orangegul, stötande i mönjarödt; foten borstlik, med rot, höggul; lamellerna gula.

Bland löf, äfven på ved, helst i bokskog., r. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre kullrig, med en ganska liten, n. köttig puckel, strimmig, glatt, glänsande, 2—5 mm. bred; foten seg, pipig, glatt, glänsande, omkr. 4 cm. lång; lamellerna afrundadt vidfästade, glesa, bukiga, i eggen stötande i hvitt.

****** Lamellerna och den nedtill rotlikt förlängda, torra foten innehålla färgad saft, som utrinner, när de brytas.

64. M. haematopus (Pers.) Fr. Icon. t. 83, f. 1.

Tufvig; hatten hvit, med dragning i rödt, stundom mörkt kaffebrun; foten hvitmjölig; saften blodröd, med dragning i svart.

Stamm. af bok, gran etc., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan klocklik, trubbig, slät, med tandad kant, 2—3 cm. bred; foten styf, stundom bar, vid ba-

sen borsthårig, 6—12 cm., lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, enfärgade, hvitaktiga; sporerna 6—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

65. M. cruenta Fr. Icon. t. 83, f. 2.

Enslig; hatten kaffebrun, äldre stötande i rödt; saften smultronröd; lamellerna enfärgade, hvitaktiga.

Barrskog., på fuktiga st., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, kägellik, äldre klocklik, trubbig, strimmig, med helbräddad kant, urbleknande, 7—12 mm. bred; foten styf och rak, glatt, pipig, med luden rot; lamellerna fastväxta, tättsittande, jemnbreda; sporerna n. klotrunda, 6—12 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka.

66. M. sangvinolenta (Alb. et Schw.) Fr. Icon. t. 83, f. 3.

Späd, lätt vissnande; saften ljusröd; lamellerna i kanten purpurfärgade, med stark dragning i svart.

Skog., bland löf, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, m. tunn, först klocklik, sedan kullrig, pucklig, strimmig, rödlätt eller brunaktig, 4—7 mm. bred; foten spenslig, hårlik, vek, glatt, blek, 6—15 cm. lång; lamellerna vidfästade, rödlätta; sporerna 8—9 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

67. M. crocata (Schrad.) Fr. Knapp. Journ. t. 10.

Foten och den ymnigt utflytande saften saffransgula, med dragning i blodrödt; lamellerna hvita.

Bland boklöf, på hög. af barr. 8—10. Ryssl.; Skand.

Hatten hinnaktig, kägellik, äldre klocklik, med slät, rödlätt puckel, n. strimmig, olivgrön, askgrå eller hvit; foten hög, med luden rot, 9—15 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, vidfästade, framtill bukiga.

68. M. galopus (Pers.) Fl. Dan. t. 1550, f. 2.

Hatten och foten svartaktiga eller askgrå, stundom

hvita; mjölksaften hvit; lamellerna hvita, stundom stötande i gäddblått.

Jord, ved, h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, med en liten knöllik puckel, bar eller n. pudrad, i början svartaktig, sedan askgrå, stundom hvit, med svartaktig puckel, 7—12 mm. bred; foten spenslig, vid basen fintrådig och rotlikt förlängd; lamellerna afsmalnande, vidfästade.

****** Foten saftlös, slemmig eller klibbig; lamellerna slutl. nedlöpande med en liten tand.

69. M. epipterygius (Scop.) Fr. Fl. Dan. t. 2078, f. 2.

Hatten betäckt af en klibbig, afskiljbar hinna, vanl. askgrå eller grågul; foten gulaktig.

Bland mossa och på trädstamm., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, n. trubbig, strimmig, grå, gul, grågul, rödbrun eller hvit, 1,5—3 cm. bred; foten seg, glatt, klibbig, rotlikt förlängd, gulaktig eller ljusgul, understundom nedtill rödaktig, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, tunna, hvitaktiga, askgrå, gäddblå eller rödbrunaktiga; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

70. M. clavicularis Fr. Icon. t. 84, f. 1.

Hatten hinnlös, i midten slutl. nedtryckt; foten hvitaktig; lamellerna hvitaktiga.

Lund., r. 9. Skand. (Småland, Upsala).

Seg, n. torr. Hatten hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig och pucklig, äldre utbredd, strimmig, torr, hvitaktig, gulaktig, brunaktig, 2—3 cm. bred; foten glatt, i väta n. klibbig, vid basen fintrådig, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, slutl. n. nedlöpande.

71. M. pelliculosa Fr.

Hatten trubbig, linjerad, brun, äldre grå, med klibbig, afskiljbar hinna; foten gulblek eller hvitaktig; lamellerna n. vecklika.

Ljunghed., r. 9, 10. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre kullrig, 2—3 cm. bred; foten mot toppen tilltjocknande, kort, spröd, glatt, klibbig, slutl. brunaktig, 3—4 cm. lång; lamellerna m. glesa, sinsemellan fria, baktill förenade och nedlöpande, ljust gäddblå.

72. M. vulgaris (Pers.) Fr. Pers. Icon. pict. t. 19, f. 3.

Askgrå; hatten nedtryckt, med en liten vårtlik knöl eller papill; lamellerna n. nedlöpande, hvita.

Skog., ibland barr, a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan nedtryckt, n. klibbig, askgrå, äldre ofta brunaktig, stundom hvitaktig, omkr. 7 mm. bred; foten seg, klibbig, med fintrådig rot, askgrå, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock. Flockvis växande.

73. M. citrinella (Pers.) Fr. Pers. Icon. et Descr. t. 11, f. 3.

Späd och liten; hatten och foten citrongula; lamellerna med en tand nedlöpande, hvita.

Barrskog., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, hemisferisk, pucklig, strimmig, 4—7 mm. bred; foten trådlik, klibbig, glatt, nedtill luden, 3—4 cm. lång.

Var. candida Weinm.

Glänsande hvit, torr svafvelgul.

Bland granbarr, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

74. M. plicatocrenata Fr. Icon. t. 84, f. 2.

Hatten veckigt fårad och naggad, först hvit, sedan gulaktig; foten klibbig, blek, stötande i rödt; lamellerna hvita.

Granskog., bland mossa, r. Ryssl. (Sibir.); Skand. (Upsala).

Hatten ganska tunn, kägellik, n. pucklig, n. klibbig, hinnlös, 9 mm. hög, 7 mm. bred; foten knapt pipig, trådlik, glatt, klibbig, inuti

gulaktig, 4—5 cm. lång; lamellerna nedlöpande med en tand, nedstigande, glesa.

75. M. rorida Fr. Quel. t. 4, f. 4.
Hvit eller gulaktig; foten hårlik, inympad, m. slemmig.
Qvistar, blad, strån, h. o. d. 5—9. Finl.; Skand.

Mycket späd, vek. Hatten m. tunn, först klocklik, sedan kullrig, n. naflad, fårad, torr, 4—7 mm. bred; foten alldeles glatt, omkr. 3 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa, hvita; sporerna elliptiska, 8—11 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

******* Foten torr, vid basen utvidgad till en naken, kretsformig skifva eller löklikt utsvälld och borsthårig.

76. M. coprinoides Karst.
Hatten blek, med gulaktig anstrykning, fårad; foten vid basen n. päronlikt utsvälld och borsthårig; lamellerna fastväxta, slutl. fria.
Gamm. sälgbark, r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, omvändt äggrund, trubbig, finhårig, omkr. 4 mm. hög och 3 mm. bred; foten i toppen n. utsvälld, pipig, mjölig eller finluden samt besatt med fina, spridda, utstående hår, 1—2 cm. lång, omkr. 1 mm. tjock, hvitaktig; lamellerna n. tättsittande, sinsemellan fria, hvita; sporerna elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3—5 mmm. tjocka. Växer flockvis.

77. M. stylobates (Pers.) Fr. Pers. Syn. t. 5, f. 4.
Gråaktig eller hvitaktig, stundom blåaktig; foten vid basen utvidgad till en platt, kretsformig, n. luden, strimmig skifva; lamellerna fria, sinsemellan fria, bukiga.
Qvistar, löf, ved, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Späd, spröd, enslig. Hatten hinnaktig, klocklik, slutl. kullrig, trubbig, genomskinligt strimmig, torr, besatt med fina, spridda, utstående hår, 4—8 mm. bred; foten trådlik, glatt, 3—10 cm. lång.

78. M. dilatata Fr. Icon. t. 84, f. 3.

Hvit; foten vid basen utvidgad till en kretsformig, kullrig, glatt skifva; lamellerna vid foten förenade medelst en halsring.

Qvistar och ved, r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, i kanten n. strimmig, glatt; foten trådlik, rak; lamellerna jemnbreda. Späd och liten.

79. M. tenerrimus (Berk.) Fr. Berk. Outl. t. 6, f. 6.

Glänsande hvit; hatten tätt fullsatt med fjällmjöliga gryn; foten vid basen utvidgad till en platt, kretsformig, finluden skifva; lamellerna fria.

Tallkottar, spån. etc. Ryssl. (Ural).

Mycket späd, vek; hatten m. tunn, först klotrund, sedan kullrig; foten hårlik, genomskinlig, upptill n. glatt, nedtill finhårig; lamellerna bukiga, n. aflägsnade.

80. M. mucor (Batsch.) Fr. Batsch. f. 82.

Hatten mörkgrå eller hvit, glasklar; foten vid basen utvidgad till en platt skifva; lamellerna fastväxta, hvitgrå.

Förmultn. löf., r. 8—11. Ryssl.; Skand.?

Mycket späd, liten och lätt vissnande. Hatten först kägellik, sedan plattad, veckad, glatt; foten spenslig, skrufvriden; lamellerna glesa.

81. M. echinipes Lasch.

Hvit, genomskinlig; foten vid basen n. uppsvälld och kort sträfhårig; lamellerna glesa, tjocka.

Mulljord och förmultn. löf, r. Finl. (Åbo); Skand.

Hatten m. tunn, kägel- eller klocklik, spetsig, äldre utbredd, n. pucklig, glatt, strimmig, 4—5 mm. bred; foten jemntjock, bar, 1—2 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna tillstötande, glesa, teml. fasta, sinsemellan fria. Växer flockvis.

82. M. pterigena Fr. Icon. t. 85, f. 4.

Rosenröd; foten hårlik, vanl. flerböjd, med löklik, borsthårig bas.

Torra blad och bladskaft af ormbunk. och rönn, halm, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Späd. Hatten först klotrund, slutl. klocklik, trubbig och slutl. naflad, genomskinlig, n. slät, glatt, 3—7 mm. bred; foten glatt, bar, pipig, 3—9 cm. lång; lamellerna få (6—8), fastväxta, glesa, breda, helbräddade; sporerna elliptiska, 7—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

83. M. trachelina Fr.

Mörkt umbra- eller kaffebrun; foten beklädd med fint, fjälligt ludd, vid basen n. löklikt uppsvälld; lamellerna luddnaggade.

Mulljord, r. 8, 9. Skand. (Femsjö).

Mycket späd och liten. Hatten klocklik, äldre kullrig, fintrådig eller borsthårig, i väta genomskinligt strimmig, torr slät, 6—12 mm. bred; foten trådlik, rak, vid basen något utsvälld och borsthårig, omkr. 4 cm. lång; lamellerna få, fastväxta, glesa, breda, bukiga.

******** Foten mycket smal, inympad, utan rot eller rotlik knöl. Lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande. Mycket späda och veka.

84. M. corticola (Schum.) Fr. Icon. t. 85, f. 2.

Askgrå, brun, svart-, blå- eller rödbrunaktig; foten uppböjd, vanl. fjällmjölig; lamellerna breda, n. äggrunda.

Löfträdsstamm., bland lafvar och mossa, h. o. d. 8—1. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten tunn, hemisferisk, slutl. otydligt naflad, djupt strimmig, 4—9 mm. bred; foten af hattens färg, men blekare, omkr. 2 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna glesa, af samma färg, som hatten, men blekare; sporerna sferiska, 8—10 mmm. i diam.

85. M. hiemalis (Osb.) Fr. Icon. t. 85, f. 1.

Hvitaktig, rödbrunaktig etc.; foten nedtill finluden; lamellerna smala, jemnbreda.

Löfträdsstammars bark, r. Vint. Skand.

Hatten tunn, klocklik, med otydlig puckel, i kanten strimmig; foten mycket smal, upprätt eller uppstigande, omkr. 3 cm. lång; lamellerna fastväxta, hvitaktiga. Nära beslägtad med föreg. — *Ag. corticinus* Scop.; *Ag. corticalis* Bull.; *Ag. adscendens* Lasch.; *Ag. auripes* Secr.

86. M. capillaris (Schum.) Fr. Icon. t. 84, f. 6.

Hvit; hatten klocklik; foten hårlik, glatt; lamellerna fastväxta, glesa.

Löf, synnerligen af bok, 9—11. Ryssl.; Skand.

Hatten först klotrund, sedan klocklik, trubbig, slutl. naflad, glatt, i fuktig väderlek strimmig, i torr slät, omkr. 2 mm. bred; foten pipig, jemntjock, flerböjd, i toppen brunaktig, glatt, teml. seg, vek, 3—9 cm. lång; lamellerna få, fastväxta, nedstigande, breda, alla af helländgd, glesa. Mycket späd. — *Ag. lacteus* Bull.; *Ag. acicularis* Hoffm.

87. M. stipularis Fr Icon. t. 85, f. 5.

Hatten n. naflad, rosenröd; foten n. finluden, ljusgulaktig; lamellerna rosenröda.

Fukt. lund., på qvist. och strån. 8—10. Ryssl.; Skand. (Skåne).

Hatten först klotrund, sedan kullrig, n. naflad, slät, glatt, 2—4 mm. bred; foten n. pipig, hårlik, n. finluden, ljusgul, omkr. 3 cm. lång; lamellerna glesa, breda, få (merendels 6), alla af helländgd. Mycket späd.

88. M. juncicola Fr. Icon. t. 85, f. 6.

Hatten först klotrund, sedan kullrig, strimmig, rödbrunaktig; foten glatt, kaffebrun, äldre svartaktig; lamellerna glesa, hvitaktiga.

På förmultn. blad och stjelk. af *Juncus*-arter, r. 8. Skand. (Skåne).

Hatten glatt, omkr. 2 mm. bred; foten hårlik, inkilad i matrix, 1—2 cm. lång; lamellerna fastväxta, få.

14. Omphalia Fr.

* Hatten i kanten inböjd.

† Lamellerna m. tättsittande, smala.

1. Omph. chrysoleuca Fr.

Hatten djupt naflad, hvitaktig; foten vid basen n. utsvälld och luddig, blekaktig; lamellerna n. gula.

Skog., r. 8, 9. Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. hinnaktig, vek, n. glänsande, slät, glatt, med uppåtböjd, strimmig kant, 3—6 cm. bred; foten fylld, slät, glatt, trind, omkr. 5 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, m. tättsittande, smala.

2. Omph. hydrogramma Fr. Icon. t. 71.

Hatten i fuktig väderlek gulblek, i torr stötande i hvitt, med utstående, strimmig kant; foten gulblek, torr hvitaktig; lamellerna tättsittande, hvitaktiga.

Bland förmultn. löf, helst af bok, 9—11. Skand.

Hatten n. hinnaktig, djupt naflad, slutl. trattlik, vek, glatt, omkr. 6 cm. bred; foten pipig, broskartad, slät, glatt, med hvitskäggig rot, än kortare rak, trind, än förlängd, nedfallande, vanl. hoptryckt och vågig, omkr. 8 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, m. tättsittande, smala, bågformigt krökta, af olika längd. N. tufvig, enfärgad, i väta gulblek, torr hvitaktig.

3. Omph. ventosa Fr.

Blekt köttröd eller rödbrunaktig; hatten trattlik, vek; lamellerna långt nedlöpande, hvitaktiga, äldre köttröda.

Bokskog., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, m. vek, glatt, hygrofan, urbleknande, med inrullad, strimmig kant, 3—4 cm. bred; foten pipig, spröd, slät, glatt, vid basen n. utsvälld och luden, 6—9 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna n. tättsittande, af olika längd.

4. Omph. dumosa Fr. Icon. t. 72, f. 1.

Rödbrun, med dragning i lergult; hatten först kullrig, sedan platt, styf; lamellerna n. nedlöpande, bleka.

Buskm., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, n. naflad, regelbunden, glatt, mot kanten strimmig, 3—7 cm. bred; foten pipig, från basen n. afsmalnande, af hattens färg, 5—8 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna tättsittande, plana.

5. Omph. detrusa Fr. Icon. t. 73, f. 1.

Mörkt askgrå; hatten först kullrig, sedan naflad; foten först fylld, genast ihålig; lamellerna med en tand nedlöpande, hvitaktiga.

Skog., r. Skand. (Östergöthland).

Hatten n. köttig, slät, glatt, 3—6 cm. bred, tecknad med ringar; foten fast, glatt, slät, uppåt afsmalnande, mörkt askgrå, n. svartaktig, vid basen hvitaktig, 3—4 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna tunna, tättsittande.

6. Omph. umbilicata (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 207.

Hatten i fuktig väderlek gulblek, i torr hvitaktig eller gulaktig, med brunaktig disk, slät; foten trind, i toppen silkeshårig och strimmig.

Löfskog. 9—12. Skand.

Hatten n. hinnaktig, djupt naflad, uppåtböjd, slutligen trattlik, glatt, hygrofan, regelbunden, 3 cm. bred; foten pipig; lamellerna långt nedlöpande, tättsittande, hvitaktiga. N. tufvig. — I barrskog. förekommer en spädare form med n. platt hatt och mindre nedlöpande, men mycket tättsittande lameller.

7. Omph. maura Fr.

Sotbrun eller gulblek, spröd; hatten strimmig; foten styf och rak; lamellerna m. tätt sittande, nedlöpande, snöhvita.

Brända marker, 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, djupt naflad, med bredt, nedböjdt bräm, glatt, hygrofan, i fuktig väderlek strimmig och sotbrun, i torr slät, gulblek och sidenglänsande, 2—5 cm. bred; foten n. pipig, n. hornartad, smal, glatt, sotbrun, vanl. stötande i svart, 3—6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna åt båda ändarne n. afsmalnande, långt och spetsigt nedlöpande, bågformigt krökta; sporerna n. elliptiska, 5—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

8. Omph. invita Karst.

Lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande, knapt tättsittande, hvita eller gråhvita.

Jord, gamm. ved, 10, 11. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, kullrig eller platt, naflad, glatt, i väta sotbrun eller gulblek, med sotbrunaktig anstrykning, strimmig, i torr väderlek slät, gulblek eller gråhvit, 2—5 cm. bred; foten fylld, jemntjock, rak eller flerböjd, trind eller nedtill hoptryck, i toppen hvitpudrad, af hattens färg, 2,5—6 cm. lång; sporerna 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Enstaka eller flockvis växande.

9. Omph. lituus Fr. Icon. t. 72, f. 2.

Hatten slät, i väta glänsande brungrå, torr smutsigt sämskfärgad; foten strimmig, askgrå; lamellerna långt nedlöpande, askgrå.

Barrskog., på gräsbeväxt. st., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, platt, djupt naflad, slutl. trattlik, glatt, omkr. 4 cm. bred; foten slutl. pipig, spenslig, ofta flerböjd, trind, askgrå, vid basen n. kort borsthårig, ända till 9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna tättsittande, smala, helbräddade.

10. Omph. offuciata Fr. Icon. t. 72, f. 3.

Mörkt köttröd, äldre och torr urbleknande, n. hvitak-

tig; hatten först kullrig, sedan platt och nedtryckt; lamellerna tunna, af hattens färg.

Bokskog., r. Skand. (Småland, Halland, Upsala).

Hatten n. köttig, trubbig, slät, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten broskartad, pipig, jemntjock, först trind, sedan hoptryckt, glatt, rödlätt, i toppen ofta n. hvitpudrad, 3—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, plana, smala.

11. Omph. scyphoides Fr. Icon. t. 75, f. 2.

Snöhvit; hatten fint silkesluden; foten kort, n. luden; lamellerna m. smala, tättsittande.

Moss. eller gräsbev. st., 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först naflad, sedan trattlik, vanl. oregelbunden, ofta excentrisk och vågböjd, slät, omkr. 1 cm. bred; foten fylld, jemntjock, böjlig, omkr. 1,5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, jemnbreda.

12. Omph. mutila (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 88, f. 4.

Hvit; hatten n. köttig, glatt, torr silkesluden, n. half, njurformig eller spadlik; lamellerna teml. tjocka, tättsittande.

Gräsväxt. st., r. 8. Skand. (Småland).

Foten tät, upprätt eller uppstigande, excentrisk eller n. lateral, trind, glatt, vid basen luden, 7—10 mm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, smala, ogrenade.

†† Lamellerna n. glesa, smala.

13. Omph. chrysophylla Fr. Icon. t. 74, f. 1.

Hatten luddig, i väta gulbrun; foten och lamellerna guldgula, med dragning i rödt, oföränderliga.

Murken furuved, h. o. d. 7—9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. hinnaktig, vek, från början djupt naflad, med utstående, n. uppåtböjd kant, i fuktig väderlek gulbrun, torr grå, med sämskfärgad anstryckning, eller gråhvit, 3—5 cm. bred; foten pipig, n. uppböjd, jemntjock, slät, glatt, med rotlik, luden bas, 3—5 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, glesa.

14. Omph. Postii Fr. Icon. t. 74, f. 1.

Hatten glatt, orangegul; foten ljusgul; lamellerna hvitaktiga.

Kärr, r. Skand. (Östergöthland).

Hatten hinnaktig, i början naflad, sedan nedtryckt, mot den strimmiga kanten kullrig; foten pipig, jemntjock, slät, glatt, omkr. 8 cm. hög; lamellerna långt nedlöpande, n. glesa, jemnbreda.

15. Omph. pyxidata (Bull.) Fr. Bull. t. 568, f. 2.

Hatten rödbrunaktig, urbleknande, strållikt strimmig; foten blek, äldre rödbrunaktig; lamellerna först blekt köttröda, äldre urbleknande.

Fält, vid väg., a. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, genomskinlig, först naflad, sedan trattlik, i väta n. glatt, torr finluden, 1—3 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, slät, seg, jemntjock, trind, glatt eller finmjölig, omkr. 3 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, n. glesa, smala, sinsemellan fria; sporerna 7—8 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka eller 5—6 mmm. i diam.

16. Omph. leucophylla Fr. Icon. t. 75, f. 4.

Hatten n. slät, askgrå; foten glatt, askgrå; lamellerna glänsande hvita.

Fukt. st. i barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, trattlik, glatt, med uppåtböjd, inrullad kant, omkr. 4 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, n. styf, jemntjock, slät, af samma färg som hatten, men ljusare, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, n. glesa, sinsemellan fria, bågformigt krökta. — *Ag. Epichysii var. leucophylla* Alb. & Schw.

17. Omph. striaepileus Fr. Icon. t. 73, f. 3.

Hatten först kullrig, sedan utplattad, öfverallt strimmig, gulblek med dragning i brunt; foten brunaktig; lamellerna hvitaktiga.

Gräsväxt. st. i skog., r. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, naflad, icke trattlik, glatt, öfverallt vackert strimmig, torr slät och hvitblek, 3—4 cm. bred; foten pipig, seg, jemntjock, ofta flerböjd, slät, glatt, blek, slutl. brunaktig, omkr. 4 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, n. tättsittande.

18. Omph. affricata Fr. Icon. t. 75, f. 1.

Hatten hvitaktig, öfverallt besatt med små, askgrå eller svartaktiga fjäll; lamellerna grå.

Kärr, bland kärrmoss., r. Skand. (Småland).

Hatten köttigt hinnaktig, kullrig, djupt naflad, slutl. trattlik, med nedböjd, slät kant, 1—3 cm. bred; foten pipig, uppåt n. tilltjocknande, slät, glatt, ljust askgrå, omkr. 3 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, n. glesa. — *Ag. tigrinus* Alb. & Schw.

19. Omph. epichysium (Pers.) Fr. Pers. Icon. pict. t. 13, f. 1.

Askgrå, med sotbrun anstrykning, urbleknande, torr ljus- eller hvitgrå; hatten silkesluden eller öfverdragen med fjälligt ludd; lamellerna nedlöpande.

Murken ved, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, kullrig, äldre platt, naflad, mjuk, i väta strimmig, 1,5—3 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, glatt, jemntjock, omkr. 3 cm. lång; lamellerna kort nedlöpande; sporerna 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

20. Omph. sphagnicola (Berk.) Karst.

Hatten småfjällig, blekt ockragul; foten upptill småfjällig; lamellerna smala, bleka.

Kärr, bland hvitmoss., r. 7. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, seg, i väta mörkstrimmig, blekbrun, något stötande i gult, torr blek, först kullrig, sedan platt, djupt naflad, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, „upptill i början småfjällig“, blek; lamellerna nedlöpande.

21. Omph. philonotis Lasch. Fr. Icon. t. 76, f. 1.

Askgrå, med dragning i sotbrunt; hatten djupt trattlik, småfjällig; lamellerna långt nedlöpande.

Kärr, r. 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Spröd, spenslig; hatten hinnaktig, torr flockullig, hygrofan, slät, med slutl. upprätt kant, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock eller uppåt afsmalnande, glatt, vid basen flockullig, 4—8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. glesa, lancettlika, likafärgade med hatten, men blekare; sporerna 5—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

22. Omph. oniscus Fr. Icon. t. 75, f. 3.

Hatten vek, glatt, askgrå, torr blekaktig eller n. ljusgrå; foten vågig, mörkgrå; lamellerna askgrå.

Torf- och sandjord, r. 9—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, slak, först kullrig, naflad, sedan platt, trattlik, ofta oregelbunden, vågböjd, mörkt askgrå, torr urbleknande, grå, med strimmig kant, 3—4 cm. bred; foten n. pipig, fast, seg, än trind och krökt, än ojemn, n. hoptryckt; lamellerna nedlöpande, n. glesa, torra n. mörkare.

23. Omph. arenicola Fr. Icon. t. 76, f. 2.

Hatten slutl. kittelformig, tättbesatt med flockulliga vårtor, svartbrun; foten af hattens färg; lamellerna blekare.

Sand. gångar i trädgård., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan utbredd, n. bugtbräddad; foten fylld, jemntjock, 2—3 cm. lång; lamellerna n. nedlöpande, n. tättsittande.

24. Omph. rustica Fr. Pers. Obs. I. t. 4, f. 12.

Hatten n. kullrig, först brun, sedan mörkgrå, i torr väderlek brunaktig eller ljusgrå; foten först brun, sedan mörkgrå; lamellerna mörkgrå eller brunaktiga, bågformigt krökta.

Fukt. ljunghed., r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, bredt naflad, glatt, strimmig, hygrofan, torr slät, glatt eller n. silkesluden, 5—10 mm. bred; foten n. fylld, spenslig, än jemntjock, än uppåt tilltjocknande, glatt, slät, n. glänsande, vid basen n. luden, omkr. 2 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, n. glesa, åt båda ändarne afsmalnande. Vid vägkant. sned, excentrisk. — *Ag. ericetorum* Pers.

25. Omph. scyphiformis Fr. Icon. t. 75, f. 3.

Hvit; hatten trattlik; foten pipig, smal; lamellerna tunna. Jord, bland mossa. Skand.

Hatten hinnaktig, först kullrig, glatt, 1—2 cm. bred; kanten n. strimmig, torr slät; foten glatt, seg, än omkr. 3 cm. lång, än (bland mossa) förlängd ända till 8 cm., 1—2 mm. tjock, jemntjock eller mot toppen n. tilltjocknande; lamellerna nedlöpande, icke tätt sittande.

††† Lamellerna m. glesa, breda, vanl. tjocka.

26. Omph. tricolor (Alb. & Schw.) Fr. Alb. & Schw. t. 9, f. 5.

Hatten naflad, blekt rödgul eller ockragul, urbleknande; foten ljusgulaktig; lamellerna orangegula, i början betäckta af ett rosenrödt stoft.

Betesmark, åkr., r. 8—10. Skand.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, men bredt och djupt naflad, genomskinligt strimmig, n. slät, glatt, omkr. 7—12 mm. bred; foten fylld, seg, trådlik, jemntjock eller mot toppen tilltjocknande, bar, blekare än hatten, vid basen ofta svartaktig och finluden, 2—3 cm. lång; lamellerna nedlöpande, baktill m. breda, m. glesa, teml. tjocka.

27. Omph. demissa Fr.

Hatten först kullrig, sedan platt, slutl. naflad, strimmig, rödbrunaktig; foten glänsande, rödbrunaktig; lamellerna breda, purpurröda.

Naken jord, r. 8. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, hygrofan, torr slät och omärkligt pudrad,

omkr. 1 cm. bred; foten fylld, slät, glatt, 2—3 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa, baktill m. breda, sinsemellan fria.

28. Omph. hepatica (Batsch.) Fr. Batsch. f. 211.

Seg, styf; hatten trattlik, glatt, brun, stötande i köttrödt, urbleknande; lamellerna förenade genom tvärådror, hvitaktiga.

Naken jord, vid vägar, r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, i början kullrig och naflad, stundom bugtbräddad, slät, torr sämskfärgad, n. glänsande, 2—4 cm. bred; foten pipig, synnerligen seg, af hattens färg, jemntjock, ofta hoptryckt, vanl. bar, omkr. 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, glesa, smala, jemnbreda, stundom krusiga.

29. Omph. muralis (Sow.) Fr. Sow. t. 322.

Hatten strållikt strimmig, mörkt rödbrun; foten fylld, af samma färg som hatten; lamellerna bleka, glesa.

Jord, murar. r. Ryssl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, seg, kullrig, naflad, slutl. trattlik, glatt, med naggad kant; foten glatt, teml. fast, kort; lamellerna nedlöpande.

30. Omph. lilacina Laest.

Violett; hatten platt; lamellerna långt nedlöpande, höggula.

Torfaktig jord i Torneå Lappmark, a.

Hatten n. hinnaktig, otydligt naflad, glatt, urbleknande; foten fylld, kort; lamellerna glesa, förenade genom tvärådror.

31. Omph. umbellifera (Linn.) Fr. Fl. Dan. t. 1015, A.

Hvitaktig; hatten i fuktig väderlek strållikt strimmig, i torr slät, n. silkesluden eller luddig; lamellerna hvita, stötande något i ljusgult.

Torfjord, murken ved, a. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, naflad, hvitaktig, stundom stötande något i ljusgult, torr hvit, omkr. 1 cm. bred; kan-

ten i början inböjd, naggad; foten först fylld, sedan pipig, vid basen finluden, jemntjock eller mot toppen tilltjocknande, 2—4 cm. lång; lamellerna nedlöpande, m. glesa, baktill m. breda, triangelformiga.

Var. grisella Weinm.

Mörkgrå eller n. sotbrun; foten hvitluden.

Torr sandjord, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

* myochrous (With.).

Svartbrun; foten med rotlik, borsthårig bas.

Förmultn. stamm. af bok. Skand.

32. Omph. retosta Fr. Icon. t. 76, f. 2.

Umbrabrun; hatten torr glatt och n. glänsande; foten pipig, blekare; lamellerna segmentformiga, blekare än hatten.

Löfskog., på högar af förmultn. löf, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Stockholm).

Hatten n. köttig, platt, nedtryckt, i väta slät, urbleknande, med inrullad, kullrig, helbräddad kant, 1—2 cm. bred; foten seg, jemntjock, slät, 2—3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, åt båda ändarne jemnt afsmalnande, breda, glesa.

33. Omph. griseopallida Desm. Pers. Myc. Eur. III, t. 28, f. 3.

Mycket liten; hatten brungrå, äldre ljusgrå; foten fylld, kaffebrun; lamellerna baktill bredare.

Trädgård., murar, vid väg. r. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, äldre platt, naflad, stundom oregelbunden och excentrisk, n. glänsande, hygrofan, slät, glatt, med rak, nedböjd kant 5—7 mm. bred; foten glatt, jemntjock eller uppåt afsmalnande, 1—1,5 cm. hög; lamellerna nedlöpande, glesa, tjocka, af hattens färg.

34. Omph. schizozylon Fr. Icon. t. 76, f. 6.

Hatten platt, askgrå; foten mörkt rödbrun; lamellerna smala, blekare än hatten.

Ekspån., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, naflad, glatt, n. bugtbräddad, stundom excentrisk, slät, 1—2 cm. bred; foten pipig, vid basen afsmalnande och rotlikt förlängd, vanl. krökt och ofta hoptryckt, 2—3 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa, jemnbreda. Växer i tufvor eller täta flockar; fast, oregelbunden.

35. Omph. stellata Fr.

Hvit; hatten genomskinlig; foten vid basen utvidgad och strållikt flockullig; lamellerna tunna, breda.

Trädstamm., ved, på våta st., h. o. d. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, kullrig, naflad, glatt, genomskinligt strimmig, 7—10 mm. bred; foten fylld, trådlik, jemntjock, spröd, ofta uppböjd, 2—3 cm. lång; lamellerna nedlöpande teml. glesa, sinsemellan fria; sporerna n. klotrunda, 6—7 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

** Hatten i början klocklik, med rak, intill foten tryckt kant.

† Lamellerna breda.

36. Omph. campanella (Batsch.) Fr. Schaeff. t. 230.

Hatten rostgul; foten hornartad, glänsande brun, vid basen afsmalnande och tätt besatt med brandgula borsthår; lamellerna höggula.

Murkna stamm. af barrträd, a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, kullrig, naflad, strimmig, hygrofan, 1—2 cm. bred; foten pipig, fast, 5—6 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, bågformigt krökta, förenade genom tvärådror. Tufvig.

Var. 1. badipus Fr.

Foten fylld, n. fintrådig, med löklik, med brandgula hår fullsatt bas.

Var. 2. papillata Fr.

Hatten kägellik, spetsig, med liten knöllik puckel, slutl. nedtryckt på midten.

Var. 3. myriadea Kalchbr.

Hälften mindre, tätt tufvad, blekare.

Murkn. stamm. af barrträd, h. o. d. Finl.; Skand.

37. Omph. Laestadii Fr. Icon. t. 74, f. 3.

Hatten kastaniebrunt guldgul, glänsande, slät; foten rödaktigt kastaniebrun, glatt; lamellerna sinsemellan fria, höggula.

Lund., r. Skand. (Upland).

Hatten n. köttig, hemisferisk, naflad, glatt, 4—5 mm. bred; foten pipig, broskartad, styf, n. flerböjd, slät, 5—8 cm. lång; lamellerna nedlöpande, tättsittande.

38. Omph. picta Fr. Icon. t. 77, f. 4.

Hatten strutlik; foten glänsande brun, glatt, vid basen utbredd till en tunn, strållikt flikig, flockullig, höggul eller brandgul hinna.

Rutten ved i bokskog, äfven på förmultn. blad af blåbärsbusk., gran. etc., r. Skand.

Enslig; hatten hinnaktig, klocklik, naflad, glatt, strimmig, brunaktig, i midten n. höggul, längs kanten blekare, 3—6 mm. hög; foten fylld, hornartad, 5—6 cm. lång; lamellerna n. nedlöpande, m. breda, sinsemellan fria, glesa, n. kullriga, bleka.

39. Omph. psilocyboides Karst.

Hatten gul, stötande i brandgult; foten besatt med tilltryckta, fina, hvitaktiga trådar, i toppen hvitpudrad; lamellerna afrundade, fria, m. breda, hvitgula.

Fukt. gräsbev. st., r. 8. Finl. (Tammela).

Hatten n. köttig, kullrig, naflad, glatt, 2—3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, glänsande brun, i toppen blekare, smal, 8—12 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna sinsemellan fria.

40. Omph. cyanophylla Fr. Icon. t. 77, f. 1.

Hatten gulblek, stötande i kaffebrunt, sällan i mörkblått, urbleknande, gulaktig; lamellerna mörkblå.

Murkn. granstubb., r. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, klocklik, naflad, strimmig, glatt; foten pipig, jemntjock, glatt, i väta slipprig, gul eller gulblek, stötande i brunt, omkr. 4 cm. lång; lamellerna nedlöpande, n. glesa.

41. Omph. reclinis Fr. Icon. t. 77, f. 2.

Hatten först trubbigt klocklik, sedan utbredd, naflad eller trattlik, gulblek; foten gulblek; lamellerna tjocka, hvita eller grå.

Nedfalln. granqvist. och barr, h. o. d. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Upland).

Seg, n. broskartad; uppträdande i flockar. Hatten n. hinnaktig, med skarpt ned- eller uppåtböjd, strimmig kant, glatt, i fuktig väderlek gulblek, torr hvitaktig eller isabellafärgad, 3—5 cm. bred; foten pipig, glatt, seg, jemntjock, slät, gulblek, vid basen brunaktig eller hvitullig, 3—5 cm. lång; lamellerna fastväxta, slutl. långt nedlöpande, tättsittande, bågformigt krökta.

42. Omph. deflexa Karst.

Hatten klocklikt kullrig, n. gulblek; foten tät, vid basen uppstigande; lamellerna hvita.

Öppn., sterila plats., r. 11. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, öfverallt strimmig, gulblek, torr blekaktig, 2 cm. bred; foten seg, jemntjock, rak, glatt, i toppen n. pudrad, blek, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, bågformigt krökta.

43. Omph. umbratilis Fr. Icon. t. 77, f. 3.

Hatten kullrig, svartbrun; foten fylld, brunaktig; lamellerna breda, hvita, med brunaktig anstrykning.

Diken, sjösträand., r. 9—11. Skand. (Skåne, Småland).

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig och naflad, glatt, omkr. 3 cm. bred, svartbrun, torr ljusgrå, i kanten n. strimmig; foten seg, glatt, jemntjock, slät, brunsvart, 3—5 cm. lång; lamellerna nedlöpande, tättsittande, bågformigt krökta.

44. Omph. grisea Fr. Icon. t. 78, f. 1.

Hatten öfver allt strimmig, gulblek, stötande i mörkgrått, torr ljusgrå; foten i toppen n. utsvälld, gråhvit; lamellerna gråhvita.

Barrskog., på öppn. gräsbev. plats. 8—11. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig, slutl. n. naflad, glatt, hygrofan, 2—3 cm. bred; foten pipig, broskartad, seg, glatt, trind, slät, 4—9 cm. lång; lamellerna kort nedlöpande, bågformiga, teml. tjocka, glesa; sporerna 6—9 mmm. i diam.

45. Omph. setipes Fr. Bull. t. 560, f. 2.

Hatten kullrig, med liten, knöllik puckel, brungrå; foten trådlik, hvitgrå; lamellerna förenade genom tväradror.

Fukt. st., bland mossa, h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig, ofta naflad, tecknad med mörka strimmor, glatt, 7—9 mm. bred; foten n. borstlik, styf och rak, seg, vanl. glatt, vid basen finluden, 5—8 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, n. glesa, tunna, hvitaktiga eller gråaktiga. — *Ag. variegatus* Pers.; *Ag. hypnicola* Pers.

Var. atrocyanea Fr. Icon. t. 75, f. 4.

Hatten gulblek eller hvitaktig, i midten blåaktig eller svartblå; foten upptill blå.

46. Omph. fibula (Bull.) Fr. Bull. t. 186, 550, f. 1.

Hatten n. naflad, n. orangegul, urbleknande; foten borstlik, svag, af hattens färg.

Fukt. st., bland mossa, a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, först strutlik, sedan utbredd, stundom kägellik, med liten, knöllik puckel, vanl. naflad och slutl. trattlik, n. orangegul, sällan brunaktig eller alldeles hvit, strimmig, torr slät, 4—11 mm. bred; foten 3—5 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, sinsemellan fria, glesa, breda, hvitaktiga.

Var. Swartzii Fr.

Hatten n. platt, hvitaktig, i midten kaffebrun; foten hvitaktig, i toppen violett.

47. Omph. belliae Johnst. Ann. N. H. VI, t. 10, f. 1.

Hatten bägarlik; foten styf, vid basen mörkbrun och tätluden.

Utdöda strån af vass, r. Skand.

Hatten hinnaktig, torr, brunblek, med strimmig, vågig kant, 1—2 cm. bred; foten pipig, glatt; lamellerna nedlöpande, n. glesa, tjocka, förenade genom tvärådror, blekare.

48. Omph. gracillima Weinm. Fr. Icon. t. 75, f. 5.

Snöhvit; hatten n. luddig, i kanten fårad; foten trådlik; lamellerna nedlöpande, tunna.

Kärrakt. mark, på växtlemning., r. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, hemisferisk, än naflad, än försedd med en liten, knöllik puckel, slutl. n. glatt, 4—7 mm. bred, i väta strimmig; foten n. borstlik, fint pipig, mjuk, vid basen flockullig, 6—14 mm. lång; lamellerna n. glesa, hvarannan af halflängd. — *Ag. menthaecola* Lasch.

†† Lamellerna vecklika, smala.

49. Omph. integrella (Pers.) Fr. Icon. t. 75, f. 6.

Hvit; hatten hemisferisk, utbredd, strimmig; lamellerna vecklika, alla af hellängd.

Mulljord, rutten ved, förmultn. löf, r. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, först hemisferisk, sedan utbredd, slutl. olikformig, i kanten genomskinligt strimmig, 1—2 cm. bred; foten ganska smal, stundom uppböjd, nedtill finluden eller hårig, 2—3 cm. lång; lamellerna nedlöpande, smala, glesa, n. greniga, i eggen hvassa.

50. Omph. polyadelpha Lasch.

Snöhvit; hatten hemisferisk n. naflad, fårad, luddig; foten hårlik; lamellerna n. veckformiga.

Förmultn. löf af ek och bok. 10, 11. Skand. (Femsjö).

Ytterst liten, n. seg. Hatten m. tunn, omkr. 2 mm. bred; foten m. späd, med flockullig bas, omkr. 1,5 cm. lång; lamellerna nedlöpande, ogrenade, likformiga.

15. Collybia Fr.

* Lamellerna hvita eller rent och lifligt färgade, icke grå. Köttet hvitt.

† Foten grof, ihålig eller fylld med svampaktig märg, fårad eller fintrådigt strimmig.

a. Lamellerna breda, teml. glesa.

1. C. radicata (Relh.) Fr. Grev. t. 217.

Hatten rynkig, slemmig, brun, med dragning i olivgrönt eller ockragult, stundom hvitaktig; foten hög blekare än hatten; lamellerna glesa, hvita.

Skog., helst bokskog, vid foten af trädstamm. 6—9. Skand.

Hatten köttig, tunn, föst kullrig, sedan platt, med bred, trubbig puckel, 7—12 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, styf, glatt, slutl. fårad, med lång, tappformig rot, 12—19 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna vidfästade, n. lossnande. Varierar mindre och spenslig. — *Ag. clypeatus* Huds.

2. C. elevata Weinm.

Hatten n. fintrådig, n. glänsande, hvitgrå, med flockullig och fjällig puckel; lamellerna bukiga, snöhvita, äldre smutsgrå.

Barrskog., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttigt hinnaktig, seg, först kullrig, sedan platt, 3—4 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, strimmig, omkr. 20 cm. lång, 8—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, urbugtade, nedlöpande med en liten tand, n. glesa.

3. C. platyphylla Fr.

Hatten trubbig, fuktig, brun eller grå, äldre stötande i hvitt, tecknad med af trådar bildade streck; foten blek; lamellerna m. breda, hvita.

På eller vid stubb. af björk, bok etc., a. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, utplattad, tunn, spröd, i våt väderlek vattenaktig, 9—13 cm. bred; foten fylld, jemntjock, mjuk, bar, med afbiten rot, 9—13 cm. hög; lamellerna snedt afstympade, n. vidfästade, glesa, 1—2 cm. breda, mjuka; sporerna 3—8 mmm. i diam.

Var. repens (Ach.) Fr. Icon. t. 61.

Hatten köttigare, nedtryckt; foten ihålig, hoptryckt, i toppen pudrad; myceliet strängligt.

På eller vid björkstubb., h. o. d.

4. C. semitalis Fr. Icon. t. 62.

Hatten trubbig, glatt, i fuktig väderlek becksvart, sotbrun eller blekt rökfärgad, i torr än blekt gulgrå eller isabellafärgad, än grå; foten beklädd med en broskartad, hinnaktig hud; lamellerna hvita, brun- eller svartfläckiga efter brytningen.

Barrskog., på gräsbev. st., vid väg. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten köttigt broskartad, tunn, först kullrig, sedan platt, trub-

big, med i början inböjd, sedan utstående, n. strimmig kant, 3—10 cm. bred; foten i början fylld, sedan ihålig, elastisk, fintrådigt strimmig, med n. löklik eller rotlik, afbiten bas, hvit, med dragning i brunt eller askgrått, 6—10 cm. lång, 6—10 mm. tjock; lamellerna baktill trubbiga, afsmalnande eller afrundade, vidfästade, med en liten tand nedlöpande, glesa, sinsemellan fria, hvita, slutl. askgråaktiga. Foten stundom jemntjock, uppstigande, tät. 3 cm. lång, 4 mm. tjock.

5. C. leucophaeta Karst.

Hatten finluden, grå; efter brytningen blånande, slutl. svartnande.

Fukt. busktrakt., r. 8—10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, oregelbunden, med bred och trubbig puckel, gråblek eller smutsgrå, i midten droppfläckig, beklädd med fina, ljusgrå, n. sammanfiltade hår, 6—8 cm. bred; foten olikformig, än nedtill, än upptill afsmalnande, fylld, blekaktig, hvitaktigt fintrådig, vid basen borsthårig, ofta krökt, stundom excentrisk, 4—7 cm. lång; lamellerna afrundade, vidfästade, tättsittande, tunna, hvita eller hvitaktiga, slutl. smutsigt hvita, baktill bredare. Köttet blekt, droppfläckigt.

6. C. lentiniformis Karst.

Hatten naflad eller i midten nedtryckt, slät, rödbrunaktig, torr svartaktig; foten hvitaktig, vid beröring svartnande; lamellerna hvitaktiga, slutl. svartfläckiga.

Tallskog., på sandjord, vid väg., 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttigt hinnaktig, kullrigt platt, oregelbunden, bugtbräddad, fuktig, glatt, slät, omkr. 6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, i toppen silkesluden, utsvälld och ofta hoptryckt, finstrimmig eller n. slät, omkr. 6 cm. lång; lamellerna afrundade, vidfästade eller n. fria, baktill m. breda, tättsittande, helbräddade; sporerna 10—11 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Enslig eller tufvig.

7. C. loripes Fr.

Hatten i kanten vågböjd, vek, brand- eller ljusgul, stö-

tande i rödbrunt; foten blek; lamellerna afrundade, fria, hvitgula eller blekaktiga.

Löfträdsstamm., r. 7, 8. Skand. (Skåne).

Tufvig; hatten köttig, spröd, först kullrig, sedan utbredd, slät, glatt, 6—10 cm. bred; foten n. ihålig, flerböjd eller skrufvriden, mjuk, fintrådigt strimmig, blek, stötande i rödbrunt, 8—12 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna breda, bukiga, n. tättsittande.

8. C. fusipes (Bull.) Fr. Bull. t. 106, 516, f. 2.

Hatten rödbrunaktig, fläckig; foten nedtill tapplikt förlängd; lamellerna vidfästade, ofta fläckiga.

Gamla stubb., murken ved, företrädesvis af ek, r. 7—11. Ryssl.; Skand. (Södra Sverge).

N. tufvig, seg; hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, glatt, slät, torr stundom sprickfull, med småningom försvinnande puckel, mörkt rödbrun, urbleknande, 4—6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, uppsvälld, bukig, upp- och nedåt afsmalnande, fårad, ofta skrufvriden, af hattens färg eller hvitaktig, 10—14 cm. lång; lamellerna breda, glesa, n. fria, genom tvärådror förenade, krusiga, först, hvita, sedan n. af hattens färg. — *Ag. crassipes* Schaeff.; *Ag. ilicinus* De C.

* oedematopus Schaeff. t. 259.

Foten fintrådig, mjölig.

Murken ved, i skugga, r. Ryssl. (S:t Petersburg).

N. tufvig; hatten först kägellik, sedan afplattad, glänsande rödbrun. — *Ag. fusiformis* Bull.; *Ag. bulbosus* Pall.

** contorta Bull. t. 36.

Spensligare; foten skrufvriden; lamellerna hvita, mindre glesa.

Murkna trädstubb., r. Ryssl.

9. C. lancipes Fr.

Blekt köttröd; hatten strållikt skrynklig, i kanten strim-

mig; foten strimmig, nedtill tappformigt afsmalnande; lamellerna köttröda.

Jord., r. 9, 10. Skand. (Upland).

Hatten köttig, styf, fast, först kullrig, sedan afplattad, puckelbärande, glatt, torr, 6—9 cm. bred; foten fylld, glatt eller omärkligt fintrådig, vid basen finluden, kort och tjock; lamellerna urnupna, vidfästade, lossnande, breda, tjocka, glesa, genom tvärådror förenade, utan fläckar, 1,5 cm. breda.

b. Lamellerna tättsittande, smala.

10. C. maculata (Alb. & Schw.) Fr.

Hvit, med rödbruna fläckar; hatten kompakt; foten n. bukig; lamellerna urnupna, fria, m. tättsittande.

Barrskog., på fukt. st., bland mossa och ved, a. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, med tunn, inrullad, n. bar, stundom vågböjd kant, ofta droppfläckig, slutl. rödbrunaktig, 9—15 cm. bred; foten hård, strimmig, esom oftast jemntjock och flerböjd, nedtill afsmalnande, rotlik, afbiten, 9—12 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna jemnbreda, blekhvita; sporerna n. sferiska, 3—5 mmm. i diam.

11. C. distorta Fr. Icon. t. 63, f. 1.

Hatten mörk- eller kastaniebrun, urbleknande; foten från den utsvällda basen afsmalnande, skrufvriden; lamellerna slutl. med rostfärgade fläckar.

Gamla barrträdsstamm., r. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, vek, pucklig, slät, glatt, omkr. 8 cm. bred; foten först inuti spongiös, sedan ihålig, spröd, fårad, blek, vid basen filtluden, omkr. 8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna n. vidfästade, m. tättsittande, jemnbreda, hvita.

12. C. butyracea (Bull.) Fr. Bull. t. 572.

Hatten mörkt rödbrun, urbleknande; köttet först kött-

rödt, sedan hvitaktigt; foten utdraget kägellik, strimmig, rödbrun; lamellerna naggade, hvita.

Skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, pucklig, slät, glatt, fuktig, mjuk, till färgen m. föränderlig, 5—10 cm. bred; foten n. fylld, beklädd med en styf, broskartad hud, än naken (*Ag. leucophyllus* Pers.), än helt och hållet luden (*Ag. trichopus* Pers.), 6—10 cm. lång, i toppen 4—7 mm., vid basen 2—3 cm. tjock; lamellerna n. fria, tättsittande; sporerna 7—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Hatten stundom gulblek, med eller utan brun anstrykning, gul- eller hvitblek; foten äfven stundom brunaktig.

13. C. ephippium Fr.

Hatten i midten kaffebrun, i omkretsen hvitaktig, n. klibbig, till midten genomskinligt strimmig; foten hvit; lamellerna hvita, förenade genom tväradror.

Skog., r. 9, 10. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, spröd, icke hygrofan, 6—9 cm. bred; foten ihålig, glatt, strimmig, uppåt afsmalnande, stundom hoptryckt, 3—6 cm. lång; lamellerna trubbigt fastväxta, lossnande, vanl. krusiga, tättsittande, tunna, helbräddade.

14. C. asema Fr.

Hatten hygrofan, gulblek, torr hvitaktig; köttet vattenaktigt, mörkgrått, torrt hvitt; foten strimmig, gulblek.

Bland löf, h. o. d. 6—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, pucklig, vattenaktig, hygrofan, i kanten strimmig; foten ihålig, n. jemntjock; lamellerna fria, m. tättsittande, jemnbreda, helbräddade, hvitaktiga.

15. C. stridula Fr. Icon. t. 62, f. 2.

Hatten slät, fuktig, hygrofan, sotbrun, stötande i svart, urbleknande; foten gulblek, stötande i brunt; lamellerna snöhvita.

Barrskog., på öppna gräsbev. plats., r. 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, m. mjuk, först kullrig, sedan utplattad, i fuktig väderlek n. klibbig, med obetydlig puckel, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, spröd, hornartad, fintrådigt strimmig, trind, jemntjock, vid basen n. utsvälld och afbiten, i toppen bar, i början svartbrun, sedan gulblek, med dragning i brunt, 7—9 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna bågformigt vidfästade, tättsittande, breda. Köttet mjukt, teml. tjockt, först kaffebrunt, sedan hvitaktigt. Enstaka eller flockvis växande.

16. C. pulla (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 250.

Hatten ung kastaniebrun, med purpurröd anstrykning, torr blekbrun; lamellerna tecknade med transversela, genomskinliga strimmor, hvitaktiga.

Björkstamm., r. 7—10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, hygrofan, spröd, 4—6 cm. bred; foten n. ihålig, mjuk, bar, skrufvriden, n. strimmig, hvitaktig, rotlikt förlängd, afbiten, beklädd med en mjuk, tunn, fastväxt hinna, omkr. 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, n. fria, teml. breda, tättsittande. Foten stundom hvit och upptill mjölig. Vanl. tufvig.

17. C. xylophila Weinm.? Fr. Icon. t. 63, f. 2.

Hatten klocklik, vek, slutl. utbredd, hvitaktig, i midten sämskfärgad eller brunaktig; lamellerna m. smala, hvita.

Murkna almar, äfven på granar?, r. 11. Ryssl.; Skand. (Upsala).

Vanl. tufvig; hatten n. köttig, vid, klocklik, vanl. trubbig, äldre utbredd och försedd med en vid, låg puckel, glatt, 8—11 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, ofta flerböjd, fintrådigt strimmig, hvitaktig, inuti brunaktig, 6—9 cm. lång, omkr. 7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. tättsittande, helbräddade. Köttet m. tunnt, sprödt, vattenaktigt, brunaktigt.

18. C. ramosa (Bull.). Fr. Bull. t. 102.

Snöhvit; hatten nedtryckt, n. urbleknande; foten fylld, n. jemntjock.

Gamla almstamm., r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utplattad, kretsformig, trubbig eller nedtryckt, slät, glatt; foten uppstigande, n. strimmig, glatt, rotlikt förlängd, spenslig; lamellerna vidfästade, lossnande, tättsittande, helbräddade. — *Ag. umbilicatus* Scop.

19. C. strumosa Fr.

Hvit; foten ihålig, flerböjd, krusigt vågig; lamellerna tättsittande.

Barrskog., på fukt., skugg. mossbev. plats., r. 7—11. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, oregelbunden, än pucklig, än trubbig, glatt, med vågböjd, i början inböjd och luden kant, i väta mjölkhvit, torr glänsande hvit, 2—3 cm. bred; foten jemntjock, m. seg, skrufvriden, n. glänsande, 5—8 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna trubbigt fastväxta, lossnande, helbräddade, jemnbreda, 2 mm. breda.

20. C. globularis Weinm.

Hvit; disken platt, n. naflad; lamellerna fastväxta, tättsittande.

Mosslupna äng., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. köttig, i början klotrund, glatt, med rundadt inrullad kant, seg, slät, 1—3 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, finstrimmig, i toppen luddig, vid basen filtluden, 3—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock, med rotlik bas; lamellerna breda.

†† Foten smal, jemntjock, pipig eller märgfull, slät, sammetshårig, flockullig eller stoftbeströdd (pudrad).

a. Lamellerna breda, teml. glesa.

21. C. velutipes (Curt.) Fr. Curt. t. 70.

Hatten klibbig, ljusgul eller brandgul; foten fylld, sammetshårig, först umbrabrun, sedan svartaktig.

Stamm. af *Salix*-arter, sällan på bok, al etc., a. 10—3. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, ofta excentrisk, oregelbunden och bugtbräddad, glatt, mjuk, 3—12 cm. bred; foten vanl. jemntjock och uppstigande, n. excentrisk, med rotlik bas, 3—9 cm. lång; lamellerna vidfästade, teml. glesa, gulaktiga; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4,5 mmm. tjocka. Vanl. tufvig.

22. C. declinis Weinm.

Hatten slutl. sprickfull, ljusbrun; foten i toppen mjölig och luddig, hvit; lamellerna blekhvita.

Barrskog., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

N. tufvig. Hatten n. köttig, först kägellik, sedan klocklik, puckelbärande, fuktig, 3—5 cm. bred; foten jemntjock, fylld, 5—7 cm. lång, 3—6 mm. tjock; lamellerna knapt vidfästade, n. glesa, i eggen luddigt smånaggade.

23. C. floccipes Fr.

Hatten svartaktig; foten besatt med små, flockulliga, svarta fjäll; lamellerna bukiga, tjocka, hvita.

Bokskog., på trädstamm. och jord., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, m. tunn, först klocklik, sedan kullrig, pucklig, glatt, slät, sotbrun, äldre gulblek, 3 cm. bred: foten pipig, jemntjock, rak, blek, med rotlik bas, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, baktill afsmalnande, n. glesa.

24. C. trochilus Fr.

Hatten glatt, bredt naflad, brun eller brunblek, i midten gulblek, genomskinligt strimmig; foten upptill mjölig och hvit, nedtill n. filtluden och svartbrun; lamellerna smala, hvita.

Öppna, nakna st. i skog., 9. Finl. (Mustiala).?

Hatten n. köttig, kullrig, seg, 2—3 cm. bred; foten pipig, styf, lång, med fintrådig rotlik förlängning, 4—15 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, helbräddade.

25. C. molochina Fr.

Hatten i fuktig väderlek klibbig, kanelbrun, med dragning i ljust brandgult, mjuk; foten af hattens färg, men blekare, torr hvitluden; lamellerna i eggen sågade.

Barrskog., på förmultn. stamm., gren. och barr. 11. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, seg, först kullrig, sedan utbredd, med en liten, vårtlik knöl, i kanten rynkig och strimmig, 3—4 cm. bred; foten jemntjock eller vid basen n. utsvälld, styf och rak; lamellerna slutl. fria, glesa, teml. breda, hvitaktiga. — *Ag. confluens* var. Alb. & Schw.

26. C. stipitaria Fr. Bull. t. 522, f. 2.

Hatten naflad, småfjällig och sammetshårig eller bruntrådig; foten dadelfärgad, kort sträfhårig eller fintrådig.

Strån, qvistar, gräsrötter, r. 10, 11. Skand. (Skåne, Östergöthland, Upland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, hvitaktig, ofta i midten brunaktig, omkr. 1 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, seg, jemntjock, stundom flerböjd, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna lossnande, fria, bukiga, n. glesa, breda, hvarannan half, hvita. — *Ag. cauticinalis* Bull.; *Ag. scabellus* Alb. & Schw.

27. C. Sobolewskii Weinm.

Hatten hvitmjölig, med trubbig puckel; foten brunaktig, glänsande, hvittrådig eller glatt.

Torfaktig jord, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Enslig. Hatten n. hinnaktig, hemisferisk, spröd, först hvit, sedan ljust blekröd; foten pipig, smal, spenslig, seg nedanom hatten hvit, för öfrigt brunaktig, 3—7 cm. lång; lamellerna fria, bukiga, n. glesa, hvita.

b. Lamellerna ganska smala, m. tätt sittande.

28. C. hariolorum (De C.) Fr. Bull. t. 585, f. 2.

Hatten hvitaktig eller sämskfärgad; foten uppåt afsmalnande, rödbrunaktig, hvitullig.

Bland boklöf, på murk. björkved, r. Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan hemisferisk, platt eller nedtryckt, slät, glatt, i kanten n. strimmig, 3—6 cm. bred; foten pipig, n. hoptryckt, i toppen blek och bar, 5—8 cm. lång; lamellerna n. fria, n. tättsittande, smala, jemnbreda, blekhvita. Luktande. — *Ag. sagarum* Secr.

29. C. confluens (Pers.) Fr. Pers. Icon. pict. t. 5, f. 1.

Hatten vek, hvitaktig, stötande i blekrödt eller rödbrunt, torr hvit; foten rödbrun, öfverallt beklädd med ett lager af hvitt, mjöligt ludd; lamellerna fria, m. tättsittande, hvitaktiga.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl. Skand.

Hatten n. köttig, i förstone kullrig, sedan utplattad, trubbig, slutl. med en bred och trubbig puckel, glatt, hygrofan, i väta strimmig, 2—4 cm. bred; foten pipig, n. hoptryckt, 6—15 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna aflägsnade från foten, m. smala, jemnbreda, i början blekt köttröda; sporerna m. små. Fötterne högt upp tätt sammanväfda af ett hvitaktigt ludd.

30. C. ingrata Schum. Fr. Icon. t. 64, f. 1.

Hatten sämskfärgad, stötande i brunt; foten skrufvriden, n. hoptryckt, upptill hvitmjölig, nedtill umbrabrun; lamellerna bleka.

Skog. på fukt. st., r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först klotrund, klocklik, sedan kullrig, pucklig, slät, glatt, seg, 4—5 cm. bred; foten pipig, broskartad, flerböjd eller skrufvriden, brunaktig, slutl. umbrabrun, 5—8 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fria, jemnbreda, m. tättsittande, smala, helbräddade. Tufvig; seg.

31. C. lupuletorum WEINM.

Hatten slät, glatt, gulblek eller ljust sämskfärgad; foten nedtill mörkbrunaktig, afsmalnande, glatt.

Bland vargexkr., r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, upptill hvit och fjällmjölig, 3—4 cm. lång, nedtill 2, upptill 3—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, hvita.

32. C. myosurus FR. Icon. t. 65, f. 4.

Hatten rödbrun; roten m. lång, glatt; lamellerna fria, m. tättsittande, hvita.

Barrskog., h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, kretsformig, n. platt, trubbig, glatt, slät, torr, mer eller mindre rödbrun, omkr. 2 cm. bred; foten pipig. broskartad, seg, trådlik, rödbrunaktig, i toppen hvitmjölig, omkr. 3 cm. lång.

Var. pallens KARST.

Hatten hvitblek et gulblek, stötande i brunt, n. puckelbärande.

33. C. conigena (PERS.) FR. Icon. t. 67, f. 3.

Hatten n. pucklig, glatt, först lergul, med dragning i rödt, sedan gulblek, grå eller hvitaktig; foten mjölig; roten borsthårig; lamellerne fria, bleka.

Gran- och tallkottar, h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, olikformig, ofta kantig, äfven nedtryckt, glatt, urbleknande, 2—3 cm. bred; foten pipig, seg, broskartad, trådlik, blekaktig, 3—9 cm. lång; lamellerna m. tätt sittande; sporerna 3—5 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka.

Var. porcina FR.

Smutsigt gulaktig; hatten n. strimmig; foten trådlik.

34. C. cirrhata Schum. Fr. Icon. 68, f. 1.

Hvit, stötande något i rödbrunt; hatten silkesluden, slutl. naflad; foten finmjölig; roten skrufvriden, fintrådig; lamellerna fastväxta.

Ruttna svamp., bland mossa och växtlemn., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägellikt kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt och naflad, ofta med en liten, central vårta, glanslös, 1 mm. — 1,5 cm. bred; foten n. pipig, trådlik, ofta flerböjd, blek, hvitmjölig, 3—5 cm. lång; lamellerna tättsittande, jemnbreda, m. smala, olika långa, hvita; sporerna 4 mmm. långa, 2—3 mmm. tjocka.

35. C. tuberosa (Bull.) Fr. Bull. t. 256.

Hvit; hatten pucklig, först n. silkesluden, sedan glatt, slät; roten glatt, uppkommande ifrån en gulaktig eller brun knöl *(Sclerotium)*.

Ruttna skiflingar, h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, glanslös, 4—10 mm. bred; foten n. pipig, omärkligt mjölig, vanl. uppstigande, förlängd, stundom prolifierande, hvit, sällan rödbrunaktig, vid basen alldeles glatt, 2—3 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna, olika långa, hvita.

36. C. racemosa (Pers.) Fr. Pers. Disp. t. 3, f. 8.

Mörkgrå; hatten med en liten, central vårta; foten uppkommande ifrån ett svart *Sclerotium*, grenig; grenarne enkla, trådlika, af lika längd, i toppen hufvudlikt uppsvällda.

Ruttna skiflingar, r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten finluden, 3 cm. bred; lamellerna hvita.

††† Foten m. smal, jemntjock, pipig, bar, glatt, slät.

a. Lamellerna breda, veka, mer eller mindre glesa.

37. C. collina (Scop.) Fr. Fl. Dan. t. 1609.

Hatten klocklik, blekt sämskfärgad eller blekbrun; fo-

ten pipig, n. jemntjock, afbiten, hvitblek; lamellerna bukiga, blekhvita.

Gräsbev. backar, r. 9, 10. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, pucklig, glatt, i väta n. klibbig och strimmig, torr glänsande, med i början inböjd kant, 3—6 cm. bred; foten bar, slät, trind, styf, glatt, vid basen finluden, 8—10 cm. lång; 4—7 mm. tjock; lamellerna slutl. fria, teml. glesa, breda. — *Ag. arundinaceus* Bull.

38. C. xanthopus Fr.

Hatten sämskfärgad, urbleknande; foten höggul, med dragning i brandgult, nedtill rotlikt förlängd och borsthårig; lamellerna hvitaktiga.

Barrskog., äfven på trädstubb., r. 8—10. Ryssl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, pucklig, glatt, seg, torr, 3—6 cm. bred; foten pipig, seg, jemntjock, slät, glatt, omkr. 9 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna slutl. fria, baktill afstympade, breda, tunna, slaka, tättsittande.

39. C. nitellina Fr. Icon. t. 65, f. 1, 2.

Hatten glänsande, hygrofan, i förstone rödbrun, sedan brandgul; foten brandgul; lamellerna hvitbleka.

Barrskog., vid väg., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, stundom pucklig, n. rynkig, glatt, genomskinligt strimmig, i fuktig väderlek brandgul, stundom stötande i lergult, torr n. sämskfärgad, 3—4 cm. bred; foten slutl. pipig, jemntjock, ofta flerböjd, styf, glatt, n. strimmig, brandgul, stötande i rostbrunt, torr gul, vid basen ofta hvitluden, 5—8 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tunna, n. tättsittande, smala, helbräddade, baktill m. trubbiga, hvitaktiga eller hvita.

40. C. succinea Fr. Icon. t. 65, f. 3.

Hatten slutl. nedtryckt, rödbrun eller mörkbrun, urbleknande; lamellerna vidfästade, m. breda, teml. tjocka, småsågade, hvitaktiga.

Gräsbev. st. i skog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan utbredd, slutl. nedtryckt och oregelbunden, torr ofta sprickfull, slät, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, seg, öfverallt glatt, slät, n. glänsande, jemntjock eller nedtill afsmalnande, utan rot, blek, med rödbrun anstrykning, 3—5 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. fastväxta, baktill trubbiga, n. tättsittande.

41. C. esculenta (Wulf.) Fr. Bull. t. 422, f. 2. — Nagelskifling.

Hatten glatt, lerfärgad, med dragning i gult; foten otydligt pipig, lerfärgad, med gul anstrykning, nedtill rotlikt förlängd, alldeles glatt; lamellerna fastväxta eller vidfästade, hvitaktiga, stundom lerfärgade.

Barrskog. Vår. Skand. enligt Fr.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, stundom brunaktig (*Ag. dubius* Pers.), omkr. 2 cm. bred; foten jemntjock, seg, rak, 3—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna slutl. lossnande, m. breda, teml. glesa. — *Ag. perpendicularis* Bull.

Var. 1. tenacella Pers.

Hatten kaffebrun, urbleknande, gulblek, hvitaktig; foten blekhvit, stötande i brunt eller brandgult, glatt, med borsthårig rot; lamellerna urnupna, vidfästade, snöhvita, äldre hvitaktiga.

Skog., bland mossa och ris, a. Höst och vår. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, n. pucklig, omkr. 2 cm. bred; foten i toppen bar och hvit, 6—15 cm. lång, 2 mm. tjock; sporerna 6—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

Var. 2. stolonifera Jungh.

Roten krypande, skottalstrande.

Skog., a. Vår och höst. Ryssl.; Finl.; Skand.

b. Lamellerna smala, tättsittande.

42. C. acervata Fr. Icon. t. 64, f. 2.

Tufvig; hatten i väta blekröd, torr hvitaktig; foten röd-

brun; lamellerna slutl. fria, m. tätt sittande, i förstone blekröda, sedan hvitaktiga.

Tallstubbar, h. o. d. 8, 9. Finl. (Tammela); Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, glatt, hygrofan, 5—8 cm. bred; kanten i början inrullad, slutl. utbredd, n. strimmig; foten pipig, n. jemntjock, brunröd, stundom mörkbrun, slät, glatt, nedåt rotlikt förlängd och filtluden, 5—12 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, jemnbreda, smala, plana; sporerna 6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka.

43. C. dryophila (Bolt.) Fr. Bull. t. 434.

Hatten trubbig, vanl. i midten nedtryckt, rödbrun, kastaniebrun, gulaktig, blekhvit, lerfärgad, urbleknande; foten rödbrunaktig eller gulaktig; lamellerna hvita eller blekaktiga.

Skog., a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slät, glatt, icke hygrofan, 3—6 cm. bred; foten pipig, slät, glatt, än jemntjock, rak, än flerböjd, och vid basen uppsválld; lamellerna vidfästade, urbugtade, med en liten tand nedlöpande, n. fria, tättsittande, smala; sporerna 5 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

Var. funicularis Fr.

Större, tufvig; foten slak, skrufvriden; lamellerna svafvelgula.

44. C. aqvosa (Bull?) Fr. t. 66, f. 2.

Hatten hygrofan, ockragul eller lergul, torr hvitaktig, i kanten tätt strimmig; foten rödbrun, skiftande i brandgult; lamellerna afrundade, fria, hvita eller bleka.

Fukt. st. i skog., bland mossa, r. 8, 9. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, m. tunn, plattad, trubbig, glatt, honungsgul; foten pipig, bar, vid basen fintrådig, jemntjock, 4—7 cm. lång; lamellerna smala, m. tättsittande. Köttet mjukt, vattenaktigt.

45. C. extuberans Fr. Icon. t. 67, f. 1.

Hatten puckelbärande, kastaniebrun, mörkt rödbrun,

n. urbleknande; foten rotlikt förlängd, blekare; lamellerna hvita.

Rutten ved, vid trädstamm., på jord., r. Vår, somm. Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, med bred, hög puckel, kretsrund, glatt, slät, icke hygrofan, 3—6 cm. bred; foten smal, pipig eller fylld, jemntjock, rak eller n. flerböjd, slät, glatt, hvitaktig, 5—8 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, fastväxta, tättsittande, smala. Enslig; seg.

46. C. exsculpta Fr. Icon. t. 66, f. 3.

Hatten naflad, oföränderligt brandgul, med stark skiftning åt mörkbrunt; foten och lamellerna lifligt svafvelgula.

Gamm., hård ekved, r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, seg, kullrig, icke urbleknande, 3—5 cm. bred; foten pipig, smal, uppböjd, glatt, omkr. 3 cm. lång; lamellerna n. fria, m. tättsittande, bågformigt krökta, jemnsmala.

47. C. macilenta Fr. Icon. t. 66, f. 1.

Hatten vaxgul; foten pipig, höggul; lamellerna jemnbreda, höggula.

Berg. tallskog., på hög. af barr, r. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, kretsrund, slät, glatt, ljusgul, stötande i brandgult, 2—3 cm. bred; foten n. pipig, seg, bar, n. rotlikt förlängd, jemntjock, stundom flerböjd, 3—4 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, m. tättsittande, jemnbreda, smala, olikformiga.

48. C. clavus (Linn.) Fr. Bull. t. 148, A—C.

Hatten trubbig, rödaktigt orangegul, glänsande, vanl. med en liten, knöllik puckel; foten fylld, n. pipig, trådlik, glatt, hvitaktig; lamellerna hvita, sällan gulaktiga.

Strån, qvist., r. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, m. tunn, först kägellikt kullrig, sedan platt, glatt, slät, 4—9 mm. bred; foten 2—3 cm. lång; lamellerna vidfästade, lossnande, slutl. fria, n. tättsittande.

49. C. ocellata Fr. Bull. t. 569, f. 1, H.

Hatten hvitaktig, i midten nedtryckt och mörkare färgad, pucklig; foten hvitbrun eller gulaktig, vid basen fintrådig.

Gräsbev. st. i skog., vid väg., r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägellikt kullrig, sedan plattad, slät, i midten brun eller ljusgulaktig, i kanten stundom småaggad, 1—2 cm. bred; foten n. pipig, jemntjock, trådlik, nedtill n. rotlikt förlängd, bar, omkr. 3 cm. lång; lamellerna vidfästade eller fastväxta, slutl. lossnande, tättsittande, hvarannan kortare, hvita. — *Ag. Gyldenstedtii* Weinm.

50. C. Micheliana Fr. Icon. t. 68, f. 2.

Hvit; hatten trubbig, i kanten finstrimmig; lamellerna tättsittande, smala.

Gräsrötter, r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, glatt, omkr. 1 cm. bred; foten fylld, fast, rak, jemntjock, bar, slät, glatt, vid basen luden, omkr. 3 cm. lång, ända till 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, helbräddade, oföränderligt hvita.

51. C. muscigena Schum. Fl. Dan. t. 2023. Fr. Icon. t. 68, f. 3.

Snöhvit; hatten liten, trubbig, slät; foten trådlik.

Bland mossa, på trädstubb., r. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, genomskinlig, först kullrig, sedan platt, glatt, 4—7 mm. bred; foten fylld, slak, flerböjd, glatt, bar, omkr. 3 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, jemnbreda.

52. C. ludius Fr. Icon. t. 68, f. 4.

Snöhvit; hatten n. pucklig, först kullrig, sedan platt,

tillbakarullad, vågigt olikformig; foten med krypande, grenig, fintrådig rot.

Barrskog., trädgård. bland mossa, spån., r. Skand. (Upsala).

Växer i täta flockar eller tufvor. Hatten hinnaktig, n. seg, slät, ofta excentrisk, torr stötande i gult, 4—12 mm. stundom ända till 3 cm. bred; foten n. pipig, hårlik, ofta hoptryckt, flerböjd, bar, 3—4 cm. lång; lamellerna vidfästade, afsmalnande, jemnbreda, n. glesa.

** Lamellerna n. askgrå. Hygrofana, bruna eller gråaktiga.

† Lamellerna tättsittande, n. smala.

53. C. rancida Fr. Icon. t. 69, f. 1.

Stark och mindre behagligt luktande; hatten blygrå, med stark dragning åt svart, betäckt eller liksom pudrad med ett fint, hvitaktigt, sidenglänsande stoft; foten rotlikt förlängd, glatt, askgrå; lamellerna askgrå.

Skog., h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten broskartad, seg, först kullrig, sedan platt, med bred och trubbig puckel, slät, knapt urbleknande, n. glänsande, 2—6 cm. bred; foten pipig, styf och rak, med lång, tapplik, luden rot, 5—18 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, smala, men bukiga, n. hvitpudrade; sporerna elliptiskt sferiska, 5—8 mmm., långa, 5—6 mmm. tjocka.

Var. bullata Fr.

Hatten bugtbräddad, rundt omkring puckeln nedtryckt, svart, 7 cm. bred; foten 5 cm. lång, med kort rot; lamellerna jemnbreda, förenade genom tvärådror, sotbruna, hvitpudrade.

54. C. coracina Fr. Icon. t. 69, f. 2.

Starkt och mindre behagligt luktande; hatten bar, brungrå; foten ihålig, styf, utan rot, brunaktig; lamellerna, n. glesa, hvitaktiga.

Gräsbev. st. i skogstrakt. 10—11. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttigt broskartad, föst kullrig, sedan utbredd, än puckelbärande, än nedtryckt, ofta oregelbunden och vågig, slät eller längs kanterna glatt, i början brun, glänsande, äldre och torr grå och glanslös, omkr. 4 cm. bred; foten broskartad, ofta hoptryckt, olikformig, upptill n. afsmalnande, i toppen fjällmjölig, omkr. 4 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, teml. breda, i början sinsemellan fria, hvitaktiga, älldre n. grå.

Var. Cornui Karst.

Tufvig; hatten strimmig, hygrofan, blekbrun eller blekt gulblå, med svartaktig puckel, torr urbleknande 1—2 cm. bred; foten först fylld, sedan n. pipig, vid basen uppstigande, blek, 2—4 cm. lång, 1—2 mm. tjock, vid basen n. luden; lamellerna fastväxta, glesa, breda.

Växtlemn., r. 10. Finl. (Mustiala).

55. C. daemonica Karst.

Hatten gulblek, med stark dragning åt brunt, i midten n. svartaktig, torr blek, med n. slät kant, tecknad med fina, greniga streck; foten pipig, glatt, vid basen borsthårig, vågig, blek; lamellerna vid beröring svartnande.

Barrskog., r. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, cirkelformig, n. pucklig, bar, glatt, ända till 5 cm. bred; foten jemntjock, vid basen n. utsvälld, flerböjd, i toppen n. fint flockullig, 6—9 cm. lång, omkr. 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala, smutsigt bleka, ofta med sotbrun anstrykning; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Lukten lik den af nymalet mjöl, men svag.

56. C. ozes Fr.

Starkt luktande af nymalet mjöl; hatten bar, glatt, i väta gråbrun, i torr väderlek urblekt blekbrun eller n. lerfärgad, i kanten strimmig; foten först märgfull, sedan pipig,

n. strimmig, spenslig, spröd; lamellerna först askgrå, sedan olivgröna, med dragning i sotbrunt.

Hög. af tallbarr, r. 10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, klocklik, äldre utplattad, pucklig, 2—4 cm. bred; foten n. flerböjd, jemntjock, i toppen hvitmjölig, 7—12 cm. lång, 2 mm. tjock, af hattens färg; lamellerna vidfästade, tättsittande, n. bukiga.

57. C. mephitica Fr.

Hatten tilltryckt silkesluden, hvitaktigt ljusgrå; foten trådlik, n. omärkligt pipig, askgrå; lamellerna hvitaktiga.

Granqvistar och barr, r. Skand. (Upsala).

Luktar af nymalet mjöl. Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, slät, torr, 1—2 cm. bred; foten öfverdragen af ett hvitt, stoftpudradt sammetsludd, vid basen hvitullig, omkr. 3 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna trubbiga, vidfästade, lossnande, tättsittande, 2 mm. breda.

58. C. inolens Fr. Icon. t. 69, f. 3, 4.

Gulblek; hatten klocklik; foten vågigt ojemn, vid basen beklädd af hvita borsthår.

Barrskog., fält, på gräsbev. st. 9. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, först klocklikt kullrig, sedan platt, som oftast försedd med en bred och trubbig puckel, glatt, hygrofan, i fuktig väderlek gulblek, i torr hvitblek eller blekt sämskfärgad, glanslös, med i början inböjd, sedan utbredd, strimmig kant, 3—5 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, styf, jemntjock, gulblek, torr blekaktig, i toppen hvitfjällig, 6—10 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, tättsittande, hvitgrå; sporerna 7—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Lukten ingen eller m. svag.

59. C. ignobilis Karst.

Gulblek; hatten platt, öfverdragen med ett fint, ljusgrått stoft, med n. slät kant, urbleknande; foten öfverdragen

af ett ljusgrått eller hvitaktigt, n. mjöligt ludd; lamellerna smutsigt bleka, urnupna, baktill bukiga.

Barrskog., på barr. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, i midten n. nedtryckt, sällan n. kullrig, cirkelrund, glatt, torr ljusgrå eller blekaktig, med utstående kant, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, gulblek, nedtill ofta flerböjd, omkr. 6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna tättsittande, helbräddade; sporerna elliptiska, 7—8 mmm. tjocka. Lukt- och smaklös.

60. C. plexipes Fr.

Hatten n. rynkig, finstrimmig, glatt, i förstone svartaktig, mot kanten n. hvitaktig, sedan gulblek, med sotbrun anstrykning; foten besatt med fina, långa, intrasslade, tilltryckta, glänsande trådar eller hår.

Bokskog., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, pucklig, fast, 3—6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, seg, gulblek, nedtill rotlikt förlängd och afbiten, 3 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fria, n. tättsittande, bukiga, först hvita, sedan stötande i hvitblått.

61. C. misera Fr. Icon. t. 70, f. 2.

Hatten i väta askgrå och i kanten strimmig, i torr väderlek ljusgrå och slät; foten brun; lamellerna fastväxta, askgrå, tättsittande, knapt bukiga.

Barrskog. 9, 10. Ryssl. (Sibir.); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, först kullrig, sedan platt, alldrig nedtryckt, men ofta puckelbärande, glatt, 2—3 cm. bred; foten broskartad, pipig, jemntjock, slät, ofta n. flerböjd, i toppen hvitmjölig, 5—7 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock. Luktlös, seg; flockvis växande.

62. C. atrata Fr. Icon. t 70, f. 1.

Hatten becksvart, torr brun; foten inuti och utanpå kaffebrun; lamellerna ljusgrå eller gråhvita.

Öppna, nakna st. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, i midten platt, nedtryckt, naflad, aldrig puckelbärande, mot kanterna kullrig, alldeles slät, cirkelrund, i väta slutl. n. klibbig och n. glänsande, glatt, 3—4 cm. bred; foten fylld, slutl. pipig, seg, broskartad, jemntjock eller nedåt afsmalnande, slät, glatt, 2—3 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, knapt nedlöpande, n. glesa, teml. breda, i början hvitaktiga, sedan grå, smutsfärgade. Luktlös.

63. C. ambusta Fr. Icon. t. 70, f. 2.

Hatten med en liten, vårtlik knöl, glatt, först kaffebrun och slät, derpå urbleknande, n. gulblek och finstrimmig; foten n. fylld, slutl. pipig, gulblek, med dragning i brunt; lamellerna hvita, äldre brunaktiga.

Svedjel., förkolnad ved. 8—10. Finl.; Skand.

Sotbrun; hatten n. hinnaktig, först kullrig, derpå platt, slutl. nedtryckt, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten broskartad, styf och rak, seg, yngre pudrad, äldre bar, omkr. 3 cm. lång; lamellerna fastväxta, med en liten tand nedlöpande, tättsittande, plana, smala, brunaktiga.

†† Lamellerna breda, mer eller mindre glesa.

64. C. murina (Batsch.) Fr. Batsch. f. 19.

Hatten naflad, glatt, slutl. n. småfjällig eller rynkig, brun eller mörkbrun, urbleknande; lamellerna i förstone hvita, sedan blekt smutsgrå eller askgråaktiga.

Skogstrakt., r. 8. Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, trubbig eller naflad, slät, 3—4 cm. bred; foten ihålig, cylindrisk, slutl. n. glatt, askgråaktig, i toppen hvit, utan rot, 6—9 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, glesa, breda, afsmalnande, teml. tjocka, sinsemellan fria.

65. C. glacialis Fr. Icon. p. 71.

N. vattenaktig, spröd; hatten mörkt kaffebrun, torr ljust smutsgrå; foten och lamellerna mörkgrå.

Frusen jord. 4, 5, r. Skand.

Tufvig; hatten n. köttig, först hemisferisk, sedan kullrig, trubbig, slät, hygrofan, 2—4 cm. bred; foten pipig, bar; lamellerna fria, tättsittande, knapt bukiga.

66. C. protracta Fr. Icon. t. 67, f. 2.

Hatten glänsande, gråbrun, i midten nedtryckt, köttig och ofta försedd med en liten knöl eller papill; foten glatt, med lång, borsthårig, nedåt afsmalnande rot.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, i kanten strimmig och ljusare, 2—3 cm. bred; foten broskartad, men slutl. mjuk, pipig, rak, slät, mörkgrå, stötande i gulblekt, ofvanom marken omkr. 8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, m. bukiga, ganska breda, n. glesa, mörkgrå, fint hvitpudrade.

67. C. tesqvorum Fr. Icon. t. 70.

Hatten brunsvart, urbleknande; lamellerna alldeles fria, n. glesa, gråbruna.

Öppna, gräsbev. fält och back., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, fast, kullrig, trubbig, glatt, slät, 5—8 mm. bred; foten pipig, n. trådlik, jemntjock, flerböjd, glatt, i toppen mjölig, omkr. 4 cm. lång; lamellerna m. bukiga.

68. C. cessans Karst.

Hatten i midten nedtryckt, glatt, i fuktig väderlek brunblek, i torr ljusgrå eller n. gulblek, foten blek; lamellerna fastväxta, n. glesa, hvitaktiga.

Hög. af granbarr, r. 10, 11. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först kullrig, derpå utbredd, hygrofan, strimmig, 1—3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, i toppen pudrad, 0,5—1,5 cm. lång; lamellerna slutl. n. nedlöpande, bukiga, breda, vanl. förenade genom tvärådror, hvita, slutl. hvitaktiga; sporerna 5—6 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. Växer i flockar.

69. C. clusilis Fr. Bull. t. 411, f. 2.

Gulblek, urbleknande; hatten glatt, hemisferisk eller platt, naflad; lamellerna n. bågformigt fastväxta eller vidfästade, segment- eller halfcirkelformiga.

Skog. och äng. Skand.

Hatten n. hinnaktig, hygrofan, 2—3 cm. bred, med ned- och inböjd, finstrimmig kant; foten först fylld, sedan ihålig, glatt, böjlig, utan rot, broskartad, men mjuk, n. glänsande, gulblek, vid basen hvitluden, 4—6 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna breda, tättsittande, plana, med en tand nedlöpande, hvita eller n. bleka. — *Ag. umbilicatus* Bull.

70. C. erosa Fr.

Hatten strimmig, mörkgrå, torr silkesluden och ljusgrå; foten bar, vid basen hoptryckt och utvidgad, hvitgrå; lamellerna bredt urnupna, hvitgrå.

Barrskog., r. 9—12. Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, först klotrund, sedan hemisferisk, äldre utbredd, i början n. puckelbärande, sedan nedtryckt, i fuktig väderlek glatt och strimmig, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, äldre pipig, bar, glatt, spröd, spenslig, uppåt afsmalnande, omkr. 8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna ganska breda, n. tättsittande.

71. C. incomis Karst.

Brunblek; hatten glatt, slutl. söndersprucken i fjäll, naflad; foten nedåt afsmalnande; lamellerna fastväxta, nedlöpande, hvita.

Naken torr sandjord, r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, seg, upptill ofta hoptryckt, flerböjd, af hattens färg, omkr. 3 cm. lång; lamellerna n. glesa, breda. Sporerna 7—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

72. C. tylicolor Fr.

Askgrå, liten; foten hvitmjölig; lamellerna fria, glesa.

Lund. och löfskog. r. 10. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, glanslös, slät, glatt, 1—2 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, mörkgrå, omkr. 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna plana, breda, mörkgrå.

16. Marasmius Fr. — Brosksvamp.

* Foten broskartad; myceliet flockulligt; hattens kant i början inrullad.

† Foten tät eller märgfull, luden.

a. Foten nedtill ullig eller borsthårig.

1. **Mar. peronatus** (Bolt.) Fr. Sow. t. 37.

Skarp, brännande; hatten slutl. gropig, i kanten strimmig; foten ljusgul eller blek, stötande något i rödbrunt, omgifven af ett hvitblekt, afskiljbart lager af ludd, nedtill bildande en mera borsthårig, hvit eller gulaktig, strumplik beklädnad; lamellerna vidfästade, lossnande, n. tunna.

Skog., synnerl. barrskog., h. o. d. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten slutl. läderartad, hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, glanslös, vek, gulaktig eller blekt lergul, med dragning i rödbrunt, urbleknande, äldre n. sämskfärgad, 3—6 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig och hoptryckt, uppåt afsmalnande, 6—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. tättsittande, först gula eller bleka, sedermera rödbrunaktiga; sporerna n. elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3—5 mmm. tjocka. Icke användbar.

* **Mar. urens** Fr. Bull. t. 528, f. 1. — Skarp Brosksv.

Hatten slät, blekt rödgul eller blekgul; foten blek; lamellerna först blekgula, sedan n. mörkbruna, slutl. långt skilda från foten.

Skogsmark. 7—11. Ryssl. (Ural); Finl.; Skand.

Hatten köttigt läderartad, i midten teml. kompakt, först kullrig, sedan platt, glatt, n. glänsande, slät, torr slutl. rynkig och spric-

kig eller fjällig, 6—9 cm. bred; foten tät, tågig, styf, hvitluddig, nedtill hvitullig, än lång och spenslig, än kortare och tjockare, jemntjock, stundom bukig, 6—9 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna fria, baktill förenade, glesa, teml. tjocka. Sannolikt giftig. — *Ag. retipes* LASCH.

2. Mar. porreus (PERS.) FR.

Lukten liknande den af lök; hatten i kanten strimmig, smutsigt gulaktig, torr blekaktig; foten brun, med stark dragning åt rödt; lamellerna glesa, fasta, ljusgulaktiga, äldre blekaktiga.

Löfskog. 10, 11. Skand.

Hatten läderartadt hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, vek, slät, enfärgad, 3—6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, seg, saftlös, mot toppen och basen tilltjocknande, finluden, vid basen luden, 8—9 cm. lång; lamellerna slutl. fria. — *Ag. alliaceus* SOW.

3. M. faeniculaceus FR. — Fenkols-Brosksv.

Mild; hatten blekhvit; foten glatt, blekaktig, med afbiten, rödbrun, kort sträfhårig bas.

Skogstr., vid väg., r. Skand.

Hatten n. köttig, seg, först kullrig och pucklig, sedan platt och nedtryckt, n. slät, 2—4 cm. bred; foten tågig, först fylld, sedan ihålig, n. jemntjock eller upp- och nedtill n. utsvälld; lamellerna vidfästade, breda, tjocka, glesa, hvitaktiga. Användbar som krydda. Luktar som fenkol.

b. Foten vid basen bar.

4. M. oreades (BOLT.) FR. Sv. Svamp. t. 31. — Nejlik—Brosksv.

Hatten blekt köttfärgad, äldre urblekt hvitaktig; foten tät, jemntjock, beklädd med ett lätt afskrapadt lager af ludd, blek.

Torra back., gräsväxt. fält, a. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Lukten svag, men angenäm; hatten köttig, seg, i början kullrig, sedan platt, n. pucklig, slät, glatt, hygrofan, urbleknande, i fuktig väderlek i kanten n. strimmig, 2—5 cm. bred; foten m. seg, smal, nedtill naken, 5—8 cm. lång, 3 mm. tjock; lamellerna fria, breda, glesa, på midten bukiga, hvitaktiga; sporerna n. klotrunda, 6—7 mm. långa, 5—6 mm. tjocka. Som näringsmedel af föga vigt, men mycket värderad som krydda. Växer vanl. i ringar eller radvis. — *Ag. pseudomouceron* Bull.

5. M. plancus Fr.

Hatten rödbrun, äldre mörkbrun; foten gulblek, vid basen afsmalnande och bar; lamellerna mörkare.

Löfskog., r. 9—11. Skand.

Mild; hatten köttig, seg, tunn, först platt, sedan nedtryckt, n. bugtbräddad, trubbig, slät, urbleknande, 2—3 cm. bred; foten ihålig, hoptryckt, seg, beklädd med ett lager af hvitt ludd, 5—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna slutl. fria, vanl. glesa, jemnbreda, brunaktiga.

6. M. scorteus Fr.

Hatten trubbig, blek eller hvit; foten otydligt pipig, jemntjock, i toppen öfverdragen med ett fint doft.

Skog., r. Skand. (Lund.).

Mild; hatten n. köttig, seg, kullrig, slät, torr småryukig och blekaktig, 1—2 cm. bred; foten seg, trådlik, hvit, torr brunaktig och skrufvriden, omkr. 3 cm. lång, och 2 mm. tjock; lamellerna afrundade, fria, breda, bukiga, glesa, hvita.

†† Foten pipig, broskartad, rotlikt förlängd.

a. Foten nedtill ullig, upptill glatt.

7. M. prasiosmus Fr. Bull. t. 524, f. 1.

Lökluktande; hatten hvitaktig, torr brunaktig; foten n. filthårig, upptill blek, n. glatt, nedtill tilltjocknande.

Ekskog., bland löf. 9, 10. Finl. (Åbo); Skand.

Hatten n. hinnaktig, seg, först klocklikt kullrig, sedan platt,

trubbig, smårynkig, i midten ofta brunaktig, 2—3 cm. bred; foten pipig, finluden, i början blek, sedermera rödbrun eller kaffebrun, seg, 7—9 cm. lång, 2—3 mm. tjock, med utvidgad, uppböjd bas; lamellerna vidfästade, n. tättsittande, smala, i förstone hvita. Lukten stark. — *Ag. alliaceus* SCOP., *Ag. porreus* FL. DAN.

8. M. varicosus FR.

Hatten i torr väderlek mörkare färgad; foten fylld med blodröd, i svart stötande saft, vid basen omgifven af sotfärgadt, i torr väderlek n. svartaktigt ludd; lamellerna m. tättsittande samt m. smala.

Fukt., mossbev. st., r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, seg, först klocklik, sedan platt, pucklig, slät, purpurröd, med dragning i brunt, 1—2 cm. bred; foten pipig, smal, glatt, rostfärgad, än 8—9 cm. lång samt till midten beklädd med ett svartrödt ludd, än blott 2—3 cm. lång och alldeles glatt, svartaktig; lamellerna slutl. fria, n. af hattens färg, torra n. umbrabruna. Luktlös.

9. M. fuscopurpureus (PERS.) FR. PERS. Icon. et Descr. t. 4, f. 1—3.

Purpurröd, med dragning i svart; foten saftlös, nedtill rostfärgad, borsthårig.

Bokskog., bland löf r. 7—10. Ryssl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, otydligt naflad, smårynkig, urbleknande, torr sämskfärgad, 2—3 cm. bred; foten pipig, glatt, i början blek, sedan rödbrun eller purpurröd, med dragning i svart, 3—9 cm. lång; lamellerna vidfästade, slutl. fria, glesa, rödbrunaktiga. Utan lukt. Än mindre, tufvig, med upprätt, rak fot, än större, enkel, med uppböjd fot.

10. M. terginus FR.

Hatten i väta blekt kötttröd, torr hvitaktig, glänsande; foten nedtill rödaktig, hvitluden, rotlikt förlängd; lamellerna bleka.

Bland löf, synnerl. af björk, på fukt. st. 9—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slutl. n. nedtryckt, i fuktig väderlek i kanten strimmig, 2—4 cm. bred; foten pipig, afsmalnande uppåt, upptill glatt, glänsande och blek, nedtill n. rödlätt, med hvitluden rot, 5—8 cm. lång, 3—7 mm. tjock; lamellerna slutl. fria, n. tättsittande, smala. Enslig. Lik *M. prasiosmus*, men saknar lukt. — *Ag. Stephensii* BERK.

11. M. putillus FR.

Hatten kanelbrun, med dragning i rödbrunt, torr rödbrunaktigt sämskfärgad; foten kort, rödbrunaktig, vid basen afbiten och hvitluden; lamellerna rödbruna, i eggen ljusare.

Bergig. barrskog., på torra st. bland tallbarr. 10, 11. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, i fuktig väderlek n. klibbig och i kanten strimmig, urbleknande, 2—3 cm. bred; foten pipig, glatt, uppåt afsmalnande, styf och rak, af samma färg, som hatten, men ljusare, omkr. 5 cm. lång; lamellerna urnupna, fria, tättsittande, helbräddade, n. bukiga, plana.

b. Foten öfverallt öfverdragen af ett mjöligt sammetsludd.

12. M. erythropus FR.

Hatten i början blekt köttfärgad, sedan n. blek, torr n. hvitaktig; foten brandgul, stötande i rödt, glänsande; lamellerna breda, slappa, blekröda, äldre hvitaktiga.

Bokskog., bland löf, på stubb., r. 9, 10. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, torr n. rynkig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, fast, strimmig, glatt, först trind och upptill blekare, sedan enfärgad och n. hoptryckt, vid basen hvithårig, 5—9 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna slutl. fria, förenade genom tvärådror, n. glesa, helbräddade. Utan lukt.

13. M. archyropus Fr. Pers. Myc. eur. III. t. 25, f. 4.

Hatten blek; foten styf och rak, blekt rödbrunaktig, beklädd med ett lager af hvitt, mjöligt ludd.

Bland eklöf. Ryssl. (Perm.) enligt *Sorokin.*

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, glatt, sämskfärgad, 2—3 cm. bred; foten slutl. ihålig; lamellerna vidfästade, lossnande, bleka. Tufvig; luktlös.

14. M. impudicus Fr.

Stinkande; hatten i kanten strimmig eller n. veckad, mörkt rödbrun, torr urbleknande; foten i väta rödbrun, violett röd eller ljust purpurfärgad, torr öfverallt hvitluden, nedtill bar och rotlikt förlängd.

På och vid tallstubb., r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, mjuk, seg, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, i kanten hinnaktig, slutl. veckad och blekare, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, 5—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna n. fria, bukiga, i början blekröda, sedan hvitaktiga.

15. M. saxatilis Fr.

Hatten rödlätt; foten glatt, i toppen pudrad, rödlätt; lamellerna trubbigt fastväxta, hvitaktiga.

Skog., under större sten., r. 11. Skand.

Hatten n. hinnaktig, i midten nedtryckt och slät, i kanten strimmig, glatt, 1—2 cm. bred; foten pipig, slät, jemntjock, styf och rak, vid basen finluden, 3—4 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna n. glesa, torra krusiga, 2 mm. breda.

††† Foten kort, icke rotlikt förlängd, utan liksom inympad i matrix (qvistar, ris, rötter o. s. v.).

a. Foten upptill alldeles glatt, glänsande.

16. M. scorodonius Fr. Sv. Svamp. t. 32. — Lök-Brosksv.

Lökluktande; hatten yngre ljust rödbrun, äldre hvitak-

tig; foten helt och hållet glatt, glänsande, rödbrun, upptill ljusare; lamellerna fastväxta.

Nedfallna grenar, risqvistar af ljung, lingonris etc., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, tunn, seg, slät, platt, småskrynklig och krusig, 1—3 cm. bred; foten hornartad, pipig, jemntjock, 3—4 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna ofta lossnande, äldre krusiga, 1—3 cm. bred; foten hornartad, pipig, jemntjock, 3—4 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna ofta lossnande, äldre krusiga, genom tvärådror förenade, hvitaktiga. Från äldsta tider använd som krydda.

17. M. calopus (Pers.) Fr. Quel. t. 13, f. 5.

Luktlös; hatten rödaktigt gulbrun, urbleknande, pudrad; foten glatt, glänsande, kastaniebrun, med dragning i rödbrunt; lamellerna urnupna.

Vissnade qvist., gräsrötter, r. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, trubbig, slät, glatt, torr n. rynkig och hvitaktig, 1—2 cm. bred; foten pipig, n. jemntjock, 3—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna tunna, hvita. Lik föreg., men mindre och utan lukt.

18. M. Vaillantii Fr. Vaill. t. 11, f. 21—23.

Hatten veckadt skrynklig, hvitaktig; foten glänsande brun, mot toppen tilltjocknande och blekare.

Risqvistar, nedfalln. blad, i bokskog. 8, 9. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, seg, genast platt och i midten nedtryckt, 1—2 cm. bred; foten fylld, glatt, omärkligt pudrad, seg, nedtill svartaktig, på midten kastaniebrun, i toppen hvitaktig, glänsande, omkr. 3 cm. hög; lamellerna n. nedlöpande, tjocka, glesa, hvita. Luktlös.

19. M. cohaerens (Fr.) Cook. et Quel. Fr. Icon. t. 80, f. 1.

Hatten på ytan mjuk och liksom sammetshårig, mörk-

brunt saffransgul; foten hornartad, glänsande kastaniebrun; lamellerna fria, äldre blekt sämskfärgade.

Jord, bland löf, äfven på stubb., r. Skand. (Upsala).

N. tufvig; hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, trubbig, slät, glatt, urbleknande, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, m. styf, jemntjock, slät, glatt, i toppen hvitaktig, nedtill beklädd med ett tjockt lager af hvitaktigt ludd, 10—15 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fria, glesa, breda, vanl. förenade genom tvärådror, först hvita, sedan blekaktiga. — *Ag. rigidus* Lasch., *Myc. cohaerens* Fr.

20. M. langvidus (Lasch.) Fr. Pers. Myc. eur. III, t. 26, f. 6.

Hvitblek; hatten luddig, rynkigt fårad; foten uppåt tilltjocknande; lamellerna smala hvita.

Qvistar, äfven vid vägkant., r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, kullrig, med en låg, bred upphöjning eller mindre intryckning på midten, hvitaktig, stötande i något gult och köttrödt, 1—2 cm. bred; foten fylld, upptill blek, bar, nedtill brunaktig och vanl. hvitluden, 2—3 cm. lång, 1—2 mm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, glesa, genom tvärådror förenade.

21. M. xerotoides v. Post.

Hatten naflad, n. umbrabrun, torr brungrå; foten sammetshårig, gråbrun; lamellerna hvitaktiga, äldre öfvergående i askgrått.

Barrskog., på öppn. torra, ofruktb. st. r. 9. Skand. (Östergöthland).

Hatten n. hinnaktig, seg, i början kullrig, trubbig, med inrullad kant, sedan utbredd, naflad, i fuktig väderlek strimmig och brun, torr urbleknande, n. vågig, 4—10 mm. bred; foten fylld, brun, stötande i mörk- eller askgrått, vid basen utsvälld och borsthårig, 10—17 mm. hög, 1 mm. tjock; lamellerna bredt fastväxta, n. båglikt nedlöpande, få (10—14), helbräddade. Växer vanl. flockvis.

22. M. lagopinus v. Post.

Blek; foten till midten tätt besatt med hvita, luddiga fjäll; lamellerna n. bukiga.

Gran., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först kullrig, derpå platt, slät, glatt, 2—3 cm. bred; foten i toppen slät, omkr. 3 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta.

b. Foten sammetshårig eller pudrad, vid basen n. knöllikt utsvälld.

23. M. foetidus (Sow.) Fr. Sow. t. 21.

Stinkande; hatten strimmigt veckad, kastaniebrun, med stark dragning åt brandgult; foten pipig, glänsande brun; lamellerna rödbrunaktiga, med ljusgul anstrykning.

Förmultn. gren., r. 8, 9. Skand.

Hatten hinnaktig, seg, först kullrig, sedermera utbredd och naflad, genomskinlig, torr urbleknande, n. pudrad, 1—2 cm. bred; foten hornartad, sammetshårig, vid basen luddig och knöllikt utsvälld, omkr. 3 cm. hög; lamellerna ringformigt vidfästade, glesa. — *Ag. venosus* Pers.

* M. umbrinellus Karst.

Blekt umbrabrun; fotens bas icke utsvälld.

Gren., r. Skand. (Upsala).

24. M. amadelphus (Bull.) Fr. Bull. t. 550, f. 3.

Hatten med mörkare färgad disk, n. pudrad, i kanten slutl. strimmig, blek, stötande något i rödgult; lamellerna breda, bleka.

Grenar, r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttigt hinnaktig, seg, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, trubbig, stundom hvitaktig, omkr. 1 cm. bred; foten fylld, kort, jemntjock blek, nedtill glänsande brun, n. pudrad, 1—2 cm lång, 1 mm. tjock; lamellerna bredt fastväxta, n. nedlöpande, glesa. Luktlös. Växer i flockar.

Var. abiegnus Fr.

Hatten tunnare, hvitaktig; lamellerna glesare, ljust rödbrunaktiga.

Gren. af gran. Skand. (Småland).

25. M. ramealis (Bull.) Fr. Bull. t. 336.

Hatten slät, småskrynklig, hvit, i midten rödbrunaktig; lamellerna n. glesa, smala, hvita.

Torra qvistar af hassel, ek, bok, tall, en etc., a. 5—11. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt eller nedtryckt, trubbig, glanslös, omkr. 1 cm. bred; foten fylld, kort, mjölig, hvit, nedtill rödbrunaktig, 1—2 cm. lång, omkr. 1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill förenade.

26. M. candidus (Bolt.) Fr. Bolt. t. 39, f. D.

Hvit; hatten genomskinlig, bar, slutl. rynkigt fårad; foten fint pudrad, vid basen slutl. brunaktig.

Risqvist., gren., barr., r. Ryssl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först hemisferisk, sedan platt och nedtryckt; foten fylld, smal, uppböjd, nedtill flockullig; lamellerna vidfästade, bukiga, glesa. Späd och liten, men seg. Nära beslägtad med föreg.

27. M. Caricis Karst.

Hvit; foten excentrisk, alldeles glatt; lamellerna m. glesa, få.

Förmultn. blad af starrväxt., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, i kanten n. veckadt skrynklig, 3—5 mm. bred; foten 3—4 mm. hög; lamellerna fastväxta, helbräddade.

** Foten hornartad; hattens kant rak, tilltryckt.

† Foten styf, vid basen rotlikt förlängd eller utplattad; hatten klocklik.

28. M. alliaceus (Jacq.) Fr. Jacq. Austr. t. 82.

Lökluktande; hatten hvitaktig, stötande i brunt, yngre

ofta mjölkhvit; foten hornartad, hög, öfverdragen af ett pudradt sammetsludd, svart; lamellerna fria.

Skog., helst bokskog., bland löf, äfven på förmultnadt trä, 9—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan utbredd, n. pucklig, slät, äldre strimmig och fårad, glatt, urbleknande, 3—4 cm. bred; foten styf, nedtill bar och rotlikt förlängd, uppåt afsmalnande, 12—15 cm. lång; lamellerna n. bukiga, n. glesa, hvitaktiga, med dragning i brunt, torra krusiga.

29. M. chordalis Fr.

Foten märgfull, hög, styf och rak, fint sammetshårig, glänsande brunsvart; lamellerna fastväxta, slutl. n. nedlöpande.

Skog., på gräsbev. st., vid väg. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Östergöthland, Upsala).

Hatten hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig, slutl. naflad, trubbig, i förstone strimmig, sedan veckad eller fårad och rynkig, först brun, stötande mer eller mindre i gult eller askgrått, sedan urbleknande smutsigt sämskfärgad, 9—16 mm. bred; foten trådlik, omärkligt pipig, rotlikt förlängd, jemntjock, seg, med skrufvriden, hornartad hud och hvit märg, 10—20 cm. lång; lamellerna glesa, hvita.

30. M. cauticinalis (With.) Fr.

Hatten först gul, med stark dragning åt rostbrunt, sedan ockragul; foten märgfull och pipig, luddig, kastaniebrun, uppåt afsmalnande, blekare, mjölig; lamellerna blekt ljusgula.

Bland gräs, på risqvistar under tallar, r. Skand.

Hatten hinnaktig, tunn, seg, först klocklik, sedan kullrig, slutl. platt, trubbig, aldrig naflad, glatt, slät, slutl. strimmigt fårad, 1—2 cm. bred; foten styf seg, n. liksom inkilad i matrix, 5—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, äldre n. nedlöpande, nätådrigt förenade.

31. M. torqvatus Fr.

Hvitaktig; foten med utplattad, knölig, mörkare bas; lamellerna skilda från foten genom en halsring, hvita.

Bokskog., på risqvistar och löf, r. 9. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, klocklik, trubbig, i kanten veckad eller fårad, 1—2 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, glatt, glänsande, nedtill vanl. brun, omkr. 4 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna glesa, tjocka, genom tvärådror förenade, uppstigande, olika långa. — *Ag. nematopus* Pers.

†† Foten svag och spenslig, inkilad i matrix; hatten platt.

a. Foten alldeles glatt, glänsande.

32. M. rotula (Scop.) Fr. Bull. t. 64, 569, f. 3.

Hatten veckad, hvit eller hvitaktig; foten brunsvart eller svartaktig; lamellerna skilda från foten medelst en fri halsring.

Löfskog., på trädstamm., blad, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, n. kullrig, naflad, veckad, enfärgad eller i midten mörkare, i kanten vågigt naggad, 7—10 mm. bred; foten hornartad, pipig, glänsande, glatt, trådlik, jemntjock, torr strimmig, 5—8 cm. lång; lamellerna få, glesa, breda, hvitaktiga. Växer i flockar.

33. M. graminum (Lib.) Berk. Outl. t. 14, f. 8.

Hatten pucklig, med några få fåror; lamellerna fastväxta vid en fri halsring.

Vissn. grässtrån och blad, r. 9. Ryssl. (Perm.); Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, först kullrig, sedan platt, rödbrunaktigt hvit, omkr. 5 mm. bred; foten pipig, hårlik, seg, glatt, glänsande, svart, yngre i toppen blek; lamellerna 6—8, m. glesa, likalånga, n. bukiga, hvitaktiga.

34. M. androsaceus (Linn.) Fr. Bull. t. 567, f. 2.

Hatten brunaktig eller hvitaktig; foten svart; lamellerna fastväxta, sinsemellan fria, ogrenade, hvitaktiga.

Tallbarr och löf, stundom på bark, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, n. kullrig, vanl. naflad, strimmig eller veckad, glatt, 5—10 mm. bred; foten hornartad, pipig, glatt, trådlik 3—6 cm. lång, torr skrufvriden och fårad.

b. Foten sammetshårig.

35. M. perforans Fr. Schaeff. t. 239.

Stinkande; hatten n. platt, slät, slutl. småskrynklig, hvitaktig eller blek, med dragning i n. rödbrunt; foten sammetshårig, kastaniebrun, äldre n. svart.

Granbarr, a. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, glatt, 6—10 cm. bred; foten pipig, jemntjock, m. smal, i toppen blekare, 3—7 cm. lång; lamellerna fastväxta, talrika, n. tättsittande, ogrenade, olika långa, hvitaktiga. — *Ag. androsaceus* Schaeff.

36. M. insititius Fr.

Hatten hvitaktig; foten beklädd med klimjöligt ludd, n. rödbrun, stundom blek, vanl. nedåt afsmalnande; lamellerna glesa.

Löf, r. Ryssl. (Perm.); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten hinnaktig, seg, först kullrig, sedan platt, n. naflad, slutl. veckad eller fårad, 1—2 cm. bred; foten hornartad, pipig, 2—3 cm. hög; lamellerna bredt fastväxta, framtill afsmalnande, ogrenade, olika långa, hvitbleka.

37. M. epiphyllus (Pers.) Fr. Fl. Dan. t. 1194, f. 1.

Hatten mjölkhvit; foten fint sammetshårig, nedtill brun; lamellerna få, greniga, hvita.

Förmultn. löf, stjelkar, a. 9—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, m. tunn, platt, slutl. naflad, glatt, rynkigt veckad, 4—7 mm. bred; foten n. hornartad, pipig, nedtill glänsande brun, i toppen hvitaktig, 2—4 cm. lång; lamellerna fastväxta, m. glesa.

17. Lactarius Fr. — Mjölkskifling.

* Lamellerna icke ändrande färg, bara; mjölksaften i början hvit, vanl. skarp; foten central. — Pepparling.

† Hatten i väta klibbig, med i början inrullad, filthårig kant.

1. L. resimus Fr.

Blekhvit; hatten med i början inrullad och hvitluden, sedan utstående tunn och bar kant; foten luden; mjölksaften genast svafvelgul.

Bergig. skog., r. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Stockholm, Östergöthland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan naflad, slutl. trattlik, slät, glatt, klibbig, utan bälten, yngre hvit, 9—15 cm. bred; foten ihålig, nedåt n. afsmalnande, kort och tjock, luden, slät eller otydligt fläckad, 3—4 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, teml. breda, hvitaktiga; mjölksaften skarp; sporerna elliptiskt sferiska, 8—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

2. L. scrobiculatus (Scop.) Fr. Krombh. t. 58, f. 1—6. — Gropig Pepparl.

Hatten vanl. utan bälten, höggul, med skäggig kant; foten ljusgul, på ytan gropig, fläckad; mjölksaften hvit, i luften genast svafvelgul, stundom violett.

Barrskog., på fukt. st., h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, djupt naflad, äldre n. trattlik, trubbig, i fuktig väderlek m. klibbig, i början luden, gul eller blekaktig, 8—30 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, glatt, n. klibbig, vid basen

finluden, 5—7 cm. lång, 2—4 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, teml. tunna, hvitaktiga; mjölksaften skarp; sporerna n. runda, taggiga, 11—12 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka eller 10 mmm. i diam. Som födoämne förkastlig.

3. L. torminosus (Schaeff.) Fr. Sv. Svamp. t. 28. — Skäggig Pepparl., Falsk Riska.

Hatten köttfärgad, blekt tegelfärgad, blekgul eller hvitaktig, oftast med bälten eller ringar af något mörkare färg, i kanten hvitskäggig; mjölksaften ständigt hvit, skarp.

Öppna, gräsväxt fält, skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten löst köttig, nedtryckt, 3—10 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, n. jemntjock, af samma färg, som hatten, men blekare, sällan fläckad, 3—4 cm. hög; lamellerna tunna, hvitaktiga eller blekt rödlätta; sporerna n. runda, 6—8 mmm. i diam. Flera, isynnerhet utländska, författare anse denna svamp för giftig, hvarför användandet kräfver stor försigtighet. Till insaltning för vinterbehof lämpar den sig väl.

4. L. cilicioides Fr.

Hatten blekt kötträd, stötande i brunt; foten fylld, slät, silkesluden, ofläckad; mjölksaften hvitaktig eller hvitgul, skarp.

Barrskog., r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, mjuk, äldre nedtryckt, filtluden, utan bälten, med inrullad, fintrådig och ullhårig kant, 10—12 cm. bred; foten slutl. ihålig, jemntjock, smutsblek, 5—9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, n. greniga, hvitgula eller bleka. — *Ag. crinitus* Schaeff.

5. L. necator (Pers.) Karst. Fr. Sv. Svamp. t. 60. — Bister Pepparl.

Hatten n. utan bälten, mörkt olivfärgad eller grönbrun,

med gulluden kant; foten nedåt afsmalnande; mjölksaften hvit, skarp.

Fukt. löfskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kompakt, i våt väderlek klibbig, äldre flat, n. nedtryckt, glatt eller finluden, 6—20 cm. bred; foten fylld, stundom ihålig, n. klibbig, blekt olivfärgad, kort (omkr. 4 cm. hög); lamellerna tunna, tättsittande, bleka eller blekgula; sporerna klotrunda, 6—8 mmm. i diam. Begagnas i Ryssland allmänt såsom matsvamp, hvartill den synnerligen lämpar sig såsom mycket köttig och vanligen förekommande i stora massor. — *Lact. turpis* Fr.

6. L. controversus (Pers.) Fr. Sv. Svamp. t. 29. — Rodnande Pepparl.

Hatten hvitaktig, äldre ofta rödlätt, med blodröda eller rödaktiga fläckar, liksom afbrutna bälten; lamellerna hvita, äldre köttfärgade; mjölksaften hvit, skarp.

Öppna, gräsbev. fält, helst i löfskog. och park. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand. (Skåne, Stockholm, Upsala etc.).

Hatten kompakt, styf, först kullrig och naflad, sedan trattlik, sned, i början flockullig, sedan n. glatt, klibbig, med i förstone inrullad, luden kant, omkr. 9 cm. bred; foten tät, olikformig, kort och tjock (3—6 cm. hög); lamellerna m. nedlöpande, tunna, talrika, m. tättsittande, vanl. ogrenade. — Är en medelform emellan *L. torminosus* och *L. piperatus*. — *Ag. sangvinalis* Batsch.; *Ag. acris* Bull.

7. L. pubescens Fr. Krombh. t. 13, f. 1—14.

Hatten tunn, hvitaktig; foten nedåt afsmalnande, först blekt kötträd, sedan hvit; mjölksaften hvit, ganska skarp.

Lund., mosslupn. äng., r. Finl.; Skand. (Skåne, Upland).

Hatten köttig, fast, först platt, sedan naflad, slutl. trattlik, i midten glatt, glänsande, i kanten fintrådig eller finluden, först hvitaktig, sedan blekt kötträd, stundom gulaktig, torr, slät, utan bälten,

omkr. 6 cm. bred; foten fylld, slät, äldre n. glatt, kort; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande, smala, hvita, stötande något i blekt köttrödt. Mycket mindre och spädare än de föreg.

8. L. fascinans Fr.

Hatten först kullrig, sedan nedtryckt, i början kaffebrun, sedermera blekt lergul; lamellerna teml. tjocka, gulaktiga; mjölksaften hvit, skarp.

Mosslupn. äng. 7, 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, n. pucklig, klibbig, utan bälten, urbleknande, glatt, med ständigt inrullad och i början finluden, hvitaktig kant, 5—9 cm. bred; foten ihålig, jemntjock eller vid basen uppblåst, slät, blek eller af samma färg, som hatten, men ljusare, vid basen finluden, 5—8 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, klynnedelda, i början hvita; mjölksaften hvit, skarp.

9. L. aspideus Fr. Krombh. t. 57, f. 7—9.

Hatten först platt kullrig, sedan nedtryckt, halmgul, i början i omkretsen betäckt med ett löst, slutl. affallande lager af hvitt ludd, äldre alldeles glatt; mjölksaften hvit, i luften slutl. ljust violett.

Fukt. st., helst i grannskap. af videbusk., r. 8, 9. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten köttig, icke kompakt, klibbig, utan bälten, 4—12 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, än bukig, än jemntjock, halmgul, slät, glatt, torr, 5—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna teml. tjocka, n. tättsittande, olika långa, stundom greniga, först hvitaktiga, sedan bleka; sporerna 9—10 mm. i diam. — *Ag. roseoviolascens* Lasch.; *Ag. uvidus* Krombh.

†† Hatten i fuktig väderlek klibbig, hinntäckt, i kanten bar.

10. L. insulsus Fr. Krombh. t. 12, f. 1—6.

Hatten gulaktig eller lergul, med mörkare bälten; foten först fylld, sedan ihålig; mjölksaften, hvit, skarp, äcklig.

Lund, r. 7—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Skåne).

Hatten köttig, djupt naflad, slutl. trattlik, klibbig, glatt, i kanten bar, 7—10 cm. bred; foten fast, jemntjock eller nedåt afsmalnande, hvitaktig eller blek, slät, glatt, stundom gropig och fläckig, 4—9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, gaffellikt greniga, bleka eller hvitaktiga. Den anses, som de skarpa arterna i allmänhet, för giftig, men flera anledningar gifvas till den förmodan att det skarpa ämnet genom förvällning afsöndras. — *Ag. flexuosus* Secr.

11. L. zonarius Fr. Bull. t. 104.

Hatten m. kompakt, blekt orangegul eller gulaktig, med teckningar i form af ringar; foten tät, hvit, äldre gulaktig.

Skog., på gräsbev. st. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Åbo); Skand. (Upland, Westmanland, Södermanland).

Hatten först kullrigt platt och djupt naflad, sedan nedtryckt, slät, klibbig, yngre glatt, äldre finluden, med inrullad, bar, stundom vågböjd kant, 6—12 cm. bred; foten elastisk, fast, slät, jemntjock eller nedåt afsmalnande, ofläckad, upptill blekaktig, 6—9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna afrundade, fastväxta eller n. nedlöpande, bågformiga, greniga, n. tättsittande, smala, hvitaktiga; mjölksaften hvit, skarp, oföränderlig. Var. mindre, med ihålig fot och vågböjd, glatt, teckningar saknande hatt. — *Ag. flexuosus* Pers.

12. L. musteus Fr.

Hatten först kullrig, sedan nedtryckt, hvitaktig eller blekt rödgul; lamellerna hvitaktiga; mjölksaften sparsam, n. mild, intorkad qvarlemnande gråaktiga fläckar.

Bergig. barrskog. r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten köttig, utan bälten, i fuktig väderlek öfverdragen med ett segt slem, slät, torr glänsande, blek, i midten n. blekt rödgul, med i början inböjd, finluden kant, 4—9 cm. bred; foten fylld, äldre n. ihålig, slät eller gropig, glatt, torr, hvitaktig eller blek, 3 cm.

lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna m. tättsittande, smala, tunna, bleka; köttet fast, n. saftlöst. — *Ag. vietus* Secr.

13. L. utilis (Weinm.) Fr.

Hatten och foten sämskfärgade; lamellerna bleka; mjölksaften hvit, n. skarp.

Blandskog., r. 7, 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Östergöthland).

Hatten köttig, slutl. trattlik, i fuktig väderlek knapt klibbig, slät, glatt, äldre ofta sprickig, 12—24 cm. bred; foten ihålig, spröd, slät, af hattens färg, 5—8 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, 9—11 mm. breda.

14. L. blennius Fr. Krombh. t. 69, f. 7—9.

Hatten och foten slemmiga, blekt olivfärgade eller gråaktigt blågröna; kanten i början inböjd, n. finluden.

Bokskog., a.; barrskog., r. 7—10. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, platt nedtryckt, ofta med ringformigt anordnade droppfläckar, 5—12 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, nedåt afsmalnande, slät, klibbig, af hattens färg, men blekare, 5—6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, tättsittande, hvita, äldre stundom stötande något i blekrödt eller gult; mjölksaften hvit, skarp, intorkad qvarlemnande gråaktiga fläckar. Högst sällan på stubbar. — *Ag. xylophilus* Pers.

15. L. hysginus Fr. Krombh. t. 14, f. 15, 16.

Hatten n. köttfärgad, stundom smultronröd, med tunn, inböjd kant; lamellerna och mjölksaften hvita.

Skogstr., på gräsbev. st. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, styf, plattad, naflad, slät, klibbig, vanl. utan bälten, ofta glänsande, urbleknande, 6—12 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock eller n. bukig, glatt, stundom n. fläckad eller gropig, af hattens färg, men ljusare, 5—10 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, tättsittande, tunna, äldre gulaktiga; sporerna taggiga, 6—8 mmm. i diam. Smaken i början söt, derpå m. skarp. — *Ag. vietus* Krombh.

16. L. trivialis Fr. Krombh. t. 14, f. 17, 18.

Hatten utan bälten, brunaktigt smutsgul; öfverhuden med inböjd kant; foten ihålig; lamellerna och mjölksaften hvita.

Barrskog., h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, styf och spröd, nedtryckt, äldre trattlik, klibbig, i början mörkt blygrå, slutl. blek, med dragning i rödgult, eller n. sämskfärgad, urbleknande, slät, glatt, 12—20 cm. bred; foten uppblåst, hvitaktig, ofläckad, än kort, än förlängd och bukig, glatt, slipprig, 5—18 cm. lång, 2—4 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, teml. tunna, mera breda (4—9 mm.), hvit- eller blekaktiga; sporerna taggiga, 6—10 mmm. i diam.

17. L. circellatus Fr. Vent. t. 34, f. 4, 5.

Hatten i början naflad, brunaktig eller rödbrunaktig, med mörkare bälten och disk; foten tät; lamellerna tättsittande.

Löfskog., r. Skand. (Skåne, Östergöthland, Westergöthland).

Hatten köttig, först kullrig och naflad, sedan platt, slutl. esom oftast bugtbräddad, klibbig, matt, rostbrunaktig, urbleknande; köttet fast, hvitt, närmast inunder den afskiljbara öfverhuden mörkare, 6—9 cm. bred; foten fast, jemntjock eller nedåt afsmalnande, slät, glatt, blekaktig, 4—6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna horizontela, n. nedlöpande med en tand, tunna, hvitaktiga, slutl. gulaktiga; mjölksaften hvit, skarp.

18. L. luridus Fr.

Hatten rödbrunaktig, med askgrå anstrykning; foten ihålig, blek; lamellerna och mjölksaften hvita, slutl. rodnande eller rödbrunaktiga.

Fält, ljunghed., 8—10. Rysl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät, klibbig, med mindre tydliga, bruna bälten och nedböjd kant, 5—8 cm. bred; foten

n. jemntjock, blek, 4—6 cm. hög, 1—2 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, n. tättsittande, tunna, smala, bågformiga.

19. L. uvidus Fr. Batsch. f. 202. Krombh. t. 57, f. 14—16.

Hatten tunn, utan bälten, smutsgrå, hvitgrå, blek eller gulblek, stötande i blekrödt eller brunt; lamellerna och mjölksaften hvita, slutl. ljusvioletta.

Fukt. lund., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan nedtryckt, regelbunden, klibbig, med inrullad, bar kant, slät, glatt, 4—12 cm. bred; foten genast ihålig, klibbig, blek, hvitaktig eller gulaktig, slät eller n. gropig, stundom fläckad, 3—5 cm. lång; lamellerna tättsittande, tunna, stundom slutl. blekt rostgula eller lergula.

††† Hatten hinnlös, torr, ofta ojemn.

20. L. flexuosus Fr. Harz. t. 43, Sm. Sk. Svamp. f. 37. — Vågig Pepparl.

Hatten torr, grå, med dragning i blygrått eller violett; lamellerna tjocka, glesa, ljusgulaktiga; mjölksaften hvit, skarp.

Gräsbev. st., helst vid väg., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kompakt, hård, än kullrig, än nedtryckt, oftast sned och oregelbunden, bugtbräddad, med nedböjd kant, glatt, slutl. sprickig och fjällig, glanslös, smutsgul, med dragning åt brunt, gråbrunaktig eller blek, stötande något i köttrödt, urbleknande, med eller utan bälten, 5—15 cm. bred; foten tät, olikformig, kort och tjock (5—10 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock), vid basen afsmalnande, stundom excentrisk, af hattens färg, men blekare, inuti hvit, vid tryckning n. rodnande; sporerna n. sferiska, 6—8 mmm. i diam. Uppges vara ätlig.

* L. roseozonatus Fr.

Helt och hållet blekt kötröd; hatten med mörkare, rosenröda bälten.

Gräsv. st., r. Skand.

21. L. pyrogalus Fr. Bull. t. 529, f. 1.

Hatten grå, slutl. smutsigt gulaktig; foten ihålig, blek; lamellerna tunna; mjölksaften m. skarp, hvit, ymmig.

Lund., äng., löfskog., äfven på ruttna stubb., 8—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, platt eller nedtryckt, n. regelbunden, n. ringformigt tecknad, glatt, n. slät, fuktig (i väta), 5—9 cm. bred; foten först fylld, ofta nedåt afsmalnande, glatt, vanl. slät, 4—5 cm. lång, 7—12 mm. tjock; lamellerna n. glesa, gulaktiga, stötande i ockragult. Förekommer stundom med sämskfärgad hatt och höggula lameller. Giftig. Nära beslägtad med föreg., men mindre och spensligare.

22. L. acris Fr. Bolt. t. 60.

Hatten sotbrun, med dragning i askgrått, eller mörkt brungrå; foten n. excentrisk, nedåt afsmalnande, blek; lamellerna bleka, äldre rodnande; mjölksaften skarp, hvit, i luften rodnande.

Löfskog., lund., fält. 8—11. Finl. (Runsala); Skand. (Skåne, Östergöthland).

Hatten köttig, fast, oregelbunden, ofta excentrisk, slutl. trattlik, n. klibbig, styf, med n. inga eller otydliga bälten, än mörkare, än blekare, 9 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, blek, ofta sned, uppstigande eller krumböjd, kort, 3—7 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tunna, n. tättsittande, blekgula; sporerna taggiga, 8—10 mmm. i diam.

23. L. violascens (Otto) Krombh. t. 14, f. 13, 14.

Hatten askgrå, med sotbruna bälten; lamellerna hvita; mjölksaften i början hvit, derpå öfvergående i violett, söt.

Skog. r. Skand. (Östergöthland).

Hatten köttig, regelbunden, först kullrig, sedan platt och i midten nedtryckt, torr?, glatt; foten tät, jemntjock, slät, glatt, hvitgrå, 6—7 cm. lång, 1—3 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande; mjölksaften enl. Krombh. slutl. skarp.

24. L. umbrinus (Pers.) Fr.

Hatten torr, umbrabrun, med dragning i olivgrönt, sprickig och luddig, utan bälten; foten af hattens färg, men ljusare, i toppen hvit; mjölksaften skarp, hvit, intorkad qvarlemnande mörkgrå fläckar.

Barrskog., r. Skand. (Småland, Östergöthland etc.).

Hatten kompakt, teml. tunn, först kullrig, sedan platt, n. naflad, ofta i kanten vågböjd, äldre urbleknande, n. gulaktig, 9 cm. bred; foten tät, nedåt afsmalnande, mycket kort (2—3 cm. hög); lamellerna tättsittande, n. nedlöpande, baktill gaffelgreniga, tunna, bleka eller gulbleka, 2 mm. breda. — *Ag. curtipes* Secr.

25. L. plumbeus (Bull.) Fr. Bull. t. 282, 559, f. 2.

Hatten först sotbrun, sedan brunsvart; mjölksaften skarp, oföränderligt hvit.

Skog., företrädesv. barrskog. 8, 9. Ryssl.; Skand.

Hatten kompakt, först kullrig, slutl. trattlik, ojemn, torr, utan bälten, 10—20 cm. bred; foten tät, jemntjock, gulaktigt sotbrun, kort och tjock; lamellerna tättsittande, gulaktigt hvita, äldre mörkare. Mycket nära beslägtad med *Lact. necator*.

26. L. pargamenus (Swartz.) Fr. Krombh. t. 57, f. 1—3.

Hvit; hatten småskrynklig; lamellerna fastväxta, horizontela, först hvita, sedan halmgula.

Skogstrakter. 8, 9. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Åbo); Skand.

Hatten köttig, seg, först kullrig, icke naflad, sedan platt, vanl. bugtbräddad, ofta excentrisk, småskrynklig, fullkoml. glatt, utan teckningar, 5—7 cm. bred; foten fylld, alldeles glatt, ojemn, nedåt afsmalnande, ändrande färg, slutl. brunaktig eller blåaktig, 5—10 cm. lång; lamellerna m. smala, m. tättsittande, greniga; mjölksaften skarp, hvit.

27. L. piperatus (Scop.) Fr. Sv. Svamp. t. 27. — Skarp Pepparl.

Hvit; hatten slät, trattlik; lamellerna nedlöpande.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. köttig, kompakt, naflad, äldre trattlik, vanl. regelbunden, utan bälten, slät, glatt, 10—27 cm. bred; foten tät, omärkligt pudrad, tjock, m. kort (3—6 cm. lång); lamellerna tättsittande, först bågformiga, smala, klynnedelda, hvita, stundom gulfläckiga; mjölksaften ytterst ymnig och skarp. Giftig, men kan möjligtvis genom det skarpa ämnets afsöndrande göras oskadlig. Skild från föreg. genom tjockare, n. naflad hatt, tät, fullkomligt glatt, tjock fot och nedlöpande, båglikt krökta, oföränderligt hvita lameller.

28. L. vellereus Fr. Krombh. t. 57, f. 10—13. — Luden Pepparl.

Hvit; hatten med inväxt, fint ludd; foten kort och tjock, finluden; lamellerna teml. glesa; mjölksaften m. sparsam och skarp.

Löfskog., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kompakt, kullrig och naflad, med tillbakaböjd kant, utan teckningar, hvit, otydligt stötande i blekrödt eller rödbrunt, 10—20 cm. bred; foten tät, jemntjock, 3—5 cm. lång; lamellerna n. nedlöpande, båglikt böjda, n. tjocka, teml. breda, bleka; mjölksaften hvit; sporerna omkr. 9 mmm. långa och 7 mmm. tjocka. Understundom alldeles saftlös. Anses giftig; har ofta vidrig lukt.

** Lamellerna icke ändrande färg, bara; mjölksaften intensivt brandgul; foten central.

29. L. deliciosus (Linn.) Fr. Sv. Svamp. t. 6. — Riska.

Hatten tegelfärgadt gul, urbleknande, äldre ofta stötande i grönt, med mer eller mindre tydliga, mörkare cirkelformiga ringar eller bälten; lamellerna sårade grönaktiga; mjölksaften brandgul.

Barrskog., på gräsbev. plats., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i midten nedtryckt eller naflad, i fuktig väderlek n. klibbig, glatt; foten först fylld, sedan ihålig, med fläckiga gro-

par; lamellerna kort nedlöpande; sporerna sferiska, 7—8 mmm. i diam. En af våra mest närande och välsmakliga svampar. Hatten stundom grå, utan ringar eller bälten.

*** Lamellerna med åldern ändrande färg, slutl. hvitpudrade; mjölksaften i början hvit, mild, eller först mild, sedan skarp; foten central. — Brötling.

† Hatten i början klibbig.

30. L. pallidus (Pers.) Fr. Sv. Svamp. t. 61. — Blek Brötl.

Hatten alltid blek, stundom ljust köttfärgad, stundom lerfärgad, utan teckningar, naflad; foten ihålig, af hattens färg; lamellerna bleka; mjölksaften söt, hvit.

Bokskog. i södra Sverig., a. 8—10.

Hatten köttig, kullrig, klibbig, glatt, med inrullad kant, 9—18 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, slät, glatt, n. jemntjock, 5—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, först hvita, sedermera af hattens färg, 3—4 mm. breda. God matsvamp.

31. L. qvietus Fr. Krombh. t. 40, f. 5, 6, 7.

Hatten yngre klibbig och kanelfärgad, äldre torr, n. silkesluden, urbleknande, med n. otydliga, ringformiga teckningar; lamellerna hvita, äldre lergula, med dragning i rödbrunt; mjölksaften hvit, mild.

Löfskog. 7—9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand. (Skåne, Småland, Upland).

Hatten köttig, nedtryckt, trubbig, yngre klibbig, kanelbrun, köttröd, med mörkare disk, glatt, matt, 7—9 cm. bred; foten fylld, glatt, mjuk, rödbrunaktig, slutl. rostfärgad, 5—10 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, n. gaffellikt greniga; köttet hvitt, öfvergående i rödbrunt. — *Ag. testaceus* Krombh.; *Lact. pallidus* Saund. & Sm.

32. L. aurantiacus (Fl. Dan.) Fr. Fl. Dan. t. 1909, f. 2.

Hatten och foten orangegula; lamellerna långt nedlö-

löpande, först gulaktiga, sedan ockragula; mjölksaften hvit, slutl. skarp.

Löfskog., r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, slät, glatt, utan teckningar, n. klibbig, 3—7 cm. bred; foten fylld, jemntjock, slät, glatt, 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna tättsittande, tunna.

33. L. thejogalus (Bull.) Fr Krombh. t. 1, f. 23, 24. Hatten och foten brandgula, med stark dragning åt rödbrunt; mjölksaften hvit, i beröring med luften svafvelgul, slutl. skarp.

Skog., r. 9, 10. Finl. (Torneå Lappmark); Skand. (Upland).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan nedtryckt, n. trattlik, slät, glatt, utan teckningar, klibbig, torr glänsande, med mer eller mindre tunn, nedböjd kant, omkr. 5 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, slät, jemntjock, 3—6 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, tättsittande i början bleka, äldre rödbrunaktiga, omkr. 2 mm. breda.

* L. xanthophyllus Karst.

Hatten torr; lamellerna intensivt ljusgula.

Skog., r. Skand.

34. L. chrysorheus Fr. Krombh. t. 12, f. 7—14. Hatten n. blekt köttröd, med mörkare bälten eller fläckar; foten hvit; mjölksaften m. skarp, hvit, i luften guldgul.

Bokskog., r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, fast, först naflad, sedermera trattlik, ofta beströdd med ett fint, hvitt doft, 5—22 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, slät, styf, fast, glatt, äldre mörkare, 5—8 cm. lång, 1—3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, m. tunna och tättsittande, gulaktiga, 4 mm. breda.

35. L. cremor Fr.

Hatten prickig, brandgul, glanslös, i kanten strimmig; foten af samma färg, som hatten; lamellerna först hvita, sedan blekt köttröda; mjölksaften hvitaktig, mild.

Lund., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, ofta excentrisk, utan teckningar, glatt, klibbig, med n. hinnaktig, i början inböjd, kammformigt strimmad kant, 4—6 cm. bred; foten ihålig, spröd, jemntjock, slät, upptill omärkligt silkeshårig, omkr. 5 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. glesa, spröda, finmjöliga, 7 mm. breda.

36. L. vietus Fr.

Hatten i början blekt köttfärgad eller gulblek, sedan mörkgrå, torr silkesluden, urbleknande; foten ihålig, gulblek; mjölksaften hvitaktig, i beröring med luften n. mörkgrå, slutl. skarp.

Fuktig. st. i skog. och lund., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, mjuk, i början n. pucklig, klibbig, sedermera plattad, naflad, stundom trattlik, slät, utan teckningar, med n. nedböjd kant, 3—10 cm. bred; foten först fylld, spröd, uppåt afsmalnande eller n. jemntjock, slät, glatt, torr, n. af hattens färg, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tunna, hvitaktiga, 2 mm. breda. Har svag, n. stickande lukt.

37. L. cyathula Fr.

Hatten pucklig, sprickig, köttfärgad eller lergul, med rödbrunaktig anstrykning, torr gulblek eller blekt sämskfärgad, glanslös; lamellerna tättsittande, i början hvitaktigt köttröda, sedan gulaktiga.

Björk- och alskog., r. Skand.

Hatten n. köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, med lätt försvinnande puckel och mera otydliga, ringformiga teckningar, i fuktig väderlek klibbig, slät, torr sprickig, urbleknande,

3—6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, trind, slät, glatt, blekaktig, slutl. hvitaktig, omkr. 6 cm. lång, 2—12 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, jemnbreda, m. tättsittande, tunna, 2 mm. breda; mjölksaften hvit, oföränderlig. Lukten i förstone ingen, slutl. (hos äldre, förvissn. eller halftorr. ind.) lik den af vägglöss. Späd och liten; flockvis växande. Var. med hatt utan bälten och puckel.

38. L. jecorinus Fr.

Hatten af upphöjda åsar småskrynklig, lefverbrun, med dragning i köttrödt; lamellerna n. glesa, höggula.

Torra, steril. ljunghed., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, i början kullrig, sedan platt och nedtryckt, utan teckningar, klibbig, glatt, med nedböjd, n. finstrimmig kant, 3—6 cm. bred; foten ihålig, spröd, slät, blek, jemntjock eller nedåt afsmalnande, ofta uppböjd, ofläckad, torr otydligt pudrad, 3—6 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, knapt pudrade, 4 mm. breda; mjölksaften hvit, skarp. Lågväxt, luktlös.

†† Hatten torr, ojemn, luden, småfjällig eller pudrad.

39. L. rufus (Scop.) Fr. Sv. Svamp. t. 11. — Giftig Brötl.

Hatten pucklig, n. glatt, utan teckningar, rödbrun, glänsande; foten rödbrunaktig; mjölksaften hvit, m. skarp.

Barrskog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början platt, sedan nedtryckt, äldre trattformig, glatt, med i början inrullad, finluden kant, 5—10 cm. bred; foten fylld, mer eller mindre rödaktig, 5—10 cm. lång; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, ockragula, äldre rödbrunaktiga; sporerna sferiska, 8 mmm. i diam. I hela mjölkskiflingarnes slägte den giftigaste.

40. L. helvus Fr. Krombh. t. 40, f. 17, 18. — Rödgul Brötl.

Hatten spröd, på ytan upplöst i fjällgrynigt ludd, blekt tegelfärgad eller lergul, stötande i rödgult; foten finluden eller n. pudrad, blekare.

Barrskog., på fukt. st., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, n. pucklig, torr, urbleknande, 5—12 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, 5—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tunna, tättsittande, ofta klynnedelda, först hvitaktiga, sedan ljust ockragula; mjölksaften sparsam, n. skarp, hvit, hos i kärr väx. ind. vattenaktig och utan smak; sporerna 6—7 mmm. i diam.

41. L. mammosus Fr. Quel. t. 11, f. 6.

Hatten med spetsig puckel, smutsbrun, betäckt med ett löst lager af grått ludd; foten finluden, blek; mjölksaften hvit, i början n. mild, efteråt skarp.

Barrskog., vid bäck., vägkant., r. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början kullrig, slutl. nedtryckt, med spetsig, lätt försvinnande puckel, torr, utan ringar, gråbrun, med i början inrullad, finluden kant, omkr. 4 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, n. jemntjock, omkr. 4 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, i början hvitaktiga, sedermera blekt rostgula.

42. L. glyciosmus Fr.

Välluktande; hatten pucklig, småfjällig, lergul, grå, brun, stundom stötande i ljust violett; lamellerna halmgula, öfvergående i kötträdt eller n. ockragult.

Skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, med liten, spetsig, lätt försvinnande puckel, glanslös, torr, 3—8 cm. bred; foten fylld, smal, n. jemntjock, finluden, blek eller gulaktig, 3—8 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, bleka, tunna, 1—2 mm. breda; mjölksaften hvit, slutl. skarp; sporerna sferiska, 6—8 mmm. i diam. Var. med slät, i början silkesluden, stundom naflad, bugtbräddad, ringformigt tecknad hatt och förlängd, ihålig fot.

43. L. lignyotus Fr.

Hatten pucklig, med fina, divergerande veck och fint, stoftpudradt sammetsludd, sot- eller umbrabrun; foten i toppen ihopsnörd och veckad, af hattens färg.

Granskog., r. 7, 8. Finl. (Wasa); Skand.

Hatten köttig, tunn, spröd, först kullrig, sedan platt, med en liten, spetsig puckel och i början inböjd, sedan nedböjd, naggad, ljusare kant, slutl. n. glatt, glanslös, torr, utan bälten, omkr. 6 cm. bred; foten tät, svampig, n. bukig, slät, öfverdragen med ett gråbrunt stoft, nedtill blek- eller hvitaktig, 7—15 cm. lång; lamellerna fastväxta, slutl. n. nedlöpande, n. tättsittande, först snöhvita, sedan gulaktiga, 2—3 mm. breda; mjölksaften sparsam, hvit, af mild, behaglig smak; sporerna sferiska, 6—9 mmm. i diam. Köttet hvitaktigt samt rodnar eller antager en saffransgul färg, då svampen brytes. — *L. geminus* Karst.

44. L. fuliginosus Fr. Krombh. t. 14, f. 10—12.

Hatten fullkomligt torr, slät och jemn, yngre blekt sämskfärgad och betäckt med ett fint, rökgrått stoft, äldre bar och gråaktigt lergul eller gulblek; mjölksaften hvit, slutl. saffransgul, n. mild; köttet hvitt, vid brytning saffransgult.

Löf- och barrskog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, platt, äldre nedtryckt och n. bugtbräddad, trubbig, utan teckningar, 4—12 cm. bred; foten fylld, spongiös, n. jemntjock, glatt, af hattens färg, 4—9 cm. lång, 7—11 mm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, n. glesa, förenade genom tvärådror eller mellangrenar, i början hvita, sedan blekt sämskfärgade; sporerna sferiska, 6—10 mmm. i diam. — *Ag. azonites* Bull.

45. L. picinus Fr. Krombh. t. 40, f. 20—22.

Hatten först kullrig, sedan plattad, umbrabrun, ofta med dragning i svart, i början sammetshårig eller luden; foten blekare.

Barrskog., helst på torfjord, r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, styf, regelbunden, pucklig, slutl. i midten n. glatt, slät, 9 cm. bred; foten fylld, inuti spongiös, jemntjock, slät, glatt, 5—8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, m. tätt sittande, plana, ockragula; mjölksaften hvit, skarp. — *Ag. Persoonii* KROMBH.

46. L. argematus FR.

Hvitblek, stoftpudrad; foten fylld, glatt; mjölksaften hvit, i luften röd, n. mild, efteråt skarp.

Granskog., r. 7, 8. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, tunn, n. spröd, först kullrig, sedan plattad, trubbig, n. nedtryckt, slät, glatt, hvitaktig, med utstående, slät kant, omkr. 4 cm. bred; foten jemntjock, slät, glatt, hvit, omkr. 3 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, horizontela, hvita, äldre stötande n. i gult. Köttet hvitt.

47. L. lilacinus (LASCH.) FR.

Hatten torr, flockullig, kornig, rosenröd, stötande något i ljusviolett; foten hvitmjölig, n. blek.

Skog., på fukt. st. 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tunn, spröd, först kullrig, sedan nedtryckt, med en liten, knöllik vårta i midten, utan teckningar, omkr. 7 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, 5—8 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. glesa, blekt köttfärgade; mjölksaften ymnig, hvit, skarp; sporerna 7—8 mmm. i diam.

48. L. impolitus FR.

Hatten silkesluden, urbleknande; foten hvit, stötande i rödt; lamellerna bleka.

Aspskog., på gräsbev. st., r. 8, 9. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan nedtryckt, vanl. pucklig, torr, glanslös, utan bälten, omkr. 6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, glatt, jemntjock, ojemn, 4—6 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. nedlöpande, tättsittande, bleka; mjölksaften ymnig, hvit, skarp.

49. L. rubrocinctus Fr.

Hatten brandgul, äldre blekaktig; foten upptill prydd med ett rödt, ringformigt bälte; mjölksaften hvit, sparsam.

Buskm., r. 7, 8. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, icke naflad, glatt, glanslös, ojemn, glanslös, 3—9 cm. bred; foten tät, slät, blekaktig; lamellerna fastväxta, bleka, äldre saftlösa. Köttet mjukt, blekt; smaken vämjelig, icke skarp.

††† Hatten glatt och glansk.

50. L. volemus Fr. Sv. Svamp. t. 10. — Mild Brötl.

Hatten styf, fast, brandgul, med dragning i rödbrunt, eller guldgul, sprickig; foten pudrad; mjölksaften ymnig, hvit, söt.

Skog., helst löfskog., r. 8, 9. Ryssl.; Finl. (Runsala); Skand.

Hatten köttig, tjock, spröd, platt, äldre nedtryckt, trubbig, torr, glatt, glänsande, urbleknande, 8—10 cm. bred; foten tät, fast, n. jemntjock, 6—7 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, hvitgula; sporerna taggiga, 9 mmm. i diam. Mjölksaften stundom gulaktig, intorkad qvarlemnande smutsgula eller gråbruna fläckar. Särdeles läcker svamp. — *Ag. testaceus* Alb. & Schw.; *Ag. helvus* Kromb.

* L. oedematopus (Scop.) Fr.

Hatten kanelbrun eller mörkbrun; foten n. bukig, n. pudrad, rödbrunaktig; lamellerna rödbrunaktiga.

Skog., r. Skand.

51. L. ichoratus (Batsch.) Fr. Batsch. f. 60.

Hatten tunn, slät, med brun eller lergul disk och blekare, i brandgult stötande kant; foten spongiös, blek, med dragning först åt brandgult, sedan åt rödbrunt; mjölksaften hvit, söt.

Skog., r. Skand. (Upland).

Hatten köttig, först styf, sedan mjuk, i början platt, sedermera nedtryckt, ofta olikformig, excentrisk, stundom bugtbräddad, glatt, glanslös, ofta ringformigt tecknad, 9—12 cm. bred; foten fylld, glatt, förlängd, jemntjock eller nedtill tapplik, 4—9 cm. lång, 7—11 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, n. tättsittande, hvita, äldre ockragula. Beslägtad med föreg., men tunnare; äfven ganska lik följ.

52. L. tithymalinus (Scop.) Fr. Krombh. t. 39, f. 5—9. Hatten i början kullrig och pucklig, sedan nedtryckt, orangegul eller blekt gul, i midten mörkt rödbrunaktig; mjölksaften hvit, skarp.

Skog. 9, 10. Skand.

Hatten köttig, torr, slät, glatt, utan bälten, 9—10 cm. bred; foten fylld, fast, ojemn, glatt, gulaktig, 9—10 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, i förstone gulaktiga, sedan köttfärgade, slutl. rödbrunaktiga. Köttet gulaktigt. Med habitus af *L. volemns.*

53. L. serifluus (De C.) Fr. Krombh. t. 40, f. 15, 16. Hatten brandgul, stötande i mörkbrunt; mjölksaften sparsam, n. smaklös, vasslefärgad.

Fukt. st., r. Skand.

Hatten köttig, först platt, sedan nedtryckt, vågböjd, torr, glatt, utan teckningar, med inböjd kant; foten tät, n. uppböjd, gulaktig; lamellerna tättsittande, gulbleka.

54. L. mitissimus Fr. Sv. Svamp. t. 78. — Skär Brötl.

Hatten med en uppstående, slutl. försvinnande vårta i midten, klart guldgul eller brandgul; foten af hattens färg; mjölksaften ymnig, hvit, mild.

Barr- och bokskog., r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan nedtryckt, i fuktig väderlek n. slipprig, slät, utan bälten, n. glänsande, styf, 3—9 cm.

bred; foten äldre ihålig, glatt, slät, 3—9 cm. hög, 6—10 mm. tjock; lamellerna tättsittande, blekare än hatten, äldre ofta rödfläckiga. — Är tvifvelsutan ätlig. Mycket nära slägt med följ.

55. L. subdulcis Bull. Fr. Sow. t. 204. Bull. t. 227.

Rödbrunaktig; mjölksaften n. mild, hvit.

Skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, platt, slutl. nedtryckt, med en uppstående, kägellik puckel, slät, glatt, utan teckningar, torr, glänsande, rödbrunaktig eller kanelbrun, med dragning i rödbrunt eller rödt, 3—9 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, glatt eller n. pudrad, 3—6 lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, rödbrunaktiga, än mörkare, än ljusare. Köttet fast, rödbrunaktigt, af vidrig smak. Oskadlig.

56. L. camphoratus (Bull.) Fr. Krombh. t. 39, f. 21—24. Quel. t. 11, f. 5.

Luktande; hatten med mindre tydliga bälten, mörkbrun, med stark dragning åt tegelrödt; foten af samma färg som hatten; lamellerna lergula; mjölksaften hvit, mild.

Skog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, nedtryckt, glatt, torr; foten fylld, n. vågig; lamellerna fastväxta, tättsittande. Nästan endast genom lukten, som liknar den af Melilotus, skiljd från föreg.

57. L. subumbonatus Lindgr.

Hatten skrynklig, mörkt kanelfärgad; köttet mörkgrått, sedermera gulaktigt; mjölksaften hvitaktig.

Skog., r. 6—9. Skand. (Vestergöthland).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan nedtryckt, n. pucklig, prickig, utan bälten, slutl. bugtbräddad och vågig; foten fylld, rödbrunaktig; lamellerna fastväxta, blekröda eller rödbrunaktiga. Har, isynnerhet som gammal, en obehaglig lukt, liknande den af Libsticka.

58. L. tabidus Fr.

Blek eller blekaktig; hatten n. hinnaktig, med små-

skrynklig, n. krusig, i fuktig väderlek finstrimmig kant; foten n. pipig; lamellerna veka; mjölksaften hvit, n. mild.

Lund., r. Skand.

Hatten n. platt, med liten, spetsig, vårtlik puckel, torr, yngre blekt lergul, sedermera sämskfärgad, urbleknande, hvitaktig, 3—6 cm. bred; foten glatt, jemntjock eller uppåt afsmalnande, 6 cm. lång, omkr. 4 mm. tjock; lamellerna n. glesa, tunna. Köttet blekt, mjukt. — *Ag. deliciosifolius* Secr.

18. Russula Fr. — Kremla.

* Hatten hinnlös, torr eller fuktig, öfverallt köttig, med slät (icke strimmig), i början inböjd kant; foten köttig, tät; lamellerna olika långa; köttet fast, hårdt.

1. R. nigricans (Bull.) Fr. Bull. t. 579, f. 2; t. 212.

Hatten sotbrun, med dragning i olivgrönt, slutl. svart; foten blek, slutl. svart; lamellerna tjocka, glesa, afrundade, n. bleka, vid beröring rodnande.

Skog., r. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, i början kullrig, slutl. nedtryckt och naflad, i kanten inböjd, utan strimmor, yngre i fuktig väderlek n. klibbig, äldre sprickig och fjällig, 10—15 cm. bred; foten tät, jemntjock, kort och tjock; lamellerna vidfästade, olika långa. Köttet hvitt, vid brytning eller tryckning rodnande. — *Ag. elephantinus* Sow.; *Ag. adustus* var. *crassa* Alb. & Schw.

2. R. adusta (Pers.) Fr. Krombh. t. 70, f. 7—11.

Yngre blek eller hvitaktig, äldre sotbrun, stötande i askgrått; lamellerna nedlöpande, tunna, tättsittande.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, nedtryckt, slutl. n. trattformig, med i början inböjd, glatt, sedermera upprätt, slät kant, 10—15 cm. bred; foten tät, kort, tjock; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande,

af olika längd, först hvita, sedan smutsgrå, vid beröring icke rodnande; sporerna sferiska, 7—9 mmm. i diam. Köttet saftlöst, oföränderligt.

Var. coerulescens Fr.

Köttet blånande efter brytningen.

Skog., r. Skand. (Upsala).

3. R. semicrema Fr.

Hatten oföränderligt hvit; foten hvit, grånande efter brytningen, äldre svartaktig; lamellerna tunna, hvita.

Bokskog., r. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, med naflad disk, jemn, i kanten inrullad, glatt, slät; foten tät, fast, 5—10 cm. lång, omkr. 5 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, tunna, ständigt hvita. En mellanform emellan föreg. och följ.

4. R. delica Fr. Vent. t. 48, f. 3, 4.

Hatten hvitaktig, glänsande; lamellerna nedlöpande, glesa, tunna, hvita.

Barrskog., h. o. d. 8, 9. Finl.; Skand.

Hatten köttig, fast, regelbunden, naflad, äldre n. trattlik, jemn, glatt, men ofta öfverdragen med ett hvitaktigt doft, med inrullad, slät kant, hvit, omkr. 12 cm. bred; foten tät, fast, slät glatt, hvit, 3—6 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna olika långa, i fuktig väderlek tårstänkta; sporerna n. klotrunda, taggiga, 9—12 mmm. i diam. Snarlik *Lact. vellereus.*

5. R. elephantina (Bolt.) Fr. Bolt. t. 28.?

Hatten sämskfärgad, med dragning åt brunt; lamellerna trubbigt fastväxta, bågformigt böjda, n. tättsittande, tunna.

Barrskog., r. Skand. (Upland).

Hatten köttig, fast, kullrig, naflad, med inböjd, glatt, vågig, blekare, slät kant, 9 cm. bred; foten tät, m. hård, slät, glatt, kort,

tjock, snöhvit; lamellerna hvita, äldre med blekt rödgula fläckar. Är möjligen endast en varietet af *R. foetens.*

6. R. mustelina Fr. Krombh. t. 61, f. 8, 9.

Hatten höggul, med stark dragning åt brunt; lamellerna afrundade, vidfästade, tättsittande, förenade genom mellangrenar, hvita.

Skog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, fast, öfverdragen med en i våt väderlek fuktig, fastväxt, brunaktig eller smutsgul hinna, först kullrig, sedan i midten nedtryckt, bugtbräddad, med slät, i början inböjd, sedan uppåtböjd kant, slät, glatt, glanslös; foten tät, fast, jemntjock, slät, glatt, hvit eller blek, 6 cm. lång. — *Ag. fallax* Krombh.

** Hatten kompakt, hård, med tunn, fastväxt, stundom klibbig, slutl. försvinnande hud och tunn, hvass, först inböjd, derpå utstående, slät kant; foten i början kompakt, slutl. inuti spongiös, mjuk; lamellerna n. gaffelgreniga, fram- och baktill afsmalnande och spetsiga.

7. R. olivascens Fr.

Hatten först olivgrön, sedan i midten gulaktig; lamellerna i början hvita, sedan gulaktiga.

Lund., r. 7, 8. Skand. (Upland, Småland).

Hatten köttig, plattad, naflad, i kanten slät, 6—7 cm. bred; foten fast, slät, snöhvit, 5 cm. lång, 3 cm. tjock; lamellerna baktill afsmalnande, tättsittande, n. lika långa, stundom gaffelgreniga, framtill bredare. Misstänkt. Smaken mild.

8. R. furcata (Pers.) Fr. Bull. t. 26.

Hatten slät, ofta beströdd med ett sidenglänsande stoft, vanl. grönaktig; foten slät; lamellerna fastväxta, slutl. kort nedlöpande, teml. tjocka.

Skugg. skog., r. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Till början mild, efteråt n. bitter; hatten köttig, kompakt, styf,

först hvälfd, slutl. nedtryckt eller trattlik, med hvass, slät kant, än grönaktig, än brungrön, stundom brun eller hvitaktig, 8—12 cm. bred; foten tät, fast, jemntjock eller nedåt afsmalnande, snöhvit 5—7 cm. hög, 2—3 cm. tjock; lamellerna n. glesa, breda, åt båda ändar afsmalnande, vanl. gaffelgreniga, snöhvita. Misstänkt. — *Ag. virescens* Harz.

9. R. sangvinea (Bull.) Fr. Bull. t. 42. — Blodröd Kremla.

Skarp; hatten fuktig, med hvass, slät kant; lamellerna i början fastväxta, sedan långt nedlöpande, snöhvita.

Skog., på fukt., gräsväxt. st. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, fast, först kullrig, trubbig, sedan nedtryckt och trattformig, jemn och n. glänsande, i kanten tunn och inböjd, blodröd eller, företrädesvis i omkretsen, hvitaktig, 6—9 cm. bred; foten tät, spongiös, finstrimmig, i toppen i början sammansnörd, hvit eller rödlätt; lamellerna tunna, m. tätt sittande, n. gaffelgreniga, m. smala, genom mellangrenar eller tväradror förenade, åt båda ändarne spetsade. Smaken brännande, köttet ostartadt, sprödt. Från *R. rubra*, med hvilken denna blifvit förvexlad, väl skild genom den med tunn slemhinna betäckta hatten, den hvassa och inböjda kanten o. s. v.

10. R. rosacea (Pers.) Fr. Bull. t. 509, f. Z.

Smaken efteråt skarp; hatten oregelbunden, klibbig, sedermera torr, droppfläckig, med slät, hvass kant.

Barrskog. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten kompakt, först kullrig, sedan utbredd, knapt nedtryckt, bugtbräddad, ofta n. excentrisk, stundom n. kötträd, urbleknande, hvitaktig, mörkfläckig, 6—12 cm. bred; foten tät, fast, inuti spongiös, slät, glatt, stundom bukig, hvit eller rödlätt, omkr. 6 cm. hög; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, plana, af olika längd, baktill gaffelgreniga, tunna, ständigt hvita.

11. R. sardonia Fr. Krombh. t. 68, f. 1—4.

Hatten än rödlätt, än blek och gulfläckig, än smutsigt gul, i kanten slät; foten hvit eller rödlätt; lamellerna m. tättsittande, hvita, slutl. gulaktiga.

Barrskog., vid väg. r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, sällan nedtryckt, stundom bugtbräddad, glatt, med tunn, fastväxt, urbleknande, klibbig hinna, 6—9 cm. bred; foten tät, fast, inuti spongiös, 4—6 cm. lång, 3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, breda, n. gaffelgreniga, i fuktig luft tårstänkta, torra gulfläckiga. — *Ag. aureus* KROMBH.

12. R. depallens (PERS.) FR. KROMBH. t. 66, f. 12, 13.

Hatten vanl. olikformig, vågig, i förstone rödaktig, brunaktig eller violett, sedan hvitaktig eller gulaktig; foten hvit, äldre ljust askgrå.

Löfskog., mosslupn. äng., ljundhed., vid väg. Skand. (Skåne, Småland, Östergöthland etc.).

Mild; hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, sällan nedtryckt, glanslös, slät, öfverdragen med en tunn, fastväxt, urbleknande, klibbig hinna, i kanten slutl. finstrimmig; foten tät, fast, vanl. nedåt afsmalnande, omkr. 4 cm. lång; lamellerna vidfästade, tättsittande, spröda, breda, vanl. baktill gaffelgreniga, hvitaktiga. Ätlig. — *Ag. luteoviolaceus* KROMBH.

13. R. caerulea (PERS.) FR.

Mild; hatten i kanten slät, blåaktig, i midten stötande i brunt; foten hvit; lamellerna hvitgula.

Björkskog., r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre plattad eller nedtryckt, glansk; foten tät, spongiös, fast; lamellerna fastväxta, n. likalånga.

*** Hatten kompakt, styf, hinnlös, på ytan vanl. grynlikt söndersprucken eller luddig; kanten rak, genast utstående, slät, trubbig; foten tät, i början hård, sedan spongiös; lamellerna olika långa, några gaffellikt greniga, mot kanten m. breda och afrundade, utlöpande.

14. R. lactea (PERS.) FR. KROMBH. t. 61, f. 1, 2.

Mjölkhvit, mild; hatten ojemn, torr sprickig; lamellerna fria, glesa, tjocka.

Skog., synnerl. bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, kompakt, med rak, tunn, trubbig, slät kant, i början klocklik, hvit, torr, derpå kullrig, nedtryckt och ofta excentrisk, n. ljust sämskfärgad, omkr. 6 cm. bred; foten tät, kompakt, äldre inuti svampig, jemntjock, slät, oföränderligt hvit, 4—6 cm. lång, 3—6 cm. tjock; lamellerna styfva, vanl. gaffelgreniga, m. breda. Ätlig.

15. R. virescens (Schaeff.) Fr. Huss. II, t. 11. — Grön Kremla.

Mild; hatten grönaktig, med flockös, uti rutformiga fjäll eller vårtor sönderdelad öfverhud; foten n. sprickig; lamellerna hvitaktiga.

Löfskog., r. Skand. (Öland, Småland, Upland).

Hatten köttig, fast, i början klotrund, derpå utredd, slutl. nedtryckt, ofta olikformig, torr, med rak, trubbig, slät kant; foten tät, inuti spongiös, grof; lamellerna fria, n. tättsittande, än lika långa, än gaffelgreniga och olika långa. Ätlig. — *R. aeruginosa* Krombh.

16. R. lepida Fr. Sv. Svamp. t. 59. — Mild Kremla.

Mild; hatten ytterst fint silkesluden, äldre sprickig eller småfjällig, intensivt rosenröd, i midten hvitaktig; foten slät, hvit, ofta med röd anstrykning.

Bokskog. 9, 10. Skand.

Mild; hatten köttig, kompakt, yngre kullrig, äldre utbredd, i midten vanl. nedtryckt, med trubbig, utstående, slät kant, rosenröd, stötande i blodrödt eller smultronrödt, urbleknande, 9 cm. bred; foten tät, kompakt, jemntjock, 9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna afrundade, teml. tjocka och tättsittande, hvita, äldre dragande något åt gult. Ätlig. Köttet fast, ostartadt, icke lättbräckligt. — *Ag. rosaceus* Krombh.; *Ag. sangvineus* Batsch.

17. R. rubra (De C.) Fr. Sv. Svamp. t. 49. — Mörkröd Kremla.

Mycket skarp; hatten glatt, slät, glansk, intensivt karmosinröd; köttet grusigt.

Skog., på torr. st. 9, 10. Finl.; (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, styf, först kullrig, sedan utplattad eller nedtryckt, hinnlös, torr, äldre stundom på ytan grynlikt söndersprucken, med utstående, trubbig, icke strimmig kant, stundom urbleknande, i midten vanl. mörkare, 8—10 cm. bred; köttet nära ytan rodnande; foten tät, hård, hvit och röd, 5—8 cm. lång, 3 cm. tjock; lamellerna trubbigt fastväxta, n. tättsittande, hvita, äldre med någon dragning åt gult, mot kanten bredare och rundade, alla icke lika långa, utan en del kortare inblandade, andra åter gaffellikt greniga. Giftig. Utmärkt af sin styfhet och sitt grusiga kött.

18. R. Linnaei Fr.

Mild; hatten slät och jemn på ytan, torr, blodröd; köttet spongiöst kompakt, hvitt; lamellerna nedlöpande.

Skog., r. Skand. (Upland, Östergöthland).

Hatten köttig, styf, platt, äldre nedtryckt, stundom bugtbräddad, utan frånskiljbar hinna, purpur- eller blodröd, stundom klart rosenröd, icke urbleknande, 8—10 cm. bred; kanten utstående, trubbig, utan strimmor; foten tät, inuti spongiös, sprickig eller otydligt nätådrig, n. bukig, intensivt blodröd, omkr. 4 cm. lång och 3 cm. tjock; lamellerna teml. tjocka, ofta klynneldelda och baktill anastomoserande, breda, spröda, olika långa, hvita, äldre gulaktiga.

19. R. xerampelina (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 214, 215.

Mild; hatten slät, slutl. finsprickig, vanl. purpurröd, stötande i olivgrönt eller rosenrödt; köttet fast, hvitgult; lamellerna i förstone hvitaktiga, sedan gulaktiga eller n. sämskfärgade.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, torr, glanslös, hinnlös, vanl. fingrynig och prickad, i midten urbleknande, hvitgul, med rak, slät kant, 8—10 cm. bred; foten fast, mot basen vanl. tilltjocknande, slät, hvit eller rödlätt, slutl. inuti spongiös och mjuk, 6—9 cm. lång, 3 cm. tjock; lamellerna vidfästade, n. tättsittande, baktill gaffelgreniga, framtill bredare; sporerna smutsigt sämskfärgade.

20. R. olivacea (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 204.

Mild; hatten silkesluden och småfjällig, i förstone smutsigt purpurröd, sedermera olivgrön, stundom med stark dragning åt brunt; köttet hvitt, stötande något i gult; lamellerna höggula.

Bergig. barrskog. Skand.?

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, med utstående, slät kant, 6—10 cm. bred; foten fast, bukig, inuti svampig, blekt rosenröd, 5—8 cm. lång; lamellerna vidfästade, vida, alla icke af helläugd, utan en del kortare inblandade, andra åter gaffelgreniga; sporerna ljusgula. Från *R. rubra*, till hvilken den närmar sig, hufvudsakligen skild med spongiös fot, ojemn hatt, mjuka och klart färgade lameller.

**** Hatten köttig, hård, med tunn, vanl. klibbig, fastväxt hinna och tunn, i början inböjd, sedan utbredd och strimmig kant; foten tät, inuti mjuk; lamellerna olika långa eller gaffelgreniga.

21. R. vesca Fr. Sv. Svamp. t. 63. — Ätlig Kremla.

Mild; hatten ådrig eller smårynkig, kötträd, i midten af svarta strimmor mörkare; foten fint nätådrig eller skrynklig.

Skog., företrädesvis löfskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, fast, flat, äldre nedtryckt, klibbig, 4—7 cm. bred; foten tät, fast, styf, hvit eller rödfläckig, 3—5 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna, hvita, äldre något stötande i gult. Köttet ostlikt, hvitt; smaken mild, behaglig. God matsvamp.

22. R. cyanoxantha (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 93. — Brokig Kremla.

Mild; hatten brokig, af mellan lilas-, bly-, olivgrönt o. s. v. vexlande färg, i kanten vanl. blåaktig, i midten vanl. urbleknande, ofta gulaktig; foten slät.

Löfskog., helst bokskog., r. 7—9. Skand.

Hatten kompakt, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt eller trattlik, klibbig, i kanten slutl. finstrimmig, 8—10 cm. bred; foten fylld, inuti spongiös, glatt, snöhvit, 6—9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna afrundade, breda, tjocka, mindre tätt sittande, snöhvita, med inblandade kortare och gaffelgreniga. Köttet fast, ostartadt, närmast inunder hattens lätt afskiljbara slemhinna rödlätt. Med den förra närbeslägtad, men vanl. större, får äldre mera trattlikt nedtryckt och slät hatt samt breda, tjocka och vidt skilda, vid anhäftningen till foten rundade lameller.

23. R. heterophylla Fr. Huss. I, t. 84.

Hatten slät, glansk; foten slät; lamellerna afsmalnande och tillstötande, ganska smala, m. tätt sittande, snöhvita.

Mosslupn. skogsäng., buskm. 7—10. Finl.; Skand.

Mild; hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, nedtryckt, öfverdragen med en ytterst tunn, fastväxt, lätt försvinnande hinna, torr eller föga klibbig, grön, blåbrun, gulblå o. s. v., aldrig röd, med tunn, slät eller tätt finstrimmig kant och hvitt kött, 5—8 cm. bred; foten tät, fast, n. jemntjock, 6—8 cm. lång; lamellerna gaffelgreniga och oliklånga, snöhvita. — *Ag. lividus* Pers. Skild från föreg. med tunnare, slät, aldrig rodnande hatt, tät fot, tunna, smala och m. tätt sittande lameller. Färgen m. varierande.

* R. galochroa Fr. Bull. t. 509, f. L. M.

Mindre; hatten i början mjölkhvit, sedan grönaktig, stundom beströdd med flockulliga, hvita fläckar, i kanten slät eller finstrimmig.

Björkskog., r. Skand.

Hatten n. platt, i fuktig väderlek klibbig, slät; foten 3—6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna m. tunna.

24. R. consobrina Fr.

Brännande skarp; hatten mörkt askgrå eller olivfärgad, stötande i brunt eller grått; köttet hvitt, närmast den i fuktig

väderlek klibbiga, tjocka hinnan askgrått; foten först hvit, sedan askgråaktig.

Bergig. granskog., h. o. d. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten köttig, spröd, klocklik, äldre utbredd, slutl. nedtryckt, med hinnaktig, rak, slät kant, omkr. 9 cm. bred; foten fylld, inuti spongiös, jemntjock, glatt, 6—9 cm. lång; lamellerna i början fria, sedan fastväxta, tättsittande, snöhvita, olika långa, gaffellikt greniga, breda; sporerna klotrunda, taggiga, 6—9 mmm. i diam.

* R. sororia Fr. Labr. t. 19, f. 7.

Hattens kant strimmig; foten oföränderligt hvit; lamellerna n. glesa, förenade genom tvärådror, olika långa, knapt gaffelgreniga.

Barrskog., r. Skand.

25. R. foetens (Pers.) Fr. Sv. Svamp. t. 40. — Stinkande Kremla.

Skarp och stinkande; hatten styf, smutsigt mörkgul, brungul; lamellerna m. olika långa, gaffelgreniga, hvita eller något åt gult stötande, äldre bleka.

Skog., a. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten yngre n. klotrund, liksom uppblåst, äldre utbredd eller tillbakaböjd, ofta i kanten vågig, i midten köttig, öfverdragen med en fastväxt slemhinna, med i början inböjd, hinnaktig, mellan upphöjda, knottriga åsar fårad kant, 8—14 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, tjock, smutsigt hvitaktig, 5—8 cm. lång; lamellerna vidfästade, tättsittande, tunna, i våt väderlek utsipprande vattenaktiga droppar, afdunstade qvarlemnande mörkare fläckar. Är giftig. — *Ag. piperatus* Bull.; *Ag. incrassatus* Sow.

26. R. fellea Fr. Paul. t. 76, f. 4.

Mycket skarp; halmgul, med svag dragning i blekt rödgult; köttet fast, först hvitt, sedan halmgult; foten och lamellerna först hvita, sedan halmgula.

Bokskog., 8, 9. Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, glatt, öfverdragen med en fastväxt hinna, glansk, icke urbleknande, i kanten slät, slutl. finstrimmig; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, slät, 6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, n. lika långa, m. smala, tunna, i regnväder tårstänkta. — *Ag. ochraceus* SCHUM.

***** Hatten mer eller mindre köttig, m. spröd, med i våt väderlek lätt afskiljd slemhinna och hinnaktig, i början inböjd, slutl. vanl. mellan knottriga åsar fårad kant; foten spongiös, slutl. mjuk eller ihålig; lamellerna vanl. lika långa.

† Lamellerna och sporerna hvita.

27. R. emetica (HARZ.) FR. Sv. Svamp. t. 21. — Skarp Kremla.

Skarp och brännande; hatten högröd, i kanten slutl. fårad; köttet hvitt, närmast den lätt afskilda, slemaktiga hinnan ljusrödt; lamellerna fria.

Skog., på fukt. st. bland mossa, h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, spröd, platt, äldre nedtryckt, jemn och slät, glänsande, äldre urblekt, på våta st. alldeles hvit, regelbunden, 5—12 cm. bred; foten tät, inuti spongiös, fast, elastisk, slät, hvit eller rödlätt, kort; lamellerna lika långa, breda, n. glesa, snöhvita; sporerna sferiska, 8—10 mmm. i diam. Är högst giftig.

Var. fallax SCHAEFF. t. 16, f. 1—3.

Sprödare, spädare; hatten smutsigt rödlätt, glanslös, i midten mörkare färgad; lamellerna vidfästade, glesa, hvitaktiga eller bleka.

Fukt. st., r. Skand.

28. R. pectinata (BULL.) FR. BULL. t. 509, f. N.

Skarp; hatten styf, hvitaktig, torr n. sämskfärgad, i kanten kamlikt fårad; köttet närmast den n. fastväxta slem-

hinnan gulaktigt; foten styf, strimmig, snöhvit; lamellerna afsmalnande, fria, lika långa.

Skog., r. Skand. (Östergöthland, Upland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad eller nedtryckt, glanslös, i början klibbig, i midten mörkare färgad, ofta stötande i brunt, omkr. 9 cm. bred; foten fylld, inuti spongiös, vanl. nedåt afsmalnande, 6 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna n. tättsittande, sinsemellan n. fria, teml. smala, hvita. Lukten svag, men vämjelig. — *Ag. ochroleucus* β. ALB. & SCHW.

29. R. ochroleuca (PERS.) FR. KROMBH. t. 64, f. 7—9. Skarp; hatten gul, urbleknande, med utstående, jemn kant; foten nätådrig eller småskrynklig, först hvit, sedan askgråaktig; lamellerna baktill afrundade.

Bergig. skog., på fukt. st. 8. Finl.; Skand.

Hatten köttig, platt eller nedtryckt, glansk, öfverdragen med en tunn, fastväxt hinna, i kanten slutl. strimmig, icke knottrig, 5—8 cm. bred; foten fylld, spongiös, fast, omkr. 5 cm. lång; lamellerna fria, breda, n. lika långa, förenade genom mellangrenar, hvita, äldre bleka. Lukten ytterst svag, men angenäm.

30. R. aeruginea FR. KROMBH. t. 61, f. 3, 4? Mild; hatten blågrön, i kanten strimmig; foten fast, snöhvit.

Skog., r. 7, 8. Skand. (Upsala, Femsjö).

Hatten först kullrig, sedan platt, med nedtryckt, mörkare disk, slät, glatt, n. torr, 9 cm. bred; foten tät, jemntjock, slät, glatt, 6 cm. lång, 3 cm. tjock; lamellerna baktill afsmalnande, n. vidfästade, n. glesa, sinsemellan fria, framtill breda (7—8 mm.), snöhvita, stundom brunfläckiga.

31. R. fragilis (PERS.) FR. BULL. t. 509, f. T. U. Mycket skarp; hatten vanl. ljust blodröd eller blekt kötträd, slutl. hvit, ofta rödfläckig, i kanten knottrig och strimmig; lamellerna m. tunna, tättsittande, bukiga.

Skog. och lund., på fukt. st., 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i midten köttig, lös, spröd, tunn, i början kullrig och ofta pucklig, sedan platt, nedtryckt, olikformig, glansk, ofta matt, med tunn, urbleknande n. klibbig hinna, 3—5 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, glänsande, hvit, 4—6 cm. lång; lamellerna vidfästade, lika långa, snöhvita, i eggen ofta söndergnagade. Köttet hvitt. Mycket lik *R. emetica*, men mindre, med tunnare, lösare, sprödare hatt samt tunnare, mera tätt sittande och bukiga lameller, hvilka vanligtvis äro i kanterna fint söndergnagade. Giftig. — *Ag. niveus* PERS.

†† Lamellerna och sporerna först hvita, sedan gulaktiga eller citrongula.

32. R. veternosa FR. KROMBH. t. 66, f. 18, 19.

Skarp; hatten rosenröd eller blekt kötträd, i midten vanl. hvit- eller gulaktig, urbleknande; foten spongiös, äldre ihålig, spröd.

Skogstr., r. Skand. (Vestergöthland, Upsala).

Hatten n. köttig, spongiös, porös, äldre platt eller nedtryckt, glansk, öfverdragen med en tunn, fastväxt, n. klibbig hinna, i kanten n. hinnaktig, slät, 5—8 cm. bred; foten mjuk, jemntjock, slät, hvit, 6—9 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, smala, framtill bredare, olika långa, hvita, äldre halmgula. — *Ag. persicinus* KROMBH.

33. R. integra (LINN.) FR. SCHAEFF. t. 92.

Mild; hatten röd, grön, gul, blåaktig, mörkbrun, olivgrön etc., i kanten tunn, slutl. fårad och n. knottrig; köttet hvitt; foten slät, bukig, snöhvit; lamellerna slutl. af sporerna gulmjöliga.

Skog., a. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, fast, äldre spröd, först kullrig eller klocklik, sedan utbredd och nedtryckt, med tunn, klibbig, urbleknande hinna,

8—10 cm. bred; foten fylld, inuti svampig, i början kort, kägellik, äldre klubblik eller bukig, 9 cm. lång; lamellerna n. fria, m. breda, likalånga, n. glesa, genom tvärådror förenade, hvita, äldre bleka och gulmjöliga; sporerna 10 mmm. långa, 8 mmm. tjocka eller 7—9 mmm. i diam. I högsta grad föränderlig. Ändamålsenligt tillredd användbar som födoämne. — *Ag. ruber* SCHAEFF.

Var. 1. substiptica (PERS.) FR.

Vämjelig; hatten först kullrig, sedan utbredd; köttet mjukt, nära ytan gulaktigt; foten först hvit, sedan gulaktig; lamellerna tjocka, äldre ockragula.

Barrskog., r. Skand.

Var. 2. adulterina SECR.

Smaken i början mild, efteråt skarp; hatten olikformig, smutsigt blek och hvit, i kanten n. slät; lamellerna äldre ockragula.

Barrskog., r. Ryssl. (Sibirien); Skand.

34. R. decolorans FR.

Mild; hatten röd, med dragning i orangegult, äldre gul, urbleknande; köttet hvitt, slutl. n. askgrått; foten vanl. skrynklig eller strimmig, hvit, äldre askgrå.

Barrskog., h. o. d. 7—8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, fast, i förstone klotrund, sedan utbredd och nedtryckt, regelbunden, glansk, med tunn hinna och tunn, jemn, slutl. strimmig kant, enfärgad, omkr. 8 cm. bred; foten tät, inuti svampig, valsformig, ända till 13 cm. hög; lamellerna vidfästade, ofta baktill gaffelgreniga, tunna, tättsittande, hvita, äldre gulaktiga, icke mjöliga; sporerna blekt ockragula. Icke känd som ätlig.

35. R. aurata (WITH.) FR. SCHAEFF. t. 15, f. 1—3.

Hatten styf, citron-, orange- eller guldgul, stundom smultronröd; köttet nära ytan citrongult; lamellerna i eggen gula.

Skog. r. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, fast, spröd, först kullrig, sedan platt, glänsande, betäckt af en tunn, fastväxt, klibbig hinna, i kanten slutl. n. strimmig, i midten mörkare färgad; foten tät, fast, inuti spongiös, valsformig, hvit eller citrongul, 6—9 cm. lång; lamellerna afrundade, fria, lika långa, breda, glänsande, genom tvärådror förenade, bara, hvitgula. Smaken i början mild, sedan något kärf.

36. R. nitida (Pers.) Fr. Krombh. t. 66, f. 1—3.

Vämjelig, stundom nästan illaluktande; hatten vanl. till början purpurfärgad, med dragning i kastaniebrunt, sedan gulaktig; lamellerna bleka, äldre lifligt citron- eller svafvelgula, bara.

Blandskog., r. 8—10. Finl.; Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, styf, spröd, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, ofta olikformig, glänsande, med tunn, strimmig och n. knottrig kant, i midten mörkare, 2—7 cm. bred; köttet hvitt; foten fylld, mjuk, blekhvit, 6—9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, tättsittande, tunna, glänsande. Utmärkt af de lifligt citrongula, glänsande och bara lamellerna.

37. R. puellaris Fr.

Hatten hinnaktig, gulblek, med stark dragning i purpurrödt, äldre gulaktig, med mörkbrun disk; lamellerna bara.

Vägkant., kärr. Ryssl. (Sibirien); Skand.

Hatten först kägellikt kullrig, sedan utplattad eller nedtryckt, knapt klibbig, till midten strimmig och knottrig, 3—4 cm. bred; köttet vattenaktigt, torrt hvitt; foten fylld, snart ihålig, mjuk, jemntjock, hvit eller gulaktig, 3—4 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. afsmalnande, tunna, tättsittande, hvita, äldre blekgula, glanslösa.

††† Lamellerna och sporerna ockragula.

38. R. alutacea Fr. Krombh. t. 64, f. 1—3.

Mild; hatten vanl. intensivt blodröd eller smultronröd,

stundom svartaktigt purpurröd, i kanten slutl. strimmig och knottrig; köttet hvitt.

Skog., synnerl. bokskog. 8, 9. Finl. (Åbo)?; Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, klocklikt kullrig, slutl. utbredd eller nedtryckt, hinntäckt, klibbig, slutl. mjuk och m. spröd, med åldern ändrande färg, i kanten tunn, 6—15 cm. bred; foten tät, spongiös, grof, slät, hvit, ofta rödfläckig, stundom purpurröd, 6—10 cm. lång; lamellerna fria, tjocka, breda, n. glesa, lika långa, ljusgula, äldre klart ockragula eller sämskfärgade, bara. Förtäres i vissa trakter i södra Europa. Varierar med blågrön hatt.

39. R. pulchella Borszcz. Ingr. t. 2.

Mild; hatten skrynklig, knölig och strecktecknad, intensivt rosenröd, urbleknande; foten nätådrig, smutsigt hvit, äldre askgråaktig.

Björkskog., r. 9. Ryssl. (Gatczina).

Hatten först kullrig, sedan nedtryckt, med tunn, klibbig hinna, i midten mörkare, stötande något i olivgrönt, i kanten n. vågböjd, tunn, slät, 5—10 cm. bred; foten tät, styf, n. jemntjock eller i toppen utsvälld, nätådrigt skrynklig och knölig, 3—4 cm. lång, omkr. 1,5 cm. tjock; lamellerna vidfästade, baktill gaffelgreniga, förenade genom tväradror, teml. tjocka, n. lika långa, mjöliga, blekt sämskfärgade.

40. R. ochracea (Alb. & Schw.) Fr. Krombh.. t. 68, f. 9, 10.

Mild; hatten ockragul, med tunn, fårad kant och mjukt kött af samma färg.

Barrskog. r. Skand.

Hatten köttig, platt eller nedtryckt, öfverdragen med en tunn slemhinna, glänsande, slutl. i midten n. mörkare; foten fylld, inuti spongiös, mjuk, strimmig, af hattens färg, stundom hvit; lamellerna nående foten, knapt tättsittande, breda, ockragula. Förvexlas lätt med *R. fellea*. Till färgen lik följ.

41. R. lutea (Huds.) Fr. Grevillea, t. 91, f. 1.

Mild; hatten lifligt gul, urbleknande och stundom alldeles hvit, i kanten slät, klibbig; köttet och foten hvita.

Bokskog. 8, 9. Skand.

Hatten n. köttig, teml. fast, platt, nedtryckt, regelbunden, hvit, 3—5 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, mjuk, jemntjock, omkr. 4 cm. hög, 7—9 mm. tjock; lamellerna n. fria, tättsittande, smala, genom tvärådror förenade, rödgula. Till yttre utseende lik *R. ochroleucus*, men mindre. Utmärkt vacker.

42. R. ravida Fr. Bull. t. 509, f. Q.

Hatten i förstone brun eller mörkgrå, sedan gulaktig, glanslös, med slät kant och mörkgrått kött.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, m. mjuk, platt, nedtryckt, bugtbräddad och n. flikig; foten spongiös, mjuk, hvitblek, med bruna strimmor; lamellerna vidfästade, tättsittande, breda, ockragula. Mild. Endast engång funnen af Fr. Tyckes stå närmast följ.

43. R. nauseosa (Pers.) Fr.

Vämjelig; hatten typiskt i midten purpurröd, äldre gulblek, men urbleknande och ofta n. hvitaktig, i kanten fårad och n. knottrig; lamellerna n. glesa.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, spröd, tunn, först platt, med hvälfd disk, sedan nedtryckt och trattlik, klibbig, med n. hinnaktig kant och hvitt kött; foten fylld, finstrimmig, hvit, omkr. 3 cm. lång och 9 mmm. tjock; lamellerna vidfästade, bukiga, olika långa, i början ljusgula, sedan smutsigt ockragula. Köttet mjukt, hvitt.

44. R. vitellina (Pers.) Fr. Batsch. f. 72.

Luktande, mild; hatten ljusgul, äldre blek, enfärgad, knottrig och strimmig; foten smal; lamellerna saffransgula, glesa.

Barrskog., r. 9, 10. Skand.

Hatten n. hinnaktig, n. torr, med liten, n. köttig disk, omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, omkr. 3 cm. lång och 4 mm. tjock; lamellerna fria, likalånga, genom tvärådror förenade. Ganska vacker art.

45. R. chamaeleontina Fr.

Mild; hatten blekt köttröd eller violettröd, genast i midten eller helt och hållet gulaktig; lamellerna tunna, m. tättsittande, plana.

Skog., helst barrskog., r. Skand.

Hatten n. köttig, spröd, tunn, genast utplattad eller nedtryckt, stundom sned, öfverdragen med en tunn, frånskiljbar slemhinna, i kanten slät, slutl. finstrimmig, 3—6 cm. bred; foten n. ihålig, smal, finstrimmig, hvit, 7—9 cm. lång; lamellerna vidfästade eller fria, tättsittande, smala, lika långa, n. gaffelgreniga, höggula eller n. ockragula.

19. Hygrophorus Fr. — Vaxskifling.

* Hatten hvit eller hvitblek, stundom stötande i gult.

1. H. ligatus Fr. Kalchbr. t. 23, f. 2.

Hvit; hatten i kanten försedd med franslika bihang (lemningar efter hyllet); foten lång, med uppstigande, trasig ring.

Barrskog., på skugg., mossbev. st., 8, 9. Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, föga klibbig, slät, glatt, hvit, ofta gulaktig, stundom rödfläckig, 3—6 cm. bred: foten fylld, tågig, fintrådig, i toppen bar, nedtill afsmalnande, omkr. 8 cm. lång och 2 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tjocka, glesa, raka och styfva, helbräddade.

2. H. chrysodon (Batsch.) Fr. Batsch. f. 212.

Hvit; hatten i kanten inrullad och gulluddig; foten i toppen tätt besatt med små, ljusgula fjäll.

Barr- och bokskog. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slutl. n. trubbig, klibbig, nedtryckt, i midten småfjällig och gulaktig, 6—9 cm. bred; foten fylld, n. jemntjock, småfjällig, 6—9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, teml. tunna, glesa, hvita, i eggen n. gulaktiga, slutl. krusiga; sporerna elliptiska, 8—9 mmm. långa, 4—4,5 mmm. tjocka; hyllet gult. — *Ag. Mugnaius* Scop. Var. med hvita fjäll (var. *leucodon* Alb. & Schw.).

3. H. gliocyclus Fr.

Hvitblek; foten tät, försedd med en tjock, limaktig ring.

Blandskog., r. Skand. (Upland).

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt trubbig, slemmig, glanslös, 4—6 cm. bred; foten tät, än jemntjock, än nedåt afsmalnande, till största delen slemmig, 6—9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa, teml. smala, hvita, ofläckade.

4. H. eburneus (Bull.) Fr. Bull. t. 551, f. 2.

Snöhvit; hatten i kanten finluden, snart bar; foten i toppen sträf af små, fjälliga vårtor eller prickar.

Skog., äng., lund. a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, än kompakt, än tunn, först kullrig, n. bugtbräddad, sedan platt, glatt, slät, m. klibbig, 5—8 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, olikformig, nedåt afsmalnande, klibbig, 5—12 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa, styfva och raka, fasta; sporerna n. klotrunda, 5—6 mmm. i diam. Har behaglig smak och lukt samt godt, ätbart kött.

5. H. cossus (Sow.) Fr. Sow. t. 121.

Starkt luktande, hvitaktig, stötande något i gult; hatten i kanten bar.

Lund. r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät, trubbig, glatt, slemmig, i midten ockragul, 4—5 cm. bred; foten fylld, mjuk, n.

jemntjock, upptill fjällmjölig och prickad; lamellerna n. nedlöpande, glesa, fasta, genom tvärådror förenade, hvita. Skild från föreg. med gulaktig, i kanten ifrån början bar hatt och obehaglig lukt.

6. H. melizus Fr.

Lik *H. eburneus*, men helt och hållet, äfven inuti halmgul, med sämskfärgad anstrykning; foten mjuk, nedåt afsmalnande; lukten behaglig.

Lund. 9. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten i midten köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, trubbig, ofta bugtbräddad, slät, glatt, klibbig, med tunn, i början inrullad och finluden, sedan bar kant, 3—5 cm. bred; foten fylld, i toppen sträf af små, hvita prickar, blekt sämskfärgad, omkr. 9 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, smala, glesa, raka, genom tvärådror förenade, tunna, plana, af hattens färg.

7. H. penarius Fr. Sv. Svamp. t. 48. — Blek Vaxskifling.

Kompakt, hvitblek, med sämskfärgad anstrykning; hatten n. torr, glanslös; foten vid jorden afsmalnande till en lång, tapplik rot.

Bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, först hemisferisk och pucklig, sedan utbredd, m. trubbig, med i början inrullad, utlöpande kant, ofta vågig, i våt väderlek n. klibbig, slät, glatt; foten tät, fast, sträf, 4—5 cm. lång, i toppen omkr. 1,5 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa, tjocka, förenade genom tvärådror, blekhvita, äldre blekt sämskfärgade. Smaken mild, angenäm, så att den äfven rå kan förtäras. — *Ag. nitens* Schaeff.

** Hatten mer eller mindre rödaktig.

8. H. purpurascens (Alb. & Schw.) Fr.

Hatten hvitaktig, i midten tätt beströdd med n. purpurfärgade småfjäll eller prickar; foten i toppen försedd med en af det uppstigande hyllet bildad ring.

Barrskog., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg, Turinsky Rudnik).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, n. torr; foten tät, hvit, sträf af n. purpurfärgade småfjäll, stundom helt och hållet röd, 3—8 cm. lång, 8—13 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, teml. glesa, hvita, äldre stötande i purpurrödt.

9. H. erubescens Fr. Sv. Svamp. t. 65. — Rödlätt Vaxskifling.

Hatten hvit, mer eller mindre öfvergående i rödt, ofta kött- eller rosenröd; foten rödstrimmig, upptill sträf af röda prickar; lamellerna mjuka, hvita, rödfläckiga.

Barrskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, i början upphöjd i midten, äldre platt, i våt väderlek klibbig, glatt, slät, ofta med små, punktformiga tilltryckta fjäll, omkr. 8 cm. bred; foten tät, utan tydligt hylle, än kort och tjock samt upptill afsmalnande, än förlängd, jemntjock eller nedåt afsmalnande, 5—10 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Växer ofta i vida ringar. Är välsmakande och användes såväl stekt som stufvad. — *Ag. carnosus* Swartz.

10. H. pudorinus Fr.

Hatten blekt köttröd, med svag dragning i mönjarödt; foten hvit, i toppen ihopsnörd.

Bergig. granskog., r. 7—9. Finl. (Tammela); Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, slät, glatt, klibbig, hinnlös, stundom gulfläckig, med bar, inrullad kant, 5—10 cm. bred; foten tät, fast, utan tydligt hylle, upptill sträf af små, hvita vårtor eller prickar, 5—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. nedlöpande, tjocka, glesa, snöhvita; köttet hvitt, ofta gulfläckigt. — *Ag. purpurascens* Scop.

11. H. leucophaeus (Scop.) Fr. Bull. t. 539, f. C—E.

Hatten blek, stötande n. i rödgult, eller sämskfärgad; foten ihålig, nedåt afsmalnande, blekaktig.

Bokskog., r. Skand. (Småland).

Hatten med bred upphöjning i midten, aldrig nedtryckt, n. bugtbräddad, n. klibbig, i kanten hinnaktig och siden- eller silfverglänsande; disken med klibbiga åsar och prickar; foten i toppen hvitluden, ofta skrufvriden, 6 cm. lång, 1—3 cm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan nedlöpande, förenade genom tvärådror, de kortare krusiga, teml. glesa, tunna, hvitbleka, 9 mm. breda. — *Ag. glutinosus* Bull.

*** Hatten gul eller brandgul.

12. H. arbustivus Fr.

Hatten lergul, stötande i brandgult, med teckningar i form af streck; foten i toppen mjölig af fria, hvita gryn.

Björkskog., r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, klibbig, n. bugtbräddad, glatt, slät, glanslös, i omkretsen blekare, 6 cm. bred; foten tät, jemntjock, uppböjd, hvitblek, glansk, helt och hållet bar, 4—5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, tjocka, fasta, sinsemellan fria, hvita.

13. H. discoideus (Pers.) Fr. Gonn. et Rab. t. 10, f. 4.

Hatten rödgulaktigt blek eller lerfärgad, med mörkare, n. rostbrun disk.

Barrskog., h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först klocklikt kullrig, med inböjd kant, sedan platt, n. trubbig, slutl. i midten nedtryckt, sällan pucklig, slät, glatt, ganska slemmig, 3—5 cm. bred; foten fylld, stundom slutl. ihålig, m. mjuk, finluden, klibbig, jemntjock eller uppåt afsmalnande, flerböjd, upptill hvitprickad, 5—6 cm. lång; lamellerna först fastväxta och n. tättsittande, sedan nedlöpande och glesa, tunna, mjuka, hvita eller bleka, stötande något i rödgult; sporerna 5—6 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. — Hyllet n. gelatinöst. — *Ag. semigilvus* Secr.

14. H. nitidus Fr.

Hatten ljusgul; foten m. klibbig, n. gulaktig, i toppen hvit, torr och slät; lamellerna långt nedlöpande.

Löfskog., r. Skand. (Upland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, m. klibbig; foten tät, glatt, än jemntjock, än vid basen roflikt utsvälld, 8—10 cm. lång; lamellerna glesa, hvita, äldre bleka, 7 mm. breda.

15. H. aureus Arrh. Kalchbr. t. 26, f. 15.

Glänsande; foten försedd med en mindre väl utbildad, slemmig, mörkt brandgul ring.

Löfskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten glänsande guldgul, äldre rödlätt, köttig, kullrig, äldre platt, slät, slemmig; foten fylld, slät, glatt, blek, stötande i brandgult, ofvanför ringen hvitaktig, omkr. 6 cm. lång, och 7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, glesa, teml. tunna, hvitaktiga.

**** Hatten mer eller mindre olivgrön.

16. H. limacinus (Scop.) Fr. Saund. & Sm. t. 28. Kalchbr. t. 24, f. 1.

Hatten umbrabrun, äldre sotbrun, med stark dragning åt olivgrönt; foten m. klibbig, i toppen sträf af små fjäll.

Skog., r. 10, 11. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, glatt, i omkretsen af något ljusare färg, 4—8 cm. bred; foten tät, fast, bukig, luddig, fintrådigt strimmig, 6—9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. nedlöpande, teml. glesa, tunna, hvita, äldre askgrå. Hyllet tydligt, bildadt af slem.

17. H. olivaceoalbus Fr. Brig. t. 5, f. 1—3.

Hatten försedd med en brun puckel samt öfverdragen med olivbrunt, urbleknande, slutl. försvinnande slem; foten fjällig och brunfläckig.

Barrskog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i förstone n. klotrund, sedan utbredd, omkring den bruna puckeln nedtryckt, slät, glatt, 3—5 cm. bred; foten tät,

jemntjock, af hyllets lemningar fjällig, fläckig, klibbig, hvitaktig, i toppen slät och snöhvit, 5—10 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa, snöhvita. Smaken mild, lukten ytterst svag. — *Ag. limacinus β.* ALB. & SCHW.

18. H. hypothejus FR. KROMBH. t. 72, f. 24, 25.

Hatten tunn, öfverdragen med ett olivgrönt, urbleknande, slutl. försvinnande slem; hyllet flocköst, lätt försvinnande, bildande omkring foten en mindre utvecklad ring; lamellerna i början bleka, derpå gula.

Barrskog., a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, trubbig, först kullrig, sedan nedtryckt, trubbig eller med obetydlig puckel, slät, med otydliga strecklika teckningar, efter det tjocka slemmets försvinnande askgrå, blek, gulaktig, blekgul, orangegul eller rödbrunaktig, 3—6 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig, jemntjock, vanl. ofläckad, klibbig, slät, 5—12 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa, sinsemellan fria, stundom blekt köttröda; sporerna elliptiska, 8—9 mmm. långa, 4,5 mmm. tjocka. Ätlig.

***** Hatten brungrå, grå, gulblek eller gulgrå.

19. H. agathosmus Fr. GONN. et RAB. t. 11, f. 4.

Hatten grå, gråblek eller gulblek, i midten tätt fullsatt med små, genomskinliga, hvitaktiga papiller eller prickar; foten upptill af små punktformiga, hvita, slutl. gråaktiga fjäll sträf; lukten, isynnerhet hos äldre individer, behaglig, lik den af anis.

Granskog., a. 8—10. Ryssl. (Ural); Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, med upphöjd midt, klibbig, med i början inrullad, luden, snart bar kant, 3—7 cm. bred; foten tät, fast, torr, fintrådigt strimmig, 6—9 cm. lång, 7—12 mm. tjock; hyllet knapt märkbart; lamellerna nedlöpande, glesa, mjuka, snöhvita; sporerna omkr. 8 mmm. långa och 5 mmm. tjocka. Lätt urskiljd genom sin behagliga lukt af anis.

20. H. pustulatus Fr.

Hatten grå, med gulblek anstrykning, med brun, uti papiller eller små vårtlika knölar af samma färg sönderspruckeu disk; foten sträf af vanl. svartaktiga prickar.

Barrskog., h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, puckelbärande, fintrådig eller finluden, klibbig, 3—6 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig, jemntjock, ofta flerböjd, hvitaktig, glatt, 3—8 cm. lång, 7 mm. tjock; hyllet omärkligt; lamellerna fastväxta, slutl. n. nedlöpande, glesa, mjuka, snöhvita, stundom stötande något i hvitblått. Varierar mycket.

* H. terebratus Fr.

Hatten glatt, 2—3 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, flerböjd, i toppen af svartaktiga prickar sträf, snöhvit, spröd, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna m. nedlöpande, ganska breda.

Granskog., r. Skand.

21. H. tephroleucus (Pers.) Fr. Kalchbr. t. 17, f. 5.

Hatten besatt med tilltryckta trådar eller småfjäll, askgrå, i midten brun (icke prickad); foten tät, hvit eller mörkt askgrå, upptill svarttrådig.

Bergig. granskog., på fukt. st. 9—11. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slutl. i midten nedtryckt, pucklig, klibbig, med n. hinnaktig, slutl. fårad kant, 2—3 cm. bred; foten i toppen snöhvit, smal, 5—8 cm. lång; hyllet utbildadt; lamellerna nedlöpande, glesa, mjuka, genom tvärådror förenade, snöhvita, 2—5 mm. breda. Mycket lik *H. olivaceoalbus*, men närmast beslägtad med föreg., från hvilken den dock skiljes lätt med sin fintrådiga och n. fjälliga fot.

22. H. lividoalbus Fr. Fl. Dan. t. 1907, f. 2.

Hatten slät, glatt, grått gulblek, enfärgad; foten smal, spenslig, slät, grå.

Skog. 9. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, trubbig, n. klibbig, i kanten bar; foten fylld, jemntjock, n. slät; lamellerna nedlöpande, glesa, sinsemellan fria, snöhvita. Utmärkt af den släta, gråbleka, enfärgade hatten och foten.

23. H. calophyllus Karst.
Hatten sotbrun, sotgrå, stötande i olivgrönt, i midten svartaktig; foten blekaktig eller sotbrun; lamellerna rosenröda, slutl. hvitaktiga.

Barrskog., r. 9, 10. Finl. (Tammela).

Hatten kägellikt kullrig, äldre utbredd, med obetydlig puckel, köttig, slät, glatt, klibbig, 6—10 cm. bred; foten fylld, nedåt tilltjocknande, flerböjd eller krökt, slät, fintrådigt strimmig, torr, i förstone blek, i toppen brunfjällig, omkr. 6 cm. lång och 1 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa, teml. tunna, genom tvärådror förenade; sporerna 6—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

20. Camarophyllus (Fr.) Karst.

* Lamellerna nedlöpande.

1. C. caprinus (Scop.) Fr. Krombh.. t. 72, f. 21—23.
Sotbrun eller svartaktig, urbleknande; foten fintrådig; lamellerna tjocka, först snöhvita, sedermera hvitblå.

Barrskog., a. 8—10. Ryssl. (Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kägellikt kullrig, sedan utbredd, puckelbärande, slutl. nedtryckt, trubbig, n. bugtbräddad, spröd, fuktig, med teckningar i form af streck, 8—15 cm. bred; foten tät, slutl. mjuk, ofta ihålig, fintrådig, sotgrå eller sotbrun, vid basen finluden och hvitaktig, 8—10 cm. lång: lamellerna långt nedlöpande, ganska breda, m. glesa, n. greniga, slutl. vaxartade; sporerna 6—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Förtäres med begärlighet af getter och sniglar. — *Ag. camarophyllus* Alb. & Schw.

2. C. velutinus (Borscz.) Fr. Borscz. Ingr. t. 1, f. 2.
Hatten n. brandgul, äldre gulaktig, i midten brunak-

tig, småfjällig; foten mot basen tilltjocknande, fintrådig och småfjällig.

Fukt., skugg. skog., r. 8. Ryssl. (Ingermanland).

Hatten köttig, kullrigt platt, i midten först upphöjd, sedan nedtryckt, 3—6 cm. bred; foten fylld eller upptill ihålig, mjuk, strimmig, af hattens färg, men mörkare, 5—6 cm. lång, 5—7 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, tjocka, klynnedelda, genom tvärådror förenade, orangegula.

3. C. pratensis (Pers.) Fr. Sv. Svamp. t. 30. — Ängs-Vaxskifling.

Hatten i midten köttig fast och upphöjd, ljust brandgul eller mörkt guldgul, i kanten tunn; foten fylld, slät, glatt.

Gräsbev. eller mosslupn. äng., back., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan platt, äldre päronformig, fuktig, i midten ofta sprickig, 3—5 cm. bred; foten nedåt afsmalnande, glatt, af lika färg med hatten, men ljusare, 3—10 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, bågformigt krökta, tjocka, glesa, brandgula eller hvita; sporerna 6—10 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. I likhet med sina samarter angripes den ej af insekter. Smak och lukt äro svaga, men angenäma. — *Ag. ficoides* Bull.; *Ag. vitulinus* Pers.

4. C. virgineus (Wulf.) Fr. Sow. t. 32. Bull. t. 188. — Snöhvit Vaxskifl.

Hvit; hatten trubbig; foten fylld, fast, kort; lamellerna teml. tjocka.

Gräsbevuxna st., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, i väta fuktig, slutl. nedtryckt och på ytan söndersprucken uti prickformiga fjäll, äldre och torr ofta flockullig, stundom blekaktig; foten afsmalnande vid basen; lamellerna nedlöpande, glesa. Mindre än föreg., med hvilken den lätt förblandas. — *Ag. ericeus* Bull.

5. C. bicolor KARST.

Hatten hvit eller hvitaktig, trubbig; foten hvit eller hvitaktig; lamellerna höggula eller n. citrongula.

Granskog., r. 9. Finl. (Tammela).

Hatten köttig, i midten kompakt, i kanten tunn, först kullrig, sedan utbredd, slutl. ofta nedtryckt, glatt, slät, 5—7 cm. bred; foten tät, nedåt afsmalnande, flerböjd, slät, n. glatt, 8—10 cm. lång, i toppen 5—8 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, glesa, bågformigt krökta, tjocka; sporerna omkr. 10 mmm. långa, 6 mmm. tjocka.

6. C. cinereus (PERS.?) FR. Sv. Svamp. t. 30.

Från *H. pratensis* skild genom tunnare, grå hatt, hvit fot och grå lameller.

Mosslupna äng. 9. Finl.; Skand.

Hattens kant slät, svartnar jämte lamellerna vid torkning.

* C. glaucus KARST.

Hatten gråblå, i våt väderlek strimmig; foten hvit; lamellerna gråblå.

Skog. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, puckelbärande, slutl. nedtryckt och vågbräddad, fuktig, glatt, glänsande, 2—3 cm. bred; foten tät, jemntjock eller nedåt afsmalnande, flerböjd eller krökt vid basen, i början beklädd med ett lager af hvitt ludd, sedan glatt, slät, 2—5 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa, teml. tjocka. Hattens kant och lamellerna svartna icke vid torkning.

7. C. niveus (SCOP.) FR. SCHAEFF. t. 232.

Seg, hvit, torr, snöhvit; hatten n. hinnaktig, naflad; foten jemntjock, pipig; lamellerna tunna.

Steril. äng., bland mossa. 10, 11. Skand.

Hatten först klocklik, sedan kullrig, glatt, hygrofan, i fuktig väderlek strimmig och klibbig, torr icke sprickig, 2—3 cm. bred; foten smal, slät, glatt, omkr. 6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, bågformigt krökta, glesa.

** Lamellerna bukiga, urbugtade eller fastväxta.

8. C. fornicatus Fr. Krombh. t. 25, f. 4, 5.

Hvitaktig; hatten slät, glatt; lamellerna än vidfästade och urbugtade, med en nedlöpande tand, än n. fria, hvita.

Mosslupna äng. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan utbredd, med obetydlig puckel, n. vågbräddad, klibbig, hvit eller gulblek; foten nedtill tät, i toppen ihålig, fast, seg, jemntjock, glatt, snöhvit, 5—9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna bukiga, tjocka, glesa, stundom fria.

* C. clivalis Fr.

Spröd, hvit; hatten i kanten strimmig.

Back., på fukt. st. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Mindre, hvit; hatten tunn, i midten något upphöjd och n. köttig, först klocklik, trubbig, glanslös, sedan platt, oregelbunden och glänsande, icke klibbig, med i början inböjd, sedan utstående kant, 4 cm. bred; foten tät, spröd, nedåt afsmalnande, än trind, än hoptryckt och krökt, slät, glatt, hvit, kort (omkr. 3 cm. lång); lamellerna först vidfästade, tättsittande, sedan afsmalnande, n. fria, m. bukiga, glesa, teml. tjocka.

9. C. streptotus Fr.

Spröd; hatten lätt klyfbar, hvitaktig, med dragning åt grått; foten ihålig, n. skrufvriden; lamellerna fastväxta eller vidfästade och urbugtade, n. tättsittande.

Gräsbev. backsluttn. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan platt, fuktig, icke klibbig, ofta oregelbunden och klufven, i midten stundom brun, med tunn, i början inböjd kant, 4—6 cm. bred; foten uppstigande, jemntjock eller nedåt afsmalnande, glatt, hvit, 6—7 cm. lång, 7—11 mm. tjock; lamellerna tunna, jemnbreda, slutl. n. bukiga, hvita.

10. C. metapodius Fr. Kalchbr. t. 25, f. 2.

Hatten kompakt, silkesluden och småfjällig, brun med dragning i askgrått; foten askgrå, inuti rodnande.

Bergig. barrskog. Skand.

Hatten spröd, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, oregelbunden, i början klibbig, slät och n. glänsande, 4—6 cm. bred; foten fylld, glatt, uppstigande, nedåt afsmalnande, 3—6 cm. bred, 1—2 cm. tjock; lamellerna som oftast nedlöpande och n. urnupna, tjocka, glesa, förenade genom mellangrenar, hvitgrå; köttet vid brytning rodnande och slutl. svartnande. Lukten lik den af färskt mjöl; smaken mild. Vanl. tufvad. Näppeligen skild från följ.

11. C. ovinus (Bull.) Fr. Huss. II, t. 50. Bull. t. 580.

Hatten tunn, småfjällig, brun; lamellerna grå, äldre rödbrunaktiga.

Mosslupna äng. 8—10. Ryssl. (Ural); Finl. Skand.

Hatten n. köttig, först n. kägellik, sedan utbredd, med upphöjd midt eller n. pucklig, i början n. klibbig, derpå torr, styf och spröd, småfjällig, slutl. i kanten uppåt böjd, vågig och sprickigt inskuren, omkr. 6 cm. bred; foten n. fylld, n. jemntjock eller upp- och nedåt tilltjocknande, krumböjd eller skrufvriden, hoptryckt, n. glänsande, blek, stundom brunsvart; lamellerna bågformigt fastväxta, med en tand nedlöpande, genom tvärådror förenade, tjocka, ända till 7 mm. breda. Skild från föreg. med tunnare, i början n. kägellik, styf och spröd hatt, ihålig, nedåt icke afsmalnande fot och tunnare lameller.

12. C. subradiatus (Schum.) Fr.

Hatten n. hinnaktig, strållikt strimmig, med brun disk; foten pipig; lamellerna tunna, hvita.

Ljunghed. Ryssl. (Ural); Finl.; Skand.

Hatten i midten n. köttig, omärkligt pucklig, n. brun, stundom hvitaktig eller gulblek; foten jemntjock, vid basen afsmalnande, skrufvriden, uppstigande, glatt, blek, vid basen hvit, 6 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en långt nedlöpande tand, bukiga, glesa, förenade genom tvärådror.

* C. lacmus Fr. Fl. Dan. t. 1731, f. 1. Kalchbr. t. 25, f. 3.

Hatten först gredelin, sedan blek.

Back. r. Skand.

Hatten platt, nedtryckt, olikformig, spröd, vanl. glatt, i midten stundom fintrådig eller småfjällig, 3 cm. bred; lamellerna askgrå.

13. C. irrigatus (Pers.) Fr.

Hatten gulblek, m. klibbig; foten gulblek, m. klibbig och slipprig; lamellerna hvita eller mörkgrå.

Äng., skog., bland mossa, 9. Skand.

Hatten n. köttig, spröd, först klocklik, sedan utbredd, trubbig eller n. pucklig, slät, glatt, 3—6 cm. bred; foten pipig, flerböjd, jemntjock, 4—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, teml. glesa, sinsemellan fria, spröda, teml. tjocka. Var. i hög grad, stundom mycket större.

14. C. difformis (Pers.) Karst.

Hatten glatt, i fuktig väderlek strimmig och gulblek, torr hvitaktig och sidenglänsande; foten glatt, glänsande; lamellerna glesa, hvitaktiga.

Bergig. barrskog., på fukt. st. 8—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, vanl. först kullrig, sedan platt, olikformig, n. naflad, hygrofan, slutl. fjälligt söndersprucken och i kanten vågböjd, 3—4 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, i toppen n. pudrad, snöhvit, 6—9 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, plana, breda, slutl. n. nedlöpande.

* C. stygius (Fr.) Karst.

Hatten klocklik, naflad; foten lång, spenslig; lamellerna vidfästade, bukiga.

Kärr, bland kärrmossa, r. Skand.

15. C. incomtus (Fr.) Karst.

Hatten svartstrimmig, klibbig; foten fintrådigt strimmig, först n. sotbrun, sedan askgrå; lamellerna trubbigt fastväxta, blekt askgrå eller hvitaktiga, med sotbrun anstrykning.

Skogstr., på fukt. st. r. Vår-höst. Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, tecknad med streck, bildade af fastklibbade trådar, ofta småfjällig, i våt väderlek klibbig och strimmig, yngre umbrabrun, med dragning i olivgrönt, n. svart, torr urbleknande och glänsande, 3—5 cm. bred; foten ihålig, n. tågig, jemntjock, stundom flerböjd, i toppen bar och n. utsvälld, 5—9 cm. lång, omkr. 4 mm. tjock; lamellerna teml. glesa och tjocka.

16. C. pachyphyllus (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 60, f. 2.

Hatten brun, stötande mer eller mindre i gult, torr småfjällig, fjällmjölig eller flockullig; lamellerna ljusgrå, stundom gulaktiga.

Barrskog., på gräsbev. st., r. 7, 8. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, pucklig eller trubbig, ofta oregelbunden, i väta slät, hygrofan, torr smutsigt gulaktig eller rödbrunaktig, slutl. sprickig och inskuren, 2—3 cm. bred; foten fylld eller ihålig, seg, tågigt broskartad, än jemntjock, än nedåt afsmalnande, stundom uppstigande eller flerböjd, slät, glatt, i toppen omärkligt pudrad, af hattens färg, 3—4 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade, yngre n. nedlöpande, stundom lossnande, glesa, tjocka, sinsemellan fria. Enslig eller tufvig.

17. C. ectypus (Fr.) Karst. Fr. Icon. t. 59, f. 1.

Hatten honungsgul eller smutsigt gul, strålformigt brunstrimmig; lamellerna bleka, slutl. rödbrunfläckiga.

Kärräng., r. 7—10. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt och nedtryckt, i kanten hinnaktig och strimmig, honungsgul eller smutsigt gul, sedermera rödbrunaktig eller n. brun, liksom beströdd med ett gråsvart

doft, med inväxta, sotbruna fibriller, 5—8 cm. bred; foten ihålig, elastisk, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, fintrådig, smutsigt gulaktig, äldre mörkt rödbrunaktig och slutl. olivgrön, vid basen svartaktig, 5—10 cm. lång, 6—12 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. nedlöpande, breda, n. glesa, genom tvärådror förenade, blekgula, hvitmjöliga. Lukten i början angenäm, liknande den af anis, slutl. stinkande.

18. C. bellus (Pers.) Fr.

Hatten mörkt gul, stundom stötande i rödbrunt, slutl. urbleknande, besatt med mörkare fjäll; lamellerna gulaktiga, slutl. rödbrunaktiga.

Barrskog., vanl. på förmultnadt trä. 8—10. Ryssl. (Ural); Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. köttig, seg, först kullrig, sedan utbredd, slutl. nedtryckt och bugtbräddad, 3—8 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig, jemntjock, seg, sprickig, gulaktig, 3—4 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. glesa, breda, genom tvärådror förenade, ofta greniga och anastomoserande.

19. C. laccatus (Scop.) Karst. Grev. t. 249.

Köttröd, med stark dragning åt rödbrunt eller violett; hatten mjölig, småfjällig; lamellerna glesa, tjocka.

Jord., helst mulljord, a. 6—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, i början kullrig, sedan platt, mer eller mindre nedtryckt och naflad, mångformig, torr, hygrofan, urbleknande, torr n. ockragul eller ljusgråaktig, 2—4 cm. bred; foten fylld, jemntjock, ofta flerböjd eller skrufvriden, seg, fintrådig, n. af hattens färg, icke urbleknande, 4—15 cm. lång; lamellerna fastväxta, breda, köttfärgade, stötande i rosenrödt eller violetta, slutl. hvitmjöliga; sporerna sferiska, fintaggiga, 9—10 mmm. i diam. Har en svag mjöllukt och är vigtig derigenom att den förekommer i mängd. — *Ag. amethystinus* Bolt.; *Ag. farinaceus* Huds.

Var. perpusillus Rab.

Lågväxt; hatten m. oregelbunden, i fuktig väderlek tyd-

ligare strimmig; lamellerna fastväxta eller nedlöpande, breda, lossnande.

Sandjord., h. o. d. Finl.

20. C. sandicinus (Fr.) Karst.

Ljusviolett, med purpurröd anstrykning; hatten slutl. urbleknande och gråmjölig; lamellerna n. tättsittande, blekt purpurröda, teml. tunna.

Barrskog., kärr, bland barr, r. 8. Skand.

Hatten n. hinnaktig först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, olikformig, slät, mörk, hygrofan, 3—6 cm. bred; foten ihålig, oregelbunden, glatt, 3—6 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, bukiga, ofta greniga, n. bara.

21. C. grumatus (Scop.) Karst.

Hatten öfver hela sin yta sprickig och småfjällig, ljusgul eller smutsigt ockragul; foten blekaktig; lamellerna glesa, hvita.

Sandgrop., r. 10. Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, seg, först trubbigt klocklik, sedan kullrig, i midten slutl. nedtryckt, mindre hygrofan, glatt, slät, 3—4 cm. bred; foten fylld eller n. pipig, jemntjock, m. seg, stundom uppstigande, bar, n. glatt, vid basen finluden, 3 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna baktill m. breda, fastväxta, tunna, plana. Köttet vattenaktigt.

* C. albidus Karst.

Hvitaktig; hatten torr snöhvit; foten fylld, äldre ihålig, vågig; lamellerna temlig. tjocka.

Back., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, först kullrig, sedan platt, mångformig, n. naflad, glatt, stundom slutl. med vattenaktiga fläckar, fjällig, slät, vattenfärgadt hvitaktig, 1—4 cm. bred; foten jemntjock, ofta upp- och nedtill uppblåst, seg, slutl. blekaktig, 2,5 cm. hög, 2—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, hvita, slutl. hvitpudrade; sporerna klotrunda, fintaggiga, 8—9 mmm. i diam. — *Hygr. difformis* Karst.

21. Hydrocybe Fr. — Saftskifling.

* Lamellerna icke urbugtade, n. nedlöpande.

1. H. sciophana Fr. Fl. Dan. t. 1845, f. 2.

Lergul, stötande mer eller mindre i brandgult; hatten intensivt brandgul eller klart lergul, torr blekaktig, glanslös, till midten genomskinligt strimmig; lamellerna glesa.

Mosslupna äng. 9, 10. Skand. (Skåne, Upsala).

Hatten tunn, i midten n. köttig, först kullrig eller hemisferisk, sedan utbredd eller nedtryckt, trubbig, regelbunden, n. klibbig, m. hygrofan, spröd, omkr. 3 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, n. flerböjd, slät, glatt, slipprig, af hattens färg, men m. blekare, stundom hvitaktig, 4—9 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, fastväxta, i början n. nedstigande, sedan plana, likafärgade med hatten, stundom med dragning i rosenrödt, ofta genom tvärådror förenade, tunna.

2. H. laeta (Pers.) Fr. Kalchbr. t. 26, f. 3.

Hatten brandgul; foten seg, brandgul; lamellerna blekt köttröda.

Skog. och fält, på moss- och gräsbev. st. 9—11. Skand.

Hatten tunn, seg, först kullrig, sedan platt, trubbig, icke urbleknande, slät eller i kanten genomskinligt strimmig, klibbig, glänsande, 2—3 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, smal, slät, glatt, slipprig, stundom i toppen mörkare, 8—9 cm. lång; lamellerna n. nedlöpande, tunna, glesa, varier. hvitaktiga, röda, sotbruna etc. Köttet tunnt, af hattens färg, men blekare.

3. H. vitellina Fr.

Hatten citrongul, torr hvitaktig, med veckadt strimmig kant; foten blekt ljusgul, torr hvitnande.

Back. och öppna fält, r. Skand.

Hatten hinnaktig, i midten teml. köttig, n. klibbig, glatt, 2—3

cm. bred; foten pipig, jemntjock, spröd, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, n. glesa, klart gulröda.

4. H. ceracea (Wulf.) Fr. Sow. t. 20.

Spröd; hatten och foten vaxgula, glänsande; lamellerna breda, gula eller gulaktiga.

Mosslupn. äng., betesm., a. 8—11. Finl.; Skand.

Hatten tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, genomskinligt finstrimmig, n. klibbig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, ofta oregelbunden, glänsande, upptill af hattens färg, nedtill blekare, ofta flerböjd och slutl. sammantryckt, 3—7 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, glesa, icke bukiga; sporerna 7 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

5. H. coccinea (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 302.

Hatten trubbig, glatt, lifligt skarlakansröd, hastigt urbleknande; foten hoptryckt, gul.

Mosslupn. äng., back., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Spröd, mjuk, oregelbunden; hatten n. köttig, tunn, kullrig, äldre platt, klibbig, slät, slutl. gulaktig, 3—7 cm. bred; foten ihålig, gulaktig, teml. slät, upptill skarlakansröd, omkr. 5 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, genom tvärådror förenade, gula, äldre vid basen stötande något i purpurrödt och i eggen i hvitblått; sporerna 6—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Köttet af hattens färg. Varierar i hög grad.

6. H. miniata Fr. Fl. Dan. t. 1009. Quel. t. 10, f. 5.

Hatten torr, naflad, mönjaröd, urbleknande, glanslös; foten trind, skarlakansröd.

Fukt. gräsv. st., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Spröd, regelbunden; hatten tunn, först kullrig, trubbig, sedan naflad, slutl. utbredd och nedtryckt, glatt, äldre fjällig, 1—4 cm. bred; foten n. fylld, jemntjock, slät, glatt, glänsande, 3—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, gula, stundom med mönjaröd anstrykning, vanl. sinsemellan fria. — *Ag. flammans* Scop.; *Ag. coccinellus* Ehrenb.

7. H. turunda Fr.

Hatten höggul eller brandgul, fläckig af gråbruna, flockulliga fjäll; foten brandgul, glänsande.

Busktrakt., enback., vid väg. 6—10. Skand.

Hatten tunn, kullrig, äldre utbredd, naflad eller nedtryckt, m. spröd, i början klibbig, med inböjd, vanl. naggad kant, 2—3 cm. bred; foten fylld, äldre pipig, styf och spröd, jemntjock, trind, slät, glansk, 6—9 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, glesa, saftfulla, hvita, äldre gulaktiga.

8. H. mucronella Fr.

Hatten i början kägellik och spetsig eller klocklik och trubbig, glatt, i fuktig väderlek skarlakansröd eller gul; foten n. silkesluden, höggul, vid basen hvit.

Gräsbev. st., r. Skand. (Skåne, Upland).

Spröd; hatten n. köttig, slutl. utbredd, torr urbleknande, ljusgråaktig och n. silkesluden, 6—10 mm. bred; foten pipig, smal, tågig, flerböjd, slät, omkr. 6 cm. hög och 2 mm. tjock; lamellerna uppstigande, n. glesa, breda, tjocka, höggula.

** Lamellerna baktill afsmalnande eller urbugtade, vidfästade, slutl. lossnande.

9. H. punicea Fr. Sv. Svamp. t. 77. — Skarlakansröd Vaxskifling.

Hatten klocklik, trubbig, skarlakansröd; foten strimmig, vid basen hvit; lamellerna vidfästade, uppstigande eller fria.

Mosslupn. äng. 9, 10. Finl.; Skand.

Spröd; hatten n. köttig, tunn, äldre utbredd, m. oregelbunden, pucklig, i kanten vanl. vågig och ofta inskuren, slät, glatt, i fuktig väderlek något klibbig, blodröd eller skarlakansröd, urbleknande, 5—10 cm. bred; foten äldre ihålig, m. grof, ofta bukig, torr gulaktig eller af hattens färg, 9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna tjocka, glesa, gula, äldre ofta vid basen stötande i rödt. — *Ag. aurantius* Vahl. Från *H. coccinea*, med hvilken den vanl. blifvit förvexlad, skild genom vidfästade lameller, strimmig, vid basen hvit fot o. s. v.

10. **H. obrussea** Fr.

Svafvelgul, stötande i guldgult; hatten i förstone klock- eller kägellik, sedan kullrig, glatt, slät; foten n. hoptryckt, svafvelgul, vid basen brandgulaktig, glatt, slät.

Lund., r. 10, 11. Skand. (Skåne, Upland, Vestergöthland).

Spröd, glänsande; hatten tunn, n. hinnaktig, trubbig, vågböjd, n. flikig, n. torr, icke urbleknande, 5—10 cm. bred; foten ihålig, grof, omkr. 8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade, slutl. lossnande, fria, bukiga, tjocka, glesa, m. breda (ända till 1,5 cm.), styfva, n. hvita.

11. **H. conica** (Scop.) Fr. Schaeff. t. 2. Bull. t. 50.

Hatten kägellik, spetsig, gul, skarlakansröd, rödlätt, brandgul, svafvelgul, vanl. vid brytning samt i regnväder svartnande; foten strimmig

Högländt. äng. och back., a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, glatt, ofta flikig, slutl. utbredd och sprickad, i våt väderlek klibbig, torr glänsande, 2—5 cm. bred; foten äldre ihålig, valsformig, 8—15 cm. lång, 5—10 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, fria, bukiga, tunna, teml. tättsittande, hvitaktiga, gula, röda, sotbruna; sporerna 10—11 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. — *Ag. croceus* Bull.; *Ag. tristis* Pers.

12. **H. chlorophana** Fr. Hoffm. Icon. t. 5, f. 1.

Svafvelgul; hatten kullrig, trubbig, klibbig; foten slät, i väta klibbig; lamellerna vidfästade, urnupna, hvitgula.

Gräsv. st., r. 8—10. Finl.; Skand.

Spröd, vattenaktig; hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, kretsformig och flikig, strimmig, klibbig, stundom skarlakansröd, 2—3 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, klart ljusgul, 6—9 cm. lång, 6—7 mm. tjock; lamellerna nedlöpande med en tand, m. bukiga, n. glesa, tunna i början hvita eller gula. Till habitus öfverensstämmande med *H. ceraceus*, till färgen med föreg.

13. H. psittacina (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 301.

Först grönaktig, sedermera öfvergående i gulaktigt, stundom i rödaktigt eller hvitt; hatten och foten öfverdragna med ett tjockt lager af grönt slem.

Äng., beteshag., skog., a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten tunn, klocklik, äldre utbredd, puckelbärande, finstrimmig, 2—3 cm. bred; foten ihålig, seg, slät, i toppen n. ständigt grönaktig, omkr. 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, bukiga, teml. tjocka, stötande i grönt; sporerna 7—8 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — *Ag. cameleon* Bull.

14. H. spadicea Fr.

Hatten fintrådig, med teckningar i form af streck, bildade af svarta trådar, öfverdragen med ett tjockt lager af olivbrunt slem; foten torr, bruntrådig.

Mosslupn. äng., r. Skand. (Femsjö).

Spröd; hatten köttig, tunn, kägellik, spetsig, äldre utbredd, trubbig och vågbräddad, torr svart, glänsande, 9—12 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, styf och rak, gulaktig, 9 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna afrundade, fria, glesa, teml. tjocka, breda, citrongula.

15. H. ungvinosa Fr.

Hatten och foten öfverdragna med ett tjockt lager af segt, sotbrunt slem; lamellerna hvita.

Fukt. lund. 10, 11. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand. (Skåne, Upland).

Spröd; hatten tunn, klocklik, äldre kullrig, trubbig, slät, omkr. 6 cm. bred; foten ihålig, olikformig, n. hoptryckt, nedtill och upptill n. afsmalnande, stundom flerböjd, af hattens färg, 5—6 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. bukiga, plana, glesa, tjocka, breda, förenade genom tvärådror, mjuka, äldre stötande något i hvitblått.

16. H. nitrata (Pers.) Fr.

Starkt luktande; hatten äldre sprickig och fjällig, brungrå; lamellerna hvita, äldre stötande i hvitblått.

Gräsbev. st. a. 8—10. Finl.; Skand.

Spröd, lukten lik den af salpeter; hatten m. tunn, klocklik, äldre platt, olikformig, först klibbig, sedan torr, askgrå, 2—6 cm. bred; foten n. ihålig, slät, jemntjock eller olikformig, vanl. hoptryckt, ofta skrufvriden, glansk, glatt, hvitaktig, stundom gulaktig, 5—9 cm. lång, 7—11 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, tjocka, breda, glesa, n. vågiga. — *Ag. murinaceus* Fr.

17. H. glauconitens Fr. Batsch. f. 192.

Hatten fintrådig, strecktecknad, olivfärgad, med dragning åt svart eller sotbrunt, urbleknande; lamellerna n. hvitblå.

Betesm. i skogstr., r. Skand.

Något styf; foten jemntjock, glänsande; lukten lik föreg., med hvilken den af några förf. förenas.

22. Cantharellus Fr. — Kantarell.

1. C. cibarius Fr. Sv. Svamp. t. 7.

Ägggul; hatten glatt; lamellerna tjocka, glesa.

Skog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, fast, i kanten vågigt böjd, slutl. nedtryckt och n. päronformig, 3—10 cm. bred; foten tät, nedåt afsmalnande, 3—10 cm. lång; sporerna 8—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Lukten svagt angenäm eller ingen; smaken n. mild. Växer vanl. i stora flockar eller oregelbundna kroklinier. Lemnar ett godt och rikligt födoämne, särdeles som den sällan angripes af insektlarver. Varierar helt hvit. — *Ag. cantharellus* Linn.; *Merul. cantharellus* Scop., Pers.

2. C. aurantiacus (Wulf.) Fr.

Hatten finluden, ockragul, med stark dragning i orangult, brandgul eller brandgulbrun; lamellerna tättsittande, tunna, orangegula.

Skog., äng., åkr., myrstack., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, nedtryckt, olikformig, urbleknande, 3—7 cm. bred; foten fylld, olikformig, ockragul eller rödgulbrun, äldre ofta svartnande, 3—7 cm. lång; lamellerna strimmiga, klynnedelda; sporerna 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Var. med gulaktig hatt och hvita lameller, stundom helt och hållet hvit. Som födoämne förkastlig. — *Ag. subcantharellus* Sow.; *Mer. nigripes* Pers.; *Mer. cantharelloides* Bull.

3. C. canaliculatus (Pers.) Cook. et Quel. Pers. Icon. et Descr. t. 14, f. 1.

Hvitblek; hatten n. glatt; lamellerna sinsemellan fria, i eggen plana eller rännformiga.

Murkn. trädstamm., Skand.?

Hatten n. köttig, sned, n. naflad, 9—15 mm. bred; foten tät, bar, n. vågig, tågig, 2—3 cm. lång; lamellerna tättsittande.

4. C. umbonatus Fr. Hoffm. Icon. t. 22, f. 2.

Hatten i början puckelbärande, sedan nedtryckt, finluden, askgrå, stötande n. i svart; foten ljusare.

Skog., på mosslupn. st., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, tunn, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, 5—8 cm. hög, omkr. 9 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, klynnedelda, tunna, styfva och raka, hvita. — *Ag. muscoides* Wulf.

5. C. albidus Fr.

Seg, liten; hatten glatt, blek eller hvitaktig, stötande n. i ljusgult eller ljusbrun; foten och lamellerna hvita.

Äng., bland mossa, r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, m. tunn, trattlik, oregelbunden, bugtbräddad, med mera otydliga bälten, 2—3 cm. bred; foten tät, jemntjock, glatt, slutl. ofta hoptryckt, 3—4 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna tunna, n. tättsittande, klynnedelda. — *C. Prescotti* Weinm.; *C. parilis* Weinm.

†† Hatten n. hinnaktig; foten pipig, glansk.

6. C. tubaeformis Fr. Fl. Dan. t. 2080, f. 1.

Hatten trattlik, i väta kaffebrun; foten ihålig, blekt brandgul, med orangegul skiftning; lamellerna bara, gula eller sotbruna.

Jord och förmultn. trä. 8—11. Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. hinnaktig, djupt naflad, bugtbräddad och flikig, finluden, urbleknande; foten glatt, slutl. hoptryckt och gropig; lamellerna tjocka, glesa, månggreniga. — Näppeligen skild från följ. — *Mer. hispidus* Scop.; *Mer. villosus* Pers.

Var. lutescens (Bull.) Fr. Bull. t. 473, f. 3.

Hatten kullrig, naflad, n. slät, regelbunden; foten jemntjock eller uppåt afsmalnande; lamellerna mindre greniga.

Murk. ved, jord. 8—11. Skand.

7. C. infundibuliformis (Scop.) Fr. Krombh. t. 46, f. 7—9.

Hatten sotbrun, stötande mer eller mindre i gult eller grått; foten ljusgul; lamellerna ljusgula eller äldre askgrå och hvitpudrade.

Skog., på fukt. st., a. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först naflad, sedan trattlik, stundom genomborrad, flockullig och skrynklig, torr urbleknande, 3—5 cm. bred; foten pipig, vid basen n. utsvälld, slät, glatt, 5—10 cm. lång, omkr. 4 mm. tjock; lamellerna glesa, tjocka, klynnedelda; sporerna 9—11 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. Användbar. — *Mer. tubaeformis* Pers.; *Mer. fuligineus* Pers.

8. C. cinereus (Pers.) Fr. Krombh. t. 45, f. 12.

Hatten öppen eller genomborrad, beklädd med fjälligt ull, sotbrun, stötande i grått; foten sotbrun, stötande i svart; lamellerna askgrå.

Skog., r. 10. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, trattlik, 3—6 cm. bred; foten ihålig, glatt, nedåt afsmalnande, 6—9 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna tjocka, glesa, förenade genom tvärådror, mindre greniga.

9. C. cupulatus Fr. Pers. Syn. t. 5, f. 2. Bull. t. 601, f. 3.

Hatten skålformig, rödbrunaktig eller blekbrun; foten fylld, af lika färg med hatten, men ljusare; lamellerna grå.

Steril. st., r. Skand. (Småland).

Hatten seg, hinnaktig, bugtbräddad, hygrofan, i väta glatt, blekt brun och i kanten strimmig, torr finluden, rödbrunaktig och slät, 1—2 cm. bred; foten jemntjock, rak, glatt, 2—3 cm. lång, omkr. 1 mm. tjock; lamellerna m. glesa, breda, m. greniga. — *Mer. elegans* Pers.; *Ag. Helvelloides* Bull.

10. C. replexus Fr.

Hatten först kägellikt klocklik, sedan kullrig, slutl. i kanten uppåt böjd, brun, äldre askgrå; foten pipig, hvitgrå,

Gräsbev. st., r. Skand. (Skåne, Småland, Upland).

Hatten hinnaktig, strimmig, glatt, stundom sprickig och småfjällig, 2—3 cm. bred; foten uppåt n. tilltjocknande, glatt, 4—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna slutl. nedlöpande, baktill breda, genom tvärådror nätlikt förenade, föga greniga, tjocka, glesa, hvita, äldre hvitblå. Var. med smala, jemnbreda, n. tättsittande och hvitaktiga lameller.

* C. devexus Fr.

Hatten strutlik.

Afbränd. st., r. Skand.

Foten märgfull; lamellerna enkla, askgrå.

11. C. hygrophanus Laest.

Hatten trattlik, hygrofan; foten pipig, silkesluden, glänsande.

Gräsv. st. i Torneå lappmark.

Hatten n. köttig, prickig, med inrullad, trubbig kant; foten seg; lamellerna nedlöpande, greniga, i eggen trubbiga.

23. Leptoglossum Karst.

1. L. muscigenum (Bull.) Karst. Bull. t. 288, 498, f. 2.

Hatten brun, torr gråhvit; foten vid basen ullig; lamellerna glesa, greniga, icke anastomoserande.

På mossor, äfven på halmtak, r. 10, 11. Ryssl.; Finl. (Åbo); Skand.

Hatten hinnaktig, spadlik, horizontel, glatt, ringformigt tecknad; foten trind, horizontel, kort, stundom n. ingen; lamellerna uppsvällda, af lika färg med hatten, 2—3 cm. hög. — *Agaricus* Bull.; *Cantharellus* Fr.

2. C. glaucum (Batsh.) Karst. Batsch. f. 123. Holmsk. II, t. 23.

Mörkgrå; hatten silkesluden, utan ringformiga teckningar; foten stoftpudrad.

Sandback., r. 10, 11. Finl. (Mustiala); Skand (Upsala).

Hatten hinnaktig, tunglik, uppstigande; foten vertikal, kort; lamellerna vecklika, uppsvällda, glesa, klynnedelda. Omkr. 1,5 cm. hög, i början upprätt, n. klubblik, mörkgrå. — *Cantharellus* Fr.

24. Leptotus Karst.

1. L. tenellus (Fr.) Karst. Fl. Dan. t. 1295, f. 2.

Utbredd och tillbakaböjd, mjuk, svartaktig.

Murken ved, r. Lappland.

Hatten hinnaktig, slutl. flikig, 1—2 cm. bred; ådrorna veckformiga, ogrenade, olika långa. Knapt 1,5 cm. bred. — *Cantharellus* Fr. Syst.; *Arrhenia* Fr. Hym.

2. L. bryophilus (Pers.) Karst. Nees, f. 237.

Liten, snöhvit; hatten i toppen fotlikt utsträckt.

På mossa, r. 9—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Skåne).

Hatten n. hinnaktig, skålformig, luden, 4—7 mm. bred; lamellerna breda, styfva och raka, klynnedelda, från midten strålformigt utlöpande, i eggen trubbiga. — *Agaricus* Pers.; *Cantharellus* Fr.

3. L. retirugus (Fr.) Karst. Bull. t. 498, f. 1.

Hvitgrå, vidfästad matrix medelst fibriller; lamellerna nätådrigt förenade.

På mossa, h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, sittande, utbredd, n. kretsformig, slutl. bugtbräddad eller flikig, 5—12 mm. bred; lamellerna strålformigt utlöpande från midten. Mest utmärkt från följ. genom de tunnare, nätådriga lamellerna. — *Helvella* Bull.; *Cantharellus* Fr.

4. L. lobatus (Pers.) Karst. Fl. Dan. t. 1077.

Mörkt brun, torr blekaktig; lamellerna veckformiga, sinsemellan fria.

Fukt. st., på mossa, om våren. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, sittande, horizontel, n. kretsformig, äldre flikig, 2—3 cm. bred; lamellerna greniga, divergerande, n. glesa. — *Merulius* Pers.; *Cantharellus* Fr.

5. L.? crucibulum (Fr.) Karst.

Skålformig, luden, hvit; lamellerna ljusgula, äldre smutsigt gula.

Gammal ved, *Polyporus igniarius*, r. Skand.

Hatten n. köttig, mjuk; lamellerna vecklika, strålformigt utgående från midten, klynnedelda, krusiga, breda. Är möjligen endast en form af *Paxillus panuoides*. — *Cantharellus* Fr.

24. Arrhenia Fr.

1. Arrh. Auriscalpium Fr.

Brun; foten lateral.

Bokskog., på bar jord, r. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, kullrig, med nedböjd kant, kretsformig, helbräddad, glatt; foten upprätt och styf, jemntjock, finluden, 1—2 cm. lång, trådsmal; ådrorna få (3—5), glesa, ogrenade, vanl. blekare. — *Cantharellus* Fr. El.; *C. Mühlenbeckii* Trog.

25. Xerotus Fr.

1. X. degener Fr.

Hatten helbräddad, i fuktig väderlek strimmig och brungrå, torr finluden och mörkgrå, vanl. med otydliga, ringformiga teckningar; lamellerna få, hvitgrå.

Bar sandjord, r. Skand. (Småland).

Hatten läderartad, hinnaktig, m. tunn och seg, platt, äldre trattlik; foten tät, kaffebrun, fint hvitluden, 2—3 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, m. glesa, ogrenade eller klynnedelda, teml. breda, veka, i eggen först trubbiga, sedan hvassa. Till habitus lik *Thelephora undulata*.

26. Trogia Fr.

1. Tr. crispa (Pers.) Fr.

Finluden, gulaktig, stötande i rödbrunt, i kanten hvitaktig; lamellerna klynnedelda, krusiga, hvitaktiga eller gäddblå.

Torra gren. af björk, bok, al, hassel och rönn, h. o. d. 10—2. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten vanl. sittande, skålformig, tillbakaböjd, seg, horizontel, olikformig, flikig, 2—3 cm. bred; lamellerna veckformiga, smala, upp-

svällda, stundom stötande i grågrönt; sporerna valsformiga, 4 mmm. långa, 1 mmm. tjocka. Vanl. tegellagd. — *Merulius* Pers.; *Mer. fagineus* Schard.; *Cantharellus* Fr. Syst. Myc.

27. Schizophyllum Fr.

1. Sch. commune Fr. Krombh. t. 4, f. 14—16.

Ljusgrå; lamellerna grå, stötande först i brunt eller rosenrödt, sedan i purpurrödt.

Löfträdsstamm. 9—11. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten ganska torr och saftlös, yngre skållik, baktill utsträckt till ett skaft eller fotlik bas, helbräddad eller flikig, hvitluden, äldre kort sträfhårig, slutl. solfjäderlikt klufven, hvitgrå, i fuktig väderlek mörkare, i torr hvitaktig, 1—4 cm. bred; lamellerna ludna.

28. Lentinus Fr.

1. L. tigrinus (Bull.) Fr. Bull. t. 70.

Hatten hvitaktig, fläckig af inväxta, håriga, svartaktiga fjäll; foten småfjällig, i toppen försedd med en hel, tillbakaböjd, snart affallande ring, hvitaktig, vid basen ofta brunaktig.

Ekved, r. 5, 6. Ryssl. (Lill Ryssl.); Skand. (Skåne).

Hatten köttigt läderartad, tunn, kretsformig, kullrigt platt, slutl. trattlik, naflad, 3—7 cm. bred; foten nedåt vanl. afsmalnande, krökt, smal, slät, trind, omkr. 6 cm. lång, 8—10 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, nedlöpande, smala, jemnbreda, tättsittande, olika långa, i eggen sågadt tandade, hvita, äldre gulaktiga.

2. L. lepideus Fr. Schaeff. t. 29, 30.

Blek eller hvitaktig; hatten köttig, kompakt, fläckig af stora, tilltryckta, mörkare fjäll; foten mer eller mindre luden och fjällig.

Gammal furuved, h. o. d. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten seg, först kullrig, sedan nedtryckt, olikformig, hvitaktig eller blek, ofta stötande i gult eller ockragult, 5—10 cm. bred; foten n. excentrisk, ganska seg, n. trädartad, tät, grof, rak eller krökt, nedtill rotlikt förlängd, 3—8 cm. lång; hyllet snart försvinnande; lamellerna nedlöpande och urbugtade, breda, på tvären strimmiga, hvitaktiga, i eggen sargade; sporerna n. sferiska, 2—3 mmm. i diam. Lukten icke oangenäm.

Var. 1. contiguus Fr.

Mjölkhvit, utan fjäll; hatten tunnare; foten smalare.

Var. 2. tubaeformis (Schaeff.) t. 248.

Foten förlängd, krökt eller flerböjd; hatten m. liten eller outvecklad.

Dunkla klyftor, r.

Var. 3. ceratoides (Holmsk.).

Fruktkroppen steril, upplöst i grenar (korallik).

Dunkla klyftor, vattenledning., h. o. d. Ryssl. (Sibirien); Finl.; Skand.

Monströs form. — *Ramaria* Holmsk.

3. L. sitaneus Fr.

Hatten askgrå, fintrådig och fjällig; foten fintrådig.

Stamm. af lind. 8. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, elastisk, kullrig, olikformig, 5—7 cm. bred; foten fast, krökt, 5—7 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, smala, släta, vid basen anastomoserande, tandade, snöhvita.

29. Lentinellus Karst.

1. L. umbellatus (Fr.) Karst.

Hatten grå, stötande i gult; foten fårad, hvitaktig; lamellerna hvitaktiga.

Stamm. af svartpopp., r. Skand. (Skåne).

Tufvad, teml. styf; hatten köttigt läderartad, n. trattlik, seg, naflad, regelbunden eller oregelbunden, genomborrad, glatt; foten grenig, n. fylld; lamellerna långt nedlöpande, tättsittande, m. smala och tunna. Talrika fruktkroppar sammanväxa med fötterne till en gemensam, fårad, glatt, hvit stam, så att svampen synes grenig. — *Lentinus* Fr.

2. L. cochleatus (Fr.) Karst. Sow. t. 168.

Vek; hatten glatt, blek, stötande i köttrödt eller rödbrunt, slutl. ljust sämskfärgad; foten fårad, glatt, n. af samma färg, som hatten.

Stamm. och ved af löfträd, a. Vår och höst. Ryssl.; Finl.; Skand.

Seg; hatten köttig, tunn, oregelbunden, n. flikig och vriden, platt, nedtryckt eller trattlik, urbleknande, icke genomborrad, omkr. 3—9 cm. bred; foten tät, fast, central, excentrisk eller lateral, flerböjd eller skrufvriden, upptill blekt köttröd, nedtill mörkt rödbrun, 3—6 cm. lång; lamellerna nedlöpande, tättsittande, sågade, bleka eller hvita, stötande mer eller mindre i köttrödt; sporerna n. sferiska, 4—6 mmm. i diam. Lukten svag, lik den af anis, eller ingen. Än enslig, än tufvad, tegellagd. — *Lentinus* Fr.

3. L. friabilis (Fr.) Karst.

Spröd, sämskfärgad, i fuktig väderlek stötande i köttrödt, i torr i blekgult; hattarne naflade och genomborrade, bildande tufvor på en gemensam, n. ihålig, sammantryckt, skrufvriden fot.

Stamm. af bok, r. Skand. (Småland).

Tufvig, grenig, köttigt fibrös, mjuk; hattarne excentriska, trumpet- eller trattlika, vågböjda, tunna, halfva eller n. hela, glatta, 3—6 cm. breda; lamellerna nedlöpande, tättsittande, smala, sågade, blekt köttfärgade, med brunaktig anstrykning, i eggen hvitaktiga. Ofta förvexlad med föreg. — *Lentinus* Fr.

4. L. omphalodes (Fr.) Karst. Kalchbr. t. 30, f. 2.

Hatten i början djupt naflad, n. genomborrad, först gulblek, stötande i halmgult, slutl. blek; foten gropig.

Barrskog., på jord, r. Skand.

Enkel; hatten n. hinnaktig, seg, med först kullrigt, sedan plattadt, bugtbräddadt och ofta flikigt bräm, 3—4 cm. bred; foten central, tät, n. jemntjock, smal, seg, glatt, med förlängda fördjupningar, 3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna m. nedlöpande, bågformigt krökta, i midten bredare (omkr. 2 mm.), hvita, äldre hvitbleka, naggade. Växer truppvis. — *Lentinus cochleatus *omphalodes* Fr. Mon.

30. Hemicybe Karst.

1. H. ursina (Fr.) Karst.

Hattarne öronformiga, uppstigande, släta, baktill brunludna.

Murkna löfträdstamm., r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Sittande, tegellagd; hattarne köttiga, sega, med slät, n. flikig, helbräddad kant, mörkbruna, stötande något i rödt, eller blekt köttröda, med dragning i lergult, yngre n. glatta, 3—10 cm. breda; lamellerna breda, sargade, hvitaktiga; sporerna klotrunda, 4 mmm. i diam. — *Lentinus* Fr.

2. H. Martianoffiana (Kalchbr.) Karst.

Hatten hinnaktigt läderartad, n. njurlik, i midten besatt med små vårtor, i omkretsen med streckformigt löpande åsar, mjukt sammetshårig.

Stamm. af balsampopp. Ryssl. (Sibirien).

Hatten n. sittande, lateral, tunn, flikig, rödbrun, äldre sämskfärgad, 3—5 cm. bred; lamellerna nedlöpande, ogrenade, ganska smala, m. tätt sittande, tandade, bleka, äldre rödbrunaktiga. Köttet hvitt.

3. H. castorea (Fr.) Karst.

I början rödbrun, sedermera sämskfärgad; hattarne tunglika, glatta, n. skrynkliga.

Furuved, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Tammela); Skand. (Norrland, Upland, Östergöthland).

Nästan sittande, tegellagd, horizontel; hattarne i början n. omvridna, förlängda, släta eller skrynklade, med inrullad, helbräddad, stundom flikig kant, ända till 10 cm. breda; lamellerna m. tättsittande, smala (2—4 mm. breda), tandade, rödbrunaktiga eller hvitaktiga. — *Lentinus* Fr.

4. H. vulpina (Fr.) Karst. Sow. t. 351. Kalchbr. t. 30, f. 1.

Hattarne mussleformiga, med upphöjda, på längden löpande åsar, flockulligt skrofliga, sämskfärgade.

Gamla stamm. af alm och rönn, r. Finl. (Runsala); Skand. (Upsala).

Sittande, tegellagd; hattarne köttigt sega, skrynkliga, baktill sammanväxta och besatta med hvita vårtor, med tunn, ned- och inböjd, helbräddad slutl. brunaktig kant; lamellerna tättsittande breda, sargade, hvita, slutl. jämte de underliggande hattarne hvitmjöliga.

5. auricula (Fr.) Karst.

Hvit; hatten half, öronformig, uppstigande; lamellerna jemnbreda.

Stamm. af löftr. r. 9. Finl. (Tammela); Skand. (Upsala).

Tegellagd, tufvig; hatten köttigt läderartad, sittande, glatt, slutl. strutlikt uppåt inrullad, 6—9 cm. bred; lamellerna nedlöpande, jemnbreda, tätt naggadt sågade, sinsemellan fria, smala (omkr. 2 mm. breda); sporerna n. klotrunda, omkr. 2 mmm i diam.

6. H. svavissima (Fr.) Karst.

Välluktande, hvit; hatten tunn, sköldformig, slät, glatt, torr, gulaktig.

Torr. gren. af gråvide, r. Skand. (Småland).

Nästan sittande; hatten köttigt seg, uppstigande, vanl. njurlik, n. helbräddad, omkr. 3 cm. bred; lamellerna nedlöpande och baktill anastomoserande, olika långa, teml. breda, n. glesa, tandade eller sargade. Enstaka. Lukten m. stark och behaglig.

7. H. flabelliformis (BOLT.) KARST. BOLT. t. 157.

Hatten njurformig, glatt, blekgrå, med naggadt fransig kant.

Trädstamm., gren., r. Skand. (Skåne, Stockholm).

Hatten n. sittande, tunn, seg, slät, platt, slutl. krusig, 2—4 cm. bred; lamellerna teml. breda, sargade, bleka eller hvitaktiga.

* H. herbarum (FR.) KARST.

Hatten hinnaktig, blek; ytterst liten.

Torr. stjelk. af mjölkört *(Epilobiun)*, r. Skand. (Skåne).

32. Volvaria Fr.

* Hatten torr, silkesluden eller fintrådig.

1. V. bombycina (SCHAEFF.) FR. SCHAEFF. t. 98.

Glänsande hvit; hatten beklädd med först fint, sedan fjälligt ludd; foten tät; slidan ganska vid, hinnaktig, flikig, n. klibbig, qvarsittande.

Stamm. af löfträd, helst bok, alm och lönn, r. 7, 8. Ryssl. (Jenisseisk); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, lös, först klocklik, sedan utbredd, n. pucklig, 8—20 cm. bred; foten uppåt småningom afsmalnande, slät, glatt, 8—18 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fria, bukiga, blekt, kötträda. Spridd, stundom tufvad. — *Ag. incarnatus* BATSCH.; *Amanita* PERS.

2. V. virgata FR. BULL. t. 282.

Hatten vackert svartstrimmig, ask- eller rökgrå; foten tät; slidan lös, brunaktig.

I varma drifhus, på garfvarbark, feta, gödsl. plats. r. 7, 8. Ryssl.; Finl. (Åbo); Skand. (Småland, Upsala, Stockholm).

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, trubbig, af tilltryckta, svartaktiga trådar fläckig, 7—10 cm. bred; foten n. jemntjock, glatt, hvit, 7—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fria, köttröda. — *Ag. volvaceus* Bull. Skild från föreg. med mindre brunaktig, slida och svartstrimmig hatt.

3. V. hypopithys Fr.

Glänsande hvit; hatten först kägellik, sedan klocklik, torr, silkesluden; foten finluden; slidan tvåflikig.

Granskog., r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, 6—10 mm. hög; foten fylld, jemntjock, tilltryckt silkeshårig, 2—3 cm. hög, 2—3 mm. tjock; lamellerna fria, först hvita, sedan med köttröd anstrykning. — *Ag. parvulus* B. Fr. Mon.

** Hatten mer eller mindre klibbig, merendels glatt.

4. V. rhodomelas (Lasch.) Fr.

Hatten beklädd med fjälligt ludd, klibbig, n. sotbrun; foten luddig; slidan liten, flockullig.

Gödsl. st., r. 5, 6. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd; foten tät, uppåt afsmalnande, slutl. n. glatt; lamellerna fria, rödlätta. Är en mellanform emellan *V. virgata* och *V. speciosa*.

5. V. speciosa Fr.

Hvit eller hvitaktig; hatten glatt, klibbig; foten och slidan ludna.

Gödselhögar, gödsl. plats., h. o. d. 5—8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, i början klocklik, sedan utbredd, trubbig eller n. pucklig, hvitaktig, i midten vanl. stötande i grått, med slät kant, 9—15 cm. bred; foten tät, vid basen n. löklikt uppsvälld, uppåt afsmalnande, hvit, 10—20 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamel-

lerna fria, blekt köttröda; sporerna elliptiska, släta, regelbundna, 12—18 mmm. långa, 8—10 mmm. tjocka. Misstänkt.

6. V. media (Schum.) Fr. Fl. Dan. t. 1676, f. 2.

Snöhvit; hatten klibbig, torr silkesluden; foten glatt; slidan flikig.

Bok- och barrskog. r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, med slät, glatt kant, 3—4 cm. bred; foten tät, jemntjock, 5—6 cm. lång; lamellerna fria, rosenröda. Förenar föreg. med följ.

7. V. parvula Weinm. Bull. t. 330.

Hvitaktig; hatten pucklig, n. silkesluden; foten n. pipig, silkesluden.

Trädgård., r. 7, 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, kägellikt klocklik, äldre platt, i början n. klibbig, snart torr, 1,5—3 cm. bred; foten jemntjock eller nedåt n. tilltjocknande, 2—4 cm. lång, 3—5 mmm. tjock; slidan m. liten, 3—4-flikig; lamellerna fria, köttröda. — *Ag. volvaceus minor* Bull.; *Ag. pusillus* Pers.

8. V. plumulosa Lasch. Quel.

Glänsande hvit; hatten klocklik, luddig och hårbräddad; foten mjukt luden; slidan glatt.

Skog., på bar mark, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, mjuk, 2—4 cm. bred; foten 3—5 cm. lång, 2—7 mm. tjock; slidan 3—4-delad; lamellerna fria, i kanten fransiga, slutl. blekt köttröda. — *Ag. parvulus b. major* Weinm.

33. Pluteus Fr.

* Hattens öfverhud snart upplöst i ludd, fjäll eller fibriller.

1. Pl. cervinus (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 10.

Hatten n. slät, sotbrun, slutl. på ytan upplöst i fina trådar eller fjäll; foten tät.

Murkn. stubb., stamm., ved, halmtak, a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början klocklik eller hemisferisk, slutl. platt, i förstone glatt, sotbrun, ofta stötande något i svart, urbleknande, i väta klibbig, 7—13 cm. bred; foten jemntjock, fast, hvitaktig, vanl. svarttrådig eller svartstrimmig, omkr. 8 cm. hög, 1—2 cm. tjock; lamellerna fria, först hvita, sedan n. köttröda; sporerna sferiskt elliptiska, släta, 7—8 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Lukten teml. stark. Misstänkt. — *Ag. atricapillus* Batsch.; *Ag. Pluteus* Pers.

Var. rigens (Pers.) Fr.

Hatten svartstrimmig eller småfjällig.

Rutt. ved, r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten askgrå; foten glatt, n. glänsande; sporerna 7—9 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka eller 5—7 mmm. i diam.

* Pl. petasatus Fr. Berk. Ann. Nat. Hist. XIII, t. 9, f. 2.

Hatten glatt, hvitaktig, stötande i askgrått.

Gödselhög., drifbänk., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten i midten köttig, pucklig, hinntäckt, till midten tätt strimmig, n. klibbig, hvitgrå, äldre öfvergående i brunt, 15—18 cm. bred; foten hög, tät, fintrådigt strimmig, hvit eller blek, slutl. stötande i brandgult; lamellerna fria, m. tätt sittande och m. breda (2 cm.). Påminner om *Volvaria,* men har ingen slida.

** Pl. umbrosus (Pers.) Fr. Pers. Icon. et Descr. t. 2, f. 5.

Hatten gropigt skrynklig, i början luden, umbrabrun, med fransig kant; lamellernas egg försedda med sotbruna fransar.

Gamla trädstamm., på skugg. st., h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, skrynklig och knölig, sotbrun, betäckt af ett umbrabrunt ludd, hårbräddad, 5—10 cm. bred; foten tät, jemntjock, svartaktig, beklädd med fjälligt ludd, omkr. 6 cm. lång; lamellerna fria, n. blekröda.

*** Pl. sororiatus Karst.

Hatten beklädd med fjälligt ludd, gul; foten blek, slutl. öfvergående i gult; lamellerna i förstone i eggen gula och luddiga.

Förkoln. och murk. ved, 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, ofta bugtbräddad, i kanten n. strimmig, 3—6 cm. bred; foten n. fylld, n. slät, glatt, nedtill n. utsvälld och småfjällig, omkr. 6 cm. lång; lamellerna afrundade, fria, tättsittande, aflånga, hvita, först stötande i rosenrödt, sedan i köttrödt; sporerna elliptiskt sferiska, släta, 7—8 mmm. långa, 6 mmm. tjocka.

2. Pl. ephebeus Fr Bull. t. 214.

Hatten blåluden; foten fylld, glatt eller af tilltryckta trådar n. strimmig.

Murken ved af björk, r. 9. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utplattad, trubbig, blåaktig eller brunviolett, med bar, n. vågböjd kant, 3—5 cm. bred; foten hvit, vanl. stötande i blått, uppböjd, 5—6 cm. lång, 6—9 mm. tjock; lamellerna fria, gulaktiga, äldre köttröda. Nära beslägtad med föreg.

3. Pl. salicinus (Pers.) Fr.

Hatten först hvit- eller kornblå, sedan askgrå, med mörkare, skrynklig och flockullig disk; foten hvit, med blåaktig eller grönaktig anstrykning.

Stamm. af *Salix*-arter, r. Skand. (Skåne).

Hatten teml. köttig, kullrig, äldre platt, n. pucklig, 2—4 cm. bred; foten fylld, jemntjock, fintrådig, smal, 3—6 cm. lång, 3 mm.

tjock; lamellerna fria, rosenröda. Närmast slägt med föreg., men m. mindre och spädare.

Var. beryllus (Pers.) Fr.

Hatten askgrå, med grönaktiga, ringformiga bälten; foten hvitaktig, kort.

Stamm. af al, r. Skand.

4. Pl. hispidulus Fr. Icon. t. 9, f. 2.

Späd och liten; hatten silkeshårig, mörkgrå; foten pipig, silfverhvit.

Murkna bokstamm., r. 7—10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, finhårig, slät, i kanten slutl. n. strimmig, 10—14 mm. bred; foten jemntjock, slät, glatt, 3—4 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, kötröda.

5. Pl. pellitus (Pers.) Fr. Quel. t. 5, f. 4.

Hvit; hatten tunn, silkesluden; foten fylld, glatt, n. glänsande.

På och vid trädstamm. i löfskog., r. 8, 9. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, slutl. n. pucklig, regelbunden, slät, torr, 5—6 cm. bred; foten slät, jemntjock, vid basen uppsvälld, omkr. 5 cm. lång 4—7 mm. tjock; lamellerna fria, baktill afrundade, tättsittande, bukiga, hvita, slutl. kötröda.

6. Pl. Roberti Fr. Icon. t. 90, f. 1.

Hatten kort och fint sträfhårig, utan fåror, hvit, öfvergående i brunt; foten i toppen ihålig, nedtill tät; lamellerna i början glänsande hvita.

Bokskog., r. Skand. (Småland).

Hatten hinnaktig, i midten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, foten nedåt n. tilltjocknande; lamellerna m. breda.

** Hatten stoftpudrad eller n. mjölig.

7. Pl. plautus WEINM.

Hatten sotbrun, mjölig; foten pipig, sammetshårig, brun, stötande i svart.

Ved., r. 8. Ryssl. (St. Petersburg).

Hatten n. köttig, klocklik, slät, glatt, sämskfärgad, beströdd med ett sotbrunt stoft, torr småskrynklig och n. strimmig, 2—4 cm. bred; foten jemntjock, utanpå och inuti sotbrun, spröd, vid basen n. krökt, 3—4 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fria, bukiga, blekt köttröda. Lukten n. stark. Växer i mindre flockar.

8. Pl. nanus (PERS.) FR.

Hatten rynkig, sotbrun, beströdd med ett kaffe- eller umbrabrunt stoft; foten strimmig, hvitaktig.

Stamm. af bok, björk, äfven på murk. tallved, r. 8—10. Ryssl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, 3—7, cm. bred; foten tät, styf, jemntjock eller uppåt afsmalnande, 3—8, cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fria, blekt köttröda. — *Ag pyrrhospermus* BULL. t. 547, f. 3.

Var. lutescens FR.

Foten och ofta lamellerna gula.

9. Pl. semibubosus LASCH.

Mycket späd och liten, hvit; hatten mjuk, fårad; foten finluden, vid basen blåslikt uppsvälld.

Grenar af asp, björk, bok, r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, hemisferisk, trubbig; foten otydligt pipig; lamellerna fria, hvita, äldre blekt köttröda.

*** Hatten bar, glatt.

10. Pl. roseoalbus FR. Fl. Dan. t. 1679.

Hatten n. köttig, glatt, rosenröd, med dragning i köttrödt; foten tät, uppåt afsmalnande, hvitpudrad.

Gaml. trädstamm., r. Skand. (Skåne).

Hatten kullrig, äldre utbredd, trubbig, slät, omkr. 8 cm. bred; foten hvitaktig, stötande något i rosenrödt, 6—9 cm. lång och 1,5 cm. tjock, lamellerna fria, n. glesa, hvita, äldre kötttröda.

11. Pl. leoninus (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 48.

Hatten höggul eller citrongul, i kanten strimmig; foten tät, strimmig, ljusgulaktig.

Murkn. stubb. af bok, på skugg. st. r. 8—10. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, spröd, klocklik, äldre utbredd, glatt, bar, 4—8, cm. bred; foten glatt, halmgul, omkr. 9, cm. lång, 5—10 mm. tjock; lamellerna fria, i eggen gulaktiga, äldre öfvergående i kötttrödt.

12. Pl. chrysophaeus (Schaeff) Fr. Schaeff. t. 253.

Hatten glatt, mörkt kanelbrun; foten pipig, n. ihålig, gulaktig.

Bokstubb., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, bar, ofta svartstrimmig, 3—6, cm. bred; foten glatt; lamellerna fria, först hvita, sedan kötttröda. Skild från föreg. med föga annat än ihålig, mindre strimmig fot och kanelbrun eller ljust umbrabrun hatt. — *Ag. molliusculus* Sow.

13. Pl. phlebophorus (Ditm.) Fr. Sturm. t. 15.

Hatten bar, ådrigt skrynklig, umbrabrun; foten pipig, hvitaktig, glänsande.

Murkna stamm. af björk, bok och sälg, r. 7—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slät, 2—4 cm. bred; foten n. uppböjd; lamellerna fria, hvita, äldre blekt kötttröda; sporerna sferiska, 5—9 mmm. i diam. Till alla delar lik *Pl. nanus*, men med pipig, glänsande fot och bar hatt.

14. Pl. umbrinellus Somm.

Hatten slät, glänsande, med blekare, fransig kant; foten rotlikt förlängd, seg, glänsande hvit.

Jord., r. Skand. (Norrland).

Hatten n. köttig, seg, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, glatt, 1—2 cm. bred; foten pipig, glatt, 3 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fria, hvita, äldre öfvergående i blekt kötträdt.

34. Entoloma Fr.

* Hatten glatt, fuktig eller klibbig.

1. Ent. sinuatum Fr. Saund & Sm. t. 11.

Hatten kompakt, hvit, med dragning åt gult; foten tät, fintrådig, snöhvit; lamellerna gulaktigt blekröda.

Ek- och hasselskog., r. 9, 10. Skand. (Skåne).

Hatten kullrig, äldre utbredd och nedtryckt, bugtbräddad, slät, glatt, 10—18 cm. bred; foten grof, fast, glänsande hvit, jemntjock, slutl. glatt, bar 10—18 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna n. vidfästade, urnupna, tätt sittande, m. breda, först bleka eller blekt gulröda, sedan rödbrunaktiga. Lukten angenäm, lik den af brändt socker.

2. Ent. lividum (Bull.) Fr. Bull. t. 382. Quel. t. 6, f. 1. Fr. Icon. t. 90, f. 3.

Hatten betäckt af en lätt kyfbar, fintrådig hinna, gulblek eller sämskfärgad, urbleknande; foten glatt, i toppen stoftpudrad; lamellerna i början bleka eller hvitaktiga, sedan köttfärgade.

Skogstr., r. Finl. (Runsala); Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, slät, glatt, torr, regelbunden, 10—15 cm. bred; foten n. ihålig, uppfylld med en svampig märg, grof, n. strimmig, jemntjock, snöhvit, omk. 9 cm. lång, 2—4 cm. tjock; lamellerna afrundade, n. fria, framtill afsmalnande, 7—11 mm. breda; sporerna runda, n. oregelbundna eller n. kantiga, 8—9 mmm. i diam. Luktar af färskt mjöl, men uppges dock vara giftig.

3. Ent. prunuloides Fr. Icon. t. 91, f. 1.

Hatten glatt, n. klibbig, grå-, gul- eller hvitaktig, stundom gulblek; foten hvit; lamellerna i förstone n. vidfästade, urnupna, sedan n. fria.

Torr. öppn. backsluttn. 8, 9. Skand.

Hatten köttig, först klocklik, sedan kullrig, slutl. utbredd, n. pucklig, oregelbunden, slät, slutl. på längden sondersprucken och i kanten strimmig, 6—8 cm. bred; foten tät, jemntjock, glatt, bar, slät eller n. strimmig, 9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna bukiga, tätt sittande, 7—9 mm. breda, hvita, äldre kötträda. Spridd. Lukten stark, lik den af nymalet mjöl.

4. Ent. porphyrophaeum Fr. Icon. t. 93, f. 1.

Hatten kaffe- eller sotbrun, torr urbleknande, musgrå; foten sotbrun, med dragning åt purpurrödt.

Gräsväxt. äng., r. 9. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, klyfbar, först klocklik, sedan platt, bugtbräddad, ofta flikig, pucklig, slät, matt, n. glatt, 9—10 cm. bred; foten tät, tågig, mjuk, uppåt småningom afsmalnande, bar, glanslös, vid basen hvitluden, omkr. 8 cm. lång, vid basen 10—15 mm. tjock; lamellerna n. fria, bukiga, n. glesa, sinsemellan fria, i början gråhvita, sedan stötande mer eller mindre i rödt, 4—7 mm. breda. Lätt klyfbar. Lukten igen.

5. Ent. erophilum Fr.

Hatten ådrigt strimmig och linjerad, ljust askgrå; foten stoftpudrad, blekare.

Backsluttn., r. 5. Ryssl. (Sibirien); Skand. (Ultuna).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, torr, 1—4 cm. bred; foten tät, jemntjock, 2—3 cm. lång, 5—7 mm. tjock; lamellerna afrundade, fastväxta, teml. glesa, breda, blekare. Växer i vida ringar och kroklinier.

* Ent. purpurascens Karst.

Hatten slät, glatt, smultronröd, stötande i purpurrödt; lamellerna af samma färg; tufvig.

Odl. jord., r. Skand. (Götheborg).

6. Ent. helodes Fr.

Hatten askgrå eller sotbrun, med dragning åt purpurrödt; foten blek, gråtrådig; lamellerna afsmalnande mot foten, fastväxta, först hvita, sedan blekt köttröda.

Torr. kärr, bland hjortron, 8—10. Skand.

Hatten teml. köttig, spröd, seg, kullrig, äldre platt, pucklig, glatt, fuktig, ofta liksom tigerskäckig, urbleknande, omkr. 6 cm. bred; foten ihålig, sällan fylld, blek, spröd, fintrådig, jemntjock eller vid basen n. utsvälld, 6—10 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna teml. glesa, sinsemellan fria. Lukten teml. stark, liknande den af nymalet mjöl. Köttet tunnt, blekt.

7. Ent. qvisqviliare Karst.

Hatten svartaktigt brandgul, mot kanten ljusare, torr mörkbrun, med dragning åt brandgult eller svart; foten uppåt tilltjocknande, stoftpudrad, af hattens färg.

Fukt. och skuggr. st., på mulljord och växtlemningar, r. 7, 8. Finl. (Wasa, Mustiala).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, knapt pucklig, slät, vanl. n. stöfvig, ända till 5 cm. bred; foten vanl. slutl. sammantryckt, vid basen krökt, i början fylld med hvit märg, sedan ihålig, upptill blekare, omkr. 4 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, urnupna, tättsittande, bukiga eller baktill bredare, bleka, äldre skiftande i köttrödt; sporerna elliptiska, släta, 9—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. N: tufvad; lukten svag, icke behaglig.

8. Ent. placenta (Batsch.) Fr. Batsch. f. 18.

Hatten slät, pucklig, mörkbrun; foten fintrådigt strimmig, mörkbrun; lamellerna tättsittande.

Fukt. st. r. Skand. (Vestergöthland).

Hatten köttig, kullrig, äldre utplattad, regelbunden, i väta fuktig, glatt, omkr. 4 cm. bred; foten tät, jemntjock, tågig, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, urnupna, tättsittande, teml. tjocka, hvitaktiga, äldre blekt köttröda. Smaken efteråt skarp. Ensam.

9. Ent. Batschianum Fr. Batsch. t. 19?

Hatten klibbig, mörkt brun eller svartaktig; foten pipig, mörk- eller askgrå; lamellerna smutsigt hvitaktiga, äldre askgrå eller sotbruna.

Skog., på fukt. st., r. 9, 10. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten n. köttig, i början kullrig och n. pucklig, sedan platt eller nedtryckt, slät, svagt stötande i olivgrönt eller sotbrunt, torr n. glänsande, med i början inrullad kant, 2—4 cm. bred; foten seg, fintrådigt strimmig, jemntjock eller vid basen afsmalande, 6—9 cm. lång 4—7 mm. tjock; lamellerna afsmalnande och vidfästade, plana.

10. Ent. cudon Fr.

Broskartadt seg; hatten kägellik, spetsig, svart, stötande något i umbrabrunt, med inrullad kant; lamellerna sotbruna, med dragning åt purpurrödt.

Vid väg., m. r. Skand. (Upland).

Hatten n. läderartad, slutl. klocklik, bugtbräddad, alldeles slät, glatt, torr n. glänsande, med vågböjd kant, 3 cm. hög och bred; foten fylld, jemntjock, glatt, blek, 2—3 cm. hög, 2—5 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, fastväxta eller vidfästade, tättsittande, uppstigande, lancettlika.

11. Ent. ardosiacum (Bull.?) Fr. Icon. t. 94, f. 4.

Hatten brun, med stark dragning åt stålblått, yngre svartaktig, gammal askgråaktig; foten stålblå; lamellerna fria.

Barrskog., på fukt. st., r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, trubbig, slät, glatt, fuktig, 4—6 cm. bred; foten pipig eller ihålig, lätt klyfbar, uppåt n. afsmalnande, glatt, lysande stålblå, vid basen hvit, 5—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna tätt sittande, breda, bukiga, först hvita eller grå, sedan blekröda.

12. Ent. madidum Fr. Icon. t. 91, f. 3.

Mycket starkt luktande; hatten klibbig, svartviolett, äldre sotbrun; foten violett, vid basen vanl. klubblikt utsvälld och hvit.

Bland mossa, löf, r. Finl. (Helsingfors); Skand. (Småland, Östergöthland, Stockholm).

Hatten teml. köttig, klocklik, äldre kullrig, trubbig, slät, glatt, i väta fuktig, n. klibbig, torr glänsande, med tunn, inböjd, n. strimmig kant, 3—6 cm. bred; foten ihålig, fintrådig, i toppen bar, 6—9 cm. lång; lamellerna vidfästade, n. fria, vattenaktigt mjuka, bukiga, äldre grå. Luktar n. som *Russula foetens*.

13. Ent. viridans Fr. Icon. t. 93, f. 3.

Olivfärgadt grön; hatten kägellik, klibbig; köttet grönt; lamellerna tättsittande.

Skogstr. r. Skand. (Östergöthland).

Hatten teml. köttig, äldre utbredd, med spetsig puckel, slät, omkr. 4 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, glatt, seg, omkr. 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, slutl. fria, tättsittande, bukiga, blekt köttröda.

14. Ent. rubellum (Scop.) Fr.

Hatten n. klibbig, rödlätt; foten n. luden, hvit; lamellerna smånaggade.

Gamla ihåliga alstamm., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, slät, rosenröd eller brunaktigt blekröd, 3—4 cm. bred; foten ihålig, teml. fast, n. jemntjock eller uppåt afsmalnande, omkr. 4 cm. lång; lamellerna vidfästade, tättsittande, rosenröda eller blekt köttfärgade.

** Hatten luddig eller n. fjällig, torr.

15. Ent. scabiosum Fr.

Grå- eller sotbrun; hatten sträf af upprätta, tättsittande, flockulliga papiller; foten ihålig; lamellerna hvita, äldre öfvergående i grått.

Skog., på mossbev. st., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, n. spröd, först klocklik, sedan platt, n. bugtbräddad, med trubbig puckel och utlöpande, inböjd kant, omkr. 6 cm. bred; foten n. jemntjock, mjuk, fintrådig, sotbrun, omkr. 9 cm.

lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. fria, m. bukiga, tättsittande, helbräddade, sinsemellan fria, 7—9 mm. breda.

16. Ent. jubatum Fr. Icon. t. 92, f. 1.

Hatten luden och fjällig eller fintrådig, musgrå; foten besatt med sotbruna trådar; lamellerna mörkt sotbruna, slutl. skiftande i purpurrödt.

Mosslupn. äng. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, klocklik, äldre utbredd, pucklig, 3—6 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, n. styf, spröd, pipig, tågig, glanslös, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, n. urnupna, lätt lossnande, tättsittande, bukiga.

17. Ent. subrubens Karst.

Hatten pucklig, gråaktig, i omkretsen besatt med inväxta, fina trådar eller småfjälligt ludd; foten ihålig, blekare, stötande i rödt; lamellerna hvitaktiga, äldre blekt köttröda.

Skogstr., på gräsbev. st. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan utbredd, med hög, spetsig puckel, slät, äldre n. glatt, torr isabellfärgadt askgrå och glänsande, yngre mot kanten skiftande i rödt, 4—6 cm. bred; foten jemntjock, tågig, mjuk, trind eller kantig och hoptryckt, ofta krökt eller skrufvriden, äldre glatt, 4—13 cm. lång, 7 mm.—1 cm. tjock; lamellerna vidfästade, urbugtade, teml. tättsittande, n. bukiga, n. naggade, teml. tjocka.

18. Ent. resutum Fr. Icon. t. 92, f. 2.

Hatten beklädd med ett tätt fjälligt ludd, brunaktig, i midten mörkare; foten fylld, slutl. ihålig, glatt, mörkgrå; lamellerna mörkgrå.

Skog., bland mossa, r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, m. tunn, kullrig, trubbig, än helt och hållet besatt med tilltryckta, mörkare fjäll, än jemn och slät samt fintrådig, omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, mjuk, tågig, glansk, n. strimmig, 4—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, bukiga, teml. tjocka.

19. Ent. griseocyaneum Fr. Icon. t. 94, f. 1.

Hatten trubbig, beklädd med fjälligt ludd, mörkgrå, vanl. stötande i gredelint; foten blek, äldre med dragning åt blått.

Betesmark., öppn. back., a. 8, 9. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, mjuk, omkr. 3 cm. bred; foten ihålig, flockullig och trådig, först blek, sedan blåaktig, stundom helt och hållet hvit, omkr. 4 cm. lång, 4—8 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, bukiga, hvitaktiga, äldre köttfärgade; sporerna oregelbundna, kantiga, 8—10 mmm. i diam.

20. Ent. dichroum (Pers.?) Fr. Icon. t. 92, f. 3.

Hatten pucklig, violett, slutl. gulblek eller musgrå; foten blå; sporerna brunaktigt rödlätta.

Skog., r. Skand. (Stockholm).

Hatten n. köttig, klocklik, äldre utbredd, småfjällig och fintrådig, torr, 3—5 cm. bred; foten fylld, tågig, uppåt afsmalnande, fintrådig och mjölig, n. gropig, mot basen blekaktig, omkr. 4 cm. hög, 2—7 mm. tjock; lamellerna urbugtade och vidfästade, tättsittande, bleka eller hvita, slutl. köttröda, 2—3 mm. breda. Till habitus snarlik föreg.

21. Ent. sericellum Fr. Bull. t. 524, f. 2. Quel. t. 5, f. 5.

Hvit; hatten silkesluden; foten smal, fintrådig.

Gräsbev. st., a. 9—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, vanl. oregelbunden, slutl. n. glatt, ofta småfjällig, med flockullig, i förstone inböjd kant, hvit eller gulhvit, 1—2 cm. bred; foten n. pipig, jemntjock, smal, n. vaxartad, hvit. slutl. glansk, blekaktig och glatt, 3—6 cm. lång, 3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, n. urnupna, teml. glesa, breda, hvita, slutl. köttröda; sporerna oregelbundna, kantiga, 8—10 mmm. i diam eller 10—11 mmm. långa, 8 mmm. tjocka.

Var. lutescens Fr. Icon. t. 95, f. 3.

Hatten gulaktig, regelbunden, slät; foten pipig, n. bar; lamellerna n. fastväxta.

Gräsbev. st. r. Finl.; Skand.

*** Hatten hygrofan, vanl. med våg- och inböjd kant.

22. Ent. clypeatum (Linn.) Fr. Bull. t. 534.

Hatten pucklig, gulaktigt smutsbrun, torr mörkgrå; foten fylld, vanl. uppåt afsmalnande, fintrådig, blekaktig eller gråaktig.

Äng., odlad. och grus. plats. 5, 8. Ryssl.; Skand. (Upsala, Femsjö).

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, glatt, torr n. glänsande, med mörka streck och fläckar, 7—10 cm. bred; foten fylld med flockös märg, slutl. ihålig, i toppen n. stoftpudrad, 7—10 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna afrundrade, vidfästade, små sågade, bukiga, n. glesa, slutl. smutsigt blekröda, 7—9 mm. breda. — *Ag. fertilis* Alb. & Schw.; *Ag. phonospermus* Bull.

23. Ent. rhodopolius Fr. Fl. Dan. 1736.

Hatten i fuktig väderlek brun, äldre gulblek, urbleknande, i torr n. isabellfärgad; foten glatt, hvit eller hvitblek, silfverglänsande.

Skog., på fukt. st., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, spröd, först bredt klocklik, sedan utbredd, nedtryckt eller med en bred upphöjning eller puckel på midten, med vågböjd och i början inböjd kant, yngre fintrådig, äldre glatt, 6—15 cm. cred; foten ihålig, än jemntjock, än uppåt afsmalnande, stundom hoptryckt och flerböjd, i toppen hvitpudrad, 6—15 cm. lång, 7—12 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, n. urbugtade, hvita, äldre rosenröda, 4—9 mm. breda; sporerna oregelbundna, kantiga, 6—10 mmm. i diam.

24. Ent. pluteoides Fr. Icon. t. 91, f. 2.

Hatten lätt klyfbar, i fuktig väderlek hvitgrå, i kanten

n. genomskinlig, i torr smutsigt gulaktig; foten betäckt af en fintrådig eller n. filtluden hinna, hvit.

Murken granved, r. Skand. (Östergöthland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, i början n. fintrådig, sedan n. glatt, hygrofan, 3—8 cm. bred; foten pipig, styf, jemntjock, än upprätt, rak, än uppstigande, krökt, vid basen n. utsvälld och luden, hvit, vid beröring gulaktig, omkr. 5 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, urnupna, tättsittande, hvita, äldre kötttröda. Smaken mild.

25. Ent. elaphinum Fr. Icon. t. 95, f. 1.

Hatten i väta mörkt hjortgrå eller umbrabrun, torr blekbrun, i kanten strimmig; foten gulblek eller brunaktig; lamellerna baktill n. afstympade.

Mosslupn. skogsäng., r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, m. tunn, kullrig, m. trubbig, hygrofan, slät, glatt, 3—6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, teml. fast, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, bar, 3—4 cm. lång; lamellerna djupt urbugtade, m. breda, n. triangulära eller äggrunda, först bleka, sedan köttfärgade.

26. Ent. turbidum Fr. Icon. t. 93, f. 2.

Hatten gulblek, med dragning i kaffebrunt, med i början rak och tilltryckt kant; foten torr silfverglänsande och gulblek; lamellerna hvitbleka, äldre grå.

Björkskog. 8—10. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, klocklikt kullrig, äldre utbredd, glatt, hygrofan, med trubbig puckel och hinnaktig, slutl. inskuren eller klufven, strimmig kant, 5—8 cm. bred; foten köttig, lätt klyfbar, ihålig, nedtill n. klubblikt uppsvälld, uppåt afsmalnande, glatt, ofta skrufvriden, vågig, 5—10 cm. lång, 6—15 mm. tjock.; lamellerna först vidfästade, sedan urnupna, fria, tättsittande, breda, bukiga, n. vågiga, i kanten söndergnagade, blekhvita, äldre mörkgrå.

* Ent. macrius Karst.

Hatten sotbrun; foten mindre uppblåst, vanl. lifligt blå.

Barrskog. Skand. (Småland).

Mindre än hufvudform.

27. Ent. majale Fr. Icon. t. 94, f. 2.

Hatten kägellik eller klocklikt kullrig och pucklig, kanelbrun, torr ockragul; foten skrufvriden, strimmig; lamellerna naggade.

Granskog., 5—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten köttigt hinnaktig, vek, spröd, lätt klyfbar, bugtbräddad, glatt, i fuktig väderlek genomskinligt strimmig, omkr. 7 cm. bred och 4 cm. hög; foten pipig, spröd, nedåt småningom tilltjocknande, vid basen hvitluden, omkr. 12 cm. lång, vid basen ända till 1 cm. tjock; lamellerna n. fria, bleka, äldre blekt köttröda. Vanl. tufvad.

Var. molliusculum (Sow.) Karst.

Hatten klocklik, äldre utbredd, trubbig eller med obetydlig puckel, i fuktig väderlek lergul, stötande något i kanelbrunt, i torr blekt ockragul, 2—4 cm. bred; foten jemntjock, knapt skrufvriden, omkr. 10 cm. lång och 4 mm. tjock. Vanl. spridd.

Skog., a. 7—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

28. Ent. costatum Fr.

Hatten i fuktig väderlek brun, torr med dragning i gulblekt, urbleknande, n. naflad; foten grå; lamellerna bleka, äldre blekt köttröda, på tvären ribbade.

Sump. äng., kärr. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Halland, Småland).

Hatten köttigt hinnaktig, spröd, först kullrig eller blåslik, sedan n. platt, vågig, glatt, 6—9 cm. bred; foten ihålig, olikformig, ofta hoptryckt, n. strimmig, i toppen hvitmjölig, kort (omkr. 6 cm. lång), 7—10 mm. tjock; lamellerna n. fria, helbräddade, n. vågiga, m. breda. M. spröd, bildande vanl. vida, täta tufvor. Beslägtad med följ.

* Ent. Cordae KARST.

Hatten naflad, i midten svartaktig; sporerna 5—6 mmm. i diam.

Ljunghed., bland björnmossa, 9, 10. Finl. (Mustiala).

29. Ent. sericeum (BULL.) FR. BULL. t. 413, f. 2.

Hatten i fuktig väderlek umbrabrun, torr urbleknande och sidenglänsande; foten pipig, kort, fintrådig, mörkgrå; lamellerna grå; lukten stark, lik den af nymalet mjöl.

Äng., a. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, först kullrig, sedan platt, n. bugtbräddad, trubbig, glatt, hygrofan, med inböjd, strimmig kant, 3—7 cm. bred; foten jemntjock eller uppåt tilltjocknande, 3—6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna urnupna, n. glesa, plana, helbräddade, mot kanten småningom afsmalnande, slutl. rödbrunaktiga. Köttet n. tunnt, klyfbart, umbrabrunt. Växer i flockar.

30. Ent. nidorosum FR. Icon. t. 94, f. 3.

Hatten i väta hjort- eller askgrå, torr gulblek och sidenglänsande; foten fylld, jemntjock, glatt, hvitblek; lukten stark, alkalisk.

Lund., r. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, lätt klyfbar, först kullrig, sedan platt, slutl. ofta nedtryckt och olikformig, glatt, m. spröd, sprickig, 6—9 cm. bred; foten slät, i toppen hvitpudrad, 6—9 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna urnupna, fria, n. glesa, breda, spröda, stundom vågböjda, bleka, äldre blekt köttröda, 7—8 mm. breda.

31. Ent. speculum FR. Icon. t. 95, f. 2.

N. tufvad, luktlös, blek, torr n. hvit, silfverglänsande; foten strimmig.

Feta gräsbev. plats., r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, ofta försedd med en trubbig puckel i midten, alldeles glatt, i fuktig väderlek vattenaktigt eller gulaktigt blek, med tunn, inböjd,

ofta vågig, genomskinligt strimmig kant, 3—6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, ganska spröd, glatt, glänsande, trind, äldre ofta hoptryckt, 6—9 cm. lång; lamellerna urnupna, veka, glesa, m. bukiga, hvita, äldre köttröda, i kanten helbräddade och n. brunaktiga, 7—9 mm. breda.

35. Clitopilus Fr. — Mjölskifling.

* Hatten oregelbunden, n. excentrisk, vågig, knapt hygrofan, med i början luddig kant; lamellerna långt nedlöpande.

1. Cl. prunulus (Scop.) Fr. Sv. Sv. t. 19. — Gråhvit mjölskifling.

Hatten kompakt, hvitgrå eller hvit; foten bar; lamellerna teml. glesa.

Skogstr., a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början kullrig och regelbunden, sedan plattare, mera sällan nedtryckt, slutl., bugtbräddad, torr, hvitpudrad eller bar, 4—15 cm. bred; foten tät, vanl. nedtill uppsvälld, ofta strimmig, hvit, vid basen luden, 4—5 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, hvita, slutl. af sporerna rodlätta; sporerna äggrundt elliptiska, 10—16 mmm. långa, omkr. 6 mmm. tjocka. Har en angenäm lukt af färskt mjöl och syrlig smak. Ätlig. — *Ag. albellus* Schaeff.; *Ag. pallidus* Sow.; *Ag. Sowerbei* Krombh.

2. Cl. orcella (Bull.) Fr. Sv. Sv. t. 20. — Gulhvit Mjölskifl.

Hatten efter regn n. klibbig, gulhvit, mjuk; lamellerna tättsittande.

Skog., helst löfskog., r. Skand.

Hatten köttig, lös, oregelbunden eller i kanten vågig, i midten nedtryckt, i ytan vaxlik, i torrt väder n. silkesluden, ofta med mörkare fläckar eller bälten, 5—10 cm. bred; foten tät, nedtill afsmalnande, luddig, kort (knapt tumshög); lamellerna långt nedlöpande, hvitaktiga, äldre rödlätta. Köttet oföränderligt hvitt. Växer truppvis. Har lika lukt, smak och användning som föreg.

3. Cl. mundulus Lasch. Batsch. f. 119. — Svartnande Mjölskifl.

Hatten först hvitaktig eller blekhvit, sedan gråfläckig, slutl. svartnande; foten flockullig, slutl. n. glatt, inuti slutl. svartaktig.

Lund., bland löf, r. 9, 10. Skand.

Hatten köttig. tunn, seg, flocköst mjuk, platt, nedtryckt, olikformig, bugtbräddad och ofta excentrisk, torr, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, n. jemntjock, smal, af hattens färg, omkr. 3 cm. lång 4—5 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, m. tättsittande, smala, tunna, olika långa, bleka. N. luktlös; smaken oangenäm, n. bäsk.

4. Cl. lentulus Karst.

Hatten efter regn n. klibbig, hvit eller hvitaktig; foten vid basen borsthårig, jemntjock; lamellerna m. tättsittande.

Granskog., bland mossa, r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, mjuk, platt eller nedtryckt, äldre oregelbunden, n. silkesluden, 3—5 cm. bred; foten tät, flerböjd, luddig, blek, 4—6 cm. lång, 0,5—1 cm. tjock, stundom excentrisk; lamellerna nedlöpande, smala, bleka; sporerna n. kantiga, 2—4 mmm. i diam. Luktar svagt af nymalet mjöl.

5. Cl. pseudoorcella Fr. Icon. t. 96, f. 2.

Hatten blekt brunaktig, betäckt af ett ytterst fint, ljusgrått, glänsande silkesludd; foten inuti och utanpå blekt brungrå; lamellerna glesa, gråhvita.

Öppn., sterila back. r. 9, 10. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt och n. nedtryckt, stundom n. bugtbräddad, slät, omkr. 5 cm. bred; foten tät, köttig, fast, jemntjock, kort, (2—3 cm. lång); lamellerna nedlöpande, 4 mm. breda. Köttet smutsigt hvitt. Lukten n. ingen.

6. Cl. popinalis Fr.

Hatten vek, askgrå; foten fylld, ljusgrå; lamellerna mörkt askgrå; lukten stark, lik den af färskt mjöl.

Gräsbev. fält., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan nedtryckt, olikformig, n. bugtbräddad, glanslös, stundom droppfläckig, glatt, 3—6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, ofta flerböjd, bar, 3—5 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, tättsittande, lancettlika, mörkgrå, slutl. af sporerna rödlätta. Köttet hvitgrått, oföränderligt.

Var. firmatus Fr. Icon. t. 96, f. 1.

Helt och hållet, äfven inuti, n. umbrabrun; hatten kompakt, fast; lamellerna tättsittande.

Äng. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, olikformig, n. bugtbräddad, kullrig, ofta med en bred och låg upphöjning på midten, slät, glatt, glanslös, stundom droppfläckig; foten tät, jemntjock, bar, glatt, af hattens färg eller blekare, 3—6 cm. lång; lamellerna långt nedlöpande, mörkgrå.

7. Cl. undatus Fr. Icon. t. 96, f. 4.

Hatten grå, stötande i sotbrunt; foten ihålig, af hattens färg; lamellerna mörkt askgrå.

Gräsbev. backar, vid väg., h. o. d. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, tunn, spröd, djupt naflad, stundom n. trattlik och n. ringformigt tecknad, olikformig, vågig, slät, urbleknande, torr n. silkesluden, glanslös, omkr. 4 cm. bred; foten tågig, fylld, äldre ihålig, oregelbunden, stundom hoptryckt, vid basen afsmalnande och hvitluden, 1—3 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, tunna, n. glesa, sinsemellan fria, helbräddade; sporerna rostfärgade, kantiga, omkr. 9 mmm. långa och 6 mmm. tjocka.

Var. viarum Fr.

Hatten ljusgrå, glänsande.

Vid väg., h. o. d. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, vek, oregelbunden, ofta excentrisk, glatt, med mörkare, cirkelformiga bälten; foten fylld, glatt.

8. Cl. cancrinus Fr. Icon. t. 95, f. 4.

Hatten finluden eller luddig, slät, hvit, skiftande något i ljusrödt, äldre urblekt n. sämskfärgad; foten glatt, hvit.

Feta gräsbev. plats., vid väg., r. 8, 9. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, tunn, i förstone kullrig, med inrullad kant, sedan n. platt, naflad, olikformig, slutl. sprickig, 2—3 cm. bred; foten fylld, äldre pipig, seg, jemntjock eller nedåt afsmalnande, upprätt eller uppstigande, stundom hoptryckt, vid basen hvitluden, 2—3 cm. lång; lamellerna nedlöpande, glesa, teml. tjocka, baktill bredare, hvita, äldre rödlätta.

** Hatten regelbunden, silkesluden, med inrullad, bar kant; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande.

9. Cl. angustus (Pers.) Fr. Icon. t. 96, f. 3.

Hatten grå, stötande i gäddblått eller blekgult, torr urbleknande och sidenglänsande; foten glatt, hvit.

Jord, bland förmultn löf, r. 8, 9. Skand.

Hatten n. köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, med en liten, småningom försvinnande puckel, hygrofan, glatt, 3—5 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, vid basen uppböjd och luden, slät, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, 5—9 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna kort nedlöpande, tättsittande, hvita, äldre blekt köttröda. Spridd.

10. Cl. vilis Fr.

Hatten silkesluden eller luddig, mörkgrå; foten fintrådigt strimmig, af samma färg, som hatten; lamellerna hvitaktiga.

Barrskog., på öppn. back. bland mossa, 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, mjuk, kullrig, naflad, n. strimmig, hygrofan, torr slät, glanslös, 2—3 cm. bred; foten ihålig, smal, lätt klyfbar, jemntjock, vid basen hvitluden, 5—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, hvitaktiga eller grå.

36. Leptonia Fr.

* Hatten n. köttig, slät (icke strimmig), icke hygrofan; lamellerna i början hvitaktiga.

1. L. Linkii Fr.

Hatten genomskuren af fina, af trådar bildade, upphöjda linjer, först sotbrun, med dragning åt svart, sedan mörkgrå; foten rökgrå; lamellerna i eggen småtandade och svarta.

Gaml., mossbekl. stamm. af bok och tall, r. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. köttig, seg, kullrig, äldre platt, än större, n. pucklig, än mindre, n. naflad, i midten mörkare, 2—4 cm. bred; foten fylld, äldre stundom ihålig, n. jemntjock, glatt, glänsande, skiftande något i blått, vid basen uppböjd och n. utsvälld, 5—8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade slutl. lossnande, plana, bukiga, hvitaktiga, äldre blekt kötttröda.

2. L. placida Fr. Icon. t. 97, f. 1.

Hatten grå, med violett anstrykning, eller hvitaktig; foten mörk- eller svartblå, i toppen hvitpudrad.

På och vid bokstubb., r., 8—10. Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, först kocklik, sedan kullrig, trubbig, besatt med svartbruna trådar eller mörka fjäll, i midten svartaktig och luden, 2—3 cm. bred; foten fylld, äldre upptill ihålig, jemntjock, styf, glatt, i toppen otydligt svartprickig, 5—9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, baktill m. breda, hvitaktiga. — *Ag. elegans* Scop.

Var. coerulea Karst.

Hatten luden, blå.

Björkstamm., r. Skand. (Mellersta Sverge).

3. L. anatina Lasch.

Hatten gråbrun, med en mörkare, bred puckel; foten i början pudrad, sedan småfjällig och fintrådig, i toppen slät.

Gräsbev. fält. r. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Stockholm, Upsala).

Hatten n. köttig, kägellik, äldre klocklik, fintrådig och småfjällig, ofta sprickig, 4 cm. bred; foten ihålig, jemntjock eller nedåt afsmalnande, blåaktig, 4 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, uppstigande, slutl. lossnande, breda, bukiga, teml. tjocka, hvitaktiga, äldre köttröda.

4. L. lappula Fr. Icon. t. 97, f. 2.

Hatten naflad, mörkgrå; nafveln tätt fullsatt med små, spetsiga papiller; foten i toppen svartprickig.

Bokskog., bland löf, r. 9, 10. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, hemisferisk, äldre n. platt, i början flocköst mjuk, utan strimmor, äldre besatt med korta, upprätta, svartaktiga fibriller, 3—4 cm. bred; foten pipig, n. strimmig, jemntjock, brun, stötande i gredelint eller purpurrödt, vid basen hvitluden, 4—6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, tättsittande, breda, n. äggrunda, hvitaktiga, äldre ljust rosenröda.

5. L. lampropus Fr.

Hatten först musgrå eller stålblå, sedan mörkgrå eller sotbrun; foten fast, i toppen bar, utan papiller eller prickar, blåaktig, vanl. med dragning i violett.

Gräsbev. back., och fält, h. o. d. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slutl. nedtryckt, i början finluden, sedan småfjällig, glanslös, urbleknande, 2—3 cm. bred; foten broskartad, pipig, teml. tjock, slät, spröd, 3—4 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lätt lossnande, bukiga, hvitaktiga, slutl. ljust rosenröda.

6. L. aethiops (Scop.) Fr. Icon. t. 97, f. 3.

Hatten först svart, sedan sotbrun, glatt; foten brunsvart, upptill svartprickig.

Öppn. gräsbev. st. h. o. d. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, platt eller nedtryckt, slät (utan strimmor), n. glänsande, glatt, med strecklika, af trådar bildade teckningar, icke hygrofan, 2—3 cm. bred; foten n. fylld, äldre pipig, spenslig, glatt,

4—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade, lossnande, än jemnbreda, än bukiga, hvitaktiga. Skild från föreg. med tunnare, i början nedtryckt, n. glänsande, n. glatt hatt och smalare, svartprickig fot, från *L. serrulata*, med trubbig, icke naflad hatt och hvitaktiga, enfärgade, helbräddade lameller.

7. L. solstitialis Fr. Kalchbr. t. 12, f. 3.

Hatten brunaktig, n. inväxt fintrådig; foten rökgrå; lamellerna urnupna.

Lågländta, fukt. äng. r. 6. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, slutl. nedtryckt, med en vårtlik knöl i midten, småskrynklig; foten n. pipig, glatt, icke prickig; lamellerna breda, hvitaktiga.

** Lamellerna i början blå.

8. L. serrulata (Pers.) Fr. Holmsk. Ot. t. 38.

Hatten svartblå; foten upptill svartprickad; lamellerna breda, i eggen svarta, sågade.

Magra, högländta bergsbackar, fält, a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först hemisferisk, sedan utbredd, naflad, n. fjällig, i början svartblå, slät (utan strimmor), efter regn sotbrun, n. strimmig, 2—4 cm. bred; foten n. pipig, glatt, af hattens färg, men ljusare, stundom svart, grå, himmelsblå eller hvitblå, vid basen hvitluden, 2—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, lossnande, breda, segmentformiga, i början hvitaktiga, med daggblå anstrykning, sedan gråaktigt rödlätta; sporerna oregelbundna, kantiga, 9—10 mm. långa, 7—8 mmm. tjocka. Var. med tunnare, hinnaktig, först sotbrun, sedan grå hatt, slät, gråbrun fot och blekare lameller.

9. L. euchrous (Pers.) Fr.

Violett; hatten fintrådig eller småfjällig, i början violett, sedan sotbrun, med purpurröd anstrykning; foten utan prickar; lamellerna mörkt violetta, urbleknande, i eggen mörkare färgade, helbräddade.

Stamm. af hassel och al, r. 9—11. Skand. (Skåne, Östergöthland).

Hatten n. köttig, kullrig, trubbig, 2—3 cm. bred; foten fylld, glatt, bar, slät, jemntjock, omkr. 4 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade, m. bukiga. Växer ensam, i flockar eller tufvor.

10. L. chalybaea (Pers.) Fr. Pers. Icon. pict. t. 4, f. 3, 4.

Hatten mörkt violett eller svartblå, slät; foten kornblå, utan prickar; lamellerna i eggen n. ljusare.

Back., äng. 7—9. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, n. pucklig, i början finluden, sedan småfjällig, 2—3 cm. bred; foten fylld, glatt, smal 3—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade, urnupna, bukiga, hvitaktiga, stötande n. i daggblått, äldre rödlätta, i eggen n. ljusare. Till färgen snarlik *L. lampropus.*

11. L. lazulina Fr.

Hatten klocklik, strimmig, i början glatt, sotbrun, med dragning i svart; lamellerna mot hattens kant jemnt afsmalnande.

Gräsbev. fält och skog., r. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, trubbig, äldre utbredd och n. naflad, slutl. sprickig och småfjällig, i början än svartblå, än gråbrun, med mörkare disk; foten pipig, glatt, slät (utan prickar), kornblå, vid basen hvitullig; lamellerna fastväxta, lossnande, tättsittande, blåbleka. — *Ag. atrocyaneus* Pers.

*** Lamellerna bruna, stötande i purpurrödt.

12. L. calimorpha Weinm.

Hatten svartaktigt sotbrun; foten svartaktig, med stark dragning åt purpurrödt; lamellerna n. fria, bukiga, glänsande purpurröda, i eggen svarta.

Skog., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttigt hinnaktig, i början kägellikt kullrig, sedan plattad, pucklig, tätt småfjällig, n. spröd, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, smal, n. seg, 2—4 cm. lång.

13. L. Gorteri Weinm.

Hatten ljust eller smutsigt grå, med hvitfransig kant; foten purpurröd, med dragning åt violett.

Fukt. torfjord, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttigt hinnaktig, spröd, kullrig, trubbig, sammetshårig och småfjällig, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, gråluden, 4—5 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, bruna, med stark dragning åt purpurrödt.

14. L. aqvila Fr. Icon. t. 98, f. 3.

Hatten djupt naflad, umbra- eller kastaniebrun; foten fylld, brun; lamellerna vidfästade, urbugtade.

Sjöstränd., r. 7, 9. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan platt, n. strimmig, än glatt, strecktecknad, än tilltryckt småfjällig, 1—3 cm. bred; foten stundom i toppen ihålig, nedåt n. afsmalnande, otydligt fintrådig; lamellerna m. breda, n. hjertlika, teml. glesa, i början blekt umbrabruna, sedan öfvergående i purpurrödt.

**** Lamellerna bleka. Urbleknande, gula eller grönaktiga.

15. L. incana Fr. Sow. t. 162.

Hatten glatt, spräcklig af brunt och grönt; lamellerna hvita, stötande i grönt, slutl. blekröda.

Skogstr. r. 8. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, spröd, kullrig, äldre platt, naflad, i kanten strimmig, torr fint silkesluden och gråaktig, 2—3 cm. bred; foten pipig, glatt, bar, slät, grönaktig eller brungrön, glänsande, 3—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, slutl. lossnande, n. glesa, breda (4—7 mm).

16. L. formosa Fr. Icon. t. 98, f. 1.

Hatten rent gul eller vaxgul, beströdd med sotbrunt stoft eller små, brunaktiga trådar eller fjäll; foten höggul, stundom brunaktig eller blåaktig, glänsande.

Skog., företr. barrskog., r. 8. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, tunn, n. seg, kullrig, äldre platt, obetydligt naflad, strimmig, 2—3 cm. bred; foten broskartad, fylld, äldre pipig, glatt, slät, jemntjock, omkr. 5 cm. lång; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, teml. glesa, gulbleka, slutl. af sporerna blekröda.

17. L. chloropolia Fr. Icon. t. 98, f. 2.

Hatten gulblek, i midten svartfjällig; foten gäddblå, stötande i grönt.

Skog., på gräsbev. st. r. Finl. (Mustiala); Skand. (Upland).

Hatten hinnaktig, kullrig, äldre platt, strimmig, glatt, med i början inböjd kant, 2—3 cm. bred; foten pipig, styf, spenslig, teml. fast, slät, glatt, 5—8 cm. lång. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, jemnbreda, bleka eller hvitaktiga, 4 mm. breda.

***** Lamellerna gråaktiga eller grågröna; hatten hygrofan, n. strimmig.

18. L. asprella Fr. Quel. t. 6, f. 4.

Hatten i förstone sotbrun eller musgrå, sedan gulblek eller ljusgrå, strimmig; foten vanl. gäddblå eller gulblek; lamellerna småningom afsmalnande mot hattens kant.

Back., fält, a. 7—9. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan plattad, än glatt, än fintrådig, i midten naflad och först luden sedan småfjällig, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, smal, rak, glatt, slät, stundom brun, grön eller blå, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, teml. glesa, hvitaktiga eller gråaktiga. Hatten understundom hemisferisk eller klocklik, med en vårtlik knöl eller intryckt punkt i midten, mera sällan helt och hållet fjällig.

19. L. scabrosa Fr. Icon. t. 97, f. 4.

Hatten småfjällig, slät (utan strimmor), sotbrun eller brun, torr urbleknande n. mörkgrå; foten i toppen svartprickig och hvitmjölig; lamellerna segmentformiga.

Barrskog.. r. Finl. (Mustiala); Skand. (Stockholm, Upsala).

Hatten n. hinnaktig, i början kullrig och naflad, sedan utplattad, hygrofan, 2—5 cm. bred; foten broskartad, fylld, äldre pipig, teml. fast, slät, glatt, brunaktigt svart eller stålblå, glanslös, 5—8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, plana, teml. glesa, bukiga, grå.

20. L. nefrens Fr. Krombh. t. 2, f. 22?

Gulblek med stark dragning åt brunt; hatten trattlik; lamellerna i eggen helbräddade och svartaktiga.

Fukt. st., kärr, r. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten hinnaktig, först klocklikt kullrig, sedan platt, djupt naflad, slutl. trattformig, n. vågig, otydligt fintrådig, i väta gulgrå, stötande i sotbrunt, i torr väderlek gulblek, i midten mörkare färgad, 3—5 cm. bred; foten pipig, spröd, glatt, af hattens färg, men ljusare, 3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, breda, blekt grå.

21. L. sarcita Fr.

Hatten strållikt strimmig, sotbrun, torr ljusgrå, likformig; lamellerna tjocka, hvitblå.

Gräsbev. st. vid foten af ekstamm. r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, spröd, kullrig, äldre platt, slutl. n. nedtryckt, n. bugtbräddad, på ytan söndersprucken uti fjäll eller fibriller, 3—6 cm. bred; foten fylld, glatt, 3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, jemnbreda, glesa.

37. Nolanea Fr.

* Lamellerna grå eller bruna; hatten hygrofan.

1. N. pascua (Pers.) Fr. Schaeff. t. 229.

Hatten vanl. sotbrun eller brun, torr ljusgrå; foten sil-

keshårig och tågig eller äldre fintrådig, strimmig; lamellerna tättsittande.

Betesmark., äng., skog., h. o. d. 6—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, vattenaktig, m. spröd, först kägellikt klocklik, sedan utbredd, ofta bugtbräddad, vanl. pucklig, glatt, strimmig, hygrofan, torr slät, urbleknande och sidenglänsande, 2—8 cm. bred; foten pipig, spröd, styf, ofta hoptryckt, vanl. blekt sotbrun, 6—9 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna baktill afsmalnande, n. fria, bukiga, hvitaktiga, med sotbrun anstrykning, eller n. grå.

* N. pallescens Karst.

Hatten vanl. trubbig, strimmig, lergul, äldre blekaktig; foten spenslig, fintrådig, 9—12 cm. lång; lamellerna n. fastväxta, jemnbreda, uppstigande, smala, tättsittande, bleka.

Barrskog., på fukt. st. h. o. d. Finl.; Skand.

2. N. proletaria Fr. Batt. t. 18, D.

Hatten mörkgrå, med umbrabrun, luden disk; foten m. spröd, grå, med dragning i sotbrunt.

Våta st., bland mossa, r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, lätt klyfbar, klocklik, äldre plattad, m. trubbig, slät, 3 cm. bred; foten pipig, fintrådig, mjuk, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna lossnande, fria, teml. glesa, grå eller sotbrunaktiga. Vattenaktig; luktlös.

3. N. versatilis Fr. Icon. t. 98, f. 5.

Hatten glatt, metallskimrande, gulblek, med dragning i blågrönt, torr brunaktig; foten silfverglänsande.

Lund., på jord. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan plattad, trubbig eller obetydligt pucklig, slät, glatt, glänsande, 2—3 cm. bred; foten pipig, styf och rak, jemntjock, slät, glatt, bar, i fuktig väderlek hvitgrå, 3—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, m. bukiga, baktill m. breda och afrundade, glesa, grå, med rödlätt anstrykning.

4. N. limosa Fr.

Hatten sotbrun, torr ljusgrå och silkesluden; foten glansk, blekaktig, vid basen uppblåst.

Kärr, på gyttja, r. Skand. (Torneå Lappmark, Småland).

Hatten hinnaktig, styf, n. seg, klocklik, trubbig, slät, glatt, glanslös; foten pipig, broskartad, glatt, bar, vid basen hvitluden, 2 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, bukiga, grå. Luktar starkt af färskt mjöl.

5. N. mammosa (Linn.) Fr. Bull. t. 526.

Hatten försedd med en vårtlik knöl, sällan trubbig, strimmig, glatt, brun, torr isabellfärgad; foten glansk, i toppen hvitmjölig.

Öppna st., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, kägellik eller klocklik, glatt, umbra- eller sotbrun, torr sidenglänsande, 1—3 cm. bred; foten pipig, styf, spröd, rak, glatt, förlängd, i toppen n. utsvälld, af hattens färg, men blekare, omkr. 9 cm. lång och 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, bukiga, teml. tättsittande, först grå, sedan rosenröda, vanl. med ljusgrå anstrykning. Var. med hoptryckt fot och rent rosenröda lameller.

6. N. clandestina Fr.

Umbrabrun, urbleknande; hatten pucklig; foten glatt, bar, kort; lamellerna m. glesa, slutl. stötande i purpurrödt.

Skugg. st. r. 9, 10. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, med en liten, spetsig knöl i midten, n. strimmig, glatt, torr silkesluden och slät, 9—10 mm. hög och bred; foten pipig, umbrabrun, äldre stötande i purpurrödt, 2—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, slutl. förenade genom tväradror, tjocka, i början umbrabruna, derpå med purpurröd anstrykning. Styf, spröd. Växer flockvis.

7. N. minuta Karst.

Hatten blekbrun, torr isabellfärgad, strimmig, glatt; foten af hattens färg, glatt; lamellerna lancettlika, glesa, bleka.

Förmultn. halmstrån, r. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, kullrig, stundom n. naflad, torr sidenglänsande, 1—2 cm. bred; foten pipig, jemntjock, 1, 5—3, 5 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande; sporerna sferiska, n. kantiga, 7—9 mmm. diam.

8. N. juncea Fr. Icon. t. 99, f. 2.

Hatten strållikt strimmig, umbrabrun, smalspetsig eller n. naflad, i midten n. småfjällig; foten spenslig brun; lamellerna omvändt äggrunda.

Kärr, bland hvitmossa, r. Finl. (Mustiala); Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, strimmig, sotbrun, torr gulblek eller ofta svartaktig och glänsande, omkr. 2 cm. bred; foten pipig, förlängd, jemntjock, slät, glatt, brun eller svart, urbleknande, 7—8 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, aflånga, teml. glesa, först grå, sedan rosenröda.

* N. virgatula Karst.

Hatten glänsande umbrabrun, med täta gaffelgreniga svartaktiga streck; foten fint hvitluddig; lamellerna gråbruna, äldre med purpurröd anstrykning.

Torra st. r. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre utplattad, torr isabellfärgad, i midten nedtryckt, 3 cm. bred; foten styf, kort; lamellerna n. fria, glesa, omvändt äggrunda.

** Lamellerna gulaktiga eller rödbrunaktiga.

9. N. nigripes (Trog.) Fr. Icon. t. 99, f. 1.

Hatten brun, i början betäckt af ett gulaktigt ludd, sedan glatt; foten svart.

Kärräng., r. Skand. (Vestergöthland, Kristiania).

Hatten n. hinnaktig, n. seg, först kägellik, sedan klocklik, trubbig, slät, 3—4 cm. bred; foten pipig, jemntjock, styf, skrufvriden, n. flerböjd, glatt, 8—14 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna först

vidfästade, sedan fria, uppstigande, tunna, teml. tättsittande, breda, bukiga, gula, äldre blekt köttröda. Lukten stark, obehaglig, lik den af rutten fisk.

10. N. vinacea Fr. Icon. t. 99, f. 3.

Hatten n. strimmig, mörkt rödbrunaktig; foten glatt, ljusgulaktig; lamellerna glesa.

Fukt. st., bland mossa, r. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, spröd, klocklik, äldre kullrig, trubbig, n. glänsande, glatt (enl. Scop. klimjölig). 3—6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, 6—7 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta och urnupna, tunna, hvita, äldre blekröda.

Var. 1. sqvamulosa Karst.

Hatten n. naflad, n. fårad, n. småfjällig, gulaktig eller n. citrongul, stötande n. i rödbrunt, med naggad kant; foten ljusgul; lamellerna i eggen guldgula och fint luddnaggade.

Barrskog., bland mossa, 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, fåradt strimmig, fint brunfjällig eller klimjölig, torr n. glänsande, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, spröd, glatt, vid basen hvitluden, omkr. 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. vidfästade, teml. glesa, aflånga, n. bukiga, hvitaktiga, äldre blekt köttröda; sporerna oregelbundna, kantiga, 10—12 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka.

Var. 2. cetrata Fr.

Hatten gaffel- eller strållikt fårad, glatt, klart gul; foten pipig, blekt ljusgul, glänsande; lamellerna blekgula.

Bokskog., på fukt. st., r. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, ganska spröd, först klocklik, sedan platt, trubbig, slutl. i midten nedtryckt, i kanten smånaggad, n. citrongul, torr matt, 3—6 cm. bred; foten ganska spröd, jemntjock, glatt vid basen eller n. till midten hvitluden, 8—14 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna lindrigt vidfästade, n. fria, jemnbreda, bleka, äldre blekröda, i eggen slutl. brunaktiga — *N. cetrata* Fr.

11. N. icterina Fr. Icon. t. 99, f. 4.

Hatten försedd med en liten knöllik vårta, grönaktigt gul eller honungsgul; foten finluden, mjölig, ljusgul.

Skog., trädgård., på jord. 10, 11. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. hinnaktig, teml. fast, klocklik, äldre kullrig, stundom uppåtböjd eller vågig, genomskinligt strimmig, glatt, matt, torr urbleknande och n. silkesluden i midten ofta brun och brunfjällig, 2—3 cm. bred; foten fylld, styf, stundom hoptryckt, än helt och hållet, än endast i toppen hvitmjölig, blekaktig eller af hattens färg, stundom brun, 2—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, glesa, bukiga, stundom krusiga och anastomoserande, bleka; sporerna m. kantiga, 6—9 mmm. i diam.

12. N. pleopodia (Bull.) Fr. Bull. t. 556, f. 2.

Hatten slät, först hvit, sedan gulaktig; foten gulaktig eller hvit, i toppen hvitpudrad.

Betesmark., r. Skand. (Östergöthland).

Hatten köttigt hinnaktig, kägellik, äldre utbredd, n. pucklig, glänsande, icke hygrofan; foten tät, styf, glänsande; lamellerna baktill afsmalnade, vidfästade, n. fria, tättsittande, hvita eller bleka, äldre rödlätta. Växer flockvis.

*** Lamellerna först glänsande hvita, sedan rosenröda; hatten hygrofan.

13. N. hirtipes (Schum.) Fr. Fl. Dan. t. 1730, f. 2.

Hatten brunaktig; foten nedtill sträfhårig, brun- eller svartaktig; lamellerna omvändt äggrunda.

Barrskog., bland förmultn. barr, 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. hinnaktig, spröd, kägellik, äldre klocklik, trubbig, n. strimmig, hygrofan, 2—4 cm. bred; foten pipig, spröd, spenslig, glatt, uppåt afmalnande, n. skrufvriden, 10—13 cm. lång; lamellerna fria, rosenröda.

14. N. infula Fr. Icon. t. 100, f. 1.

Brungrå, ganska seg; lamellerna smala, m. tättsittande, i början glänsande hvita, sedan rosenröda.

Skogstr. på gräsbev. eller brända st. Ryssl. (Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, i midten slutl. nedtryckt, glänsande, n. slät, glatt, grå- eller sotbrun, torr isabellfärgad eller gulblek, 2—4 cm. bred; foten n. pipig, m. seg, glansk, bar, glatt, slät eller n. strimmig, brun, än trådlik, omkr. 3 cm. lång, än tjockare och fastare, ända till 8 cm. lång; lamellerna tunna, vidfästade, lossnande. Utmärkt af alla sina delars styfhet, sin polerade yta och de i början glänsande hvita lamellerna.

Var. versiformis Fr. Iccon. t. 99, f. 5.

Hatten försedd med en liten, knöllik vårta; foten fylld.

Brända marker. Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, sedan nedtryckt, stundom trattlik, pucklig, tätt finstrimmig, torr sidenglänsande, omkr. 2 cm. bred.

**** Lamellerna hvitaktiga; hatten icke hygrofan.

15. N. verecunda Fr. Icon. t. 99, f. 5.

Hatten i midten teml. köttig, vattenaktig, blek, med svag dragning i rödt, i omkretsen finluden; foten blekaktig.

Back. r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, i början klocklik och n. pucklig, sedan kullrig och n. trubbig, i kanten otydligt strimmig, till färgen oföränderlig; foten n. pipig, teml. fast, i toppen mjölig, 4—5 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, glesa, teml. tjocka, bukiga, segmentformiga, sinsemellan fria, vattenaktiga, hvitaktiga. Växer flockvis.

16. N. caelestina Fr. Icon. t. 100, f. 2.

Hatten n. strimmig, mörkblå; foten svartblå; lamellerna hvitaktiga.

Granskog., gaml. ekstamm. r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten hinnaktig, klocklik, slutl. kullrig, trubbig, glatt, med strecklika teckningar och svartaktig, sträf disk, omkr. 4 cm. bred; foten n. pipig, slät, glatt, uppåt afsmalnande, i toppen hvitpudrad, omk. 4 cm. lång och 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. breda, bukiga, teml. tättsittande, gråhvita. Enslig.

17. N. exilis Fr.

Hatten gulblek, ofta stötande i daggblått eller gredelint, i midten mörkare samt försedd med en liten vårta; foten trådlik, daggblå, med dragning i grönt.

Fukt. st., företrädesvis i bokskog., bland löf, r. 8, 9. Skand.

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, glatt, strimmig, 1—3 cm. bred; foten pipig, seg, glatt, i toppen bar, 2—5 cm. lång; lamellerna vidfästade, n. tättsittande, hvitaktiga. Icke hygrofan. Var. i högsta grad.

Var. marginella Karst.

Lamellerna i eggen brunaktiga.

Barrskog.; äfven bland hvitmossa, r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Femsjö).

Hatten trubbig, askgrå eller brun, äldre med gredelin anstrykning, 1,5—2,5 cm. bred; foten trådlik, daggblå, 2—3 cm. lång, 1—2 mm. tjock.

18. N. cocles Fr.

Späd och liten; hatten i början tutlik, i midten naflad skroflig umbrabrun, med djupa, brunsvarta fåror; foten gulblek.

Skogstr., på torr, bar jord, r. Skand.

Hatten hinnaktig, med n. nedhängande bräm, gaffellikt fårad, glatt, gläusande, n. fläckig, 7—15 mm. bred; foten smal, glatt, 2—3 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. n. fria, glesa, breda, blekhvita, äldre rödlätta. Spridd, ensam.

38. Eccilia Fr.

1. Ecc. polita Fr. Icon. t. 100, f. 3.

Hatten mörkt gulblek, torr gråblek och glänsande; foten gulblek eller blek; lamellerna tättsittande.

Bokskog., kärr, h. o. d. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kullrig, sedan utbredd, djupt naflad, slutl. stundom trattlik, glatt, hygrofan, i kanten strimmig, torr slät och urbleknande, 2—4 cm. bred; foten pipig, jemntjock, trind, glansk, stundom strimmig, glatt, ofta i toppen hvitpudrad, 5—8 cm. lång; lamellerna nedlöpande, hvitaktiga, äldre blekröda. Lukten svag eller ingen.

2. Ecc. apiculata Fr.

Hatten pucklig, i väta gulblek; foten glatt, af hattens färg; lamellerna n. glesa, mörkgrå.

Skogsäng., r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttigt hinnaktig, kullrig, äldre nedtryckt, slät, slutl. trattformig, glatt, hygrofan, torr urbleknande och sidenglänsande, 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, 6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan långt nedlöpande. Liten, seg, flockvis växande svamp.

3. Ecc. parkensis Fr. Icon. t. 100, f. 5.

Hatten fullkomligt glatt, strimmig, brun; foten glatt, af samma färg, som hatten.

Gräsbev. st., vid vägkanter, äfven på fukt., naken jord, r. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, kullrig, äldre platt, djupt naflad, till midten strimmig, torr svartaktig, icke hygrofan, 2—3 cm. bred; foten pipig, nedåt afsmalnande, kort (omkr. 2 cm. lång), omkr. 2 mm. tjock; lamellerna nedlöpande, tättsittande, jemnbreda, hvitaktiga, äldre köttröda; sporerna oregelbundna, kantiga, 6—9 mmm. i diam.

4. Ecc. griseorubella (Lasch.) Fr. Icon. t. 100, f. 4. Hatten hygrofan, brun, svart- eller sotbrun, torr ljusgrå eller mörkgrå; foten glatt, blekare.

Barrskog., r. 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten hinnaktig, djupt naflad, slutl. platt, strimmig, 2—4 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, n. bar, 4—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna obetydligt nedlöpande, glesa, bleka, äldre köttröda; sporerna 7—9 mmm. i diam.

5. Ecc. nigrella (Pers.) Karst.

Hatten med svarta streck; foten upptill vanl. svartprickad; lamellerna i eggen vanl. svarttandade.

Lund., på fukt. st. 7, 8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, platt, djupt naflad, strimmig, svart, brun eller blekaktig; foten n. pipig, blek; lamellerna långt nedlöpande, baktill afsmalnande, teml. tättsittande, n. hvitaktiga. I högsta grad lik *L. serrulata*, kanske endast en form af densamma. — *Ag. atrides* Lasch.

6. Ecc. rhodocylix (Lasch.) Fr. Icon. t. 100, f. 6. Hatten i väta glest strimmig, n. brun, torr grå eller hvitaktig och finluden; foten askgrå; lamellerna m. glesa.

Löfträdstamm., synnerl. af al och brakved, r. Skand.

Hatten hinnaktig, djupt naflad eller trattlik, hygrofan, med uppåtböjd kant, 1—2 cm. bred; foten märgfull, seg, nedåt afsmalnande, glatt, 2—3 cm. lång, 1 mm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, få, breda, olika långa, hvitaktiga, slutl. köttröda.

39. Claudopus W. Sm.

1. Cl.? nidulans (Pers.) Karst. Pers. Icon. et descr. t. 6, f. 4. Fr. Icon. t. 86. f. 3.

Höggul, med dragning i orangegult; hatten köttig, raggig.

Bok-, björk- och granstubb., h. o. d. 7—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början upp- och nervänd, skållik, excentrisk, derpå utbredd, sittande, half, n. njurlik, stundom urbleknande, 3—6 cm. bred; köttet teml. tjockt och fast, gulaktigt; lamellerna breda, teml. glesa, guldgula, stötande n. i brandgult; sporerna 3—5 mmm. långa, 1—2 mmm. tjocka. — *Agaricus* PERS.; *Pleurotus* FR.

2. Cl. variabilis (PERS.) W. SM. PERS. Obs. t. 5, f. 12. HUSS. I. t. 50.

Hatten hvit, filtluden, från midten utskjutande en kort, luden, krökt, slutl. försvinnande fot; lamellerna n. glesa.

Gren. och stubb., företrädesvis af gran; äfven på jord, a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först upp- och nervänd, sedan tillbakaböjd, slät, 1—3 cm. bred; lamellerna i början sammanlöpande i en excentrisk punkt, sedan nående basen, breda, hvitaktiga, äldre rostfärgade; sporerna elliptiska, 9—14 mmm. långa, 5—8 mmm. tjocka.

Var. microsporus KARST.

Mindre; sporerna blekare, 6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

Sälggren. r. 8. Finl. (Åbo).

3. Cl. depluens (BATSCH.) W. Sm. BATSCH. f. 122.

Hatten n. silkesluden, ljusgrå, med dragning i rödbrunt; lamellerna mörkgrå, äldre med rödbrunaktig anstrykning.

Mossa och hvarjehanda affall. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Skåne).

Hatten hinnaktig, tunn, vattenaktig, spröd, först upp- och nervänd, sedan tillbakaböjd, af mångfaldig form, med i väta n. strimmig kant, 2—3 cm. bred; foten m. kort, luden, slutl. försvinnande; lamellerna knapt nedlöpande, divergerande, breda, bukiga. Var. med hel hatt och central, vertikal fot (*Ag. rubidus* BERK.).

4. Cl. byssisedus (PERS.) W. SM. PERS. Icon. et descr. t. 14, f. 4.

Hatten horizontel, njurlik, mörkgrå, torr urbleknande; foten vid basen betäckt af fina, hvita trådar.

Murken ved af bok och björk, r. 6—10. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, yngre upp- och nervänd, platt, slät, luden, 2—4 cm. bred; foten uppböjd, uppåt afsmalnande, luden 1—2 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, bukiga, teml. breda, hvitgrå, af sporerna rostfärgade; sporerna n. elliptiska, 6—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

40. Rozites Karst.

1. R. caperatus (PERS.) KARST. Flor. Dan. 1675.

Hatten vaxgul, i början betäckt af ett mjöligt, hvitt, lätt lossnande ludd, i omkretsen gropig; foten hvit; lamellerna lerfärgade.

Skog. a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först äggrund, sedan utbredd, trubbig, fuktig, med tunn, gropig, småfjällig kant, 10—16 cm. bred; foten tät, grof, uppåt afsmalnande, i toppen småfjällig, med hinnaktig, nedhängande, snöhvit ring, 15—20 cm. lång, i toppen 1,5—2, vid basen 2—4 cm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, tätt sittande, n. sågade, äldre med kanelbrun anstrykning; sporerna äggrunda, vanl. oliksidiga, 11—12 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka. Var. mindre, med plattad, alldeles slät, ljusare hatt och jemntjock fot med sned, ofullkomligt utbildad ring. (*Ag. macropus* PERS.). — *Cortinarius* FR. Epicr.; *Pholiota* FR. Hym. eur.

41. Pluteolus Fr.

1. Pl. reticulatus (PERS.) FR. PERS. Icon. et Descr. t. 4, f. 1—6.

Hatten ljust violett, nätådrig; foten fintrådig, hvit, i toppen n. mjölig.

Murkna bokstamm., r. 8, 9. Skand.

Hatten n. köttig, klocklik, äldre utbredd, slutl. pucklig, n. bugtbräddad, klibbig, violett, brun och grå, i kanten strimmig, 3—5 cm. bred; foten spröd, pipig, 6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fria, bukiga, tättsittande, saffransgula, af sporerna rostbruna.

2. Pl. aleuriatus Fr. Icon. t. 126, f. 5.

Hatten strimmig, gäddblå, gulblek eller rosenröd; foten hvit, öfverallt mjölig.

Gamla bokstamm., r. 7—10. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig, slutl. n. platt, regelbunden, klibbig, slät, omkr. 2 cm. bred; foten pipig, uppböjd, omkr. 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, bukiga, af de ockragula sporerna blekt saffransgula. Ensam.

42. Pholiota Fr. — Tofsskifling.

* På marken växande arter.

† Sporerna rostgula eller ljust rostbruna.

1. Ph. aurea (Mattusch.) Fr. Icon. t. 101.

Hatten n. sammetshårig, brandgul, med dragning i guldgult; foten slät, af ljusare färg; lamellerna först bleka, sedan af hattens färg, men blekare.

Feta, gräsbev., skugg. st. r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Kristiania, Skåne, Stockholm etc.).

Hatten köttig, mjuk, kullrig, äldre plattad, trubbig, i början sammetshårig, sedan ofta inväxt småfjällig eller fjällmjölig, 18—35 cm. bred; foten tät, n. jemntjock eller uppåt afsmalnande, utan fjäll, 18—20 cm. lång, 2—4, vid basen 3—6 cm. tjock; ringen hinnaktig, uppstigande, strimmig eller fårad; lamellerna n. fria, bukiga, tättsittande. Från lamellerna fälles ett ymnigt sporstoft, hvaraf så väl foten upptill som ringen synas beströdda med ett fint, rostgult mjöl. — *Ag. Vahlii* Weinm.

Var. Vahlii Schum. Fl. Dan. t. 1496.

Hatten slät, glatt; lamellerna n. fria.

2. Ph. terrigena Fr. Icon. t. 103, f. 1.

Hatten tilltryckt fintrådig eller silkesluden, slät och jemn, smutsigt gul eller rödbrunaktig; foten fläckig af vårtlika, rostfärgade fjäll.

Skog., på mulljord, r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kompakt, i förstone linsformig, sedan utbredd, trubbig, torr, i kanten försedd med franslika lemningar efter hyllet, och lösa, lätt lossnande vårtor, 4—9 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, tågig, jemntjock, af hattens färg, med trasig ring och vårtfulla, spärrade fjäll eller trådar, 6 cm. lång, 8—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en tand, gula, äldre rostfärgade, slutl. stundom stötande i olivgrönt, omkr. 4 mm. breda. Köttet gult. Var. mindre, med omärkligt hylle.

3. Ph. erebia Fr. Sv. Bot. t. 584.

Hatten glatt, n. klibbig, smutsbrun, med stark dragning i gult, torr lerfärgad, stötande, i ockragult; foten blek, n. strimmig; ringen fästad omkring fotens spets.

Skog., gräsbev. st. r. 9, 10. Skand. (Skåne, Småland).

Hatten köttig, tunn, spröd, först kullrig, sedan plattad, trubbig, hygrofan, glatt, ofta skrynklig, i kanten strimmig, 6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, 6 cm. lång, 7 mm. tjock; ringen nedhängande, klocklik, fårad, hvit; lamellerna fastväxta, teml. glesa, först bleka, sedan smutsigt kanelbruna. Växer i flockar. Var. enslig, större.

4. Ph. ombrophila Fr.

Hatten slät, n. rostfärgad; foten fintrådig, blek; ringen fästad n. midt på foten, hel.

Feta gräsbev. st., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, glatt, omkring kanten stundom med lätt lossnande, hvita, vårtlika fjäll, n. klibbig, omkr. 9 cm. bred; foten ihålig, n. spröd, jemntjock, omkr. 9 cm.

lång, 7—13 mm. tjock; ringen hel, uppåtböjd, hvit; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, n. bukiga, lerfärgade, äldre rostfärgade. — *Ag. togularis* Fr. Epicr.

Var. brunneola Fr. Icon. t. 103, f. 2.

Mindre; hatten trubbig, mörkbrun; lamellerna vidfästade, jemnbreda.

Gräsbev. st. r. Skand. (Upsala).

Hatten torr lerfärgad, omkr. 6 cm. bred; foten hvit, vid basen brunaktig, omkr. 6 cm. lång, 5—6 mm. tjock; lamellerna bleka, äldre blekt rostbruna.

5. Ph. togularis (Bull.) Fr. Bull. t. 595, f. 2. Grevillea, t. 85, f. 3. Fr. Icon. t. 104, f. 4.

Hatten slät, blekt ockragul; foten pipig; ringen fästad n. midt på foten.

Trädgård., park. h. o. d. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn eller n. hinnaktig, först klocklik, sedan utbredd, glatt, 3—9 cm. bred; foten jemntjock, rak eller flerböjd, glatt, stundom fintrådig, gulaktig eller blek, 3—12 cm. lång, 2—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, bukiga, i början gulaktiga, sedan blekt rostbruna; sporerna bredt elliptiska, 9—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. — *Ag. Arrhenii* Fr. Epicr.; *Ag. mesodactylus* Berk. et Br.

6. Ph. blattaria Fr.

Hatten rostbrun, i kanten strimmig; foten smal och spenslig, hvit; ringen hvit; lamellerna afrundade, fria.

Odlad. st., trädgård. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, tunn, i början kullrig, sedan platt, trubbig eller n. pucklig, hygrofan, rostbrun, i omkretsen lerfärgad, med dragning i gult, torr slät, urbleknande, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, rak, silkesluden, omkr. 4 cm. lång, 2 mm. tjock; ringen

hel, slät, uppåtböjd, fästad n. midt på foten; lamellerna tättsittande, bukiga, blekt kanelbrun.

(*Ph. tersa* Fr.; *Ph. ambigua* Karst.).

†† Sporerna mörkt rostbruna.

7. **Ph. dura** (Bolt.) Fr. Bolt. t. 67, f. 1.

Hatten n. kompakt, slutl. rutigt sprickig, mjölkhvit; foten i toppen mjölig, hvit; ringen n. trasig.

Gödsl. st., trädgård., drifbänk., r. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, glatt, brandgul, sämskfärgad eller brunaktig, i kanten slät, omkr. 9 cm. bred; foten fylld, hård, på ytan tågig, i toppen tilltjocknande och mjölig, stundom bukig, vid basen rottrådig, omkr. 6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, streckformigt nedlöpande, bukiga, i förstone gulbleka, sedan rostbruna, slutl. mörkbruna, 1,5 cm. breda. Föga skild från följ. — *Ag. molestus* Lasch.; *Ag. obturatus* Krombh.; *Ag. vaporariorum* Weinm.

8. **Ph. praecox** (Pers.) Fr. Letell. t. 608.

Hatten mjuk, först hvitaktig, sedan gulaktig eller blek, äldre n. sämskfärgad; foten mjölig af fint, hvitt ludd, hvitaktig eller hvit.

Trädgård., vid väg., på feta, gräsbev. plats., a. 6—8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, i våt väderlek fuktig, 5—9 cm. bred; foten fylld, upptill ihålig, jemntjock, slät, slutl. glatt, vid basen hvitluddig, 6—12 cm. lång, 8—10 mm. tjock; ringen hel, hvit; lamellerna afrundade, vidfästade, tättsittande, hvitaktiga, slutl. brunaktiga; sporerna 8—13 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka.

Var. **minor** Fr.

Hatten 3—5 cm. bred; foten fylld med mjuk märg, 3—5 cm. lång, 2—4 mm. tjock; ringen trasig, hastigt försvinnande.

Vid väg., magr. betesm. h. o. d.

9. Ph. sphaleromorpha (Bull.) Fr. Bull. t. 540, f. 1.

Hatten gul; foten mot basen tilltjocknande; lamellerna i början hvitgula, sedan lergula, slutl. brunaktiga.

I växthus, på mulljord, r. 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Skåne).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, 4—6 cm. bred; foten fylld eller n. ihålig, uppåt afsmalnande, hvitaktig eller gulaktig, silkeshårig, vid basen luden, 6—12 cm. lång, 5—8 mm. tjock; ringen hinnaktig, hel, hvit, vid, slät, utstående; lamellerna nedlöpande, jemnbreda, tättsittande.

10. Ph. gibberosa Fr.

Hatten sämskfärgad, med mörkare, upphöjd disk; foten skild från hattens kött; lamellerna mörkgrå, slutl. bruna.

Berg. barrskog., vid väg., på äng. r. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, kretsformig, slät, torr, otydligt silkesluden, n. urbleknande, med upphöjd, glatt, brun disk, 3—6 cm. bred; foten pipig, fylld med en lös, silkeslik märg, jemntjock, smal, n. glatt, hvit eller blek, 3—6 cm. lång, 4—10 mm. tjock; ringen trasig, försvinnande, hvit; lamellerna fria, m. tätt sittande, n. bukiga. Växer i flockar. — *Psalliota* Fr. Monogr.

* subgibbosa (Fr.) Karst.

Hatten fintrådig, med glatt puckel; sporerna kaffebruna.

Granskog., bland mossa, r. Skand.

Foten 2—4 mm. tjock; lamellerna aflägsnade, gråbruna.

** På stammar, ved, qvistar, löf och barr förekommande arter. Bilda vanl. tufvor.

† Hatten bar; lamellerna först bleka, sedan rödbrunaktiga.

11. Ph. radicosa (Bull.) Fr. Bull. t. 160.

Hatten n. lerfärgad, äldre af nedfallna sporer brunfläckig; foten nedanom ringen concentriskt spärrfjällig; lamellerna n. fria.

Skuggr. skog., vid trädstubb., r. 10. Skand. (Skåne, Småland, Westergöthland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, regelbunden, trubbig, slät, glatt, bar, n. torr, 9—15 cm. bred; foten tät, vid basen tilltjocknande samt förlängd till en tappformig rot, ofvanom ringen mjölig, 9—12 cm. lång, omkr. 1,5 cm. tjock; lamellerna m. tätt sittande, bukiga, bleka, slutl. rostbruna. Har en egendomlig smak och stark, behaglig lukt. Växer i flockar, stundom ensam.

††Hatten fjällig, icke hygrofan; lamellerna skiftande färg.

a. Lamellerna i början bleka, oliv- eller lerfärgade.

12. **Ph. comosa** Fr. Kalchbr. Icon. t. 13, f. 1.

Hatten klibbig, brandgul, försedd med lätt lossnande, hvitaktiga fjäll; lamellerna i förstone hvita, sedan lerfärgade, stötande i brunt.

Bokstamm., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, omkr. 9 cm. bred; foten tät, slutl. stundom ihålig, i början ganska fast och hård, vid basen n. löklikt uppsvälld, sedan förlängd, n. jemntjock, ofta krökt, fintrådig, hvit; ringen flockös, hvit; lamellerna n. nedlöpande, mindre tätt sittande, helbräddade. Knapt tufvad. — *Ag. villosus* Bolt.

13. **Ph. heteroclita** Fr. Hoffm. Icon. t. 14, f. 2.

Hatten hvit- eller gulaktig, af spridda, inväxta, tilltryckta, mörkare fjäll fläckig; foten hård, vid basen knöllikt utsvälld och förlängd till en afbiten rot.

Löfträdstamm., synnerligen af björk, h. o. d. Finl.; Skand.

Ensam; kompakt; hatten köttig, hemisferisk, äldre utplattad, m. trubbig, torr, äldre stundom n. klibbig och stötande i brandgult, 6—15 cm. bred; foten tät, n. excentrisk, krökt eller uppstigande, hård, grof, kort, tjock (omkr. 6 cm. lång, vid basen 1,5—3 cm. tjock), fintrådig, hvit eller hvitaktig, nedtill inuti rhabarbergul; ringen utgående från fotens öfversta del, vanl. sönderspruckeu i flisor,

vidhängande hattens kant såsom fransar; lamellerna baktill afrundade, n. vidfästade, m. breda, tättsittande, bleka, slutl. smutsigt rostbrunaktiga; sporerna 8—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Lukten vanl. skarp, liknande något den af pepparrot.

14. Ph. cerifera KARST.

Hatten gulaktig, glatt, betäckt af ett tjockt, vaxartadt gelatinöst lager.

Jolsterstamm. r. 9. Finl. (Mustiala).

Kompakt; hatten kullrig, slät, i kanten i början hvitfjällig; foten central, tät, jemntjock, krökt, vid basen rotlikt förlängd, hvitaktig, hvitfjällig; lamellerna vidfästade, afrundade, tätt sittande, breda, bleka; sporerna 8—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

15. Ph. aurivella (BATSCH.) FR. BATSCH. f. 115. SAUND. & SM. t. 9.

Hatten med upphöjd, kompakt disk, gul eller rostgul, beströdd med mörkare, fläcklika, tilltryckta fjäll.

Löfträdstamm., synnerl. af *Salix*, h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först klocklik, sedan kullrig, fuktig, knapt klibbig, 9—15 cm. bred; foten fylld, n. jemntjock, n. rotlikt förlängd, vanl. krökt, beklädd med tilltryckta, luddiga, mörkt rostbruna fjäll, slutl. n. bar, fintrådig, gulaktig, omkr. 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; ringen n. hinnaktig, fastväxt vid foten straxt nedanom hatten; lamellerna vidfästade, urbugtade, tättsittande, breda, i början hvitaktiga, sedan halmgula, slutl. mer eller mindre bruna; sporerna elliptiska, 8—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Än bildande lösa tufvor, än ensam.

16. Ph. filamentosa (SCHAEFF.) FR. SCHAEFF. t. 209.

Hatten köttig, tunn, försedd med concentriskt anordnade, fastväxta fjäll, n. brandgul; foten trådig; ringen luddig, strållik; sporerna elliptiska, omkr. 6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

Murk. ved i barrskog, r. Ryssl; Finl. (Mustiala, Åbo); Skand.

17. Ph. sqvarrosa (Muell.) Fr. Bull. t. 266.

Hatten saffransgul, stötande i rostbrunt, tätt besatt med inväxta, uppböjda, spärrade, brunaktiga fjäll; foten nedåt afsmalnande, af hattens färg, men ljusare, spärrfjällig; lamellerna i början blekt olivfärgade.

På eller vid gaml. löfträdstamm. h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, klocklikt kullrig, äldre utplattad, vanl. med upphöjd midt eller puckel, torr, 9—15 cm. bred; köttet gult; foten fylld, nedanom ringen fullsatt med tillbakaböjda, mörkare fjäll, 9—20 cm. lång, i toppen ända till 3 cm. tjock; ringen utgående från fotens topp, flockös, sällan hinnaktig, af fjällens färg; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, tättsittande, smala, slutl. rostbruna; sporerna elliptiska, 7—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Tufvad. Har vanl. starkt och vidrigt luktande, till föda otjenligt kött. — *Ag. sqvamosus* Bull.; *Ag. floccopus* Schaeff.

* Ph. Muelleri Fr. Fl. Dan. t. 831.

Hatten trubbig, fuktig, blek, med tilltryckta, mörkare fjäll; foten jemntjock; ringen hel; lamellerna brunaktiga.

Murken bokved, r. Skand.

** Ph. reflexa (Pers.) Fr. Schaeff. t. 80.

Hatten tunn, med smalspetsig puckel, öfverdragen med fjälligt ludd; foten n. ihålig, jemntjock, förlängd.

Skog., på skugg. st., vid bok- och ekstamm. r. Skand.

18. Ph. subsqvarrosa Fr. Icon. t. 103.

Hatten rostgult mörkbrun, med tilltryckta, flockulliga, mörkare fjäll; lamellerna n. fria.

Murken ved, vid trädstubb., r. Skand. (Ultuna).

Hatten köttig, kullrig, trubbig eller med upphöjd midt, klibbig, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, äldre ofta ihålig, jemntjock, gul, med dragning i rostbrunt, beklädd med mörkare, tilltryckta fjäll, 9 cm. lång; ringen högst ofullkomligt utbildad; lamellerna djupt urbugtade, urnupna, tättsittande, i början ljusgula, sedan sämskfärgade eller smutsigt gula; sporerna rostbruna. N. tufvad; n. luktlös. En medelform emellan *Ph. aurivella* och *sqvarrosa*, dock till utseende, färg och växt sätt mera lik den sednare.

b. Lamellerna i början gula, äldre rent rostbruna eller brandgula.

19. Ph. spectabilis Fr. Icon. t. 102.

Hatten kompakt, på ytan sönderspruckén uti inväxta, tilltryckta, finhåriga fjäll, brandgul; foten i toppen mjölig.

På och vid ekstamm., r. Ryssl. (Cêrnigow); Skand.

Hatten m. köttig, hemisferisk, äldre utbredd, trubbig, torr, brandgul eller först guldgul, sedan urbleknande, i början slät, med inböjd kant och hårdt, svafvelgult kött, 6—15 cm. bred; foten tät, hård, bukig, tätt omsluten af hyllet, n. rotlikt förlängd, glatt eller småfjällig, ofvanför den uppstigande, utstående, qvarsittande, släta ringen mjölig, än glatt, glänsande, än småfjällig, svafvelgul, omkr. 9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, med en tand nedlöpande, tättsittande, smala, rent gula, äldre rostbruna. Bildar mer eller mindre täta tufvor.

20. Ph. villosa Fr.

Hatten gul, med stark dragning åt brandgult, torr, öfverallt beklädd med inväxt, n. glänsande flockludd; foten vid basen klubblikt utsvälld, rent gul.

Ruttn. bokstamm., r. Skand. (Helsingborg).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, i kanten inböjd samt försedd med franslika bihang, 6—12 cm. bred; köttet hvitt, stötande i gult; foten fylld, äldre ihålig, grof, förlängd, fintrådig, ofta bågformigt uppstigande, 9—12 cm. lång, 1,5 cm. tjock; ringen smal, hel, gul; lamellerna vidfästade, smala, tättsittande, gula. Köttet gulaktigt blekt, teml. tjockt, af egendomlig lukt. Oftast tufvad.

21. Ph. adiposa Fr. Klotzsch Fl. Bor. t. 471.

Gul; hatten och foten slemmiga, besatta med löst liggande och lätt afskiljda, concentriskt anordnade, spärrade, rostbruna fjäll.

Stamm. af löfträd, synnerligen bok. 7—10. Ryssl.?; Skand. (Helsingborg).

Hatten kompakt, kullrig, äldre platt, n. trubbig, inuti hvit, torr n. glänsande, 9—21 cm. bred; foten fylld, kompakt, nedtill utsvälld, i början hvitaktig, sedan ljusgul, 9—18 cm. lång, 2—3 cm. tjock; ringen flockös, strållik, trasig, gul, äldre rostbrun; lamellerna fastväxta, breda, i början blekt ljusgula, sedan rostbruna. Vanl. bildande stora, vida tufvor.

22. Ph. lucifera (Lasch.) Fr. Krombh. t. 3, f. 2.

Gul; hatten pucklig, klibbig, försedd med små, löst liggande, spridda, tilltryckta, mörkare fjäll.

Trädstubb., nedf. qvist., förkoln. ved, r. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Mellerta Sverge).

Hatten köttig, icke kompakt, kullrig, trubbig, äldre plattad, slutl. pucklig, gul, äldre med stark dragning i brandgult, omkr. 4 cm. bred; foten fylld, jemntjock, afsmalnande, fintrådig eller småfjällig, yngre blek, äldre stötande i rostbrunt, vid basen mörkare, 3—6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; ringen uppstigande, oregelbunden, snart försvinnande; lamellerna vidfästade, urnupna, tättsittande, smala (2 mm.), i eggen smånaggade, i början blekgula eller n. guldgula, äldre rost- eller kanelbruna; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Bildar lösa tufvor.

* Ph. Friesiana Karst.

Hatten kullrig, äldre platt, trubbig, m. klibbig, gul, med tilltryckta, lossnande fjäll, 6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, n. småfjällig, ljusgul, vid basen rostbrun, 9 cm. lång; lamellerna urnupna, tättsittande, smånaggade, gula.

Barrskog., på tallrött. m. r. Skand.

23. Ph. flammans Fr. Icon. t. 104.

Hatten brandgul, beströdd med löst liggande, håriga, spärrade, blekare eller svafvelgula fjäll.

Bergig. barrskog., på stamm. och ved af barrträd. a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, n. pucklig, torr, 6—12 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, ofta flerböjd, spärrfjällig, gul, 9 cm. lång, 5—8 mm. tjock; ringen hinnaktig, hel; lamellerna vidfästade eller n. fastväxta, tättsittande, teml. tunna, helbräddade, i förstone intensivt svafvelgula, slutl. rostbruna; sporerna elliptiska, 4 mmm. långa, 2 mmm. tjocka. Köttet tunnt, ljusgult. Tufvad.

24. Ph. junonia Fr. Sv. Bot. t. 584. Saund. & Sm. t. 18, inf.

Hatten torr, glatt, gul; foten tät, ofvanför ringen fjällmjölig.

Stamm. af löfträd, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Skåne).

Hatten köttig, fast, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, 6 cm. bred; foten jemntjock, krökt, ofta excentrisk, slät, icke fjällig, gul, 4—6 cm. lång, 8—10 mm. tjock; ringen uppstigande, tillbakaböjd, hel; lamellerna fastväxta, tättsittande, breda, gula, slutl. öfvergående i rostbrunt. Köttet kompakt, blekt.

25. Ph. tuberculosa (Schaeff.) Fr. Icon. t. 104.

Hatten torr, gul, med stark dragning åt brandgult, äldre söndersprucken uti inväxta, tilltryckta fjäll; foten vid basen knöllikt utsvälld, ljusgul.

Torra björkar, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, stundom nedtryckt, fullkomligt torr, 5—6 cm. bred; foten ihålig, uppböjd, ofta excentrisk, fintrådig, n. fjällig, och n. rotlikt förlängd, omkr. 3 cm. lång, 5—8 mm. tjock; ringen n. hinnaktig, tillbakaböjd, affallande; lamellerna urbugtade, tättsittande, i början ljusgula, sedan öfvergående i

brandgult, slutl. rostbruna eller n. kanelbruna; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Ensam.

26. Ph. curvipes (Alb. & Schw.) Fr. Icon. t. 104, f. 3.

Hatten gul, med stark dragning åt brandgult, söndersprucken uti tilltryckta, luddiga fjäll; foten fintrådig, jemntjock, ljusgul; ringen flockös, trasig.

Stamm., gren., ved af löftr., synnerligen asp, h. o. d. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Runsala, Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, trubbig, oregelbunden, spröd, torr, i förstone helt och hållet betäckt af fastväxt ludd, sedan småfjällig, ljust brandgul eller orangegul, 4—8 cm. bred; foten pipig, seg, uppböjd, smal, 3—4 cm. lång, 2—4 mm. tjock; ringen ofullkomligt utbildad, snart försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande, breda, först gulaktiga, sedan brandgula, slutl. ofta luddnaggade; sporerna ljust brandgula, n. elliptiska, 6—7 mmm. långa, 2—4 mmm. tjocka.

27. Ph. muricata Fr.

Hatten gul, tätt fullsatt med tagg- eller grynlika, fastväxta, rostbruna hårtofsar; foten pipig, smal.

Murkn. bok., r. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg, på murk. furuved, enl. Weinm.); Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig eller naflad, torr, omkr. 3 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, jemntjock, krökt eller flerböjd, gulaktig, äldre brun, nedanom den föga utvecklade, snart försvinnande, fjälliga eller flocköst strålformiga ringen beklädd med n. spärrade, luddiga fjäll, 3—6 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, breda, tunna, hvitaktiga eller ljusgula, äldre n. kanelbruna. Köttet tunnt, hvitaktigt. Växer gruppvis, stundom n. tufvad.

28. Ph. kolaënsis Karst.

Hatten gul, beklädd med ett rost- eller kanelbrunt fjälligt ludd.

Videgren. r. 7. Funnen vid Kola i Ryska Lappmarken.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, omkr. 3 cm. bred; foten uppböjd, nedtill rostbrun och besatt med n. spärrade fjäll, vid basen luden, gulaktig, omkr. 0,5 cm. lång; lamellerna i början gulaktiga.

29. Ph. tersa Fr.

Hatten ljusgul, försedd med små, tilltryckta fjäll; foten förlängd, nedtill n. rostbrun; lamellerna fria.

Bokskog., bland löf, r. 10. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, icke hygrofan, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, vid basen inuti och utanpå rostbrunaktig, 12—15 cm. lång, 5—8 mm. tjock; ringen hel, lätt försvinnande; lamellerna tättsittande, jemnbreda, 3—4 mm. breda, först gulbleka, sedan rostbruna. Köttet ljusgult. Växer i grupper eller lösa tufvor.

c. Hatten hygrofan; lamellerna kanelbruna.

30. Ph. sublutea Fl. Dan. t. 1192.

Hatten gul, pucklig, småfjällig; foten fylld, glatt, gul.

Björkstamm., r. Skand. (Finmarken).

Hatten köttig, tunn, utplattad, i kanten strimmig, försedd med mörkare fjäll, omkr. 9 cm. bred; foten vid basen tilltjocknande; ringen utstående; lamellerna nedlöpande, tättsittande, kanelbruna. N. tufvad.

31. Ph. phalerata Fr. Icon. t. 105.

Hatten ljusgul, beströdd med lätt lossnande, bleka fjäll; foten ofvanom ringen besatt med tilltryckt ludd.

Jord, barr och ved, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre plattad, trubbig, fuktig, slät, glatt, med franslika bihang i kanten, hygrofan, 6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, fintrådig, stundom med tillbakaböjda hårtofsar eller fjäll, ljusgul, nedtill rostbrunaktig, 9—12

cm. hög, 6 mm. tjock; ringen fästad n. midt på foten, hel, tillbakaböjd, slät; lamellerna fastväxta, stundom nedlöpande med en tand, teml. tätt sittande, mot kanten afsmalnande, 2 mm. breda, först gula, sedan kanelbruna.

32. Ph. confragosa Fr. Icon. t. 105, f. 2, 3.

Hatten tegelröd, mer eller mindre stötande i kanelbrunt, torr brandgul, betäckt med fjällmjöligt ludd; foten pipig, blekt rostbrun eller rödbrun; lamellerna rödbruna, med dragning i kanelbrunt.

Bok-, gran- och björkstubb. r. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, m. trubbig, slutl. bar, i fuktig väderlek i kanten strimmig, 4—7 cm. bred; foten jemntjock, trind eller hoptryckt, upp- eller flerböjd, nedanom ringen fintrådig, ofvanom denna strimmig och bar, 6—9 cm. lång, 4—6 mm. tjock; ringen hinnaktig, qvarsittande, utstående, slutl. tillbakaböjd; lamellerna fastväxta, jemnbreda, m. smala, m. tätt sittande, m. tunna; sporerna n. elliptiska eller sferiskt elliptiska, 5—6 mmm. långa, 3—6 mmm. tjocka. Spröd; n. tufvad.

33. Ph. mutabilis (Schaeff.) Fr. Sv. Sv. t. 47. Huss. II, t. 27. — Föränderlig Tofsskifl.

Hatten kanelfärgad, torr blek; foten styf, ända till ringen betäckt af små, utstående fjäll, nedtill mörkbrun.

Gaml. stubb., nedfalln. stock., a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, med en upphöjning i midten, stundom nedtryckt, slät, i början ofta småfjällig, glatt, vanl. 6 cm. bred; foten yngre fylld med en mjukare märg, utväxt ihålig, jemntjock eller nedåt afsmalnande, i följd af växtstället ofta uppåt böjd eller vriden, omkr. 6—9 cm. lång, 5—8 mm. tjock; ringen hinnaktig; lamellerna fastväxta, med något nedlöpande spets, tätt sittande, blekt kanelfärgade, teml. breda; sporerna äggrundt elliptiska, 7—13 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. — Växer vanl. i

stora tufvor, har som frisk en något bitter, sträf, sammandragande smak. Räknas med skäl till de läckraste arterna. — *Ag. caudicinus* PERS.

34. Ph. marginata (BATSCH.) FR. BATSCH. f. 207.

Hatten i fuktig väderlek honungsgul eller rostbrun, i torr sämskfärgad; foten aldrig fjällig, vid basen brunaktig och vanl. öfverdragen af ett fint, hvitt sammetsludd.

Trädstamm. och ved af barrtr., jord, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, fuktig, stundom n. klibbig, glatt, yngre stundom småfjällig, 1—4 cm. bred; foten pipig, mjuk, jemntjock, fintrådig eller strimmig, ofvanom den lätt försvinnande, ofta ofullkomligt utbildade ringen stoftpudrad, n. af hattens färg, omkr. 6 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna, smala, i början bleka, äldre blekt kanelfärgade; sporerna 6—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Växer vanl. enstaka eller flockvis, sällan i tufvor. — *Ag. caudicinus* β, PERS.; *Ag. mutabilis* b, c, FR. SYST. Myc.

* Ph. mustelina FR.

Hatten höggul eller ockragul, torr, glatt; foten blek, vid basen n. utsvälld och hvitluden; lamellerna kanelfärgade, med dragning i brandgult.

Furuved, r. 9. Ryssl.

Hatten n. köttig, klocklik, kullrig, 2—4 cm. bred; foten pipig, slät, ofvanför den nedhängande, tillbakaböjda ringen hvitmjölig, 1—8 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. glesa. Enslig.

35. Ph. unicolor FL. DAN. t. 1071, f. 1.

Hatten kastaniebrun, i torr väderlek ockragul; lamellerna n. triangelformiga.

Trädstamm., gren. etc. 9. Ryssl.; Lappl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, n. pucklig, glatt, n. slät, slutl. i kanten strimmig, 6—15 mmm. bred; foten först fylld, sedan pipig, n. glatt, af hattens färg; ringen tunn, hel; lamellerna

bredt fastväxta, lossnande, breda, ockragula, äldre kanelfärgade. Liten; n. tufvad. Var. med fintrådig, blek, vid basen sotbrun fot. Ganska nära beslägtad med *Ph. marginata.*

* Ph. ambigua Karst.

Foten längre; lamellerna vidfästade.

Mossa, r. Skand.

*** Smärre, i kärr och på mosslupna fält förekommande arter.

36. Ph. pumila (Pers.) Fr. Icon. t. 105, f. 4.

Ockragul; hatten hemisferisk, slät; ringen ofullkomlig.

Mosslupn. fält, betesm., på moss., r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan hemisferisk, trubbig, i fuktig väderlek icke genomskinligt strimmig, glatt, 9—15 mm. bred; foten pipig, jemntjock, vek, slät, glatt eller n. fintrådig, 3—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; ringen flockös, icke hinnaktig, hvit; lamellerna fastväxta, i början uppstigande, sedan plana, n. triangelformiga, tättsittande, bleka, 4—7 mm. breda. Ensam eller flockvis växande. Till färgen lik *Gal. hypnorum*, men köttigare.

37. Ph. mycenoides Fr.

Rostfärgad, torr än brandgul, än blekaktig; hatten strimmig; ringen hinnaktig, hel, hvit.

Torfmoss., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand. (Småland).

Hatten hinnaktig, klocklik, snart hemisferisk, n. trubbig, glatt, hygrofan, 1—2 cm. bred; foten pipig, trådlik, slät, glatt, omkr. 4 cm. lång, 1—2 mm. tjock; ringen qvarsittande; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en liten tand, teml. glesa, slutl. plana, rostbruna.

43. Cortinarius Fr. — Spindelsvamp.

* Hatten öfverallt köttig, klibbig; foten fast, torr; slöjan fritrådig eller spindelväfslik, stundom väflik eller tät. — *Phlegmacium* Fr.

† Enskildta hyllet eller slöjan ringformigt nedhängande från den n. jemntjocka eller klubblika fotens topp.

a. Lamellerna först bleka, sedan lerfärgade.

1. C. triumphans Fr. Huss. II, t. 22.

Hatten höggul, skiftande i brandgult, eller ockragul, torr höggul; foten försedd med flere, af mer eller mindre i brandgult stötande fjäll bildade ringar.

Löfskog., lund. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, regelbunden, slät, n. klibbig, i början beströdd med små tilltryckta, mörkare färgade fjäll, med slät, icke inböjd kant, 10—15 cm. bred; foten tät, fast, vid basen päronlikt uppsvälld, af hattens färg, men ljusare, strimmig, 10—15 cm. lång, 2—4 cm. tjock; lamellerna urnupna, med en liten tand nedlöpande, tättsittande, helbräddade, med tätt ådriga sidor, plana, omkr. 7 mm. breda, i början bleka, vanl. skiftande i gäddblått, lergula eller n. kanelbruna; sporerna elliptiska, 12—16 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Växer i flockar, stundom i tufvor. Köttet fast, hvitt. God matsvamp. — *Ag. sublanatus* Huss.

Var. minor Fr.

Mindre; hatten guldgul eller gul, med orangegul skiftning; foten endast nedtill beprydd med concentriska, ljusgula fjäll.

Löfskog., på torra, steril. st. Finl. (Mustiala, Runsala); Skand. (Småland).

Foten ofta krökt och n. rotlikt förlängd, upptill bar, med tydligare, tunn, affallande ring, 9—12 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna hvita, med dragning åt gäddblått.

* C. claricolor Fr. Quel. Grevillea, t. 102, f. 1.

Hatten gul; foten flockullig och fjällig, hvit; hyllet hvitt; lamellerna hvitaktiga, äldre lerfärgade.

Löfskog., helst björkskog., ljungmark. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Halland).

Hatten köttig, fast, hård, först kullrig, sedan plattad, slutl. nedtryckt, slutl. glatt, torr glänsande, ofta på ytan sönderspruckeu uti fjäll, oföränderligt gul, 9—12 cm. bred; foten tät, hård, nedanom ringen beklädd med hvitt, fjälligt ludd, ofvanom denna hvitmjölig, slutl. glatt, än kort och nedtill löklikt uppsvälld, än förlängd och afsmalnande, stundom valsformig; lamellerna än urnupna, n. fria, än fastväxta, tättsittande, stundom skiftande svagt i gäddblått. Är en mellanform emellan föreg. och följ., utmärkt af sin kompakta och slutl. sönderspruckna hatt.

** C. turmalis Fr.

Hatten höggul, med sämskfärgad anstrykning, eller ockragul; foten valsformig, torr glänsande hvit, i början hvitullig, äldre bar.

Skog., företrädesvis bokskog., bland löf, r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, teml. kompakt, kullrig, äldre platt, m. trubbig, slät, klibbig, glänsande, i början öfverdragen med ett stoftpudradt ludd, snart bar, omkr. 10 cm. bred; foten tät, m. hård, än 8, än 18 cm. lång; slöjan fritrådig, nedhängande, qvarsittande; lamellerna afrundade eller urnupna, stundom med en tand nedlöpande, tättsittande, sågade, hvitaktiga, äldre lerfärgade; sporerna 7—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Bildar ofta stora, täta flockar.

2. C. crassus Fr.

Hatten i omkretsen upplöst uti trådar, i midten glatt, smutsigt gul; foten kort och tjock, fintrådig, hvitaktig.

Fukt. lund., r. Skand. (Femsjö).

Hatten m. köttig, tjock, mjuk, kullrig, äldre platt eller nedtryckt, m. trubbig, glanslös, endast i midten i förstone n. klibbig, enfärgad, 8—15 cm. bred; foten tät, grof, i toppen hvitmjölig, 6 cm. lång, 3 cm. tjock; slöjan m. tunn, m. hastigt försvinnande; lamellerna afrundade, tättsittande, helbräddade, bleka, äldre lerfärgade. Allmänna hyllet vanl. otydligt.

3. C. balteatus Fr.

Hatten snart torr, på ytan upplöst i inväxt flockludd, lergul, stötande n. rostbrunt, med vanl. i början ljusviolett eller blåaktig kant.

Skog., synnerl. barrskog., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten kompakt, kullrig, äldre plattad, m. trubbig, vanl. i midten nedtryckt, i förstone klibbig, torr n. glänsande, med silkesluden eller filtluden, inböjd kant, 5—10 cm. bred; foten m. kompakt, tät, kort och tjock, än jemntjock, än nedtill päronlikt utsvälld, ofvanom den spindelväfslika slöjan fint sammetshårig, nedanom densamma besatt med fina, tilltryckta, rostbrunaktiga trådar eller filtluden, smutsgrå eller hvit, 4—6 cm. lång, 3—4 cm. tjock; lamellerna än urnupna, afrundade eller n. nedlöpande, tättsittande, m. smala, helbräddade, hvitaktiga eller bleka, slutl. ler- eller sämskfärgade.

4. C. sebaceus Fr. Quel. Grevillea, t. 83.

Blekaktig; hatten blekaktig eller sämskfärgad, yngre öfverdragen med ett glänsande, hvitaktigt stoft; slöjan hvit; foten n. fintrådig; lamellerna först hvitaktiga, sedan lerfärgade.

Barrskog. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten öfverallt köttig, kullrig, äldre utbredd, vanl. m. bugtbräddad, n. klibbig, glatt, 6—15 cm. bred; köttet hvitt; slöjan vidhängande hattens kant, hastigt försvinnande; foten tät, grof, jemntjock, ofta skrufvriden och hoptryckt, hvitblek, 8—12 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, icke tättsittande, slutl. blekt kanelbruna, omkr. 9 mm. breda.

* C. calimorphus Karst.

Hatten blekt halmgul eller sämskfärgad, glatt; foten beklädd med fjälligt ludd, hvit; lamellerna i början blågrå eller ljust blåaktiga.

Barrskog., bland mossa, r. 8—10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, i början kullrig, äldre utbredd, n. klibbig, slät,

likformig, 4—6 cm. bred; foten tät, valsformig, slutl. glatt, 9—13 cm. lång, 1 cm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. n. nedlöpande, tättsittande, äldre lerfärgade, slutl. blekt kanelbruna; sporerna äggrundt elliptiska, 8—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

5. C. lustratus Fr.

Hvitaktig; hatten slät, glatt; slöjan franslik; lamellerna m. tättsittande, oföränderliga.

Ljungmark, m. r. Skand. (Småland, Halland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, m. trubbig, likformig, klibbig, i kanten af hyllets lemningar fintrådig, 3—6 cm. bred; foten tät, grof, jemntjock, sällan nedtill afsmalnande, glatt, hvitaktig, 3—6 cm. lång, 9—11 mm. tjock; lamellerna afrundade, n. fria, smala, hvita; sporerna ockragula.

b. Lamellerna i förstone violetta, blåaktiga eller n. purpurröda, slutl. kanelbruna.

6. C. varius Fr. Schaeff. t. 42.

Hatten brandgul eller höggul, skiftande mer eller mindre i rostbrunt; foten kägellik; lamellerna blåaktiga, snart violetta, stötande i purpurrödt, slutl. kanelbruna, med ockragul eller lerfärgad anstrykning.

Barrskog., h. o. d. 9. Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, först hemisferisk, sedan platt, m. trubbig, likformig, klibbig, glatt, slät, 6—8 cm. bred; kanten tunn, i början inböjd, blekare (gul), försedd med trådlika lemningar efter slöjan; köttet hvitt; foten tät, tilltryckt luddig, hvitaktig eller snöhvit, 6—9 cm. lång, i toppen 1,5—2, vid basen ända till 6 cm. tjock; lamellerna urnupna, n. tättsittande, helbräddade; sporerna elliptiska, 10—13 mmm. långa, omkr. 6 mmm. tjocka.

Var. cyanophyllus Karst.

Hatten ljust brandgul; foten n. jemntjock; lamellerna mörkblå.

7. C. cyanopus Fr. Quel. Grevillea, t. 102, f. 2.

Hatten smutsigt gulblek, med stark dragning åt brunt, äldre sämskfärgad, med hvitaktigt kött; foten först violett, sedan isynnerhet nedtill öfvergående i hvitt, vid basen uppsvälld till en stor, sned, nedtryckt, n. rhombisk, okantad knöl; lamellerna violetta, eller blekt gäddblå, urbleknande.

Löfskog., lund. r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, hemisferisk, äldre plattad, trubbig, regelbunden, klibbig, slät, glanslös, med tunn, glatt kant, 5—8 cm. bred; foten tät, fast, ofvanom nätslöjan bar, köttet hvitt, upptill med otydliga violetta fläckar, 6—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan urnupna, mindre tätt sittande, breda, (7—9 mm.), slutl. kanelfärgade.

8. C. variicolor Fr. Quel. Grevillea, t. 103, f. 2.

Mycket hård och kompakt; hatten i kanten filthårig och violett; köttet först violett eller blått, sedan hvitaktigt; foten i början luden och blå, sedan finluddig och hvitaktig.

Ljungmark., skogstr. 9, 10. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, brun, äldre brand- eller rostgul, sällan violett, i midten mörkare färgad, 1—2 dm. bred; foten tät, hård, nedtill utsvälld till en okantad knöl, 6—9 cm. lång, 3—4 cm. tjock; slöjan fritrådig, hastigt försvinnande; lamellerna nedlöpande, urnupna, n. bågformigt krökta, tättsittande, först blåaktiga, sedan kanelbruna, med lerfärgad anstrykning. Köttet ganska fast, tjockt, af mild smak och lukt.

* C. nemorensis Fr.

Hatten dadelfärgad eller gulaktig, med violett kant och af fina hår bildade streck.

Bergig. bokskog. r. Skand.

Hatten i början glatt, klibbig, snart torr, glanslös, med bar kant, 10—15 cm. bred; foten omvändt klubblik, vid basen knapt utsvälld, icke luden, i toppen ihålig och mjölig; lamellerna afrundade, n. nedlöpande.

9. C. largus Fr. Quel. Grevillea, t. 103, f. 1.

Hatten vanl. ljusgråaktig eller blåaktig, äldre brunaktigt brandgul, med i början gäddblått, sedan hvitt kött; foten tät, öfverallt fintrådig, ofta krökt.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre plattad, m. trubbig, bugtbräddad, n. klibbig, torr tilltryckt silkeshårig eller fintrådig, med tunn, silkesluden eller småfjällig, blekare, ofta gredelin, n. fårad kant, 1—2 dc. bred; foten än kort, med n. utsvälld bas, än jemntjock, förlängd (1—1,5 dm.), ofta krökt och uppstigande, först violett, sedan hvitaktig, i toppen pudrad, 3 cm. tjock; slöjan nedhängande; lamellerna fastväxta eller urnupna, breda (1,5 cm.), tättsittande, helbräddade, i början gäddblå, sedan lerfärgade, slutl. kanelbruna; sporerna gryniga, 20 mmm. långa. Tufvad. Smaken mild.

10. C. spadiceus Fr.

Hatten dadelfärgad, med stark dragning åt sotbrunt; foten blekaktig; lamellerna i början mörkblå.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, likformig, öfverdragen med en afskiljbar hinna, i kanten slutl. strimmig, 5—8 cm. bred; foten fintrådigt strimmig, nedtill spongiös och gulaktig; lamellerna urnupna, slutl. mörkbruna eller n. kanelbruna. Köttet hvitgult.

11. C. centrifugus Fr.

Hatten violett, skiftande i brunt och gult, med blågrön kant, urbleknande; köttet och foten hvita.

Barrskog. r. 7, 8. Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, glatt, klibbig, slutl. n. gul, 8—15 cm. bred; foten tät, nedtill klubblikt uppsvälld, n. glatt, 5—8 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock; slöjan ringformig, qvarsittande, af sporerna rostbrun; lamellerna n. urnupna, teml. tättsittande, smånaggde, violetta, med dragning åt blekrödt, äldre kanelbruna.

c. Lamellerna gula eller bruna.

12. C. percomis Fr. Quel. Grevillea, t. 104, f. 2.

Hatten blekt rödgul; köttet och lamellerna svafvelgula.

Granskog., r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Vestergöthland, Upsala).

Hatten n. köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, trubbig, likformig, fullkomligt glatt, klibbig, slät, torr hinntäckt, 5—8 cm. bred; foten tät, m. fast, nedåt n. klubblikt utsvälld, torr, blek eller gulaktig, med tilltryckta, mörkare färgade fibriller, ofvanom slöjan hvitpudrad, 8—10 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna bredt urnupna, i början tättsittande, breda, slutl. teml. glesa, ända till 10 cm. breda; sporerna n. elliptiska, åt båda ändarne obetydligt afsmalnande, 11—12 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka.

13. C. latus Fr. Batsch. f. 187.

Hatten blekt sämskfärgad, i midten mörkare, fuktig; foten blekaktig eller hvit, i toppen finluden; lamellerna lerfärgadt kanelbruna.

Skogskärr., bland hvitmoss., äfven i löfskog. r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, trubbig, glatt, slät, med mjukt, hvitt kött och utstående, tunn kant, 8—12 cm. bred, foten tät, fintrådig och strimmig, i början vid basen löklikt utsvälld, sedan, n. jemntjock, omkr. 9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; slöjan teml. tät, ringformigt nedhängande, qvarsittande; lamellerna urnupna, ojemnt nedlöpande, tättsittande, n. helbräddade, 7 mm. breda.

14. C. saginus Fr. Quel, Grevillea, t. 92.

Hatten höggul; foten ljusgulaktig, i toppen bar; lamellerna sargtandade, först blekt smutsgrå, sedan kanelbruna.

Bergig. granskog., r. 7, 8. Skand. (Småland).

Hatten köttig, kullrigt platt, oregelbunden, bugtbräddad, glatt, klibbig, 10—15 cm. bred; foten tät, vid basen n. löklikt utsvälld, fintrådig, omkr. 8 cm. tjock; slöjan hastigt försvinnande; lamellerna nedlöpande, åt båda ändarne afsmalnande, breda (9—12 mm.). Köttet hvitt, mjukt. Nästan tufvig.

15. C. cliduchus Fr.

Klart höggul; hatten torr glänsande, med mörkare disk; lamellerna rostbruna, äldre kanelbruna.

Bok- och ekskog., bland löf, r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, ofta sned, slät, glatt, klibbig, 8—9 cm. bred; foten tät, nedtill klubblikt uppsvälld, vanl. krökt, fintrådig, ofvanom den nedhängande, lätt försvinnande slöjan silkeshårig; lamellerna fastväxta, afrundade, tättsittande, i eggen småsågade och hvita. Köttet hvitt.

16. C. russus Fr. Sm. Woolh. Cl. 1870, t. 1.

Hatten rödbrun, skiftande i kopparrödt, i omkretsen inväxt silkeshårig eller fintrådig; foten blekhvit.

Barrskog., på fukt. st. m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, ofta excentrisk, klibbig, omkr. 12 cm. bred; foten fylld, äldre n. ihålig, mjuk, n. uppstigande, sned, uppåt afsmalnande, tilltryckt fintrådig, omkr. 9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; slöjan snart försvinnande; lamellerna trubbigt fastväxta, tättsittande, förenade genom mellangrenar, breda, rödbruna eller rostbruna. Köttet mjukt, först blekt köttrödt, sedan hvitt. Smaken vämjelig.

d. Lamellerna olivfärgade.

17. C. infractus Fr.

Hatten först olivfärgad, sedan gulaktig; lamellerna tättsittande, breda, mörkt umbrabruna, med dragning i olivgrönt.

Bokskog., på skuggr. st., r. 8—10. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, i midten kompakt, först kullrig, sedan plattad, i början likformig, sedan sned, matt, slät, klibbig, tecknad med streck, med tunn, vågig, inböjd, slutl. uppåtböjd, brun kant, 8—10 cm. bred; köttet först smutsgrått, sedan hvitaktigt; foten tät, vid basen päronlikt uppsvälld, tilltryckt fintrådig, olivfärgad, i toppen rökfärgad, sällan stötande i violett, urbleknande, 5—8 cm. lång; lamellerna fastväxta, helbräddade, på tvären n. vågiga. Köttet vattenaktigt.

18. C. anfractus Fr. Quel. Grevillea, t. 104, f. 3.

Hatten först mörkt olivfärgad, sedan sotbrun, med brand-

gul skiftning; lamellerna krusiga, teml. glesa, sotbruna, stötande i olivgrönt.

Skog., på fukt. st. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, slutl. m. oregelbunden, med nedtryckt, inböjd, bugtig, slutl. flikig kant, n. klibbig, torr glänsande, ofta gropig, 5—10 cm. bred; köttet hvitaktigt; foten fylld, slutl. nedtill ihålig, klubblik, uppstigande eller krökt, gråaktig, äldre hvit- eller gulaktig, i toppen violett, 5—7 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna vidfästade, urnupna, slutl. kanelbruna, 7—9 mm. breda. Nära beslägtad med föreg. Hatten var. i fuktig väderlek sotbrun, torr olivfärgad, med dragning i gult, tigrerad.

19. C. subtortus Fr.

Hatten mjuk, glatt, sämskfärgad eller smutsgrå; foten n. skrufvriden; lamellerna olivfärgade, med dragning först i askgrått, slutl. i kanelbrunt.

Bergig. granskog., på fukt. st. h. o. d. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, trubbig, slät, klibbig, slutl. n. skrynklig, smutsigt sämskfärgad, i omkretsen ofta i början n. olivfärgadt sotbrun, 3—10 cm. bred; foten i toppen n. ihålig, nedtill eller på midten n. utsvälld, stundom n. jemntjock, smutsigt blek, i toppen skiftande i ljust olivgrönt eller blått 6—10 cm. lång, omkr. 1, 5 cm. tjock; lamellerna afrundade, fastväxta, m. breda, teml. glesa, ofta förenade genom tvärådror; sporerna 8—9 mmm. långa, 6—7 mmm., tjocka.

†† Foten vid basen uppsvälld till en kantad knöl; slöjan uppstigande, utgående från fotknölens kant.

a. Lamellerna i början hvitaktiga, sedan lerfärgade eller ljust kanelbruna.

20. C. multiformis Fr. Sow. t. 102. Quel. Grevillea, t. 104, f. 4.

Hatten gulaktig; köttet och slöjan hvita; foten hvit, äldre gulaktig; lamellerna sågade, i förstone hvitaktiga, stun-

dom stötande n. i gäddblått, sedan lerfärgade, slutl. kanelbruna.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, m. trubbig, regelbunden, glatt, i regnväder m. klibbig, i torr väderlek n. torr, enfärgad, gulaktig, stötande mer eller mindre i rödt, stundom lerfärgad, 8—10 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande eller n. jemntjock, nedtill utsvälld till en klotrund eller nedtryckt knöl, tilltryckt fintrådig eller n. glatt, 8—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan hvit, snart försvinnande; lamellerna urnupna, fria eller med en tand nedlöpande, m. tunna, tättsittande; sporerna ockragula, 8—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Köttet fast och hvitt, slutl. mjukt och gulaktigt. Hatten stundom fläckig eller fårad.

* rapaceus Fr.

Hatten hvit, med lerfärgad anstrykning; köttet hvitt; foten fylld, kort, hvit, sällan gulaktig; lamellerna tättsittande, helbräddade, hvita, äldre lerfärgade.

Berg. barrskog., r. Finl. (Åbo); Skand. (Upsala, Vestergöthland).

Hatten kompakt, kullrig, äldre platt, trubbig, likformig, slät, glatt, n. klibbig, snart torr och matt, med nedböjd kant, 4—6 cm. bred; foten märgfull, glatt, nedtill uppsvälld till en nedtryckt, sällan äggrund, kantad knöl, omkr. 3 cm. hög, 1—2 cm. tjock; lamellerna afrundade, utan tand, m. tunna, 3 mm. breda. Skild från föreg. endast med de helbräddade lamellerna samt den korta, märgfyllda foten och är möjligen blott en form deraf.

21. C. napus Fr.

Hatten i kanten nedböjd, sotbrun, äldre brandgul, med dragning i brunt; lamellerna teml. glesa, krusiga, hvitaktiga, äldre sotbruna.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, glatt, slemmig, 6—9 cm. bred; köttet hvitt; foten tät, jemntjock, nedtill uppsvälld till en omvändt kägellik, snedt kantad knöl, glatt, hvit, vid

basen slutl. gulaktig, omkr. 6 cm. hög, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna, breda. Köttet närmast lamellerna hornlikt.

22. C. talus Fr.

Hatten i kanten gulaktig, skiftande något i olivgrönt; foten och köttet blekaktiga; lamellerna halmgula, med stark dragning åt ockragult.

Skog., r. Skand. (Skåne, Upsala).

Hatten köttig, teml. tunn, kullrig, äldre platt, likformig, slät, glatt, klibbig, med en egendomlig, matt, smutsigt gulaktig färg, 5—7 cm. bred; foten tät, jemntjock, cylindrisk, teml. glatt, vid basen utsvälld till en liten, n. klotrund, kantad knöl, omkr. 8 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna urnupna, teml. tättsittande, till färgen n. oföränderliga. Köttet smutsigt hvitblekt, med glasklara fläckar, närmast lamellerna hornlikt.

23. C. elotus Fr.

Hatten först sotbrun, sedan oliv- eller sämskfärgad, stötande något i brandgult; kanten oföränderligt mörkt honungsgul, tunn, slutl. strimmig; lamellerna breda, teml. glesa, i början bleka, med olivgrön eller gäddblå skiftning, sedan lerfärgade eller n. kanelbruna.

Ljungmark, mosslupn. äng., bokskog. r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, n. dynlik, olikformig och n. vågböjd, stundom excentrisk, glatt, klibbig, med kompakt, urbleknande disk; foten kort, fast, fintrådig, hvitblek, grön- eller blåaktig, nedtill utsvälld till en nedtryckt, kantad, stundom rudimentär knöl; lamellerna n. urnupna. Köttet blekt.

b. Lamellerna violetta, blå eller n. purpurröda, älde kanelfärgade.

24. C. glaucopus (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 53. Quel. Grevillea, t. 104, f. 5.

Hatten kompakt, först smutsigt gulaktig, med brun-

aktig eller olivgrön anstrykning, sedan lerfärgad, stötande mer eller mindre i brandgult, vanl. öfverdragen med ett fjälligt ludd eller fintrådig, med i början nedböjd kant; köttet slutl. gulaktigt.

Barrskog., h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. köttig, i början regelbunden, kullrig, med nedböjd kant, sedan utbredd och nedtryckt, olikformig, n. bugtbräddad, klibbig, ofta omkring kanten tecknad med ett upphöjdt, mörkt kaffebrunt bälte, stundom fläckig, 6—12 cm. bred; foten tät, m. fast, grof, vid basen uppsvälld till en kantad knöl, fintrådig eller ullig, strimmig, blåaktig, äldre gulaktigt blek, inuti i början ljust blåaktig, kort, äldre förlängd, 3—10 cm. lång, 2—4 cm. tjock; lamellerna urnupna, afrundade eller urbugtade, med n. nedlöpande spets, breda, stundom krusiga, blåaktiga eller gäddblå, slutl. lerfärgade eller kanelbruna; sporerna 8—9 mmm. långa, omkr. 5 mmm. tjocka.

* C. pansa Fr.

Hatten brandgul, stötande i orangegult, af inväxta fjäll eller ludd droppfläckig, torr n. glänsande, med oföränderligt hvitt kött; foten gul; slöjan ljusgul.

Skog., r. 9, 10. Skand.

Hatten m. köttig, kompakt, glatt, klibbig, med ned- och inböjd, vågig, i början gulluden kant; foten kort, grof, jemntjock, fintrådig, med kantad bas, omkr. 3 cm. lång och tjock; lamellerna afrundade, tättsittande, helbräddade, mörkblå. Föga skild från föreg.

25. C. calochrous (Pers.) Fr. Quel. Grevillea, t. 105, f. 1.

Hatten brandgul, i omkretsen höggul; köttet fast, hvitt; foten gulaktigt hvit, vid basen uppsvälld till en bred, m. nedtryckt, kantad knöl.

Öppna bokskog., r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, trubbig, glatt, klibbig, ofta droppfläckig, till färgen oföränderlig, med tunn, inrullad,

slutl. stundom vågböjd kant; foten tät, jemntjock, fintrådig, 4—6 cm. lång; slöjan lätt försvinnande, höggul; lamellerna urnupna, tättsittande, sågade, mörkblå, skiftande i purpurrödt.

26. C. caerulescens (Schaeff.) Fr. Quel. Grevillea, t. 105, f. 3.

Hatten smutsigt gul, lerfärgad eller brungulaktig; köttet och foten lifligt violetta eller blå, äldre hvitnande; lamellerna först intensivt blå, sedan öfvergående i purpurrödt, slutl. kanelbruna.

Bergig. skogstrakt., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, regelbunden, slät, klibbig, n. glatt, torr n. fintrådig, 6—9 cm. bred; foten tät, afsmalnande uppåt, fintrådig, äldre bar, vid basen utsvälld till en lös, kantad, ofta med åldern försvinnande knöl; slöjan snart försvinnande; lamellerna n. fastväxta, tättsittande, tunna, helbräddade; sporerna n. elliptiska, 9—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Köttet och lamellerna ändra icke färg vid brytning eller beröring. — *Ag. cyaneus* Pers.

27. C. purpurascens Fr. Quel. Grevillea, t. 105, f. 2.

Hatten marmorerad, först kastaniebrun, sedan olivfärgad, med dragning i brandgult eller brunt; köttet violett eller blått; lamellerna först blå, sedan lerfärgade, slutl. kanelbruna, vid beröring eller brytning n. purpurröda.

Bergiga skog., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, trubbig, bugtbräddad, klibbig eller slemmig, torr matt, icke urbleknande, 12—15 cm. bred; kanten i början inböjd, ofta prydd med ett smalt, brunt eller violettsvart bälte; foten tät, fintrådig, kort och tjock, nedtill utsvälld till en n. kantad, med åldern försvinnande knöl, blekblå, vid beröring mörkare; lamellerna bredt urnupna, tättsittande. — *Ag. umbrinus* Pers.

Var. subpurpurascens (Batsch.) Fr. Batsch. t. 74.

Hatten tunnare, med otydliga streck, n. fläckig, urblek-

nande; foten fylld, äldre ihålig; lamellerna bleka, äldre kanelbruna, jämte köttet vid tryckning n. purpurröda.

Skogstrakt., h. o. d. Finl.; Skand.

28. C. arqvatus (Alb. & Schw.) Fr.

Hatten gulaktig, äldre, synnerligen i midten, med dadelfärgad eller brandgul anstrykning; köttet mjukt, hvitt, slutl. gulnande.

Barrskog., h. o. d. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, slät, alldeles glatt, klibbig, torr fullkomligt jemn och n. glänsande, 6—7 cm. bred; foten tät, jemntjock, vid basen utsvälld till en omvändt kägellik, stundom djupt ringformigt nedtryckt och kantad, n. slidlik knöl, hvit, äldre gulaktig, „i toppen in- och utvändigt otydligt blåaktig", 5—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna n. fastväxta, tättsittande, blekt purpurröda, äldre kanelbruna; sporerna elliptiska, 10—12 mmm. långa, 6 mmm. tjocka.

c. Lamellerna rostbrunaktiga, gula eller brandgula.

29. C. dibaphus Fr. Saund. & Sm. t. 10. Quel. Grevillea, t. 105, f. 4.

Hatten brokig eller fläckig, med gult, närmast den lätt afskiljda hinnan n. violett kött; lamellerna n. purpurröda, äldre rostbruna.

Bokskog. m. r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, först kullrig, slutl. nedtryckt, och bugtbräddad, m. klibbig, glatt, n. purpurröd, i midten gul, slutl. marmorerad med gredelint, 9—12 cm. bred; foten fylld, fintrådig, gul, glänsande, i toppen skiftande i purpurrödt, inuti gulaktig, vid basen utsvälld till en kantad knöl, omkr. 9 cm. lång, 2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. tätt sittande, helbräddade, 7 mm. breda.

30. C. turbinatus (Vent.) Fr. Bull. t. 110. Quel. Grevillea, t. 107, f. 1.

Hatten glatt, enfärgad, i fuktig väderlek smutsgul,

n. grönaktig eller olivgrönaktig, i torr ljusgul, urbleknande, med hvitt kött; lamellerna helbräddade.

Bokskog., a., 8—11. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, äldre nedtryckt, kretsformig, slät, m. klibbig, hygrofan, torr glanslös, 6—9 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, glänsande, gul- eller hvitaktig, nedtill utsvälld till en päronformig eller klotrund, kantad knöl, 6—10 cm. lång; lamellerna afsmalnande mot foten, fastväxta, tättsittande, först isabellfärgade eller n. ockragula, slutl. öfvergående i rostbrunt. Uppgifves af *Weinmann* växa i barrskogar vid S:t Petersburg.

31. C. corrosus Fr.

Hatten slutl. sprickad och flockullig, torr glanslös, blekt röd- eller rostbrun, äldre lerfärgad, med hårdt, hvitt kött; foten och nätslöjan hvita.

Torra, bergiga barrskog., bland tallbarr, r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, kompakt, platt, naflad, glatt, i början m. klibbig, 5—9 cm. bred; foten n. ihålig, grof, jemntjock, vid basen uppsvälld till en nedtryckt, kantad knöl, af slöjans lemningar fintrådig, i toppen bar; lamellerna urnupna, stundom afrundade eller fria, tätt sittande, smala, redan i början mörkt rostbruna.

32. C. fulgens (Alb. & Schw.) Fr. Saund. & Sm. t. 12.

Hatten silkesluden eller fintrådig, blekt sämskfärgad, guldgul eller brandgul, med orangegul skiftning; köttet slutl. sämskfärgadt eller ockragult.

Barrskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, likformig, klibbig, stundom droppfläckig, slutl. fintrådig, silkesluden eller småfjällig, 5—10 cm. bred; köttet fast, i början hvitgult; foten tät, af slöjans lemningar ullig, vid basen uppsvälld till en stor och vid, nedtryckt, snedt kantad knöl, höggul, urbleknande; slöjan gul, tjock, tät

trådig; lamellerna urnupna, n. tättsittande, helbräddade, i början klart höggula, äldre brandgula eller af sporerna rostbruna.

* C. fulmineus Fr. Schaeff. t. 24.

Hatten brandgul, i omkretsen orangegul; foten såväl utanpå som inuti höggul, bar, i toppen af slöjans lemningar hvithårig.

Löfskog. 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten m. köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt, m. klibbig, af oregelbundna, fastklibbade, rostbrunaktiga fjäll droppfläckig, glänsande, brandgul, n. mörkbrun, med regelbunden, i början inrullad kant och hvitt, i omkretsen ofta gult, eller öfverallt gulaktigt kött, omkr. 9 cm. bred; foten tät, m. kort och tjock, fast, nedtill uppsvälld till en stor, m. nedtryckt, kantad knöl, (i vidd vanl. öfverträffande hatten); lamellerna afrundade, tunna, tättsittande, i början rent höggula, slutl. brandgula.

33. C. elegantior Fr.

Hatten slät, glatt, brandgul, med inböjd kant; lamellerna äggula, slutl. skiftande i olivgrönt.

Bergiga skog., helst granskog. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala, Småland).

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, klibbig, brandgul eller äggul, ofta droppfläckig, 9—12 cm. bred; foten tät, grof, af slöjans lemningar fintrådig, gulaktig, nedtill utsvälld till en teml. stor, kantad knöl, 6—7 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna vidfästade eller urbugtade, tättsittande, tunna, i eggen småsågade, 7 mm. breda. Utseende af *C. multiformis*. — *Ag. turbinatus β. vitellinus* Weinm.

34. C. orichalceus (Batsch.) Fr. Batsch. f. 184. Quel. Grevillea, t. 106, f. 1.

Hatten öfverdragen med en tunn slemhinna, i midten af n. mörkare fjäll fläckig, rödbrunaktig, skiftande i blodrödt eller lefverbrunt, med gulblek kant, stundom rost- eller kastaniebrun med olivgrå kant; lamellerna svafvelgula, äldre stötande i grönt.

Barrskog., r. 9—11. Skand. (Upsala, Vestergöthland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, glatt, omkr. 9 cm. bred; foten tät, jemntjock, tätt beklädd med klibbiga trådar eller n. bar, gulaktig, stundom skiftande i grönt, nedtill utsvälld till en kantad, nedtryckt, slidlik knöl, 5—9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill m. breda. Köttet än hvitt, i omkretsen citrongult eller gröngult, än smutsgrått, vattenaktigt.

d. Lamellerna olivfärgade.

35. C. rufoolivaceus (PERS.) FR.

Hatten rödbrun, torr blekt kanelbrun, urbleknande; foten grön, slutl. gulaktig; lamellerna tättsittande, olivfärgade.

Bokskog., r. 8—10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, glatt, slät, klibbig, torr glänsande, omkr. 12 cm. bred; foten tät, jemntjock, n. fintrådig, i toppen vanl. violett, nedtill utsvälld till en vanl. n. kantad knöl, omkr. 9 cm. lång; lamellerna urnupna, breda. — *Agaricus* PERS.

36. C. prasinus (SCHAEFF.) FR. SCHAEFF. t. 218. QUEL. Grevillea, t. 106, f. 2.

Hatten än sotbrun, med brandgul anstrykning, än blågrön, slutl. gulaktig, tigrerad; lamellerna teml. glesa, olivgröna, vanl. skiftande i gult.

Bokskog. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre platt, m. trubbig, regelbunden, klibbig, n. fjällig, med inböjd, regulier kant och hvitaktigt kött; foten tät, fast, kort, m. tjock, inuti och utanpå blek, med grönaktig anstrykning; slöjan af fotens färg; lamellerna afrundade, urnupna, slutl. n. glesa, ofta krusiga, vid basen mörkare, olivgrå.

37. C. scaurus FR. QUEL. Grevillea, t. 107, f. 2.

Hatten sotbrun, med brandgul anstrykning, eller smutsigt ockragul, urbleknande, med tunn, slutl. strimmig kant; lamellerna m. tättsittande, olivfärgade, med purpurröd anstrykning.

Barrskog., a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, hemisferisk, äldre platt eller nedtryckt, regelbunden, m. klibbig, glatt, tigrerad, med tunnt, mjukt, vattenaktigt kött, 5—10 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande, vid basen uppsvälld till en kantad och spongiös knöl, fintrådig eller strimmig, än grönaktig, än blåaktig, 8—12 cm. lång, upptill 7—12 mm., vid basen 4 cm. tjock; slöjan grönaktig; lamellerna afsmalnande, fastväxta eller vidfästade, tunna, smala, (2—4, framtill 7 mm.), n. jemnbreda, stundom rent olivfärgade eller sotbruna.

Var. fulvofuligineus (Alb. & Schw.)

Fotknölen knapt kantad, aflång; lamellerna bredare, knapt tättsittande, än olivfärgade, än violetta.

Barrskog. Skand. (Upsala).

38. C. herpeticus Fr.

Hatten i början olivgrön, sedan i midten urbleknande smutsigt sämskfärgad; köttet violett, öfvergående i smutsigt hvitt; foten vid basen uppsvälld till en n. klotrund, kantad knöl; lamellerna violetta med umbra- eller sotbrun anstrykning.

Lund., skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, med tunn kant, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, föga klibbig, slät, glatt, n. fläckig, omkr. 9 cm. bred; foten fylld, fast, hård, inuti svampig, slutl. i toppen ihålig, fintrådig, smutsigt blek, i början kort, sedan långdragen (5—10 cm. lång), 1—2 cm. tjock; lamellerna n. fastväxta, i början m. tätt sittande.

††† Foten vid basen ej uppsvälld till en kantad knöl, styf och elastisk, utvändigt n. broskartad, fullkomligt jemn, glänsande, i toppen bar; hyllet enkelt, väflikt, lätt försvinnande, uppstigande, utgående från fotens nedersta del, likväl icke slidlikt beklädande denna, eller fästadt midt på foten; hatten tunn, ofta hygrofan.

a. Lamellerna i början hvitaktiga, sedan lerfärgade eller smutsigt kanelbruna.

39. C. cumatilis FR. SAUND. & SM. t. 22.

Hatten öfverdragen med en slemmig, vackert purpur- eller blåviolett hinna; foten glänsande hvit; allmänna hyllet bildande omkring fotens nedre del en hinnaktig, klibbig, blåviolett slida.

Lund., löfskog., helst hasselskog., r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten köttig, kullrig, trubbig, icke nedtryckt, ofta oregelbunden, slät, glatt, 9 cm. bred; foten tät, fast, än kort och tjock, nedtill n. löklikt utsvälld, än långdragen, ofta krökt; köttet fast, glänsande hvitt; lamellerna vidfästade, n. fria, tättsittande, smala (4 mm. breda), sågade, hvita, äldre lerfärgade. Än enslig, än tufvad. — *Cort. caerulescens* SAUND. & SM.

40. C. serarius FR.

Hatten sämskfärgad, med dragning i rödt, vanl. beströdd med ett fint stoft eller silkesludd, klibbig, glanslös; foten hvit, glänsande; köttet hvitt.

Blandskog., r. Skand. (Upland, Vestergöthland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig eller med upphöjd disk, slät, glatt, 9—12 cm. bred; foten tät, jemntjock, tågig, mjuk, fintrådig, i toppen bar, omkr. 12 cm. lång; lamellerna bågformigt vidfästade eller urbugtade och med en tand nedlöpande, tättsittande, breda, hvita, äldre lerfärgade. Hattens färg föränderlig.

41. C. emollitus FR.

Hatten gul, stötande något i brunt, tecknad med fina, af trådar bildade streck; köttet och foten hvita; smaken skarp.

Bok- och ekskog., äng. Skand. (Småland).

Hatten köttig, lös, vanl. bugtbräddad, klibbig, torr glänsande, icke urbleknande, med tunn, inböjd kant, 9—12 cm. bred; foten fylld med en mjuk, slutl. försvinnande märg, oregelbunden, ofta hoptryckt, fintrådig, slutl. gulaktig, omkr. 5 cm. lång, 1—2 cm. tjock;

lamellerna urnupna, teml. glesa, mjuka, breda (1—1,5 cm.), hvita, äldre ockragula. Till formen föränderlig, ofta tufvig. Slöjan snart försvinnande.

Var. minor KARST.

Hatten i fuktig väderlek n. brandgul, i torr ljust ockragul och sprickig, knapt strecktecknad; foten smalare, spröd; lamellerna hvita.

Bok- och ekskog., äng. Skand. (Småland).

Hatten i början n. klotrund, sedan klocklikt kullrig, slutl. utplattad, 6—9 cm. bred; foten uppåt afsmalnande, äldre jemntjock, glatt, finstrimmig, ofta böjd eller n. skrufvriden, snöhvit, 4—5 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta eller urnupna. Vanl. tufvad.

42. C. causticus FR.

Hatten hygrofan, i fuktig väderlek brandgul, i torr blek, prickad, med brandgult kött; foten glänsande hvit; lukten stark; smaken brännande.

Berg. barrskog., på fukt. st. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, glatt, m. klibbig, omkr. 6 cm. bred; foten tät, fast, elastisk, inuti mjuk, vid basen tilltjocknande, torr, glatt i toppen hvitpudrad, 3—6 cm. lång; lamellerna urnupna eller afrundade, breda, bukiga, teml. glesa, hvitgula, äldre n. kanelbruna. Slöjan fritrådig, torr, hvit, lätt försvinnande. Liknar *C. armeniacus*, som stundom blifvit misstagen för denna.

43. C. cristallinus FR. QUEL. Grevillea, t. 107, f. 3.

Mycket skarp; hatten fullkomligt glatt, m. klibbig, n. glänsande, hygrofan, vattenaktig, blek, omkring kanten silfverglänsande, torr n. glänsande hvit; foten ihålig, hvitaktig.

Bok- och blandskog., r. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, tunn, platt, slät, omkr. 9 cm. bred; foten jemntjock eller nedåt afsmalnande, spröd, fintrådig, blekaktig eller hvit, med gulaktig anstrykning, omkr. 9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; la-

mellerna urnupna, tättsittande, tunna, lerfärgade, 7 mm. breda. — *Ag. barbatus* Batsch.; *Ag. tubularis* Secr.

44. C. decoloratus Fr. Quel. Grevillea, t. 107, f. 4.

Hatten lerfärgad, med mörk disk, torr med åldern förlorande sin ursprungliga färg; foten silfverfärgad.

Bokskog. 9, 10. Skand.

Hatten köttig, tunn, mjuk, först klocklik, sedan utbredd, regelbunden, trubbig, m. klibbig, glatt, äldre skrynklig, 6—12 cm. bred; foten fylld, smal, uppåt n. afsmalnande, ofta krökt, fintrådig, i toppen bar, omkr. 9 cm. lång, 1—1,5 cm. tjock, nedtill stundom gulaktig; lamellerna urnupna, fastväxta eller nedlöpande, mindre tätt sittande, först hvitaktiga, sedan lerfärgade, slutl. kanelbruna. Köttet mjukt, vattenaktigt, hvitt, af n. skarp smak.

Var. 1. betuleti Fr.

Hatten n. mörkare, torr grynprickad eller beklädd med fjälligt ludd; foten vid basen utsvälld till en liten, rundad, lätt försvinnande knöl, mjuk, stundom gulaktig; lamellerna i början hvitaktiga, med dragning i gäddblått.

Björkskog. Finl.; Skand.

Var. 2. pineti Fr.

Mindre; hatten slät; lamellerna blekt lerfärgade.

Barrskog. Finl.; Skand.

b. Lamellerna violetta, n. purpurfärgade eller blekröda.

45. C. consobrinus Karst.

Hatten brandgul, med rostbrun anstrykning; foten jemntjock eller nedtill afsmalnande, hvit; lamellerna i böjan blåaktiga.

Barrskog., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, glatt, i början af hyllets lemningar omkring kanten hvitluden, klibbig, med hvitt kött, 6—9 cm. bred; foten tät, rak eller oftare flerböjd, flockullig, i toppen stundom

inuti och utanpå ljust blåaktig, 8—12 cm. lång, 1,5—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, urnupna, tätt sittande, n. sågade, äldre blekt kanelbruna; sporerna elliptiska, i båda ändarne afsmalnande, 9—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Enslig.

46. C. decolorans (Pers.) Fr.

Hatten enfärgadt höggul; foten och köttet hvita; lamellerna saftlösa.

Barrskog., 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre plattad, regelbunden, slät, glatt, m. klibbig, 4—7 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, ofvanför den midt på foten fästade, n. qvarsittande slöjan bar, styf, jemn och slät, 6—9 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna vidfästade, urbugtade, tunna, tättsittande, först n. purpurfärgade, sedan hastigt öfvergående i kanelbrunt, 7 mm. breda. Torde sammanflyta med *C. varius*.

47. C. porphyropus (Alb. & Schw.) Fr.

Hatten lerfärgad eller gulgrå, med brun anstrykning; foten uppåt afsmalnande, gredelin eller violett, stötande mer eller mindre i purpurrödt, urbleknande; köttet vid brytning ljust purpurrödt; lamellerna n. tättsittande, violetta, stötande först i purpurrödt, sedan i kanelbrunt.

Fukt. löfskog., lund., h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i kanten m. tunn, först kullrig, sedan platt trubbig, slät, strecktecknad, klibbig, med hvitaktigt kött, 4—9 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, smal, elastisk, spröd, afsmalnande, stundom jemntjock, snart urbleknande eller hvitnande, men vid beröring ånyo antagande en gredelin färg, 6—12 cm. lång, 5—8 mm. tjock; slöjan utgående från fotens nedersta del; lamellerna afrundade eller urnupna, tunna, slutl. kanelbruna, 4—9 mm. breda. Föga skild från *C. purpurascens*, kanske endast en form af densamma.

48. C. croceocaeruleus (Pers.) Fr. Pers. Icon. et Descr. II, t. 1, f. 2.

Hatten gredelin eller ljusviolett; foten spröd, hvitaktig;

lamellerna först ljusvioletta, sedan saffransgula, med lergul anstrykning.

Bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, slät, glatt, m. klibbig, med vattenaktigt, oföränderligt blekt kött; foten ihålig, jemntjock, stundom nedåt afsmalnande, glatt, 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; slöjan snart försvinnande; lamellerna urnupna eller afsmalnande, med en liten tand nedlöpande, teml. glesa. — *Agaricus* Pers.

c. Lamellerna ockragula, brandgula, rostbrunaktiga.

49. C. corruscans Fr.

Hatten slät, ockragul eller n. höggul; foten tät, elastisk, glänsande hvit; lamellerna plana, nedlöpande.

Löfskog., lund. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand. (Småland).

Hatten köttig, platt, regelbunden slutl. nedtryckt, slät, glatt, klibbig, torr n. glänsande, ofta med brandgula fläckar, omkr. 12 cm. bred; foten jemntjock, i toppen utsvälld, fintrådigt strimmig, 9—18 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan lätt försvinnande, hvit; lamellerna icke urbugtade, m. tättsittande, helbräddade, tunna, jemnbreda, klart ockragula, 2—4 mm. breda. Köttet mjukt, hvitt.

50. C. papulosus Fr.

Hatten blekt sämskfärgad, i midten stötande n. i brandgult eller brunt, torr på ytan sönderspruckeu uti små, gryniga rutor; köttet och foten hvita.

Barrskog., r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, kullrig, trubbig, äldre platt eller nedtryckt, klibbig, glatt, med tunn, slät kant, 6—10 cm. bred; foten fylld, stundom ihålig, styf och spröd, tilltryckt fintrådig, ofvanför den uppstigande, hvita, lätt försvinnande slöjan bar, hvit, af från hatten nedflytande slem brunfläckig, än jemntjock, än uppåt afsmalnande, omkr. 8 cm. lång, vid basen 2, i toppen 1 cm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande, baktill lindrigt förenade, slutl. lossnande, först bleka, sedan ockragula, slutl. grått kanelbruna; sporerna ellip-

tiskt sferiska, 8—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Inuti helt och hållet hvit. Var. större, med slemmig, i midten grynig hatt, af slöjans lemningar helt och hållet fintrådig, rödaktigt rostgul fot och n. urbugtade lameller.

51. C. intentus Fr.

Hatten lergul, ockragul eller sämskfärgad; foten fylld med en spindelnätlik väfnad, i toppen ihålig, styf och spröd; lamellerna intensivt saffransgula.

Barrskog., r. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, teml. tjock, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, glatt, slät, klibbig, mjuk, icke hygrofan, omkr. 9 cm. bred; foten mjuk, n. omärkligt fintrådig, i toppen bar, jemntjock eller uppåt afsmalnande, blekgulaktig eller n. hvitaktig, omkr. 9 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, ofta med en tand nedlöpande, m. tättsittande, smala, plana, m. tunna, 2—4 mm. breda.

52. C. vespertinus Fr.

Hatten mjuk, gul, stundom blekaktig; foten tät, glänsande hvit; lamellerna ganska breda, ockra- eller brandgula, slutl. öfvergående i kanelbrunt.

Ekskog., r. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, mjuk, kullrig, äldre platt, obetydligt klibbig, n. skrynklig; foten långdragen, teml. smal, fintrådig, nedåt tilltjocknande, ofta uppstigande, teml. styf, fast; lamellerna urnupna, tättsittande.

Var. nudatus Karst.

Hatten i omkretsen tunn och nedtryckt; foten bar; lamellerna ockragula, slutl. kanelbruna.

Skog., r. Skand. (Upsala).

53. C. liratus Fr.

Hatten hygrofan, honungsgul, äldre n. ockragul; foten fylld med en af ett mörkt, hornartadt, tunnt lager omsluten märg, gulaktig.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, ofta bugtbräddad, kullrig, äldre platt, fullkomligt glatt, i midten slät, i omkretsen strållikt fårad, omkr. 6 cm. bred; foten styf, seg, jemntjock, flerböjd, fintrådig, gulaktig, vid basen n. utsvälld, vanl. 9 cm. lång, 8 mm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, ljust rostbruna, 7—9 mm. breda. Köttet tunnt, hvitaktigt. Växer i flockar eller tufvor.

54 C. compar (Weinm.) Fr.

Hatten gulaktig, med tunn kant; foten hvit eller gulaktig, i toppen n. ljusviolett.

Barrskog., bland mossa, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, i början kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, klibbig, 2—3 cm. bred; foten fylld, vanl. jemntjock, fintrådig, glänsände, 9 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, smånaggade, kanel- eller rostbruna.

d. Lamellerna olivfärgade eller sotbruna.

55. C. amurceus Fr.

Hatten sämskfärgad, med honungsgul anstrykning, urbleknande, fullsatt med inväxta, fjälliga papiller; foten sämskfärgad eller blek; lamellerna gula, slutl. olivgröna.

Kärräng., r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, stundom med en låg upphöjning på midten, klibbig, slät; foten tät, smal, rak, uppåt n. afsmalnande eller jemntjock, bar, matt, omkr. 4 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, de kortare vågböjda, 7 mm. breda. Köttet tunnt, hvitaktigt; slöjan gulaktig, försvinnande.

56. C. subsimilis (Pers.) Fr.

Hatten sot- eller mörkbrun; foten jemntjock, fintrådig, n. brandgul; lamellerna sotbruna.

Fukt. skog., r. Skand. (Östergöthland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, glatt, slät, klibbig, med hvitt kött, 6—9 cm. bred; foten tät; lamellerna fastväxta, tättsittande, först sotbruna, sedan n. kanelbruna, 2—4 mm. breda.

57. C. olivascens (Batsch.) Fr. Batsch. f. 185.

Hatten olivfärgad, öfvergående i sotbrunt, urbleknande, med n. strimmig kant; foten blekaktig, silfverglänsande; smaken ganska skarp.

Barrskog., på fukt. st., r. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, n. klibbig, glatt, n. hygrofan, omkr. 4 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, smal, omkr. 9 cm. lång; lamellerna fastväxta eller vidfästade, teml. tätt sittande, tunna, i förstone lerfärgade, ofta med olivgrön anstrykning, sedan kanelbruna. Spridd; smaken bitter. Till habitus lik *C. anomalus*, men närmast beslägtad med *C. plumbosus*.

** Allmänna hyllet slemmigt; foten klibbig; lamellerna fastväxta, nedlöpande. — *Myxacium* Fr.

† Foten nedtill omsluten af en flockös, i början med ett slemlager öfverdragen slida.

58. C. arvinaceus Fr. Krombh. t. 73, f. 16—18.

Hatten brandgul, stötande n. i orangegult; foten silkesluden och m. klibbig; lamellerna först halmgula, sedan klart ockragula.

Bokskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, mjuk, plattad, trubbig, glatt, m. klibbig, torr n. glänsande, med utstående, vågböjd och n. strimmig kant, 9—12 cm. bred; foten tät, valsformig, hvit eller hvitgul, hög (15—18 cm. lång), omkr. 1,5 cm. tjock; slöjan friträdig försvinnande; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, släta, teml. glesa, naggade, breda (omkr. 2 cm.). Nätslöjan icke ringformig. — *Ag. viscidus* Scop.

59. C. collinitus (Sow.) Fr. Bull. t. 549, 596.

Hatten köttig, brandgul, stötande i orangegult; foten ljust violett, hvit- eller blåaktig, besatt med tilltryckta, tvärställda fjäll.

Skog., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först kullrig, med inböjd kant, sedan utbredd, trubbig,

slät, slemmig, glänsande, 6—12 cm. bred; foten tät, fast, till största delen betäckt af det flockösa, slemmiga hyllet, som slutl. sönderspricker i stora, concentriska, blå- eller brunaktiga fjäll, 9—18 cm. lång; lamellerna fastväxta, lerfärgade eller hvitblå, slutl. kanelbruna; sporerna elliptiska, 12—14 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

Var. 1. repandus KARST.
Hatten bugtbräddad; foten brunaktig.

Var. 2. parvus KARST.
Hatten blekt gul eller halmgul; foten besatt med concentriska, gula fjäll; lamellerna hvita.
Mindre än hufvudform.

Var. 3. pumilus KARST.
Hatten brun; foten kort (2—3 cm. lång).

Var. 4. mucosus BULL. t. 549, f. D. E. F.
Foten kompakt, slät, silkesluden, vanl. hvit, stundom blåaktig; lamellerna först hvitaktiga, sedan rostbruna.
Barrskog., på torra st. Finl.; Skand.

Hatten kompakt, 6—12 cm. bred; foten 6—8 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna n. urnupna, tvärådriga, sågade, 7—14 mm. breda. Fastare än hufvudformen.

60. C. mucifluus FR. QUEL. Grevillea, t. 108, f. 4.
Hatten betäckt af ett glasklart, genomskinligt, lätt lossnande slem, i kanten strimmig, lerfärgad eller gulblek, torr sämskfärgad.
Barrskog., på sandbotten, ljungm. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, slutl. uppåtböjd och bugtbräddad, glanslös; foten mjuk, nedåt afsmalnande, af hyllets lemningar flockullig och fjällig, klibbig, hvit eller blåaktig; lamellerna fastväxta, sinsemellan fria, lerfärgade, slutl. kanelbruna. Lukten söt. Synes vara en mellanform emellan föreg. och följ.

61. C. elatior Fr. Sow. t. 9.

Hatten tunn, veckad, vanl. gulblek eller gulaktig, med brun anstrykning, torr smutsigt ockragul eller sämskfärgad; foten långdragen, uppåt och nedåt afsmalnande; lamellerna förenade genom mellangrenar, skrynkliga.

Skog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten först cylindrisk eller blåslik, sedan klocklik, slutl. utbredd och uppåtböjd, i midten n. köttig och slät, i omkretsen hinnaktig och skrynklig, n. klibbig, spröd, vanl. gulaktig, stundom brunsvart, brun eller brunviolett, dadelfärgad, grå, med violett kant, eller hvitaktig, 9—12 cm. bred; foten fylld, mjuk, trådig, beklädd med hvitaktiga, n. klibbiga fjäll, stundom n. violett, 15—21 cm. lång, 2—6 cm. tjock; lamellerna fastväxta, jemnbreda, teml. glesa, mörkt kanelfärgade, stundom med violett anstrykning, i början 7 mm. breda, slutl. bredare (ända till 3 cm.).

62. C. grallipes Fr. Saund & Sm. t. 27.

Hatten slät, hygrofan, i fuktig väderlek brand- eller rostgul, i torr ockragul eller sämskfärgad; foten ihålig, gulaktig, stötande mer eller mindre i brandgult, torr ockragul.

Löfskog., bland aspar och ekar, r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan utbredd, pucklig, n. klibbig, glanslös, omkr. 9 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, spenslig, jemntjock, seg, tågigt strimmig, flerböjd, m. klibbig, i toppen bar, 9—18 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med en nedlöpande tand, sinsemellan fria, tättsittande, plana, släta, baktill m. breda (omkr. 1,5 cm.), först lerfärgade, sedan rostbruna. — *Ag. helvolus* Swartz.; *Ag. elatior* Saund. & Sm.

†† Hyllet bildadt af slem; foten slemmig, glatt eller n. glatt.

a. Lamellerna i början hvita, sedan lerfärgade.

63. C. nitidus Fr.

Hatten sämskfärgad, var. hvit; foten i toppen hvitmjö-

lig, slutl. bar; lamellerna jemnt afsmalnande och nedlöpande, tättsittande.

Bokskog., r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt eller nedtryckt, trubbig eller med en låg upphöjning på midten, slät, glatt, slemmig, sämskfärgad eller honungsgul, slutl. hvitaktig, torr ofta sprickig eller brunprickad, med hvitt, teml. fast kött, 5—12 cm. bred; foten fylld, ofta ihålig, med klubblik bas, vanl. krökt, elastisk, i början klibbig, fintrådig och hvitblek, sedan torr, bar och hvit eller gulaktig, 5—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna helbräddade, smala, först hvitaktiga, sedan lerfärgade, slutl. blekt kanelbruna.

64. C. emunctus Fr.

Hatten i förstone ljust violett, sedan mörkgrå, slutl. sämskfärgad, med dragning i mörkgrått; foten n. af hattens färg, i toppen bar och hvit; lamellerna fastväxta, eller n. nedlöpande, teml. glesa.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, slutl. platt, trubbig, slät, glatt, m. slemmig, glanslös, 3—10 cm. bred; köttet tunnt, mjukt, hvitaktigt; foten fylld, slutl. ihålig, uppåt afsmalnande, broskartad och styf, inuti mjuk, m. slemmig, 5—9 cm. lång, 6—10 mm. tjock; lamellerna breda, de kortare smalare, baktill förenade, helbräddade, lerfärgade, äldre vattenfärgadt och smutsigt kanelbruna, 7—9 mm. breda.

65. C. liqvidus Fr.

Hatten torr silkesluden och hvitaktig; lamellerna nedlöpande, glesa.

Fukt., st., kärr., bland mossa och förmultn. löf, r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, spröd, kullrig, slutl. med trubbig eller otydlig puckel, platt, slät, m. slemmig, ljusgulaktig, omkr. 4 cm. bred; foten pipig, m. styf och spröd, uppåt afsmalnande, slemmig, hvit, långdragen, spenslig, ofta uppstigande, omkr. 9 cm. lång, vid basen 7 mm., i toppen omkr. 2 mm. tjock; lamellerna än sinsemellan fria, än genom

tvärådror förenade och ådriga, plana, småsågade, n. lerfärgade, 4—7 mm. breda.

Var. striatus Karst.

Hatten mjuk, m. tunn, hvitaktig, med köttig, gul puckel och glest strimmig, smånaggad kant.

b. Lamellerna i förstone violetta, mörkblå eller rödlätta.

66. C. salor Fr. Quel. Grevillea, t. 108, f. 1.

Hatten mörkgrå, i början kring den inböjda kanten klart violett, slutl. enfärgad; foten vid basen löklikt uppsvälld, uppåt kägellikt afsmalnande, n. ända till toppen betäckt af det slemmiga, mörkblåa hyllet; lamellerna i eggen violetta.

Löfskog., lund. 10. Skand. (Småland, Westergöthland).

Hatten först trubbigt kägellik, sedan klockformig, slutl. utbredd, med upphöjd, kompakt disk och tunn kant, m. klibbig, glatt, torr mot kanten fintrådig; foten tät, glatt, helt och hållet, äfven inuti, hvit, 4—8 cm. lång, vid basen 3, i toppen 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, sinsemellan fria, helbräddade, i början gråaktiga, med violett eller gäddblå kant, äldre lergrå eller kanelbruna; sporerna 10 mmm. långa.

67. C. naevosus Fr.

Hatten gul, stötande n. i brungrått, tätt fullsatt med små, fläcklika, rost- eller mörkbruna fjäll.

Skog. r. Skand. (Kinnekulle).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, n. nedtryckt, omkr. 6 cm. bred; foten tät, fast, i början bukig, sedan uppåt afsmalnande, glatt, blek, stötande i gäddblått, belagd med ett genomskinligt, gulaktigt slem, 3—7 cm. lång, omkr. 3 cm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, helbräddade, först mörkblå, sedan lerfärgade, 7—8 mm. breda.

68. C. delibutus Fr. Quel. Grevillea, t. 108, f. 2.

Hatten ljusgulaktig, stundom i midten brandgul; foten

smal, uppåt jemnt afsmalnande, slemmig, torr hvitaktig eller hvitgul, i toppen snöhvit; lamellerna först kornblå eller ljusvioletta, sedan lerfärgade, slutl. kanelbruna.

Bok- och barrskog., h. o. d. 8. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, trubbig, slutl. n. nedtryckt, slemmig, torr fintrådig eller silkesluden, 6—9 cm. bred; foten fylld eller upptill ihålig, vid basen utsvälld till en liten knöl, torr slät, glatt, elastisk, glänsande, 6—12 cm. lång, 6—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, äldre urnupna, med en liten tand nedlöpande, teml. glesa, plana, i eggen småsågade eller ofta krusiga och bleka, 4—7 mm. breda.

Var. luteoviscosus Karst.

Hatten och foten fullkomligt glatta, belagda med gult slem, torra glänsande; köttet hvitgult; lamellerna blekare och mera tättsittande.

Gräsbev. stränd., r. Skand.

69. C. subglutinosus Karst.

Hatten gul eller gulaktig, ofta öfvergående i brandgult; foten flockullig, med gula, slemmiga hyllebälten; lamellerna i början blågrå eller blåaktiga.

Barrskog., r. 8—10 Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, kullrig, äldre utplattad, slät, glatt, n. slemmig, 6—7 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande, hvit, 8—12 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, n. småsågade; sporerna n. elliptiska, 10—13 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. På foten straxt nedanom lamellerna förekommer ofta en smal, klart blå ring.

70. C. Riederi (Weinm.) Fr. Quel. Grevillea, t. 104, f. 1.

Hatten pucklig, slemmig, oföränderligt ockragul; foten öfverdragen af ett ljusviolett silkesludd samt besatt med brandgula fibriller.

Barrskog., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, kompakt, klocklik, trubbig, äldre platt eller n. nedtryckt, med trubbig puckel, torr glänsande, n. fintrådig, omkr. 9 cm. bred; foten tät, vid basen utsvälld, 10—15 cm. lång, upptill 8—10 mm., nedtill 3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. tjocka, tättsittande, n. sargtandade, först ljusvioletta, sedan kanelbruna. Köttet hvitaktigt eller vattenfärgadt.

71. C. illibatus Fr.

Hatten höggul, med hvitt kött; lamellerna tättsittande, i början blekröda, sedan lerfärgadt kanelbruna.

Barrskog., r. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Upland, Westergöthland).

Hatten köttig, m. tunn, först klocklik, sedan kullrig, slutl. platt, n. pucklig, hinntäckt, glatt, klibbig, 3—6 cm. bred; foten fylld, snart ihålig, mjuk, smal, hvit, glatt, klibbig, nedtill n. utsvälld, vanl. i toppen rödprickig, 3—9 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, bågformigt krökta; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Slöjan lätt försvinnande. — *C. rubropunctatus* Karst.

c. Lamellerna i förstone ockragula eller kanelbruna.

72. C. epipoleus Fr.

Hatten liksom beströdd med ett fint, sidenglänsande, ljusgrått stoft; foten otydligt violett; lamellerna nedlöpande, kanelbruna.

Skog., r. Finl.; Skand. (Upland).

Hatten i midten köttig, i omkretsen n. hinnaktig, kullrig, äldre platt, med n. upphöjd disk, slät, klibbig, glatt, matt, 5—9 cm. bred; foten fylld med en svampig märg, slutl. ihålig, nedtill löklikt utsvälld, klubblik, inuti hvitaktig, omkr. 9 cm. lång, vid basen 1—2 cm., i toppen 5—10 mm. tjock; lamellerna teml. glesa, baktill m. breda, i eggen bugtiga. Med habitus af *C. privignus*.

73. C. stillatitius Fr.

I början öfverdragen af ett blått slem; hatten efter

slemmets försvinnande gulblek, med brun anstrykning eller slutl. hvitgrå; foten ihålig, m. mjuk.

Mosslupna äng., lund., skog., r. 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, n. pucklig, slät, glatt, med hygrofant kött, omkr. 5 cm. bred; foten uppåt jemnt afsmalnande, i toppen bar, 5—8 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna urnupna, n. glesa, breda, mörkt kanel- eller rostbruna, 7 mm. breda; sporerna 8 mmm. långa, 6 mmm. tjocka.

74. C. vibratilis Fr. Quel. Grevillea, t. 108, f. 3.

Hatten höggul, stötande mer eller mindre i brandgult, torr guldgul eller gulaktig, glänsande; foten m. mjuk, kägellikt afsmalnande eller bukig, snöhvit; smaken lik den af galla.

Skog., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i omkretsen tunn, kullrig, äldre platt, trubbig eller med upphöjd midt, slät, glatt, m. slemmig, hygrofan, stundom urbleknande, 3—4 cm. bred; foten fylld, spröd, ofta med en af hyllet bildad slemgördel, stundom jemntjock och flerböjd, 3—5 cm. lång; lamellerna afrundade eller urnupna och med en tand nedlöpande, tätt sittande, tunna, först bleka, sedan blekt ockragula, slutl. kanelbruna. Köttet blekt, af icke obehaglig lukt, men ganska bittert. Till yttre utseende snarlik *C. armeniacus* och *C. causticus.*

75. C. pluvius Fr. Batsch. f. 150.

Hatten brandgul, med brungrå anstrykning, torr ockragult sämskfärgad; foten spenslig, mjuk, n. jemntjock, hvitblek.

Barrskog., företrädesv. berg. granskog., r. Skand.

Hatten n. köttig, först n. klotrund, sedan kullrig, n. pucklig, glatt, yngre öfverdragen af ett fint, hvitt silkesludd, i fuktig väderlek, n. klibbig, genomskinligt strimmig och glänsande, hygrofan, 2—3 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, slät, bar eller fläcktals silkeshårig, otydligt klibbig, än kort, än långdragen (ända till 9 cm.); slöjan tunn, fritrådig, n. slemmig, snart försvinnande, hvit, lamellerna nedlö-

pande, lossnande, bukiga, tättsittande, gul- eller hvitaktiga, äldre ockragula.

*** Hatten köttig, torr, icke hygrofan; huden upplöst i ludd, fjäll eller inväxta trådar; foten vanl. vid basen knöllikt uppsvälld, torr, köttig; hyllet enkelt. — *Inoloma* Fr.

† Lamellerna i början hvita eller bleka.

76. C. opimus Fr.

Hatten torr, öfverallt beklädd med ett tilltryckt, sämskfärgadt ludd; foten kort och tjock, hård, blek.

Skogstrakt., r. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten ganska tjock och hård, kullrig, äldre platt, m. trubbig, olikformig, bugtbräddad, slutl. sprickig, med inrullad kant och hvitaktigt kött, 9—12 cm. bred; foten tät, af hyllets lemningar hvitrådig, vid basen afsmalnande, n. vigglik, 3—6 cm. lång och tjock; lamellerna urnupna, n. tättsittande, hvitaktiga, äldre lerfärgade, m. smalare än hattens kött. Oformlig.

Var. flavobrunneus Fr.

Hatten glatt, slutl. sprickig; lamellerna m. breda.

Skogstrakt., r. Skand.

Hatten vågböjd, i kanten tunn, mörkbrun, med brandgul skiftning; foten nedåt afsmalnande, fintrådigt strimmig, omkr. 4 cm. lång, 3 cm. tjock.

77. C. argutus Fr.

Hatten silkesluden eller fintrågig, ockragul eller n. lerfärgad; foten nedtill bukig eller uppsvälld till en äggrund knöl, nedanom hvilken den förlänges till en hvass och spetsig rot, hvit, äldre gulaktig.

Löfskog., lund., r. 10. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kompakt, i början kägellik, derpå kullrig, slutl. utplattad och trubbig, ofta bugtbräddad, stundom småfjällig, äldre n. glatt, sprickfull och glanslös, 9—12 cm. bred; köttet m. hårdt och

glänsande hvitt; foten tät, ofta krökt, först beklädd med ett fjälligt ludd, sedan n. glatt, 8—10 cm. lång, 3—4 cm. tjock; hyllet nedhängande, hos yngre ind. vanl. bildande en oegentlig ring, hos äldre sällan märkbar; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, båglikt krökta, snöhvita, äldre fastväxta eller urnupna, teml, glesa, sinsemellan fria, lerfärgade, slutl. af sporerna blekt rostbruna, 7—14 mm. breda.

Var. ebulbis Karst.

Hatten omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, rotlikt förlängd, omkr. 4 cm. lång; lamellerna n. tättsittande.

78. C. turgidus Fr. Quel. Grevillea, t. 109, f. 1.

Hatten gråhvit; foten på ytan söndersprucken uti fina, n. nätlikt förenade, fintrådiga remnor, glatt, silfverglänsande.

Bokskog. etc., r. Skand. (Småland).

Hatten kompakt, först kullrig, sedan platt, m. trubbig, beströdd med ytterst fina, spridda, glänsande stoftpartiklar samt omkring kanten i början silkesluden, slutl. glatt och silfverglänsande, med hvitaktigt kött, 6—9 cm. bred; foten tät, grof, svampig, elastisk, utvändigt broskartad och styf, nedtill utsvälld till en stor knöl, på ytan stundom vågig; lamellerna urnupna, tättsittande, hvitaktiga, äldre blekt lerfärgade, 4 mm. breda. Slöjan fritrådig, hvit, lätt försvinnande. Lukten svag.

79. C. argentatus (Pers.) Fr. Krombh. t. 2, f. 27.

Blekaktig; hatten omkring kanten i början öfverdragen af ett ljusviolett silkesludd; foten grof, hvit; svagt luktande.

Skog., r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, med upphöjd, blekaktig disk, n. glatt, silfverglänsande, 6—12 cm. bred; foten tät, än kort och vid basen n. löklikt utsvälld, än långdragen och n. jemntjock, glatt, inuti och utanpå silfverhvit eller ljusviolett, vid basen slutl. öfvergående i gult, 6—12 cm. lång; slöjan vidhängande hattens kant, blek, försvinnande; lamellerna urnupna, tättsittande, småsågade, först bleka, sedan kanelbruna.

†† Lamellerna, hyllet och foten n. violetta.

80. C. violaceus (Linn.) Fr. Sv. Sv. t. 58. — Blå Spindelsvamp.

Öfverallt, äfven inuti, mörkt blå; hatten öfverdragen med ett fjälligt ludd; foten luden; lamellerna glesa.

Löf- och barrskog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre mera utbredd, regelbunden, trubbig, med i början inrullad kant, 8—15 cm. bred; foten tät, svampig, tjock, nedtill klubblikt uppsvälld, 6—10 cm. lång; slöjan ullig, blå; lamellerna vidfästade, tjocka, breda; sporerna 12—13 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. Köttet m. löst. Som näringsmedel oanvändbar.

81. C. cyanites Fr.

Hatten silkesluden, slät och jemn, blå, äldre n. glatt och blekt blå eller brunaktigt gulblek; foten blå, vid beröring gredelin, äfven inuti blåaktig, fylld med en vattenaktig saft, som i luften antager en blod- eller vinröd färg.

Fukt. lund., bokskog., r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, 8—15 cm. bred; köttet löst, i början blått, sedan smutsigt hvitt, ofta vid tryckning rodnande; foten tät, nedtill klubblikt utsvälld, slät och jemn, 9—15 cm. lång, vid basen 3—4, i toppen 1—2 cm. tjock; lamellerna afrundade, tättsittande, i förstone intensivt mörkblå, stundom hvit- eller gråblå, 7—8 mm. breda.

82. C. muricinus Fr.

Hatten violett, med rödbrun anstrykning, stundom n. tegelfärgad eller blekt rödbrun; foten luden, stötande mer eller mindre i violett; lamellerna teml. tättsittande, violetta, med dragning i purpurrödt, slutl. rödbrunaktigt lefverfärgade.

Granskog., r. Skand. (Småland).

Hatten kompakt, spongiös, tjock, kullrig, äldre mera utbredd, trubbig, n. glatt, stundom n. grynig, i kanten fintrådig, 9—12 cm. bred; foten grof, nedtill löklikt utsvälld, n. ullig, 3—6 cm. hög,

2—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, omkr. 1,5 cm. breda. Köttet saftlöst, blått, öfvergående i hvitt, af egendomlig lukt. Varierar i hög grad.

83. C. violaceocinereus (Pers.) Fr. Schaeff. t. 3.

Hatten smutsigt violett, äldre umbrabrun, urbleknande, fullsatt med puktformiga, askgrå fjäll; foten först violett, sedan blekaktig.

Löfskog., 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, i förstone silkesluden, 6—9 cm. bred; foten tät, nedtill klubblikt uppsvälld, fast, saftlös, fintrådig, n. strimmig, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, urbugtade, mer eller mindre tättsittande, umbrabruna, med purpurröd anstrykning, i eggen n. violetta, slutl. kanelbruna. Hattens kött smutsgrått, öfvergående i hvitt, fotens blekt violett, vid basen rödlätt.

84. C. alboviolaceus Fr.

Hatten silkesluden, med en bred upphöjning på midten, hvitblå eller hvitviolett, äldre hvitnande; foten likafärgad med hatten; lamellerna i början ljusvioletta, med askgrå anstrykning.

Skog., helst löfskog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i kanten tunn, kullrig, slutl. platt, tilltryckt silkeshårig, silfverglänsande, torr, i regnväder n. klibbig, 3—8 cm. bred; foten fylld, nedtill klubblikt utsvälld eller kägellikt afsmalnande, hvitluden, med vanl. otydligt hyllebälte, 6—15 cm. lång, 1,5—3 cm., vid basen 3—6 cm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade, n. glesa, n. småsågade, slutl. askgrå eller lerfärgade, stötande i kanelbrunt; sporerna 6—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Köttet saftigt, hvitaktigt, stötande n. i blått.

85. C. malachius Fr.

Hatten blekt gredelin eller ljusviolett, äldre öfvergående

i brunt, torr blekt lergul; lamellerna tättsittande, bleka, stötande i purpurrödt, urbleknande.

Bergiga barrskog., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, n. kompakt, kullrig, äldre mera utbredd, trubbig, i början betäckt af ett hvitt eller ljusgråaktigt ludd eller omkring kanten silkesluden, sedan n. glatt, 6—9 cm. bred; foten tät, vid basen vanl. bukig eller jemntjock, grof, blågredelin, hvitnande, inuti spongiös, lös och blek, 9—14 cm. lång, 2—4 cm. tjock; hyllet i början bildande en slida omkring foten, stundom äfven en hinnaktig, hvit ring; lamellerna urnupna, slutl. vattenfärgadt kanelbruna; sporerna bredt elliptiska, 8—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Köttet hvitaktigt.

86. C. camphoratus Fr.

Hatten i början betäckt af ett ljusviolett silkesludd, sedan n. glatt, gulnande eller hvitnande; foten vid basen inuti hvit; lamellerna intensivt blå; lukten m. stark.

Bergiga barrskog. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre mera utbredd, fullkomligt torr, med blått kött, 6—15 cm. bred; foten tät, nedtill klubb- eller löklikt utsvälld, saftlös, torr, blåaktig eller violett, yngre af hyllets lemningar ullig, 6—15 cm. lång; slöjan spindelväfslik, blå; lamellerna än nedlöpande, än urnupna, tättsittande, tunna, slutl. kanelbruna, med purpurröd anstrykning; sporerna 9 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. Lätt urskiljd genom sin m. starka lukt af kamfer. Icke användbar.

87. C. hircinus (Bolt.) Fr. Bolt. t. 52.

Hatten besatt med tilltryckta, fina, långa, violetta, glänsande hår eller trådar, urbleknande, i midten slutl. glatt och rostbrunaktig; foten nedtill och inuti gulaktig; lukten högst oangenäm.

Barrskog. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre mera utbredd, trubbig eller med n. upphöjd disk, 5—8 cm. bred; foten fylld, äldre n. ihålig, nedtill löklikt eller klubblikt uppsvälld, saftlös, blek, stötande i violett, fintrådig, 9—10 cm. lång, upptill 1—2, nedtill 2—3 cm. tjock; la-

mellerna urnupna, n. glesa, breda, först blåvioletta, sedan kanelbruna; sporerna elliptiska, 9—10 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Köttet smutsgrått, slutl. gulaktigt. Har en stinkande lukt af bock. Icke ätlig.

††† Lamellerna och hyllet kanelbruna, ockragula eller röda.

88. C. traganus Fr. Schaeff. t. 56.

Hatten silkesluden eller fintrådig, ljusviolett, urbleknande, äldre n. glatt, smutsgul; foten hvit, stötande i violett, inuti saffransgul; lamellerna i början ljust saffransgula, slutl. kanelbruna; lukten stinkande.

Bergiga barrskog., a. 7—10. Ryssl. Finl.; Skand.

Hatten m. köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, torr, slutl. inuti och utanpå gulaktig, 8—10 cm. bred; foten fylld, spongiös, nedtill löklikt utsväld, silkesluden, äldre fintrådig, slutl. smutsigt hvit, stötande mer eller mindre i brunt, 10—14 cm. lång; slöjan blekt violett; lamellerna urnupna, sinsemellan fria, glesa, n. naggade, breda; sporerna 8—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Till föda otjenlig. Utmärkt genom sin högst obehagliga lukt och sina tjocka, glesa, i början ockra- eller saffransgula lameller.

89. C. finitimus Karst.

Hatten silkesluden eller fintrådig, oföränderligt ljusviolett; foten af hattens färg, inuti brun; lamellerna kanelbruna; lukten angenäm.

Barrskog., r. 7. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, kompakt, kullrig, äldre mera utbredd, trubbig, 9—15 cm. bred; foten fylld med en svampig märg, nedtill utsvälld, 12—15 cm. lång, upptill 1—2 cm., vid basen 3—4 cm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. tjocka, n. glesa. — *Ag. traganus β finitimus* Weinm.

90. C. suillus Fr.

Hatten blekt lergul; foten blekaktig, i toppen silkesluden, jemn, slät, violett; lamellerna kanelbruna.

Granskog., r. 7—9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, i midten kompakt, kullrig, äldre utbredd, trubbig, i omkretsen först silkesluden, sedan småfjällig, med n. smutsgrått kött, 8—12 cm. bred; foten grof, spongiös, nedtill klubblikt utsvälld och hvitullig, fintrådig, smutsblek, 9—12 cm. lång, 2—3 cm. tjock; slöjan försvinnande; lamellerna fastväxta, teml. glesa, glanslösa, vid basen förenade genom tvärådror, kanelbruna, omkr. 1,5 cm. breda; sporerna elliptiska, 10—12 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Närmast beslägtad med *C. armillatus* eller *C. subferrugineus*.

91. C. venustus Karst.

Hatten blekt lergul; foten ihålig, jemntjock, violett; lamellerna ockragula, äldre stötande n. i saffransgult.

Barrskog., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre mera utbredd, trubbig, vanl. oregelbunden, silkesluden, slutl. i midten inväxt småfjällig, omkr. 7 cm. bred; foten ihålig, stundom vid basen afsmalnande, fintrådig eller luddig, vid basen hvit, 12—19 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, smala, vid basen förenade genom mellangrenar; sporerna elliptiska, 7—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

92. C. tophaceus Fr. Quel. Grevillea, t. 109, f. 2.

Brandgul, med dragning i guldgult eller ockragult, öfverdragen med ett fjälligt ludd; köttet hvitt.

Bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, kompakt, trubbig, mot kanten tunn, hemisferisk, glanslös, icke urbleknande, omkr. 9 cm. bred; foten tät, nedtill klubblikt utsvälld; hyllet spindelväfslikt, gulaktigt; lamellerna bredt urnupna, glesa, brandgula, öfvergående mer eller mindre i kanelbrunt. Enslig eller tufvig. Var. med silkesluden, glänsande hatt.

* C. redimitus Fr.

Hatten guldgul, besatt med tilltryckta, mörkare färgade fibriller.

Bokskog., r. Skand. (Småland, Kinnekulle).

Hatten teml. tunn, med trubbig puckel, n. glänsande; foten tät, tågigt strimmig, vid basen obetydligt utsvälld, omkr. 1,5 cm. tjock, gulaktig, 3—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en liten tand, först ljusgula, sedan brandgula. Köttet hvitt.

93. C. callisteus Fr.

Höggul, stötande mer eller mindre i brandgult; hatten slutl. glatt; foten från en klubblik bas jemnt afsmalnande, fintrådig eller strimmig.

Barrskog., h. o. d. 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre mera utbredd, n. trubbig, småfjällig, i kanten nedböjd, silkesluden samt i början försedd med trådlika lemningar efter hyllet, slät, n. glänsande, 4—6 cm. bred, med hvitt, i gult stötande kött; foten tät, långdragen, köttig, inuti och utanpå rhabarbergul, 8—15 cm. lång, upptill 1,5 cm. tjock; slöjan fritrådig, lätt försvinnande, gul; lamellerna fastväxta, aflånga, plana, först n. tättsittande, sedan n. glesa, baktill sinsemellan och med foten förenade med något ludd.

94. C. Bulliardi (Pers.) Fr. Bull. t. 431, f. 3.

Hatten mörkt rödbrunaktig; foten nedtill cinnoberröd samt besatt med fibriller af samma färg.

Bokskog. 8—10. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, kullrig, äldre utbredd, med n. upphöjd disk, slät eller småfjällig, vanl. glatt, stundom fintrådig, med hvitaktigt kött, omkr. 6 cm. bred; foten tät, nedtill uppsvälld till en äggrund knöl, fast, kort, i toppen hvitaktig, 5—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan hvitaktig, lätt försvinnande; lamellerna vidfästade, med en nedlöpande tand, n. tättsittande, i eggen smånaggade, breda, i förstone purpurröda, sedan kanelbruna. Köttet blekt, luktande.

Var. violascens Karst.

Hatten rödbrunaktig, med violett anstrykning; köttet närmast lamellerna blåaktigt; foten upptill violett, nedtill rödlätt: lamellerna tättsittande.

Bokskog., r. Skand. (Småland).

95. C. bolaris (PERS.) FR. PERS. Icon. Pict. t. 14, f. 1. QUEL. Grevillea, t. 79.

Hatten ljusgul, med rödaktig anstrykning, eller blekaktig, glatt eller af tilltryckta, håriga, röda fjäll fläckig; foten blekaktig, af fintrådiga, tilltryckta röda eller n. saffransgula fjäll fläckig.

Barrskog. 8—10. Skand.

Hatten köttig, kompakt, föst kullrig sedan platt, med n. omärklig puckel, 3—9 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, hård, n. jemntjock, än grof och rak, än smal och flerböjd, hvitaktig, rödfjällig, i toppen hvit, stundom helt och hållet skarlakansröd, 5—9 cm. lång, 7—12 mm. tjock; slöjan fritrådig, snart försvinnande, saffransgul, med dragning i rödt; lamellerna vanl. nedlöpande, tättsittande, kanelbruna. Köttet m. fast, hvitt. Enslig eller tufvig.

96. C. pavonius FR.

Hatten på ytan rutvis sönderspruck en uti breda, fyrkantiga, mönjaröda fjäll; lamellerna i förstone violetta, sedan kanelbruna.

Skog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, fast, kullrig, slutl. platt, trubbig, torr, icke urbleknande, omkr. 7 cm. bred; foten tät, fast nedtill löklikt utsvälld, af hattens färg, men ljusare, besatt med rödbruna fibriller, omkr. 4 cm. lång och 1,5 cm. tjock; lamellerna urnupna, n. glesa, omkr. 7 mm. breda. Köttet m. fast, hvitt. Nära beslägtad med föreg.

97. C. craticius FR.

Hatten köttig, först klocklik, sedan utbredd, besatt med inväxta, inflätade, fina, långa, glänsande hår, tegelröd eller rödlätt, urbleknande; lamellerna tättsittande; lukten lik den af rättika.

Bland boklöf, r. Skand. (Halland).

Hatten med trubbig puckel, omkr. 6 cm. bred; foten tät, tågig, från basen afsmalnande, upptill hvitttrådig, äldre n. glatt, blek-

aktig, nedtill beklädd med ett rödaktigt eller hvitaktigt ludd, inuti brunaktig, omkr. 8 cm. lång och 9 mm. tjock; slöjan rödlätt, försvinnande; lamellerna vidfästade, först blekt, sedan mörkt kanelbruna. Köttet saftlöst, blekt, teml. tunnt. Nästan tufvad.

†††† Lamellerna eller hyllet mörkfärgade, bruna eller olivgröna.

98. C. pholideus Fr. Alb. & Schw. t. 12, f. 1.

Hatten grå-, stundom kanel- eller n. olivbrun, af inväxta, mörkare hårtofsar tätt fjällig; lamellerna blekt violetta, äldre lerfärgade, slutl. kanelbruna.

Skog., på fukt. st., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre plattad, n. pucklig och omkring puckeln nedtryckt, fullsatt med spärrade, små, rost- eller sotbruna fjäll, 3—10 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande, vanl. krökt, nedanom den oegentliga ringen fullsatt med n. concentriska, svart- eller sotbruna, spärrade fjäll, i toppen slät och hvitaktig, med stark dragning i violett, 5—10 cm. lång, 6—14 mm. tjock; lamellerna n. urnupna, tättsittande; sporerna n. klotrunda, 6—7 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — *Ag. lepidomyces* Alb. & Schw.

99. C. sublanatus (Sow.) Fr. Sow. t. 224.

Hatten i början hjortgrå, sedan sämskfärgad, stötande först i brunt, slutl. i rostbrunt, besatt med inväxta, flockulliga, kaffebruna fjäll; foten blek, nedtill öfverdragen med ett kaffebrunt, fjälligt ludd; lamellerna gulaktiga, med dragning i olivgrönt, slutl. kanelbruna; lukten lik den af rättika.

Skog., r. 8—10. Skand.

Hatten köttig, tunn, klocklik, äldre utbredd, pucklig, ofta stötande i olivgrönt, 8—12 cm. bred; foten tät, nedtill päronformigt uppsvälld, afsmalnande uppåt, gulblek, upptill bar, blekaktig eller n. violett, 8—9 cm. lång, vid basen ända till 3 cm. tjock; slöjan kaffebrun; lamellerna n. fastväxta, n. tättsittande, 7 mm. breda. — *Ag. conopus* Pers.

100. C. phrygianus Fr.

Hatten honungsgul, tätt fullsatt med tjocka, styfva, enkla, svarta hår; foten öfverallt nätådrig af lösa, svarta trådar. Luktar som rättika.

Bokskog., på fukt. st. r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, trubbig, 6—9 cm. bred; foten nedtill uppsvälld, af hattens färg, men ljusare, i toppen hvitaktig; lamellerna afrundade, teml. tättsittande, smutsgula, 4—7 mm. breda. Nära beslägtad med föreg., med habitus n. af *Arm. mellea.*

101. C. arenatus (Pers.) Fr. Bull. t. 586. Huss. I, t. 72.

Hatten grynig af små, flockulliga fjäll, grått brungul, stötande mer eller mindre i kaffebrunt; foten brunfjällig, i toppen blek; lamellerna först gulaktiga, sedan kanelbruna.

Blandskog., r, Skand.

Hatten köttig, kullrig, i början med hvälfd midt, yngre stundom med olivgrön anstrykning, omkr. 3 cm. bred; foten från en klubblik bas afsmalnande, ända till midten tätt omsluten af det fjälliga, väflika hyllet; lamellerna urnupna, n. tättsittande, bukiga. Skiljes svårligen från en del urblekta former af *C. pholideus.* — *C. psammocephalus* Bull.

102. C. penicillatus Fr.

Hatten brun, torr stötande n. i brandgult, öfverdragen med ett tätt, inväxt, mörkare, fjälligt ludd; foten spenslig, n. helt och hållet beklädd med tilltryckta, rost- eller kaffebruna fjäll, jemntjock.

Barrskog., r. Skand. (Upland).

Hatten n. köttig, tunn, kullrig, pucklig, torr, regelbunden, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, spröd, af hattens färg, men ljusare, i toppen silkesluden och blekare, 5—9 cm. lång, 5—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, teml. tätt sittande, bukiga, plana, m. dunkelt bruna, i eggen ljusare, 7 mm. breda.

**** Hatten teml. tunn, torr, icke hygrofan, i början silkesluden, äldre glatt; foten jemntjock eller afsmalnande, smal; hyllet enkelt, vanl. friträdigt. — *Dermocybe* Fr.

† Lamellerna i början hvitaktiga eller bleka.

103. C. ochroleucus (Schaeff.) Fr. Quel. Grevillea, t. 85, f. 1.

Hatten först med hvälfd disk, sedan trubbig, blekhvit, slät; foten tät, fast, bukig, hvit; smaken n. kärf.

Ekskog., äfven blandskog., r. 8—11. Ryssl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, n. silkesluden, äldre n. glatt, omkr. 6 cm. bred; foten tät, i toppen af slöjans lemningar finträdig, omkr. 9 cm. lång, 8—12 mm. tjock; lamellerna vidfästade, slutl. fria, tättsittande, i början hvita, sedan lerfärgade, slutl. ockragula, 7 mm. breda. Köttet fast, hvitt, luktlöst.

104. *C. decumbens (Pers.) Fr.

Hatten hvit, äldre gulaktig; foten först fylld, sedan ihålig, uppstigande, nedtill päronlikt eller klubblikt uppsvälld, hvit; lamellerna först hvita, sedan lerfärgade.

Skogstrakt., r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttig, fast, först kullrig, ofta med upphöjd disk, sedan mera utbredd, trubbig, slät, n. glatt, sidenglänsande, 3—4 cm. bred; foten glatt, i toppen n. stoftpudrad, slutl. oregelbunden, 3—6 cm. lång, omkr. 7 mm. tjock; slöjan hvit, snart försvinnande; lamellerna vidfästade, tättsittande.

105. C. riculatus Fr.

Hatten honungsgul, med ytterst fint, tilltryckt, sidenglänsande, hvitaktigt ludd, i midten bar; lamellerna fastväxta, bleka eller lerfärgade, äldre n. rostbruna.

Skog., m. r. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, mot kanten tunn, kullrig, äldre platt, med n. hvälfd disk, 6—9 cm. bred; foten jemn och slät, glatt, rak, nedåt

tilltjocknande och tät, upptill slutl. ihålig, blekhvit, 6—7 cm. lång, vid basen omkr. 1,5 cm., i toppen 5—7 mm. tjock; slöjan blek; lamellerna n. tättsittande, 3—4 mm. breda.

106. C. tabularis Fr. Bull. t. 531, f. 5.

Hatten först fint hvitluddig, i kanten silkesluden, sedan glatt, lerfärgad, ofta med brun anstrykning, slutl. blekaktig; lamellerna urnupna.

Löfskog., synnerl. bokskog. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, likformig, 8—10 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig, seg, elastisk, hvit, blekaktig, tilltryckt fintrådig och fjällig eller glatt, upprätt, uppåt afsmalnande eller jemntjock, 6—9 cm. lång, 7—8 mm. tjock; lamellerna tättsittande, tunna, i början hvitaktiga, stundom stötande n. i gäddblått, slutl. lerfärgade eller n. rostfärgade. Köttet hvitt; slöjan hvitaktig, snart försvinnande. Hatten understundom n. nedtryckt samt torr försedd med ett af sammanflytande ludd bildadt, hvitt, cirkelformigt bälte. Närmast beslägtad med *C. anomalus*.

107. C. ochrophyllys Fr.

Hatten brunaktig, stötande i olivgrönt, urbleknande; foten fläckig af tilltryckta, mörkare fjäll; lamellerna ockragula, äldre n. kanelbruna.

Löfskog., r. Finl. (Åbo); Skand. (Småland, Östergöthland, Upland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig eller n. pucklig, glatt, torr, 4—6 cm. bred; foten tät, jemntjock eller nedåt afsmalnande, hvitaktig eller blek, omkr. 9 cm. lång, 4—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, 4 mm. breda. Beslägtad med föreg.

108. C. camurus Fr. Bull. t. 431, f. 4.

M. spröd; hatten brunaktigt ljusgrå, urbleknande, blekt gulaktig; foten, äfven inuti, hvit, i toppen silfverglänsande.

Nedhuggna skog., r. Skand.

Hatten köttig, med bred trubbig, ofta sned puckel, oregelbunden, n. glatt, i kanten n. hinnaktig och ofta inskuren, 6—9 cm. bred; foten n. ihålig, jemntjock, skrufvriden eller uppstigande, glatt eller nedtill tilltryckt fintrådig, i toppen bar, 9 cm. lång, 6—9 mm. tjock; lamellerna än fastväxta, än n. fria, tättsittande, tunna, helbräddade, i början lergrå, sedan brunaktiga, 4—7 mm. breda. Köttet hvitt, af n. äcklig smak. Växer i tufvor. Utmärkt af sin sprödhet.

109. C. diabolicus Fr.

Hatten brunaktig, gråfnasig, slutl. glatt och gulaktig, stötande i brunt eller brandgult; foten blekaktig, i toppen gäddblå.

Bergiga bokskog. 8—10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, hemisferisk, trubbig, äldre med upphöjd disk, torr, spröd, stundom olikformig och sprikfull, 3—4 cm. bred; foten fylld, vid basen n. afsmalnande, n. smal, glatt, 8—9 cm. lång, 4—11 mm. tjock; lamellerna vidfästade eller fastväxta, n. urnupna, tättsittande, slutl. n. glesa, i början ljust gäddblå, sedan bleka eller hvitaktiga, slutl. lerfärgade eller kanelbrunt ockragula.

†† Lamellerna i början violetta eller purpurröda.

110. C. caninus Fr. Saund. & Sm. t. 15.

Hatten brun, äldre rödbrunaktig, stötande i tegelrödt eller violett, n. urbleknande, slutl. glatt; foten fintrådig, blek, i toppen violett.

Skog. r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, fast, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, i början fnasig eller omkring kanten försedd med ett fint, sidenglänsande, ljusgrått ludd, icke sprickig, öfvergående n. i brandgult, 9—12 cm. bred; foten nedtill klubblikt utsvälld, elastisk, tilltryckt fintrådig, 8—10 cm. lång, omkr. 1,5 cm. tjock; hyllet vanl. dubbelt, omslutande nedre delen af foten som en tunn, strumplik, upptill af ett brunt eller hvitt cirkelformigt bälte begränsad slida; lamellerna urnupna, n. glesa, tunna, i början gäddblå eller n. purpurfärgade, slutl. kanelbruna, 7—9 mm. breda. Köttet mjukt, hvitt, slutl. n. gulaktigt.

111. C. myrtillinus Fr. Bolt. t. 147. Quel. Grevillea, t. 110, f. 2.

Hatten sotbrun; foten besatt med hvitt silkesludd, utan hyllebälte; lamellerna n. glesa, i början ametistblå.

Bokskog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, seg, kullrig, med hvälfd disk, äldre mera utbredd, tätt besatt med fina, sidenglänsande, gråhvita fibriller; foten fylld, nedtill n. utsvälld, hvitaktig, upptill inuti stötande n. i violett, 5—7 cm. lång, 7—9 mm. tjock; slöjan knapt märkbar; lamellerna fastväxta, något äldre lerfärgade, med purpurröd anstrykning. Köttet brunblekt, torrt hvitt.

112. C. azureus Fr. Quel. t. 24, f. 4.

Hatten ljusviolett, äldre blekbrun; foten glatt, n. strimmig; lamellerna violetta, äldre purpurrödt gredelina.

Bokskog., bland mossa, r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, n. pucklig, torr, sidenglänsande, med hvitt kött, 4—6 cm. bred; foten fylld, köttig, spröd, vid basen utsvälld, luden och hvitaktig, ofta skrufvriden, upptill, äfven inuti, skönt blå, 9 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna i början fastväxta eller n. urnupna, sedan n. nedlöpande, n. tättsittande, tunna. Enslig.

113. C. albocyaneus Fr. Letell. t. 634.

Hatten i början öfverdragen med ett sidenglänsande fnas, sedan bar, hvit, äldre gulaktig; foten bar, hvit.

Björkskog., bland löf, r. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig; foten fylld, n. klubblik; lamellerna urnupna, tättsittande, breda, i början kornblå, med purpurröd anstrykning, sedan n. ockragula.

Var. incurvus Karst.

Foten uppböjd, smalare, hvitfjällig.

Bokskog., r. Skand. (Skåne).

114. C. anomalus Fr. Bull. t. 431, f. 2.

Hatten sotbrun eller lergrå, stötande i rödbrunt, slutl. öfvergående i gult, brandgult eller n. olivgrönt; foten fintrådig eller n. fjällig, blek, upptill stötande i violett, nedtill i hvitt.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, trubbig, äldre platt, med upphöjd disk, besatt med ljusgrå, lätt lossnande fibriller, med åldern ändrande färg, 3—10 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, smal, uppåt afsmalnande, slutl. urbleknande 8—12 cm. lång, omkr. 7 mm. tjock; lamellerna urnupna eller fastväxta, med en tand nedlöpande, tättsittande, tunna, smala, i början mer eller mindre violetta eller gäddblå, med eller utan purpurröd anstrykning, slutl. kanelbruna; sporerna 8—9 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Köttet i väta vattenfärgadt, torrt hvitt. Växer i flockar.

Var. pineti Karst.

Spensligare; foten smal, jemntjock, flerböjd, glatt.

Barrskog., a. Finl.; Skand.

115. C. spilomeus Fr. Brig. 28, f. 4—6.

Hatten i midten hvälfd, brunaktig, lergrå eller blekt kanelbrun; foten fläckig af rödbruna eller brandgula fjäll.

Skog., äng., h. o. d. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, slutl. glatt, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, n. jemntjock, smal, hvitaktig, med ljusviolett anstrykning, 5—10 cm. lång, 2—5 mm. tjock; slöjan hvit; lamellerna fastväxta eller urnupna, tättsittande, smala, tunna, ljusvioletta, blåaktiga eller bleka, slutl. kanelbruna; sporerna n. sferiska, 8—9 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. Ensam eller n. tufvig. Nära beslägtad med föreg.

††† Lamellerna glänsande kanelbruna, röda eller gula.

116. C. miltinus Fr. Quel. Grevillea, t. 110, f. 3.

Hatten mörkt kanelbrun, torr, urbleknande, lergul, med n. kastaniebrun disk; foten kanelbrun, rödtrådig.

Skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, trubbig eller med en låg och bred upphöjning på midten, glatt, glansk, torr glänsande, 3—4 cm. bred; foten pipig, seg, broskartad, uppåt jemnt afsmalnande, i toppen ofta skrufvriden, vid basen hvit, filthårig, af slöjans lemningar rödluden, 5—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tunna, plana, tättsittande, rostbruna, 2—3 mm. breda.

117. C. cinnabarinus Fr. Quel. Grevillea, t. 110, f. 4.

Cinnober- eller skarlakansröd; lamellerna teml. glesa; luktar af rättika.

Bokskog., r. 8—11. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, klocklik, äldre platt, trubbig eller n. pucklig, först silkesluden, sedan glatt, glänsande, 6—9 cm. bred; foten fylld, fintrådig eller strimmig, vid basen stundom uppsvälld, inuti tegelröd, 4—6 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, af hattens färg, men mörkare, vid tryckning eller brytning blodröda. Slöjan cinnoberröd.

118. C. sangvineus (Wulf.) Fr. Krombh. t. 2, f. 28—30.

Mörkt blodröd; hatten tunn; lamellerna tättsittande; lukten lik den af rättika.

Granskog., h. o. d. 7—11. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, trubbig, stundom nedtryckt, silkesluden eller småfjällig, torr n. urbleknande, 3—4 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, smal, jemntjock, fintrådig, ofta flerböjd, 5—8 cm. lång, 4—7 mm. tjock; slöjan spindelväfslik, lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, teml. breda (4—7 mm.).

119. C. anthracinus Fr. Quel. Grevillea, t. 111, f. 1.

Hatten betäckt af ett fjälligt ludd, mörkt kastaniebrun; foten intensivt blodröd; lamellerna eld- eller skarlakansröda.

Skog. Skand. (Småland, Östergöthland).

Hatten tunn, i midten köttig, kullrig, äldre platt, pucklig, fin-

trådig, slutl. glatt, med m. mörkt kött; foten pipig, jemntjock, fintrådig, mot basen kaffebrun, 6 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, vid tryckning blodröda.

120. C. cinnamomeus (Linn.) Fr. Krombh. t. 71, f. 12—15.

Hatten vanl. kanelbrun; foten jemntjock, gulaktig; köttet och hyllet gulaktiga.

Skog., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, i början kullrig, sedan platt, med trubbig puckel, vanl. kanelbrun, öfverdragen med ett fint, gulaktigt silkesludd, slutl. glatt, 2—12 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, smal, af hyllets lemningar fintrådig, 6—9 cm. lång, 4—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, breda, glänsande, ljust kanelbruna, ofta stötande än i gult än i brandgult.

Var. 1. semisangvineus Fr. Quel. Grevillea, t. 111, f. 2.

Lamellerna blodröda.

Skog., a. Ryssl.; Finl.; Skand.

* C. croceus (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 4.

Mindre; lamellerna saffransgula eller gulaktiga.

Skog., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. småfjällig, 3—4 cm. bred; lamellerna mindre tätt sittande; foten blekaktig eller hvitgul. Var. i kärr med olivgröna lameller och olivgrön eller kaffebrun fot.

** C. croceoconus Fr. Quel. Grevillea, t. 111, f. 3.

Hatten spetsig, kanelbrun, med dragning i brandgult; foten spenslig, blekt citrongul.

Barrskog., på mossbev. st. 9—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan klocklik, esomoftast glatt, aldrig fjällig; foten pipig, flerböjd, 9—15 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna uppstigande, tättsittande, jemnbreda, kanelbruna.

121. C. orellanus Fr. Quel. Grevillea, t. 111, f. 4.

Hatten brandgul, skiftande i orangegult, med rodnande kött; foten och slöjan brandgula.

Skog., synnerl. löfskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, brandgul, med trubbig puckel och orangegult, fjälligt ludd eller trådar; foten tät, fast, n. jemntjock, fintrådigt strimmig; lamellerna vidfästade, teml. glesa, breda, först gula, sedan brandgula. — Var. med kanelbruna, i brandgult eller purpurrödt stötande lameller. — *Ag. callisteus* Lasch.; *Ag. conformis* Secr.

* C. concinnus Karst.

Hatten blodröd, med brandgul anstrykning; köttet gulaktigt; foten gulaktig; slöjan blodröd, stötande i brandgult.

Fukt. st., bland *Salix*-buskar, r. S. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, i förstone försedd med en trubbig puckel, i kanten ned- och vågböjd, fintrådig eller n. silkesluden, slutl. glatt, glänsande, 4—5 cm. bred; foten n. fylld, n. jemntjock, fintrådig och strimmig, inuti gul, slutl. helt och hållet likafärgad med hatten, 8—9 cm. lång, 8 mm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. tättsittande, först gula, slutl. kanelbruna; sporerna elliptiska, 9—12 mmm. långa, 6 mmm. tjocka.

122. C. malicorius Fr.

Hatten brandgul, med mörkbrun disk och guldgul kant; köttet lätt klyfbart, höggult, äldre öfvergående i olivgrönt, med guldgul skiftning; foten och hyllet guldgula, slutl. olivbruna.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, sammetshårig eller fintrådig; foten ihålig, fintrådig, kort (omkr. 6 cm. lång) och tjock (1,5 cm.); lamellerna afrundade, tättsittande, af hattens färg, i eggen slutl. flockulliga och olikfärgade. Smaken behaglig.

123. C. infucatus Fr.

Intensivt höggul; foten från en klubblik bas afsmalnande, blekare.

Skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kullrig, trubbig, torr, silkesluden, med hvitaktigt kött, 3—4 cm. bred; foten tät, slät, fintrådig, helt och hållet, äfven inuti, blekgul, 9 cm. lång, vid basen 1,5 cm. tjock; slöjan höggul; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna, jemnbreda, brandgula, slutl. kanelbruna, omkr. 4 mm. breda. Nära lik *C. callisteus*, men spädare, med silkesluden (icke glatt eller småfjällig) hatt och mera tättsittande, tunnare lameller.

124. C. fucatophyllus Lasch.

Hatten vanl. n. mörkbrun; foten gulaktig; slöjan gulaktigt rödlätt; lamellerna citrongula, med skarlakansröda fläckar, småtandade.

Barrskog., r. Finl. (Tyrvis).?

Hatten köttig, tunn, i början kägellik, med spetsig puckel, fintrådig och småfjällig, 4—6 cm. bred; foten smal, vid basen n. utsvälld, fintrådig, gulaktig, stundom grönaktig, 6—9 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, n. glesa, breda, tunna.

125. C. colymbadinus Fr.

Hatten i början honungsgul eller sämskfärgad, urbleknande; foten blek; lamellerna teml. glesa, breda, tjocka, i eggen hvitluddiga. Luktar starkt af rättika.

Skog., helst bokskog. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, med en m. låg upphöjning på midten, i början besatt med gula, lätt lossnande fibriller, sedan n. glatt, n. fuktig, glänsande, 6—9 cm. bred; köttet klyfbart, gulaktigt; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, stundom skrufvriden och vid basen afsmalnande, fintrådigt strimmig, n. bar, 6—12 cm. lång, 6—10 mm. tjock; hyllet otydligt; lamellerna fastväxta, slutl. mörkt kanel- eller rostbruna.

†††† Olivgrönaktiga *) med smutsigt blekt eller brunt hylle; hatten icke söndersprucken i fjäll.

*) *C. depexus* är gulaktig.

126. C. cotoneus Fr.

Olivgrön; hatten sammetshårig; slöjan tät, bildande en oegentlig, kaffebrun ring omkring foten.

Ekdung., m. r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, lös, först klocklik, sedan utbredd, blåslik, n. bugtbräddad, oföränderligt olivgrön, 9 cm. bred; foten tät, grof, mjuk, vid basen utsvälld, blekt olivfärgad, n. fintrådig, 9 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, teml. tätt sittande, olivgröna, äldre mörkt kanelbruna, 4—7 mm. breda. Köttet blekt olivfärgadt.

127. C. subnotatus (Pers.) Fr. Bull. t. 600, f. Y. Z.

Hatten först gulaktigt olivgrön och fjällig af ett löst på ytan liggande ljusgrått ludd, sedan brun och glatt; foten med gulaktiga fjäll eller trådar.

Bokskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, i början kägellik, spetsig, slutl. utbredd, omkr. 12 cm. bred; foten fylld, svampig slutl. ihålig, uppåt kägellikt afsmalnande, grof, spröd, ofta krökt eller böjd, i toppen glatt och silfverglänsande, äldre helt och hållet glatt, 9—12 cm. lång; slöjan gulaktig; lamellerna fastväxta, bukiga, breda, n. glesa, teml. tjocka, i början gulaktiga, äldre olivgrönt kanelbruna.

128. C. valgus Fr.

Spröd; hatten blekt olivfärgad, äldre lergul, i kanten hinnaktig; foten blek, i toppen strimmig och n. violett.

Barrskog., bland mossa. Skand. (Småland).

Hatten köttig, m. tunn, i början kullrig, slät, sedan utbredd, n. pucklig, urbleknande, glatt, omkr. 9 cm. bred; foten n. ihålig, hög, n. skrufvriden, bar, glänsande, vid basen uppsvälld, hvit luden och rotlikt förlängd, 9—18 cm. lång, 6—10 mm., vid basen 1,5 cm. tjock; lamellerna vidfästade, n. lossnande, n. glesa, grått brungula, äldre lergula, slutl. kanelbruna. Köttet m. tunnt, lika färgadt med hatten.

129. C. raphanoides (Pers.) Fr. Quel. Grevillea, t. 111, f. 6.

Hatten brunaktigt olivgrön, silkeshårig; foten blekaktig, glanslös; slöjan blekt olivgrön; lukten lik den af rättika; smaken skarp.

Löfskog., äfven barrsk., h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, teml. tunn, klocklik eller kullrig, äldre utbredd, med trubbig puckel, n. vågböjd, i början brun, med olivgrön anstrykning, torr olivgrön med stark dragning i gult eller brandgult, 3—6 cm. bred; foten fylld, fast, fintrådig, än jemntjock, än uppåt afsmalnande, ofta skrufvriden, 6—9 cm. lång, 7—12 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. bukiga, n. tättsittande, gulaktiga eller olivgröna, slutl. n. kanelbruna; sporerna 10 mmm. långa.

Var. petropolitanus Karst.

Foten vid basen afsmalnande, smutshvit, äldre bruntrådig, 9—10 cm. lång.

Barrskog. Ryssl. (S:t Petersburg).

Lukten svag, n. obehaglig; smaken i början n. söt, derpå vämjelig. — *Ag. raphanoides β.* Weinm.

130. C. depexus Fr.

Hatten lergul, torr urbleknande; foten fintrådigt strimmig, smutsblek; nätslöjan smutsblek, slutl. brunaktig.

Skog. r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, med hvälfd disk, silkesluden eller fintrådig, 3—6 cm. bred; foten fylld, slutl. äfven ihålig, jemntjock, 6—9 cm. lång, 4—8 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. urbugtade, tättsittande, först gulaktiga eller ljust saffransgula, med knapt märkbar dragning i olivgrönt, slutl. kanelbruna, glanslösa. Köttet smutsgrått, äldre hvitaktigt.

131. C. venetus Fr.

Hatten först grön eller n. olivgrön, derpå gröngul, torr gulaktig; lamellerna först gulaktigt olivgröna, sedan olivgrönt kanelbruna.

Bokskog. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, tunn, hemisferisk, likformig, trubbig, filtluden eller sammetshårig, glanslös 4—6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, fast, jemntjock, krökt, fintrådig eller silkesluden, blekt gröngul, vid basen ofta gulluden, 6—8 cm. lång, 7—9 mm. tjock; nätslöjan grön eller gulgrön; lamellerna afrundade, fastväxta, n. glesa, m. breda, segmentformiga, förenade genom mellangrenar. Köttet gröngult.

***** Hatten fuktig, hygrofan, i början glatt eller besatt med löst på ytan liggande trådlika, hvitaktiga lemningar efter hyllet; hyllet n. dubbelt; det allmänna uppstigande, bildande omkring fotens nedre del en fjällig, strumplik slida eller högre upp en mer eller mindre utvecklad, oegentlig ring; det enskildta fintrådigt eller spindelväfslikt. — *Telamonia* Fr.

† Lamellerna ganska breda, teml. tjocka, mer eller mindre glesa.

a. Foten och slöjan hvita eller hvitaktiga.

132. C. macropus (Pers.) Fr.

Hatten lergul, med åldern öfvergående mer eller mindre i rostbrunt, tätt fullsatt med m. små, ljusgrå fjäll; foten fintrådig, hvitaktig.

Skog., på fukt. st., r. 8, 9. Skand. (Småland).

Hatten köttig, först kullrig med ned- och inböjd kant, sedan utplattad, trubbig, torr, omkr. 9 cm. bred; foten tät, grof, jemntjock, smutshvit, slutl. likafärgad med hatten, 9—18 cm. lång, 1—3 cm. tjock; hyllet tätt, bildande en oegentlig, tunn, hvit ring omkring foten; lamellerna vidfästade, glesa, m. breda (1,5—3 cm.), helbräddade eller naggade, först bleka, sedan vattenfärgadt kanelbruna.

133. C. testaceocanescens Weinm.

Hatten lergul; foten glänsande, silkesluden, äldre brunaktig.

Barrskog., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, kullrig, trubbig, besatt med ljusgrå fibriller eller fjäll, 4—6 cm. bred; foten fylld, styf, jemntjock, n. krökt, 9—12 cm. lång, 6—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, urnupna, teml. glesa, kanelbruna, stötande n. i brandgult. Enslig; styf och fast.

134. C. laniger Fr.

Hatten rent och mörkt brandgul, stundom blekaktig, i början betäckt af ett löst lager af hvitt, fjälligt ludd; hyllet omslutande foten nedtill såsom en strumplik slida, upptill bildande en tydlig, qvarsittande m. mjuk, snöhvit ring.

Bergiga granskog., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten kompakt, i kanten tunn, hemisferisk, äldre utbredd, trubbig, hvitullig, mot kanten silkesluden, slutl. glatt, omkr. 8 cm. bred; foten tät, grof, än jemntjock, än nedtill löktlikt utsvälld, hvit, inuti n. lergul, vid basen slutl. brandgulaktig, 6—12 cm. lång; lamellerna fastväxta eller n. afrundade, slutl. n. glesa, saffransgult kanelbruna, slutl. brandgula; sporerna elliptiska, 11—12 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Lukten svag.

135. C. bivelus Fr. Quel. Grevillea, t. 111, f. 7.

Hatten glatt, rost- eller lergul, stötande i brandgult; foten med oegentlig, lätt försvinnande, hvitaktig ring.

Skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, mjuk, kullrig, stundom klocklik, äldre platt, trubbig, fuktig, inbiberande, likväl ej hygrofan, glatt eller i kanten silkesluden, ofta med mörkare fläckar, stundom sprickig, glänsande, sällan glanslös, 6—12 cm. bred; foten tät, helt och hållet svampigt köttig, än kort och vid basen knöllikt utsvälld, än långdragen och uppåt afsmalnande, slät, hvitaktig, inuti rostbrunaktig; yttre hyllet ulligt,

hvitt, slidlikt omslutande nedre delen af foten; lamellerna fastväxta eller n. urnupna, i början tättsittande, brandgult kanelbruna; sporerna 8—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Smaken mild.

136. **C. bulbosus** (Sow.) Fr. Sow. t. 130.

Hatten glatt, dadelbrun, i torr väderlek brunaktigt lergul, trubbig eller med n. hvälfd disk; foten slutl. lergul eller n. rostbrun; hyllet hvitt, slidlikt omslutande fotens nedre del.

Skog., äng. r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Helsingfors); Skand.

Hatten n. köttig, klocklik eller kullrig, äldre mera utbredd, slät eller mot kanten söndersprucken uti små fjäll eller trådar, med lika färgadt, torrt hvitaktigt kött, 4—7 cm. bred; foten tät, grof, vid basen uppsvälld till en n. kantad och n. filthårig knöl, med ofullkomligt utbildad, lätt försvinnande ring, vid basen samt inuti saffransgul, slutl. lergul, 6—10 cm. lång, 6—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. vidfästade, teml. glesa, breda, glanslösa, mörkt kanelbruna.

137. **C. urbicus** Fr.

Hatten kullrig, äldre platt, glatt, lerfärgadt hvit; foten midtpå med en smal, hvit ring, upptill luden.

Gräsbev., feta st., vid väg., r. 10, 11. Skand. (Lund).

Hatten köttig, trubbig, glatt, stundom gropig, med hvitaktigt kött, 6 cm. bred; foten tät, jemntjock, n. slät, 6—9 cm. lång, 8—9 mm. tjock; hyllet omslutande fotens nedre del som en strumplik slida; lamellerna teml. tättsittande, urnupna, breda, matt rostbruna.

* **C. arvalis** Karst.

Hatten i början mot kanten fintrådig, blek, med dragning åt brunt eller rödbrunt, äldre blekt sämskfärgad eller lergul; hyllet snart försvinnande; köttet i början gredelint, sedan hvitaktigt.

Odl. st., r. 9, 10. Finl. (Helsingfors).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, bugtbräddad och vågböjd, slutl. n. glatt och ofta småfjällig, omkr. 6 cm. bred; foten tät, jemntjock eller nedåt n. tilltjocknande, af hyllets lemningar fintrådig, i toppen i början hvitluden, hvitaktig, i förstone 2 cm. hög och tjock, äldre långdragen (4—5 cm. lång); lamellerna teml. glesa, fastväxta, urnupna, nedstigande, teml. tjocka, blekt rost- eller kanelbruna, 5 mm. breda; sporerna 9—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

138. C. licinipes Fr. Bull. t. 600, f. T. W. X.

Hatten grått brungul, torr blekt sämskfärgad; foten först fylld, sedan ihålig, hvitblek, beklädd med flockulliga, hvita fjäll.

Bergiga granskog., r. Skand.

Hatten spröd, köttigt hinnaktig, först klocklikt kullrig, sedan utbredd, pucklig, slutl. rundt omkring puckeln nedtryckt, slät, glatt, hygrofan, 6—9 cm. bred; foten n. jemntjock, spröd, ofta flerböjd, vid basen luden, omkr. 12 cm. lång; hyllet bildande omkring foten en hinnaktig, oegentlig ring; lamellerna fastväxta, baktill m. breda (1, 5 cm.), teml. tättsittande, helbräddade, i början bleka, sedan matt kanelbruna.

139. C. microcyclus Fr.

Hatten brun, stötande i lergult, torr urbleknande; foten blekhvit; lamellerna först ljusvioletta, sedan mörkt kanelbruna.

Barrskog., r. Skand. (Upland).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, äldre platt, slät, glatt, glanslös, med liten, mörkare puckel, 3 cm. bred; foten fylld, ofta ihålig, uppåt afsmalnande, 3—6 cm. lång, vid basen 9, i toppen 3 mm. tjock; slöjan bildande en oegentlig, hvit rig omkring foten; lamellerna fastväxta, glesa, tunna, ganska breda, n. äggrunda. Till utseende och färg snarlik *C. decipiens.*

b. Foten och lamellerna violetta.

140. C. torvus Fr. Bull. t. 660, f. Q. R. S. Kalchbr. t. 21, f. 1.

Hatten lergul, yngre ofta brun eller n. violett, tätt full-

satt med små, fina, ljusgrå fibriller och fjäll; foten i toppen violett, fintrådig; allmänna hyllet omgifvande foten ända till midten som en hvit, strumplik slida.

Skog., synnerligen bokskog. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, med nedböjd kant, sedan platt, trubbig, äldre n. glatt, fläckig, sönderspruckeu och genomborrad med små punkter, 9—12 cm. bred; foten tät, grof, i början kort samt nedtill löklikt utsvälld, sedan långdragen och n. jemntjock, med tydlig, utstående, hvit, n. qvarsittande ring, fintrådig eller flockullig, upptill violetthvit, vid basen hvitluden, 10—17 cm. lång, 1,5—3 cm. tjock; lamellerna n. fastväxta, afrundade, glesa, tjocka, ganska breda (7—14 mm.), violetta, snart purpurrödt umbrabruna, slutl. mörkt kanelbruna.

141. C. impennis Fr.

Hatten köttig, kullrig, m. trubbig, styf, äldre glatt, först umbrabrun, sedan lergul eller tegelröd, urbleknande; foten blek, i toppen n. violett.

Barrskog., r. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten yngre kring kanten silkesluden, med blekt kött, 6—12 cm. bred; foten tät, kort, valsformig, stundom nedtill n. utsvälld, upptill försedd med en ofullkomligt utbildad, hvit ring, 6 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, äldre urnupna, glesa, tjocka, i början intensivt violetta, sedan n. purpurröda, slutl. matt kanelbruna.

* C. lucorum Fr.

Hatten i fuktig väderlek tegelfärgad, med stark dragning i mörkbrunt; lamellerna kanelbruna, i början skiftande n. i blekrödt och violett.

Lund., r. 9, 10. Skand.

Hatten slät, med hårdt, mörkt, torrt isabellfärgadt kött, 4—6 cm. bred; foten fast, klubblik, tätt fintrådig, enfärgadt, blekaktig, 6 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna urnupna, n. glesa, omkr. 7 mm. breda.

142. C. plumiger Fr. Quel. Grevillea, t. 112, f. 1.

Hatten med bred, hög, trubbig puckel, brunaktig, stötande n. i olivgrönt, torr lergult sämskfärgad, tätt fullsatt med spärrade eller tilltryckta, fjäderlikt luddiga, hvita fjäll; foten af hyllets lemningar flockullig och fjällig, blekaktig.

Bergig. barrskog., på fukt. st. r. Finl.; Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, tunn, först kägellik, sedan klocklik, slutl. i kanten söndersprucken och klufven, torr, hygrofan, urbleknande, 9 cm. bred; foten tät, nedtill klubblikt uppsvälld, med n. otydlig, hvit ring, 9—12 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, breda, först violetta, sedan kanelbruna.

143. C. scutulatus Fr. Quel. Grevillea, t. 112, f. 2.

Hatten trubbig, umbrabrun, skiftande i purpurrödt, eller gulaktigt sotbrun, torr lergul, slutl. på ytan söndersprucken i små fjäll; foten med löklikt utsvälld bas, utanpå och inuti mörkt violett, slutl. brunaktig.

Skog., helst bokskog., r. 8, 9. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, tunn, äldre utbredd, klocklikt hemisferisk, stundom gropig, i förstone omkring kanten hvitträdig eller silkesluden, derpå bar, 6 cm. bred; foten tät, i toppen stundom ihålig, styf, valsformig, vid basen hvitluden, n. rotlikt förlängd, vanl. upptill försedd med en enkel, oegentlig, hvit ring och hvita trådar, stundom bar, 6—18 cm. lång, 4—12 mm. tjock; hyllet hvitt, stundom bildande omkring foten flere, mer eller mindre tydliga ringar; lamellerna fastväxta, sällan urnupna, mer eller mindre glesa, först violetta, sedan purpurröda, slutl. kanelbruna, 7 mm. breda. Köttet tunnt, violett, starkt luktande af rättika.

144. C. evernius Fr.

Hatten kastaniebrun, skiftande n. i purpurrödt, torr ljusgrå eller lergul, urbleknande, slutl. söndersliten i flikar och trådar; foten valsformig, mjuk, violett, urbleknande.

Barrskog., äfven i bokskog., på fukt. st. a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, otydligt puckig, spröd, glatt, yngre stundom af hyllets lemningar silkesluden, 6—12 cm. bred; foten fylld, grof, rak, jemntjock, stundom nedtill afsmalnande, med fjälllika lemningar efter hyllet, 8—16 cm. lång, 1,5—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, bukiga, glesa, blekt purpurröda, stötande i violett, urbleknande, äldre kanelbruna, 1,5—3 cm. breda; sporerna 8—12 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka.

145. C. qvadricolor (Scop.) Fr. Schaeff. t. 303.

Hatten hvitgul, torr öfvergående i brandgult; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, smal, hvitaktigt violett.

Bokskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttigt hinnaktig, först kägellik, sedan n. platt, pucklig, glatt, i kanten strållikt strimmig, 6—9 cm. bred; foten flerböjd, fintrådigt strimmig, omkr. 9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; hyllet hvitt, bildande ett snedt bälte omkring foten; lamellerna fastväxta, glesa, i eggen hvitsågade, i början bleka, stötande i purpurrödt, sedan kanelbruna, stundom dunkelt violetta, 7—9 mm. breda. Mycket nära beslägtad med *C. hinnuleus.* — *Ag. rubellus* Schaeff.; *Ag. spurius* Pers.

c. Foten och hyllet rödlätta eller gula; lamellerna brandgula eller kanelbruna.

146. C. haematochelis (Bull.) Fr. Bull. t. 527, f. 1.

Hatten brunaktigt lergul, torr blek; foten blek, med ett rödbrunt, cirkelformigt bälte; lamellerna tättsittande.

Skog. Förekommer i Frankrike och England.

* C. armillatus Fr.

Hatten röd, med stark dragning i lergult; foten med 1—4 n. cinnoberröda, cirkelformiga bälten.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, klocklik, äldre utbredd, i början glatt, sedan fintrådig eller småfjällig, i kanten tunn, torr, knapt hygrofan, med smutsblekt kött, 5—15 cm. bred; foten tät, vid basen löklikt upp-

svälld, fintrådig, i början hvitaktig, sedan öfvergående i rödbrunt, inuti isabellfärgad, 8—20 cm. lång, omkr. 1,5 cm. tjock; allmänna hyllet tätt, rödt; enskildta spindelväfslikt, blekt rödlätt; lamellerna vidfästade, ganska breda, glesa, tjocka, i början ljust eller blekt, äldre mörkt kanelbruna; sporerna elliptiska, 8—12 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Har svag rättikslukt.

** C. paragaudis Fr.

Hatten kastaniebrun, i början skiftande n. i purpurrödt, i torr väderlek brandgul eller sämskfärgad, med dragning i brandgult eller grått brungult; foten nedtill slidlikt omsluten samt upptill fläckig af tilltryckta, rödlätta fibriller eller fjäll.

Barrskog., på fukt. st. r. Skand. (Småland, Westergöthland, Upland).

Hatten n. köttig, i omkretsen m. tunn, klocklik, äldre utbredd, pucklig, ofta bugtbräddad, slutl. glatt eller n. fintrådig, hygrofan, 3—9 cm. bred; foten fibrös, mjuk, slutl. ihålig, långdragen, nedtill icke uppsvälld, stundom bukig samt nedåt afsmalnande, n. skrufvriden eller vågigt flerböjd, blekt lergul, vid basen rödlätt, 9—10 cm. lång, 9—12 mm. tjock; slöjan hvitaktig; lamellerna vidfästade, lossnande, tättsittande eller n. glesa, bukiga, glanslösa, kanelbruna.

*** C. praestigiosus Fr.

Hatten n. hinnaktig, strimmig; foten spenslig (3 mm. tjock).

Kärr., r. Skand.

Hatten mot kanten slutl. fintrådig eller silkesluden, i början mörkt, derpå ljust kastaniebrun, 4—6 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, m. spröd, rödaktigt blek samt rödfjällig; lamellerna glesa, fastväxta, tunna, kanelbruna, skiftande i brandgult, 4—7 mm. breda. Snarlik *C. decipiens.*

147. C. limonius Fr. Holmsk. Ot. 2, t. 40. Quel. Grevillea, t. 113, f. 1.

Citrongul, med stark dragning i brandgult; hatten trub-

big, glatt, jämte foten i torr väderlek gul eller ockragul; lamellerna teml. glesa, gula, slutl. brandgult kanelbruna.

Barrskog., h. o. d. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, slät, torr inskuren, sprickig och småfjällig, hygrofan, 6—12 cm. bred; foten köttig, tät, fast, jemntjock, vid basen än afsmalnande, än n. utsvälld, öfverdragen med ett ljusgult, fjälligt ludd samt upptill stundom försedd med en oegentlig, flockös ring, 6—14 cm. lång, 1—1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, sällan urnupna.

148. C. helvolus Fr. Bull. t. 531, f. 1.

Hatten kanel- eller rostbrun, stötande i brandgult, torr grått brungul; foten fintrådig; hyllet omslutande foten nedtill som en strumplik slida samt upptill bildande en oegentlig, af rostbrunt begränsad ring.

Skog. r. 9. Finl. (Runsala); Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, med in- och nedböjd kant, slutl. platt, trubbig, stundom med trubbig, lätt försvinnande puckel, glatt, hygrofan, äldre sprickig, slät, 3—6 cm. bred; köttet blekt, stötande i brandgult; foten fylld, fast, vid basen afsmalnande, utanpå och inuti rostbrunaktig, 6—12 cm. lång, 6 mm.—3 cm. tjock; lamellerna urnupna, glesa, tjocka, glanslösa, brandgula, slutl. mörkt kanelbruna, 9 mm. breda.

149. C. hinnuleus Fr. Sow. t. 173. Quel. Grevillea t. 113, f. 1.

Hatten i början blekt brandgul, sedan stötande i kanelbrunt, urbleknande, i torr väderlek gul- eller brandgulaktig; foten nedåt afsmalnande eller jemntjock; hyllet hvitt, omgifvande foten som en tunn, slät, jemn, sidenhårig, vanl. upptill af ett blekt ringformigt bälte begränsad strumpik slida.

Skog., lund. 9. Finl. (Runsala, Mustiala); Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, först kägel- eller klockformig, sedan

utbredd, vanl. med trubbig eller spetsig puckel, slutl. nedtryckt, glatt, stundom omkring kanten silkesluden, slutl. genomborrad med punkter, torr n. glänsande, 3—5 cm. bred; köttet likafärgadt med hatten; foten fylld, slutl. ihålig, styf, än jemntjock, kort, än långdragen, smal och flerböjd, blek, stötande i brandgult eller brunt, 2—3 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna mer eller mindre urnupna, glesa, tunna, ofta genom tvärådror förenade, helbräddade, brandgult kanelbruna, 9—12 mm. breda. Hatten var. blekaktig.

Var. minimus Fr.

Foten omkr. 1,5 cm. lång; lamellerna m. breda.

150. C. gentilis Fr. Quel. Grevillea, t. 84, f. 3.

Brandgult kanelbrun; hatten med spetsig puckel, torr höggul; foten med höggula fjäll och en sned, höggul, oegentlig ring.

Bergiga barrskog., a. 7—12. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan utbredd, slät, glatt, understundom silkesluden eller småfjällig, slutl. sprickad och inskuren, 1,5—3 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, spenslig, jemntjock eller vid basen afsmalnande, ofta krökt, fintrådig, torr lifligt gul, 9—10 cm lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. glesa, tjocka, helbräddade, genom tvärådror förenade, oföränderligt brandgult kanelbruna; sporerna 8—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

151. C. helvelloides Fr.

Hatten rostbrun, torr blekt brandgul, urbleknande; foten spenslig, vågig och flerböjd, silkesluden; lamellerna i början umbrabruna, med violett anstrykning, sedan kanelbruna, i eggen hvitluddiga.

Bokskog., på fukt. st., bland löf, r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, sällan kägellik, med obetydlig puckel, stundom trubbig, slutl. sprickad och inskuren, i väta n. strimmig, n. glatt, yngre stundom fintrådig, 1,5—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock eller n. rostgul, i toppen silkesluden och glänsande, 6—15 cm. lång, 2—5 mm. tjock; hyllet gulaktigt, bildande omkring fotens topp

en otydlig, oegentlig ring; lamellerna fastväxta, m. tjocka och m. glesa, teml. breda, sinsemellan fria.

d. Foten brunaktig; hyllet brunt eller smutsgrått; lamellerna mörka.

152. C. bovinus Fr.

Hatten vattenfärgadt kanelbrun, torr brandgulaktig; foten med ett kaffebrunt hyllebälte, i början grå, sedan kanelbrun, ofvanför bältet hvitaktig.

Skog., r. Finl. (Tammela); Skand.

Hatten köttig, spröd, kullrig, äldre platt, trubbig eller med hvälfd disk, glanslös, glatt, sällan fintrådig, omkr. 12 cm. bred; köttet i midten n. kompakt, i omkretsen tunnt och lätt klyfbart, vattenaktigt, blekt; foten tät, grof, nedtill uppsvälld till en stor, svampig knöl, med otydlig slida, upptill 3, nedtill 6 cm. tjock, 9 cm. lång; lamellerna vidfästade, breda (1,5 cm.), teml. glesa, kanelbruna.

153. C. injucundus Weinm.

Hatten och foten kanelbruna, besatta med brunaktiga fibriller; lamellerna ljust gredelina, äldre ask- eller lergrå, med ljusviolett anstrykning. Lukten vämjelig.

Barrskog., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, kompakt, först hemisferisk, sedan platt, trubbig, stundom nedtryckt och vågböjd, med hvitt kött, 6—12 cm. bred; foten tät, vid basen utsvälld, af hattens färg, äldre (äfven inuti) gulaktig, stötande i brandgult, 6—9 cm. lång, 1,5—2 cm. tjock; hyllet brunt; lamellerna urnupna.

154. C. brunneus (Pers.) Fr. Quel. Grevillea, t. 113, f. 2.

Hatten umbrabrun, torr smutsgrå eller lergult sämskfärgad; foten uppåt afsmalnande, elastisk, brunaktig, hvitstrimmig; lamellerna först mörkt purpurrödt kanelbruna, sedan umbra- eller mörkbruna.

Bergiga barrskog., på fukt. st. a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten klocklik, äldre utbredd, med trubbig, köttig puckel, bar, mot kanten upplöst i inväxta trådar, 3—9 cm. bred; foten fylld, vanl. grof, upptill med ett hvitaktigt, ringlikt hyllebälte, 10—15 cm. lång, ända till 1,5 cm. tjock; lamellerna först fastväxta, sedan vidfästade, glesa, tjocka, tvärådriga; sporerna 8—10 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Köttet brunblekt.

155. C. brunneofulvus Fr.

Hatten m. fint strecktecknad, brandgult kanelbrun; foten brunaktig, slutl. smutsblek, med dragning åt brandgult.

Bergiga barrskog. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, klocklik, äldre utbredd, n. pucklig, slät, glatt eller n. glatt, med i början hvittrådig kant, knapt hygrofan, 3—6 cm. bred; foten fylld, uppåt afsmalnande, fintrådigt strimmig, slutl. n. glatt, 9—12 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. bukiga, breda (1,5—2 cm.), n. glesa, glanslösa, brandgult kanelbruna.

156. C. glandicolor Fr.

Enfärgadt umbra- eller mörkbrun; foten jemntjock, spenslig, styf och rak, med ett hvitt, vanl. försvinnande, ringlikt hyllebälte.

Barrskog. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kägellik eller kullrig, äldre utplattad, vanl. pucklig, torr isabell- eller sämskfärgad, vanl. glatt, äldre fintrådig, med i väta finstrimmig kant och m. tunnt, likafärgadt kött, 3—6 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, mjuk, bar eller n. fintrådig, af hattens färg, 9—15 cm. lång, 3—8 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, teml. tjocka, helbräddade, mörk- eller umbrabruna, ända till 9 mm. breda. Skild från *C. gentilis* nästan endast genom färgen.

Var. curta Fr.

Foten fylld, flerböjd, 3 cm. hög; puckeln n. svartaktig.

157. C. punctatus (PERS.) FR.

Hatten umbrabrun, med dragning åt ljusgrått, torr sämskfärgad; foten gulbrun; hyllet n. tätt, snart försvinnande, bildande ett blekbrunt, ringformigt bälte omkring foten; lamellerna mörkt kanelbruna.

Bokskog. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig, med ingen eller obetydlig puckel, glatt, slutl. slät, 1,5 cm bred; foten n. pipig, jemntjock, spenslig, seg, vågig, fintrådigt strimmig, vid basen hvitluden, 6—9 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, bukiga, helbräddade, 7 mm. breda. Mycket lik *C. gentilis*, men väl skild genom sin färg samt sin kullriga och trubbiga hatt.

* C. fuscatus KARST.

Hatten n. kanelbrun, slutl. fintrådig; lamellerna vidfästade, urbugtade, n. glesa. Större.

Barrskog. r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre n. platt, med bred och trubbig puckel, kanelbrun, i fuktig väderlek stötande i kaffebrunt, i torr ljusare, 4—7 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, brunaktig, uppåt afsmalnande, hvittrådig, vid basen hvitluden, 12—18 cm. lång, i toppen 5—8, nedtill 5—13 mm. tjock; lamellerna teml. tjocka; kanelbruna.

†† Lamellerna smala, tunna, mer eller mindre tättsittande; hatten tunn; foten n. broskartad, nedåt ofta afsmalnande, fylld eller ihålig.

a. Foten hvitaktig eller blek.

158. C. triformis FR. SCHAEFF. t. 247.

Hatten först kullrig, sedan platt, mörkbrunaktig eller hjortgrå, äldre n. honungsgul, torr smutsigt isabell- eller sämskfärgad, glanslös; foten klubblik.

Löfskog., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten köttig, i kanten tunn, trubbig eller n. pucklig, fintrå-

dig eller n. glatt, hygrofan, 6—9 cm. bred; foten fylld, inuti spongiös, spröd, n. glatt, vid basen klubblikt uppsvälld, blek, med en oegentlig, hvit ring, omkr. 9 cm. lång och 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. urnupna, teml. tättsittande, tunna, bukiga, genom tvärådror förenade, blekt honungsgula, slutl. blekt kanelbruna, omkr. 9 mm. breda. — *Ag. ingricus* Weinm.

* C. melleopallens Fr.

Foten gulaktigt blek, slutl. ihålig, med ett hvitt, ringformigt bälte.

Barrskog., r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten hemisferisk, trubbig eller n. pucklig, fuktig, i början hvittrådig, sedan glatt, slät, i kanten genomskinligt strimmig, först brun, sedan honungsgul, torr sämskfärgad, med vattenaktigt, hvitt kött; roten kägellikt afsmalnande, mjuk, med gulaktigt blekt kött, omkr. 1,5 cm. tjock; lamellerna n. tättsittande, sinsemellan fria, gulaktiga, slutl. blekt kanelbruna. Med habitus af *C. armeniacus.*

* C. fuscopallens Fr.

Hatten tunn, brunaktigt blek, torr sämskfärgad eller honungsgul; lamellerna n. tättsittande, smala, smutsigt eller blekt hvitaktiga, äldre mörkare.

Tallmoar, h. o. d. Finl.; Skand.

Hatten kullrig, trubbig, äldre utbredd, pucklig; foten fylld, mot basen tilltjocknande, slät, hvitbrun, med ett hvitt, ringformigt bälte, 9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna tunna, 2—4 mm. breda. Beslägtad med *C. bivelus* och följ.

159. C. biformis Fr.

Hatten först kägellik, sedan klocklik, slutl. utbredd, med spetsig puckel, glatt, glänsande, mörkt rostbrun, torr kastaniebrun och urbleknande; foten nedåt afsmalnande, tilltryckt fintrådig, strimmig.

Barrskog. 8—11. Finl.; Skand.

Hatten tunn, n. hinnaktig, i midten köttig, fuktig, knapt hy-

grofan, fast, slät, glatt, sällan fintrådig, 4—9 cm. bred; foten fylld, styf, blekare än hatten, med en mer eller mindre tydlig, stundom hinnaktig, sned, hvit ring, 6—12 cm. lång, vid basen 4—6, i toppen 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller urnupna, framtill afsmalnande, förenade genom tvärådror, teml. tättsittande, i eggen smånaggade, kanelbruna, i början med askgrå, sedan med vattenfärgad anstrykning, 7 mm. breda.

160. C. Lindgrenii Fr.

Hatten rostbrun, torr ockragul eller sämskfärgad; foten kort, tilltryckt silkesluden, hvitaktig, slutl. rostbrunaktig, i toppen försedd med en fullkomligt utbildad, hinnaktig, hel, slutl. tillbakaböjd, qvarsittande ring.

Tallmoar, m. r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, slutl. vågböjd och bugtbräddad, slät, glatt, med tunn, utstående och utskjutande kant, 7—8 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock eller nedåt tilltjocknande, omkr. 3 cm. lång och 1,5 cm. tjock; lamellerna afrundade, tättsittande, än breda, än smala, tunna, blekt rostbruna.

b. Foten skiftande i violett.

161. C. periscelis Fr.

Hatten ljusviolett, öfverdragen med hvitt silkesludd; slöjan tät, bildande en oegentlig ring omkring foten, brunaktig.

Kärr, r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten hinnaktig, med köttig puckel, först klocklik, sedan kullrig, hygrofan, 6 cm. bred; foten jemntjock, rak, likafärgad med hatten, torr brunaktig, vid basen hvitluden, 8—12 cm. lång, 5—8 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala, först bleka, sedan mörkt rostbruna.

162. C. flexipes (Pers.) Fr. Quel. Grevillea. t. 113, f. 3.

Hatten först violett eller mörkbrun, sedan kanel- eller

kaffebrun, urbleknande, torr grått brungul eller sämskfärgad; foten beklädd med fjälligt ludd, i toppen violett.

Skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början kägellik, spetsig, sedan utbredd, slutl. nedtryckt, med vanl. spetsig puckel, besatt med fina, ljusgrå trådar, slutl. bar, med likafärgadt kött, 1—3 cm. bred; foten fylld, flerböjd, n. vågig, vanl. jemntjock, smal, blekaktig, helt och hållet eller endast i toppen violett, med 6—12 cm. lång, 3—5 mm. tjock; hyllet tätt, bildande en oegentlig, mer eller mindre fullkomligt utbildad, hvit ring omkring foten; lamellerna fastväxta, teml. glesa, breda, i början mörkt purpurfärgade eller umbrabruna, med violett anstrykning, slutl. kanelbruna, i eggen hvitaktiga; sporerna elliptiska, 9—10 mmm. långa, 5 mmm tjocka. En af de mångformigaste inom slägtet.

163. C. flabellus Fr.

Hatten olivbrun, urbleknande, torr sämskfärgad, tätt besatt med lösa, fina, ljusgrå fjäll eller trådar; lamellerna jemnbreda, i början mörkt olivfärgade, sedan kanel- eller rostbruna; lukten stark.

Bokskog., fukt. lund., r. 9, 10. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, med spetsig eller trubbig, lätt försvinnande puckel, slutl. sprickad och sargad, 2—3 cm bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, beklädd med ett hvitt, fjälligt ludd, blek, i toppen vanl. stötande i violett, 6—12 cm. lång, 2—5 mm. tjock; hyllet hvitt, bildande en oegentlig, mer eller mindre väl utvecklad ring omkring foten; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala, genom tväraådror förenade. Luktar n. som rättika.

c. Foten och hatten brandgula eller rostbruna.

164. C. psammocephalus Fr. Bull. t. 531, f. 2.

Helt och hållet, äfven inuti, kanelbrun, med dragning i brandgult; hatten först kullrig, sedan utbredd, småfjällig och klimjölig; hyllet sammanhängande, fjälligt, slidlikt omslutande fotens nedre del.

Barrskog., h. o. d. Skand.

Hatten n. köttig, slutl. pucklig och uppåtböjd, torr urbleknande, n. guldgul, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig, n. afsmalnande, i toppen bar och slät, omkr. 3 cm. lång, 5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, stundom nedlöpande med en tand, bågformigt krökta, tättsittande, slutl. mörkt kanelbruna, 4 mm. breda. Beslägtad med följ.

165. C. incisus Fr. Bull. t. 586, f. 2.

Hatten först kägellik eller kullrig, sedan utbredd, med än m. spetsig, än trubbig puckel, rostbrun, stötande i brandgult, snart inväxt fintrådig eller fjällig; hyllet hvitt, vanl. bildande ett mer eller mindre tydligt ringlikt bälte omkring foten.

Barrskog., äng., kärr, a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, yngre bar, äldre, isynnerhet i torr väderlek, sprickfull och fjällig, torr urbleknande, slät och glänsande; foten n. fylld, flerböjd, jemntjock, fibrös. fintrådig, af hattens färg, 3—12 cm. lång, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. glesa, kanel- eller rostbruna; sporerna 9—12 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. Var. med olivbrun hatt. Växer i flockar eller tufvor.

166. C. iliopodius Fr. Bull. t. 586, f. 2. A. B.

Hatten grått brungul eller kanelbrun, i torr väderlek sämskfärgad; foten blekt brandgul, slutl. brunaktig, inuti saffransgult kanelbrun; hyllet hvitaktigt eller blekt, slätt och jemnt, som en strumplik slida omslutande foten ända till midten.

Skog., lund. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig eller kägellik, sedan utbredd, merendels pucklig, i början fint gråluden, äldre n. glatt, glanslös 3—6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, flerböjd, smal, i toppen bar och fintrådigt strimmig, 3—10 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, tunna, kanelbruna.

d. Hatten brunaktig; foten beklädd med ett fjälligt ludd, lika färgad med hatten.

167. C. hemitrichus (Pers.) Fr.

Hatten mörkt kaffebrun, torr sämskfärgad, med dragning åt brunt eller kastaniebrunt, tätt fullsatt, med upprätta, lösa, hvitaktiga hårtofsar och fibriller.

Bland mossa, löf etc., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, med än spetsig, än trubbig puckel, stundom alldeles trubbig eller naflad, med i början upprätta, sedan tilltryckta, löst liggande trådar, slutl. n. glatt, slät, aldrig sargad, 2—5 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, rak, blekbrun, försedd med en oegentlig, vanl. m. tydlig, stundom hinnaktig, snöhvit ring, nedanom hvilken foten hvitluddig, 4—8 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, helbräddade, lerfärgade, slutl. kanelbruna, omkr. 7 mm. breda; sporerna n. elliptiska, 7—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

168. C. stemmatus Fr.

Hatten dadelbrun, i kanten besatt med fint, ljusgrått silkesludd, torr urbleknande och fintrådig; foten beklädd med fjälligt ludd; lamellerna m. tättsittande, smala, dadelbruna.

Skog., på våta st., r. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, spröd, 4—6 cm. bred; foten fylld, äldre pipig, jemntjock eller vid basen n. afsmalnande, ofta krökt, kastaniebrun, med dragning i rostgult, i toppen blekare, vanl. med tydlig ring, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, baktill smalare, glanslösa, omkr. 4 mm. breda. Foten efter hyllets försvinnande bar. Är en medelform emellan föreg. och följ.

169. C. rigidus (Scop.) Fr. Quel. Grevillea, t. 113, f. 4.

Hatten kastaniebrun, glänsande, glatt, torr grått brungul, omkring kanten i början af hyllets lemningar fint hvitluddig.

Skog., på fukt. st., h. o. d. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik eller kullrig, sedan utbredd, med än spetsig, än trubbig puckel, stundom alldeles trubbig, slutl.

nedtryckt, äldre fullkomligt glatt samt i kanten genomskinligt strimmig, 2—5 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, än kort och rak, än långdragen och flerböjd, brunaktig eller likafärgad med hatten, äfven af tilltryckta fibriller blekaktig, med mer eller mindre utbildad, stundom till och med hinnaktig ring, 6—12 cm. lång, 5—8 mm. tjock; lamellerna fastväxta, mer eller mindre tättsittande, breda (3—5 mm.), först rost-, sedan kanelbruna; sporerna 10—11 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Köttet lika färgadt med hatten, af en egendomlig lukt.

170. C. paleaceus Fr. Quel. Grevillea, t. 113, f. 5; t. 114, f. 4.

Hatten brunaktig eller brun, torr smutsigt sämskfärgad, i början beklädd med fritt, fint, hvitt, småfjälligt ludd, sedan glatt; lamellerna tättsittande, först hvitaktiga, slutl. kanelbruna.

Skog., synnerl. bokskog., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, med trubbig eller spetsig puckel, glanslös; foten pipig, flerböjd, i ytan vågig, hvitfjällig, med en hvit, oegentlig ring i toppen, helt och hållet, äfven inuti, brunaktig, yngre blekare, omkr. 9 cm. lång och 3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, breda. Köttet likafärgadt med hatten, svagt luktande.

****** Hatten fuktig, icke klibbig, hygrofan, glatt eller besatt med löst liggande, hvita, trådlika lemningar efter hyllet; foten bar, utan ring; enskildta hyllet fritrådigt eller spindelväfslikt. — Hydrocybe Fr.

† Hatten n. köttig, först kullrig eller n. klocklik, sedan utbredd, trubbig eller i midten upphöjd, med i början inrullad kant; foten vanl. uppåt afsmalnande.

a. Foten och slöjan hvita.

171. C. firmus Fr. Bull. t. 96.

Hatten ockragul, med dragning åt rostbrunt eller brandgult, icke hygrofan, med hvitt, kompakt kött.

Löfskog., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten öfverallt köttig, först kullrig eller hemisferisk, sedan utbredd, trubbig, slät, glatt, glänsande, torr, med hvitt kött, omkr. 9 cm. bred; foten tät, fast, vid basen päronlikt uppsvälld, sällan jemntjock, fintrådigt strimmig, glänsande, hvit, bar, 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan spindelväfslik, snart försvinnande, hvit; lamellerna urnupna, tättsittande, tunna, teml. breda, rostgula, äldre kanelbruna.

172. C. subferrugineus (Batsch.) Fr. Quel. t. 113, f. 6.

Hatten blekt rost- eller kanelbrun, torr lergul eller sämskfärgad, vanl. stötande i rostbrunt eller i brandgult; lamellerna mer eller mindre tättsittande, breda, glanslösa.

Skog., företrädesvis löfskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig eller med hvälfd disk, stundom vågböjd, slät, n. glatt, mer eller mindre hygrofan, torr n. glänsande, med tunn kant, omkr. 9 cm. bred; foten tät, spongiös, utvändigt n. broskartad, vid basen mer eller mindre uppsvälld, uppåt afsmalnande, tilltryckt fintrådig, blek eller hvitaktig, äldre smutshvit, vid basen slutl. saffransgul, vanl. 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan hvit, m. snart försvinnande; lamellerna urnupna, i början bleka, slutl. mörkt rostbruna, omkr. 7 mm. breda. Köttet smutsigt hvitt, lätt klyfbart, af oangenäm smak och lukt. Beslägtad såväl med följ., som med *C. bivelus;* dock lätt skild från den förra genom matt färg, köttig, trubbig hatt, icke elastisk fot och mycket snart försvinnande spindelväfslikt hylle samt från den sednare genom enkelt hylle, glatt och hygrofan hatt etc.

173. C. armeniacus (Schaeff.) Fr. Schaeff. t. 81.

Hatten glänsande, brandgult kanelbrun, torr sämskfärgad eller ockragul; foten uppåt kägellikt afsmalnande, styf, hvit; slöjan vanl. bildande ett tilltryckt, cirkelformigt, hvitt bälte omkring foten.

Skog., synnerlig. barrskog., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, styf, först kullrig eller n. klocklik, sedan utplattad, med bred och trubbig puckel, slät, glatt, i kanten stundom finstrimmig, 6—12 cm. bred; foten fylld, inuti mjuk, utvändigt n. broskartad, vanl. 6—9 cm. lång och 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, teml. breda, först bleka, sedan kanelbruna, med brandgul anstrykning, glänsande. Köttet n. likafärgadt, klyfbart.

Var. falsarius Fr.

Hatten gulaktig, torr hvit.

174. C. damascenus Fr. Krombh. t, 71, f. 20—23.

Hatten kastanie- eller kanelbrun, torr lergul och vanl. på ytan sönderspruckeu uti grynlika fjäll; foten tät, fast, valsformig, elastisk, hvitaktig.

Gräsbev. st., r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Stockholm).

Hatten köttig, i omkretsen tunn, fast, kullrig, äldre platt, kretsformig, trubbig eller med m. trubbig puckel, slät, n. glatt, omkr. 9 cm. bred; foten jemntjock eller nedåt n. tilltjocknande, ofta flerböjd och hoptryckt, fintrådig, omkr. 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan snart försvinnande, hvit; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, tunna, glanslösa, sinsemellan fria, kanelbruna; sporerna elliptiska, 8—13 mmm. långa, 4—7 mmm. tjocka. Tufvig. Smaken kärf.

175. C. privignus Fr.

Hatten blekbrun, glatt, men öfverdragen med ett ytterst fint, tilltryckt, hvitt, silfverglänsande silkesludd, torr blekt sämskfärgad.

Berg. barrskog., på fukt. st. r. 8, 9. Ryssl.; Finl. (Tyrvis); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, stundom uppåtböjd och vågig, med trubbig puckel, slät, torr, m. hygrofan, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, spröd, än afsmalnande uppåt, än jemn-

tjock, ofta skrufvriden, blek, silfverglänsande, fläcktals silkesluden, omkr. 9 cm. lång och 7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, teml. breda, först vattenfärgadt, sedan matt kanelbruna, i eggen sågade och hvita. M. spröd; n. luktande. Fotens topp skiftar stundom i violett, lamellerna i förstone i köttrödt.

176. C. duracinus Fr. Quel. Grevillea, t. 115, f. 1.

Hatten blekt lergul, torr sämskfärgad och glanslös, med i början skarpt nedböjd, silkesluden kant; foten med lätt afskiljd, tjock, broskartad, hård hud, glatt, oregelbunden, rotlikt förlängd, hvit.

Skog., r. Skand. (Småland, Halland).

Hatten köttig, tunn, med hård, styf, spröd hud, först kullrig, sedan platt, med bred, trubbig puckel och en egendomlig, åslik upphöjning längs kanten, glatt, 6—7 cm. bred; foten tät, vanl. vid basen päronlikt utsvälld, med tappformig rot, blekhvit, omkr. 9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan föga märkbar, bildande endast omkring hattens kant ett hvitt, smalt silkeshårigt bälte; lamellerna fastväxta, teml. tättsittande, tunna, vattenfärgadt kanelbruna, 4—7 mm. breda.

177. C. candelaris Fr.

Hatten grått brungul, torr brandgul och glansk, med nedböjd och af hyllets lemningar fint hvitluden kant; foten i ytan styf, n. broskartad, gul- eller blekaktigt hvit.

Barrskog., bland mossa och gräs, r. Skand. (Stockholm, Upsala).

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan klockformig, omkr. 3 cm. hög och bred, slutl. utbredd, n. trubbig, 6 cm. bred, slät, glatt, glanslös; foten tät, fast, inuti mjuk och tågig, nedtill förlängd till en tappformig rot, omärkligt fintrådig, 6—9 cm. lång, 8—10 mm. tjock; hyllet otydligt; lamellerna fastväxta, i början uppstigande och med en tand nedlöpande, jemnbreda, äldre n. bukiga, teml. glesa, brandgult kanelbruna, i eggen hvitaktiga. Köttet icke klyfbart, med svag lukt.

178. C. illuminus Fr.

Hatten n. lergul, torr blekt sämskfärgad; foten n. ihålig, blek, äldre stötande i rostbrunt, vid basen samt inuti hvit.

Skog. Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, med trubbig puckel eller upphöjd midt, slät, glatt, fint strecktecknad, i omkretsen tunn, 6—9 cm. bred; foten mjuk, uppåt afsmalnande, finluddig, 9—12 cm. lång, 8—15 mm. tjock; slöjan tydlig, hvit; lamellerna fastväxta, knapt n. tättsittande, i början bleka eller lergula, med rödaktig anstrykning, 4 mm. breda, äldre kanelbruna, omkr. 11 mm. breda. I bokskogar förekommer en form med i brandgult eller kanelbrunt stötande hatt och fylld, snart hvitgulaktig fot, i barrskogar en annan med långdragen, skrufvriden fot.

179. C. tortuosus Fr.

Hatten mörkt rostbrun eller kastaniebrun, torr ockra- eller lergul; foten n. skrufvriden, blekaktig, silfverglänsande; lamellerna glänsande rost- eller brandgula, vid tryckning blod- eller purpurröda.

Barrskog., på fukt. st., r. 9, 10. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, med trubbig eller spetsig puckel, fuktig, slät, glatt n. glänsande, torr glanslös, 6—9 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, styf, bar, i toppen i förstone med en lätt försvinnande ljusviolett färgskiftning, 9—12 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, tättsittande, helbräddade.

180. C. dilutus (Pers.) Fr. Bolt. t. 10. Grevillea, t. 85, f. 2. var.

Hatten glanslös, grått brungul, torr sämskfärgad; foten mjuk, vid basen tilltjocknande, blek eller hvitaktig.

Skog., synnerl. barrskog., på fukt. st. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, med en liten, lätt försvinnande puckel, slät, glatt, i början af hyllets lemningar omkring kanten fint hvitluddig, yngre kastaniebrun, omkr. 6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, spröd, af hyllets lemningar fläcktals fint hvitluddig, äldre n. glatt, 6—9 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna djupt urnupna, tättsittande, m. bukiga, blekt eller ljust kanelbruna, glanslösa, 7—9 mm. breda. Utan lukt. Likt spädare former af *C. armeniacus*, men m. mjukare och spädare.

181. C. erugatus (Weinm.) Fr.

Hatten blekt ockragul, torr n. sämskfärgad, glänsande; foten uppåt afsmalnande, hvit eller blek, fintrådigt strimmig; lamellerna sargtandade.

Barrskog., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Femsjö, Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig,, äldre platt, slutl. n. nedtryckt n. pucklig, i början fintrådig, slät, 4—6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, köttigt tågig, i toppen stundom med gredelin färgskiftning, 7—13 cm. lång, omkr. 7 mm. tjock; lamellerna n. fastväxta, tättsittande, kanelbruna.

182. C. Hoeftii (Weinm.?) Fr.

Hatten vattenfärgadt lergul, torr sämskfärgad och glanslös; foten n. pipig, jemntjock, silfverglänsande.

Bokskog., äfven barrskog.?, r. 9. Ryssl.?; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, stundom oregelbunden, fläcktals betäckt med ett fint, glänsande, hvitt puder eller fnaslikt ludd, i kanten tunn och genomskinligt strimmig, torr slät, 1—3 cm, bred; foten ofta flerböjd, fintrådigt strimmig, bar, blekhvit, seg, 9 cm. lång, 5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, aflånga eller triangelformiga, tättsittande, genom tvärådror förenade, bleka, äldre rödlätt kanelbruna.

b. Foten och lamellerna skiftande i violett.

183. C. livor Fr.

Hatten öfverallt köttig, i början olivbrun, sedan sämskfärgad; foten vid basen n. knöllikt utsvälld, uppåt kägellikt afsmalnande, inuti och utanpå violett.

Bergig. barrskog., bland tallbarr, r. Skand.

Hatten kullrig, äldre platt, trubbig, styf, glatt, ofta fläckig, torr, knapt hygrofan, med hvitt, fast kött, 3—6 cm. bred; foten fylld, slutl. ihålig, styf, efter hyllets försvinnande glatt, i ytan broskartad, vid basen blek, kort (3—6 cm. lång); lamellerna urnupna, tättsittande, breda, plana, tunna, halfcirkelformiga, blekt kanelbruna. Enslig.

184. C. saturninus Fr.

Hatten mörkt kastanie- eller n. umbrabrun, torr lergul, yngre omkring kanten af hyllets lemningar silkesluden; foten violett.

Gräsbev. st. 9—11. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan utbredd, trubbig, slät, äldre helt och hållet glatt, urbleknande, 5—15 cm. bred; foten fylld, fast, slät, nedåt tilltjocknande, fintrådig, klart violett, med åldern bleknande, 6—9 cm. lång, 0,5—3 cm. tjock; slöjan hvit; lamellerna vidfästade, afrundade, tunna, tättsittande, breda, spröda, yngre blekt purpurfärgade, äldre blekt rostbruna. Köttet violett, slutl. hvitaktigt. Växer i flockar eller tufvor. Beslägtad med *C. armeniacus.*

185. C. imbutus Fr.

Hatten blekt gulröd, torr urbleknande; lamellerna teml. glesa, breda, i början askgrå, med dragning i violett, eller mörkt gäddblå, sedan blekt kanelbruna.

Löfskog., r. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten köttig, kullrig, trubbig, slät, glatt, i kanten tunn och fint gråtrådig, omkr. 9 cm. bred; foten tät, jemntjock, stundom skrufvriden, hvitaktig, med violett anstrykning i toppen, n. glatt, slät och jemn, omkr. 9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; slöjan hvit, lätt försvin-

nande; lamellerna fastväxta, slutl. afrundade. Köttet smutsgrått, i fotens topp skiftande i violett. Skild från *C. subferrugineus* genom färgen och storleken.

186. C. cypriacus Fr. Kalchbr. t. 21, f. 2.

Hatten kanelbrun, vanl. med ljusviolett anstrykning, torr blekt brandgul; foten i förstone i toppen stötande i violett, sedan likafärgad med hatten, trådigt strimmig.

Lund., r. 9, 10. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, i midten n. köttig, yngre klockformig, med ned- och inböjd, vågig kant, sedan kullrig, slutl. utbredd, trubbig eller med upphöjd disk, glatt, slät, 3—6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, mjuk, jemntjock, tilltryckt fintrådig, 6—12 cm. lång, 5—10 mm. tjock; slöjan otydlig; lamellerna urnupna, tättsittande, uppstigande, tunna, i början otydligt gredelina, snart blekt kanelbruna, 4—7 mm. breda.

* C. laetior Karst.

Hatten kanelbrun, med dragning i brandgult, torr grått brungul; foten n. violett, nedtill hvitaktig; lamellerna fastväxta, kanelbruna.

Barrskog., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, hemisferisk, stundom n. pucklig, glatt, med tunn, strimmig, n. fintrådig kant, omkr. 4 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, n. fintrådigt strimmig, omkr. 10 cm. lång och 7 mm. tjock; lamellerna n. tättsittande, omkr. 6 mmm breda; sporerna elliptiska, 7—9 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka.

187. C. plumbosus Fr.

Hatten först svartaktig, med dragning i blygrått eller brunt, sedan mörkt kanelbrun, urbleknande, torr lergul, omkring kanten sidenglänsande; foten violett eller gredelin, äldre blekhvit.

Kärr, fukt. st., r. Skand. (Småland, Westergöthland etc.).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, äldre platt, i förstone pucklig, efter hyllets försvinnande glatt, slät, glanslös, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, uppåt afsmalnande, tågigt strimmig, mjuk, vid basen hvit, 6—18 cm. lång, 4—5 mm. tjock; hyllet outveckladt; lamellerna vidfästade, afrundade, tättsittande, helbräddade, glanslösa, i början bleka, violetta eller olivfärgade, äldre blekt kanelbruna. Spröd och spenslig. Är möjligen en spädare form af *C. olivascens.*

188. C. sciophyllus Fr.

Hatten mörkt, men skönt blåbrun, torr stålblå; foten violett; lamellerna mörkt umbrabruna.

Bokskog., r. Skand. (Femsjö).

Hatten tunn, i midten köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, i början omkring kanten af hyllets lemningar fint hvitluddig, 3—6 cm. bred; foten tät, uppåt afsmalnande, mot basen stötande i rostbrunt, med flere, hvita hyllebälten, omkr. 6 cm. lång och 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, mot kanten afsmalnande, smala (omkr. 2 mm. breda). Köttet blekt umbrabrunt. Växer i täta flockar eller smärre tufvor.

189. C. castaneus (Bull.) Fr. Bull. t. 268.

Hatten kastaniebrun, torr knapt urbleknande samt n. glänsande; foten broskartad, blek, med violett eller rödbrunaktig anstrykning.

Bar jord, a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, fast, n. seg, styf, klocklik eller kullrig, äldre utbredd, platt eller med upphöjd midt, ofta oregelbunden, slät, glatt, yngre af hyllets lemningar omkring kanten fint hvitluddig, torr med n. svartaktig disk, 3—4 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, slät, seg, n. jemntjock, af hyllets lemningar fintrådig, för öfrigt glatt, omkr. 3 cm. lång, 4—7 mm. tjock; slöjan spindelväfslik, hvit; lamellerna vidfästade eller fastväxta, stundom urnupna, tättsittande, bukiga, tunna, först blekt purpurrödt violetta eller rostgula, äldre rostbruna. Flockvis växande, stundom tufvad eller enslig.

* C. cohabitans Karst.

Hatten i början n. svartbrun, sedan blekt kanelbrun

eller rödbrunaktig, med mörkare disk, knapt hygrofan; foten tät, helt och hållet ljust gredelin, äldre blekhvit.

Gräsbev. st. i trädgård., r. 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, trubbig, sedan plattad, n. pucklig, i omkretsen fint hvitgråluddig, äldre bar, ofta med kring kanten sittande hvitaktiga fjäll, torr mörkare, omkr. 5 cm. bred; foten jemntjock, ofta krökt och hoptryckt, med ljusviolett, äldre hvitaktigt ludd och otydlig ring, omkr. 11 cm. lång, 1—3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, urnupna, teml. glesa, slutl. blekt kanelbruna, med rödbruna fläckar, i eggen hvitaktiga och smånaggade; sporerna n. elliptiska, 8—9 mmm. långa, 5 mmm. tjocka. Växer i täta flockar eller tufvor.

c. Foten och hyllet (vanl. otydligt) gula eller rödbruna.

190. C. balaustinus Fr.

Rödbrun; hatten fint strecktecknad, rostbrun, stötande i rödt eller rödbrunt, torr blekt brandgul eller n. lergul och glänsande; lamellerna rödbruna.

Bokskog., r. Skand. (Södra Sverge).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, fuktig, glatt, omkr. 9 cm. bred; foten fylld, tät, kägellikt afsmalnande, ofta krökt, fast, fintrådig, yngre blek, rödbrunstrimmig, äldre helt och hållet, äfven inuti, rostbrun, 6—9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill n. breda, n. tättsittande, helbräddade, rödbruna eller rostbrunaktigt röda.

191. C. Colus Fr.

Hatten mörkt rödbrun, torr blekare, n. lergul och n. glänsande; foten fintrådigt strimmig; myceliet eld- eller n. blodrödt.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, trubbig eller med en trubbig puckel, 3—6 cm. bred; foten tät, uppåt jemnt afsmalnande, styf, rät, bar, tågig, klyfbar, af hattens färg, men blekare, stundom rotlikt förlängd, 12 cm. lång, nedtill 7—10, i toppen 4—5 mm.

tjock; slöjan finträdig, lätt försvinnande, gulaktigt röd; lamellerna fastväxta, knapt urbugtade, plana, teml. tjocka, knapt tättsittande, sega, genom tväradror förenade, mörkt kanelbruna, yngre blekare.

192. C. isabellinus (Batsch.) Fr. Batsch. f. 17. Quel. Grevillea, t. 114, f. 1.

Hatten honungsgul, glatt, torr gulaktig och glänsande; lamellerna först ljusgulaktiga, sedan lerfärgadt kanelbruna.

Barrskog., r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, kullrig, n. pucklig, slät, glatt, 6 cm. bred; foten n. ihålig, jemntjock, styf, fast, tydligt strimmig, bar, gulaktig, 12 cm. lång, 9 mm. tjock; slöjan knappast synlig, ljusgulaktig; lamellerna fastväxta, teml. glesa, fasta, breda, tunna.

193. C. phaeophyllus Karst.

Hatten blekt kanelbrun, torr ockragul och n. glänsande; foten hvitblek; lamellerna teml. tjocka, kanelbruna, med stark dragning i mörk- eller kastaniebrunt, i eggen honungsgula.

Skogstrakt., på gräsbev. skugg. st. r. 7, 8. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, pucklig, fullkomligt slät, glatt, i förstone omkring kanten af hyllets lemningar silkesluden, 3—5 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, styf, seg, fast, jemntjock, vanl. flerböjd, n. finträdig, hvitblek, torr stötande n. i gult, utväxt nedtill svartaktigt brun, ända till 10 cm. lång, 5—7 mm. tjock; slöjan friträdig, lätt försvinnande, gulaktig; lamellerna fastväxta, teml. glesa, bukiga, sinsemellan fria, i eggen i början n. fint smånaggade. Köttet hvitaktigt, lukt- och smaklöst; sporerna elliptiska, 7—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Växer i täta grupper.

194. C. renidens Fr.

Hatten glänsande, rost- eller brandgul, torr ockragul; foten gulaktig; slöjan höggul.

Skog., r. Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig eller med upp-

höjd midt, stundom naflad, glatt, med tunnt, klyfbart och blekare kött, 3—6 cm. bred; foten fylld, fast, n. broskartad, jemntjock, blekt gul, slutl. brandgul, 4—9 cm. lång, 7—9 mm. tjock; slöjan fritrådig; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, ofta äfven lossnande, fria, tunna, blekt kanelbruna, äldre n. brandgula; sporerna mörkt ockragula. Lukten svag.

195. C. angulosus Fr.

Hatten brandgul, med dragning åt grått, torr ockragul och glanslös; lamellerna tjocka, n. glesa, brandgula.

Barrskog., r. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, bugtbräddad, spröd, glatt, med hinnaktig, ned- och vågböjd kant, samt hvitgult kött, omkr. 9 cm. bred; foten ihålig, skrufvriden, nedåt n. afsmalnande, strimmig, blekt brandgul, omkr. 9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; slöjan snart försvinnande, brandgul; lamellerna fastväxta, bukiga, helbräddade, spröda, omkr. 7 mm. breda.

* C. angulatus Karst.

Hatten med mörkare fläckar, köttig, tunn; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, icke skrufvriden, 4—6 cm. lång, 7—9 mm. tjock; lamellerna teml. tjocka.

Aspskog., r. Skand. (Upsala).

196. C. zinziberatus (Scop.) Fr.

Hatten brunaktigt honungsgul, torr gulaktig, yngre med finluddig kant; foten blek eller blekgul, vid basen inuti gulaktig; lamellerna glesa.

Löfskog., r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, pucklig, glatt, slät, 6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, fintrådigt strimmig, omkr. 6 cm. lång, 7—9 mm. tjock; slöjan lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, först gulaktiga, kanelbruna, helbräddade, de kortare n. krusiga. Lukten svag. — Mycket nära beslägtad med *C. colymbadinus*.

d. Foten brunaktig; slöjan smutsblek eller smutshvit.

197. C. uraceus Fr.

Hatten mörk- eller umbrabrun, ofta stötande i olivgrönt, torr sämsk- eller isabellfärgad och på ytan upplöst i trådar; foten kaffebrun, i toppen blekaktig, ofta med olivgrön anstrykning, slutl. helt och hållet, äfven inuti, brunsvart.

Barrskog., på fukt. st. Finl. (Åbo); Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten n. köttig, kägel- eller klocklik, äldre kullrig, pucklig eller trubbig, slät, glatt, med i början inböjd kant, 3—6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, mjuk, fast, jemntjock, valsformig, fintrådig, blekstrimmig, i toppen bar, 6—12 cm. lång, 4—10 mm. tjock; slöjan nedhängande, kaffebrun, sällan tydlig; lamellerna fastväxta, bukiga, breda, glesa, helbräddade, mörkbruna, i eggen stundom i förstone hvita och sågade. Köttet brunt.

198. C. jubarinus Fr. Bull. t. 431, f. 1.

Hatten brandgult kanelbrun, glänsande, knapt hygrofan, torr antagande endast en starkare glans; foten utanpå och inuti blekt brandgul; slöjan snart försvinnande, hvit.

Torr., täta barrskog., h. o. d. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, klocklik, äldre utbredd, otydligt pucklig, slutl. nedtryckt, ofta bugtbräddad och vågig, glatt, yngre i kanten silkesluden, 4—9 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, fintrådigt strimmig, vid basen och i toppen blekare, omkr. 6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. glesa, sinsemellan fria, brandgult kanelbruna, helbräddade, 2—7 mm. breda. Mycket lik *C. cinnamomeus*, från hvilken den dock skiljes lätt genom sitt hvita hylle.

199. C. rubricosus Fr.

Hatten n. kastaniebrun, torr lergul, glänsande; foten inuti och utanpå brunaktig, silkesluden; hyllet bildande ett hvitt, tilltryckt, cirkelformigt bälte omkring foten.

Torra skog. Skand.

Hatten köttig, tunn, fast, platt, pucklig, regelbunden, glatt, i början omkring kanten af hyllets lemningar fint hvitluddig, omkr. 9 cm. bred; foten tät, fast, nedåt afsmalnande, 3—4 cm. lång; lamellerna trubbigt fastväxta, n. tättsittande, tunna, teml. smala, helbräddade, klart rostbruna. Köttet blekt. Flockvis växande. Närmast beslägtad med *C. castaneus*.

200. C. irregularis Fr.

Hatten mörkt rostbrun, torr glänsande och stötande i brandgult; foten bar, lergul, hvitstrimmig; lamellerna än båglikt nedlöpande, än fastväxta, med n. nedlöpande spets, m. tätt sittande.

Torra, bergiga barrskog., r. 8, 9. Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, med en köttig, spetsig puckel, platt, slutl. nedtryckt omkring puckeln, bugtbräddad, torr, glatt, mot kanten silkesluden, stundom vågböjd och skrynklig, 4—9 cm. bred; foten n. ihålig, styf, tågig, tätt och tydligt strimmig, jemntjock, stundom nedåt afsmalnande och skrufvriden, 6—12 cm. lång, 4—8 mm. tjock; slöjan knappast synlig; lamellerna först blekt, sedan mörkt rostbruna, 4—9 mm. breda. Nästan tufvad.

201. C. pateriformis Fr.

Hatten platt, nedtryckt, trubbig, n. kastaniebrun; foten fintrådig, brunaktigt hvit; lamellerna lergula eller blekt kanelbruna.

Fukt. st., vid bäck., r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, styf, kretsformig, beströdd med lossnande hvita, trådlika lemningar efter hyllet, ofta bildande omkring kanten ett hvitt, sidenglänsande bälte, slät, med blekt kött, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, rak, brunaktig, vid basen hvitluden, 6—9 cm. hög, 2—5 mm. tjock; slöjan lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, tättsittande, tunna. Var. större, med kullrig, äldre platt hatt och spröd, brun, torr silfverglänsande fot. Till färg och utseende lik *C. castaneus;* för öfrigt utmärkt af sin platta hatt.

†† Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, med rät kant och vanl. spetsig puckel; foten n. jemntjock eller nedåt afsmalnande.

a. Foten hvit.

202. C. dolabratus Fr.

Hatten lergul, torr sämskfärgad och slät; foten hög och tjock, valsformig, glänsande hvit; lamellerna glesa, m. breda.

Barrskog., på fukt. st., r. Skand. (Småland).

Hatten köttigt hinnaktig, spröd, klockformig, äldre utbredd, trubbig, slät, glatt, vid kanterna silkesluden, 6—12 cm. bred; foten glatt, stundom krökt, 12—18 cm. lång, omkr. 2 cm. tjock; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, baktill ända till 3 cm. breda, sinsemellan fria, teml. tjocka, brandgult kanelbruna.

203. C. rigens Fr.

Hatten i väta ler- eller sämskfärgad, glanslös, torr stötande i hvitt; foten broskartad, styf och seg, rotlikt förlängd, blekaktig, torr hvit.

Barrskog., a. 9—12. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägel- eller klockformig, sedan kullrig, trubbig, slät, glatt, med fast, hvitt kött, 3—7 cm. bred; foten fylld, slät, glatt, bar, nedåt afsmalnande, stundom tilltjocknande, 6—12 cm. lång, 4—12 mm. tjock; slöjan knappast synlig; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, glesa, lerfärgade, äldre blekt, slutl. mörkt kanelbruna, glanslösa, 7—12 mm. breda.

204. C. fulvescens Fr.

Hatten kanelbrun, torr lergul, slutl. fintrådig; foten mjuk, blekaktig; lamellerna kanelbruna, med dragning åt brandgult.

Barrskog., bland mossa. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig eller platt, med en hög, ofta spetsig, mörkare puckel, i kanten strimmig; foten fylld, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, n. flerböjd, glatt, omkr. 9 cm.

lång; slöjan tydlig; lamellerna fastväxta, n. glesa, tunna, plana, enfärgade, helbräddade.

205. C. leucopus (Bull.) Fr. Bull. t. 533, f. 2.

Hatten grått brungul, torr sämskfärgad och n. glänsande; foten jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, glänsande hvit; lamellerna vidfästade.

Barrskog., bland mossa. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan utbredd, pucklig, slät, glatt, fuktig, 3—5 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, teml. tjock, mjuk, 3—8 cm. lång, 4—10 mm. tjock; lamellerna lossnande, tättsittande, bukiga, helbräddade, enfärgade, bleka, äldre kanelbruna.

206. C. scandens Fr.

Hatten i början rostbrun, med dragning åt brandgult, sedan honungsgul, torr sämskfärgad, med brandgulaktig puckel, i kanten strimmig; foten gulaktig, med hvit, syllikt afsmalnande bas, torr hvitaktig.

Barrskog., på fukt. st. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. hinnaktig, med en köttig, än spetsig, än trubbig puckel, yngre kägelformig, äldre n. platt, i kanten n. strimmig, 1—4 cm. bred; foten pipig, i toppen uppsvälld, vid basen afsmalnande, m. smal, flerböjd, mjuk, slät, 9—12 cm. lång, 5—6 mm. tjock; slöjan fritrådig, tunn, nedhängande, hvit; lamellerna fastväxta, tunna, n. glesa, smala, plana, brandgult kanelbruna, i eggen helbräddade och likafärgade, 2—4 mm. breda.

b. Foten skiftande i violett eller ljusrödt.

207. C. erythrinus Fr.

Hatten kastaniebrun eller mörkt rödbrun, torr brandgulaktig; foten hvitaktig, skiftande mer eller mindre i blått, upptill violett; lamellerna n. vidfästade.

Skogstr., lund., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kägelformig, äldre kullrig eller platt, regel-

bunden, med en trubbig eller knapt synlig, mörkare puckel, slät, glatt, 3—5 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock, sällan vid basen n. uppsvälld, rak eller uppstigande, glatt, fintrådigt strimmig, 4—9 cm. lång, 5—8 mm. tjock; lamellerna teml. glesa, tunna, bukiga, bleka, äldre blekt kanelbruna. — *Ag. badius* Weinm.

Var. argyropus Fr.
Foten silfverglänsande, i toppen hvitpudrad.

208. C. decipiens (Pers.) Fr. Hoffm. Icon. t. 9, f. 2. Quel. Grevillea, t. 114, f. 3.
Hatten glänsande, i fuktig väderlek kastanie- eller kaffebrun, torr lergul, med en mörk, spetsig puckel; foten beklädd med en blek, lätt afskiljd hinna.
Skog., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, klock- eller kägelformig, äldre utbredd, slutl. omkring den köttiga, höga puckeln nedtryckt, 3—4 cm. bred; foten fylld, äldre pipig, jemntjock, än rak, än flerböjd, spenslig, jemn, fintrådig, blek eller blekt rödbrunaktig, stundom med lergula fläckar, inuti n. lergul, 6—12 cm. lång, 2—5 mm. tjock; slöjan fritrådig, hvit, m. snart försvinnande; lamellerna fastväxta, mer eller mindre tättsittande, tunna, lergult rostbruna, 4—7 mm. tjocka.

209. C. germanus Fr. Quel. Grevillea, t. 114, f. 2.
Hatten spröd, n. silkesluden, brunaktig, torr lergul; foten ljusviolett, äldre blekaktig och silfverglänsande; svagt luktande.
Bokskog., m. r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, kägel- eller klockformig, äldre utbredd, med en trubbig puckel, glanslös, slät, omkr. 3 cm. bred; foten n. pipig, jemntjock, ofta skrufvriden, smal, glatt, omkr. 9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; slöjan lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, n. glesa, breda, blekt kanelbruna.

c. Foten gulaktig eller blekaktig.

210. C. detonsus Fr.

Hatten rent gulaktig eller lergul, torr sämskfärgad eller grått brungul och fint silkesluden; foten blekaktig, stötande i gult; lamellerna i början rent gulaktiga eller blekt saffransgula äldre lergult kanelbruna.

Barrskog., bland mossa *(Polytrichum)*, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan utbredd, med en spetsig, försvinnande puckel, först silkesluden, sedan glatt, i fuktig väderlek ända till midten strimmig, 3—7 cm. bred; köttet tunnt, hvitaktigt; foten fylld, äldre pipig, uppåt afsmalnande eller jemntjock, mjuk, glatt, 6—9 cm. lång, 3—6 mm. tjock; lamellerna fastväxta, bukiga, tunna, n. glesa, helbräddade, sinsemellan fria. Spröd, blekt gulaktig; för öfrigt af samma form och storlek som *C. decipiens.*

211. C. saniosus Fr.

Hatten kanelbrun, stötande i brandgult, torr blekt brandgul och n. glänsande; foten gulaktig, af hyllets lemningar gultrådig.

Gräsbev. st., h. o. d. 9—10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kägel- eller klockformig, äldre utbredd, med en spetsig eller trubbig puckel, slät (utan strimmor), glatt, stundom upplöst till trådar, föga hygrofan, med lika färgadt kött, 1—2 cm. bred; foten fylld, jemntjock, krökt eller flerböjd, 4—8 cm. lång, 5—7 mm. tjock; slöjan ljusgul; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, bukiga, helbräddade, först blekt, sedan rent kanelbruna; sporerna mandelformiga, 8—12 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

Var. tenuior Karst.

Hatten tunnare; foten längre, flerböjd, vid basen gulaktigt vinröd.

Skog., r. Skand.

212. C. obtusus Fr.

Hatten till midten strimmig, i början rostbrun, stötande

i kastaniebrunt, snart kanelbrun, glänsande, torr blekt ockragul eller hvitaktigt sämskfärgad, i ytan upplöst till trådar och glanslös; foten blekaktig, bukig; svagt luktande.

Skog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, kägellik, äldre utbredd, med en trubbig, lätt försvinnande puckel, glatt, yngre stundom af hyllets lemningar silkesluden, slutl. sönderspruckeu, 2—5 cm. bred; foten först fylld, snart ihålig, mjuk, spröd, krökt, flerböjd, tilltryckt fintrådig, gulaktigt sämskfärgad, torr hvitaktig, tjock, vid basen afsmalnande, 6—12 cm. lång; slöjan sällan tydlig, fritrådig, hvitaktig; lamellerna fastväxta, bukiga, breda, teml. tjocka, n. glesa, genom tväradror förenade, rostbruna, äldre kanelbruna, med dragning i brandgult, i eggen hvitfransiga. Växer i flockar.

213. C. acutus (Pers.) Fr. Quel. Grevillea, t. 112, f. 5.

Hatten i väta helt och hållet strimmig, med en spetsig puckel, grått brungul, med dragning åt honungsgult, torr sämskfärgad eller hvit och n. fint silkesluden; lamellerna smala, tunna, ockragult kanelbruna.

Blandskog. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, slutl. utbredd och nedtryckt omkring puckeln, yngre i kanten otydligt fintrådig, n. glänsande, i förstone mörkt rostbrun, 1—2 cm. bred; foten pipig, spenslig, jemntjock, flerböjd, hvithårig, äldre glatt, af hattens färg, 9—10 cm. lång, 4—5 mm. tjock; slöjan vidhängande hattens kant, snart försvinnande, hvit; lamellerna fastväxta, stundom fria, mer eller mindre tätt sittande, helbräddade, lancettlika. Köttet m. tunnt, af hattens färg. Med habitus af *Galera.*

d. Foten brunaktig.

214. C. Junghunii Fr.

Hatten glänsande kanelbrun, af spridda, fina, inväxta, qvarsittande, hvita trådar n. sammetsluden, torr brandgul; foten glänsande, tilltryckt bruntrådig.

Granskog., bland moss., r. Skand.

Hatten i midten köttig, för öfrigt tunn, först kullrig eller n. kägelformig, sedan utbredd, med en liten knöllik puckel, i fuktig väderlek strimmig, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock eller nedtill afsmalnande, n. flerböjd, blekt lergul, vid basen hvitaktig, 6—9 cm. lång, 4—5 mm. tjock; slöjan otydlig, brunaktig; lamellerna fastväxta, tunna, bukiga, förenade genom tvärådror, lergula, stötande i saffransgult.

215. C. depressus (Weinm.) Fr.

Hatten kaffebrun eller rostbrun, torr brunt sämskfärgad, med strimmig, i början fint silkesluden kant; foten ihålig, rödlätt, vid basen brun, slutl. svartnande.

Skog., på fukt. st., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand. (Småland, Upland).

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig, slutl. nedtryckt, pucklig, glatt, omkr. 6 cm. bred; foten jemntjock eller nedåt afsmalnande, styf, n. broskartad, slät, först fint hvitluddig, sedan glatt, 3—6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; slöjan omärkbar; lamellerna fastväxta, sinsemellan fria, mer eller mindre tättsittande, breda, tunna, helbräddade, först saffransgula, sedan gulaktiga, slutl. rostbruna. Till utseende lik *Sim. Cucumis.*

216. C. milvinus Fr. Quel. Grevillea, t. 114, f. 6.

Hatten olivgrå, torr blekt sämskfärgad, i kanten beprydd med inväxta, hvita fjäll.

Bokskog., r. Skand.

Hatten hinnaktig, i midten n. köttig, kägellik, äldre utbredd, med en trubbig, stundom otydlig puckel, glatt, till midten strimmig, torr glanslös och n. silkesluden, 1—3 cm. bred; foten n. pipig, jemntjock, krökt, blekt brun, slät, n. bar, med hvita sidenglänsande fläckar, 6—9 cm. lång, 4—5 mm. tjock; hyllet otydligt; lamellerna fastväxta, n. glesa, knapt bukiga, genom tvärådror förenade, m. tunna, blekt rostbruna, med dragning i olivgrönt. Köttet m. tunnt, icke klyfbart, af hattens färg, n. luktlöst.

217. C. fasciatus FR. QUEL. Grevillea, t. 114, f. 5.

Hatten brunaktig eller lergul, med en spetsig, svartaktig puckel, torr blekt lergul och silkeshårig; foten helt och hållet tågig, hinnlös.

Barrskog., på fukt. st., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, kägellik, äldre utbredd, 1—2 cm. bred; foten n. pipig, lätt klyfbar, på ytan vågig, glatt, rak eller flerböjd, blekbrun, äldre n. kanelbrun, 6—12 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. bukiga, tunna, glesa, sinsemellan fria, kanelbruna. — *Ag. acutus* ALB. & SCHW.; *Ag. inhonestus* WEINM. (*Inocybe mussiva* (FR.) KARST.).

44. Gymnopilus Karst.

1. G. liqviritiae (PERS.) KARST. FR. Icon. t. 119, f. 1.

Hatten lätt klyfbar, n. pucklig, glatt, fuktig, guld- eller brandgul, med dragning åt rost- eller kastaniebrunt; lamellerna breda, guldgula, äldre brandgula eller brandgult kanelbruna.

Murkna granstubbar, h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, fullkomligt glatt, slät, i kanten slutl. genomskinligt finstrimmig, inuti höggul, 3—9 cm. bred; foten pipig, uppåt n. afsmalnande, vanl. rak, trådigt strimmig, i början hvitluddig, sedan bar, vid basen luden, af hattens färg, men blekare, 5—6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, afrundade, lossnande, tunna, tättsittande, bukiga; sporerna elliptiska. Växer i flockar eller tufvor. Lukten syrlig.

2. G. picreus (PERS.) KARST. FR. Icon. t. 119, f. 2.

Hatten kanelbrun, med dragning åt rödbrunt, äldre och urblekt brandgulaktig; foten umbrabrun, i början hvitmjölig; lamellerna höggula, äldre rostbrunaktiga.

Stamm. och stubbar af tall, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, trubbig, regelbunden, i regnväder fuktig, slät, glatt, kanelbrun, stötande i röd- eller kastaniebrunt, 3 cm. bred; köttet m. tunnt, mindre lätt klyfbart, af hattens färg; foten pipig, uppåt n. afsmalnande, rak, n. hoptryckt, 6—8 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna uppstigande, fastväxta, stundom nedlöpande och lossnande, tättsittande, jemnbreda, 4 mm. breda; sporerna rostbruna, bredt elliptiska, 8 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Tufvad. — *Flammula* Fr.

Var. rimulosus Karst.

Mindre; hatten klocklik, finsprickig eller prickig.

3. G. palmatus (Bull.) Karst. Bull., t. 216.

Hatten tjock, hinntäckt, rostbrun; foten excentrisk, sällan central eller lateral, hvitaktig; lamellerna vid anhäftningen till foten ringformigt förenade, blekt och smutsigt rostbruna.

Gamla löfträdstamm., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, n. kompakt, först kullrig, sedan utbredd, n. regelbunden, glatt, slutl. luddig, med nedtryckt disk och uppåtböjd kant; foten fast, tät, uppböjd, glatt; lamellerna vidfästade, urnupna, n. tättsittande, helbräddade; sporerna rostbruna. Köttet fast, spongiöst, imbiberande, hvitaktigt. Storleken m. varierande. Ofta förblandad med *Clit. subpalmata.* — *Crepidotus* Fr.

45. Flammula Fr.

* Hatten beklädd med en n. afskiljbar, glatt, i fuktig väderlek m. klibbig hinna; slöjan spindelväfslik eller fritrådig, hvit; sporerna rostfärgade, stundom stötande i kaffebrunt, icke i brandgult.

1. Fl. lenta (Pers.) Fr.

Hvitaktig; hatten i fuktig väderlek m. slemmig; foten

beklädd med tillbakaböjda, flockulliga, hvita fjäll; lamellerna i början hvitaktiga, sedan lerfärgade.

Bland löf, växtlemn., ved, a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, i början beströdd med lätt lossnande fjäll, sedan glatt, hvitaktig, i midten ofta lerfärgad eller blekgulaktig, inuti likafärgad, 6—10 cm. bred; foten n. fylld, seg, jemntjock, ofta klibbig, fjällig, hvitaktig, nedtill stötande i ljusgult och luden, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, tättsittande, slutl. af sporerna rostfärgade, 2—5 mm. breda; sporerna elliptiska, 6—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Växer i flockar eller smärre tufvor.

2. Fl. lubrica (Pers.) Fr. Icon., t. 116, f. 1.

Hatten brandgul, med dragning åt tegelrödt, eller klart kanelbrun, stundom blek, med brandgul disk; foten fintrådig, hvitaktig; lamellerna i början bleka, sedan lerfärgade.

Skog., på feta, gräsbev. st., omkr. stubbar, h. o. d. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, seg, först kullrig, sedan platt, trubbig, stundom nedtryckt och bugtbräddad, m. klibbig, slät, glatt, ofta fläckig af fastklibbade fjäll, inuti hvit, 6—12 cm. bred; foten tät, jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, torr, i toppen strimmig, slutl. brunaktig, vid basen finluden, 6—12 cm. lång, 7—11 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, tättsittande, 7 mm. breda; sporerna bredt elliptiska, 6—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Köttet hvitt, n. luktlöst.

3. Fl. lupina Fr.

Hatten slät, brun eller sämskfärgad; foten kort, fast, olikformig, af tättsittande, tilltryckta trådar rostfärgad; lukten m. stark, skarp.

Gräsbev. st., vid väg., m. r. 11. Skand. (Upland).

Foten köttig, först kullrig och trubbig, sedan plattad eller nedtryckt, glatt, beklädd med en lätt afskiljd, klibbig hinna, 9—12 cm. bred; foten fylld eller ihålig, än uppåt, än nedåt tilltjocknande, rost-

brunaktig, i toppen hvitaktig, omkr. 3 cm. lång och 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. nedlöpande, teml. tättsittande, breda, lerfärgade. Köttet löst, hvitt.

* Fl. subinodora Karst.

Hatten brandgul; foten blekt ljusgul; lamellerna ljusgulaktiga; lukten föga anmärkningsvärd.

Barrskog., vid väg., m. r. 9. Skand. (Småland).

4. Fl. mixta Fr.

Hatten smutsigt sämskfärgad, med mörkare, rynkig disk; foten brunträdig, nedtill rödbrunfjällig.

Berg. barrskog., på fukt. st., m. r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, klibbig, slät, glatt, 3—6 cm. bred; foten ihålig, seg, jemntjock, än mera kort, uppstigande och krökt, än längre och flerböjd, hvitaktig eller blek, nedtill besatt med tillbakaböjda, mörkt rödbruna fjäll, mot basen n. tilltjocknande, 3—9 cm. lång, 7—10 mm tjock; lamellerna n. nedlöpande, teml. tättsittande, 7—10 mm. breda, i förstone hvita, sedan lerfärgade. Köttet teml. fast, vattenfärgadt, luktlöst.

5. Fl. decussata Fr. Kalchbr., t. 15. f. 1.

Hatten mörkt sämskfärgad, strimmig af inväxta, från midten strålformigt utlöpande mörkare fibriller; lamellerna smala, ljusgulaktiga, äldre lerfärgade.

Bokskog., r. 10. Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, med en bred, mörkare puckel, m. klibbig, omkr. 4 cm. bred; köttet hvitt, nära ytan gulaktigt; foten fylld, jemntjock, tilltryckt finträdig, brandgulaktig, i toppen bar och blek, 4—6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande.

6. Fl. gummosa (Lasch.) Fr. Tratt., Austr. f. 38.

Hatten blekt ljusgul eller grönaktig; köttet gulaktigt; foten nedtill rostgul; lamellerna i början hvit- eller ljusgula, sedan kanelbruna.

Lund., trädgård., på gräsbev. st. omkring trädstamm., m. r. Ryssl. (Sibirien); Skand.

Hatten köttig, regelbunden, först kägel- eller klocklik, sedan plattad, trubbig eller nedtryckt, klibbig, i början fullsatt med lätt lossnande, flockulliga fjäll, sedan glatt och slät, mot kanten blekare, 3—6 cm. bred; foten fylld, utväxt ihålig, jemntjock, rak, styf, fintrådig, 6—9 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala. Köttet tunnt, af mild smak. — *Ag. tricolor* Tratt.

Var. rufobrunnea Fr. Icon., t. 116, f. 2.
Hatten mörkt rödbrun.

7. Fl. spumosa Fr. Icon., t. 116, f. 3.

Hatten tunn, bar, ljusgulaktig; köttet gulgrönaktigt; foten ihålig, ljusgul eller ljusgulaktig; lamellerna gula, äldre rostbruna.

Barrskog., på gräsbev. st., sällan på stubb., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, slät, i regnväder m. klibbig, 4—7 cm. bred; foten smal, jemntjock eller nedåt afsmalnande, mer eller mindre trådig, stundom olivbrun, 6—12 cm. lång, 4—5 mm. tjock; slöjan särdeles utvecklad; lamellerna fastväxta, tättsittande; sporerna n. elliptiska, 7—8 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. Luktlös, med smak af vatten. I flockar eller tufvor växande.

8. Fl. carbonaria Fr. Gill., t. 98.

Hatten n. brandgul; köttet höggult; foten styf, fintrådigt fjällig, blek; lamellerna brunaktiga, med lerfärgad anstrykning; sporerna rostbruna, med dragning åt kaffebrunt.

Bränd. mark., a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, seg, kullrig, snart platt, ofta nedtryckt, slät, glatt, klibbig, med inböjd kant, 2—4 cm. bred; foten n. pipig, smal, jemntjock eller uppåt n. tilltjocknande, 3—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; slöjan lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande, teml. breda; sporerna elliptiska, omkr. 6 mmm. långa och 4 mmm. tjocka.

** Hatten beklädd med en fastväxt, i väta fuktig eller slipprig, glatt hinna; slöjan vanl. vidhängande hattens kant; sporerna rostfärgade. Tufvade, på ved växande arter.

9. Fl. fusa (Batsch.) Fr. Batsch., f. 189.

Hatten kompakt, n. lergul; foten fintrådigt strimmig, blek. Trädstubb. och jord, m. r. Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät, glatt, n. klibbig, med fast, blekt eller gulaktigt kött, 5—7 cm. bred; foten fylld, fast, nedtill tappformigt afsmalnande och rotlikt förlängd, omkr. 6 cm. lång; slöjan vidhängande hattens kant; lamellerna n. nedlöpande, först bleka eller blekt gula, sedan öfvergående i rostbrunt, var. grönaktigt grå; sporerna smutsigt rostfärgade. — *Ag. pomposus* Bolt.; *Ag. hybridus* Bull.

* Fl. filius Fr. Icon., t. 117, f. 1.

Hatten blekt gulröd, i midten stötande i rödbrunt; foten pipig, glatt, blek, inuti rodnande.

Skog., på jord, m. r. Skand. (Östergöthland: *H. v. Post*).

Hatten köttig, tunn, kullrig, straxt utplattad, bar, slät, glatt, hinnlös, fuktig, med hvitaktigt kött, 6—9 cm. bred; foten jemntjock eller vid basen smalare, rödlätt, 9—18 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, först hvita, sedan bleka.

10. Fl. astragalina Fr. Icon., t. 117, f. 2.

Hatten saffransgul, med stark dragning åt blodrödt, eller rödaktigt guldgul, yngre kring kanten fint silkesluden; köttet vanl. vid beröring eller brytning svartnande.

Barrskog., på tall- och granved. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, i regnväder n. fuktig, slät, glatt, endast yngre i omkretsen beströdd med ett m. fint, tilltryckt, hvitt silkesludd, i midten mörkare, mot kanten blekare, 3—6 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock eller nedåt afsmalnande, flerböjd, fjälligt fintrådig, blek, 6—12 cm. lång, 4—5

mm. tjock; slöjan hvit, snart försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande, i förstone blekt ljusgula samt i eggen finluddiga, slutl. rostbrunaktiga; sporerna blekt eller smutsigt rostfärgade, elliptiska, 10 mmm. långa. Köttet fast, af en egendomlig, bäsk smak.

11. Fl. alnicola Fr. Bull., t. 562. Grevillea, t. 90.

Hatten höggul, slutl. öfvergående i rostbrunt, sällan i grönt; foten först fylld, sedan ihålig, rotlikt afsmalnande, först höggul, sedan rostbrunaktig; lamellerna gråbleka, slutl. rostbruna.

Löfträdstamm., h. o. d. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, vanl. oregelbunden, i väta slipprig, slät, yngre i omkretsen finluden, 6—10 cm. bred; foten vanl. krökt eller flerböjd, fintrådig, 6—10 cm. lång, omkr. 1,5 cm. tjock; slöjan fritrådig eller väflik; lamellerna n. fastväxta, stundom nedlöpande eller afrundade, plana; sporerna rent rostbruna, n. elliptiska, omkr. 8 mmm. långa och 5 mmm. tjocka. Köttet likafärgadt med hatten, af något bitter smak och lukt.

Var. salicicola Fr.

Hatten med en låg upphöjning i midten, glatt, sällan yngre fjällig; lamellerna i början gulbleka.

Gaml. stamm. af pil och vide. Finl.; Skand.

12. Fl. flavida (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 35.

Hatten glatt, rent ljusgul; foten ljusgul, äldre isynn. nedtill rostbrunaktig; lamellerna hvitaktiga, snart gula, slutl. rostbruna, vanl. med någon dragning åt brandgult.

Barrskog., på gamla stubbar och nedfallna stammar, a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, esomoftast regelbunden, slät, fuktig, med hvitt, slutl. gulaktigt kött, 3—15 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, nedåt än afsmalnande än tilltjocknande, n. flerböjd, fintrådig, omkr. 9 cm. lång, 7—13 mm. tjock; slöjan väflik, vidhängande hattens kant, hvit, sällan bildande en oegentlig ring omkring foten; lamellerna fastväxta, mindre tättsittande; spo-

rerna rent rostbruna, 6—8 mmm. långa, 3—5 mmm. tjocka. Tufvad. Har bitter smak.

13. Fl. conissans Fr. Bull., t. 178.

Hatten sämskfärgad, med stark dragning åt ljusgult; foten fintrådig, blek eller gulaktigt hvit; lamellerna jemnbreda, hvitaktiga, slutl. smutsigt eller brunaktigt lerfärgade.

Gaml. stamm. af *Salix*-arter, r. Skand.

Hatten köttig, tunn, först hemisferisk, sedan utplattad, trubbig, stundom naflad, likformig, glatt, fuktig eller n. klibbig, 2—9 cm. bred; köttet hvitt, tunnt; foten ihålig, jemntjock eller afsmalnande mot basen, oregelbunden, skrufvriden, 4—7 mm. tjock, ofta hoptryckt och vida tjockare; slöjan fritrådig, vidhängande hattens kant; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, tunna, m. tätt sittande, omkr. 4 mm. breda; sporerna mörkt rostbruna. Bildar m. täta tufvor. Lukten oangenäm, syrlig.

14. Fl. inopus Fr. Icon., t. 118, f. 1. Bolt., t. 148.

Hatten sämskfärgad, stötande i honungsgult eller blekrödt, mot kanten blekare; foten blek, nedtill ler- eller rostgul; lamellerna jemnbreda, smutsigt eller blekt ljusgula, stundom skiftande i grönt.

Barrträdstamm., r. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, i väta slipprig, n. klibbig, slät, bar, 3—12 cm. bred; köttet tunnt, hygrofant, af hattens färg, torrt hvitt; foten pipig, smal, vanl. flerböjd, seg, jemntjock eller uppåt afsmalnande, tilltryckt fintrådig, 5—12 cm. lång, 4—8 mm. tjock; slöjan snart försvinnande; lamellerna fastväxta, tunna, tättsittande; sporerna smutsigt rostbruna, n. elliptiska, 6—8 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Enkel eller tätt tufvad. — *Ag. ramoso-radicatus* Bolt.

15. Fl. austera Fr.

Hatten hygrofan, honungsgul, med brunaktig disk, torr

n. sämskfärgad; foten hvitaktig; lamellerna oföränderligt kanelbruna.

Barrträdstamm., r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten köttig, teml. tunn, först klocklik eller kullrig, sedan utbredd, trubbig, fintrådig, äldre glatt; foten ihålig, jemntjock, icke rotlikt förlängd, rostbrunaktig, med hvitt, silkeshårigt öfverdrag och hvit, ihålig märg; slöjan hvit, glänsande, vidhängande hattens kant; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande. Utmärker sig genom en obehaglig, m. sur lukt och hygrofan hatt. Till färg, form och storlek lik *Ph. marginata.*

16. Fl. azyma Fr. Bull., t. 570, f. 2. Quel., t. 7, f. 2.

Hatten rostbrun, torr silkesluden, sönderspruchen uti fina fjäll, sämskfärgad; foten blek, stötande mer eller mindre i rostbrunt; lamellerna blekt gulröda, i eggen hvitaktiga.

Rutten ved och gamla stamm., synnerl. af äppelträd, r. Höst och vår. Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, trubbig, fuktig, slät, 3—4 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, n. jemntjock, stundom krökt eller flerböjd, fintrådig, vid basen hvitullig, 3—6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, plana, n. glesa, sinsemellan fria. Mild. Växer i flockar eller tufvor.

*** Hatten n. hinnlös, torr eller fuktig; slöjan fritrådig, vidfästad foten; lamellerna gula eller gulaktiga, öfvergående mer eller mindre i brandgult. Vanl. tufvade, på stubbar och ved af barrträd växande arter.

17. Fl. stabilis (Weinm.) Fr.

Grof; hatten m. kompakt, ockragul; foten styf, hvitaktig, täckt af ockragula fibriller; slöjan fritrådig, ockragul.

Gaml. furustamm., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, med inrullad kant och en låg, mörkare upphöjning i midten, torr, slät, glatt, 6—12 cm.

red; foten grof, fylld, oregelbunden, än uppåt, än nedåt afsmalnande, 12—24 cm. lång, 11 mm.—4 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, teml. tjocka, i förstone smutshvita, slutl. kanelbruna.

18. Fl. penetrans Fr. Icon., t. 118, f. 2.

Hatten glatt, endast beströdd med ett fint fnas eller puder, brandgul, med dragning åt guldgult, urbleknande; slöjan m. hastigt försvinnande; lamellerna hvitaktiga, snart öfvergående i gult, äldre med brandgula fläckar.

Barrskog., på förmultn. ved, a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i midten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, ofta oregelbunden, jemn och slät, torr, 6—9 cm. bred; köttet blekt; foten n. ihålig, fast, n. jemntjock, först silkesluden, sedan fintrådigt strimmig, blek eller gulaktig, vid basen hvitluden och ofta rotlikt förlängd, 6—9 cm. lång, 7—12 mmm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, äldre ofta lossnande, tättsittande; sporerna ockragula, elliptiska, 7—8 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka. Köttet hvitaktigt, bittert. Flockvis växande, sällan tufvad.

19. Fl. hybrida Fr.

Hatten brandgul, med dragning först i kanelbrunt, sedan i orangegult; foten brandgulaktig, öfverdragen med ett tilltryckt, hvitaktigt silkesludd; slöjan tydlig, bildande en oegentlig ring omkring fotens topp; lamellerna blekt gula, öfvergående mer eller mindre i brandgult.

Spånhög., furuved, h. o. d. 9—11. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, först hemisferisk, med inrullad kant, derpå utbredd, trubbig, regelbunden, slät, glatt, fuktig, omkr. 8 cm. bred; köttet kompakt, blekt; foten fylld, äldre ihålig, mera mjuk, uppåt n. kägellikt afsmalnande, finstrimmig, vid basen hvitluden, i toppen n. mjölig, 3—4 cm. lång, 0,5—1 cm. tjock; lamellerna fastväxta, n.

tättsittande; sporerna ockragula, elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka.

20. Fl. harmoge Fr.

Hatten gredelin eller blekt kötteröd, med köttig, blågrön disk; lamellerna först svafvel-, sedan saffransgula.

Tallved, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten i början kägel- eller klocklik, sedan mera utbredd, trubbig, klibbig, med tilltryckt fjällig disk och fintrådig, ofta brandgul eller rostbrun kant, 6 cm. bred; foten fylld med en flockös märg, smal, uppåt afsmalnande, n. glatt, 3 cm. lång, i toppen 4, vid basen 7 mm. tjock; hyllet flockulligt, strållikt, qvarsittande, brandgult rostbrunt; lamellerna urnupna, än bukiga, än jemnbredn, tättsittande, 4—7 mm. breda; sporerna saffransgula.

21. Fl. sapinea Fr. Icon., t. 118, f. 3.

Hatten betäckt af ett lager af fint, fjälligt ludd,brandgul eller mörkt guldgul; foten gulaktig; slöjan knappast synlig, gulaktig; lamellerna breda, guldgula, slutl. brandgult kanelbruna.

Berg. barrskog., på barrträdstamm., gammal ved, sällan på jord, h. o. d. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, kullrig, slutl. platt, m. trubbig, ofta oregelbunden, torr, n. matt, mot kanten blekare och n. glänsande, torr ofta sönderspruckeu uti små fjäll, 3—12 cm. bred; köttet tjockt, fast, slutl. mjukt, icke klyfbart, gul- eller brunaktigt; foten tät, äldre ihålig, grof, mångformig, ofta hoptryckt eller fårad, stundom gropig, bar, blekgul, vid tryckning brunaktig, n. rotlikt förlängd, 4—5 cm. lång, 1,5 cm. tjock; slöjan högst ofullkomligt utbildad, vidhängande hattens kant, gulaktig; lamellerna fastväxta, tättsittande, plana, omkr. 9 mm. breda; sporerna n. elliptiska, ockragula, omkr. 8 mmm långa och 5 mmm. tjocka. Lukten stark. Tufvad eller n. tufvad.

22. Fl. limulata Fr. Icon., t. 119, f. 3.

Hatten m. tunn, tätt fullsatt med af inväxt ludd bil-

dade papiller, finsprickig, brandgul, vanl. med dragning åt rostbrunt; foten pipig, fintrådig, brun eller brunaktig.

Sågspån och ved af barrträd, h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, stund. n. naflad, oregelbunden, 3—6 cm. bred; köttet gulaktigt; foten m. smal, jemntjock, n. luden, stötande mer eller mindre i brunt, 3—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock: slöjan fritrådig, försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande, bukiga, höggula, slutl. kanelbruna; sporerna rostbruna, elliptiska, 6—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka.

**** Hattens hud torr, upplöst uti fina trådar; slöjan fritrådig eller spindelväfslik.

23. Fl. Agardhii (Lund) Fr.

Hatten torr, silkeslen och slät, brandgult rostbrun; lamellerna först lerfärgade, sedan rostbruna.

Äng., r. 8, 9. Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, först kullrig, sedan plattad, trubbig, med tunn, i början inrullad, utskjutande kant, 4—6 cm. bred; foten fylld, jemntjock, flerböjd, af slöjans lemningar fintrådig, 6—8 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna, n. nedlöpande, tättsittande.

24. Fl. ochrochlora Fr. Icon., t. 120, f. 2.

Hatten torr, silkesluden och n. småfjällig, gulgrön; lamellerna först hvitaktiga, sedan öfvergående i n. grönt, slutl. olivgröna.

Gaml. stamm. af *Salix*, r. Skand. (Upsala, Stockholm).

Hatten köttig, kullrig, äldre plattad, otydligt pucklig, 3—6 cm. bred; foten ihålig, uppåt n. afsmalnande, ofta flerböjd, småfjällig och hvitluddig, hvit, vid basen n. rostbrun; slöjan hvit, försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande; sporerna rent rostfärgade. Köttet först hvitt, sedan grönaktigt. Tufvad. Med habitus af *Naem. fasciculare*.

46. Gymnocybe Karst.

1. G. Veinmanni (Fr.) Karst.

Hatten grå, tecknad med svarta streck; foten besatt med sotbruna fibriller; lamellerna hvita.

Barrskog., bland mossa, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. hinnaktig, n. platt, torr, 3—6 cm. bred; foten fylld med en svampig eller flockös märg, mot basen tilltjocknande, n. af samma färg som hatten, inuti snöhvit, 8—9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. nedlöpande, omkr. 4 mm. breda. Köttet tunnt, hvitt, af mild smak och behaglig lukt. — *Ag. vinosus* Weinm.; *Flammula* Fr.

2. G. Tammii (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 115, f. 2.

Hatten silkesluden eller luddig, mörkt höggul, stötande i mörkbrunt; foten gul, med dragning åt brunt eller rödbrunt; lamellerna mörkt guldgula eller brandgula.

Bar mulljord, r. 6. Skand. (Södermanland).

Hatten köttig, men icke kompakt, mer eller mindre kullrig, torr, icke hygrofan, med blekt kött, 4—11 cm. bred; foten tät, jemntjock, gulaktig, besatt med fina, hvita trådar, omkr. 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, teml. tättsittande, helbräddade, 4—7 mm. breda; sporerna brandgult rostbruna. Grupp- eller tufvis växande art. Närmast beslägtad med följ. — *Flammula* Fr.

3. G. abrupta (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 115, f. 1.

Hatten med en knappast synlig puckel, glatt, glänsande brandgul; foten fintrådig, höggul, slutl. öfvergående mer eller mindre i brandgult.

Skogstrakt., r. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, mot kanten tunn, först kullrig, med inrullad kant, sedan platt, slutl. nedtryckt, slät, med gulaktigt kött, omkr. 3 cm. bred; foten tät, eller upptill slutl. ihålig, än kort (omkr. 4 cm. lång), nedtill uppsvälld och stundom bukig, än långsträckt

(9 cm. lång), uppåt afsmalnande eller n. jemntjock, mot toppen ofta sönderspruckeu uti koncentriska, utspärrade, tillbakaböjda flikar, tågig, 4—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, horizontela, knapt tättsittande, bleka, äldre brandgula; sporerna brandgula, 5—7 mmm. långa, 3—5 mmm. tjocka. Till utseende och färg lik *Cort. limonius.* — *Flammula* Fr.

4. G. muricella (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 120, f. 1.

Hatten brandgul, vek, taggig af små, inväxta, n. upprätta, kastaniebruna fjäll; foten glatt, blekaktig.

Lerjord, r. Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, 2—3 cm. bred; foten tät, jemntjock, 2—3 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, plana, smutsgula, 2 mm. breda; sporerna rostbruna, stötande i kaffebrunt. Till färgen snarlik *Fl. carbonaria.* — *Flammula* Fr.

47. Crepidotus Fr.

1. Cr. alveolus (Lasch.) Fr.

Hatten mjuk, lateral, kaffebrun, stötande i ockragult, mot kanten stundom i olivgrönt, torr urbleknande; lamellerna breda, lerbruna.

Stamm. af löfträd, r. Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, half, omvändt äggrund och bugtbräddad, platt, än sittande, än baktill utdragen till en kort, filtluden fot, slät, glatt, 5—7 cm. bred; lamellerna begränsade, icke till basen nedlöpande, tättsittande.

2. Cr. mollis (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 213. Huss., I, t. 74.

Hatten gelatinöst köttig, vanl. n. sittande, först blek, sedan ljusgråaktig; lamellerna jemnbreda, smala, gråhvita, slutl. vattenfärgadt kanelbruna.

Murkn. stamm. af löfträd och gran. Skand. (Upsala).

Hatten mjuk, vek, half, n. sittande, baktill utsträckt till en kort, borsthårig fot, omvändt äggrund eller njurlik, ofta tegellagd, först kullrig, sedan platt, stundom vågböjd och flikig, slät, glatt; köttet m. mjukt, mer eller mindre tjockt, vattenfärgadt hvitt; lamellerna vanl. nedlöpande ända till basen, tättsittande; sporerna 9—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Skild från föreg. med tunnare hatt, smalare lameller och ljusare färg.

3. Cr. applanatus (Pers.) Fr. Pers. Obs., t. 5, f. 3.

Hatten vattenfärgadt kanelbrun, torr hvitaktig, baktill utsträckt till en m. kort, hvitt filthårig fot; lamellerna begränsade, hvitaktiga, slutl. vattenfärgadt kanelbruna.

Bland vedstyck., r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, vattenaktig, mjuk, spröd, platt, slutl. baktill nedtryckt, njur- eller vigglik, i kanten strimmig, torr slät; lamellerna tättsittande, jemnbreda, smala, tunna. Förenar föreg. med *Cl. byssisedus.* — *Ag. planus* Pers.

4. Cr. scalaris Fr.

Hattarne n. hinaktiga, m. mjuka, utbredda och musslelikt tillbakaböjda, vattenfärgadt ockragula, torra sämskfärgade; lamellerna nedlöpande ända till basen.

Tallstubb., m. r. Skand.

Hattarne sittande, trappformigt tegellagda, släta, platta, yngre genomskinliga, omkr. 3 cm. breda; lamellerna odelade, sinsemellan fria, tunna, först hvitaktiga, sedan vattenfärgadt kanelbruna; sporerna rostbruna.

5. Cr. calolepis Fr. Icon., t. 129, f. 4.

Hatten hvit, vackert fläckig af små, tättsittande, reguliera, rostbrunaktiga fjäll; foten knöllik, luden; lamellerna från basen strålformigt utlöpande.

Förmultn. gren. af asp, r. Skand.

Hatten n. köttig, half, baktill kantad, kullrig, njurlik, omkr. 1,5 cm. bred; lamellerna baktill afrundade, mot kanten divergerande, teml. breda, först blekt brunaktiga, sedan af sporerna rostbruna, stö-

tande i kaffebrunt. Till form och storlek öfverensstämmande med *Pleur. reniformis*, dock närmare beslägtad med följ.

6. Cr. haustellaris Fr.

Hatten lateral, sämskfärgad; foten uppåt afsmalnande, n. kägellik; lamellerna afrundade, bleka, äldre n. kanelbruna.

Förmultn. gren. af asp, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, n. genomskinlig, vek, njurlik, platt, slät, finluden, 1,5—3 cm. bred; köttet m. tunnt, vattenfärgadt gulblekt; lamellerna begränsade, n. tättsittande. Hatten slutl. af sporerna mjölig och kanelbrun. — *Ag. flürstedtensis* Batsch.

48. Phialocybe Karst.

1. Ph. epibrya (Fr.) Karst.

Hvit; hatten tilltryckt silkesluden; lamellerna sammanlöpande i midten, m. tättsittande, hvitaktiga, slutl. blekt gulröda.

På större mossor, äfven på *Alisma plantago* och *Stellaria holostea*, r. 9—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand. (Skåne).

Hatten hinnaktig, upp- och nedvänd, n. skålformig, hel, regelbunden, sittande, 4—7 mm. bred; lamellerna tunna, parallela. — *Crepidotus* Fr.

2. Ph. proboscidea (Fr.) Karst. Fl. Dan., t. 1072.

Ockragul; hatten upp- och nedvänd, klocklik, skaftad.

Förmultn. ved och nedfalln. grenar, r. Skand.; Lappl.

Hatten n. köttig, baktill utsträckt till en nedåt afsmalnande, vid basen filtluden fot, hängande, finluden, slät, 1,5—3 cm. lång, 1,5 cm. bred; lamellerna sammanlöpande uti en excentrisk punkt, olika långa, tunna. Förvexlas lätt med *Paxillus panuoides*. — *Ag. resupinatus* Fl. Dan.; *Crepidotus* Fr.

Var. tricolor Karst.

Hatten snöhvit; foten brunaktig; lamellerna ljusgula.

49. Simocybe Karst.

* Sporerna rostfärgade, stundom med svag dragning åt kaffebrunt.

† Lamellerna fria eller n. vidfästade.

1. S. lugubris (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 121, f. 1.

Hatten i början blek, sedan rostbrun, glanslös; foten glatt, nedåt afsmalnande till en tappformig rot, blek.

Gräsbev. st., r. 7—9. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Westergöthland).

Hatten köttig, klocklik, äldre utbredd, med en låg upphöjning på midten, slät, glatt, 6—8 cm. bred; foten fullkomligt broskartad, fylld med en spongiös, hvit märg, blek, nedtill, isynnerhet som äldre, rost- eller umbrabrun, 9—11 cm. lång, 7—11 mm. tjock; lamellerna fullkomligt fria, äldre bukiga, först bleka, sedan rostbruna; sporerna 8 mmm. långa, 5 mmm. tjocka. Köttet hvitt.

Var. bullata Karst.

Hatten blåslik, vågböjd, klibbig, i midten dadelfärgad; foten kort (6 cm. lång).

Barrskog., r. Skand. (Femsjö).

2. S. festiva (Fr.) Karst.

Hatten slemmig, brun, med dragning åt olivgrönt, torr halmgul, med olivgrön anstrykning, eller isabellfärgad, var. röd- eller kastaniebrun; foten ihålig, rödbrun eller violett.

Torra barrskog., bland tallbarr, r. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, kullrig, med en m. låg upphöjning på midten, slät, glatt, 3—6 cm. bred; foten fullkomligt broskartad, jemntjock eller nedåt afsmalnande, n. rotlikt förlängd, ofta bukig eller hoptryckt,

än glatt, än brunfjällig, omkr. 6 cm. lång, 4—10 mm. tjock; lamellerna fria, afsmalnande, slutl. m. bukiga, tättsittande, först hvitaktiga, sedan öfvergående i olivgrönt, gult, blodrödt eller rödbrunt, slutl. rostbruna, 2—7 mm. breda. Luktar af rättika.

Var. phlebophora Karst.
Foten blek, med teckningar i form af svarta, nätlikt förenade ådror.

3. S. Christinae (Fr.) Karst. Fr. Icon, t. 121, f. 2.
Hatten kägellik, spetsig, klibbig, kanelbrun, med dragning åt blod- eller eldrödt, torr brandgul; foten blodröd, enfärgad eller upptill blekare slutl. kastaniebrun.
Barrskog., äng., back., r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, först kägellik, sedan utbredd, n. pucklig, m. spetsig, än slät och jemn, än med 4—6, från puckeln strålvis utlöpande, upphöjda åsar, i fuktig väderlek m. klibbig eller endast fuktig, med i början inböjd, n. vågig eller flikig kant, torr urbleknande och glänsande, 2—4 cm. bred; köttet likafärgadt med hatten; foten utmärkt broskartad, m. seg, pipig, jemntjock, rotlikt förlängd, slät, glatt, 8—12 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, lossnande eller alldeles fria, ganska tättsittande, mer eller mindre bukiga, bara, i förstone bleka, sedan brand- eller saffransgula, glänsande, n. fläckiga; sporerna rostbruna. En ibland de vackraste svampar, med habitus af *Hydr. conica.*

4. S. hilaris (Fr.) Karst.
Hatten trubbig, brandgul, med dragning åt orangegult; foten glänsande ljusgul; lamellerna ljusgula, äldre öfvergående mer eller mindre i rostbrunt, spröd; köttet höggult.
Bergig. barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan utbredd, slät, glatt, n. klibbig, glänsande, med i början inböjd, slutl. ofta vågböjd kant, 2—4 cm. bred; foten broskartad, jemntjock, stundom hoptryckt, strimmig, 3—6 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna n. fria, baktill trubbiga, tättsittande, bukiga. Flock- eller tufvis växande.

5. S. hamadryas (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 121, f. 3.

Hatten n. skild, först kastaniebrun, sedan rostbrun, äldre och torr grått brungul; foten blek; lamellerna afsmalnande eller afrundade, vidfästade, rostbruna.

Skog., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, med n. upphöjd disk, bar, torr, glatt, 4—6 cm. bred; foten n. spröd, ihålig, jemntjock, glatt, slät, 6—9 cm. lång, 4—7 mmm. tjock; lamellerna n. fria, n. bukiga, tättsittande, glanslösa, 4—5 mm. breda.

6. S. nimbosa (Fr.) Karst.

Helt och hållet öfverdragen af ett fint stoftbeströdt sammetsludd; hatten kaffebrun, med dragning åt rödbrunt, torr öfvergående i ockragult; foten kaffebrun, upptill blek; lamellerna rostbrunaktiga, i eggen fransade.

Dikesrenar, grop., r. Skand. (H. v. Post.).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, pucklig, 1,5—3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, inuti hvitaktig, 3 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna afrundadt vidfästade, slutl. n. fria, breda; sporerna rostbruna.

7. S. cidaris (Fr.) Karst.

Hatten först kägellik, sedan klocklik, n. kanelbrun, torr sämskfärgad; foten tapplik, brunsvart; lamellerna honungsgula eller lergrå, med kanelbrun anstrykning.

Barrskog., i närheten af stubb., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, med hinnaktig, vågböjd och i väta finstrimmig kant, slät, glatt, i fuktig väderlek lerfärgadt kanelbrun, omkr. 3 cm. hög och bred; köttet klyfbart, torrt hvitt; foten pipig, seg, från toppen till basen jemnt afsmalnande, stundom hoptryckt och flerböjd, glatt, i toppen af lika färg med hatten, 4—5 cm. lång, i toppen 4, vid basen 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, fria, uppstigande, bukiga, tättsittande, 4—5 mm. breda. Beslägtad med följande, men alldeles luktlös.

Var. minor Fr. Icon., t. 123, f. 2.

Hatten regelbunden, kastaniebrun, torr brunaktigt brandgul; foten jemntjock, n. tät, rak, 4 cm. lång, i toppen 2 mm. tjock; lamellerna mindre tätt sittande.

Skog. r. Skand. (Upland).

8. S. cucumis (Pers.) Karst. Sow., t. 344.

Hatten kastanie- eller kaffebrun, vanl. skiftande n. i purpurrödt, mot kanten blekare, torr sämskfärgad; foten dadelfärgad eller svartaktigt brun, i toppen blekare, tilltjocknande, ihålig och stoftbeströdd; lamellerna bleka, slutl. n. saffransgula.

Bar jord, vid väg., bland ved, h. o. d. 7—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, bredt klocklik, trubbig, slät, glatt, omkr. 3 cm. bred; foten nedåt afsmalnande och fylld, fast, rak, 3—6 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, m. bukiga, tättsittande, sinsemellan fria; sporerna rostbruna. Luktar som gurka. Var. mindre, med n. hinnaktig, n. pucklig, i väta finstrimmig hatt. — *Ag. fuscipes* Sow.

9. S. micans (Fr.) Karst.

Hatten n. glänsande, höggul; foten stoftbeströdd, brun, med svag dragning i rödt; lamellerna först gulgröna, sedan rostbruna.

Stamm. af al. Icke funnen i norden.

Hatten n. köttig, kullrig, med en teml. låg upphöjning i midten, slät, stundom med purpurfärgade fläckar; köttet gult; foten n. pipig, seg, tilltryckt fintrådig, 2—4 cm. hög; lamellerna vidfästade och urnupna, tättsittande.

Var. Rosarum Fr.

Dubbelt mindre än hufvudf.; hatten orangegul; lamellerna ljusgula.

Torra gren. af *Rosa cinnamomea*, r. Ryssl. (S:t Petersburg).

10. S. centunculus (Fr.) Karst. Kalchbr., t. 17, f. 3.

Hatten smutsbrun, med dragning i gult eller olivgrönt, äldre gulgrön, urbleknande; foten grågul; lamellerna tjocka, grågula.

Murk. ved af bok. 8—10. Skand (Södra Sverge).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, ofta excentrisk, slät, torr, otydligt silkesluden, med inböjd och i början gulmjölig kant, 7 mm. — 2 cm. bred; foten pipig, n. jemntjock, i följd af växtstället ofta uppåt böjd, vid basen hvitluden, upptill hvitmjölig, 3—4 cm. hög, 2—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lossnande, breda, än tättsittande, än glesa, slutl. krusiga eller vågiga, i eggen af gulgrönt ludd småtantade; sporerna ockragula.

Var. concolor Fr.

Mindre; hatten n. hinnaktig, i kanten strimmig.

Rutt. ved. Skand. (Upsala).

11. S. horizontalis (Bull.) Karst. Bull., t. 324.

Vattenfärgadt kanelbrun; hatten naflad, småfjällig eller grynig; foten smal, tät, uppåt böjd.

Bark af *Pyrus*, *Ulmus* etc., r. Ryssl. (Ukrain).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, rödbrunaktig, omkr. 9 mm. bred; foten m. kort, bar; lamellerna afrundade, fria, breda, plana. Växer flockvis.

12. S. pygmaea (Bull.) Karst. Bull., t. 525, f. 2.

Hatten sämskfärgad, stötande i ockragult, i kanten strimmig; foten pipig, m. smal, hvit.

Trädstamm. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, glatt, 12—20 mm. bred; foten styf och spröd, jemntjock, ofta flerböjd, glatt, stundom blekbrun och strimmig, 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna afrun-

dade, n. fria, tättsittande, först ockragula, sedan n. rostbruna. Utmärkt af fotens hvita färg. Lik en *Galera* eller *Phol. blattaria.*

†† Lamellerna fastväxta; hatten först kullrig, sedan platt.

13. S. enchymosa (Fr.) Karst.

Hatten fuktig olivbrun, torr sämskfärgad; foten först blek, sedan af lika färg med hatten; lamellerna brandgula, äldre öfvergående n. i rostbrunt.

Barrskog., på torra st. 9. Skand. (Stockholm).

Hatten köttig, tunn, i början kullrig, sedan platt, slät, glatt, i midten stundom finprickig, hygrofan, omkr. 3 cm. bred; foten broskartad, pipig, jemntjock, tilltryckt fintrådig, omkr. 1,5 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, tunna, tättsittande, plana, helbräddade; sporerna brandgult rostbruna.

14. S. hyperella (Fr.) Karst.

Hatten kullrig, äldre platt, pucklig, brunaktig, torr rostgrå; foten trådlik, silkeshårig, blek.

Barrskog., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, glatt, omkr. 1,5 cm. bred; foten pipig, jemntjock, 1—2 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, teml. breda, dunkelt rostbruna.

15. S. abstrusa (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 122, f. 2.

Hatten n. klibbig, lerfärgad, med stark dragning åt rostbrunt; foten rostbrun.

Lund., på mulljord, r. Skand.

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan platt, regelbunden, slät, glatt; foten utmärkt broskartad, seg, styf, n. pipig, jemntjock, rak, bar, slät, glansk, omkr. 3 cm. hög; lamellerna fastväxta, tättsittande, plana, rostbruna, kanelbruna.

16. S. cerodes (Fr.) Karst.

Hatten först vaxgul, sedan ockragul; foten bar, höggul, vid basen rostbrun.

Öppna, företrädesv. brända marker. 9, 10. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, slät, glatt, hygrofan, 1,5—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, rak, äldre helt och hållet rostbrunaktig, 3 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, plana, breda, ockragult kanelbruna. — *Ag. pumilus* Alb. & Schw.; *Ag. cerodes* A. Fr. Hym. eur.; *Ag. cerodes* B. Fr. Monogr.

* muscorum Karst.

Hatten blekt kanelbrun, torr sämskfärgad; foten brunaktig, upptill blek; lamellerna teml. glesa, först bleka, sedan kanelbruna.

Fukt. st., bland mossa. Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklikt kullrig, äldre utbredd, slutl. nedtryckt, trubbig, fuktig glatt och genomskinligt strimmig, torr slät och ytterst fint silkesluden eller prickig, 1,5—3 cm. bred; foten flerböjd, fintrådigt strimmig, i toppen mjölig, 6—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna lossnande, baktill m. breda, plana, mjuka.

17. S. melinoides (Fr.) Karst. Bull., t. 560, f. 1, F.

Hatten först kullrig, sedan platt, brandgul, torr ockragul; foten höggul eller n. likafärgad med hatten, vid basen blekhvit, upptill fint hvitpudrad; lamellerna tättsittande.

Öppna backar. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, tunn, trubbig eller med en trubbig puckel, slät, glatt, med i väta genomskinligt strimmig kant, 1—2 cm. bred; foten pipig, fast, vanl. jemntjock, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, honungs- eller n. brandgula.

Var. elongata Karst.

Hatten först klotrund, sedan hemisferisk, 1,5 cm. bred; foten flerböjd, n. glatt, upp- och nedåt afsmalnande, ockragul, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, bukiga, ljust ockragula.

Bland mossa, r. Skand.

18. S. pusiolus (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 124, f. 4.

Hatten mer eller mindre klibbig, höggul; foten trådlik, glatt, citrongul eller lifligt ljusgul, glänsande.

Äng. och back., bland gräs och mossa, r. 9, 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, hemisferisk, äldre utbredd, trubbig, slät, glatt, 9—13 mm. bred; foten pipig, vanl. flerböjd, n. klibbig, omkr. 3 cm. lång; lamellerna fastväxta, plana, mer eller mindre tättsittande, breda, bleka, slutl. kanelbruna. Enslig, vacker art.

Var. laetior Karst.

Hatten gul, med stark dragning åt brandgult, 6—9 mm. bred; foten uppåt afsmalnande, flerböjd, citrongul, i toppen hvitpudrad, 4 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna i början gulhvita.

Bland mossa, r. Skand. (Småland).

††† Lamellerna fastväxta; hatten i början klocklik, slutl. utbredd.

19. S. nucea (Bolt.) Fr. Bolt., t. 70.

Hatten rundadt klockformig, naflad, prickig, ljust kastaniebrun; foten tilltryckt silkeshårig, hvit.

Barrskog., bland mossa, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand. (Upland).

Hatten n. hinnaktig, aldrig utbredd, glatt, med inböjd, n. flikig kant, 1,5—3 cm. bred; foten pipig, m. smal, teml. seg, jemntjock, vid basen uppsvälld till en liten knöl, 8—10 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, halfcirkelformiga, uppstigande, ofta krusiga, kanelbruna; sporerna 11—13 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

20. S. scolecina (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 124, f. 1.

Hatten först kastaniebrun, sedan sämskfärgad; foten rostfärgad, med dragning åt rödt, i toppen ljusare och hvitmjölig.

Fukt. st., på grusbotten, bland alar, r. 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, spröd, i början klocklikt kullrig, slutl. platt, än pucklig, än trubbig, slät, glatt, glanslös, med blekare, slutl. strimmig kant, omkr. 2 cm. bred; foten pipig, jemntjock, ofta flerböjd och krökt, nedtill kaffebrun, 6—9 cm. lång; lamellerna bredt fastväxta, triangelformiga, n. glesa, sinsemellan fria, först n. köttröda, sedan rostbruna, i eggen luddiga; sporerna mörkt rostbruna, n. elliptiska.

21. S. sideroides (Bull.) Karst. Bull., t. 588.

Hatten pucklig, grått brungul eller blekt kanelbrun, torr blekt ockragul; foten blek, äldre öfvergående först n. i gult, sedan, företrädesvis nedtill, i rostbrunt; lamellerna vidfästade, med en n. nedlöpande spets, teml. smala, jemnbreda.

Tallstubb. och gammal ved, r. 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, först klock- eller n. kägellik, sedan utbredd, slät, glatt, i väta n. klibbig, torr n. glänsande, med i början inböjd, slutl. genomskinligt strimmig kant, 1,5—3,5 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, jemntjock, vanl. flerböjd, slät, glatt eller i toppen n. hvitpudrad, nedtill stundom hvittrådig, 4—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna uppstigande, fastväxta, med en nedlöpande tand, stundom urbugtade och vidfästade, tättsittande, först bleka, med ockragul anstrykning, slutl. n. kanelbruna; sporerna vanl. elliptiska, 6—10 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka.

Var. terrestris Fr.

Blekare, n. honungsgul.

Jord, bland mossa, r. Skand.

22. S. stictica (Fr.) Karst.

Hatten brunaktigt ockragul, torr sämskfärgad; foten rostbrun, i toppen hvitaktig.

Bland vedstyck., r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttigt hinnaktig, kullrigt platt, regelbunden, slät, glatt, 3—4 cm. bred; foten fylld, äldre n. ihålig, upptill n. afsmalnande, 6—7 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, slutl. ljust kanelbruna.

* svecica KARST.

Hatten kullrig, aldrig utplattad, i väta lifligt ockragul; foten klart gulaktig, nedtill rostbrunaktig, hvittrådig; lamellerna glesa.

Skugg., gräsbev. st. Skand. (Femsjö).

Hatten trubbig, till midten hinnaktig och strimmig, torr slät och sämskfärgad, i början beströdd med ytterst små, spridda, hvita, lätt lossnande gryn; foten n. fylld, fast, n. styf, jemntjock, i toppen mjölig, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, blekt honungsgula, i eggen småtandade.

23. S. badipes (PERS.?) KARST. FR. Icon., t. 123, f. 3.

Hatten rostbrun, stötande n. i gulrödt, eller rödbrunaktig, torr sämskfärgad; foten rostbrun, till midten fläckig af hvita, flockulliga fjäll.

Barrskog., på fukt. st. bland mossa, r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, först klockformig, sedan kullrig, slutl. plattad, n. pucklig, glatt, i fuktig väderlek ända till puckeln genomskinligt strimmig, med rak, i början tilltryckt kant, 10—15 mm. bred; foten pipig, trådlik, jemntjock, styf, stundom flerböjd, nedtill kaffebrun, i toppen bar, slät och blekare, 6—9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. bukiga, tunna n. glesa, sinsemellan fria, gult rödbruna eller kanelbruna.

24. S. camerina (FR.) KARST. FR. Icon., t. 124, f. 2.

Hatten honungsgul eller rödlätt, torr sämskfärgad; foten tilltryckt fintrådig, umbrabrun; lamellerna gulaktiga, slutl. kanelbruna.

Murkn. stamm. af barrträd. 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan kullrig, med en trubbig

puckel, glatt, fuktig, hygrofan, i kanten genomskinligt strimmig, omkr. 2 cm. bred; foten pipig, seg, jemntjock, i följd af växtstället ofta krökt, 4 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill afsmalnande eller urbugtade, tättsittande. Har någon likhet med *Phol. marginata*, från hvilken den dock genast skiljes genom saknaden af hylle.

25. S. triscopus (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 124, f. 3.

Hatten pucklig, kastaniebrun, torr ockragul; foten trådlik, glatt, rostbrun, vid basen umbrabrun.

Murk. ved af löfträd, synn. ek, m. r. Skand (Upsala).

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan hemisferisk, slutl. kullrigt platt, slät, glatt, glanslös, 4—12 mm. bred; foten först fylld, sedan n. pipig, krökt eller flerböjd, 2—3 cm. hög, 1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, plana, tunna, teml. tätt sittande, dunkelt rostbruna.

** Lamellerna och sporerna rostfärgade, med stark dragning åt kaffebrunt. Utan hylle; endast hos *S. semiorbicularis* och *S. tabacina* anträffas understundom spår till dylikt.

26. S. amoena (Weinm.) Karst.

Hatten smutsgul, äldre sämskfärgad, i midten med dragning åt rostbrunt; foten fylld, jemntjock, fintrådig, hvitaktig.

Bark, r. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, kullrig, äldre n. platt, slät, n. klibbig, n. glänsande, 3—4 cm. bred; foten slät, med hvitluden bas, 8—12 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, jemnbreda, i början hvit- eller gråbleka, snart öfvergående mer eller mindre i rost- eller kanelbrunt, 2—4 mm. breda.

27. S. vervacti (Fr.) Karst.

Hatten pucklig, ljusgul eller blekt höggul; foten först fylld, sedan ihålig, glatt, styf, afsmalnande än uppåt, än nedåt, icke rotlikt förlängd, hvitaktig.

Feta äng., lind., åkr., r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Skåne).

Hatten köttig, kullrig äldre platt, trubbig eller pucklig, mjuk, slät, glatt, n. klibbig, med hvitt kött; foten broskartad, slät, 2—3 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, plana, slutl. bukiga, i början bleka, äldre dunkelt rostbruna.

28. S. pediades (Fr.) Karst. Letell., t. 675. Hatten höggul eller rödaktigt ockragul, urbleknande, sämskfärgad; foten märgfull, vanl. flerböjd, gulaktig, tilltryckt silkesluden, med n. knöllik bas; lamellerna först bleka, sedan brunaktiga, slutl. orent kanelbruna.

Fält och gräsbev. back., h. o. d. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, torr, glatt, slät (utan strimmor), slutl. finsprickig, med hvitt kött, 3—6 cm. bred; foten seg, jemntjock, 6—10 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, i förstone tättsittande, slutl. n. glesa, breda (4 mm.); sporerna elliptiska, 9—12 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — *Ag. arvalis* Letell.

29. S. semiorbicularis (Bull.) Karst. Bull., t. 422. Hatten brandgult rostbrun, torr ockragul; foten blekt rostbrun, glänsande, inneslutande ett lätt afskildt pipigt rör; lamellerna breda, bleka, äldre rostbruna.

Vägkant., grus, lund., äfven på växtlemn., r. Finl. (Åbo); Skand. (Skåne, Upsala).

Hatten n. köttig, hemisferisk, äldre utbredd, slät, glatt, torr eller n. klibbig, slutl. rynkig eller finsprickig, 3—6 cm. bred; foten broskartad, seg, spenslig, rak, jemntjock, slät, glatt, vid basen ofta mörkare, 9—11 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, sällan urbugtade, tättsittande, omkr. 7 mm. breda; sporerna 12—14 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka. Stundom med spår till hylle.

30. S. arvalis (Fr.) Karst.

Hatten gulbrun, torr blekt ockragul; foten pipig, smal, ljusgulaktig, vanl. mjölig, med en lång, trådlik rot; lamellerna brunhvita eller blekgrå, slutl. umbra- eller rostbruna.

Åkr. och feta gräsbev. plats., r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, seg, i början kullrig, derpå platt, regelbunden, trubbig, slät, glatt, 9—18 mm. bred; foten inneslutande ett mindre lätt afskiljdt, hvitt rör, jemntjock, slät, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, glesa, plana, m. breda.

31. S. tabacina (De C.) Karst.

Hatten i början umbrabrun, sedan kanel- eller kastaniebrun, torr smutsigt sämskfärgad, med inrullad kant; foten kaffebrun; lamellerna slutl. likafärgade med hatten.

Vid väg. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, platt, m. trubbig, slät, glatt, m. fuktig, hygrofan, 7—20 mm. bred; foten ihålig, jemntjock eller nedåt afsmalnande, vanl. flerböjd, glatt, bar, med mörkare bas, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, plana, än jemnbreda, än äggrunda, i förstone blekt gulröda, sedan umbrabruna, slutl. öfvergående i rost- eller kanelbrunt. Vanl. utan hylle. Med habitus af *S. Cucumis.*

32. S. temulenta (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 125, f. 2.

Hatten rostbrun, torr sämskfärgad eller ockragul; foten märgfull, pipig, smal, seg, glansk, flerböjd, glatt, i toppen n. stoftbeströdd, gul.

Skog., på fukt. st., bäckstränd., r. 8—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Småland, Upsala).

Hatten n. hinnaktig, först klockformig, sedan kullrig, slutl. platt, icke eller obetydligt pucklig, glatt, hygrofan, i fuktig väderlek i kanten genomskinligt strimmig, 2—3 cm. bred; foten jemntjock, slät, 6—8 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, framtill afsmalnande,

teml. glesa, gulaktigt smutsbruna eller bleka, öfvergående först i rostbrunt och sedan i umbrabrunt. Icke olik en *Galera.*

33. S. heliophila (Fr.) Karst.

Hatten guldgul, glänsande; foten blek, med spridda, svarta prickar; lamellerna bleka.

Jord, r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, pucklig, slät, torr, 3 cm. bred; foten pipig, omkr. 4 cm. lång och 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, m. tätt sittande, plana, slutl. n. rostbruna. Flock- eller n. tufvis växande, seg art, hvars plats i systemet icke är tillräckligt utredd. Är möjligen närmast beslägtad med *Fl. carbonaria.*

34. S. reducta (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 125, f. 3.

Hatten n. hinnaktig, kaffebrun, med olivgrön eller honungsgul skiftning, torr n. sämskfärgad; foten kaffebrun, med bernstensgul anstrykning.

Skog., på fukt. st., kärr, bland löf och mossa, r. Ryssl. (Sibirien); Skand.

Hatten kullrig, äldre platt, med eller utan puckel, icke klibbig, hygrofan, ända till midten genomskinligt strimmig, 9—25 mm. bred; foten pipig, icke märgfull, uppåt n. afsmalnande, slät, mjuk, i toppen blekare och n. pudrad, 6—8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. fastväxta, understundom lossnande, n. tättsittande, n. bukiga, smutsgula, småningom öfvergående i rost- eller kaffebrunt.

50. Naucoria Fr.

* Hatten glatt eller beströdd med lätt lossnande fjäll eller hårknippen.

1. N. tenax Fr.

Hatten kanelbrun eller gulaktigt olivgrön, torr urbleknande; foten först smutsblek eller ljusgulaktig, sedan brun- eller olivgrönaktig, tilltryckt fintrådig, n. strimmig; slöjan snart försvinnande.

Barrskog., på fukt. st., r. 8—12. Ryssl. (S:t Petersburg, Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, tunn, hemisferisk, äldre utbredd, med en trubbig puckel, slät, glatt, n. klibbig, hygrofan, vanl. kanelbrun, med ljusgulaktig eller grönaktig kant, torr ockragul, stundom gulbrun, 2—3 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, trind, n. finstrimmig och glatt, omkr. 9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. n. afrundade och lossnande, n. glesa, breda, än triangelformiga, än aflånga, plana, hvitaktiga eller bleka, öfvergående i n. rost- eller kaffebrunt.

2. N. Tavastensis Karst.

Hatten gulaktigt smutsblek eller smutsigt sämskfärgad, äldre med svag dragning i brunt eller brandgult, knappast hygrofan, omkring kanten försedd med teml. stora, concentriska, gulhvita, flockulliga fjäll; foten fylld, blekaktig, slutl. brunaktig, med mer eller mindre tydlig ring.

Kärr, diken, r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, ofta i midten nedtryckt, stundom n. pucklig, slutl. glatt, föga klibbig, n. slät, 4—6 cm. bred; foten rak, spröd, jemntjock, i toppen n. utsvälld, fintrådig och fjällig, 7—9 cm. lång, 3—7 mm. tjock; ringen flockös, trasig, stundom n. hinnaktig, gulaktig, försvinnande; lamellerna fastväxta eller n. vidfästade, lossnande, tättsittande, teml. breda, helbräddade, i början hvitaktiga, sedan gråbruna; sporerna elliptiska, 15—17 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka. Enstaka; lukt- och smaklös. — *Agaricus* Karst. Myc. Fenn. III, s. 138.

3. N. myosotis Fr. Icon., t. 125, f. 1.

Hatten smuts- eller honungsgul, med dragning åt olivgrönt eller brunt, glatt; foten blekt gul, äldre öfvergående mer eller mindre i rostbrunt, fintrådig eller småfjällig.

Våta äng, kärr, a. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, slutl. i midten nedtryckt, med en låg och bred puckel, hinntäckt, n. klibbig, slät, ur-

bleknande, 3—6 cm. bred; foten fylld, snart pipig, jemntjock, stundom i toppen tilltjocknande och hoptryckt, flerböjd, af från hatten nedflytande slem stundom brun- eller n. svartfläckig, i toppen hvitpudrad, 6—16 cm. lång, 2—7 mm. tjock; slöjan fritrådig, franslik, snart försvinnande; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, n. glesa, breda (3 mm.), i början blekgula, slutl. mörkt rostbruna; sporerna elliptiska, 12—18 mmm. långa, 6—9 mmm. tjocka.Köttet tunnt, blekt. — *Ag. consentiens* KARST.

4. N. scorpioides FR.

Hatten först lergul, med rostbrun skiftning, sedan sämsk- eller isabellfärgad; foten torr blek, hvittrådig, i toppen hvitpudrad; lamellerna bleka, molnfläckiga; hyllet knappast märkbart.

Torfjord, r. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, i början kägellik, sedan kullrig, slutl. nedtryckt, vanl. pucklig, glatt, n. klibbig eller fuktig, urbleknande, 2—5 cm. bred; foten pipig, spenslig, flerböjd, 3—7 cm. lång; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande spets, i början gul- eller hvitaktiga, helbräddade; sporerna bredt elliptiska, 5—6 mmm. långa.

5. N. angvinea FR.

Hatten blekt gulröd eller rödbrun, torr n. sämskfärgad, glatt, med ett af hyllets trådlika lemningar bildadt cirkelformigt bälte omkring kanten; foten hvittrådig, kastaniebrun.

Barrskog., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först klocklik, sedan kullrig, slät, 5—6 cm. bred; foten n. ihålig, broskartad, uppåt n. afsmalnande, täckt af håriga lemningar efter hyllet, 6—8 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. fria, uppstigande, tättsittande, smala, n. jemnbreda, i början isabellfärgade, derpå rostbruna. Till habitus lik *Gymn. picreus*, men närmare beslägtad med *S. cucumis*.

6. N. porriginosa FR.

Hatten klibbig, brandgul, betäckt af lösa, lätt loss-

nande, ljusare, n. saffransgula fjäll eller hårknippen; lamellerna fastväxta.

Trädgård., bland krusbärsbusk., m. r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, hemisferisk, slutl. kullrig, m. trubbig, regelbunden, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, silkesluden, slät, blek, vid basen hvitluden, 5—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, med n. nedlöpande, fin spets, tättsittande, ljusgula, slutl. brandgult kanelbruna.

7. N. eximia Lakst.

Hatten pucklig, rödbrun, med mörkare färgad midt, beströdd med ljusgula, håriga och fjällika lemningar efter slöjan; foten täckt af ett yttre, frånskiljbart, trådigt lager.

Fukt. st. Lappl. (Karesuando).

Hatten n. köttig, i början kullrig, sedan platt, klibbig, med strimmig kant, omkr. 3 cm. bred; foten fint pipig, rak, uppåt hvitaktig, nedåt brunaktig, 8—14 cm. lång; lamellerna urnupna, med en liten tand nedlöpande, småsågade, i början hvitaktiga, sedan mörkbruna. Tyckes vara närmast beslägtad med föreg. — *Ag. lapponicus* Fr.

8. N. sobria Fr. Gill., t. 99, f. 1.

Hatten honungsgul, fuktig, knapt klibbig, yngre kring kanten beströdd med klimjöliga lemningar efter slöjan; lamellerna n. tättsittande, af hattens färg, men blekare.

Fukt. st., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, glatt, slät, med mörkare färgad midt, 7—12 mm. bred; foten pipig, jemntjock, rak eller böjd, uppåt blek, nedåt brun, af hyllets klimjöliga lemningar hvitfläckig, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna trubbigt fastväxta, med n. nedlöpande spets, breda.

9. N. erinaceus Fr. Sow., t. 417.

Rostbrun, vanl. med dragning åt röd- eller umbrabrunt; hatten n. naflad, af m. tättsittande, spärrade hårtofsar fjällig och taggig; foten kort sträfhårig.

Utdöda grenar af löfträd, r. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Upland).

Hatten n. köttig, torr, saftlös, kullrig, med inrullad och af hyllets lemningar fintrådig kant, 1,5 cm. bred; foten pipig, seg, smal, jemntjock, uppböjd, nedåt mörkare, med utvidgad, flockullig, hvit bas, omkr. 1,5 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, teml. breda; sporerna sferiskt elliptiska, 9—15 mmm. långa, 6—9 mmm. tjocka. — *Ag. adpressus* Brig.; *Ag. aridus* Pers. Myc. eur.

10. N. siparia Fr. Icon., t. 126, f. 2.

Rostfärgad, med dragning åt rödbrunt; hatten och foten nedtill öfverdragna med ett tjockt lager af fjälligt ludd; lamellerna breda, i eggen flockulliga.

Utdöda stamblad af *Polystichum Filix mas* på skugg. st., r. 9. Rysl. (S:t Petersburg); Finl. (Tyrvis); Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, med tunnt, mjukt och saftlöst kött, 7—12 mm. bred; foten fylld, n. mjuk, jemntjock, i toppen glatt, stoftbeströdd, 1,5—3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. glesa, bukiga. — *Inocybe* Roz.

11. N. conspersa Fr.

Kanelbrun; hatten snart klimjölig och sönderspruckeu uti små fjäll, hygrofan.

Öppna fält, h. o. d. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, i förstone hel och slät, kanelbrun, med dragning åt kastanie- eller rödbrunt, torr ockragul, 1,5—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, fintrådig, i toppen klimjölig, af hattens färg, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, tättsittande, än jemnbreda, än bukiga, oföränderligt dunkelt kanelbruna, i eggen helbräddade. Flockvis växande, spröd, närmast med *S. scolecina* beslägtad art. — *Inocybe* Roz.

Var. uliginosa Karst.

Större; hatten pucklig; foten slutl. helt och hållet, äfven inuti, umbrabrun, skrufvriden.

Bland hvitmossa, teml. r. 8, 9. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten ända till 6 cm. bred; foten 5—11 cm. lång, 3—4 mm. tjock; sporerna elliptiska, 9—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

12. N. escharoides Fr.

Blekaktig, äldre brunaktig, mjuk; foten pipig, spröd; lamellerna bukiga.

Fukt. och skugg. st., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början kullrig eller n. klocklik, sedan platt, trubbig, slät (utan strimmor), klimjölig eller småfjällig, först hvitaktig, blekt honungsgul eller sämskfärgad, sedan öfvergående, företrädesvis i midten, i brunt, med hvitt kött, 1—3 cm. bred; foten jemntjock, flerböjd, tilltryckt fintrådig, i toppen n. stoftbeströdd, 3—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, slutl. urnupna, n. fria, slutl. af sporerna kanelbruna; sporerna 7—9 mmm. långa, omkr. 5 mmm. tjocka. Mycket föränderlig, men igenkännes lätt på alla sina delars bleka färg.

13. N. limbata (Bull.) Fr. Bull., t. 563 f. 2.

Hatten i början jemn och slät, sedan på ytan upplöst uti luddiga småfjäll, bildande n. concentriska ringar, ockragul, med ler- eller sämskfärgad anstrykning, i midten bar och brunaktigt brandgul; foten glatt, hvitaktig, äldre gulaktig; lamellerna fria.

Barrskog., på öppna sandback., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig eller med en trubbig puckel, med strimmig, slutl. klufven kant, 1—3 cm. bred; foten pipig, n. uppstigande, stoftbeströdd, 2—4 cm. lång, 1—2 mm. tjock, lamellerna n. tättsittande, bukiga, bleka, ofta med gula fläckar, slutl. gulaktiga eller ockragult lerfärgade; sporerna 6—9 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka.

* sublimbata Fr. Icon., t. 126, f. 1.

Blekt lergul; foten tät; lamellerna dunkelt rostbruna.

Barrskog., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, med trubbig puckel och i trådar upplöst hud, stundom n. spärrfjällig, slutl. sprucken uti flikar, 3 cm. bred; foten broskartad, seg, vanl. jemntjock, glatt och alldeles bar, 3 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna afrundade, n. vidfästade, bukiga, teml. glesa, helbräddade; sporerna n. mörkt rostbruna.

14. N. Wieslandri Fr. Icon., t. 126, f. 3.

Hatten glatt, brandgul, med uti vårtlika rutor söndersprucken hud; foten svartaktig, trådlik.

Skog., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, först kullrig, sedan platt, trubbig, tätt fullsatt med mörkare färgade papiller, 2—4 mm. bred; foten pipig, vek, n. bar, 5—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, n. glesa, breda, slutl. mörkt rostbruna. Den minsta och spädaste inom slägtet.

*** Hatten silkesluden eller finprickig.

15. N. segestria Fr.

Hatten smutsigt rostbrun, torr lergul eller blekt sämskfärgad, silkeshårig; foten mjuk, blek; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala, kanelbruna.

Bland löf, mossa och ved, r. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, mjuk, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, slutl. n. nedtryckt, 3 cm. bred; foten täckt af en tunn, broskartad hinna, seg, af hyllets lemningar fintrådig, jemntjock, 5—6 cm. lång, 2 mm. tjock.

16. N. pannosa Fr.

Hatten brunaktig, besatt med fina, tätt intill ytan tryckta, glänsande, hvita hår; foten trådlik, blek; lamellerna blekt umbrabruna.

Skugg. och fukt. st., på bar mulljord, m. r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, äldre platt, merendels pucklig,

knapt strimmig, 7—10 mm. bred; foten otydligt pipig, n. glatt, vågig, 3 cm. lång; lamellerna vidfästade, lätt lossnande, bukiga, glesa.

17. N. carpophila Fr. Icon., t. 126, f. 4.

Späd, torr blek, stundom hvitaktig; hatten tätt fullsatt med ytterst fina och glänsande prickar eller gryn; foten klimjölig, äldre bar.

Bokollon, växtlemn., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, trubbig, sämskfärgad, stundom hvitaktig eller ockragul, hygrofan, 4—7 mm. bred; foten fylld eller otydligt pipig, tråd- eller hårlik, blek, 2—3 cm. lång; lamellerna afrundadt vidfästade, n. fria, teml. glesa, breda, bukiga, i eggen smånaggade, bleka, äldre ockragula.

51. Galera Fr.

* Hatten vanl. slät; foten vanl. rak och styf; lamellerna uppstigande, vanl. vidfästade eller n. fria.

1. G. apala Fr. Icon., t. 127, f. 1.

Hatten gulblek, torr hvit; foten hög, snöhvit, hvitluden.

Feta gräsbev. st. vid byar, r. 7—10. Skand. (Femsjö).

Hatten n. hinnaktig, n. kägellik, äldre klocklik, trubbig, regelbunden, slät, glatt; foten pipig, rak, uppåt jemnt afsmalnande, 10—17 cm. lång, 2—4, vid basen 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, n. fria, uppstigande, jemnbreda eller smalt lancettlika, tättsittande, hvitaktiga, slutl. lifligt ockragula.

2. G. sphaerobasis v. Post.

Hatten ockragul, torr vanl. hvitaktig; foten vid basen roflikt uppsvälld, fullsatt med m. fina, hvita hår, äldre n. glatt.

Feta, gräsbev. st. i närheten af byar. 7—9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Östergöthland).

Hatten klocklik, slutl. n. utbredd, trubbig, regelbunden, slät,

glatt, 3—6 cm. bred; foten pipig, n. jemntjock, rak, spröd, i början strimmig, 6—12 cm. lång, 2—4, vid basen 10—15 mm. tjock; lamellerna n. fria, uppstigande, tättsittande, n. bukiga, saffransgula; sporerna elliptiska, 12—14 mmm. långa, 5—8 mmm tjocka. Till yttre utseende lik föreg.

3. G. lateritia Fr. Icon., t. 127, f. 2.

Hatten först n. klotrund, sedan smalt kägellik, blekt gulröd, torr ockragul, dess kant i väta tätt genomskinligt strimmig; foten hvitpudrad; lamellerna dunkelt rostbruna.

Skogstrakt., på exkrem. och gödsl. plats., r. 7—10. Skand.

Hatten hinnaktig, trubbig, slät, glatt, mer eller mindre dunkelt tegelröd, 3 cm. hög; foten pipig, uppåt n. afsmalnande, rak, slät, hvitaktig, 8—10 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, n. fria, uppstigande, m. smala, tättsittande.

4. G. tenera (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 70, f. 6—8. Bull., t. 535, f. 1.

I fuktig väderlek enfärgadt blekt rostbrun, torr urbleknande; foten rak, n. glänsande.

Gräsbev. st., exkrem., murkna stubb., a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, kägellikt klockformig, glatt, i väta genomskinligt strimmig, torr slät och urbleknande, glanslös, 1—3 cm. hög; foten pipig, spröd, jemntjock eller nedåt n. tilltjocknande, upptill strimmig, 6—12 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, skenbart fria, uppstigande, n. tättsittande, jemnbreda, kanelbruna; sporerna elliptiska, 14—21 mmm. långa, 8—12 mmm. tjocka.

Var. pilosella Pers.

Hatten och foten i väta besatta med fina, utstående hår.

5. G. siliginea Fr.

Hatten gråblek, icke urbleknande; foten vanl. flerböjd,

hvitpudrad, blek eller hvitaktig; lamellerna blekt ockragula, breda.

Gräsbev. st., vid vägkant., h. o. d. 6—10. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, först klotrund, sedan klocklik, slutl. utbredd, vanl. olikformig och vågig; foten jemntjock; lamellerna fastväxta, mindre tättsittande; sporerna elliptiska, 11—13 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka.

* G. flexipes Karst.

Hatten klockformig, rostbrun, torr urbleknande; foten flerböjd, hvittrådig, i toppen hvitpudrad, blek, med åldern öfvergående i n. rostbrunt.

Bland ved., r. 5. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, trubbig, i väta genomskinligt strimmig, torr blek, med svag dragning åt ockragult, 1—1,5 cm. bred; foten jemntjock, 2—3 cm. hög, 1—2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, aflånga, i eggen n. smånaggade, blekt rostbrunaktiga; sporerna elliptiska, 10—12 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Tyckes vara en mellanform emellan *G. tenera* och *G. siliginea*

6. G. antipus (Lasch.) Fr. Icon., t. 128, f. 2.

Hatten lifligt eller mörkt ockragul, torr blekaktig eller n. hvit; foten i toppen hvitmjölig, förlängd till en lång, glatt, skrufvriden fot.

Trädgård., på gödsl. plats., m. r. 5, 6. Skand.

Hatten klockformig, äldre utbredd, med upphöjd, n. köttig disk, slät, glatt, 3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, styf, rak, slät, blekaktig, omkr. 6 cm. lång; lamellerna baktill afsmalnande, n. fria, n. bukiga, tättsittande, ljust ockragula, slutl. kanelbruna. Förekommer enstaka. Foten stundom vid basen löklikt uppsvälld.

7. G. conferta (Bolt.) Fr. Bolt., t. 18.

Hatten kägellikt klockformig, spetsig, kaffebrun, torr öfvergående mer eller mindre i ockragult; foten bar, jemntjock, med m. lång rot.

Bland bark, r. 5—10. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. hinnaktig, m. spröd, strimmig, glatt; foten pipig, m. smal, yngre hvit, glänsande, äldre smutsigt hvit, 3—6 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, n. glesa, i början hvitaktiga, slutl. brunaktigt ockragula. Växer i täta flockar eller n. i tufvor. — *Ag. vaporariorum* Weinm.

8. G. spicula (Lasch.) Fr. Quel., t. 7, f. 5.

Hatten tunn, i väta ockragul, stötande i mörkbrunt, torr finluden; foten spenslig, hvitluden.

Stubb., löf, r. Skand. (Östergöthland).

Hatten hinnaktig, kägellik, äldre klockformig, i våt väderlek genomskinligt strimmig, torr slät, 9—10 mm. bred; foten mot basen tilltjocknande och fintrådig, rak, 3—6 cm. lång, 1—2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, uppstigande, n. glesa, kanelbruna.

9. G. spartea Fr. Bolt., t. 51, f. 1.

Kanelbrun eller blekt rostbrun, urbleknande; hatten hinnaktig, trubbig, torr sämskfärgad; foten fint pipig, rak, böjlig, glatt; lamellerna plana.

Brända marker, bland mossa, vid stubbar, r. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten kullrig, äldre utbredd, genomskinligt strimmig, torr slät, glatt, 1—2 cm. bred; foten glansk, vid basen mörkare färgad, 3—6 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna bredt fastväxta, n. jemnbreda, tättsittande. — *Ag. atrorufus* Bolt.

10. G. pygmaeo-affinis Fr. Icon., t. 128, f. 1.

Hatten fint rynkad eller n. skroflig, kanelbrun eller brunaktig, torr honungsgul; foten snöhvit; lamellerna i början lerfärgade.

Gräsbev., skugg. st. i närheten af trädstamm., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, i början klocklik, sedan utplattad, torr,

utan strimmor, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, spröd, jemntjock, i förstone i toppen otydligt pudrad, 6—8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. fria, tättsittande, smala, tunna, slutl. rostbrunt ockragula.

** Hatten i fuktig väderlek strimmig, i torr slät, glanslös, vanl. silkesluden; foten mjuk och böjlig; lamellerna vanl. plana, bredt fastväxta, breda, vanl. småtandade. Bland mossa växande arter.

11. G. vittaeformis Fr.

Hatten i fuktig väderlek dadelbrun, med strimmig kant; foten rostgul, glanslös, stundom finluden.

Gräsbev. st., vid väg., r. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan hemisferisk, trubbig, glatt, med bred, slät disk, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, n. rak, i toppen gulaktig, 4—9 cm. lång, 1—2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, uppstigande, n. glesa, n. bukiga, stundom segmentformiga, i början lerfärgade eller blekt kanelbruna, slutl. rostbruna.

Var. papillata Karst. Schaeff., t. 63, f. 4—8.

Mindre; hatten försedd med en knöllik puckel; foten ljusgul; lamellerna jemnbreda.

12. G. rubiginosa (Pers.) Fr. Mich. Gen., t. 75, f. 8.

Hatten klocklik, fårad eller strimmig, i väta honungsgul, torr sämskfärgad; foten trådlik, dadelfärgad eller mörkt rostbrun, glatt.

Fält, skog., bland mossa. Skand.

Hatten hinnaktig, trubbig, glatt, 7—12 mm. bred; foten pipig, seg, vek, glatt, omkr. 6 cm. lång; lamellerna fastväxta, uppstigande, breda, n. jemnbreda, glesa, ockragula.

Var. firmula Karst. Fr. Icon, t. 128, f. 3.

Hatten större (3 cm. bred); foten fastare, tjockare (2 mm. tjock).

13. G. hypnorum (Batsch.) Fr. Batsch., t. 96.

Nästan ockragul; hatten vanl. försedd med en liten, knöllik puckel, strimmig; foten flerböjd, i toppen hvitpudrad; lamellerna breda, bukiga, glesa.

Äng., betesfält, skog., bland mossa, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, klocklikt kullrig, glatt, torr sämskfärgad, 1—1,5 cm. bred; foten pipig, vek, glatt, smal, stundom hårlik, brandgulaktig, citron- eller ockragul, omkr. 6 cm. lång; lamellerna fastväxta, veka, vanl. förenade genom tvärådror, kanelbrunt brandgula, i eggen finluddiga; sporerna elliptiska.

Var. 1. Bryorum Pers.

Större; hatten n. ockragul eller blekt kanelbrun, med n. hornartad puckel.

Barrskog., bland mossa. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

14. G. sphagnorum (Pers.) Fr.

Hatten blekt ockragul; foten långdragen, n. fintrådig, brandgulaktig.

Kärr, bland mossa, synnerl. *Sphagnum*-arter, h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, hemisferisk, äldre platt, i väta n. strimmig, med bred disk och n. fintrådig kant, 1,5—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, smal, 9—12 cm. lång; lamellerna fastväxta, breda, i början bleka, sedan lerfärgade, slutl. öfvergående mer eller mindre i kanelbrunt.

15. G. mniophila Lasch. Schaeff., t. 63.

Hatten ljusgulaktig, med stark dragning åt brunt, torr lerfärgad; foten fintrådig, i toppen mjölig, höggul; lamellerna ljust ockragula, stundom gråbruna.

Skog., på fukt. st. bland mossa, helst *Mnium*-arter, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, n. puckelbärande, strimmig, 1—2 cm. bred; foten pipig, jemntjock, än rak, än skrufvriden, vid basen flockullig, 6—9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna trubbigt fastväxta, slutl. lossnande, n. glesa, breda.

16. G. aqvatilis Fr.

Hatten i fuktig väderlek glasklar eller blekt honungsgul, i torr hvitaktig, med gulaktig puckel; foten slät, bar, hvitaktig, torr gulaktig; lamellerna bleka.

Våta äng. och lund. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, i början klocklik, sedan kullrig, med en knöllik puckel, slät, glatt, dess kant i fuktig väderlek genomskinligt strimmig, 1—2 cm. bred; foten pipig, m. lång och smal (9—15 cm. lång, 1 mm. tjock); lamellerna fastväxta, baktill m. breda, glesa, plana, sinsemellan fria.

17. G. tenuissima Weinm.

Hatten i fuktig väderlek blekt, i torr mörkt olivgrön; foten m. spenslig, jämte lamellerna kanelbruna.

Skog., på mossbekl. mark, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten hinnaktig, m. tunn, klocklik, trubbig, glatt, 2—5 mm. hög och bred; foten fint pipig, jemntjock, böjlig, glatt, 3—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande.

52. Galerula Karst.

1. G. pityria (Fr.) Karst.

Hatten klibbig, smutsbrun, med stark dragning i gult eller rostbrunaktig, torr blekt sämskfärgad; foten glatt, silfverglänsande, fast.

Löfskog., lund., r. 8, 9. Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttigt hinnaktig, i början klocklik, sedan utbredd, trubbig, glatt, med slutl. strimmig kant, 3 cm. bred; foten broskartad, seg, pipig, jemntjock, sällan fintrådig, i toppen hvitmjölig; lamellerna n. vidfästade, uppstigande, tättsittande, rostbruna. — *Galera* Fr.

2. G. ovalis (FR.) KARST. BULL., t. 552, f. 1.

I regnväder rostbrun; hatten ovalt klockformig, torr gulaktig; lamellerna n. fria, m. bukiga.

Feta, gödsl. plats., r. 8, 9. Skand. (Skåne).

Hatten n. hinnaktig, trubbig, med rät, tätt intill fotens yta tryckt kant, 3 cm. hög och bred; foten pipig, jemntjock, rak, strimmig, torr gulaktig, 8—9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna tättsittande, rostbruna. — *Ag. campanulatus* BULL.; *Galera* FR.

3. G. ravida (FR.) KARST. QUEL., t. 7, f. 4.

Hatten slät, fuktig eller n. klibbig, gråaktig, torr smutsigt ockragul och n. silkesluden; foten blek eller n. gulaktig, silfverglänsande; lamellerna glesa.

Bland vedstyck., äfven på murk. ved. Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, klocklik, äldre hemisferisk, slät, m. hygrofan, yngre i kanten försedd med hvita franslika lemningar efter hyllet. 2—4 cm. bred; foten pipig, m. spröd, uppstigande eller n. skrufvriden, jemntjock, fintrådigt strimmig, i toppen n. hvitpudrad, 4—8 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. fria, breda, bukiga, blekt gulröda eller n. saffransgula. Flockvis växande. — *Galera* FR.

4. G. mycenopsis (FR.) KARST. HOFFM. Icon., t. 6 a.

Hatten blekt honungsgul, yngre i omkretsen silkesluden; foten uppåt afsmalnande, silkesluden; lamellerna bleka.

Fukt., gräsbev. st., bland *Hypnum*-arter. 9. Ryssl.; Finland (Mustiala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttigt hinnaktig, i början n. klotrund, derpå klocklik, slutl. plattad, trubbig eller med en bred upphöjning eller puckel på midten, 1—2 cm. bred; foten pipig, än rak, än vågböjd, gulaktig, öfverdragen med ett fint, tilltryckt, hvitt ludd, i toppen otydligt pudrad, 6—9 cm. lång, omkr. 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, slutl. n. fria, m. bukiga, n. triangelformiga, glesa, i eggen finluddiga; sporerna elliptiska, 9—12 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

* Upsaliensis Karst.

Hatten vattenaktigt kanelbrun, i omkretsen beströdd med hvita, lätt lossnande fjäll; lamellerna fastväxta, tättsittande.

53. Tubaria W. Sm.

1. T. anthracophila Karst.

Hatten oregelbunden, torr, omkring kanten beströdd med teml. stora, lätt lossnande, concentriska, hvita, flockulliga fjäll, kanelbrun, stötande i rostbrunt; foten först fylld, sedan ihålig, blekare; lamellerna breda.

Förkolnad ved, r. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, vågböjd, bugtbräddad, yngre af hyllets lemningar fintrådig och fjällig, äldre glatt, urbleknande, 2—5 cm. bred; kanten i väta genomskinligt strimmig; foten jemntjock eller uppåt tilltjocknande, krökt eller flerböjd, stundom skrufvriden, ofta hoptryckt, hvittrådig, strimmig, i toppen bar, vid basen hvitluden, blekt rostbrun, 2—4 cm. hög, 3—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill m. breda, olikformiga, i eggen ofta tandade och luddnaggade, i början bleka, slutl. likafärgade med hatten, 3—7 mm. breda; sporerna blekt rostbruna, bredt elliptiska, omkr. 6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Bildar smärre tufvor. Luktlös. Närmast beslägtad med följ.

2. T. furfuracea (Pers.) W. Sm. Bull., t. 535, f. 3.

Hatten ljust kanelbrun, beströdd med ljusgrå, silkeshåriga och fjälllika lemningar efter hyllet, torr gråaktigt sämskfärgad; foten likafärgad med hatten; lamellerna n. nedlöpande, lifligt kanelbruna.

Jord, bland ved, löf etc. m. a. 8—12. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig och trubbig, äldre plattad och naflad, i fuktig väderlek n. genomskinligt strimmig, kanelbrun, med grått

brungul anstrykning, torr urbleknande, slät och silkesluden, slutl. glatt, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, yngre finluddig eller klimjölig, vid basen hvitluden, 3—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna baktill m. breda, mer eller mindre glesa; sporerna äggrunda, 7—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjooka. — *Ag. sqvarrosus* Bull; *Naucoria* Fr.

* T. heterosticha Fr.

Hatten nedtryckt, n. pucklig, kanelbrun, torr blekt ockragul; foten n. bar.

Vid vägar, r. Skand.

3. T. paludosa Fr. Icon., t. 129, f. 3.

Hatten pucklig, n. kaffebrun; foten långdragen, af hyllets lemningar upptill finluddig, ockragul; lamellerna tättsittande, vattenfärgadt ockragula.

Kärr, bland hvitmoss., r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig, med en hög, knöllik puckel, slät (utan strimmor), i början helt och hållet täckt af ett löst, hvitaktigt eller blekt ludd, 7—10 mm. bred; foten pipig, spenslig, uppåt afsmalnande, flerböjd, nedtill blekare och hvitluden 8—10 cm. lång, vid basen 2, upptill 1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill m. breda, n. triangelformiga och med en tand nedlöpande, tunna.

Var. limosa Fr.

Hatten brunaktigt honungsgul, torr sämskfärgad, beströdd med fina, ljusgråaktiga fibriller; foten jemntjock, skrufvriden, dunkelt honungsgul, 4—5 cm. lång; lamellerna fastväxta (icke nedlöpande), slutl. lossnande, plana, blekt honungsgula.

Uttork. kärr, r. Skand.

4. T. stagnina Fr. Icon., t. 129, f. 2.

Hatten aldrig utplattad, trubbig, n. klibbig, mörkbrun,

torr n. ockragul, omkring kanten beprydd med lösa, concentriskt fördelade, hvita flockulliga, fjäll.

Kärr, bland hvitmossa, 8—10. Finl. (Tammela); Skand.

Hatten n. hinnaktig, först kägellik, sedan kullrig eller hemisferisk, stundom i midten nedtryckt, i fuktig väderlek mörkt rostbrun och n. genomskinligt strimmig, i torr slät, 7—25 mm. bred; foten pipig, n. seg, långdragen, jemntjock, n. rotlikt förlängd, i toppen n. stoftbeströdd, rostgul, äldre dadelbrun, 12—15 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna med nedlöpand espets, mer eller mindre breda, rostbruna.

5. T. embolus (Fr.) W. Sm.

Hatten glatt, strimmig, grått brandgul, torr ockragul eller sämskfärgad; foten uppåt tilltjocknande; lamellerna baktill m. breda, m. glesa, kanelbruna.

Kärräng., bland videbusk., r. Skand. (Femsjö).

Hatten i början klockformig, sedan hemisferisk, trubbig, glatt, hygrofan, 1—2 cm. bred; foten pipig, glatt, bar, af hattens färg, torr höggul och n. glänsande, omkr. 6 cm. hög; lamellerna fastväxta, teml. tjocka, triangelformiga. Påminner mycket om *Omph. umbellifera.*

6. T. viscidula Karst.

Hatten klibbig, n. ockragul; foten rostbrunaktig; lamellerna glesa, hvitaktiga, slutl. rostbrunaktiga.

Utdöda grässtrån, r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, klocklik, strimmig, 6—8 mm. bred; foten jemntjock, upptill blekare, hvitluddig omkr. 3 cm. hög och 1 mm. tjock; lamellerna bredt fastväxta; sporerna bredt elliptiska, 6—7 mmm. långa, 3—6 mmm. tjocka. *Galera* Karst.

7. T. crobulus (Fr.) W. Sm.

Hatten täckt af n. spärrade, hvita, slutl. lossnande, flockulliga fjäll; foten kaffebrun. tätt beklädd med hvita flockulliga fjäll.

Trädgård., gödsl. plats., bland ved, växtlemn., afskräd., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, slät (utan strimmor), n. klibbig, slutl. bar, ljusgråaktigt sämskfärgad och n. glänsande, 1—2 cm. bred; foten pipig, seg, jemntjock, upp- eller flerböjd, stundom försedd med en flockös, hvit, qvarsittande ring, omkr. 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande, dunkelt rostbruna, 2 mm. breda. — *Ag. inqvilinus* b. Fr. Elench.; *Naucoria* Fr. Monogr.

8. T. inqvilina (Fr.) W. Sm.

Hatten glatt, n. klibbig, i väta genomskinligt strimmig, brunaktigt gulblek eller lergul, torr ljusgråaktig eller sämskfärgad; foten nedåt afsmalnande, dadelbrun; lamellerna triangelformiga, först gråbruna, slutl. umbrabruna.

Murken ved, risqvistar etc. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, med n. köttig disk, först kullrig, sedan platt, slutl. pucklig, 1—2 cm. bred; foten pipig, seg, flerböjd, hvittrådig eller silkesluden, vid basen hvitluden, 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna bredt fastväxta, baktill m. breda, n. nedlöpande, plana, n. glesa, 2 mm. breda. Växer i grupper. — *Naucoria* Fr. Monogr.

* ecbola Fr.

Hatten först mörkbrun, sedan lerfärgad eller brandgulaktig; foten jemntjock, trådlik; lamellerna rostbruna.

Gräsrött., r. Skand.

Hatten trubbig, slät, 7—10 mm bred; foten rotlikt förlängd; lamellerna n. tättsittande.

54. Bolbitius Fr.

1. B. vitellinus Fr.

Hatten klibbig, äggul, slutl. fårad och klufven; foten hvit eller n. gulaktig, fjällmjölig; lamellerna ockragult lerfärgade; sporerna n. ockragula.

Hästexkr. och starkt gödsl. fält, r. 5—7. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten i midten n. köttig, klockformig, äldre utbredd, trubbig, glatt, 3—6 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, yngre mot basen tilltjocknande; 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, i början uppstigande och tättsittande, sedan plana och n. glesa, smala; sporerna 14 mmm. långa, 8 mmm. tjocka. Hyllet icke tydligt.

2. B. Boltoni Fr. Bolt., t. 149.

Hatten med n. nedtryckt, mörkare disk, klibbig; foten af hyllets lemningar i början luddig; lamellerna n. fastväxta, ljusgulaktiga, öfvergående i brunt; sporerna mörkt bruna.

Starkt gödsl. plats., hög. af förrutn. löf, 6—9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand. (Upland).

Hatten i midten n. köttig, i början n kägelformig, slutl. fårad, gul, urbleknande, 3—6 cm. bred; foten uppåt afsmalnande, gulaktig, 6—9 cm. lång; sporerna 14 mmm. långa, omkr. 8 mmm. tjocka. En mellanform emellan föreg. och följ. — *Ag. flavidus* Bolt.

3. B. fragilis (Linn.) Fr. Hoffm. Icon., t. 21, f. 2.

Hatten ljusgul, klibbig, n. pucklig; foten bar, glatt, höggul; lamellerna gula, äldre ljust kanelbruna; sporerna rostbruna.

Vid väg., fält. 6—9. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, n. genomskinlig, först kägellik, sedan utbredd, glatt, slutl. urbleknande, med strimmig och ofta smånaggad kant, 6 cm. bred; foten pipig, uppåt afsmalnande, 9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, afsmalnande, n. fria, bukiga; sporerna 14—15 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka. Mycket spröd, snart vissnande.

4. B. bulbillosus Fr.

Hatten brunaktigt gul, slät; foten hvitgul, vid basen uppsvälld till en n. kantad knöl.

Feta, gräsbev. st., r. 8. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, utan strimmor 2—3 cm. bred; foten pipig, uppåt afsmalnande, glatt, 4—8 cm. hög; lamellerna fria, bukiga, rostbruna; sporerna bredt elliptiska, rostfärgade, 12—14 mmm. långa, 8 mmm. tjocka.

5. B. conocephalus (Bull.) Fr. Bull., t. 563, f. 1. Hatten kägelformig, n. klibbig, gulblek eller gråaktigt hvit; foten jemntjock, glatt, glänsande, n. seg, n. trådlik, hvit; lamellerna först fria, bleka eller brunaktiga, sedan rostbruna.

Feta, gödsl. st., bland förmultn. löf, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, trubbig, slät, glatt, i kanten strimmig, torr slät, 1,5 cm. hög; foten pipig, rak, slät, 9—15 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna jemnbreda eller n. bukiga, tättsittande. Spröd och spenslig, i grupper växande art. — *Agaricus* Bull; *Galera* Fr. Monogr.

6. B. titubans (Bull.) Fr. Bull., t. 425, Sow. t. 128. Hatten slutl. utplattad och klufven, ljusgul; foten glänsande, gulaktig; lamellerna i början blekt purpurröda, sedan bruna, med svag dragning i rödt.

Skogstrakt., på koexkr., r. 8, 9. Skand. (Småland).

Hatten hinnaktig, genomskinlig, i början ägg- eller klockformig, n. klibbig, med slät disk och blekare, veckad eller brunstrimmig kant, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, slät, 6—10 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, 2 mm. breda; sporerna 8—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Mycket spröd och lätt förvissnande.

7. B. tener Berk. Outl., t. 12, f. 2.

Hatten långdragen, kägellik, slät, fuktig, hvit eller blekt köttröd; foten spröd, hvit; lamellerna fria, rödlätta.

Feta, gräsbev. st., r. Skand. (Upsala).

Hatten m. spröd och tunn; foten pipig, mot basen n. tilltjock-

nande, 5—6 cm. hög; lamellerna afsmalnande mot foten. — *Bolb. albipes* Fr. Monogr.

8. B. luteolus Lasch.

Hatten veckadt fårad, ljusgul; foten trådlik, blek; lamellerna ljusgula, äldre gulbleka.

Exkrem., r. 11, 12. Skand. (Upsala, 1847).

Hatten klocklik, m. tunn, n. glatt, 1,5 cm. bred; foten glatt, 2—3 cm. hög; lamellerna fria, bukiga.

9. B. pusillus Borszcz., Fung. Ingr., t. 1, f. 1.

Hatten veckadt fårad, citrongul, äldre i omkretsen brunaktig; foten uppstigande, ljust citrongul, beklädd med små, snöhvita fjäll.

Skogstrakt., på koexkr. r. 8. Ryssl. (Ingermanland).

Hatten hinnaktig, i början omvändt äggrund, sedan klocklik, klibbig, omkr. 8 mm. hög och 6 mm. bred; foten fint pipig, krökt eller vågböjd, strimmig, 12—16 mm. hög, i toppen 1, vid basen 2 mm. tjock; lamellerna fria, vågiga, i början n. hvita, slutl. n. kanelbruna; sporerna mörkt rostbruna. Högst osäker art.

55. Paxillus Fr. — Pluggskifling.

1. P. involutus (Batsch.) Fr. Sv. Sv. t. 75. — Allmän Pluggskifl.

Hatten mer eller mindre rostfärgad eller gulbrun, med i början inrullad, filtluden kant; köttet blekt; lamellerna vid foten nätformigt förgrenade, vid beröring mörkfläckiga.

Skog., synnerl. löfskog., på och vid stubb., myrstack., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. köttig, fast, i början kullrig, äldre platt eller nedtryckt, vanl. central, i våt väderlek fuktig eller n. klibbig, först finluden, sedan n. glatt, torr blekare, 6—18 cm. bred; foten köttig, tät, fast, bar, nedåt afsmalnande, sällan vid basen knöllikt utsvälld, smuts-

gul, 6—9 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, tunna, teml. breda, tättsittande, blekare än hatten; sporerna rundadt elliptiska, 7—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

Är synnerligen vigtig för sin ymniga förekomst och sitt ganska goda kött. Bör plockas ung, emedan den i likhet med Rörsopparne, till hvilka den i flere afseenden närmar sig, begärligt angripes af insektlarver. Förekommer stundom flikig och fjällig. Köttet är saftigt och antager vid beröring en mörkare färg. — *Agaricus* BATSCH.; *Ag. lateralis* SCHAEFF.; *Ag. contiguus* BULL.

2. P. leptopus FR.

Hatten i början glatt, sedan söndersprucken uti flockulliga, bruna eller gulaktiga fjäll; köttet gult; lamellerna ogrenade, vid beröring icke ändrande färg.

Jord, bland torr. qvist. och spån. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, excentrisk eller lateral, slutl. nedtryckt, med upphöjd midt, torr, 4—9 cm. bred; foten tät, sned eller uppböjd, nedåt afsmalnande, smal, m. kort (2—3 cm.); lamellerna nedlöpande, m. tättsittande, m. smala, gulaktiga, med åldern mörknande. — *Pax. filamentosus* FR. Epicr. och Monogr.

3. P. atrotomentosus (BATSCH.) FR. BATSCH., f. 32.

Hatten prickad eller grynig, rostfärgad, med hvitt kött; foten öfverdragen med ett tätt lager af brunsvart sammetsludd.

Barrskog., på jord och trädstamm., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, excentrisk, stundom n. lateral, med i början upphöjd, sedan platt, slutl. djupt nedtryckt midt och tunn, inrullad kant, torr, stundom finluden eller sammetshårig, 6—15 cm. bred; foten tät, grof, n. jemntjock, uppstigande, nedåt rotlikt utdragen, 5—8 cm. lång, 1,5—3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, vid basen greniga, n. anastomoserande, gulaktiga; sporerna n. lerfärgade, rundadt elliptiska, 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Enslig.

4. P. griseotomentosus Fr.

Hatten glatt, lerfärgad, med vattenaktigt kött; foten öfverallt betäckt af ett mörkgrått sammetsludd.

Ved och stamm., på fukt. st., bland mossa, m. r. Skand. (Upsala).

Hatten i midten köttig och spongiös, m. excentrisk och sned, omvändt äggrund eller spadlik, fuktig, n. klibbig, slät, glatt, med inrullad, finluden kant, omkr. 8 cm. bred; foten n. grof, spongiös, vattenfull, vid basen uppsvälld till en ensidig knöl, uppåt afsmalnande, omkr. 9 cm. lång och 3 cm. tjock; lamellerna nedlöpande, teml. breda, n. glesa, vid basen förenade genom tvärådror, baktill icke anastomoserande, lerfärgade.

(Lepista panaeolus).

56. Tapinia Fr.

1. T. panuoides (Fr.) Karst. Berk. Outl., t. 12, f. 6.

Smutsigt höggul; lamellerna greniga, baktill anastomoserande, krusiga.

Gamm. furuved, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början upp- och nedvänd, sittande eller baktill utsträckt, derpå mussleformig, half, slutl. vidt utbredd, vågigt flikig och ofta tegellagd, i förstone finluden, äldre n. glatt, 3—8 cm. bred; lamellerna nedlöpande ända till basen, tättsittande, höggula; sporerna rundadt elliptiska, 4—6 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Var mindre, med uti en excentrisk punkt sammanlöpande lameller. — *Mer. lamellosus* Sow; *Mer. lamellirugus* De C.; *Agaricus* Fr. Obs.; *Paxillus* Fr. Monogr. och Hym. eur.; *Canth. Dutrochetii* Mont.

57. Roumegueria Karst.

1. P. strophosa (Fr.) Karst.

Hatten sämskfärgad, med mökare disk, omkring kan-

ten beströdd med ett hvitt silkesludd; foten ihålig, silkesluden, i toppen försedd med en flockös, tillbakaböjd ring.

Barrskog., på gräsbev. st., bäckstränd., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten köttig, spröd, kullrig, äldre platt, n. pucklig, glatt, i fuktig väderlek n. klibbig, med vattenfärgadt kött, 4—5 cm. bred; foten jemntjock, spröd, blekaktig, nedtill stundom brunaktig, täckt af ett hvitt, tilltryckt silkesludd, 3—6 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, slutl. aflägsnade, bukiga, i början köttröda, slutl. lerfärgade, 4—9 mm. breda. — *Hebeloma* Fr.

58. Inocybe Fr. — Mattskifling.

* Hattens hud sammanväfd af fina trådar.

† Hatten torr, spärrfjällig, musgrå eller brunaktig; foten fjällig, n. likafärgad med hatten.

1. In. hystrix Fr. Icon. t. 106, f. 1. (form. minor.).

Musgrå; foten vanl. uppåt tilltjocknande, med ett ringlikt, skarpt begränsadt hyllebälte.

Bok- och hasselskog., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, trubbig, kretsformig, i midten tätt fullsatt med utspärrade, tillbakaböjda, luddiga fjäll, i omkretsen tilltryckt fintrådig, 6—9 cm. bred; foten tät, fast, nedanom hyllebältet spärrfjällig och mörkt gråbrun, ofvanom detsamma slät och blek, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, tättsittande, jemnbreda, hvitaktiga, äldre brunaktiga. Köttet hvitt. En mycket spädare form är funnen i Östergöthland i blandskog.

2. In. relicina Fr.

Sotbrun; foten tät; lamellerna i början höggula, sedan olivfärgade.

Berg. barrskog., helst i kärr bland hvitmoss., r. 5—9. Skand. (Småland).

Hatten köttig, tunn, först kägellik, sedan utbredd, trubbig, öf-

verallt beklädd med spärrfjälligt ludd, 1—4 cm bred; foten mjuk, jemntjock, öfverdragen med ett fjälligt ludd, i toppen ljusare, 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, i början uppstigande. N. luktlös.

3. In. calamistrata Fr. Icon., t. 106, f. 2.

Starkt luktande, brun; foten vid basen blå, öfverallt besatt med styfva, tillbakaböjda, spärrade fjäll.

Berg. barrskog., 7—10. Ryssl.; Skand.

Hatten n. köttig, tunn, klocklik, trubbig, i kanten i början nedböjd, ofta bugtbräddad, slutl. utplattad, öfverallt spärrfjällig och kaffebrun, 3—6 cm. bred; foten tät, styf, seg, jemntjock, n. rotslående, kaffebrun, 6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, tättsittande, breda, först hvita, sedan rostbruna, i eggen n. sågade och hvitaktiga. Köttet rödlätt, af en egendomlig lukt.

4. In. hirsuta Lasch.

Hatten spetsig, spärrfjällig, kaffebrun, äldre skiftande i ockragult; foten vid basen grönaktig.

Barrskog., på fukt. st. r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan klocklik, slutl. utplattad, pucklig, besatt med utstående fjäll och hårtofsar, mot den fransiga kanten fintrådig, omkr. 1,5 cm. hög och bred; foten tät, spenslig, fintrådig, i toppen öfverdragen med ett fjälligt ludd, vid basen n. utsvälld och mörkgrön, 6—9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, uppstigande, smala, tunna, bleka, äldre brunaktiga, i eggen hvita och småtandade. Hatten i midten stundom skiftande i grönt. Lukten svag.

5. In. lanuginosa (Bull.) Fr.

Hatten umbrabrun, med åldern gulnande, i midten besatt med upprätta, spärrade, taggiga fjäll; foten i toppen hvitmjölig.

Öppen, bar jord, synnerligast i bokskog., r. 7—9. Ryssl.; Skand.

Hatten n. köttig, regelbunden, hemisferisk, trubbig, äldre utbredd, n. pucklig, öfverdragen med fjälligt ludd, omkr. 3 cm. bred; foten tät, smal, jemntjock, hvitbrun, nedtill öfverdragen med ett brunt, fjälligt ludd, 4—6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna lossnande, tunna, bukiga, breda, tättsittande, blekt lerfärgade, i eggen småtandade. Köttet tunnt, hvitaktigt, utan lukt. — *Ag. flocculentus* POLL. FR. Monogr.

6. **In. dulcamara** (ALB. & SCHW.) FR. QUEL., t. XII, f. 4.

Hatten brun, skiftande i olivgrönt; foten i toppen mjölig; lamellerna först bleka, sedan olivgröna.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, i början klocklik, sedan kullrig, slutl. utbredd och pucklig, öfverdragen med ett fjälligt ludd, mot kanten silkesluden, 3—6 cm. bred; foten n. ihålig, jemntjock, af hyllets lemningar fintrådig och tilltryckt småfjällig, af hattens färg, men ljusare, 6 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna bågformigt vidfästade, tättsittande, bukiga. Köttet tunnt, hvitt, stötande i gult. Hattens fjäll om sommaren utspärrade, om hösten tilltryckta.

7. **In. plumosa** (BOLT.) FR. BOLT., t. 33. KALCHBR., t. 22, f. 3.

Hatten gråbrun, i början besatt med upprätta, spärrade hårtofsar; foten af hattens färg, men mörkare, i toppen bar; lamellerna helbräddade, blekt gråbruna.

Barrskog., på fukt. st., r. 6—9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, stundom försedd med en trubbig puckel, i kanten n. hinnaktig och fintrådig, 3—4 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, jemntjock eller afsmalnande mot basen, flerböjd, öfverallt öfverdragen med fjälligt ludd, 6—12 cm. lång, 2—5 mm. tjock; lamellerna n. fastväxta, n. tättsittande, smala, föga bukiga. Köttet icke rodnande, af svag, icke obehaglig lukt.

* In. abjecta Karst.

Hatten blek, äldre stötande i brunt, öfverallt besatt med hvita fibriller, i midten n. spärrfjällig; foten blek, i toppen hvitpudrad; lamellerna i eggen i början fint luddiga och n. naggade.

Barrskog., vid väg., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först klocklik eller kullrig, sedan utbredd, stundom n. pucklig, slät, 1—3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, flerböjd, öfverdragen med ett hvitt, fjälligt ludd, 3—4 cm. lång, 3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, teml. glesa, breda, framtill bukiga, blekt kanelbruna, stötande något i olivgrönt; sporerna elliptiska, 10—13 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka. Köttet hvitt, n. luktlöst. Den af Fr. i Monogr. p. 337 anförda, i Upsala funna bleka variet. af *In. plumosa* hör troligen hit.

8. In. cincinnata Fr. Quel., t. XII, f. 3.

Späd; hatten kaffebrun, betäckt af fjälligt ludd, med hvitt kött; lamellerna brunvioletta.

Bokskog. Skand. (Skåne, Småland).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, n. spärrfjällig, 2—3 cm. bred; foten tät, seg, smal, jemntjock, rak, fjällig, brunviolett, 4—5 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, tättsittande, bukiga.

†† Hatten torr, i ytan upplöst till fjäll eller trådar; foten fintrådig, blekare än hatten.

9. In. pyriodora (Pers.) Fr. Bull., t. 532, f. 1. Kalchbr., t. 22, f. 2.

Hatten tilltryckt trådig, i midten m. fjällig, yngre rödlätt, äldre blek, med dragning åt sotbrunt eller ockragult; foten fintrådig, blekaktig, i toppen hvitmjölig.

Lund., vid väg., r. 7, 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl.; Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, först äggrund, sedan klocklik, trubbig eller puck-

lig, ofta bugtbräddad, 6—9 cm. bred; foten tät, inuti tågig och mjuk, spröd, n. jemntjock eller nedtill afsmalnande, ofta krökt, af hyllets lemningar m. trådig, inuti rödlätt, 9—18 cm. lång, 2—3 cm. tjock; lamellerna i början fastväxta, sedan n. urnupna, tättsittande, jemnbreda, tunna, ofta krusiga, i början hvitaktiga, äldre brunaktiga, i eggen hvitaktiga. Köttet rodnande, med angenäm viol- eller äpplelukt.

10. In. scabra (Muell.) Fr.

Hatten blekt sotbrun eller sämskfärgad, beströdd med tilltryckta, trådiga, kaffebruna fjäll; foten silkesluden eller sammetshårig.

Löfskog., r. 8. Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttig, n. kompakt, kägellik, äldre kullrig, med en obetydlig upphöjning på midten, vanl. fläckig af mörkare fjäll; foten tät, fast, beklädd med en n. broskartad hinna, tjock och kort, jemntjock, hvit, 4—5 cm. lång, 7—12 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, tättsittande, hvitaktiga, äldre n. sotbruna. Köttet fast, hvitt, af ingen anmärkningsvärd lukt.

11. In. maritima Fr. Fl. Dan., 1846, f. 1?

Hatten kaffebrun eller musgrå, torr ljusgråaktig; foten något ljusare, tät, luddig och finträdig.

Sand. hafstr., äfven på sand. väg. 6—9. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, n. mjuk, först kullrig, sedan platt, trubbig, eller pucklig, finträdig, mer eller mindre tilltryckt fjällig, 3 cm. bred; foten jemntjock, i toppen icke mjölig, 3 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller afrundadt vidfästade, n. lossnande, bukiga, teml. glesa, breda, först brungrå, sedan öfvergående n. i rostbrunt. Köttet smutsgrått. Nästan enfärgad och luktlös, utmärkt af sin hygrofana hatt. — *Ag. impexus* Lasch.

12. In. lacera Fr. Hoffm. Icon., t. 12, f. 1.

Hatten gråbrun, urbleknande, utväxt gulaktig, i början tilltryckt finträdig, sedan n. spärrfjällig; foten öfverallt grå-

eller n. bruntrådig, i toppen bar, inuti lindrigt rodnande.

Jord, helst i barrskog. och vid väg., a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig eller med en trubbig puckel, icke hygrofan, omkr. 3 cm. bred; foten fylld, seg, smal, jemntjock eller vid basen afsmalnande, blekare än hatten, inuti hvitaktig, nära ytan rodnande, 3—6 cm. hög, 3—5 mm. tjock; lamellerna vidfästade, bukiga, breda, mer eller mindre tättsittande, helbräddade, i början hvitaktiga, med rödbrunaktig anstrykning, äldre gråbruna; sporerna aflånga, släta, 12—19 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Var. spensligare, med ihålig fot och smalare lameller.

13. In. Bongardii Weinm. Fr. Icon., t. 107, f. 1, 2. Kalchbr., t. 20, f. 2.

Hatten brun, stötande i rödbrunt, i torr väderlek blekaktig; foten blek, med dragning i rödbrunt, nedtill öfverdragen med ett rödlätt silkesludd, i toppen hvitmjölig.

Barrskog., vid väg., r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten köttig, klocklik, trubbig, med fjällig disk och fintrådig kant, 3—6 cm. bred; foten tät, styf, jemntjock, stundom vid basen n. löklikt uppsvälld, ofta flerböjd, fintrådig, 6—9 cm. lång, 3—5 mm. tjock; slöjan knappast synlig; lamellerna vidfästade, bukiga, breda, mindre tättsittande, i början blekt rödlätta, äldre kanelfärgade. Lukten behaglig, liknande den af bergamotter. Köttet tunnt, rödlätt.

14. In. capucina Fr. Icon., t. 108, f. 2.

Hatten kägellikt klockformig, spetsig, mörkt kaffebrun; foten tät, brun.

Alskog., på jord, r. Skand.

Hatten n. köttig, n. triangelformig, helt och hållet öfvertäckt af fjäll och trådar, i omkretsen af ljusare färg, 3—6 cm. hög; foten jemntjock, fintrådig, omkr. 3 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna

fastväxta, urbugtade eller afrundade, afsmalnande mot hattens kant, smala, tättsittande, bruna. Köttet hvitt.

15. In. mutica Fr. Icon., t. 109.

Hatten m. trubbig, slutl. i midten nedtryckt, hvitaktig, bruntrådig; foten ihålig, hvit, stötande något i halmgult eller brunt.

Löfskog., vid väg., r. Skand.

Hatten köttig, fast, först kullrig, sedan platt, slutl. nedtryckt, fjällig, hvitaktig, i midten af bruna trådar mörkare, med tunnt, hvitt kött, 3—6 cm. bred; foten tjock, fintrådig, vid basen ofta afsmalnande, 4—6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, tunna, hvita, äldre n. brunaktiga.

16. In. deglubens Fr.

Hatten i början dadelbrun, med dragning i rödbrunt, sedan gulaktig; foten blek, i toppen öfverdragen med ett mörkt puder.

Barrskog., r. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, med en trubbig puckel, slutl. på ytan upplöst uti mörkare, tilltryckta, slutl. lossnande fibriller, i midten n. fjällig, 4—6 cm. bred; foten tät, spenslig, besatt med tilltryckta trådar och fjäll, blek, i toppen mörkare, 4—6 cm. hög; lamellerna fastväxta, bukiga, teml. glesa, först smutsgrå, sedan kanelfärgade. Köttet hvitt.

17. In. caesariata Fr.

Hatten smutsblek, vanl. med stark dragning åt brandgult, silkesluden; foten blek, stoftbeströdd; lamellerna hvitaktiga, slutl. sotbruna.

Barrskog., m. r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, kullrig, äldre utbredd, med upphöjd, n. glatt disk, bugtbräddad, 4—5 cm. bred; foten tät, ojemn, n. skrufvriden, vid basen n. utsvälld, 4—5 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna n.

fastväxta, tunna, tättsittande, bukiga. Köttet hvitt, vidrigt luktande. Växer i flockar eller tufvor.

* delecta KARST. FR. Icon. t. 109, f. 3.

Hatten ockragul eller smutsigt brandgulaktig, fintrådig, ofta småfjällig; foten fullsatt med ockragula trådar; lamellerna först bleka, sedan ler- eller ockragula, slutl. mörkbruna.

Skog., m. r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, i början kullrig, sedan utplattad, med en obetydlig, trubbig puckel, smutsigt ockragul, 2—5 cm. bred; foten jemntjock, rak, gulblek, slutl. n. glatt, 2—5 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, helbräddade. Köttet gulhvitt, smaklöst, af svag, rättiklik lukt. Grupp- eller n. tufvis växande. — *Ag. caesariatus* var. *fibrillosus* FR.

18. In. obscura (PERS.) FR. Icon., t. 107. SAUND. & SM., t. 21, f. inf.

Hatten n. pucklig, i midten fjällig, brun, skiftande n. i violett eller blått; foten brunviolett.

Barrskog., på fukt. st., r. 8, 9. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand. (Östergöthland).

Hatten n. köttig, först kullrig eller n. klocklik, sedan platt, n. pucklig, fintrådig, 2—6 cm. bred; foten fylld, fintrådig, flerböjd, jemntjock eller uppåt n. tilltjocknande, 3—9 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, med en liten tand nedlöpande, tättsittande, bukiga, i början brunaktiga eller olivfärgade, sedan mer eller mindre öfvergående i mörkbrunt; köttet hvitaktigt, i fotens topp ljusviolett; sporerna 7—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Lukten stark. — *Ag. calamistratus* WEINM.

††† Hatten torr, på längden sprickad, inskuren eller klufven och trådig, stundom tilltryckt fjällig; foten med hvitaktig anstrykning, fintrådig. De flesta gulna med åldern.

19. In fibrosa (SOW.) FR. SOW. t. 414.

Hvit; hatten fintrådig, silkeslen; foten tät, i toppen beklädd med ett fjälligt ludd.

Barrskog., på sand. st., vid väg. 7—9. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, klocklik, trubbig, oregelbunden, sprickig, hvit, med dragning i gult, stundom gulaktig, med inböjd, vågig kant, ända till 9 cm. bred; foten fast, styf, jemntjock, glatt, strimmig, hvit, 9—12 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, jemnbredt lancettlika, i början hvitaktiga, sedan bleka eller blekbruna; sporerna 10—14 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Slöjan otydlig. Köttet flocköst, mjukt, hvitt. Lukten vidrig. Giftig. — *Ag. repandus* Fr. Syst. myc.

20. In. fastigiata (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 26.

Hatten brunaktigt gul; foten fintrådig eller luddig, blekhvit, ofta med dragning åt gult.

Barrskog., vid väg. 6—9. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, först kägellik, sedan klocklik, med i början inböjd, sedan vågböjd kant, stundom regelbunden, spetsig, på längden sprucken och trådig, sällan tilltryckt fjällig, 6—10 cm. bred; foten tät, grof, vanl. uppstigande eller krökt, jemntjock eller såväl uppåt som nedåt afsmalnande, köttigt fibrös, mjuk, i toppen n. bar, 9—12 cm. lång, 1—4 cm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, bukiga, först hvitgula, sedan blekt olivbruna; sporerna sträfva, elliptiska, 8—12 mmm. långa, 4—7 mmm. tjocka.

Var. superba Fr. Icon., t. 108, f. 1.

Hatten brandgul eller rostbrunaktig; lamellerna smalare, bleka.

Barrskog., vid väg. r. Skand. (Upsala).

21. In. hiulca Fr. Kalchbr., t. 20, f. 1.

Hatten kaffebrun, vanl. stötande i olivgrönt; foten och köttet först hvita, sedan rödlätta.

Barrskog., helst på mossbev. st., r. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början kägellik, sedan utbredd, med en hög, köttig puckel, helt och hållet betäckt af fina, tilltryckta hår och fjäll, sprickig, men ej inskuren, 3—6 cm. bred; foten fylld, styf, långdragen,

fintrådig, i toppen hvitpudrad, jemntjock, vanl. vid basen uppsvälld till en liten knöl, blekaktig, vid beröring rödbrunaktig, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. fria, streckformigt nedlöpande, n. glesa, breda, tjocka, hvitröda, vid basen mörkare, äldre olivbruna.

22. In. rimosa (BULL.) FR. BULL., t. 388.

Hatten gulaktig, var. rödbrunaktig eller brunaktig, sprickfull; foten teml. glatt, vid basen knöl- eller päronlikt utsvälld, i toppen hvitmjölig.

Skog., a. 6—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, i förstone kägellikt klockformig, trubbig, sedan utbredd, slutl. uppåtböjd, pucklig, n. fintrådig, på längden sprickig, 3—6 cm. bred; foten tät, fast, inuti tågig, trind, blek, stötande än i gult, än i brunt, 6—9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; slöjan tunn, snart försvinnande; lamellerna baktill afsmalnande, fria, n. bukiga, hvitaktiga eller n. lerfärgade, med åldern öfvergående i brunt, i eggen småsågade och bleka; sporerna släta, 10—14 mmm. långa, 5—8 mmm. tjocka. Köttet hvitt, luktande af jord.

23. In. destricta FR. Icon., t. 108.

Hatten pucklig, först blek, sedan rödbrunaktig; foten hvitaktig, med dragning i rödt; lamellerna fastväxta, nedlöpande med en spets.

Barrskog., äfven trädgård., r. Skand.

Hatten köttig, först klocklikt kullrig, sedan utbredd, sprickfull, fintrådig, slutl. sönderspruckeu uti fjäll samt omkring den brunaktiga puckeln nedtryckt, 4—7 cm. bred; foten tät, n. jemntjock, glatt, fintrådigt strimmig, hvitaktig eller n. rödlätt, i toppen n. mjölig, 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; slöjan tunn, lätt försvinnande; lamellerna tättsittande, tunna, först hvitaktiga, sedan grått kanelbruna. Köttet tunnt, hvitt, vidrigt luktande.

24. In. perbrevis WEINM. HOFFM. Icon., t. 14, f. 1.

Hatten i början brungulaktig, sedan brunaktig; foten kort, hvittrådig, vid basen afsmalnande.

Bland spån, r. 7. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.?

Hatten köttig, med hinnaktig, strimmig, slutl. klufven kant, kullrig, med en trubbig puckel, slutl. n. platt, trådig eller fjällig, 2—4 cm. bred; foten fylld, blek, i toppen stoftpudrad, 1—2 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, teml. glesa, hvitaktiga, äldre lerfärgade eller brunaktiga. Köttet hvitt.

25. In. descissa Fr.

Hatten hvitaktig eller brunblek; foten n. ihålig, jemntjock, vågig, fintrådig, ut- och invändigt hvit.

Bränd. mark., r. Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan klocklik, slutl. utbredd och strålformigt klufven, spröd, fintrådig, i kanten ofta strimmig, omkr. 3 cm. bred; foten spröd, i toppen hvitmjölig, 4—5 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna n. fria, tättsittande, jemnbreda, i början bleka eller hvitaktiga, sedan brunaktiga. Var. med brunaktig, gulådrig hatt (f. *aurivenia).*

* In. auricoma (Batsch.) Fr. Batsch., f. 21.

Mindre, spädare; hatten gulaktig; foten pipig.

Bränd. mark., r. Skand.?

26. In. grata Weinm.

Hatten hvitaktig, stötande i brunt eller rödbrunt, med mörkare, fjällig disk; lamellerna yngre blekt, äldre brunt olivfärgade.

Gräsbev. st., r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.?

Hatten n. köttig, först kägellik eller kägellikt klockformig, sedan utbredd, pucklig, fintrådig, äldre sprickfull, 3—5 cm. bred; foten fylld, jemntjock, flerböjd, af lika färg med hatten, glänsande, i toppen otydligt pudrad, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, tunna. Utmärker sig genom en behaglig anislukt.

27. In. Trinii Weinm.

Hatten hvit, rödtrådig; foten besatt med lösa, rödbruna trådar; lukten liknande den af kryddnejlikor.

Blandskog., r. 8. Ryssl. (Gatczina.

Hatten n. köttig, hemisferisk, trubbig, icke eller föga sprickig och fjällig, torr stötande i brandgult, 1,5—2 cm. bred; foten fylld, jemntjock, spenslig, i toppen hvitmjölig, 6—9 cm. lång, 2—4 mmm. tjock; lamellerna afrundade, vidfästade, bukiga, kanelbruna, i eggen hvitluddiga.

†††† Hatten silkeslen eller sidenhårig, slät, stundom tilltryckt fjällig men med slät disk, icke sprickig; foten glansk, hvit eller hvitaktig, glatt, i toppen mjölig.

28. In. lucifuga Fr. Pers. Icon. Pict., t. 15, f. 2.

Hatten brun eller olivfärgad, urbleknande; foten blek; lamellerna först hvitaktiga, sedan gula, slutl. rent olivgröna.

Barrskog., r. Ryssl. (Pawlowsk); Finl. (Runsala); Skand. (Småland, Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, n. pucklig, beklädd med tilltryckta småfjäll eller trådar, omkr. 3 cm. bred; foten tät, fast, jemntjock, stundom vågig, glatt, i toppen n. hvitpudrad, omkr. 5 cm. lång och 4 mm. tjock; lamellerna n. fria, tättsittande, bukiga, plana. Var. större och oregelbunden. Lukten stark, obehaglig, liknande n. rättikors. Köttet hvitt.

29. In. sindonia Fr.

Hatten smutsigt hvit eller slutl. gulaktig; foten fylld med en otydligt begränsad, slutl. försvinnande märg.

Fukt., skugg. st., r. Skand. (Skåne, Östergöthland).

Hatten köttig, tunn, först klocklik, sedan kullrig, med upphöjd midt, sammets- eller silkeshårig, slutl. glatt, torr, yngre i kanten försedd med håriga lemningar efter slöjan; foten mjuk, slutl. ihålig, jemntjock, hvitaktig, n. glatt, 6—9 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna afsmalnande, vidfästade, jemnbredt lancettlika, hvitaktiga, äldre stötande i brunt.

30. In. geophylla (Sow.) Fr. Sow. t. 124.

Hatten slät, silkeslen, vanl. hvit, stundom ljusviolett,

gulaktig, tegelfärgad, brunaktig; foten hvit eller af hattens färg; lamellerna först hvitaktiga, sedan ler- eller jordfärgade.

Skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan utbredd, pucklig, slutl. i ytan upplöst till längslöpande fibriller, 1—3 cm. bred; foten fylld, teml. fast, jemntjock, glatt, i toppen hvitmjölig, 6—9 cm. lång, 3—8 mm. tjock; slöjan spindelväfslik; lamellerna n. fria, teml. breda, tättsittande; sporerna äggrunda eller bredt elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Köttet hvitt. Lukten svag. — *Ag. albus* Schum.; *Ag. argillaceus* Pers.; *Ag. geophilus* Pers.; *Ag. pleoceps* Pers.

††††† Hatten slät, klibbig.

31. In. trechispora (Berk.) Fr. Berk. Outl., t. 8, f. 6.

Hatten i början klibbig, sedan torr och silkesluden, med en blekt gulröd, spetsig puckel; lamellerna grå, med dragning i brunt.

Skog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, mot kanten blekare, n. askgrå, stundom helt och hållet hvitaktig; foten fylld, jemntjock, finstrimmig, mjölig, hvit; lamellerna urnupna, bukiga; sporerna n. njurlika, gryniga eller sträfva.

32. In. vatricosa Fr. Icon., t. 110, f. 3.

Hvit; hatten i fuktig väderlek klibbig, torr glänsande, i kanten otydligt silkesluden; foten pipig, mjölig.

Barrskog., på jord och ved, h. o. d. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, n. pucklig, slät, glatt, omkr. 1,5 cm. bred; foten jemntjock, krökt och vriden, vid basen hvitluden, omkr. 3 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, bredt urnupna, n. fria, bukiga, först hvita, sedan brunaktiga.

33. In. viscosissima Fr. Icon., t. 110, f. 2.

Hatten n. umbrabrun, m. slemmig; lamellerna afrundade, fria, rödbrunaktiga.

Barrskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, med en spetsig puckel, slutl. n. silkesluden, 3 cm. bred; foten otydligt pipig, jemntjock, glatt, blek, vanl. hvitpudrad, omkr. 3 cm. lång och 3 mm. tjock; lamellerna bukiga. Lik *In. trechispora*, hufvudsakligen skild med den slemmiga och svartaktigt bruna hatten. Torde rättast böra hänföras till slägtet *Hebeloma*.

** Hatten beklädd af en tunn, fastväxt, vanl. klibbig hinna eller hinnlös, i omkretsen ofta af hyllets lemningar sidenhårig.

34. In. mussiva (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 111, f. 1.

Gul; hatten kompakt, slutl. i ytan söndersprucken uti små fjäll; foten m. köttig, fintrådig, ljusgul; lamellerna i början ljusgula, slutl. n. rostfärgade.

Barrskog., synnerl. granskog., r. Skand. (Westergöthland, Upland).

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, m. trubbig, olikformig, n. klibbig, i förstone slät och glatt, enfärgadt höggul eller med mörkare disk, 6—12 cm. bred; kanten inböjd, slät, slutl. vågböjd; köttet gulaktigt; foten grof, än fylld, än i toppen ihålig, jemntjock eller bukig, i toppen pudrad, 6—12 cm. lång, vanl. 3 cm. tjock; hyllet fritrådigt, hastigt försvinnande; lamellerna urnupna, n. tätt sittande; sporerna n. rostfärgade. Lukten svag, icke obehaglig. Liknar en Tofsskifling eller Spindelsvamp, men lamellerna äro hvarken nedlöpande eller stoftbeströdda. — *Cortinarius sulphureus* Lindgr.; *Hebeloma* Fr.

35. In. sinuosa (Fr.) Karst.

Hatten blekt gulröd, lergul eller lerfärgad, m. bugtbräddad; foten grof, ihålig, mjuk, hvit, fintrådig och strimmig, i toppen beklädd med fjälligt ludd; lamellerna bredt urbugtade, endast med en utsträckt, smal tand nående foten, breda.

Löfskog. Skand. (Upland).

Hatten köttig, i förstone kompakt, slutl. mjuk, kullrig, mångformig, äldre utplattad, trubbig, klibbig, snart torr, slät, glatt, 9—18 cm. bred, dess yttersta kant utskjutande, hinnaktig, inböjd, naggadt strimmig; köttet tjockt, mjukt, hvitt; foten fibrös, i början uppfylld med en spindelnätlik väfnad, jemntjock, med sned bas, 12—18 cm. lång, 3—5 cm. tjock; lamellerna n. tättsittande, i början smutshvita, sedan af de rostfärgade sporerna rostbrunaktiga. Lukten svag, men behaglig. Förekommer äfven mindre. — *Hebeloma* Fr.

36. In. fastibilis (Fr.) Roz. Fr. Icon., t. 111, f. 2. Hatten blekt gulröd, sämskfärgad eller blekaktig; hyllet tydligt, stundom hinnaktigt; lamellerna urnupna, n. glesa. Skog., r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt, trubbig, bugtbräddad, slät, glatt, med i början inrullad och finluden kant, 5—7 cm. bred; foten tät, köttigt fibrös, grof, vid basen uppsvälld, ofta vriden, öfverallt hvittrådig eller silkesluden, hvit, stundom blek och upptill hvitfjällig, 6—9 cm. lång, 1—2 cm. tjock; hyllet hvitt, väl utveckladt, stundom bildande en trasig, hinnaktig ring omkring foten; lamellerna teml. breda, i början blekt hvita, sedan smutsgrå, i eggen hvitaktiga, i regnväder tårstänkta; sporerna lerfärgade, 10—12 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. Luktar och smakar starkt af rättika. Understundom är hattens kant fårad eller veckad (*Ag. sulcatus* Lindgr.). Nästan tufvad. — *Hebeloma* Fr.

37. In. glutinosa (Lindgr.) Karst. Fr. Icon., t. 112, f. 1. Hatten regelbunden, m. klibbig, beströdd med små, lösa, hvita fjäll, gulhvit; foten vid basen uppsvälld, hvitfjällig. Skogstrakt., bland vedstyck., r. Skand. (Westergöthland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, öfverdragen med ett segt slem, i midten lergul, 9 cm. bred; foten köttig, fylld, i toppen hvitmjölig, vid basen stundom borsthårig, slutl. rostbrunaktig; hyllet tydligt; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, urbugtade, tättsittande, breda, i början bleka, sedan ljusgulaktiga, slutl. lerfärgade eller grått kanelbruna. Köttet hvit- eller gulaktigt, af en egendomlig, mild lukt. — *Hebeloma* Fr.

38. In. testacea (Batsch.) Karst. Batsch., f. 198.

Hatten sämskfärgad, stundom blekt ler- eller ockragul, n. tunn; foten ihålig, vid basen tät och n. klubblikt utsvälld, fintrådig; lamellerna afsmalnande, n. fria, m. tunna och tättsittande.

Skog., r. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Åbo); Skand. (Småland, Upland).

Hatten köttig, klocklikt kullrig, äldre utplattad, trubbig, regelbunden, slät, glatt, n. klibbig eller torr, n. glanslös, med vattenaktigt, hygrofant kött, 4—5 cm. bred; foten n. spröd, blekhvit, i toppen hvitmjölig, 9 cm. lång, 7 mm. tjock; slöjan lätt försvinnande; lamellerna lancettlika, i förstone bleka, sedan lerfärgade, slutl. n. rostbruna. Lukten lik den af rättika, men svag. — *Hebeloma* Fr.

39. In. firma (Pers.? Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 112, f. 3.

Hatten i början kullrig, tegelfärgad, urbleknande; foten n. umbrabrun, upptill blek, beklädd med flockulliga fjäll.

Barrskog., r. Skand.

Hatten köttig, äldre platt, trubbig, klibbig, slätt, glatt, bar, med tunnt, hvitaktigt kött; foten tät, fast, styf, nedåt afsmalnande, 6 cm. lång, 4—12 mm. tjock; slöjan hvit, lätt försvinnande; lamellerna afrundade, tättsittande, saftlösa, smala, tunna, först lerfärgade, sedan rostfärgade. — *Hebeloma* Fr.

40. In. mitrata (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 112, f. 2.

Hatten kägellik, lergul, med en hög, brunaktig puckel; foten valsformig, hvitgulaktig, upptill hvit.

Barrskog., på torra back., r. 9. Skand. (Östergöthland).

Hatten köttig, tunn, med en grof, tjock puckel, slät eller sprickad, n. klibbig, med hvitt eller gulhvitt kött, 5—7 cm. bred; foten tät eller slutl. pipig, 6—9 cm. lång, 7—12 mm. tjock; hyllet hvitt, nedtill omslutande foten n. som en strumplik slida samt upptill bildande ett cirkelformigt bälte; lamellerna fastväxta, urbugtade, n. fria, lancettlika, tättsittande, saftlösa, i början bleka, sedan smutsgrå eller lerfärgade, med dragning åt rostbrunt. — *Hebeloma* Fr.

41. In. claviceps (Fr.) Karst.

Hatten först kullrig, sedan utbredd, med upphöjd disk, bar, blek; foten öfverallt hvitmjölig, nedtill kaffebrun; lamellerna bleka.

Löfskog. Skand.

Hatten köttig, slät, 3—5 cm. bred; foten fylld, jemntjock; lamellerna urnupna, tättsittande. — *Hebeloma* Fr.

42. In. birrus (Fr.) Karst.

Hatten i omkretsen fjällig af långa, löst liggande, hvita hårtofsar, blekhvit, i midten mörkare färgad; foten nedåt utdragen till en tappformig rot, beklädd med tegellagda, flockulliga, hvita fjäll.

Bokskog., på m. skugg. st., r. Skand. (Småland).

Hatten köttig, hemisferisk, äldre utplattad, trubbig, med än jemn och slät, än rynkig disk, 4—5 cm. bred; foten tät, jemntjock, trind, rak eller flerböjd, nedanom slöjan ullig, ofvanom denna hvitmjölig, hvit, 8—9 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna i början afrundade, slutl. fria, tättsittande, plana, prickiga, lerfärgade. — *Hebeloma* Fr.

43. In. punctata (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 113, f. 1.

Hatten hvitblek eller hvitaktigt sämskfärgad, med mörk, n. umbrabrun, klibbig och sprickig disk; lamellerna smala, tättsittande, bleka, slutl. n. rostfärgade.

Skog., företr. barrskog., a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, yngre omkring kanten af hyllets lemningar silkesluden, torr urbleknande, i midten tätt fullsatt med m. små, klibbiga papiller, 3—6 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, torr, blek, slutl. brunaktig, i toppen hvitpudrad, af hyllets lemningar fintrådig eller silkeshårig, 6—12 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, torr, blek, slutl. brunaktig, i toppen hvitpudrad, af hyllets lemningar fintrådig eller silkeshårig, 6—12 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, smala, 2—4 mm. breda;

sporerna lerfärgade, bredt elliptiska, 7—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — *Hebeloma* Fr.

44. In. versipellis (Fr.) Karst.

Hatten öfverdragen med ett lager af segt slem samt i omkretsen derjämnte af fastklibbadt, hvitt silkesludd, blek eller blekt sämskfärgad, äldre sämskfärgad; lamellerna yngre hvita, vanl. med svag skiftning i köttrödt, äldre bleka, slutl. lerfärgade, med dragning i kanelbrunt.

Skogstrakt., på gräsbev. st., vid väg., h. o. d. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, regelbunden, slutl. bugtbräddad, hinntäckt, i midten urbleknande, äldre torr och n. hinnlös, 3—8 cm. bred; foten ihålig, seg, jemtjock, silkesluden, äldre fintrådigt strimmig, i toppen hvitmjölig, hvitaktig, slutl. brunaktig, 6—8 cm. lång, 4—8 mm. tjock; slöjan bildande ett ringlikt bälte omkring foten; lamellerna afrundade, tättsittande, tunna, helbräddade, saftlösa, yngre 7, äldre 9—12 mm. breda. N. tufvad. Lukten svag, icke obehaglig. — *Hebeloma* Fr.

45. In. mesophaea (Fr.) Karst. Hoffm. Icon., t. 6, f. 2.

Hatten först kägellik, sedan kullrig, slutl. platt eller nedtryckt, blekt gulröd eller blekaktig, med n. dadelfärgad disk; foten hvitaktig, äldre rostfärgad, i toppen daggig eller pudrad.

Barrskog., fält, väg., a. h. o. d. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, klibbig, slät, glatt, sällan i början omkring kanten silkesluden, 3 cm. bred; foten n. pipig, seg, jemntjock, fintrådig, 6—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; slöjan tydlig, lätt försvinnande; lamellerna afrundade eller urnupna, tättsittande, tunna, helbräddade, lerfärgade, med dragning åt rostbrunt. — *Hebeloma* Fr.

46. In. holophaea (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 113, f. 3.

Hatten pucklig, öfverallt mörkt kaffebrun; hyllet stun-

dom bildande en mindre väl utbildad, oegentlig ring; foten brunaktig, i toppen blek och bar.

Öppna fält, vid väg., r. Skand.

Hatten n. köttig, först klocklik, sedan utbredd, med en trubbig puckel, slät, glatt, bar, fuktig, 3—4 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, af hyllets lemningar fintrådig, 4—5 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna urnupna, rostfärgade. — *Hebeloma* Fr.

58. Hebeloma Fr. — Frän- eller Gråskifling.

1. H. sinapizans Fr. Saund. & Sm., t. 2.

Hatten kompakt, än enfärgadt lergrå eller blekaktig, än i midten stötande i blekt gulrödt; foten grof, jemntjock, strimmig; lamellerna djupt urnupna, breda.

Löfskog., på fukt. st., h. o. d. 9. Finl. (Runsala); Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, m. trubbig, esomoftast bugtbräddad och excentrisk, yngre n. klibbig, slät, glatt, med hvitt kött, 8—15 cm. bred; foten styf, n. tät, stundom nedåt afsmalnande till en tappformig rot, fintrådigt strimmig, hvit, i toppen fint hvitfjällig, 8—15 cm. lång, 3 cm. tjock; lamellerna tättsittande, spröda, saftlösa, glanslösa, lerfärgadt kanelbruna. Lukten stark, liknande rättikors. Nära beslägtad med följ.

2. H. crustuliniformis (Bull.) Fr. Sv. Sv., t. 64. Bull., t. 308, f. 546. — Allmän Frän- eller Gråskifl.

Hatten glatt, hvitblek eller blekt sämskfärgad, i midten vanl. mörkare; lamellerna smala, smånaggade, efter regn tårstänkta.

Öppn. fält och skogslund., på gräsbev. st. a., 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början kullrig, slutl. platt, trubbig eller med en låg, trubbig puckel, äldre i kanterna vågig och oregelbunden, slät,

glatt, i förstone n. klibbig, vanl. i midten ljust tegelröd eller lergul, med fuktigt, vattenfärgadt kött, 6—10 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, grof, fast, vid basen n. utsvälld, hvitaktig, bar, upptill beklädd af små, korta fjäll, 6—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna vidfästade, afrundade, m. tätt sittande, jemnbreda, 2 mm. breda, tunna, i början hvitaktiga, sedan lerfärgade, slutl. mörka, brunglänsande, i torr väderlek fläckiga; sporerna elliptiska, oliksidiga, 10—12 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka. Lukten vidrig, fastän svag, lik den af rättikor; smaken äcklig. Högst giftig. Utmärkande för denna art är, att i våt väderlek utsippra vattendroppar från lamellerna, hvilka i torr väderlek qvarlemna mörkare fläckar. — *Ag. fastibilis* AUCT.

3. H. elatum (BATSCH.) FR. SAUND. & SM., t. 42, f. 1.
Hatten pucklig, sämskfärgad; foten valsformig, tilltryckt finträdig, skrufvriden; lamellerna saftlösa.
Granskog., bland barr, r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan utplattad, kretsformig, trubbig, slät, glatt, i väta n. klibbig, torr blekt sämskfärgad och glanslös, med m. tunn kant, 7—9 cm. bred; foten fylld, rak, sammanväfd af spiralvridna fibrer, hvitblek, i toppen hvitmjölig, 12 cm. lång, 9—10 mm. tjock; lamellerna afrundade, med en liten, nedlöpande tand, tätt sittande, ofläckade, helbräddade, ljust kanelbruna, 7 mm. breda. Större ind. hafva stundom foten vid basen uppsvälld till en äggrund, luden knöl. Har m. stark rättikslukt.

4. H. longicaudum (PERS.) FR. BERK. Outl., t. 9, f. 2.
Hatten lerfärgad, i midten stundom brunaktig; foten ihålig, lång, spröd, hvit; lamellerna i eggen småsågade.
Skog., r. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, i början kullrig, sedan utbredd, slutl. bugtbräddad, klibbig, slät, glatt, med mjukt, vattenfärgadt kött, 4—6 cm. bred; foten jemntjock eller vid basen n. utsvälld, otydligt finträdig, i toppen mjölig, hvit, vid basen slutl. öfvergående n. i brandgult, 12 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna urnupna, tättsittande, torra,

lerhvita, slutl. kanelbruna; sporerna 10—12 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. Lukten svag, icke obehaglig.

5. H. truncatum (SCHAEFF.) FR. SCHAEF., t. 251.

Hatten m. oregelbunden, n. rödbrun; foten tät, öfverallt beströdd med ett fint, hvitt puder; lamellerna hvita, öfvergående först i blekrödt, slutl. i rostbrunt.

Löfskog., r. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Åbo); Skand. (Stockholm, Upsala).

Var. ulophyllum KARST.

Hatten blekaktig, med lerfärgad disk och hvit kant; lamellerna m. krusiga, greniga och anastomoserande.

6. H. nudipes FR. KALCHBR., t. 14, f. 4.

Hatten glatt, blekt sämsk- eller lerfärgad; foten beklädd med en lätt afskild, glatt och upptill alldeles bar hinna, hvit; lamellerna ler- eller sämskfärgade.

Skog., r. 8—10. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten köttig, kullrig, äldre utplattad trubbig, olikformig, slät, n. klibbig, knapt strecktecknad, med n. hinnaktig, utskjutande, i början inböjd, slutl. uppåtböjd kant och vattenfärgadt, torrt hvitt kött; foten tät, fibrös, jemntjock, än rak, än krökt eller uppstigande, 6—8 cm. lång, 9—18 mm. tjock; lamellerna bredt urnupna, tättsittande, torra, ofläckade, helbräddade; sporerna elliptiska, 8—10 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Lukten icke obehaglig, men svag.

7. H. diffractum FR. Icon., t. 114, f. 1. KALCHBR., t. 39, f. 3.

Hatten sämskfärgad, torr, söndersprucken till fjäll; foten upptill ihålig, hvit, n. tappformig; lamellerna m. breda.

Barrskog., bland barr, r. Skand. (Småland).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, mot kanterna m. tunn, 4—6 cm. bred; foten nedåt afsmalnande, upptill beklädd med ett fjälligt ludd, med spetsig bas, 3—5 cm. lång, i toppen 7—10 mm. tjock; lamellerna bredt urnupna, n. tättsittande, plana, saftlösa, ofläc-

kade, i början bleka, sedan dunkelt rostbruna; sporerna rostbruna. Lukten svag, liknande n. rättikors.

8. H. sambucinum (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 109, f. 2.
Hvit; foten kort och tjock, tät, glatt, strimmig; lamellerna hvitaktiga.

Barrskog., på grus. och gräsbev. st. vid väg. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, ofta bugtbräddad, tilltryckt silkeshårig, understundom stötande n. i gult, 6—9 cm. bred; foten grof, jemntjock eller vid basen klubblikt utsvälld, ofta uppböjd, i toppen otydligt pudrad, 3—5 cm. lång, 1—3 cm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, bukiga, 4—7 mm. breda. Förekommer enslig och har stark, stinkande lukt.

9. H. subzonatum Weinm.
Hatten hvitaktigt sämskfärgad, med 2—3 mörkare, af inväxta, små fjäll bildade, cirkelformiga bälten; smaken i början n. söt, sedan n. bitter.

Blandskog., bland förmultn. löf, r. 8. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttigt hinnaktig, klocklik, äldre utbredd, m. trubbig, klibbig, med fast, hvitt kött, 3—5 cm. bred; foten fylld, jemntjock, vid basen uppsvälld, fintrådig, i toppen fjällmjölig, hvit, 6—8 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna båglikt fastväxta, tättsittande, smala, i början hvitaktiga, derpå blekt köttröda, slutl. rost- eller kanelbruna. Lukten teml. stark.

10. H. spoliatum Fr. Icon., t. 113, f. 2.
Hatten i fuktig väderlek umbrabrun, i torr lergul eller n. sämskfärgad; foten seg, glatt, pipig, med rotlik bas, umbra- eller kaffebrun, yngre blekare.

Skog., r. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Mustiala); Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, tunn, först kullrig, sedan utplattad, trubbig, klibbig, slät, glatt, bar, 3—5 cm. bred; foten jemntjock, i toppen pudrad, 3—10 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna afrundade, n. fria, tättsittande, saftlösa, plana, breda, i förstone hvitaktiga, sedan ljust rostfärgade, n. kötträda. Växer vanl. i grupper. Lukten icke oangenäm.

11. H. syrjense Karst.

Hatten lergul; foten pipig, skrufvriden, hvit, slutl. umbrabrun, upptill fjällmjölig; lamellerna bleka.

Barrskog., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan utbredd, trubbig, torr, slät, glatt, i början beströdd med ett fint, hvitt, n. glänsande puder, 4—6 cm. bred; foten jemntjock, flerböjd, hvit, snart vid basen, slutl. helt och hållet, äfven inuti, umbrabrun, omkr. 12 cm. hög; lamellerna vidfästade, tättsittande i eggen fint luddnaggade; sporerna elliptiska, 10—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Lukten n. ingen. Bildar små, täta grupper. Denna och de följ. arterna af detta slägte hafva storlek och utseende af *Simocybe* eller *Naucoria*.

12. H. tortuosum Karst.

Hatten oregelbunden, sämskfärgad, stötande i rödbrunt, torr blekare; foten ihålig ojemn, blek, flerböjd, vanl. skrufvriden; lamellerna bleka, slutl. honungsgula.

Lund., r. 7—9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, i början klockformigt kullrig, sedan utbredd, med upphöjd midt, slät, i förstone silkesluden, derpå glatt, torr, med i början inböjd, stundom flikig kant, 2—3 cm. bred; foten tågig, fintrådigt strimmig, i toppen fjällmjölig, nedåt afsmalnande eller n. jemntjock, omkr. 7 cm. lång, 5—8 mm. tjock; lamellerna afrundade, n. fria, teml. tättsittande; sporerna äggrunda, 6—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

13. H. deflectens Karst.

I början blekaktig, sedan sämskfärgad, med dragning åt rostbrunt eller ockragult, torr urbleknande; hatten slutl.

i ytan sönderspruckcn till fjäll; lukten m. stark, lik den af rättika.

Back., fält. 9, 10. Finl. (Tammela).

Hatten n. köttig, i början klockformigt kullrig, sedan utbredd, med en bred, låg upphöjning eller puckel i midten, oregelbunden, slutl. i kanten inskuren, yngre öfverdragen med ett fint ludd eller puder, torr, 3—10 cm. bred; foten pipig, jemntjock, flerböjd, ofta skrufvriden, n. fintrådigt strimmig, slutl. ljust umbrabrun, 3—9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, i början bleka, sedan ler- eller sämskfärgade, skiftande mer eller mindre i brunt; sporerna aflångt ovala, 7—9 mmm. långa, 3—6 mmm. tjocka. Till storlek och utseende lik *Nauc. escharoides.* Växer flock- eller tufvis.

14. H. scabellum Fr. Icon., t. 110, f. 1.

Hatten äldre i ytan sönderspruckcn till fjäll och fibriller, kaffebrun, stundom stötande i rödbrunt; foten fylld, rödbrunaktig eller blekaktig; lamellerna i förstone smutsgrå eller bleka, sedan brun- eller rödbrunaktiga.

Skog., på gräsbev. st., h. o. d. 7—9. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Tammela); Skand.

Hatten n. köttig, först kägel- eller klockformig, sedan utbredd, platt, med en trubbig puckel, yngre silkesluden, slät, äldre glatt, 3 cm. bred; foten jemntjock, rak eller flerböjd, glatt, i toppen otydligt pudrad, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, bukiga, stundom jemnsmala, mer eller mindre tätt sittande. Köttet blekt, n. luktlöst. En m. föränderlig, flockvis växande, med *In. geophylla* lätt förvexlad art.

15. H. petiginosa Fr. Icon., t. 144, f. 4.

Hatten torr, med upphöjd, bar, kaffebrun disk och fint ljusgråluddig kant; foten fylld, fjällmjölig, rödbrunaktig, med lergul anstrykning; lamellerna ljusgula, äldre olivbruna.

Bokskog, på bar jord. Skand.

Hatten n. köttig, kägellik, äldre kullrig och utplattad, n. puck-

lig, i omkretsen öfverdragen med ett löst, fast tilltryckt, ljusgrått silkesludd, utväxt gulaktig, 1,5—2 cm. bred; foten seg, spenslig, jemntjock, öfverallt hvitmjölig, sällan brunaktig, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, snart fria, bukiga, tättsittande. Närmast beslägtad med föreg.

16. H. magnimamma Fr. Icon., t. 114, f. 2.

Hatten lergul, urbleknande, med en hög, grof, vårtlik puckel; foten glatt, blek, skiftande n. i gulrödt; lamellerna bleka, äldre rostfärgade.

Lund., r. Skand. (Östergöthland: H. v. Post).

Hatten n. hinnaktig, kullrig, äldre platt, bar, slät, 3 cm. bred; foten i början fylld, sedan fint pipig, fibrös, bar, jemntjock, stundom flerböjd, 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna trubbigt fastväxta, n. urbugtade, tättsittande, 2 mm. breda. Växer i flockar. Beslägtad med föreg.

17. H. Odini Fr. Icon., t. 114, f. 3.

Hatten kastaniebrun, i kanten brandgul; foten kastaniebrun, med dragning åt brandgult; lamellerna höggula.

Ättehög. vid Upsala.

Hatten n. köttig, först kullrig, sedan platt, kretsformig, trubbig, slät, glatt, 2—3 cm. bred; foten fylld, utväxt stundom pipig, fibrös, n. fintrådig, 2—3 cm. hög, 2 mm. tjock; lamellerna n. urbugtade, n. fastväxta, plana, med åldern öfvergående n. i brandgult, 2 mm. breda.

59. Ripartites Karst.

1. R. tricholoma (Alb. & Schw.) Karst. Kalchbr., t. 20, f. 3.

Hvitaktig; hatten fullsatt med tilltryckta, hvita hår, i kanten borstbärande; lamellerna nedlöpande.

Skog., r. 7—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, platt eller nedtryckt, kretsformig, i fuktig väderlek n. klibbig, torr n. glänsande, 1—3 cm. bred; foten fylld, smal, nedåt n. tilltjocknande, i toppen fjällig, 2—8 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna tättsittande, tunna, i början bleka, sedan lerfärgade, med dragning i kaffebrunt, 2 mm. breda; sporerna sferiska, fintaggiga, omkr. 4 mmm i diam. Spridd. — *Inocybe* Fr. Hym.

2. R. strigiceps (Fr.) Karst.

Hatten silkesluden och borsthårig, blekt rödbrunaktig, hårbräddad; foten öfverallt luden.

Bokskog., bland löf, r. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre utplattad, torr, i kanten försedd med långa, n. nedhängande hår, 1—2 cm. bred; foten fylld, jemntjock, hvit, 4—6 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, båglikt böjda, tättsittande, i förstone hvitaktiga, sedan brunaktiga. Är troligtvis endast en underart under föreg. — *Inocybe* Fr. Hym.

3. R. eriocephalus (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 110, f. 4.

Hatten hvit, med blekt gulröd anstrykning, i kanten hvitullig; foten pipig; lamellerna fastväxta.

Skog., på murken ved, r. Skand. (Lund, Upsala).

Hatten n. köttig, i början n. klotrund, sedan hemisferisk, slutl. kullrig, trubbig, fintrådig, torr, 1,5 cm. bred; foten jemntjock eller uppåt n. afsmalnande, fintrådig, stundom småfjällig, blek, 6—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna smala, bleka, äldre rostfärgade. — *Inocybe* Fr. Hym.

4. R. laevigatus Karst.

Hatten lerhvit, slutl. lergul, stundom med rödbrunaktig anstrykning, inväxt fintrådig, slät; foten blekaktig, af hyllets lemningar fintrådig; lamellerna fastväxta.

Ljungmark., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, i början kullrig, sedan utbredd, stundom med n. nedtryckt disk, trubbig, stundom slutl. i ytan sönderspruckeu till små fjäll, 3—6 cm. bred; foten tät, jemntjock, krökt eller flerböjd, i toppen n. stoftbeströdd, blekaktig, slutl. stötande n. i brunt, 3—5

cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande i början bleka, sedan smutsgrå, slutl. gråbruna, i eggen hvitaktiga och småniggade; sporerna mandelformiga, 9—11 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Närmast beslägtad med *In. fibrosa*. Växer i grupper.

5. R. helomorphus (Fr.) Karst.

Hatten klibbig, torr tilltryckt silkesluden, i kanten bar, hvit; foten glatt, hvitaktig; lamellerna hvitaktiga, äldre gulaktiga.

Barrskog., r. 9, 10. Skand. (Södra och mellerta Sverge).

Hatten n. köttig, kullrig, slutl. plattad, 2—4 cm. bred; foten tät, jemntjock eller vid basen n. afsmalnande, uppstigande, slät, i toppen otydligt fint silkesluden, 3—4 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, ganska tätt sittande, 2 mm. breda; sporerna blekt rostfärgade. — *Flammula* Fr.

6. R. scambus (Fr.) Karst. Fr. Icon., t. 120, f. 3.

Hvit eller hvitaktig; hatten flockullig, i fuktig väderlek klibbig; foten kort, krökt, flockullig eller beströdd med små, hvita, mjöliga fjäll.

Barrskog, på mulljord och förmultn. trä, h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början kullrig, sedan platt eller nedtryckt, glanslös, 2—3 cm. bred; foten fylld, jemntjock, uppstigande, 2—3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, hvita, äldre lergula; sporerna mandelformiga, 10—11 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Varierar med nedåt afsmalnande, rostbrunaktig fot. — *Flammula* Fr.

60. Lepista Fr.

1. L. sordaria (Pers.) Fr. Buxb., IV, t. 36, f. 1.

Hatten i början n. kullrig, med upphöjd midt, sedan utvidgad, platt eller nedtryckt, med slutl. fåradt skrynklig

kant, smutshvit, äldre ljusgrå; foten fylld med en svampig märg, jemntjock, strimmig; lamellerna fastväxta.

Skog., synnerl. löfskog., r. Skand.

Hatten köttig, slät, glatt, glanslös, äldre ofta fläckad med brungrått, med löst, hvitaktigt kött, 4—10 cm. bred; foten seg, elastisk, i ytan n. broskartad, slutl. äfven ihålig, hvitgrå, vid basen hvitluden, i toppen silkesluden, 6 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna plana, tättsittande, n. bukiga, gråhvita, äldre stötande i brunt, 4—7 mm. breda. Beslägtad med *Cl. gigantea.* — *Agaricus* PERS.; *Paxillus* FR.

2. L. truncata (PERS.) GILL.

Hatten smutshvit, med slät kant; foten beklädd med en med hymenoforet sammanhängande, n. hornartad hud, hvitaktig, stundom stötande i brunt eller rödbrunt.

Granskog., på fukt. st., r. Skand.

Hatten köttig, i början kompakt, sedan tunn, platt eller nedtryckt, trubbig, torr, i omkretsen finsprickig och småfjällig, 3—12 cm. bred; foten tät, fast, elastisk, än kort och nedåt afsmalnande, än långsträckt och jemntjock, med stympad bas, 3—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, n. greniga, ganska tättsittande, helbräddade, smutshvita, öfvergående mer eller mindre i brunt, 4—7 mm. breda. Lukten lik Mjölskiflingens; för öfrigt öfverensstämmande till formen med *Pax. involutus*, till färgen med *Clit. gigantea.* — *Paxillus lepista* FR.

3. L. extenuata FR.

Hatten ler- eller sämskfärgad, med dragning åt brunt; foten försedd med en knölformig rot; lamellerna hvitaktiga, slutl. musgrå.

Barrskog., på gräsbev. st., r. Skand. (Upsala).

Hatten i midten köttig och kompakt, styf, i början kullrig, med en upphöjning i midten, sedan utbredd, trubbig, fuktig, slät, glatt, med i början inrullad, finluden kant och hvitaktigt, bräckligt kött, 4—9 cm. bred; foten tät, inuti spongiös, i ytan n. hornartad, seg, elastisk, glatt, yngre uppåt jemnt kägellikt afsmalnande eller klubblik, slutl.

n. jemntjock, blek, 4—6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, båglikt krökta, m. tätt sittande, jemnbreda, ganska smala. — *Paxillus* Fr.

4. L. panaeolus Fr. Hoffm. Icon., t. 10, f. 1.

I början helt och hållet smutshvit, sedan gulaktig, med vattenfärgadt kanelbruna lameller; sporerna blekt rostfärgade.

Barrskog., bland mossa och barr, r. Skand. (Småland, Upsala).

Hatten köttig, teml. kompakt, kullrig, äldre utbredd, n. nedtryckt, slät, glatt, i fuktig väderlek droppfläckig, med tunn, inrullad och luden kant, 3—6 cm. bred; foten köttig, fylld, uppåt afsmalnande, strimmig, fintrådig, omkr. 3 cm. lång, och 7 mm. tjock; lamellerna kort nedlöpande, tättsittande, smala. — *Paxillus* Fr.; *Pax. spilomaeolus* Fr. Hym. eur.

61. Nyctalis Fr.

1. N.? verpoides Fr.

Hatten glatt, kaffebrun; lamellerna tjocka, n. sammanväxta.

En enda gång funnen uti en ihålig murken trädstam vid Upsala.

Hatten n. köttig, styf, klockformig, trubbig, slät, i början beströdd med ett askgrått puder, sedan bar n. sotbrun, slutl. brunaktigt gulblek, 3 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, tågig, styf, jemntjock, rak, skrufvriden, strimmig, glatt, hvitaktig, 9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna tjocka, ogrenade, i eggen trubbiga, icke nedlöpande.

2. N. parasitica (Bull.) Fr. Bull., t. 516, f. 1, 574, f. 2. Borszcz. Fung. ingr., t. 6.

Hatten hvit, öfvergående i ockragult eller n. brunt, yngre betäckt med ett fint, tilltryckt silkesludd eller stoft; lamellerna glesa.

Ruttn. svamp., synnerl. *Russula adusta* och *R. nigricans*, vissa regniga somrar teml. a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, i början klotrund, sedan hemisferisk, slutl. utbredd, trubbig, stundom med en trubbig puckel, äldre ofta oregelbunden, med beständigt inrullad kant, 1—3 cm. bred; foten än tät, än pipig, än jemntjock, än nedåt eller uppåt afsmalnande, strimmig, vanl. krökt eller skrufvriden, smutshvit, täckt af ett fint, snöhvitt ludd, 1—4 cm. lång, 3—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, vanl. klynnedelda samt vid basen förenade genom mellanådror, tjocka, trubbiga, bleka, slutl. brunaktiga; sporerna aflånga eller elliptiska, omkr. 3 mmm. långa, 1—1,5 mmm. tjocka. Växer i flockar eller tufvor samt har en stark stinkande urinlukt. Är vanl. angripen af en parasitsvamp, *Hypomyces asterophorus* Tul., som i grund förstör den. — *Agaricus parasiticus* Bull.; *Ag. lycoperdoides* Bull.; *Asterophora nauseosa* Weinm.; *Ast. lycoperdoides* Weinm.; *Nyctalis asterophora* Fr.; *Nyct. nauseosa* Fr.

62. Chitonia Fr.

1. Ch. coprinus Fr. Exped. Sc. Alg. t. 51, f. 7.

Hatten klibbig, ljusgulaktig; foten pipig; slidan liten; lamellerna brunsvarta, stundom med purpurröd skiftning.

Vid vägkant., m. r. 7, 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten köttig, kullrig, n. hemisferisk, slät, stundom besatt med luddiga, fjällika lemningar efter slidan, 1,5 cm. bred; foten cylindrisk, spröd, bar, hvitaktig, 6—9 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna fria, n. tättsittande. — *Ag. involucratus* Exped. Sc. Alg.

63. Agaricus (Linn.) Karst. — Champignon.

* Större, mera köttiga, ätliga arter.

1. Ag. augustus Fr. Sv. Sv., t. 38.— Präktig Champign.

Hatten i början hvit, sedan hvitgul, i midten stötande mer eller mindre i brungult, med små, brunaktiga fjäll; fo-

ten tät; ringen på undre sidan rutigt fjällig; lamellerna långt skilda från foten.

Skog., ofta vid myrstack., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, i midten kompakt, i början klotrund, sedan hemisferisk, slutl. utbredd, m. trubbig, torr, 10—20 cm. bred; foten m. grof, uppåt afsmalnande, slät, glatt, hvit, med hårdt, fibröst, beständigt hvitt kött, 10—20 cm. lång, 4—6 cm. tjock; ringen nedhängande från fotens spets, m. vid; lamellerna aflägsnade, lemnande en bar ring omkring foten, tättsittande, smala och hvita, först gamla bredare sotfärgade eller bruna af sporerna, aldrig rodnande; sporerna rundadt elliptiska, 6—7 mmm. långa, 4 mmm. tjocka. — *Psalliota* Fr.; *Pratella* Gill.

2. Ag. arvensis Schaeff., t. 310, 311. Fr. Sv. Sv., t. 4. — Allmän Champign.

Hatten hvit, silkesluden eller fjällig; foten ihålig, fylld med en lösare märg; ringen vid, dubbel, den yttre i omkretsen strålvis klufven.

Öppna fält, äfven på odlad jord, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början klotrundt klockformig, sedan utbredd, trubbig, torr, i början betäckt af ett mjöligt ludd, med hvitt, oföränderligt kött, 8—15 cm. bred; foten grof, vid basen tilltjocknande, slät, glatt, hvit, 8—15 cm. lång, 3—4 cm. tjock; ringen nedhängande, vid, ofta fri i kanten; lamellerna fria, närmade, bukiga, framtill bredare, i början hvita, sedan rödaktigt bruna, slutl. svartbruna; sporerna rundadt elliptiska, 7—10 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. Från äldsta tider räknad bland synnerliga läckerheter. Kan förtäras rå med ättika och peppar, men vanl. stufvas eller stekes den i litet vatten med salt, lök, smör, fett eller olja. Till vinterbehof förvaras den inlagd i olja eller fett. — *Ag. pratensis* Scop.; *Ag. edulis* Krombh.; *Psalliota* Fr.; *Pratella* Gill.

3. Ag. cretaceus Fr. Sv. Sv., t. 39. — Läcker Champign.

Hatten krithvit, i början silkesluden och slät; foten

ihålig; ringen nedhängande, vid kanten vanl. uppåt vänd, vid; lamellerna länge hvita.

Gräsbev. fält, r. 9, 10. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten köttig, i början klotrund, sedan klocklik, slutl. platt, trubbig, torr, äldre stundom mot kanterna finsprickig eller småfjällig, med hvitt, oföränderligt kött, 8—10 cm. bred; foten fylld med en spindelväfslik märg, uppåt afsmalnande, slät, glatt, ofläckad, hvit, omkr. 9 cm. lång, 7—15 mm. tjock; ringen enkel, tättsittande, slät, hvit; lamellerna fria, något skilda från foten, mot kanten betydligt bredare, tättsittande, äldre först ljusröda, slutl. svartbruna; sporerna omkr. 9 mm. långa och 6 mmm. tjocka. Anses för den läckraste af alla Champignoner. Har en utomordentlig likhet med *Lep. holosericea.* — *Psalliota* Fr.; *Pratella* Gill.

4. Ag. pratensis Schaeff., t. 96. — Ängs-Champign. Hatten hvitgrå; foten fylld, hvit; lamellerna mot foten afrundade, mot kanten afsmalnande och spetsiga, askgrå, slutl. kaffebruna.

Äng. och löfskog. Skand.

Hatten köttig, n. kompakt, i början äggrund, sedan utbredd, trubbig, torr, n. glatt, slutl. småfjällig, 6—9 cm. bred; foten fast, mot basen n. tilltjocknande, bar, 6 cm. lång, 1—2 cm. tjock; ringen fästad midt på foten, enkel, hinnaktig, affallande, hvit; lamellerna fria, föga skilda från foten. Har fast, hvitt, välsmakande och ljufligt luktande kött. — *Ag. spodophyllus* Krombh. t. 26, f. 19—22; *Ag. candidus* Schum.; *Psalliota* Fr.; *Pratella* Gill.

5. Ag. campestris Linn. Sow., t. 305. Huss., I, t. 20. Fr. Sv. Sv. t. 5. — Äkta Champign.

Hatten hvit eller rödbrunaktig, silkesluden eller småfjällig, med efter brytning n. rodnande kött; foten tät; lamellerna hvitaktiga, snart köttröda, slutl. bruna.

Öppna fält, äfven skog., a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först kullrig, sedan platt, trubbig, torr, 6—10 cm. bred; foten fast, slät eller småfjällig, hvit, 3—9 cm. lång, 1—3 cm. tjock; ringen enkel, fästad n. midt på foten, vanl. utstående, trasig, hvit; lamellerna fria, föga skilda från foten, bukiga, åt båda ändarne jemnt afsmalnande, tättsittande; sporerna rundadt elliptiska, 6—8 mmm. långa 5 mmm. tjocka. Köttet är hvitt och saftigt samt rodnar genast efter brytning i berörig med luften. Anses vara smakligare än den allmänna Champignonen.

Var. 1. villaticus Fr.

Större; hatten fjällig; foten grof, fjällig, vid basen omgjordad af en tydlig, strumplik slida.

Gödselsaml., r. Finl. (Åbo); Skand. (Upsala).

Har vämjelig lukt och smak.

Var. 2. silvicola Vitt.

Hatten slät, n. glänsande, hvit; foten långdragen, vid basen n. uppsvälld; lamellerna afsmalnande mot foten; köttet efter brytningen endast långsamt antagande en brunaktig färg.

6. Ag. silvaticus Schaeff., t. 242. Krombh., t. 24, f. 9, 10. — Skogs-Champign.

Hatten n. pucklig, med ulligt småfjällig, rödbrun yta; ringen tunn, fästad n. midt på foten; lamellerna smala, rödlätta, stötande n. i kanelbrunt.

Skog. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, klockformig, slutl. utbredd, n. rostfärgad, med brun- eller rödbrunaktiga fjäll, 8—9 cm. bred, dess kant ofta sprickigt inskuren; foten i början fylld, sedan ihålig, spenslig, jemntjock, smutshvit, nedanför ringen fintrådig, ofvanför denna slät och glatt, 9—10 cm. lång, 1,5 cm. tjock; ringen undertill flockullig, än vid, hinnaktig, än smal, lätt försvinnande; lamellerna fria, bukiga, åt båda ändarne jemnt afsmalnande, tunna. Köttet hvitt, vanl. med röd-

brun skiftning. Är den sämsta bland alla ätliga Champignoner. — *Psalliota* Fr.; *Pratella* Gill.

* Smärre, mindre köttiga, oanvädbara arter.

7. Ag. comtulus Fr. Icon., t. 130, f. 1.

Hvitgul; hatten tilltryckt silkesluden eller n. glatt; ringen fästad midt på foten; lamellerna i början kött-, sedan rosenröda.

Feta, gräsbev. st., äfven björkskog., r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, med tunnt, mjukt, hvitgult kött, 3—5 cm. bred; foten i början fylld med en ulllik märg, sedan ihålig, n. afsmalnande, slät, glatt, hvit, med gulaktig anstrykning, 6 cm. lång, 4—7 mm. tjock; ringen trasig, lätt försvinnande, af fotens färg; lamellerna fria, afrundade, mot kanten bredare, mjuka, tättsittande, utväxta öfvergående n. i brunt. Liknar m. *Ps. campestris*, men har lifligare och skönare färgade lameller. — *Pratella* Gill.

8. Ag. sagatus Fr. Flor. Dan., t. 1008, f. 2.

Hatten glatt, hinntäckt, ljust brandgul; ringen enkel, fästad midt på foten, utstående, hel; lamellerna tillstötande, umbrabruna.

Fet, fukt. jord, r. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, slutl. uppåtböjd, trubbig, slät, 6 cm. bred; foten ihålig, spröd, jemntjock, slutl. hoptryckt, glatt, ljusgulaktig, 6 cm. lång, 7 mm. tjock; ringen qvarsittande, hvit; lamellerna fria, tättsittande, bukiga. Är möjligen en *Stropharia*.

9. Ag. semotus Fr.

Hatten slät, glatt, lergul, med dragning åt rödt; foten på öfversta delen försedd med en n. utstående ring; lamellerna n. aflägsnade, bleka, äldre af sporerna brunaktiga.

Skog., m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, i början kullrig, sedan utbredd, slät, med mörkare disk och hvitaktigt kött, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, uppåt afsmalnande, nedanför ringen af hyllets lemningar rödlätt, ofvanför denna blek, 4—5 cm. lång, vid basen 7, i spetsen 2 mm. tjock; hyllet uppstigande; lamellerna fria, mot foten afsmalnande.

10. Ag. echinatus Roth. Cat. II, t. 9, f. 5.

Yngre helt och hållet öfverdragen med ett sotbrunt luddigt stoft; hatten rökgrå; foten och lamellerna vackert mönjaröda, med purpurröd skiftning.

Trädgård., oranger., på mulljord, r. 3, 9, 10. Skand. (Skåne, Upsala).

Hatten n. köttig, klockformig, trubbig, slät, äldre tilltryckt fjällig och finsprickig, med tunnt, hvitaktigt kött, 3—6 cm. bred; foten pipig, uppfylld med en lös, hvit, spindelväfslik märg, fast, jemntjock, ut- och invändigt mönjaröd, ofvanför ringen bar, 4—6 cm. lång, 2—5 mm. tjock; ringen flocköst hinnaktig, genast trasig, utvändigt beströdd med ett sotbrunt puder; lamellerna fria, tättsittande, smala (2 mm.), helbräddade. Växer grupp- eller n. tufvis. Lukten lik den af gurka. — *Ag. fumosopurpureus* Lasch.; *Ag. oxyosmus* Mont.; *Psalliota* Fr.; *Pratella* Gill.

64. Stropharia Fr.

* Hatten hinntäckt, vanl. klibbig.

1. Str. depilata (Pers.) Fr. Fl. Dan., t. 1191.

Hatten gulblek, stötande först n. i blått, slutl. i kanelbrunt; foten tät, nedanom den vida ringen tätt fullsatt med spetsiga, spärrade, hvita fjäll.

Barrskog., a. 9—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kompakt, i början hemisferisk, sedan kullrig, slutl. utplattad, trubbig, slät, glatt, i regnväder klibbig, 8—20 cm. bred; foten hård, jemntjock, hvit, slutl. gulaktig, 10—20 cm. lång,

1—3 cm. tjock; ringen fästad midt på foten, utvändigt slät, invändigt strimmig, hvit, slutl. lossnande; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, hvitaktiga, i början utan, sedan med askgrå molnfläckar, slutl. svartaktiga, 7—12 mm. breda; sporerna elliptiska, 11—14 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Denna utmärkta arts egenskaper äro ännu ej utrönta. — *Ag. Hornemanni* Fr.

2. Str. aeruginosa (Curt.) Fr. Curt. Lond., t. 309.

Hatten öfverdragen med en slemmig, lätt frånskild hinna, blågrön, efter slemmets försvinnande gulaktig och urbleknande; foten nedanför ringen spärrfjällig eller flockullig, klibbig, blåaktig.

Skog., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början kullrig eller n. klocklik, sedan plattad, n. pucklig, oftast beströdd med lösa, hvita fjäll, 3—10 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, vanl. nedtill fullsatt med utstående, hvita fjäll, 6—10 cm. lång, 5—10 mm. tjock; ringen utstående, hel, qvarsittande, stundom outbildad; lamellerna fastväxta, plana, mjuka, i början hvitaktiga, äldre bruna, skiftande n. i purpurrödt, 4—5 mm. breda; sporerna brunt purpurfärgade, elliptiska, 7—8 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka, Enkel eller tufvad. Lukten oangenäm. Är en ibland de mest varierande arter.

* albocyanea (Desm.) Fr. Pers. Myc. eur., III, t. 29, f. 2, 3.

Hatten bar, betäckt af ett glasklart slem, mjölkhvit eller grönaktig; foten torr, hvit, n. bar.

Skog., äng., r. 9. Finl. (Tammela); Skand. (Skåne, Upland).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, glatt, med mjukt vattenaktigt kött, 3—6 cm. bred; foten ihålig, mjuk, slutl. spröd, jemntjock, flerböjd eller uppstigande, 4—6 cm. lång, 7—9 mm. tjock; ringen smal, hvit; lamellerna fastväxta, tunna, knapt tättsittande, teml. breda, hvitaktiga, äldre n. urbugtade och brunaktiga, oftast stötande n. i purpurrödt; sporerna 7—8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka.

3. Str. inuncta Fr. Saund. & Sm., t. 29, f. 6, 7.

Hatten täckt af ett tjockt slemlager, gulblek, med dragning åt purpurrödt och n. åt blått, efter slemmets försvinnande blekt ljusgul och urbleknande; foten torr, snöhvit, nedanom ringen silkesluden eller fintrådig.

Gräsbev. st., vid väg., r. 9. Finl. (Mustiala); Skand. (Lund, Upsala).

Hatten köttig, i början klockformig eller kullrig, sedan mer eller mindre utbredd, hinntäckt, vanl. pucklig, glatt, med tunnt, mjukt, hvitt kött, 3—5 cm. bred; foten fylld eller pipig, smal, jemntjock, flerböjd, 8—9 cm. lång; ringen sittande midt på foten, lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, med en nedlöpande spets, bukiga, hvitaktiga, slutl. ljusbruna, 7 mm. breda; sporerna purpurfärgadt bruna, elliptiska, 8 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Växer i grupper eller tufvor.

4. Str. obturata Fr. Saund. & Sm., t. 25, f. 1, 2.

Hatten ljusgul, vanl. torr; foten fylld, kort, nedåt afsmalnande, hvit; ringen uppsvälld; lamellerna hvita, slutl. umbrabruna, med purpurröd anstrykning.

Lervallar, r. 9—11. Skand. (Skåne).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, knapt hinntäckt, slät, ofta sprickigt småfjällig, med kompakt, snöhvitt kött; foten slät, icke fjällig, 3—5 cm. lång, 7—8 mm. tjock; ringen nedhängande, hvit; lamellerna fastväxta, tättsittande, plana.

5. Str. melasperma (Bull.) Fr. Bull., t. 540, f. 2. Fr. Icon., t. 130, f. 2.

Hatten gul, i väta klibbig; foten ihålig, jemntjock, kort, snöhvit eller gulaktig; ringen hinnaktig, hvit; lamellerna afrundade, tättsittande.

Öppn., gräsbev. fält. 9, 10. Skand.

Hatten köttig, slutl. platt, hinntäckt, torr n. glänsande, glatt, slät, med hvitt, mjukt kött, 3—6 cm. bred; foten spröd, torr, glatt,

nedanom ringen stundom fintrådig, 3—4 cm. lång, 4—7 mm. tjock; ringen fästad midt på foten; lamellerna stundom urnupna, tättsittande, breda, än svartvioletta, än gråbruna; sporerna på hvit botten kaffebruna, på svart purpurfärgadt bruna eller vinröda. — *Ag. phaeospermus* FR. Monogr. Var. med blek hatt (QUEL., t. 24, f. 3).

6. **Str. sqvamosa** (PERS.) FR. BERK. Outl., t. 10, f. 6.

Hatten ockragul, beströdd med concentriska, lösa, luddiga fjäll; foten spenslig, nedanför ringen än spärrfjällig, än filthårig, upptill blek, nedtill rostfärgad.

Bokskog., trädgård etc. 9—11. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, tunn, först hemisferisk, sedan utplattad, trubbig eller med en trubbig, låg puckel, i fuktig väderlek klibbig, 3—8 cm. bred; foten i början fylld, sedan ihålig, seg, jemntjock, 6—15 cm. lång, 4 mm. tjock; ringen hel, hinnaktig, stoftbeströdd; lamellerna fastväxta, breda, tättsittande, plana, askgrå, slutl. svartaktiga, i eggen hvitaktiga; sporerna 11—12 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. — *Ag. distans* PERS.

* **fuscata** KARST.

Hatten kaffebrun; foten brunfjällig.

Murkn. stamm. af gråal, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten 3—6 cm. bred; foten utväxt ihålig, ofvanför ringen hvitpudrad, 6—8 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, i början hvitaktiga, derpå askgrå, slutl. öfvergående n. i svart, 4 mm. breda. — *Ag. sqvamosus* b. WEINM.

7. **Str. albonitens** FR.

Hatten i fuktig väderlek hvit och glasklar, i torr glänsande hvit; foten märgfull, öfverallt ullig, genomskinlig, torr gulhvit.

Skogstrakt., r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, med upphöjd, stundom gulaktig disk, klibbig, glatt, slät; foten jemntjock, långsträckt,

flerböjd, 4—9 cm. lång, 3—5 mm. tjock; ringen liten, ofta försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande, n. bukiga, plana, bleka, slutl. bruna, 4—5 mm. breda. Köttet löst, hvitt.

8. Str. luteonitens (Vahl.) Fr. Fl. Dan., t. 1057.

Hatten pucklig, klibbig, höggul, mot kanten fjällig; foten pipig, slät.

Gödselsaml., r. 7, 8. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Ryska Lappm.); Skand.

Hatten n. köttig, först kägellik, sedan hemisferisk, slät, glatt, torr n. glänsande, i omkretsen beströdd med lösa, bleka fjäll, 3—6 cm. bred; foten fast, jemntjock, silkeshårig, blek, ofvanför ringen pudrad, 5—6 cm. lång, 4 mm. tjock; ringen hel, utstående, sittande n. midtpå foten; lamellerna n. fastväxta, bukiga, plana, breda, askgrå, slutl. svartaktiga.

9. Str. merdaria Fr. Icon., t. 130, f. 3.

Hatten glatt, n. klibbig eller fuktig, hygrofan, först höggul, sedan halmgul; foten märgfull, torr, flockullig eller silkesluden, hvit, med halmgul anstrykning.

Förtork. exkr., starkt gödsl. jord, h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, i början trubbigt klockformig, sedan kullrig eller n. platt, hinntäckt, med upphöjd midt och tunn, nedböjd, slät kant, omkr. 6 cm. bred; foten seg, jemntjock, vanl. flerböjd, vid basen hvitluden, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; ringen trasig, till största delen vidhängande hattens kant; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, n. tättsittande, plana, mjuka, mot foten m. breda, i förstone bleka eller n. isabellfärgade, slutl. mörkbruna, af sporerna svartbruna; sporerna 12—16 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Växer tuf- eller flockvis.

Var. minuta Karst. Saund. & Sm., t. 25, n. f.

Hatten trubbig, i fuktig väderlek n. kanelbrun, torr sämskfärgad eller ockragul; foten omkr. 3 cm. lång.

10. Str. stercoraria FR. BULL., t. 566, f. 4.

Hatten klibbig, gul, stundom gulblå; foten fylld med en skild, fibrös märg, långdragen, nedanom ringen af hyllets lemningar luddig samt klibbig.

Sump. skogstrakt., på förtork. exkrem., h. o. d. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, först hemisferisk, sedan utbredd, trubbig, kretsformig, öfverdragen med en klibbig hinna, slät, glatt, bar, med tunn, slutl. n. strimmig kant, omkr. 3 cm. bred; foten jemntjock, hvitaktig, äldre gul, torr slät, hvitgul och n. glänsande, 5—10 cm. lång, 2—7 mm. tjock; ringen fästad på öfversta delen af foten, smal, n. utstående, klibbig, slutl. försvinnande; lamellerna fastväxta, baktill m. breda, n. tättsittande, helbräddade, slutl. enfärgadt oliv- eller umbrabruna; sporerna purpurbruna, 17—21 mmm. långa, 13—16 mmm. tjocka.

11. Str. semiglobata (BATSCH.) FR. BATSCH., f. 110.

Hatten och foten glatta, gulaktiga eller gulbleka, slemmiga; ringen ofullkomligt utbildad; lamellerna med svarta molnfläckar.

Gödselsaml., förtork. exkrem., a. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, hemisferisk, m. trubbig, slät, 1—2 cm. bred; foten pipig, rak, jemntjock, slät, i toppen blekare, omkr. 8 cm. lång och 2 mm. tjock; hyllet uppstigande, klibbigt; lamellerna fastväxta, plana, ganska breda; sporerna purpurbruna, 10—19 mmm. långa, 8—10 mmm. tjocka. Var. med kägellik eller pucklig hatt.

12. Str. semilanceata (FR.) KARST. SOW., t. 284, f. 1—3.

Hatten n. smalspetsig, i väta klibbig, finstrimmig, gul-, grön- eller brunaktig; ringen otydlig; lamellerna jemnbreda.

Gödsl. eller fet jord, a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, seg, kägellik, spetsig, med i början inböjd

kant, hinntäckt, omkr. 1,5 cm. hög och bred; foten märgfull, jemntjock, vanl. flerböjd, seg, glatt, blek, 7—9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna uppstigande, vidfästade, tättsittande, svartaktiga, med stark dragning åt purpurrödt; sporerna elliptiska, 9—16 mmm. långa 4—9 mmm. tjocka. — *Psilocybe* Fr.

** Hatten hinnlös, inväxt fintrådig, torr.

13. Str.? calceata (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 258, f. 1—3.

Hatten pucklig, smutsgul, urbleknande, i regnväder n. klibbig; foten utan ring, vid basen utsvälld till en knöl, som med sin fria kant slidlikt omsluter foten.

Bokskog., på fukt. st., bland löf, m. r. Skand (Femsjö),

Hatten köttig, klockformig, äldre utbredd eller plattad, med en stor, trubbig, slät och glatt puckel, för öfrigt tilltryckt fintrådig, 4—6 cm. bred; foten tät, fast, uppåt afsmalnande, glatt, hvit, i toppen otydligt pudrad, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, tunna, bredt lancettlika, hvita, äldre brunaktiga; sporerna kaffebruna. Köttet fast, hvitt, oföränderligt. Möjligen närmast förvandt med *In. rimosa.*

14. Str. caput medusae Fr.

Hatten i midten slät och umbrabrun, slutl. vårtfull eller grynig, i omkretsen gropig, blekare, n. sämskfärgad, slutl. sönderspruncken uti fjäll; foten nedanför ringen tätt fullsatt med tegellagda, spärrade, hvitbruna, lossnande fjäll.

Barrskog., på murkn. rötter, m. r. 9. Skand. (Femsjö).

Hatten köttig, i början äggrund, sedan utbredd, trubbig eller med en trubbig puckel, torr, yngre spärrfjällig, med tunn, slutl. sprickig kant, omkr. 9 cm. bred; foten ihålig, vid basen tät, uppåt afsmalnande, hvitaktig, ofvanom ringen hvitmjölig, 6—8 cm. lång, vid basen 1—2 cm. tjock; ringen nedhängande, hinnaktig, hvit, i kanten utsvälld, flockös och brun; lamellerna fastväxta, bukiga, spröda, i början lerfärgade eller hvitaktiga, sedan ljust umbrabruna; sporerna purpurbruna. Bildar vida tufvor.

15. Str. spintrigera Fr.

Hatten slät, glatt, i början brunaktig eller ljusröd, sedan lerfärgad eller hvitaktig; foten ulligt fjällig eller fintrådig, i toppen bar, snöhvit.

Murkn. stamm. och rötter af löfträd, r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, tunn, mjuk, spröd, först äggrund, sedan utplattad, 6—12 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, stundom n. bukig, omkr. 9 cm. lång och 7 mm. tjock; ringen fästad n. midtpå foten, tunn, hvit, lätt försvinnande; lamellerna fastväxta, jemnbreda, tättsittande, mot foten förenade, helbräddade, mörkbruna, 2—4 mm. breda. Tufvad. Beslägtad med *Hyph. appendiculatum.*

16. Str. hypsipus Fr.

Hatten slät, glatt, hygrofan, i väta brunblek, torr blekt sämskfärgad; foten jemntjock, glatt, hvit, slutl. med svag dragning åt brunt.

Jord, helst torfjord, r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, klocklik, äldre kullrig eller platt, trubbig, 5—7 cm. bred, dess kant i fuktig väderlek n. strimmig; foten pipig, spröd, 9—12 cm. lång, 4—7 mm. tjock; ringen fästad midt på foten, hinnaktig, hvit; lamellerna fastväxta, slutl. lossnande, teml. glesa, hvitaktiga, slutl. brunaktiga.

17. Str. cothurnata Fr.

Hatten slät, silkeslen, hvit; foten hvit, nedanom den smala, midt på foten sittande ringen ullig.

Granskog., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, i midten köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, torr, icke hygrofan, med vattenfärgadt, hygrofant kött, 1—3 cm. bred; foten fylld, äldre ihålig, jemntjock, mjuk, 4—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, smala, lancettlika, tättsittande, i början hvitaktiga, sedan brunaktiga, med olivgrön anstrykning. Till yttre utseende snarlik *In. geophylla.*

65. Naematoloma Karst.

1. N. sublateritium (Schaeff.) Karst. Schaeff., t. 49.

Hatten torr, brandgul eller n. tegelröd, mot kanten blekare, glatt, med kompakt, hvitaktigt kött; lamellerna i början hvita eller gullhvita, sedan sotbruna, slutl. skiftande mer eller mindre i olivgrönt.

Gaml. trädstamm., synnerl. af ek och björk, h. o. d. 5—10. Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, i omkretsen beströdd med ett lätt lossnande, fint, hvitaktigt stoft eller silkesludd, 6—10 cm. bred; foten grof, fylld, nedåt afsmalnande, sällan jemntjock, i föjd af växtstället uppböjd, fintrådig, nedtill rostfärgad, 8—12 cm. lång, 7—12 mm. tjock; slöjan nedhängande, i början hvit, slutl. svartaktig; lamellerna fastväxta, tättsittande, smala; sporerna purpurbruna, mandelformiga, 6—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Köttet är i början hvitt, sedan gulaktigt samt har en ganska bitter smak. Tufvad, stundom enslig. — *Agaricus* Schaeff.; *Hypholoma* Fr.

2. N. capnoides Fr.

Hatten enfärgadt gulaktig; foten silkesluden, slät, blek, äldre rostbrunaktig; lamellerna i början gäddblå, sedan ljust purpurbruna.

Tallstamm., a. 8—11. Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, torr, glatt, ljust ockragul, 3—8 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, ofta krökt eller flerböjd, blek, i toppen hvitaktigt, stundom strimmig, 6—9 cm. lång, 4—9 mm. tjock; slöjan först hvit, sedan ljust purpurbrun; lamellerna fastväxta, lätt lossnande, n. tättsittande, teml. breda; sporerna bredt elliptiska, 7 mmm. långa, 5 mmm. tjocka. Tufvad eller hopknippad. Smaken mild. — *Hypholoma* Fr.

3. N. epixanthum (Fr.) Karst. Paul. t. 107.

Hatten silkesluden, slutl. glatt, ljusgul eller blekaktig, med gulaktigt eller hvitt kött; foten ullig eller fintrådig, i

toppen stoftbeströdd; lamellerna i början hvitgula, slutl. askgråaktiga.

Trädstamm., synnerl. af tall. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, trubbig eller med en upphöjd disk, slät, i midten vanl. mörkare färgad, 6—9 cm. bred; foten ihålig, jemntjock eller uppåt afsmalnande, omkr. 9 cm. lång, 7—9 mm. tjock; slöjan hvit; lamellerna fastväxta, tättsittande. Lukten svag, n. sur. — *Hypholoma* Fr.

4. N. fasciculare (Huds.) Karst. Fl. Dan., t. 2075.

Hatten gul, vanl. stötande i brandgult; foten och köttet ljusgula; lamellerna svafvelgula, slutl. öfvergående mer eller mindre i grönt; m. bitter.

Löfträdstamm., a. 5—11. Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, i början kullrig, sedan platt, trubbig eller n. pucklig, slät, glatt, torr, i midten vanl. mörkare, 2—5 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, smal, krökt eller flerböjd, fintrådig, 3—7 cm. lång; lamellerna fastväxta, m. tätt sittande, jemnbreda; sporerna bredt elliptiska, 6—7 mmm. långa, omkr. 4 mmm. tjocka. Växer i täta tufvor. Förekommer stundom på jord samt är då antingen större, med nedåt tilltjocknande fot, eller lågväxt. — *Hypholoma* Fr.

5. N. aelopus (Fr.) Karst.

Hatten rödbrunaktig; foten inneslutande ett afskildt rör, fläckig af små, tegelfärgade fjäll.

Stamm. af gran och lärkträd, r. Skand. (Östergötland).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, glatt; foten pipig, rotlikt förlängd; lamellerna fastväxta, i början gulaktiga, sedan olivbruna.

6. N. dispersum (Fr.) Karst. Saund. & Sm., t. 24, f. 1—3.

Hatten n. köttig, honungsgul, stötande i brandgult, mot kanten af hyllets lemningar silkesluden eller småfjällig; fo-

ten rak; lamellerna n. bukiga, tättsittande, blekt halmgula, äldre molnfläckiga.

Barrskog., helst granskog., på trädstubb. och jord. Skand.

Hatten i början klocklik, sedan kullrig, slutl. utbredd, slät, med tunnt, litet ljusare kött, 3—5 cm. bred; foten pipig, jemntjock, seg, fintrådig eller silkeshårig, rostbrunaktig, i toppen blekaktig, vid basen ljust kaffebrun, 5—7 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tunna, med m. svag skiftning i grönt, 7—9 mm. breda. Spridd, enstaka. — *Agaricus marginatus* Pers.; *Ag. fascicularis* var. Pers.; *Hypholoma* Fr.

7. N. udum (Pers.) Karst.

Hatten torr, lergul, stötande mer eller mindre i brandgult; foten nedtill rostgul; lamellerna ganska breda, bleka eller hvitaktiga, äldre ljust brunaktiga, skiftande i purpurrödt.

Kärr, a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, med en mer eller mindre tydlig puckel, glatt, slät, äldre rynkig, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, fintrådig, blekt brandgul, i toppen ljusare, 6—9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, bukiga, plana; sporerna aflånga, 16—20 mmm. långa, 7—9 mmm. tjocka. — *Agaricus* Pers.; *Psilocybe* Fr.

* Polytrichi (Fr.) Karst.

Hatten slutl. nedtryckt, ljusgul, med åldern hvitnande; foten glatt, brandgulaktig; lamellerna slutl. nedlöpande, hvit- eller gulaktiga, stötande n. i blått eller grönt, eller molnfläckiga.

Kärr, bland björnmossa. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början klocklikt kullrig, sedan plattad, slät, ofta strimmig, glatt, 1—2 cm. bred; foten långsträckt, flerböjd; lamellerna fastväxta, bukiga.

** elongatum (Pers.) Karst. Pers. Icon. et Descr., t. 1, f. 4.

Hatten i väta gulblek eller gröngul, strimmig, torr

ljusgul och slät; foten långdragen, smal, flerböjd; lamellerna vanl. sterila.

Kärr, bland hvitmossa. Finl.; Skand.

67. Hypholoma Fr.

* Hatten bar, klibbig.

1. H. Buxbaumii Weinm. Buxb. C. IV, t. 14.

Hatten glatt, klibbig, hvitaktig, med dragning åt ljusgult; foten tät, hvit, n. glänsande.

Barrskog., bland mossa, r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, n. hemisferisk, äldre platt, med en trubbig puckel, slät, torr glatt, 6—9 cm. bred; foten jemntjock, vid basen hvitluden, med franslik, svartaktig slöja, 12—15 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, bukiga, n. glesa, gråsvarta, 1,5 cm. breda; sporerna brunaktigt purpurröda. Enstaka.

2. H. Prescotii Weinm.

Hatten glatt, klibbig, rödbrunaktig; foten fylld, hvit, besatt med n. rödbrunaktiga fjäll.

Murkna tallstubb., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, 6—10 cm. bred; foten jemntjock, elastisk, 9—12 cm. lång, 4—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, askgrå, slutl. af sporerna brunvioletta.

** Hatten fintrådig, silkesluden eller fjällig, torr.

3. H. storea Fr. Smith, Journ. Bot., XIV, t. 176, f. 4.

Hatten i ytan upplöst i längslöpande, inväxta, sällan spärrade fibriller, ljusbrun, äldre smutsbrunaktig; foten tät, blek.

Bokstamm., m. r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre platt, med n. nedtryckt disk, pucklig, torr, icke hygrofan, 8—9 cm. bred; foten jemntjock, trind, slät,

n. fintrådig, 12—15 cm. lång, 9—10 mm. tjock; slöjan vidhängande hattens kant; lamellerna fastväxta, med en nedlöpande spets, blekt askgrå, slutl. kaffebruna, i eggen i början småsågade och hvita; sporerna kaffebruna. Med habitus af *Inocybe*.

4. H. lacrymabundum Fr. Hoffm. Icon., t. 15, f. 3.

Hatten besatt med inväxta, håriga, mörka fjäll, hvitaktig, äldre brun, med blekaktig kant; köttet och slöjan hvita; foten hvitaktig, slutl. brunaktig, fjällig.

Löfträdstamm. r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Södra Sverge).

Hatten köttig, kullrig, trubbig, 6—9 cm. bred; foten ihålig, mot basen n. tilltjocknande, fintrådigt fjällig, 6 cm. lång, 7—10 mm. tjock; slöjan fritrådig, vidhängande hattens kant; lamellerna fastväxta, tättsittande, hvitaktiga, slutl. brunaktigt purpurröda, i eggen hvitaktiga, i fuktig väderlek tårstänkta; sporerna purpurbruna, 7—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Bildar täta tufvor.

5. H. velutinum (Pers.) Fr. Inz., t. 7, f. 2.

Hatten i början af tilltryckta fibriller filthårig, slutl. n. glatt, hygrofan, gulaktigt smutsbrun, halftorr stötande n. i brandgult, torr isabell- eller lerfärgad; foten smutsgrå eller lerfärgad, silkeshårig.

Vid väg., gator, brända mark., h. o. d. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Skåne, Upland).

Hatten köttig, tunn, i början klocklik, sedan utbredd, slutl. med en trubbig puckel, med m. tunnt, likafärgadt, sprödt kött, 6—15 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, 6—15 cm. lång, 4 mm. — 2 cm. tjock; slöjan vidhängande hattens kant, ullig, i början hvit, sedan svartaktig; lamellerna vidfästade, lätt lossnande, mindre tättsittande, i början brunaktiga, slutl. n. dadelbruna, svartprickiga, i eggen hvita, breda (än till 12 mm.); sporerna elliptiska, oregelbundna, bruna och ogenomskinliga (under mikrosk.), 9—12 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. N. tufvad. — *Ag. lacrymabundus* Sow.

6. H. pyrotrichum (Holmsk.) Fr. Holmsk. Ot., II, t. 35.

Hatten brandgul, ofta stötande i eldrödt, tätt fullsatt med n. tilltryckta, brandgulaktiga hår eller hårtofsar; köttet och slöjan brandgula.

Skog., på murkna stubbar, r. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, först hemisferisk, trubbig, sedan utbredd, 8—9 cm. bred; foten ihålig, tågig, mjuk, vanl. jemntjock, brandgulaktig, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, slutl. fria, n. tättsittande, breda, i början bleka, i eggen finludna och hvita, slutl. öfvergående mer eller mindre i mörkbrunt. Tufvad. — *Ag. lacrymabundus* Bull., t. 525, f. 3.

7. H. melantinum Fr.

Hatten umbrabrun, fläckig af små, inväxta eller tilltryckta, håriga, svarta fjäll; foten fintrådig, blek eller brunaktigt hvit.

Murkna björkstamm., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, klocklik, slutl. plattad, trubbig, torr urbleknande, 3—6 cm. bred; foten pipig, uppåt n. afsmalnande, n. sträfhårig, 6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; slöjan franslik, snart försvinnande; lamellerna vidfästade, ganska bukiga, tättsittande, blekt umbrabruna. Enslig.

8. H. cascum Fr.

Hatten gul- eller gråblek, torr rynkig, hvitaktigt sämskfärgad, yngre besatt med små, lätt lossnande, hvita fjäll; lamellerna bukiga, ganska breda, saftlösa, mörkgrå, slutl. svartbruna.

Gräsbev. st., trädgård., r. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början oval, sedan utbredd, trubbig, spröd, mjuk, slutl. glatt, med trubbig, slät disk, 4—9 cm. bred; foten ihålig, jemntjock, fintrådig, hvit, i toppen fint pudrad, 9—12 cm. lång, 4—7 mm. tjock; hyllet vidhängande hattens kant, småfjälligt, hvitt; lamellerna afrundadt vidfästade, spröda, i eggen hvitaktiga, ända till 9 mm. breda. Växer flockvis. — *Ag. macropus* Pers.

*** Hatten glatt, hygrofan.

9. H. coronatum Fr.

Hatten n. isabellfärgad, med mörkare disk och fläckar, dess kant försedd med hvita, tandlika lemningar efter hyllet; foten glatt, hvit.

På rötter af *Borassus flabelliformis* uti Upsala botaniska trädgård, m. r. 7.

Hatten n. hinnaktig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, glatt, 6 cm. bred; foten pipig, smal, slät, lätt klyfbar, 4—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, m. tätt sittande, jemnbreda, umbrabruna, ganska smala.

10. H. subpapillatum Karst.

Hatten finprickig, mörkt rödbrun, torr hvitaktigt ockragul och vanl. skrynklig.

Gamm. björkved, r. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten köttigt hinnaktig, i början n. klotrund, sedan kullrig, slutl. utbredd, bugtbräddad, glatt, tätt fullsatt med ytterst fina prickar, 5—6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, sidenglänsande, blekaktig, i toppen strimmig och pudrad, 4—6 cm. lång, 3—5 mm. tjock; slöjan vidhängande hattens kant, snart försvinnande; lamellerna afrundadt vidfästade, tättsittande, saftlösa, i början bleka eller gulaktigt bleka, slutl. kaffe- eller umbrabruna; sporerna elliptiska, 5—6 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka. Tufvad. Närmast förvandt med *H. appendiculatum.*

11. H. Candolleanum Fr. Saund. & Sm., t. 34. Fl. Dan., t. 774.

Hatten i början n. dadelbrun, sedan hvitaktig, med n. ockragul disk; foten n. fintrådig; lamellerna i förstone violetta, sedan kanelbruna; hyllet vidhängande hattens kant.

Jord, äfven på multnade trädstubbar, r. 9—10. Ryssl. (S:t Petersburg, Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, klocklik, slutl. utplattad, trubbig, olikformig,

slät, glatt, med tunnt, hvitaktigt kött, 6—12 cm. bred; foten pipig, vid basen tät, n. utsvälld, hvit, i toppen strimmig, 9 cm. lång, 4—9 mm. tjock; hyllet hvitt, slutl. brunaktigt; lamellerna afrundadt vidfästade, slutl. lossnande, tättsittande. Tufvad. — *Ag. violaceo-lamellatus* De C.; *Ag. appendiculatus* Schum.

12. H. appendiculatum (Bull.) Fr. Bull., t. 392.

Hatten i början dadelfärgad, sedan blekt brandgul, torr hvitaktigt ockragul eller hvit; foten glatt; lamellerna hvitaktiga, äldre ljusröda, slutl. kaffebruna.

Gamla stubb. af löfträd, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, i början äggrund, sedan utbredd, slutl. plattad, trubbig, torr skrynklig, 6—9 cm. bred; foten pipig, jemntjock, n. glatt, hvit, i toppen pudrad, 9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; slöjan franslik, lätt försvinnande, hvit; lamellerna n. fastväxta, saftlösa; sporerna bruna och genomskinliga (under mikrosk.), elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Tufvad; ganska spröd. — *Ag. stipatus* Pers.

13. H. pilulaeforme (Bull.) Fr. Bull., t. 112.

Hatten i fuktig väderlek brun, i torr orent ockragul; foten bar; slöjan väflik, i början bildande en ring omkring foten.

Mossbekl. trädstamm., r. 9, 10. Finl. (Mustiala); Skand. (Stockholm).

Hatten n. hinnaktig, först klotrund, sedan utbredd, trubbig slät, glatt, 2—4 cm. bred; foten pipig, flerböjd, glatt, hvit, 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lätt lossnande, smala, tunna, jemnbreda, saftlösa, i början hvita, sedan askgrå, slutl. brunaktiga. Liknar m. smärre former af föreg.

14. H. hydrophilum (Bull.) Fr. Bull., t. 311.

Hatten dadelbrun, torr skrynklig, brandgul; foten tilltryckt fintrådig; lamellerna bukiga, vattenaktiga, tårstänkta, dadel- eller kanelbruna.

Bland löf, vedstyck., omkr. trädstubb., r. 8—10. Ryssl. (S:t Petersburg); Finl. (Åbo); Skand.

Hatten köttigt hinnaktig, kullrig, äldre utbredd, med slät disk och nedböjd, vågig kant, 1—2 cm. bred; köttet m. tunnt, lätt klyfbart, torrt hvitt; foten pipig, vanl. krökt och hoptryckt, fintrådig, i toppen otydligt mjölig, hvitaktig, slutl. rostbrunaktig, 6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; hyllet vidhängande hattens kant, franslikt, hvitt, snart försvinnande; lamellerna fastväxta, tättsittande; sporerna n. rostfärgade. Tufvad; m. spröd. — *Ag. curvatus* Weinm.; *Bolbitius* Fr. Hym. eur.

68. Psilocybe Fr.

* Hatten hinntäckt, i fuktig väderlek vanl. n. klibbig, n. urbleknande; foten hudtäckt, böjlig; lamellerna fastväxta, bukiga.

1. Ps. sarcocephala Fr.

Hatten kompakt, blekt rostfärgad, torr; foten i toppen hvitmjölig; lamellerna ljusrödt askgrå, slutl. n. sotbruna.

Skog., på gräsbev. st., r. Skand.

Hatten köttig, kullrig, äldre utbredd, trubbig, slät, glatt, med fast, oföränderligt hvitt kött, 3—12 cm. bred; foten först fylld, sedan ihålig, än grof och rak, än flerböjd och smalare, långsträckt, krökt, jemntjock eller nedåt afsmalnande, hvitaktig, stundom stötande i rostbrunt, glatt, i toppen n. småfjällig, 9—12 cm. lång, 4 mm. — 3 cm. tjock; lamellerna fastväxta, ganska breda (ända till 1,5 cm.), bukiga, teml. tjocka, teml. glesa. Än enkel och större, än tufvad och mindre. Utmärkt af sin köttiga, kompakta hatt.

2. Ps. pertinax Fr.

Hatten nätådrigt skrynklig, dunkelt mörkbrun; foten ihålig, blek.

Fukt. st., bland barr, m. r. Skand. (Upsala).

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre platt, trubbig, ofta bugtbräddad, glatt, gropig, i midten slät, icke urbleknande, med hvitaktigt kött, 9 cm. bred; foten jemntjock eller uppåt afsmalnande, teml. fast, blek eller smutshvit, med mörkbrun anstrykning, vid basen hvitluden,

6—9 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna fastväxta, lancettlika, tättsittande, plana, saftlösa, mörkt rostbruna, 4—7 mm. breda; sporerna svartaktigt olivbruna.

3. Ps. ericaea (Pers.). Fr.

Hatten i fuktig väderlek n. klibbig, brandgult rostfärgad, torr blekt brandgul och n. glänsande; lamellerna bleka, äldre svartaktiga.

Fukt. gräsbev. fält, 8—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, tunn, kullrig, äldre utbredd, knapt pucklig, slät, glatt, 3—5 cm. bred; foten pipig, seg, jemntjock, n. glatt, stundom fint silkesluden, ljusgulaktig, vid basen hvitluden, 9—12 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. glesa, plana, stoftbeströdda, i eggen hvitaktiga. Seg. Växer i flockar.

* dichroa (Pers.) Karst.

Hatten dadelbrun, torr n. sämskfärgad; lamellerna slutl. bruna, skiftande n. i purpurrödt.

Kärr, på torfjord, h. o. d. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten i början kägellikt klockformig, sedan kullrig, n. pucklig, glatt, i väta n. klibbig, n. glänsande samt ända till midten strimmig, 3,5 cm. bred; foten pipig, vanl. nedåt n. tilltjocknande, silkesluden, blek, slutl. brunaktig, omkr. 7 cm. lång, i toppen 2—3, vid basen 3—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, n. tättsittande, bukiga, breda; sporerna elliptiska eller n. äggrunda, brunaktiga och genomskinliga (under mikrosk.), 9—10 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. — *Ag. ericaeus* b. Fr. Syst. myc.; *Ag. ericaeus minor* Weinm.

4. Ps. corneipes Fr.

Hatten glatt, kastanjebrun; foten hornartad, svartbrun; lamellerna breda, molnfläckiga.

Våta, täta skog., r. Skand. (Alsike skog.).

Hatten n. köttig, klocklik, äldre kullrig, trubbig, slät, glatt, i kanten strimmig, 1—3 cm. bred; foten pipig, m. styf, glänsande, jemntjock, flerböjd, slät, glatt, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna

fastväxta, baktill m. breda, n. glesa, i början bleka, sedan af sporerna brunfläckiga, 4—7 mm. breda.

5. Ps. agraria Fr.

Hvit, icke hygrofan; lamellerna slutl. kaffebruna.

Leråkr. 8, 9. Skand. (Upsala).

Hatten n. köttig, kullrig, slutl. plattad, ofta pucklig, slät, glatt, torr stötande n. i grått, med fast, hvitt kött, 3—6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, glatt, 4—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna trubbigt fastväxta, i början tättsittande, slutl. n. glesa, jemnbreda, hvita.

6. Ps. callosa Fr. Pers. Myc. eur., III, t. 27, f. 3.

Hatten trubbig, slät, torr, gulblek, brun-, gul- eller hvitaktig; foten seg, jemntjock; lamellerna bukiga, brunsvarta.

Gräsbev. st. vid väg., h. o. d. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, seg, i början kägellikt klockformig, sedan kullrig, slät, glatt, 1—2 cm. bred; foten pipig, spenslig, n. trådlik, jemntjock, stundom flerböjd, bar, glatt, blekaktig, 6—9 cm. lång; lamellerna fastväxta, uppstigande, tättsittande. Växer gruppvis. Till utseende lik *Stroph. semilanceata*, knapt förvandt med de föreg.

** Hatten knapt hinntäckt, hygrofan; foten styf; lamellerna vidfästade, sällan fastväxta.

7. Ps. canobrunnea Fr. Batsch., f. 105.

Hatten i fuktig väderlek n. klibbig, blek eller blekröd, med dragning åt brunt eller grått, torr blekt sämskfärgad; foten ihålig, kort, småfjällig, hvitaktig.

Skogstrakt., brända mark., r. Skand.

Hatten köttig, styf, kullrig, slutl. platt, trubbig, slät, glatt, stundom rutvis söndersprucken, med fast, hvitt kött, 6—9 cm. bred; foten styf, jemntjock, rotslående, 6 cm. lång, 5—12 mm. tjock;

lamellerna n. fria, bukiga, n. tättsittande, bleka, slutl. purpurbruna. Vanl. enstaka.

8. Ps. spadicea Fr. Schaeff., t. 60, f. 4—6.

Hatten slät, fuktig, hygrofan, dadelfärgadt umbrabrun, torr urbleknande; foten hvitaktig; lamellerna i början hvitaktiga, sedan blekröda, slutl. kaffebruna.

Trädstamm., bland löf, a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, styf, i början kullrig, sedan platt, trubbig, glatt, ofta söndersprucken, med i början inböjd kant och hvitaktigt kött, 8—12 cm. bred; foten ihålig, seg, fast, n. broskartad, jemntjock, ofta krökt, slät, glatt, 9—12 cm. lång, 7—12 mm. tjock; lamellerna afrundadt vidfästade, tättsittande, saftlösa; sporerna elliptiska, brunaktiga (under mikrosk.), 8—9 mmm. långa, 4—5 mmm. tjocka. Tufvad. — *Ag. stipatus* Auct.

Var. 1. hygrophila Fr.

Lamellerna urnupna, streckformigt nedlöpande.

Stamm. och rött. af ask, r. Skand. (Skåne).

Större; hatten i början brun, sedan sämskfärgad.

Var. 2. polycephala Paul., t. 111, f. 1—2.

Mycket tätt tufvad; lamellerna n. fria.

Löfträdstamm. Skand.

Hatten styfvare och tunnare, dadelfärgad, äldre ockragul; foten smalare, flerböjd.

Var. 3. papyracea Bolt., t. 11.

Mindre, n. enslig; hatten tunnare, hvitaktig eller gulblek; lamellerna n. kötträda.

Murkna stamm. af alm, *Salix*-arter etc. Skand.

9. Ps. cernua (Vahl.) Fr. Fl. Dan., t. 1005.

Hatten blekaktig eller gulblek, torr skrynklig, hvit; foten glatt, snöhvit; lamellerna fastväxta, i början hvita eller hvitgrå, sedan brun- eller gråsvarta.

Trädstamm., rutten ved, jord, bland löf, h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, spröd, först klockformig, sedan utplattad, trubbig, glatt, genomskinligt strimmig, 3—7 cm. bred; foten pipig, jemntjock, trind, understundom böjd, i toppen slät och stoftbeströdd, 5—7 cm. lång, 4—5 mm. tjock; lamellerna fastväxta, jemnbreda, äldre bukiga, n. tättsittande, 2—4 mm. breda; sporerna 7—9 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Växer i tufvor eller grupper, stundom enstaka.

Var. albicans Karst.

Hatten fårad och gropig, yngre hvit, äldre lerhvit, knapt hygrofan.

Jord, ved., r. Skand (Upsala).

10. Ps. sqvalens Fr.

Hatten rostbrunaktig eller gulaktigt smutsbrun, torr urbleknande, smutsigt sämskfärgad; lamellerna fastväxta eller vidfästade, med en nedlöpande tand, i början mörkt lerfärgade, sedan kanel- eller umbrabruna.

Murkna stubb., r. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, trubbig, slät, glatt, fuktig, hygrofan, 3—6 cm. bred; foten först fylld, sedan pipig, seg, jemntjock, n. fintrådig, icke rotslående, i toppen strimmig och n. pudrad, likafärgad med hatten, 3—7 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna bukiga, tättsittande, plana. Köttet hvitaktigt. Enkel eller tufvad.

11. Ps. murcida Fr.

Hatten i väta dadelbrun, torr sämskfärgad, stundom stötande i rosenrödt; lamellerna fastväxta, segmentformiga, umbrabruna.

Bokskog., på skugg. st., r. 10. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, m. trubbig, strimmig, torr slät, 3—4 cm. bred; foten pipig, spenslig, spröd, jemntjock, rak, glatt, bar, 9—12

cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. glesa, ganska breda. Enkel eller tufvad. Uppgifves af *Sommerfelt* ega ett brandgult hylle.

12. Ps. simulans Karst.

Hatten vanl. pucklig, blekt rostfärgad, i kanten blekare, stötande i honungsgult, torr blekt brandgul; foten n. slipprig, glänsande dadelbrun; lamellerna halfcirkelformiga, honungs- eller ljusgula, slutl. askgrå.

Murk., mossbev. trä på våta st., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, i början kägellikt kullrig, sedan utbredd, i kanten genomskinligt strimmig, omkr. 1 cm. bred; foten pipig, seg, jemntjock, böjlig, flerböjd, krökt, uppstigande, slät, glatt, bar i toppen blekare, 2—3 cm. lång, 1—2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, lossnande, uppstigande, tättsittande, i början hvitaktiga, sedan honungsgula, stötande i grått eller n. i olivgrönt, slutl. n. askgrå; sporerna äggrunda, glasklara (under mikrosk.), 4—6 mmm. långa, omkr. 3 mmm. tjocka. Nästan tufvad. Smaken bäsk. Snarlik *Omph. campanella*.

13. Ps. hebes Fr. Pers. Myc. eur., III, t. 28, f. 5.

Hatten i fuktig väderlek n. klibbig, gulaktigt smutsbrun, torr blekaktig; lamellerna fastväxta, baktill m. breda, triangelformiga, hvita, äldre brunaktiga.

Bokskog., på stubbar, löf, r. 9. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, slutl. platt, trubbig, slät, glatt, hygrofan, i kanten n. strimmig, torr slät, 3 cm. bred; foten pipig, broskartad, styf, jemntjock, slät, glatt, bar, hvitblek, 4—6 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna tättsittande, saftlösa. Vanl. enstaka.

14. Ps. foenisecii (Pers.) Fr. Pers. Icon. et Descr., t. 11, f. 1.

Hatten blekt sot- eller mörkbrun, torr urbleknande, glatt, torr; foten rödbrunaktig, glatt.

Feta, gräsbev. st., vid väg, i trädgård., a. 6—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början klocklik, slutl. utbredd, trubbig, torr

skrynklig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, rak, spröd, jemntjock, i början blekt rödbrunaktig och hvitpudrad, 6—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, mot kanten bukiga, n. glesa, brunaktiga, slutl. umbrabruna; sporerna elliptiska, åt båda ändarne afsmalnande, 11—14 mmm. långa, 6—10 mmm. tjocka.

15. Ps. vicina Fr.

Hatten umbrabrun, urbleknande; foten fylld, mörkgrå, i toppen pudrad.

Öppna plats., r. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, slutl. platt, trubbig, glatt, hygrofan, 1,5 cm. bred; foten fylld med en lös, hvitaktig märg, flerböjd, glatt, 4—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, bukiga, mot foten m. afsmalnande, n. glesa, mörkgrå, slutl. svartaktiga.

16. Ps. Gilletii Karst.

Hatten stötande n. åt olivgrått, vanl. med en sned, brandgulaktig puckel, torr blekt ockragul; foten dadelbrun, upptill blekare; lamellerna n. fastväxta, i början blekt gulgrå, sedan purpurrödaktiga.

Fukt. st. vid skogsväg., r. 9, 10. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, klocklikt kullrig, strimmig, glatt, 1—3 cm. bred; foten pipig, rak, jemntjock, glatt, i toppen fint pudrad, omkr. 5 cm. lång, 1—2 mm. tjock; lamellerna snart fria, breda; sporerna elliptiska, 10—13 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

69. Psathyra Fr.

* Hatten kägel- eller klockformig; lamellerna uppstigande, vidfästade, ofta fria.

1. Ps. conopilea Fr. Hoffm., Icon. f. 2.

Blekaktig; hatten slät; foten hög, silfverglänsande.

Vid byar, i trädgård., på gräsbev. st. 8, 9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, kägellikt klockformig, knapt utbredd, trubbig, glatt, i början hvitaktig, sedan blekaktig, omkr. 3 cm. hög och bred; foten pipig, uppåt afsmalnande, rak, glansk, glatt, 12—18 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, tättsittande, n. bukiga, purpurbruna.

2. Ps. corrugis (Pers.) Fr. Holmsk., II, t. 32.

Hatten rosen- eller blekröd, stundom sämskfärgad, torr skrynklig och urbleknande; lamellerna i början violetta, slutl. svartaktiga.

Trädgård., lund., på skugg. st. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, spröd, klocklik, n. pucklig, glatt, i väta n. strimmig, 1—4 cm. bred; foten pipig, rak, fast, jemntjock, glatt, hvit- eller rödbrunaktig, 6—12 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller vidfästade och urbugtade, bukiga; sporerna 12—15 mmm. långa, 8—9 mmm. tjocka. Förvexlas lätt med *Psathyrella gracilis.*

3. Ps. torpens Fr.

Hatten klocklik, äldre hemisferisk, lerfärgad eller blekaktig, stundom stötande i blekrödt; foten spenslig, glatt, hvitaktig; lamellerna saftlösa, kaffebruna, i eggen hvitaktiga.

Mulljord, r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, i midten n. köttig, spröd, trubbig, torr, glatt, slät, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, n. rak, slät, 9 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, n. bukiga, mot foten afsmalnande, 7 mm. breda. Växer flockvis.

4. Ps. gyroflexa Fr. Schaeff., t. 211.

Hatten blekhvit, i kanten strimmig; foten flerböjd eller skrufvriden, i ytan vågig, snöhvit, sidenglänsande.

Mulljord, vid trädrötter. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, i början kägellik, sedan klocklik, trubbig, glatt, 1,5 cm. bred; foten pipig, ganska spröd, torr, glatt, 6 cm.

lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, uppstigande, breda, mörkgrå, med purpurrödaktig anstrykning. Ofta tufvad. Var. med mörkgrå, i midten rödbrunaktig hatt och vidfästade, bukiga lameller.

5. Ps. tenuicula Karst.

Hatten m. tunn, öfverallt strimmig, i början hvitaktig, med svag dragning åt blekt gulrödt, sedan gulblek, stundom stötande i sotbrunt, torr blekaktig; foten glasklar, genomskinlig, torr blekaktig; lamellerna bleka, slutl. askgrå.

Förmultn. växtlemn., r. 10. Finl. (Tammela).

Hatten n. hinnaktig, m. spröd, klocklik, äldre n. utbredd, trubbig, glatt, 0,5—1 cm. bred; foten pipig, jemntjock, vanl. flerböjd, i början m. fint luddig, sedan glatt, glänsande, 3—5 cm. lång, 0,5—1 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, lancettlika, uppstigande; sporerna mandelformiga, gulbruna och genomskinliga (under mikrosk.), 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Växer gruppvis.

** Hatten slutl. plattad, glatt; lamellerna vidfästade, plana.

6. Ps. spadiceogrisea (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 237.

Hatten n. pucklig, glatt, till midten genomskinligt strimmig, i fuktig väderlek dadelbrun, i torr gråhvit; foten glänsande, i toppen strimmig, hvit.

Murkna trädstubb., äfven på jord. Skand.

Hatten n. hinnaktig, ganska spröd, klocklik, äldre kullrig, slutl. plattad, slät, hygrofan, 6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, 9 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna baktill afsmalnande, vidfästade, tättsittande, smala, i början uppstigande, sedan plana, bruna. Enstaka eller tufvis växande, spröd, vattenaktig art. — *Ag. stipatus* Fl. Dan., t. 1673, f. 2.

7. Ps. obtusata Fr. Schaeff., t. 60, f. 1—3.

Hatten dadel- eller umbrabrun, med blekare, skrynklig eller strimmig kant; foten hvitaktig, i toppen slät; lamellerna fastväxta, breda.

På eller vid trädstamm., synnerl. af ek, r. Finl. (Åbo); Skand.

Hatten n. hinnaktig, i början kägellik, sedan kullrig, slutl. plattad, trubbig, n. utan kött, 2—4 cm. bred; foten pipig, spröd, jemntjock, trind, silkeshårig, 6—9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna teml. glesa, gråbruna, slutl. umbrabruna. Enkel eller tufvad. Har, jämte föreg., mycken öfverenstämmelse med *Psil. spadicea.* — *Ag. obtusus* Pers.; *Ag. fuscus* Schum.

8. Ps. Falkii Weinm.

Hatten i fuktig väderlek umbrabrun, i torr urbleknande och gråmjölig; lamellerna löst vidfästade, umbrabruna, slutl. purpurbruna.

Murk. furuved., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten hinnaktig, äldre utplattad, m. spröd, genomskinlig, fuktig, hygrofan, 1—2 cm. bred; foten pipig, jemntjock, smal, först hvitaktig, sedan brunaktig, vid basen hvitluden, 1—2 cm. lång; lamellerna n. bukiga.

70. Pannucia Karst.

1. P. fatua (Fr.) Karst. Fl. Dan., t. 830, f. 2. Kalchbr., t. 27, f. 1.

Hatten yngre fintrådig och brunaktigt sämskfärgad, torr lerfärgad, med dragning i ockragult, äldre glatt, skrynklig och lerhvit; foten snart glatt, snöhvit; lamellerna hvita, slutl. kaffebruna.

Trädgård., lund., på feta, gräsbev. st., h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, i början äggrund, sedan klocklik, slutl. utbredd, trubbig, i kanten vanl. vågböjd samt stundom försedd med franslika lemningar efter hyllet, 6—10 cm. bred; foten pipig, vid

basen hvitluden, i toppen strimmig och hvitmjölig, 6—10 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, jemnbreda, tättsittande, enfärgade. Närmast förvandt med *Hyph. appendiculatum.* Tufvad, sällan enkel. — *Psathyra* FR.

2. P. fibrillosa (PERS.) KARST.

Hatten genomskinligt strimmig, gulblek eller hvitaktig; foten långdragen, ganska spröd, öfverallt beklädd med utstående, hvita hårtofsar eller fjäll; lamellerna i början askgrå, sedan svartaktiga, med purpurröd skiftning.

Fukt. skog., på jord, sällan på trädstamm., r. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, äldre kullrig, slutl. platt, trubbig, vanl. glatt, stundom i början fintrådig eller småfjällig, 3—4 cm. bred; foten pipig, jemntjock, 8—12 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fastväxta, mot foten bredare, 7—11 mm. breda, slutl plana Vanl. enkel. — *Psathyra* FR.

* dendrophila (FR.) KARST.

Hatten blekt sotbrun, torr sämskfärgad, stötande n. i rödbrunt; lamellerna bleka, äldre kaffebruna; mindre än hufvudform.

Trädstamm., r. Skand. (Mellersta Sverge).

Hatten n. köttig, klocklik, endast i kanten genomskinligt strimmig; foten styf, seg, täckt af lätt lossnande hårtofsar, 6 cm. lång, 4 mm. tjock.

3. P. frustulenta (FR.) KARST.

Hatten blekt rostfärgad, vattenaktig, torr urbleknande, omkring kanten hvitluden; foten fintrådig eller hvitluddig, hvitaktig; lamellerna i början hvita, sedan vattenfärgadt kanelbruna; sporerna rostfärgade, med stark dragning åt kaffebrunt.

Vid skogsväg., på grus- eller sandbotten, m. r. 10. Finl. (Mustiala); Skand.

Hatten n. hinnaktig, m. spröd, först klockformig, sedan hemis-

ferisk, trubbig, i väta strimmig, hygrofan, glatt, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, vanl. vågböjd, 6—9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, tättsittande, uppstigande; sporerna n. elliptiska, 5—7 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Från sina samslägtingar afviker denna art genom sina rostbruna sporer samt torde rättast böra hänföras till *Galerula*. — *Psathyra* Fr.

4. P. bifrons (Berk.) Karst.

Hatten skrynklig, i väta brun, torr ockragul, med smutsgrå anstrykning, i början fintrådig; foten silfverhvit, sidenglänsande; lamellerna svartaktiga, skiftande i purpur- eller rosenrödt.

Bland vedstyck., r. Skand. (Östergöthland).

Hatten n. hinnaktig, klocklik, trubbig, snart glatt, slät, hygrofan, 3 cm. hög och bred; foten pipig, spröd, rak, bar, 6—7 cm. lång; lamellerna fastväxta, uppstigande, jemnbreda, i eggen snöhvita. — *Psathyra* Fr.

5. P. Gordoni (Berk. & Br.) Karst.

Hatten fårad eller veckad, öfverdragen af ett fjälligt eller klimjöligt ludd, hvitblek, enl. Fr. i början rödbrunaktig, sedan askgrå; foten blekhvit.

Bland vedstyck., r. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, trubbig, 2—3 cm. hög och bred; foten pipig, uppåt n. afsmalnande, klimjölig, genomskinlig, med afbiten, hvit, borsthårig bas, 4—6 cm. lång, 2 mm. tjock: lamellerna fastväxta, tättsittande, jemnbreda, askgrå, i eggen n. hvitaktiga. — *Psathyra* Fr.

6. P. pennata (Fr.) Karst.

Hatten i början brunaktigt lergul eller gulblek, sedan hvitaktig eller hvit, slät, tätt fullsatt med fjäderlika, hvita fjäll; foten luden, silfverfärgad.

Jord, synnerl. brända marker, bland vedstyck., teml. a. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, i förstone äggrund, sedan klocklik, slutl. utbredd, slutl. bar, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, i toppen hvitpudrad, 3—5 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna vidfästade, tättsittande, bukiga, breda, i början gulbleka, slutl. n. brunsvarta; sporerna elliptiska, genomskinliga (under mikrosk.), 5—6 mmm. långa, 3 mmm. tjocka. Växer flockvis. — *Psathyra* Fr.

* gossypina (Bull.) Karst. Bull., t. 425, f. 2.

Hatten filthårig, snart glatt, lerfärgad, med dragning åt ockragult, i kanten strimmig; foten filthårig, hvitaktig.

Jord, komposthög., r. Finl. (Mustiala); Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, klocklik, äldre utbredd; lamellerna vidfästade, bukiga, i början hvita eller gulbleka, slutl. brunsvarta eller bruna. Vanl. tufvig. — *Psathyra* Fr.

7. P. noli tangere (Fr.) Karst.

Hatten strimmig, i fuktig väderlek blekt umbra- eller mörkt kaffebrun, torr urbleknande; foten i toppen slät, brunaktig.

Mulljord, bland ekved, r. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, klocklik, slutl. utbredd, trubbig, hygrofan, glatt, omkring kanten beströdd med små, luddiga, hvita fjäll, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, n. bar, omkr. 3 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, plana, breda, än blekt, än mörkt kaffebruna. — *Psathyra* Fr.

71. Deconica W. Sm.

1. D. coprophila (Bull.) W. Sm. Bull., t. 566, f. 2.

Hatten rödbrunaktigt sämskfärgad; foten sträfluddig, slutl. glatt; lamellerna n. nedlöpande.

Gödselsaml., vid väg. h. o. d. 8—10. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, hemisferisk, äldre utbredd, puckelbärande, slät, glatt, knapt klibbig, omkr. 3 cm. bred; foten i början märgfull, sedan n. pipig, uppåt afsmalnande, glänsande, slutl. långsträckt,

i toppen pudrad, 2 mm. tjock; lamellerna båglikt krökta, tättsittande, breda, gulbleka, slutl. kaffebruna. Hyllet knappast synligt. — *Psilocybe* Fr.; *Ag. fimicola* Pers.

2. D. bullacea (Bull.) W. Sm. Bull., t. 566, f. 2.

Hatten i början mörkt brandgul, sedan ockra- eller lergul, torr sämskfärgad, i kanten strimmig; foten af hyllets lemningar fintrådig; lamellerna fastväxta, triangelformiga, slutl. mörkt rostbruna.

Gödselsaml., torr. exkr., vid väg., a. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, hemisferisk, trubbig, slutl. utbredd, pucklig, öfverdragen med en klibbig, lätt lossnande hinna, glatt, 9—15 mm. bred, dess kant i början försedd med franslika lemningar efter hyllet; foten pipig, jemntjock eller vid basen afsmalnande, i början brandgulaktig, sedan gulaktig, vid basen mörkt rostbrun, 2—4 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna tättsittande, plana, i början gulbleka eller hvitaktiga; sporerna rundadt elliptiska, 6—10 mmm. långa, 4—7 mmm. tjocka. Växer truppvis. — *Psilocybe* Fr.

3. D. physaloides (Bull.) W. Sm. Bull., t. 366, f. 1.

Hatten purpurbrun, slät; foten trådlik; lamellerna n. nedlöpande, rostfärgade.

Fet jord, r. Skand.

Hatten n. köttig, i början klocklik, sedan utbredd, slutl. med nedtryckt midt, pucklig, öfverdragen med en klibbig hinna, glatt, n. glänsande, 7—10 mm. bred; foten pipig, böjlig, tilltryckt fintrådig, blekaktig, med dadelbrun bas, 3—4 cm. lång; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, tättsittande, mot kanten jemnt afsmalnande. Mycket nära förvandt med föreg. — *Psilocybe* Fr.

4. D. libertatis (Batsch.) W. Sm. Batsch., f. 62.

Hatten omvändt kägellik, med en hög och bred hemisferisk puckel, torr, yngre i omkretsen täckt af ett ljusgrått, löst silkesludd, i fuktig väderlek kaffebrun, i torr sämskfärgad; foten fylld; lamellerna långt nedlöpande.

Feta gräsbev. st., vid väg., r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, kullrig, äldre platt, slutl. glatt, slät, 7—11 mm. bred; foten böjlig, uppåt n. afsmalnande, i början fintrådig, dunkelt rostbrun, i toppen blekare, 2—4 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna triangelformiga, tättsittande, i början blekt rostfärgade, slutl. umbrabruna. — *Psilocybe* FR.

5. D. atrorufa (SCHAEFF.) W. SM. SCHAEFF., t. 234.

Hatten hemisferiskt kullrig, trubbig, svartaktigt rödbrun, dadel- eller kaffebrun, med svag dragning åt purpurrödt, torr m. urbleknande, glatt, i kanten strimmig.

Öppna sandback. och fält, äfven skog., på gräsbev. st., a. 5—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, torr slät, urbleknande, sämskfärgad, blekaktig, 6—15 mm. bred; foten pipig, smal, jemntjock, fintrådig eller n. glatt, kort, blekt dadelbrun, i toppen n. pudrad, 3—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta eller n. nedlöpande, triangelformiga, plana, umbrabruna, stundom med skiftning åt purpurrödt; sporerna äggrunda, 6—8 mmm. långa, 4—5,5 mmm. tjocka. — *Ag. montanus* PERS.; *Psilocybe* FR.

6. D. nuciseda FR.

Hatten torr fint silkesluden och gulaktig; foten nedåt afsmalnande, blekbrun.

Bokollon, sällan på murk. bokved, r. Skand.

Hatten n. köttig, kullrig, n. pucklig, slät; foten pipig, spenslig, vid basen hvitluden, i toppen ofta pudrad, 3—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, knapt nedlöpande, plana, breda, kaffebruna, slutl. brunsvarta; sporerna kaffebruna. Med utseende af *Tub. inqvilina.* — *Psilocybe* FR.

72. Anellaria Karst.

1. An. separata (LINN.) KARST. BERK. Outl., t. 11, f. 7.

Hatten klockformig, lerhvit; foten nedåt tilltjocknande, försedd med en tydlig, hel, qvarsittande, hvit ring; lamellerna gråsvarta.

Gödselsaml., exkrem. a. 6—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, trubbig, slät, glatt, klibbig, torr glänsande, omkr. 3 cm. hög; foten pipig, rak, styf, slät eller otydligt strimmig, glatt, glänsande, hvitaktig, 8—16 cm. lång, omkr. 4 mm. tjock; lamellerna vidfästade eller fastväxta, n. lossnande, uppstigande, 4—7 mm. breda; sporerna elliptiska, 16—22 mmm. långa, 10—12 mmm. tjocka. — *Ag. semiovatus* Sow.; *Panaeolus* Fr. Varierar mindre, med klockformigt kullrig hatt (*Ag. semiovatus* Pers. Syn.).

2. An. fimiputris (Bull.) Karst. Bull., t. 66.

Hatten i början kägellik, sedan utbredd, gulblek, oftast stötande i grått eller sotbrunt; foten spenslig, jemntjock, med en ofullständig ring, blekaktig.

Gödselhög., 8—10. Skand.

Hatten n. köttig, slutl. olikformig, slät, glatt, klibbig, omkr. 3 cm. bred; foten pipig, glatt, 6—12 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade, gråsvarta. Anträffas stundom lågväxt, med fastare fot och mera utplattad hatt. — *Agaricus* Bull.; *Panaeolus* Fr.

73. Chalymmota Karst.

* Hatten klibbig, torr glänsande.

1. Ch. phalenarum (Fr.) Karst. Bull., t. 58.

Hatten klibbig, lergul eller lerhvit; foten blekt rödbrunaktig; hyllet vidhängande hattens kant, snart försvinnande.

Gödselhög., r. Skand. (Skåne).

Hatten n. köttig, klocklik, äldre kullrig, trubbig, slät, glatt; foten jemntjock, n. bar; lamellerna vidfästade, breda, gråsvarta. — *Panaeolus* Fr.

** Hatten i väta fuktig, glanslös, torr n. luddig.

2. Ch. sphinctrina (Fr.) Karst. Quel., t. 8, f. 5.

Hatten klocklik, i fuktig väderlek sotbrun, stundom med dragning i grått eller svart, torr gulblek och n. silkesluden; foten vanl. likafärgad med hatten, i toppen slät och pudrad.

Gödselhög., exkrem., r. 7—10. Ryssl.?; Skand.

Hatten n. köttig, trubbig, fuktig, hygrofan, glanslös, omkr. 3 cm. hög; foten pipig, rak, jemntjock, spröd, glatt, 6—9 cm. lång, 2 mm. tjock; hyllet vidhängande hattens kant, lätt försvinnande, hvit; lamellerna fastväxta, uppstigande, tättsittande, svartaktigt grå. Förekommer äfven mindre. — *Panaeolus* Fr.

*** Hatten torr, glatt, n. glänsande.

3. Ch. campanulata (Linn.) Karst. Bull., t. 561, f. 3.

Hatten kaffe- eller sotbrun, vanl. stötande mer eller mindre i rödbrunt eller grått; foten rödbrunaktig, i toppen strimmig.

Gödselhög, exkrem., gödsl. jord, a. Sommar och höst. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början klocklik, sedan kullrig, ofta puckelbärande, torr, slät, glatt, n. glänsande, 1—3 cm. hög; foten pipig, rak, slät, glatt, yngre i toppen hvitpudrad, omkr. 9 cm. lång, 2—4 mm. tjock; hyllet snart försvinnande, stundom knappast synligt; lamellerna fastväxta, uppstigande, tättsittande, spräckliga af grått och svart, i eggen vanl. hvitaktiga; sporerna 16—18 mmm. långa, 10—13 mmm. tjocka. Foten slutl. i toppen af sporerna svartmjölig, i våt väderlek tårstänkt. Stundom mindre, lågväxt. — *Agaricus* Linn.; *Panaeolus* Fr.

4. Ch. papilionacea (Bull.) Karst. Bull., t. 561, f. 2, N, M.

Hatten hemisferisk, torr vanl. sönderspruken till fjäll, blek; foten hvitaktig, i toppen slät; lamellerna bredt fastväxta, ganska breda.

Gödselhög., gödsl. jord, vid väg., h. o. d. Sommar och höst. Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, glatt, torr, 2—4 cm. bred; foten jemntjock, slät, i toppen hvitpudrad, omkr. 8 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna slutl. plana, svartaktiga. Äfven af denna art förekommer en lågväxt varietet. — *Agaricus* Bull.; *Panaeolus* Fr.

5. Ch. caliginosa (JUNGH.) KARST. JUNGH., t. 6, f. 13.

Späd; hatten klocklik, röd- eller mörkbrun; foten slät, bar, likafärgad med hatten.

Gräs- eller mossbev. st., r. 9. Ryssl. (S:t Petersburg).

Hatten n. köttig, trubbig, slät, glatt, 1—2 cm. bred; foten jemntjock, pipig, rak eller n. flerböjd, 8—9 cm. lång; hyllet m. tunnt; lamellerna vidfästade, uppstigande, lancettlika, brunsvarta, 4—7 mm. breda. Enl. WEINMANN är foten hvit- eller gråluden. — *Ag. fimicola β rufescens* WEINM.; *Panaeolus* FR.

74. Panaeolus Fr.

1. P. acuminatus (SCHAEFF.) FR.

Hatten kägellik, tillspetsad, sämskfärgad, stötande i köttrödt, med ett m. smalt, svartaktigt, cirkelformigt bälte omkring kanten; foten pudrad, nedtill brun, upptill blek.

Feta gräsbev. st. vid väg. r. Skand.

Hatten n. köttig, slät, glatt, torr, glänsande, med i början smånaggad kant; foten smal, jemntjock, omkr. 3 cm. lång; lamellerna vidfästade, tättsittande, bukiga, svartaktiga. — *Agaricus* SCHAEFF.

2. P. fimicola FR. BOLT., t. 66, f. 1.

Hatten trubbig, i fuktig väderlek vanl. sotgrå eller brunaktigt sämskfärgad, torr lergrå, med ett smalt, brunt, cirkelformigt bälte omkring kanten; foten blekaktig.

Gödselhög., exkrem., gödsl. jord, teml. r. 5—8. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i början klocklik, sedan kullrig, slät, glatt, torr, glanslös, med tunnt, gråhvitt kött, 1—4 cm. bred; foten pipig, spröd, mjuk, jemntjock, otydligt finstrimmig, i toppen hvitpudrad, 4—12 lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. afrundade, med n. nedlöpande spets, n. bukiga, breda, spräckliga af grått och sotbrunt. — *Ag. varius* BOLT.

75. Psathyrella Fr.

* Foten rak, glatt.

1. Ps. subatrata Fr.

Hatten i fuktig väderlek umbrabrun, stötande i rödbrunt, i torr urbleknande; foten hvitblek; lamellerna jemnbreda.

Fet eller gödsl. jord. r. Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, slutl. utbredd, trubbig, slät, glatt, med finstrimmig kant, yngre 3 cm. hög, äldre (utbredd) 6 cm. bred; foten pipig, rak, jemntjock, slät, glatt, bar, 12—15 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna vidfästade, slutl. fastväxta, tättsittande, brunsvarta eller umbrabruna.

* diminuta Karst.

Hatten n. pucklig, i väta sotbrun, med skiftning åt olivgrönt; foten omkr. 3 cm. lång; lamellerna bukiga, 4 mm. breda.

Gödsl., gräsbev. st. Skand. (Småland).

2. Ps. gracilis Fr. Saund. & Sm., t. 37 a.

Hatten klocklik, sotbrun, brunaktigt gulblek, etc., torr sämskfärgad, rosenröd eller hvitaktig, i kanten genomskinligt strimmig; foten styf och rak, bar; lamellerna i eggen rosenröda.

Trädgård., lund., vid väg., på skuggr., feta plats., a. 8—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, trubbig, glatt, slät, hygrofan, 1—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, glatt, hvitaktig eller blek, vid basen hvitluden, 6—10 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, baktill vanl. bredare, n. glesa, sinsemellan fria, i början hvitaktiga, slutl. af sporerna gråsvarta; sporerna svarta, elliptiska, 13—14 mmm. långa, 7—8 mmm. tjocka. Mycket lik såväl *Galer. tenera* som *Psath. corrugis.*

3. Ps. impatiens Fr.

Hatten djupt gaffellikt fårad, lergul eller gulblek, torr blek- eller hvitaktig, stundom rödlätt; foten rak, hvit, äldre askgrå.

Lund., r. 9—11. Finl. (Mustiala); Skand. (Skåne).

Hatten hinnaktig, m. tunn, klocklik, snart kullrig, trubbig, med slät disk, 2—4 cm. bred; foten pipig, jemntjock, rak, svag, stundom hoptryckt, glatt, bar, 7—18 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, sinsemellan fria, jemnbreda, hvita, af sporerna askgrå, i eggen understundom otydligt rosenröda; sporerna elliptiska, 12—13 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

4. Ps. hiascens Fr. Bull., t. 552, f. 2, F. G.

Hatten ända till midten klufvet fårad, gulblek, urbleknande, blek- eller gulaktig; lamellerna i början bleka, slutl. svarta.

Back., fält, a. 5—10. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, klockformig, slutl. utbredd, trubbig, glatt, 2—3 cm. bred, dess kant slutl. delad och uppåtböjd; foten pipig, spröd, bar, glatt, n. rak, blek, torr hvitaktig, 6—10 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, glesa, sinsemellan fria, smala, jemnbreda; sporerna bruna och genomskinliga (under mikrosk.), vigglikt äggrunda eller äggrundt elliptiska, 10—12 mmm. långa, 7—11 mmm. tjocka.

5. Ps. trepida Fr. Pers. Myc. eur., III, t. 29, f. 1.

Hatten sotbrun, med dadelbrun disk; foten glasklar, genomskinlig; lamellerna bukiga, tättsittande.

Gyttj. kärr, r. Skand. (Upsala).

Hatten hinnaktig, m. spröd, klocklik, trubbig, glatt, i kanten tätt finstrimmig, 2—4 cm. bred; foten pipig, jemntjock, rak, sällan flerböjd, glatt, bar, 8—9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, ganska tunna, svarta, med sotbrun skiftning.

6. Ps. hydrophora (Bull.) Fr. Bull., t. 558, f. 2.

Hatten rödbrunaktig eller brunaktigt gulblek, med strimmig och slutl. uppåtböjd kant; foten hvit, i regnväder daggig eller tårstänkt; lamellerna tättsittande, smala, jemnbreda.

Trädgård., r. Skand. (Skåne, Upsala).

Hatten n. hinnaktig, i början kägel- eller klocklik, sedan utbredd, glatt, slät; foten pipig, spröd, rak, jemntjock, glatt, 9 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, uppstigande, svartaktigt gulbleka. Enkel eller tufvad.

** Foten flerböjd, i toppen pudrad.

7. Ps. caudata Fr.

Hatten torr, sämskfärgad, med dragning åt köttrödt, i midten slät; foten förlängd till en lång skrufvriden rot.

Trädgård., på gödsl. plats., åkr., h. o. d. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, i början kägellik, sedan klocklik, slutl. utbredd, ofta skrynklig, med n. upphöjd, slät disk och genomskinligt strimmig kant, glatt, omkr. 3 cm. hög och bred, utbredd 4—6 cm. bred; foten pipig, m. spröd, i ytan vågig, blekhvit, med hvitpudrad topp, 8—12 cm. lång, 3—4 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. tättsittande, sinsemellan fria, jemnbreda, grå, slutl. svarta, 9 mm. breda; sporerna på hvit botten svarta, på svart skiftande i brunt, under mikrosk. bruna och genomskinliga, elliptiska, 12—15 mmm. långa, 6—9 mmm. tjocka. Har utseende af *Ps. gracilis.*

8. Ps. prona Fr.

Hatten sotbrun, genomskinligt strimmig, torr ljusgrå och glanslös; foten trådlik, jemntjock, flerböjd; lamellerna n. triangelformiga, glesa.

Feta, gräsbev. st. vid väg., r. Skand.

Hatten hinnaktig, i början klocklik, sedan hemisferisk, m. trubbig, glatt, torr beströdd med ytterst fint doft, 9—15 mm. bred; foten pipig, mjuk, glatt, i toppen n. omärkligt pudrad, blekaktig 4—5

cm. lång; lamellerna fastväxta, plana, svartaktigt gulbleka, af sporerna svartprickiga, i eggen stundom n. rosenröda.

9. Ps. atomata Fr. Saund. & Sm., t. 37, f. inf.

Hatten gulblek eller rökgrå, torr blekt sämskfärgad, blekt rosenröd eller rödlätt och beströdd med fina, skimrande stoftpartiklar; foten hvit, lös, i toppen hvitpudrad.

Gräsbev. st., vid väg., h. o. d. 7—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, klocklik, trubbig, i väta strimmig, torr skrynklig, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, spröd, stundom n. flerböjd, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, breda, bukiga, sinsemellan fria, hvitaktiga, af sporerna gråsvarta, enfärgade eller i eggen hvitaktiga; sporerna elliptiska, 13—15 mmm. långa, 6—8 mm. tjocka. Förekommer enstaka eller gruppvis.

* Ps. subrosea Karst.

Hatten öfverallt strimmig, brunaktigt gulblek, torr n. rosenröd; lamellerna segmentformiga.

Ved, r. 10, 11. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, klocklik, äldre kullrig, trubbig, bar, omkr. 1,5 cm. bred; foten jemntjock, flerböjd, bar, hvitaktig, 2—3 cm. lång; 2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, n. glesa, askgrå, i eggen rosenröda; sporerna svarta, elliptiska, 10—13 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka.

10. Ps. disseminata (Pers.) Fr. Quel., t. 5. Sow., t. 166.

Hatten klimjölig, slutl. bar, fårad, hvitaktig, blek eller gulaktig, ofta med åldern öfvergående i grått; foten lös, klimjölig, slutl. glatt.

Murkn. stubb. af löfträd, äfven på mulljord, h. o. d. 5—10. Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, äggrund, äldre klockformig, 1—2 cm. bred; foten pipig, spröd, vanl. krökt eller flerböjd, hvit, vid basen hvitul-

lig, omkr. 3 cm. hög, 1—2 mm. tjock; lamellerna fastväxta, uppstigande, breda, knappast bukiga, i förstone hvitgrå, sedan svartaktiga; sporerna elliptiska, 6—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. En tätt tufvad, m. föränderlig och lätt vissnande art.

11. Ps. subtilis Fr.

Hatten i början klimjölig?, slutl. glatt, i fuktig väderlek brungulaktig, torr hvitaktig; foten hårlik; lamellerna gråsvarta, i eggen hvita.

Får- och getexkrem., r. 9, 10. Skand. (Småland).

Hatten hinnaktig, ytterst tunn, klocklik, slutl. utbredd, trubbig, i väta strimmig, 4—7 mm. bred; foten pipig, bar, glatt, hvit, 3—5 cm. lång; lamellerna fastväxta, uppstigande, teml. breda. Med habitus af *Copr. radiatus.*

76. Gomphidius Fr.

1. G. glutinosus (Schaeff.) Fr. Fl. Dan., t. 1247. Schaeff., t. 36.

Hatten gråblek eller brun, stundom med dragning i purpurrödt; foten vid basen höggul; lamellerna i början hvitaktiga, sedan askgrå.

Barrskog., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, kullrig, trubbig, slutl. platt eller nedtryckt, slät, glatt, m. slemmig, ofta svartfläckig, 6—14 cm. bred; foten tät, mot basen tilltjocknande eller n. jemntjock, af hyllet klibbig, fintrådig eller svartfjällig, 6—10 cm. lång, 1—2 cm. tjock; lamellerna långt nedlöpande, glesa, sinsemellan fria, greniga, helbräddade, gelatinösa, af sporerna molnfläckiga; sporerna aflånga, 16—23 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Köttet m. löst. Oskadlig, dock till föda knapt tjenlig. — *Agaricus* Schaeff.

2. G. roseus Fr. Saund. & Sm., t. 8.

Hatten rosenröd; foten nedåt afsmalnande, vid basen ljusröd.

Öppna fält, på gräs- eller mossbev. st., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten köttig, hemisferisk, m. slemmig; foten stundom krökt, silkesluden, 5—7 cm. lång, 4—9 mm. tjock; lamellerna n. greniga, tjocka, teml. glesa, hvitgrå; sporerna aflånga, 20—23 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka.

3. G. viscidus (Linn.) Fr. Schaeff., t. 55. Krombh., t. 4, f. 5—7.

Hatten dunkelt rödbrun, vanl. skiftande n. i purpurrödt; lamellerna slutl. umbrabruna, med dragning i purpurrödt.

Skog., a. 7—11. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten kompakt, i början klocklik, sedan utbredd, pucklig, n. klibbig, torr n. glänsande, 6—8 cm. bred; foten tät, jemntjock eller mot basen afsmalnande, n. klibbig, fintrådigt fjällig, gulaktig, vid basen inuti rhabarbergul, 8—12 cm. lång, 1—2 cm. tjock; slöjan flockös, n. torr, hopväfd, bildande en falsk ring omkring foten, lätt försvinnande; lamellerna långt nedlöpande, glesa, n. greniga, i början blekare, stötande n. i olivgrönt; sporerna aflånga, 16—23 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Köttet gulaktigt. — *Agaricus* Linn.; *Ag. rutilus* Schaeff.; *Ag. lubricus* Scop.

* G. testaceus Fr. Sow., t. 105.

Hatten och foten lergula; lamellerna plana, nedlöpande.

Bokskog., r. Skand.

77. Onchopus Karst.

* Hatten beklädd med en köttig hud eller hinna, icke uppbristande längs lamellerna, sargad och uppåtböjd.

1. Onch. clavatus (Batt.) Karst. Schaeff., t. 8.

Hatten i början oval, sedan utbredd; foten vid basen löklikt utsvälld och afbiten; slidan hinnaktig, fast tryckt intill fotens yta; lamellerna hvita, snart svartaktiga.

Gödselsaml., gödsl. jord, r. Skand.

Snöhvit; hatten n. hinnaktig, söndersprucken uti tilltryckta, topphåriga fjäll, slät, sönderflytande, i kanten strimmig; foten i början fylld med en spindelnätlik väfnad, sedan ihålig, uppåt afsmalnande, slät, silkesluden; lamellerna fria, n. jemnbreda. — *Hydrophorus* Batt.; *Coprinus* Fr.

2. Onch. stenocoleus (Lindbl.) Karst.

Hatten svartaktigt gulblek, fläckig af flockulliga, hvita fjäll; slidan hög, fast tryckt intill fotens yta.

Gödsl. plats., r. Skand.

Hatten hinnaktig, i midten n. köttig, m. tunn, i början cylindrisk, sedan klocklik, slutl. sargad eller hel och uppåtböjd, 6—9 cm. bred; foten pipig, mot basen tilltjocknande, rak, hvitgul, 10—17 cm. lång, 2—4, vid basen 7—9 mm. tjock; lamellerna fria, jemnbreda, svarta. — *Coprinus* Fr.

3. Onch. sterqvilinus (Fr.) Karst. Quel., t. 9, f. 2.

Hatten djupt fårad, smutsgrå eller hvitbrun, i midten fullsatt med tegellagda, utspärrade fjäll; foten vid basen tät samt omgjordad af en slidlik, fri, sned ring.

Koexkr., r. 9, 10. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, i början kägellik, sedan klocklik, trubbig, spröd, gaffellikt fårad, luden, 8—9 cm. hög; foten ihålig, uppåt afsmalnande, spröd, fintrådig, hvit, vid beröring n. svartnande, 14—15 cm. lång, i toppen 7 mm. tjock; lamellerna fria, n. bukiga, umbrabruna, skiftande i purpurrödt. — *Coprinus* Fr.

** Hatten hinnlös, slutl. uppsprigande längs lamellerna.

4. Onch. dilectus Fr.

Hatten betäckt af ett klimjöligt ludd, hvit, med dragning i rosenrödt; foten beströdd med ett rödt puder.

Bränd. mark., växtkruk., r. Skand. (Femsjö, Upsala).

Hatten m. tunn, klocklik, trubbig, slutl. klufven, uppåtböjd och bar, 2—3 cm. bred; foten uppåt afsmalnande, vid basen omgjordad

med en småfjällig slida, 3—6 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna fria, n. lancettlika, tättsittande, först hvitaktiga, derpå brunröda, slutl. svarta. — *Coprinus* Fr.

78. Pselliophora Karst.

* Hatten hud- eller hinntäckt, icke uppbristande, sargad och uppåtböjd.

1. Ps. comata (Muell.) Karst. Fr. Sv. Sv., t. 87. — Fjällig Bläcksv.

Hatten i början trind, n. slät, äldre utbredd, på ytan snart upplöst i mjuka, breda, tilltryckta, fransade fjäll, hvit eller smutshvit, stundom med en svag skiftning i ljusviolett; ringen fri.

Städer, byar, på feta, gräsbev. st., h. o. d. 8—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, i toppen hel och slät, slutl. strimmig, yngre 8—9 cm. hög; foten ihålig, fylld med en fin, bomullsartad väfnad, afsmalnande uppåt, nedtill uppsvälld och rotslående, fintrådig, glänsande, hvit eller hvitaktig; ringen tunn, trasig, slutl. försvinnande; lamellerna fria från foten, jemnbreda, i början hvita, sedan rödlätta, derefter mörknande och slutl. svarta; sporerna elliptiska, 11—13 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. Tufvad. Arten är som ung mild med angenäm champignonsmak och ätlig. — *Agaricus* Muell. Fl. Dan., t. 834. *Ag. porcellanus* Schaeff.; *Ag. typhoides* Bull.; *Ag. fimetarius* Bolt.; *Ag. cylindricus* Sow. Batt.; *Coprinus* Fr.

2. Ps. ovata (Schaeff.) Karst. Schaeff., t. 7.

Snöhvit; hatten i början äggrund, derefter utbredd, täckt af tjocka, utstående, concentriska, tätt tegellagda fjäll.

Feta gräsbev. plats., helst vid byar, r. Ryssl. (Sibirien); Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, strimmig, dess topp betäckt af en mössa;

foten ihålig, vid basen tät, luddig, rotslående, 8—12 cm. lång; ringen trasig, föga märkbar och snart försvinnande; lamellerna fria, slutl. aflägsnade, n. bukiga, hvita, äldre umbrabruna, slutl. svartaktiga. Vanl. enstaka. Mindre och spädare än föreg., med hvilken den stundom blifvit förvexlad. — *Agaricus* SCHAEFF.; *Coprinus* FR.

3. Ps. praegnans FR.

Hatten askgrå, tätt fullsatt med små, qvarsittande fjäll; foten vid basen n. bukig samt utdragen till en lång, tapplik rot; ringen fri; lamellerna genast i början umbrabruna.

Feta plats. vid väg., m. r. 10. Skand. (Lund).

Hatten n. köttig, äggrund, äldre klocklik, slät (utan strimmor), 10—15 cm. bred; foten tät, afsmalnande mot toppen, n. spärrfjällig, hvit, omkr. 15 cm. lång och 3 cm. tjock; lamellerna fria, m. breda och bukiga, slutl. svartaktiga. — *Coprinus* FR.

4. Ps. atramentaria (BULL.) KARST. BULL., t. 164. SOW., t. 188.

Hatten ljust askgrå, fläckig af brunaktiga, inväxta fjäll; foten inuti ringformigt tecknad.

Fet mulljord vid vägar, byar, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. köttig, ostartad, mjuk, äggrund, trubbig, slutl. utbredd och sönderflytande, fårad eller veckad, bugtbräddad eller flikig, i midten småfjällig, mot kanterna öfverdragen med ett ytterst fint, ljusgrått, n. glänsande silkesludd, i väta stötande i sotbrunt, torr i hvitt, 4—6 cm. hög; foten ihålig, fast, i början bukig, tappformig, uppåt och nedåt afsmalnande, fåradt kantig, slutl. långsträckt, jemntjock, fintrådig, i toppen slät, 6—15 cm. lång, 1—2 cm. tjock; ringen föga utbildad, snart försvinnande; lamellerna fria, bukiga, i början liksom hoplimmade, hvitaktiga och i eggen finluddiga, sedan brunsvarta, slutl. svartaktiga; sporerna elliptiska eller rundadt elliptiska, 9—10 mmm. långa, 6 mmm. tjocka. — *Agaricus* BULL.; *Coprinus* FR.

Ps. sobolifera (Fr.) Karst. Krombh., t. 4, f. 1, 2.

Hatten afstympad, hvitaktig eller smutshvit; foten fylld, vid basen knölig och skottalstrande; lamellerna i början bleka, sedan svartaktiga.

Vid murkn. trädstubb., m. r. Skand. (Blekinge).

Hatten n. hinnaktig, äggrund, äldre utbredd, fläckig af mörkare fjäll, mot kanten fårad; ringen ofullkomlig, lätt försvinnande; lamellerna fria, bukiga. Beslägtad med föreg. — *Ag. costatus* Krombh.; *Coprinus* Fr.

6. Ps. fuscescens (Schaeff.) Karst. Schaeff., t. 17.

Hatten slät (icke fårad), hvitaktig eller gråbrunaktig, med småfjällig, brunaktig disk; lamellerna i början vidfästade och hvita, sedan fria och brunsvarta.

Stamm. af löfträd, synnerl. ek, ask och *Salix*-arter. Skand.

Haten n. köttig i midten, i början klot- eller äggrund, sedan utbredd, trubbig, slutl. sönderflytande uppåtböjd, 6—8 cm. bred; foten pipig, jemntjock, spröd, otydligt silkesluden, i början m. kort, sedan förlängd, 8—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; ringen otydlig; lamellerna ganska breda, bukiga. Tufvig; spröd. — *Agaricus* Schaeff.; *Coprinus* Fr.

** Hatten hinnlös, slutl. uppbristande längs lamellerna, fårad.

7. Ps. ephemeroides (Bull.) Karst. Bull., t. 582.

Hatten luddfjällig, gulblek eller gråhvit; vid basen uppblåst; ringen fri, m. tunn, qvarsittande.

Exkrem., teml. r. 9, 10. Finl.; Skand.

Hatten m. tunn, först trind, sedan utbredd, slutl. klufven och uppåtböjd, veckadt fårad, 4—7 mm. bred; foten glatt, vid basen kort sträfhårig, trådlik, 2—3 cm. lång; lamellerna fria, aflägsnade, i början glasklara, slutl. svarta; sporerna elliptiska, 10—14 mmm. långa, 6—7 mmm. tjocka. — *Agaricus* Bull.; *Coprinus* Fr.

* C. muscorum KARST.

Sporerna äggrunda, 7—9 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka; för öfrigt snarlik föreg.

Mossa, r. 10. Finl. (Mustiala).

79. Coprinus Fr.

* Hatten af hyllets lemningar fjällig, hinntäckt.

1. C. cylindricus FR.

Hatten valsformig, äldre utbredd, hvitaktig, i kanten brunhvit eller mörkfärgad; foten fintrådig; lamellerna n. jemnbreda, svarta.

Vid trädstubb., r. 9, 10. Skand. (Skåne).

Hatten hinnaktig, n. köttig i midten, strimmig, af hyllets lemningar fjällig, slutl. sprickigt klufven, 6—8 cm. hög, slutl. 10—15 cm. bred; foten pipig, spröd, jemntjock eller n. afsmalnande uppåt, med lätt afskild hud, 10—15 cm. lång, 1,5 cm. tjock; lamellerna fria, m. tättsittande, smala.

2. C. picacaeus (BULL.) FR. Fl. Dan., t. 1499.

Hatten brunaktigt svart, fläckig af stora, fria hvita fjäll; lamellerna i början gråsvarta, sedan svartaktiga.

Löfskog., på mulljord, r. Skand.

Hatten n. hinnaktig, tunn, först äggrund, sedan klocklik, slutl. utbredd och uppåtböjd, med breda, oregelbundna, lätt lossnande fjälllika lemningar efter hyllet, 6—8 cm. bred; foten ihålig ända till den löklikt uppsvälda basen, afsmalnande uppåt, spröd, n. glatt, snöhvit, 14—16 cm. lång, 7—10 mm. tjock; lamellerna fria, bukiga. Lätt sönderflytande. — *Agaricus* BULL.

3. C. varicus FR.

Hatten slät, hvit, med strimmig eller klufven, gulblek kant; foten tät, fullkomligt glatt, snöhvit; lamellerna svarta.

Murkn. stamm. af bok, r. Skand. (Femsjö).

Hatten n. köttig, i början äggrund, sedan klocklik, trubbig, öfversållad med stora, oregelbundna, lätt lossnande fjäll (lemningar efter hyllet), 5—7 cm. bred; foten seg, m. styf, jemntjock, uppböjd, 8 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna fria, bukiga, 7—9 mm. breda, i eggen beströdda med ett hvitaktigt puder.

4. C. aphthosus Fr.

Hatten gulblek, slät (utan strimmor); foten ihålig, skrufvriden, fintrådig, hvit; lamellerna fastväxta.

Murkn. pilar, r. 10. Skand. (Skåne).

Hatten n. hinnaktig, först äggrund, sedan klocklik, slutl. utbredd, öfversållad med lätt lossnande, flockulliga, hvita fjäll, 3 cm. hög; foten pipig, mjuk, jemntjock, 6 cm. lång, 4 mm. tjock; lamellerna först hvita, sedan svartaktiga. Hopknippad; långsamt sönderflytande.

** Hatten af hyllets lemningar ullig eller luddig.

† Hatten hinntäckt, icke uppbristande.

5. C. exstinctorius (Bull.) Fr. Bull., t. 437, f. 1.

Hatten blekaktig, med mörkare disk, i början beklädd med lätt lossnande, flockulliga fjäll; foten afsmalnande uppåt, rotslående, glatt.

Feta, gräsbev. st. r. Skand. (Småland).

Hatten n. hinnaktig, i början klubblik, sedan klocklik, med strimmig kant, slutl. utbredd och sprickigt klufven, 7—9 cm. bred; foten ihålig, hvit, 12—15 cm. lång, 7 mm. tjock; lamellerna tillstötande, smala, lancettlika, hvita, slutl. brunsvarta. Merendels enstaka.

6. C. fimetarius (Linn.) Fr. Bull., t. 88.

Hatten gulblek, i början tätt fullsatt med spärrade, flockulliga fjäll; foten ulligt fjällig.

Gödselsaml., fet jord, a. 3—9. Ryssl., Finl., Skand.

Hatten hinnaktig, tunn, först trind, sedan kägellik, slutl. uppåtböjd, i kanten sargad, sprickad och bar, 3—5 cm. bred; foten ihålig, spröd, vid basen n. utsvälld och tät, afsmalnande uppåt, snöhvit,

omkr. 10 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fria, tillstötande, i början bukiga, sedan jemnbreda, vågböjda, svarta; sporerna sferiskt elliptiska, 15—18 mmm. långa, 9—12 mmm. tjocka. N. tufvad. — *Agaricus* LINN.; *Ag. cinereus* BULL.

Var. 1. macrorhizus (PERS.) FR. MICH. t. 80, f. 2.

Hatten besatt med fjäderlika fjäll; foten kortare, vid basen uppsvälld till en n. kantad knöl, rotslående, luden.

Var. 2. pullatus (BOLT., t. 20) FR.

Hatten tilltryckt fjällig och filthårig, snart bar, svartaktig, med brun anstrykning; foten jemntjock, n. glatt.

7. C. cinereus (SCHAEFF.) KARST. SCHAEFF., t. 100.

Hatten gulaktigt hvit, äldre grå, yngre öfverdragen med ett mjöligt ludd; foten n. jemntjock, glatt, bar.

Fet jord och gödselsaml., r. 6. Finl. (Mustiala).

Hatten n. hinnaktig, i början n. valsformig, sedan klocklik, oregelbunden, strimmig, slutl. fårad och n. bar, med slät, gulblek topp och vågböjd, rak, slutl. n. uppåtböjd kant, ända till 6 cm. bred; foten pipig (äfven vid basen), vanl. skrufvriden, icke rotslående, snöhvit, omkr. 11 cm. lång, vid basen omkr. 1 cm., i toppen 0,5 cm. tjock; lamellerna fria, jemnbredt lancettlika, i början hvita, sedan svartaktiga, icke vågböjda; sporerna bruna och ogenomskinliga (under mikrosk.), rundadt elliptiska, 9—12 mmm. långa, 7—9 mmm. tjocka. Växer i täta flockar. Lukten svag.

8. C. tomentosus (BULL.) FR. BULL., t. 138.

Hatten trind, äldre kägel- eller smalt pyramidlik, strimmig, filtluden, hvitgrå; foten sammetshårig; lamellerna jemnbreda.

Skog. och trädgård., på gödsl. jord, r. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, öfverdragen med ett tunnt, n. qvarsittande filtludd, slutl. sprickad, 4—5 cm. hög; foten pipig, n. jemntjock, i

början beklädd med ett tunnt lager af fint ludd, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna fria, jemnbreda, brunsvarta.

9. C. niveus (Pers.) Fr. Fl. Dan., t. 1671.

Snöhvit; hatten hvitmjölig eller betäckt af ett länge qvarsittande, teml. tjockt, fjälligt ludd; foten fjällmjölig eller filtluden; lamellerna fria.

Hästexkrem., h. o. d. 8, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, slutl. utbredd, sargad och uppåtböjd, 2—6 cm. bred; foten pipig, ganska spröd, uppåt afsmalnande, äldre 3—8 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna jemnbreda eller n. lancettlika, smala, mörkgrå, slutl. svarta; sporerna äggrunda, oregelbundna, försedda med ett m. kort skaft, ogenomskinliga under mikrosk., 14—17 mmm. långa, 8—14 mmm. tjocka. Enligt *Hansen* uppträder denna art under tvenne former, en hvitmjölig och en hvitluden; den sednare uppväxer från sklerotier, den förra aldrig. Endast den mjöliga formen är funnen i Finland. Innefattar möjligen tvenne arter.

†† Hatten hinnlös, slutl. uppbristande längs lamellernas ryggar; foten pipig.

10. C. lagopus Fr. Saund. & Sm., t. 19.

Hatten hvitaktig, i midten gulblek, yngre flockullig; foten öfverallt hvitullig; lamellerna slutl. aflägsnade.

Lund., på fukt., skugg. st., r. Finl. (Mustiala); Skand. (Skåne).

Hatten m. tunn, trind, äldre klocklik, slutl. utplattad och kluffven, strållikt fårad, 4—8 cm. bred; foten m. spröd, afsmalnande uppåt och nedåt, snöhvit, 10—20 cm. lång, 2—3 mm. tjock; lamellerna jemnbreda, svarta.

Var. viarum Fr.

Hatten gulblek, i början hvitullig, 3—6 cm. bred; foten afsmalnande uppåt, 6—9 cm. lång; lamellerna fria.

Vid väg., på grus, r. Skand. (Upsala).

11. C. lagopides KARST.

Sporerna n. sferiska, oregelbundna, svarta (under mikrosk.), 6—8 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka; för öfrigt lik föreg.

Jord, r. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten 2—3 cm. bred; foten 3—4 cm. lång.

12. C. narcoticus (BATSCH.) FR. BATSCH., f. 77.

Stinkande; hatten hvit, betäckt af flockulliga, tillbakaböjda hvita fjäll, slutl. glasklar och n. bar; lamellerna tillstötande.

Skogstrakt., på förtork. exkr., r. Skand. (Femsjö).

Hatten m. tunn, trind eller klubblik, slutl. utplattad, strimmig, 2—3 cm. bred; foten pipig, jemntjock, i början luden, sedan n. glatt, 6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, hvita, slutl. svartaktiga. — *Agaricus* BATSCH.

13. C. Albertinii KARST.

Hatten hvitaktigt rökgrå, med brunaktig disk, beklädd med nätlikt förenade hår; foten finluddig; lamellerna slutl. svarta.

Gräsbev. st., r. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten tunn, slutl. klocklik, strållikt fårad, 3—4 cm. bred; foten nedåt n. tilltjocknande, snöhvit, 5—7 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, slutl. aflägsnade; sporerna mandelformiga, ogenomskinliga (under mikrosk.), 10—19 mmm. långa, 6 mmm. tjocka.

14. C. lanatus BONG.

Hatten askgrå, stundom stötande i rödbrunt, ullig, i toppen bar; foten glatt, hvit; lamellerna purpurbruna.

Vid gärdesgårdar eller häckar, r. Södra Ryssl.

Hatten m. tunn, klocklik, veckadt strimmig, i midten beströdd med fina, skimrande korn, 9—3 cm. hög; foten ihålig, afsmalnande uppåt, vid basen n. löklikt uppsvälld, 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, lancettlika, slult. svarta.

15. C. nycthemerus Fr. Bull., t. 542, f. D.

Hatten mörkgrå, i midten brun, öfverdragen med fjällmjöligt ludd; foten glatt; lamellerna slutl. aflägsnade.

Gödsl. jord, r. Skand. (Södra och mellersta Sverge).

Hatten m. tunn, i början kägellikt valsformig, 9—10 mm. hög, snart utplattad, strålformigt veckad, bar och gaffellikt strimmig, 1—2 cm. bred; foten pipig, vek, jemntjock, hvitblek, 4—5 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, glesa, smala, jemnbreda, svartaktiga. Ganska nära förvandt med *C. ephemerus*.

* C. affinis Karst.

Hatten gråhvit, med ljust rödbrunaktig disk; foten hårlik; sporerna pyramidformiga, under mikrosk. ogenomskinliga.

Bar jord, r. 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten m. tunn, fjällmjölig, strållikt veckad, 1 cm. bred; foten 3 cm. lång; sporerna 6—8 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka.

16. C. radiatus (Bolt.) Fr. Bolt., t. 39, f. C.

Mycket späd; hatten betäckt af ett gråaktigt filtludd, snart bar, gulaktig, med rödbrunaktig disk; foten trådlik, glasklar.

Skogstrakt., på förtork. exkr., a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. tunn, i början klubblik, sedan klocklik, derefter plattad, strållikt veckad, klufven, 2—7 mm. bred; foten n. glatt, yngre ofta pudrad, 1—3 cm. lång; lamellerna fria, få, slutl. m. glesa, bleka, slutl. svartaktiga; sporerna rundadt elliptiska, 8—10 mmm. långa, 6—8 mmm. tjocka. — *Agaricus* Bolt.

*** Hatten beklädd med mer eller mindre lätt lossnande och skimrande korn, mjöl eller småfjäll.

† Hatten hinntäckt, icke uppbristande, sargad och uppåtböjd.

17. C. tergiversans Fr.

Hatten rostbrun, med n. köttig, dadelbrun disk, snart sprickigt grynig eller fjällig; foten i toppen fårad; lamellerna fastväxta, i början blekt kanelbruna, slutl. svartaktiga.

Feta, gräsbev. st., r. 10. Skand. (Lund).

Hatten n. hinnaktig, kägellik, äldre utbredd, slutl. uppåtböjd, sprickadt klufven och fårad, i början n. silkesluden, långsamt sönderflytande, 3—6 cm. bred; foten pipig, jemntjock, bar, n. glatt, hvit, 10—15 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna i början bukiga. Vanl. tufvig.

18. C. micacaeus (Bull.) Fr. Bull., t. 246.

Hatten rostgul, i midten dadelbrun, beströdd med skimrande, lätt försvinnande korn; foten silkeslen; lamellerna hvita, äldre gulbleka eller isabellfärgade, i början i eggen, slutl. helt och hållet mörk- eller svartbruna.

Jord, trädstubb., murken ved, a. 7—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten n. hinnaktig, klocklik, bugtbräddad eller flikig, strimmig, snart gaffellikt fårad, sprickad eller klufven samt bar, i midten slät, i fuktig väderlek blekare, 3—4 bred; foten ihålig, slät, jemntjock, stundom kantig, i början silkesluden, sedan fintrådig eller n. glatt, hvit eller hvitaktig, 8—16 cm. lång; lamellerna vidfästade, i förstone lancettlika; sporerna äggrunda, med en smal, sned spets, 8—9 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka. Merendels tufvad.

19. C. marcescens Karst.

Hatten hvitaktig, snart isabellfärgad, med svag rödgul skiftning, slutl. ljust rökgrå, med blekt ockragul eller n. dadelbrun disk, beklädd med ett lager af skimrande fjällmjöl; lamellerna först hvitaktiga, sedan bruna, slutl. svartaktiga; sporerna äggrundt elliptiska eller elliptiska.

Lund., bland löf, r. 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, klocklik, slutl. utbredd, fårad, 3—4 cm. bred;

foten jemntjock, snöhvit, omkr. 9 cm. lång och 2 mm. tjock; lamellerna vidfästade; sporerna ofta oliksidiga, gulbruna och genomskinliga (under mikrosk.), 6—9 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Skild från föreg. genom ljusare, färger och regelbundna, under mikrosk. genomskinliga sporer.

20. C. truncorum (Schaeff.) Fr. Schaeff., t. 6.

Hatten enfärgadt ockragul, med dragning åt rostbrunt, yngre öfverdragen med ett tjockt lager af skimrande puder; foten glatt; lamellerna rosenröda, slutl. svarta.

Murkna stamm. af *Salix*-arter, r. Skand. (Skåne).

Hatten hinnaktig, först klotrund, sedan klockformig, äldre n. bar och strimmig, med slät disk, slutl. sargad, 2—4 cm. bred; foten pipig, ganska spröd, långsträckt, n. flerböjd, glatt, hvit, smal, 8—12 cm. lång; lamellerna tillstötande, n. fria, jemnbreda. Tufvad. — *Agaricus* Schaeff.

21. C. papillatus (Batsch.) Fr. Batsch., f. 78.

Hatten brunaktig eller grå, fjällmjölig, med vårtfull eller prickig disk; foten glasklar och genomskinlig.

Hästexkr., äfven på jord, r. 10. Ryssl. (S:t Petersburg); Skand. (Öland).

Hatten hinnaktig, i början äggrund, sedan klocklik, slutl. utplattad, uppåtböjd och trasig, strimmig, i midten mörkare färgad, 4—10 mm. bred; foten pipig, jemntjock, glatt, vid basen luden, vanl. i toppen af sporerna svartprickad, 3—12 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna fria, tillstötande, få, svartaktiga. Växer i flockar.

Var. oxygena Fr.

Hatten hvitaktig, stötande i grått, finluddig; foten finluddig.

Funnen vid Sätra bruk i Sverge.

†† Hatten hinnlös, m. tunn, slutl. uppbristande längs lamellerna, veckadt fårad; foten pipig.

22. C. domesticus (Pers.) Fr.

Hatten fjällmjölig, med vågböjda fåror, sotbrun, i midten dadelbrun; lamellerna i början hvita, sedan rödlätta, derefter brunsvarta.

Gator, trädgård., på fet jord, äfven på murken ved, r. Ryssl.; Finl. (Mustiala); Skand. (Lund, Upsala).

Hatten tunn, först äggrund, sedan klocklik, slutl. plattad och uppbristande, omkr. 6 cm. bred; foten pipig, teml. fast, uppåt afsmalnande, silkeslen, hvit, 6—9 cm. lång, 4—7 mm. tjock; lamellerna vidfästade, i början tättsittande, slutl. glesa, jemnbreda. — *Agaricus* Pers.

23. C. stercorarius Fr. Bull., t. 542, f. M.

Hatten i början äggrund, sedan klocklik, öfverdragen med ett lager af hoppackadt, skimrande, snöhvitt fjällmjöl; foten yngre pudrad, snöhvit.

Gödsl. plats., exkrem., vid väg., r. Finl.; Skand.

Hatten m. tunn, slutl. utbredd, knapt uppbristande, i kanten otydligt strimmig, 2—3 cm. bred; foten i början nedtill uppsvälld till en äggrund knöl, sedan förlängd och uppåt afsmalnande, omkr. 6 cm. lång; lamellerna afsmalnande mot foten, vidfästade, bukiga, kolsvarta; sporerna mandelformiga, 6—8 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka. Uppväxer från Sklerotier.

24. C. inamoenus Karst.

Hatten svartaktig, betäckt af ett lager af hoppackadt, skimrande, hvitt fjällmjöl; lamellerna skilda från foten genom en halsring; stinkande.

Hög. af förmultn. löf, r. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten m. tunn, trind, slutl. utbredd, 2,5 cm. bred; foten nedåt afsmalnande, flerböjd, knoppalstrande, hvit, genomskinlig eller glasklar, i början hvitullig, 7 cm. lång, 1,5 mm. tjock; lamellerna i början svartbruna, slutl. svarta; sporerna elliptiska, bruna och ogenomskinliga under mikrosk., 7—11 mmm. långa, 4—6 mmm. tjocka. Lukten m. stark, lik den af *Trich. inamoenum.*

25. C. coopertus Fr.

Hatten smutsbrun, med stark dragning i gult, torr isabellfärgad, stötande i grått, täckt af ett fast lager af skimrande fjällmjöl; foten i toppen fint hvitullig.

Kålplant., på exkrem., r. Skand. (Femsjö).

Hatten hinnaktig, först kägellik, sedan klocklik, 1,5 cm. hög, slutl. utbredd, 3 cm. bred; foten smal, jemntjock, blek, 3—6 cm. lång; lamellerna fastväxta, uppstigande, breda, gulbleka, äldre askgrå.

26. C. Friesii Quel., t. 23, f. 5.

Snöhvit; hatten med violettgrå kant; foten vid basen flockullig; lamellerna först hvita, sedan violetta, slutl. svartbruna.

Gräs, r. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten m. tunn, n. trind, finstrimmig, öfverdragen med ett mjöligt ludd; foten hårlik, vid basen tilltjocknande, stoftbeströdd, 2—3 cm. lång; lamellerna fria, jemnbreda.

27. C. ephemerus Fr. Fl. Dan., t. 832, f. 2.

Hatten i början n. fjällmjölig, strållikt fårad, med upphöjd, slät, rödbrunaktig disk; lamellerna tillstötande, först hvitaktiga, sedan brunaktiga, slutl. svarta.

Fet eller gödsl. jord, a. 5—10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. tunn, äggrund, snart klocklik, utbredd, med öppna lamellryggar, slutl. bar; foten pipig, jemntjock, spenslig, glatt, genomskinlig, hvitaktig, 3—6 cm. lång; lamellerna jemnbreda.

28. C. sociatus (Schum.) Fr.

Hatten brun, äldre blekaktig, med naflad, umbrabrun disk, strållikt veckad, mjölig; lamellerna skilda från foten genom en halsring, askgrå, slutl. svarta.

Murar, fuktig jord. Icke funnen i norden.

* C. Upsaliensis Karst.

Hatten djupt och tätt fårad, med upphöjda, fjällmjöliga åsar; lamellerna tillstötande, brunsvarta.

Trädgård., r. Skand. (Upsala).

Hatten i början n. äggrund, sedan trind, slutl. utbredd, med slät, dadelbrun disk, 4—5 cm. bred; foten pipig, n. afsmalnande uppåt, glatt, hvit, icke genomskinlig, 5—7 cm. lång; lamellerna afsmalnande mot foten, enfärgade, långsamt sönderflytande.

29. C. Boudieri Quel. Bullet. Soc. Bot. Franc. 1877, t. V, f. 4.

Hatten strimmig, isabellfärgad, yngre beströdd med ett m. fint, hvitt ludd; foten stoftbeströdd, hvit; sporerna turbanlika.

Brända mark., h. o. d. 7—9. Finl. (Mustiala).

Hatten tunn, äggrund, äldre klocklik, slutl. utbredd och uppåtböjd, mörkare i midten, 10—20 mm. bred; foten pipig, rak, n. styf; lamellerna fastväxta, i början hvitaktiga, sedan grå, slutl. svartvioletta, i eggen hvita och mjöliga; sporerna kägellika, i båda ändarne afstympade, i den öfre derjämte försedd med en liten vårta, svarta, 10—12 mmm. långa.

30. C. plicatilis (Curt.) Fr. Sow., t. 364. Fl. Dan., t. 1134.

Hatten fårad eller veckad, esomoftast glatt, först brun, sedan grå, stötande i gäddblått, med bred, slät, slutl. nedtryckt, brun eller rödbrunaktig disk; lamellerna skilda från foten genom en bar halsring.

Fält, trädgård., vid väg., a. 6—9. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten m. tunn, i början ovalt cylindrisk, sedan klocklik, derefter utbredd och uppbristande längs lamellerna, 3—5 cm. bred; foten pipig, jemntjock, i toppen utvidgad till en halsring, smal, slät, glatt, blek, n. genomskinlig, 3—8 cm. lång; lamellerna aflägsnade,

glesa, grå, slutl. svartaktiga. — *Agaricus* Curt.; *Ag. pulcher* Pers.; *Ag. striatus* Bull.

* C. diaphanus Bong.

Hatten i midten gulaktig och småfjällig; foten inuti ringformigt tecknad.

Gräsbev. st., r. Ryssl.

Hatten hinnaktig, klocklik, gråbrun, veckadt strimmig, 2 cm. hög, slutl. 3 cm. bred; foten pipig, rak, snöhvit, glatt, 7—8 cm. lång, 2—4 mm. tjock; lamellerna n. vidfästade, tättsittande, smala, jemnbreda, bruna, i eggen svarta.

80. Coprinellus Karst.

* Hatten hud- eller hinntäckt, icke uppbristande, slutl. sargad och uppåtvänd.

1. C. deliqvescens (Bull.) Karst. Bull., t. 558, f. 1.

Hatten i midten prickig, gulblek, stötande i sotbrunt; foten hudtäckt, snöhvit; lamellerna slutl. aflägsnade.

Skog., på stubb., bland löf och mossa, r. 9, 10. Ryssl.; Finl.; Skand.

Hatten hinnaktig, i början äggrund, sedan klocklik, slutl. utbredd och uppåtböjd, glatt, med breda, föga djupa strimmor, 8—12 cm. bred; foten pipig, afsmalnande uppåt, 10—12 cm. lång, 4—10 mm. tjock; lamellerna fria, m. tätt sittande, vågböjda, m. smala, (1 mm.), gulaktigt smutsbruna, slutl. svarta. — *Agaricus* Bull.; *Coprinus* Fr.

2. C. digitalis (Batsch.) Karst. Fl. Dan., t. 1371.

Hatten hvitaktig eller halmgul, i midten slät och ofta mörkare färgad; lamellerna tillstötande, bukiga, i början hvita, sedan svartbruna.

Skogslund., på fukt. st., r. Skand. (Upsala).

Hatten n. hinnaktig, äggrund, äldre klocklik, glatt, bar, strimmig, slutl. gulgrå eller blekt olivgrön, 2—3 cm. hög och bred; fo-

ten pipig, jemntjock, vanl. flerböjd, glatt, hudtäckt, snöhvit, 3—15 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna slutl. fria och kolsvarta. Tufvad. — *Agaricus* Batsch.; *Coprinus* Fr.

3. C. congregatus (Bull.) Karst. Bull., t. 94.

Hatten klibbig, enfärgadt ockragul; foten smal, kort; lamellerna tillstötande, jemnbreda.

Jord, r. Ryssl. (Sibirien); Finl. (Åbo); Skand. (Stockholm).

Hatten hinnaktig, först valsformig, sedan klocklik, slutl. utbredd och klufven; foten pipig, glatt; lamellerna hvita, äldre svartaktiga. Tätt tufvad. — *Agaricus* Bull.; *Coprinus* Fr.

4. C. tardus Karst.

Hatten isabellfärgad, med svag rödgul skiftning; foten i början stofbeströdd, finstrimmig, hvit; lamellerna fastväxta.

Bar jord i trädgård., r. 11, 12. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, klocklik, fårad, glatt, 3—5 cm. bred; foten pipig, nedåt n. tilltjocknande, slutl. n. glatt, 6—9 cm. lång, vid basen 0,5 cm. tjock; lamellerna hvitaktiga, slutl. svarta; sporerna äggrunda, n. kantiga, oregelbundna, 12—15 mmm. långa, 7—9 mmm. tjocka. Nästan tufvad. — *Coprinus* Karst.

** Hatten hinnlös, uppbristande längs lamellerna, veckadt fårad.

5. C. hemerobius (Fr.) Karst. Fl. Dan., t. 1960, f. 2.

Hatten i början äggrund, sedan klocklik, glatt, gråaktig, med slät, dadelbrun disk; foten glatt, blek.

Gräsbev. st., vid väg., r. Skand.

Hatten m. tunn, beständigt klockformig, i midten icke nedtryckt, fårad, klufven; foten m. spröd, afsmalnande uppåt, 8—10 cm. lång; lamellerna skilda från foten genom en m. otydlig halsring, bleka, slutl. svartaktiga, 2—3 mm. breda.

6. C. Schroeteri Karst.

Hatten isabellfärgad, med dragning i ockra- eller röd-

gult, slutl. ljust rökgrå; foten i början finluden; lamellerna bruna; sporerna oregelbundna, kantiga.

Koexkr., r. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten m. tunn, i början oval eller äggrund, slutl. utbredd och uppåtböjd, fårad, glatt, ända till 1 cm. bred; foten jemntjock, upptill n. finstrimmig, 1—2 cm. lång; sporerna äggrunda, elliptiska eller runda, kantiga, bruna och genomskinliga (under mikrosk.), 13—15 cm. långa, 8—12 mm. tjocka. Enstaka. Närmast förvandt med *C. Boudieri*. — *Coprinus* Karst.

7. C. proximellus Karst.

Sporerna mandelformiga, n. genomskinliga under mikrosk.; för öfrigt ganska lik föreg.

Gödsl. plats., r. 5, 8. Finl. (Mustiala).

Hatten yngre försedd med spridda, fina, upprätta hår. — *Coprinus* Karst.

8. C. phyllophilus Karst.

Hatten i början isabellfärgad, sedan blåaktigt rökgrå; foten i början stoftbeströdd, glasklar, genomskinlig; lamellerna slutl. svarta; sporerna mandelformiga.

Löf, r. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten m. tunn, i början klocklik, sedan utbredd och uppåtböjd, glatt, isabellfärgad, snart blåaktigt rökgrå, fårad, 1,5 cm. bred; foten slutl. bar, omkr. 6 cm. lång och 1 mm. tjock; lamellerna tillstötande; sporerna ogenomskinliga (under mikrosk.), 10—13 mmm. långa, 5—7 mmm. tjocka. — *Coprinus* Karst.

9. C. rapidus (Fr.) Karst.

Gulaktigt smutsbrun; hatten ribbad och strimmigt fårad, hastigt sönderflytande; foten hvit; lamellerna kaffebruna.

Jord, vid byar, r. Skand. (Femsjö).

Hatten m. tunn, i början trind, n. bugtbräddad; foten pipig, uppåt jemnt afsmalnande, slät, glatt; lamellerna fria, närmade, tätt

hopade intill hvarandra, jemnbreda eller jemnbredt lancettlika, i eggen hvitaktiga. — *Coprinus* Fr.

10. C. velaris (Fr.) Karst.

Hatten i början klotrund, ribbad och fårad, gulaktigt smutsbrun, med dadelbrun disk; lamellerna fastväxta vid fotens utsvällda topp.

Fet jord, r. Skand. (Femsjö).

Hatten äldre hemisferisk, snart klufven, glatt, 3 cm. hög och bred; foten pipig, rak, jemntjock, spröd, glasklar, genomskinlig, glatt, vid basen finluden, 8 cm. lång; lamellerna båglikt krökta, svarta, i eggen hvitaktiga. — *Coprinus* Fr.

11. C. sceptrum (Jungh.) Karst. Jungh. Linn., V, t. 6, f. 10.

Grå, genomskinlig, hastigt sönderflytande; foten tilltjocknande uppåt, glasklar; lamellerna lancettlika.

Feta plats., r. Skand. (Öland).

Hatten m. tunn, klocklik, pucklig, djupt fårad, glatt, 7—10 mm. bred; foten 3—6 cm. lång, 2 mm. tjock; lamellerna glesa, få, 2 m. breda, svartgrå. — *Agaricus* Jungh.; *Coprinus* Fr.

(Coprinus Boudieri).

Tillägg.

Pag. 6, efter rad. 32 införes:

* Am. friabilis Karst.

Hatten fullsatt med breda, oregelbundna, smutsgrå fjäll; slidan snart upplöst till fjäll.

Fukt. st., r. 9. Finl. (Mustiala).

Pag. 14, efter rad. 4 införes:

22 b. L. lignicola Karst.

Hatten ljust rostgul, betäckt af concentriskt anordnade, spärrade, inväxta, röd- eller rostbruna fjäll; foten hvitblek, nedanför ringen öfverdragen med ett lager af fjälligt ludd; lamellerna fria.

Förmultn. trä, m. r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, först kullrig, sedan utbredd, n. pucklig, oregelbunden, spärrfjällig, mot den fransiga kanten trådig, omkr. 7 cm. bred; foten jemntjock, vid basen n. löklikt utsvälld, krökt, nedanför den uppstigande, flockösa, otydliga ringen beklädd med lätt afskildt, vanl. spärrfjälligt, rostbrunt ludd, ofvanför denna tilltryckt filtluden, 5—6 cm. lång, 0,5—1 cm., vid basen 1,5 cm. tjock; lamellerna n. vidfästade, m. tätt sittande, hvita, i eggen smånaggade; sporerna elliptiska eller rundadt elliptiska, 5—6 mmm. långa. 3—4 mmm. tjocka. Spridd. Närmast förvandt med följ.

Pag. 20, rad. 11 tillägges: Finl. (Tammela).

Pag. 25, rad. 16 tillägges: Finl. (Mustiala).

Pag. 25, rad. 20 tillägges: Sporerna rundadt elliptiska eller n. klotrunda, 4—5 mmm. långa, 3—4 mmm. tjocka, eller 3—4 mmm. i diam. Saknar hylle och hör derföre återföras till följ. slägte.

Pag. 25, rad. 24 tillägges. Finl. (Tammela).

Pag. 25, rad. 29 tillägges: Sporerna n. sferiska, 3—5 mmm. i diam.

Pag. 33, efter rad. 10 införes:

8 b. Tr. auratum Fr. Paul., t. 85, f. 1, 2.

Hatten slät i början höggul, sedan öfvergående i rödbrunt; lamellerna höggula, n. fläckiga.

Sand. hafssträud. Ryssl. (Kamtschatka).

Hatten köttig, kompakt, först kullrig, sedan platt, trubbig; foten tät, fintrådig, oregelbunden, höggul; lamellerna urnupna, teml. glesa. — *Agaricus arenarius* Lév.

Pag. 48, efter rad. 24 införes:

*** Tr. Conradii** Karst.

Hatten gulaktigt blekgrå; foten jemntjock, slät, hvit; lamellerna nedstigande, fastväxta och urnupna, sinsemellan fria, tättsittande.

Barrskog., på öppn. plats. 8, 9. Finl. (Mustiala).

Hatten köttig, kompakt, slutl. spongiös, mot kanten tunn, i början kullrig, sedan plattad, bugtbräddad, n. pucklig, fuktig, slät, glatt, 5—7 cm. bred; foten tät, rak eller flerböjd, glatt, i toppen öfverdragen med ett fint doft, 4—5 cm. lång, 1—1,5 cm. tjock; lamellerna stundom nedlöpande, hvitaktiga, slutl. bleka; sporerna sferiska eller rundadt elliptiska, 4—6 mmm. i diam. eller omkr. 5 mmm. långa och 4 mmm. tjocka. Enkel eller n. tufvad. Lukt- och smaklös. Angripes lätt af insektlarver.

Pag. 90, efter rad. 14 införes:

Pl. subrufulus Karst.

Hatten n. gelatinös, hvitaktig, med dragning åt rödbrunt eller köttrödt; foten m. kort, borsthårig.

Granved, r. 10. Finl. (Mustiala).

Hatten n. köttig, mjuk, kretsformig eller njurlik, slät, glatt, mot kanten finluden, omkr. 5 cm. bred; foten lateral, trind, stundom n. knölformig; lamellerna begränsade, tättsittande, hvita.

Pag. 114, efter rad. 10 införes:

Var. leucopsis Karst.

Hatten hvit, genomskinligt strimmig; foten hvitaktig, slutl. stötande n. i brunt eller gäddblått; lamellerna helt och hållet hvita.

Spånhög. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten stundom n. pucklig, vanl. lutande, 6—9 cm. bred; foten nedåt n. tilltjocknande, öfverallt öfverdragen med ett fint, mjöligt ludd, upptill 1, nedtill 2 mm. tjock.

Pag. 159, efter rad. 16 införes:

54 b. C. impexa Karst.

Hatten och foten beklädda med ett lätt afskiljbart lager af grått ludd; lamellerna fastväxta.

Vid väg., r. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten i början kullrig, sedan platt, stundom naflad, omkr. 3 cm. bred; foten oregelbunden, vanl. nedåt n. tilltjocknande, flerböjd, trind eller sammantryckt, 3—6 cm. lång, 3—8 mm. tjock; lamellerna n. nedlöpande, tättsittande, smala, brungrå; sporerna n. klotrunda, 2—3,5 mmm. i diam. Tufvad. Har stark mjöllukt.

54 c. C. subsimulans Karst.

Hatten glatt, torr mörkt rostbrun, i kanten strimmig; foten pipig, i toppen mjölig.

Förmultn. trä, r. 8. Finl. (Mustiala).

Hatten kullrig, med en bred puckel, n. köttig, omkr. 4 cm. bred; foten oregelbunden, flerböjd, spröd, finstrimmig, ofta hoptryckt, 3—4 cm. lång, 2—3 mm. tjock; sporerna mandelformiga, 7—9 mmm. långa, 4 mmm. tjocka.

Pag. 421, efter rad. 2 införes:

12 b. S.? miserrima KARST.

Hatten n. fårad, hvitaktig (torr); foten pipig, bar, hvitaktig; lamellerna glesa, breda.

Bar sandjord, vid väg. 9. Finl. (Mustiala).

Hatten platt, pucklig, fåradt strimmig, äldre klufven, glatt, omkr. 1 cm. bred; foten jemntjock, upptill och nedtill n. utsvälld, rak, 1—5 cm. lång; lamellerna vidfästade, bukiga, n. ockragula.

Pag. 535, efter rad. 24 införes:

13½ C. Spegazzinii KARST.

Hatten askgråaktig, i början spindelväfshårig; foten tilltryckt silkesluden, hvit; lamellerna i början bruna.

Växtkruk. 1. Finl. (Mustiala).

Hatten hinnaktig, i början oval eller n. trind, sedan utbredd, snart bar, slät, slutl. fårad, med gapande lamellryggar, 2 cm. hög, utbredd 3—4 cm. bred; foten pipig, nedåt n. tilltjocknande, rotlikt förlängd, omkr. 7 cm. lång, upptill 2, nedtill 3 mm. tjock; lamellerna fria, tättsittande, jemnbredt lancettlika, slutl. svartnande; sporerna mandelformiga, bruna och n. genomskinliga (under mikrosk.), 9—12 mmm. långa, 5—6 mmm. tjocka. Bildar smärre grupper samt har svag, n. narkotisk lukt.

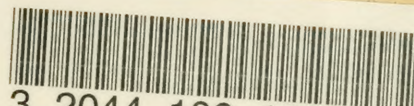
Latinskt register.

Svenskt register.

Rättelser.

Pag.	rad.	läs:
V	11	mindre än att den
„	12	antager.
1	10	glänsande.
11	27	**hapalopoda**
40	4	bas
45	24	*uteslut* med
56	19	askgrå, stinkande.
101	23	uppstigande.
103	31	„
107	28	„
115	19	„
121	1	„
122	27	„
227	22	**streptopus**
290	10	kantiga, 10 mmm. långa, 8 mmm. tjocka eller 7—9 mmm. i diam.
352	19	**ochrophyllus.**

Claudopus nidulans (Pers.) Karst. hörer till **Phyllotus.**
Roumegueria ändras till **Roumeguerites.**

3 2044 106 182 595

